

ద్వారభాగ్నికణోద్భవః, కల్మః పీతో హారే ద్దులం తిలక్వాఢేన రక్త
 జమ్. 95. తిలక్వాఢో గుడవ్యోష హింగుభాగ్నియతో భవేత్, పానం
 రక్తభవే గుల్మే నష్టపుష్పే చ యోషితామ్. 96. సత్వారం త్రూషణం
 మద్యం ప్రపిబే ద్దస్తగుల్మినీ, పలాశక్షారతోయేన సిద్ధం సర్పిఃపిబే చ్చ
 సాః. 97. ఉష్ణైర్వా భేదయే ద్భిన్నే విధి రాస్పగ్ధరో హితిః, న ప్రభి
 ద్యేత య ద్యేనం దద్యా ద్యోని నిశోధనమ్. 98. క్షారేణ యుక్తం
 పలలం సుధాక్షీరేణ వా పునః, రుధిరేఽతిప్రవృత్తే తు రక్తపిత్తహారి
 క్రియా. 99. భల్లతకా త్కల్మకషాయ పక్వం సర్పిః పిబే చ్చ
 ర్మరయా విమిశ్రమ్, తద్రక్తపిత్తం వినిహన్తి పీతం బలాసగుల్మం
 మధునా సమేతం. 100. వల్లూరం మూలకం మత్స్యాం శుమ్కశా
 కానివేదనం, న భాదే చ్చాల్మకం గుల్మీ మధురాణి ఫలాని చ. 101.

గృహకాలపు న్యతిక్రమమునందలి రక్తగుల్మములకు తైలము చెప్పట మున్నగు
 వానిద్వారమున విరేచనమున కిష్ఠింపవలయును. పిల్లిపీచర నెరులిఅడుగు దేవదారుపు
 భారంగి పిప్పళ్లు వీటినికల్మము చేసి తిలకషాయముతో కలిపికొని త్రాగిన రక్తగుల్మ
 ములు హరించును. తిలకషాయములో బెల్లము శొంఠి, మిరియములు పిప్పళ్లు ఇం
 గువ గంటుభారంగి వీటిచూర్ణమును కలిపి స్త్రీలను త్రాగించిన రక్తగుల్మములను ముట్టు
 డిగిపోవుటకు పోంకొట్టును. యవక్షారము శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు మద్యము వీటిని
 రక్తగుల్మపుగోగి త్రాగివలయును. మోదుగరసముతో సిద్ధముచేసిన పుత్రమును నేవింప
 వలయును. లేనిచో ఉష్ణవస్తువులద్వారాగుల్మములనుపగుల్మగావలయును. పగిలినపిమ్మట
 ప్రదర్శనములకువలె నించును, చికిత్సను చేయవలయును. చాలరక్తము ప్రవించుచుండి
 నచోపిత్తరోగప్రచికిత్సలను చేయవలయును. జీడికల్మములోనుకషాయములోను సిద్ధము
 చేసిన నేతిని కండచక్కారతో నేవించిన రక్తగుల్మములు నశించును. తేనెతో నైచో
 కఫగుల్మములు హరించును. గుల్మరోగులు ఎండుమాంసము మల్లంగి చేపలు ఎండినకూ
 రలు బియ్యపుఆన్నము ఆలుగడ్డ తియ్యనిపండ్లు వీరిని భక్షింపగారాదు.

ఇట్లు చక్రవర్తయందు గుల్మార్థకారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౦. హృద్రోగాధికారము.

◀ వాతికహృద్రోగోపాయములు. ▶

శ్లో. వాతోపస్పృష్టే హృదయే వామయే త్స్నిగ్ధ మాతురం,
ద్విపంచ మూలీ శ్వాధేన సస్నేహాలవణేన చ. 1. పిప్ప లేళలా వచా
హింగు యవక్షారోధ సైంధవం, సౌవర్చల మధో శుంఠీ మజమోదావ
చూర్ణితమ్. 2. ఫలధాన్యామ్లకౌలుత్థ దధిమద్యాసవాదిభిః, పాయయే
చ్ఛుద్ధదేహం చ స్నేహేనాన్యతమేన వా. 3. జాగరం వా పిబే
దుష్టం కషాయం చాగ్నివర్ధనమ్, కాసశ్వాసానిలహరం శూలహృద్రోగ
నాశనమ్. 4. శ్రీపర్ణీమధుకక్షాద్ర నితాగుడజలై ర్వమేత్, పిత్తో
పస్పృష్టే హృదయే నేకేత మధురైః శ్రుతమ్. 5. ఘృతం కషా
యాం శోద్దిషా నిత్తజ్వరవినాశనాన్.

వాతపుహృద్రోగమునందు వాతి చేయింపవలయును. దశమూలముల కషాయ
ములో తైలమును ఉప్పును వేసి ఈయవలయును. పిప్పళ్లు విలకులు వస ఇంగువ యవ
క్షారము సైంధవలనణు సౌవర్చలవణము శొంఠి అజామోద పీఠీచూర్ణముతో లేపనచే
సిన ఫలములను గ జి అన్నపుగంజి ఉలవలగంజి పెఱుగు మద్యము మన్నగు వానిలో
దేవునైనను పానమును చేయింపవలయును. శొంఠి కషాయమును వేడిగాత్రగుటయును
మంచిది. ఇది అగ్నిదీపనము కలిగించును. దగ్గు శ్వాసము మందగింపకూల హృద్రోగము
పీఠీని పోల్చుటను. శాలిపర్ణి మధుకము తేనె చక్కెర బెల్లపునీరు పీఠీతో వమన
ములజేయించినచో, పిత్తపు హృద్రోగములను నశింపచేయును.

◀ ఇతరము లగు శీతప్రదేహో ద్యుపాయములు. ▶

శ్లో. శీతాః ప్రదేహాః పరిషేచనాని తథా విగోహృది పిత్త
దుష్టే. ద్రాక్షా నితాక్షాద్ర పరూషకై స్స్వాచ్ఛుద్ధే చ పిత్తాపహ
మన్నపానం. 6. పిష్ట్యా పిబే ద్వాపి శితాజలేన యష్ట్యాహ్వాయం తిక్త
కరోహిణీం చ, అర్జునస్య త్వచా సిద్ధం క్షీరం యోజ్యం హృదామయే,

సితయా పంచమూల్యా వా బలయా మధుకేన వా, ఘృతేన దుగ్ధేన గుడాంభనా వా పిబన్తి చూర్ణం కకుభత్వచో యే. 8. హృద్రోగక్షీర్ణ జ్వరరక్తపిత్తం హత్వా భవేయు శ్చిరజీవినస్తే.

శీతలజ్వరదేహములు శీతలములగు పరిషేకములు విరేచనము ఇనియన్నియును పిత్తహృద్రోగములకు హితకరములు. ద్రాక్ష తేనె చక్కెర పర్వాటకము వీటితో చేసిన అన్నపానములను శుద్ధుండైనమనుష్యునకు ఈయవలసినది. మధుకము కటుకగోహిణి నూరి కలకండ పానకము చేసికొని త్రాగవలసినది. మద్దిచెక్కతో తయారు చేసిన పాలను హృద్రోగములకుపయోగింపవలసినది. పంచదాగతో గాని పంచమూలము లతో గాని ముత్తువపులగముతో గాని యష్టిమధుకముతో గాని నేయి పాలతో గాని బెల్ల పుపానకముతో గాని మద్దిచెక్కను చూర్ణముచేసి కలిపి త్రాగినచో హృద్రోగము జీర్ణజ్వరము రక్తపిత్తము వీటిని పోగొట్టి చిరజీవనము నిచ్చును.

❀ పిప్పల్యాదిచూర్ణము. ❀

శ్లో. వచానంబకషాయాభ్యాం వాస్తం హృది కపోత్థితే. 9. వాతహృద్రోగ హృచ్చూర్ణం పిప్పల్యాది చ యోజయేత్, త్రిదోషజే లంఘన మాదితః స్యా దన్నం చ సర్వేషు హితం విధేయమ్. 10. హీనాదిమధ్యల్ప మవేక్ష్య చైవ కార్యం త్రయాణా మపి కర్త శస్తమ్, చూర్ణం పుష్కరజం లిహ్య న్దాక్షి కేణ సమాయుతమ్. 11. హృచ్చూల్ కాసశ్వాసఘ్నం క్షయహీకానివారిణం, త్రైలాజ్యగుడవిషక్వం గౌ ధూమం వాపి పార్థజం చూర్ణమ్. 12. పిబతి పయోఽనుచయం స భవతి జితసకలస్మాదుజః పురుషః, గోధూమకకుభచూర్ణం ఛాగపయోగ వ్యసర్పిషా పక్వం. 13. మఘుశర్కరాసమేతం శమయతి హృద్రోగ ముదధతం పుంసామ్.

పసకషాయము వేపకషాయములతో చేసి కఫహృద్రోగములయందు వాంతి చేయింపవలయును. వాతజహృద్రోగనివారిణమునకై పిప్పల్యాది చూర్ణమును వాడవలయును. త్రిదోషపుహృద్రోగమందు మొదల లంఘనము చేయించుటయను తక్కినవానికి హితమగు నన్నమును పెట్టించుటయు నుత్తమములు. పుష్కరమూలచూర్ణమును తేనెతో కలిపి నాకిన హృచ్చూల్లము కాస శ్వాసక్షయ వెక్కిళ్లు నశించును. త్రైలము నేయి బెల్లము వీటితో పక్వముచేయఁబడిన గోధూమలఘుగాని మద్దిచెక్కనుగాని చూర్ణముఁ జేసి త్రాగినచో హృద్రోగములు నశించును. గోధూమము మద్దిచెక్క వీటిచూర్ణ

గును మేపాలు ఆవునెయ్యి వీటితో పక్వముఁజేసి చక్కెరను కలిపి త్రాగినచో హృద్రోగములన్నియు హించును.

నాగబలాదిచూర్ణములు.

శ్లో. మూలం నాగబలాయాస్తు చూర్ణం దుగ్ధేన పాయయేత్.

- 41. హృద్రోగశ్వాసకాసఘ్నం కకుభస్య చ వల్కలమ్, రసాయనం పరం బల్యం వాతజిన్దాఁసయోజితమ్. 15. సంవత్సరప్రయోగేణ జీవే ద్వరశతద్వయం, హింఘ్రగంధాబిడవిశ్వృష్టా కుష్మాభయాచిత్రక యావశూకమ్, పిబే చ్చ సావర్చలపుష్కరాఢ్యం యవాంభసా శూలహృదామయేషు. 16. దిశమూలీకషాయంతు లవణక్షారయోజితం, కాసంశ్వాసం చ హృద్రోగం గుల్మం శూలం చ నాశయేత్. 17. పాతాం వచాం యవక్షార మభయా మప్లువేతసం, దురాలభాం చిత్రకం చ త్రూషణం చ పలత్రికం. 18. శతీం పుష్కరమూలం చ తింతిడికం సదాడిమం, మాతులుంగస్య మూలాని శ్లక్షణ్ణచూర్ణాని కారయేత్. 19. సుఖోదకేన మద్యై ర్వా చూర్ణా న్యేతాని పాయయేత్, అర్కశూలాని హృద్రోగం గుల్మం చాశు వ్యపోహతి. 20. పుటదగ్ధమశ్మపిప్లవం హరిణవిమాణం తు సర్పిషా పిబతః, హృత్పృష్ఠశూలముపశమముపయా త్యచిరేణ కష్టమసి. 21.

పైద్రుతువపులగపుచూర్ణమును పాలతోకలిపి త్రాగినను మద్దిచెక్కచూర్ణమును పాలతో త్రాగినను హృద్రోగములు శ్వాస దగ్ధు నశించును. ఇయ్యది ఉత్తమమగు రసాయనము. దీనిని మాంసముతో నేవించిన వాతమును హరించును. దీనిని ఒకసంవత్సరమునేవించిన మనుజుఁడు నూరేండ్లుబ్రదుకును. ఇంగువ వన శొంఠి పిప్పళ్లు కొప్పు కరక్కాయలు చిత్రమూలము త్రిలవణములు పుష్కరచూర్ణము వీటిని చూర్ణముచేసి యవగంజితో నేవించిన శూలలు హృద్రోగములను సుఖకరము. వన యవక్షారము కరక్కాయలపిప్లవేతము చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లుత్రిఫలములు కచ్చూరము పుష్కరమూలము తింతిడికములు దానిమ్మ మాచిపత్రి వీటినిచూర్ణముచేసి దానినివేడి నీళ్లతో గాని మద్యముతో గాని నేవించిన మూలరోగము శూల హృద్రోగము గుల్మము వీటిని పోఁగొట్టును. లేడికొమ్ములను పుటపాకము చేత తగులఁబెట్టి నూరి నేతితో చేర్చి నేవించిన హృచ్ఛూలము పృష్ఠశూలమును మిక్కిలి శీఘ్రముగా నశించును.

◀ మాంసాశనమును, వల్లభఘృతమును. ▶

శ్లో. క్రిమిహృద్రోగిణం స్నిగ్ధం భోజయే త్ప్విశితౌదనం, దధ్నా
చ పలలోపేతం త్ర్యహం పశ్చాద్ద్విరేచయేత్. 22. సుగంధిభిః సల
వణై ర్యోగైః సాజాజిశర్కరైః, విడంగగాఢం ధాన్యామ్లం పాయయే
ద్దిత ముత్తమం. 23. క్రిమిజే చ పిబే స్తూత్రం విడంగామయసంయుతం,
హృది స్థితా పతస్త్యేవ మధస్తా త్క్రిమయో నృణాం. 24. యవాన్నం
వితరే చ్చాస్తై సవిడంగ మతఃపరం. ముఖ్యం శతార్థం చ హారీతకీనాం
సౌవర్చల న్యాపి పలద్వయం చ, షక్వం ఘృతం వల్లభ కేతివామ్నా
హృచ్ఛ్యాసశూలోదరమారుతమ్నం. 25.

క్రిమిరోగమును హృద్లోగమును కలవానిని మాంసపుటన్నమును తినిపింపవల
యును. పెఱుగుమాంసములతో మాడురోజులిట్లు తినిపింపవలయును. గుమగుమ పరిమ
ళించుదున్న జీలకఱ్ఱ చక్కెరయుకలసిన యోగములచేత నుప్పువేసియును వాయువిడం
గములతోకూడికొనిన బియ్యపుగంజిని త్రాగింపవలయును. క్రిమిజముగు హృద్లోగము
నందు వాయువిడంగములు కోష్ఠునుచేర్చిన గోమాత్రమును త్రాగవలయును. ఇట్లులైన
మనుజునిహృదయములో నున్నపురుగులుపడిపోవును. మంచికరక్కాయలు 50 సౌవర్చ
లవణము 2 పలములు వీటిలో నేతినిచక్కముచేసి పుచ్చుకొనవలయును. ఇయ్యది వల్లభ
ఘృతము. హృద్లోగములను శ్వాసమును శూలమును ఉదరరోగములను వాతరోగములను
సకింపఁజేయును.

◀ శ్వదంష్ట్రోద్దిఘృతము. ▶

శ్లో. శ్వదంష్ట్రోత్తీర మంజిష్ఠా బలకాశ్చ ర్యక త్తృణాం, దర్శ
మూలం పృథక్పర్ణీ పలాశర్షభకౌ స్థిరా. 26. పలికా న్నాధయే త్తే
షాం రసే షీరే చతుర్గుణే, కల్కైః స్వగుప్తర్షభక మేదాజీవన్తిజీర
కైః. 27. శతావ ర్యృద్ధి మృద్వీకా శర్కరాశ్రావణీవిషైః, ప్రసః
సిద్ధోఘృతా ధ్వాతపిత్తహృద్రోగశూలనుత్. 28. మూత్రకృచ్ఛ్రీ ప్ర
మేహార్భుః శ్వాసకాసక్షయాపహః, ధనుస్త్రీమద్యభారాధ్వ షీణానాం
బలమాంసదః.

పల్లెరు పట్టివేరు మంజిష్ఠము ముత్తవపులగము గుమ్మడి రోహిషము తృణము
కొక్కెముంపలు పృథక్పర్ణిపలాశము ఋషభకమును గంధద్రవ్యము జీవంతి జీలకఱ్ఱ పిల్లి
పీచర ఋద్ధి ద్రాక్ష కండచక్కెర బోడసము అగురుశొంతి వీటియొక్క కల్కములో

16 చలముల నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతపిత్తపుష్కాద్రోగము శూల మూత్రకృచ్ఛ్రము ప్ర మేహము మూలనోగము శ్వాసము దగ్ధక్షయ వీటిని నశింపజేయును. ధనుస్సు శ్రీలు కిల్లు భారము దారినడక వీటివలన క్షీణించినవారికి బలమునిచ్చి కండరముల వృద్ధినొందించును.

❁ బలాఘృతమును, నర్జనఘృతమును. ❁

శ్లో. ఘృతం బలానాగబలార్జునాంబు సిద్ధం సయష్టిమధుకల్ప పాదం, హృద్రోగశూలక్షతరక్తపిత్త కాసానిలాస్పక్ శమయ త్యుదీర్ణం. 30. పార్థస్య కల్కస్వ రసేన సిద్ధం శస్తం ఘృతం సర్వవృదా మయేషు.

మూత్రవపులగము పెద్దముత్తవపులగము మద్దిచెక్కరసము వీటిలో యష్టిమధు కపుకల్కమును నాలవపాలుగా గలిపి ఘృతమును సిద్ధముచేసి నేవించిన హృద్రోగము శూలక్షయ రక్తపిత్తము దగ్ధు పెచ్చుకెఱిగిన వాతరక్తము ఇయ్యవి శాంతించును. అర్జునవృక్షపుచెక్క కల్కమును రసమును వీటితో సిద్ధముచేసిన నీఘృతము అన్నివిధములగు హృద్రోగములందును ప్రశస్తమని చెప్పబడినది.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు హృద్రోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

❁❁❁

30. మూత్రకృచ్ఛాధికారము.

❁ అభ్యంగాద్యుపాయములు. ❁

శ్లో. అభ్యంజన స్నేహ నిరూహవస్తి స్వేదోఽపనాహేలాత్త రవస్తిసేకాన్, స్థిరాదిభి ర్వాతహాలై శ్చ సీద్ధాన్తద్యా ద్రసాం శ్చ నిలమూత్రకృచ్ఛ్రే. 1. అమృతాం నాగరం ధాత్రీ వాజిగంధా త్రికం టకాన్, ప్రవిభే ద్వాతరోగార్తః సశూలీ మూత్రకృచ్ఛ్రవాకా. 2. నేకావగాహః శిశిరాః ప్రదేహః క్రైక్షోబిధిర్వస్తిపయోవికారాః, ద్రాక్షాదిదారీక్షురసైః ఘృతైశ్చ కృచ్ఛ్రేషు పిత్తప్రభవేషు కార్యాః. 3. కుశళకాశళశరోదర్భ ఇక్షుశ్చేతి త్రోణోద్భవం, పిత్తకృచ్ఛ్రహరం పంచ మూలం వస్తిపశోధనం, ఏతత్సిద్ధం పయః వీతం మేఘగం హన్తి శోణితం. 4.

అభ్యంజనము స్నేహము నిరూపావస్థి స్వేదకర్మ ఉపనాహము ఉత్తర
 వస్తి నేకము మున్నగువానిని వాతనాశకములును స్థిరాదిగణపతితములైనవియు నగు
 రసములను మూత్రకృచ్ఛిమున నుపయోగింపవలయును. తిప్పితీగె శొంఠి ఉసిరిక
 అశ్వగంధ పల్లెదు వీటిని వాతనోగులును శూలాల మూత్రకృచ్ఛిరోగులును
 త్రాగవలయును. నేకము అవగాహనము శీతలములగు లేపములు గ్రీష్మరుహిణాన
 గులు వస్తుతు పాలపదార్థములు ద్రాక్ష నేలగుమ్మడు చెఱకురసము నేయి ఇయ్యవి
 పిత్తనోగమునకు చికిత్సలు పంచమూలములు మూత్రకృచ్ఛిములను హించును. వస్తు
 లను శోధించును. వీటితో సిద్ధము చేసిన పాలను త్రాగిన లింగజనులగు రక్తనోగము
 లు నశించును.

శతావర్యాని క్వాథములు. ౧౦

శ్లో. శతావరీకాశకుళాశ్వదంష్ట్రావిదారిశాలీక్షుకశేరుకాణాం,
 క్వాథం సుశీణం నుధుశర్కరాక్తం పిబం జయే త్వైతికమూత్రకృ
 చ్ఛి. 5. హరితకీ గోక్షుర రాజవృక్ష పాషాణభిద్ధన్వయవాసకానాం,
 క్వాథం పిబే న్నాక్షికసంప్రయుక్తం కృచ్ఛే సదా హే సరుజే విబుధే.
 6. గుడే నామలకం సృష్టి శ్రమఘ్నం తర్పణం పరం, విత్తాస్పృద్ధాహ
 శూలఘ్నం మూత్రకృచ్ఛినివారణం. 7. ఏర్వాయబీజం చుధుకం సదా
 ద్విం పైత్రే పిబే త్తండులధావనేన, దార్ద్ర్యం తిథ్నే వామలకీననేన సమా
 ష్చికాం పైత్తికమూత్రకృచ్ఛే. 8. ఊరోష్ణ తీక్ష్ణోషణ మన్నపానం
 స్వేదో యవాన్నం వమనం నిరూహోః, తక్రం సతిక్రామధనిద్ధతైలాన్వ
 భ్యంగపానం కఫమూత్రకృచ్ఛే. 9. మూత్రేణ సురయా వాపి కదళీ
 స్వరనేన వా, కఫకృచ్ఛివినాశాయ శ్లక్ష్యం పిష్టా త్రుటిం పిబేత్. 10.
 తక్రేణ యుక్తం శితిమారకస్య బీజం పిబే త్కృచ్ఛివినాశ హేతోః,
 పిబే త్తథా తగ్గుల ధావనేన ప్రవాళచూర్ణం కఫమూత్రకృచ్ఛే, శ్వ
 దంష్ట్రావిశ్వశోయం వా కఫకృచ్ఛివినాశనం. 11.

శతావరి రెల్లు దర్భవేళ్లు పల్లెరు నేలగుమ్మడు శాలి చెఱకువేళ్లు కశేరు వీటి
 కషాయమునందు కండశర్కరను నేసికొనిత్రాగిన దాహము శూలము మలబద్ధము కల
 మూత్రకృచ్ఛిములు నశించును. బెల్లముతోకలిపి యుసిరికను తినిన వీర్ణవృద్ధి యగును.
 శ్రమను పోగొట్టును. మూత్రకృచ్ఛిమును తొలగించును. కర్బూజగింజలు యష్టిమధు
 కముమౌనిపపపు వీటిని కడుగుతోపిత్తమూత్రకృచ్ఛిములందు త్రాగవలయును. మూని

పసపు లేనే ఉనిరికరసము కలిపిత్రాగిన పిత్తమాత్రకృచ్ఛములు హరించును. ఊరము సుష్టముగల అన్నసానాదులను స్వేదాదులను మూత్రకృచ్ఛములందు చేయవలయును. గోమూత్రమద్యములతోను కదళీరసముతోగాని ఏలకులను నూరి త్రాగిన మూత్రకృచ్ఛములు నశించును. తుమికివత్తములను మజ్జిగతోగాని బియ్యపు కడుగుతో పాగడహర్షమును గాని తుమికిభగళ్యమూర్ఛమునుగాని నేవించిన మూత్రకృచ్ఛములు హరించును. పల్లెరు శొంఠి వీటితోనైన యుదకముమూత్రకృచ్ఛములక బోగొట్టును.

❖ భిన్నభిన్నకృచ్ఛములకు భిన్నములగు సుపాయములు. ❖

శ్లో. సర్వం త్రిదోష ప్రభవం తు వాయోః, స్థానానుపూర్వాన్వ
 ప్రసమీత్య కార్యం, త్రిభ్యోధికే ప్రాగ్విమనం కఫే స్వా, త్ప్రత్యే విరేకః
 పవనేతు వస్తిః. 12. బృహతీధావనీపాతా యష్టీమధుక లింగకాః, పాచ
 నీయో బృహత్యాదిః కృచ్ఛదోష త్రయాపహః, తథాభిఘాతజే కుర్యా
 త్సద్యోవ్రణచికిత్సితం. 13. మూత్రకృచ్ఛే సదా చాస్య కార్యవాత
 హరీక్రియా, స్వేదచూర్ణక్రియాభ్యంగ వస్తయస్సుకిపురీషజే. 14. క్వా
 థం గోక్షురబీజస్య యవక్షారయితం పిబేత్, మూత్రకృచ్ఛాశకృజ్జ
 చ వీతం శీఘ్రం నివారయేత్. 15. హితాక్రియా త్వత్కరిశర్కరా
 యాం యామూత్రకృచ్ఛే కఫమారుతోత్తే.

త్రిదోషజమగుదానికి వాయుస్థానముల నానుభూతిగా పరికించి కఫాధిక్యము యొసేని పమనమును పితాధికమగునేని విరేచనమును వాతాధికమగునేని వస్తియను చేయదగినది. పెద్దవాడు కొలబొన్న ఆగుశొంఠి మధుకము కొడిశెపాలవిత్తులు ఈమొదలగునవి బృహత్యాది గణమనకబడును. కృచ్ఛదోషములను హరించును. గాయముచేసగుదానికి సద్యోవ్రణమునకుఁ బోలె చికిత్సను చేయవలయును. ఎల్లప్పుడును దీనికి వాతనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయు. పురీషజమగు దానికి స్వేదము చూర్ణక్రియలభ్యంగము వస్తి ఇయ్యని చేయవలయు. కఫవాతజములగు హనియందువలెనే పల్లెరు కాయల కషాయమును యవక్షారముతో త్రాగవలయును.

❖ శిలాజిత్తు లేహ్యము. ❖

శ్లో. లేహ్యం శుక్రవిబంధోత్థే శిలాః తుసమాక్షికం, వృష్యైం
 బృంహితథాతో శ్చ విధేయాః ప్రమదో త్తమాః. 16. ఏలాహింగుయుతిః
 క్షీరం సర్పిర్కశ్రం పిబేన్నరః, మూత్రదోషవిశుద్ధ్యర్థం శుక్రదోష

చ తత్. 17. యన్తూత్రకృచ్ఛ్చి విహితం తు వైతే తత్కా
 చ్చోణితమూత్రకృచ్ఛ్చి, త్రికంటకారగ్వధదర్భకాశె దురా
 ర్వతభేదపథ్యాః, నిఘ్నంతి వీతామగు నాశ్చరీం చ, సం
 పృత్యో రపి మూత్రకృచ్ఛ్చిమ్. 18. కషాయేటివలూమూలసాధితః
 పృచ్ఛ్చిజిత్. 19. ఏలాశ్చభేదకశిలా జతుపిప్పలీనాం చూర్ణాని
 బలై ర్దులితాని వీత్వా, యద్వా గుడేన సహితా న్యవలిప్యో
 చాసన్నమృత్యు రపి జీవతి మూత్రకృచ్ఛ్చి. 20. అయోరజః
 క్షం మధునా సహ యోజితమ్, మూత్రకృచ్ఛ్చిం నిహస్త్యాశు
 క్షేహై ర్న సుశయః. 21. సితాతుల్యో యవక్షారః సర్వకృ
 నారణాః, నిద్దికారసో వాపి సక్షాద్రః కృచ్ఛ్చినాశనః. 22.

య్యబంధకమగు మూత్రకృచ్ఛ్చియనందు శిలాజతులేన నేవింపవలయును. వీర్య
 యులగు నౌషధులచేత స్త్రీసంభోగము కార్యము. ఏలకులు ఇంగువలతో సిద్ధ
 పాలలో నేతిని వైచిగాని త్రాగిన మూత్రదోషములను వీర్యదోషములు
 ఏను. పిత్తమూత్రకృచ్ఛ్చిచికిత్సలనే రక్తమూత్రకృచ్ఛ్చియులకును చేయునది.
 శేలచెక్క దర్భకెల్లు దూలగొండి కరక్కాయ వీటికషాయములో తేనెను
 త్రాగిన అన్నివిధములగు మూత్రకృచ్ఛ్చియులు నశించును. ఏలకులు పా
 ము శిలాజిత్తు సిష్ణుస్థు వీటిహర్ణమును బియ్యపుకడుగుతో త్రాగినను బెల్ల
 పి తినినను మరణాసన్నుడైన మూత్రకృచ్ఛ్చిరోగియును బ్రదుకును. మండ్లా
 చక్కగానూరి తేనెను కలిపి మూడుపూటలు తినిన మూత్రకృచ్ఛ్చియులు న
 బెల్ల వావిలి యవక్షారము సహము గానేవించినను, వాకుడురసముతో తే
 త్రాగినను కృచ్ఛ్చినాశనము అగును.

శతావరి ఘృతము. ౨౩

శ్లో. శతావరీకాశకుశశ్వదంస్త్రా విదారి కేత్వామల కేషు సిద్ధం,
 యోవా సితయా వినిశ్రం కృచ్ఛ్చిషు పిత్తప్రభవేషు

౨. 23.

ల్లపీచర కాశము కుశలు పల్లెరు నేలగుమ్మడు ఉసిరిక పిటితో సిద్ధము
 ముని గాని పాలయ గని చక్కెరను కలిపికొని పిత్తజములగు మూత్రకృ
 కుపయోగించికొనవలయును.

పసపు తేనె ఉసిరికరసము కలిపిత్రాగిన పిత్తమూత్రకృచ్ఛములు హరించు నుష్ణముగల అన్నసానాదులను స్వేదాదులను మూత్రకృచ్ఛములందు చే గోమూత్రమద్యములతోను కదలీరసముతోగాని ఏలకులను నూరి తా కృచ్ఛములు నశించును. తుమికిని త్తనములను మజ్జిగతోగాని బియ్యపు క గడచూర్ణమునుగాని తుమికిఇగుళ్ళచూర్ణమునుగాని నేవించిన మూత్ర హరించును. పల్లెరు శొంఠి వీటితోనైన యుదకముమూత్రకృచ్ఛములం

❖ భిన్నభిన్నకృచ్ఛములకు భిన్నములగు సుపాయములు. ❖

శ్లో. సర్వం త్రిదోష ప్రభవం తు వాయోః, స్థానాను ప్రసమీక్ష్య కార్యం, త్రిభ్యోధికే ప్రాగ్ద్వయసం కఠేన్యా, త్ని పవనేతు వస్తిః. 12. బ్రహ్మతీధావనీపాతా యస్తీచాధుక లింగ నీయో బృహత్పాదిః కృచ్ఛదోష త్రయాపహః, తథాభిసూత త్సద్యోవ్రణచికిత్సితం. 13. మూత్రకృచ్ఛే సదా చాస్య కా హారీక్రియా, స్వేదచూర్ణక్రియాభ్యంగ వస్తయస్సుఃపురీషజే. ధం గోక్షురబీజస్య యవక్షారయుతం పిబేత్, మూత్రకృచ్ఛ చ వీతం శీఘ్రం నివారయేత్. 15. హితాక్రియా త్వశ్చ యాం యామూత్రకృచ్ఛే కఠమారుతోత్థే.

త్రిదోషజమగుదానికి వాయుస్థానముల నానుభూతిగా పరికించి క య్యోనేని వమనమును పిత్తాధికమగునేని విరేచనమును వాతాధికమగునేని చేయవలయును. పెద్దవాడు కోలపొన్న అగరుశొంఠి మధుకము కొడితె ఈమొదలగునవి బృహత్పాది గణమునఁబడును. కృచ్ఛదోషములను హరించు ముచేనగుదానికి సద్యోవ్రణమునకుఁబోలె చికిత్సను చేయవలయును. ఎల్లప్పు వాతనాశకమగు చికిత్సను చేయవలయు. పురీషజమగు దానికి స్వేదము చూర్ణ గము వస్త్రీ ఇయ్యవి చేయవలయు. కఠవాతజములగు హనియందువలెనే పక్ష కషాయమును యవక్షారముతో త్రాగవలయును.

❖ శిలాజిత్తు లేహ్యము. ❖

శ్లో. లేహ్యం శుక్రవిబంధోత్థే శిలాజిత్తుసమాక్షికం, బృంహితథాతో శ్చ విధేయాః ప్రమదోత్తమాః. 16. ఏలాహీం ఊరం సర్పిర్కిశ్రం పిబే న్నరః, మూత్రదోషవిశుద్ధ్యర్థం షు

హరః చ తత్. 17. యన్మాత్రకృచ్ఛ్యే సహితం తు వైత్తే తత్కా-
 రయే చోచ్ఛేణితమాత్రకృచ్ఛ్యే, త్రికంఠకారగ్వధదర్భకాశి దురా-
 లభాపర్వతభేదపథ్యాః, నిఘ్నంతి వీతామధు నాశ్చరీం చ, సం-
 ప్రాప్తమృత్యో రపి మూత్రకృచ్ఛ్యేమ్. 18. కషాయేటిబలామూలసాధితః
 సర్వకృచ్ఛ్యజిత్. 19. ఏలాశ్చ భేదకశిలా జతుపిప్పలీనాం చూర్ణాని
 తండులజల్లె ర్లులితాని వీత్వా, యద్వా గుడేన సహితా న్యవలిహ్వ-
 తాని, చాసన్నమృత్యు రపి జీవతి మూత్రకృచ్ఛ్యే. 20. అయోరజః
 శ్లక్షణపిష్టం మధునా సహ యోజితమ్, మూత్రకృచ్ఛ్యం నిహన్త్యాశు
 త్రిభి ర్లేహై ర్ను సంశయః. 21. సితాతుల్యో యవక్షారః సర్వకృ-
 ఛ్యేనివారణః, నిద్ధి కారసో నాపి సక్షాద్రః కృచ్ఛ్యేనాశనః. 22.

వీర్యబంధకమగు మూత్రకృచ్ఛ్యేయనందు శిలాజతు తేన నేవింపవలయును. వీర్య
 వృద్ధికరము లగు నౌషధులచేత స్త్రీసంభోగము కార్యము. ఏలకులు ఇంగువలతో సిద్ధ
 ముచేసిన పాలలో నేతని నైచికొని త్రాగిన మూత్రదోషములును వీర్యదోషములు
 నష్టముతగును. పిత్తమాత్రకృచ్ఛ్యేచికిత్సలనే రక్తమాత్రకృచ్ఛ్యేములకును చేయునది.
 పల్లెరు కేలచెక్క దర్భకల్లు దూలగొండి కరక్కాయ వీటికషాయములో తేనెను
 కలిపి త్రాగిన అన్నివిధములగు మూత్రకృచ్ఛ్యేములు నశించును. ఏలకులు పా-
 మాణిభేదము శిలాజిత్తు పిప్పళ్లు వీటిమార్గమును బియ్యపుకడుగుతో త్రాగినను బెల్ల
 మును కలిపి తినినను మరణాసన్నుడైన మూత్రకృచ్ఛ్యేరోగియును బ్రదుకును. మండూ-
 రమును చక్కగానురి తేనెను కలిపి మూడుపూటలు తినిన మూత్రకృచ్ఛ్యేములు న
 శించును. బెల్లవావిలి యవక్షారము సహముగానేవించినను, వాకుడురసముతో తే-
 నెను త్రాగినను కృచ్ఛ్యేనాశనము అగును.

శతావరి ఘృతము. ౨౩

శ్లో. శతావరీకాశకుశశ్వదంష్ట్రా విదారికేక్ష్వామలకేషు సిద్ధం,
 సర్పిః సయోవా సితయా వినిశ్రం కృచ్ఛ్యేషు పిత్తప్రభవేషు
 యోజ్యం. 23.

పిల్లపీచర కాశము కుశలు పల్లెరు నేలగుమ్మడు ఉసిరిక వీటితో సిద్ధము
 చేసిన నేయిని గాని పాలను గాని చక్కెరను కలిపికొని పిత్తజనులగు మూత్రకృ-
 ఛ్యేముల కుపయోగించికోనవలయును.

◉ త్రికంటక ఘృతము. ◉

శ్లో. త్రికంటకైరంశకుశాద్యభీరు కర్కారు కేక్షుస్వర సేవసిద్ధమ్,
సర్పిర్గుడాధాంశయుతం ప్రవేయం కృచ్ఛాధిశ్చరీమూత్రవిఘాత
హేతోః. 24.

పల్లెరు ఆముదము కెల్లు పిల్లిపీచర కర్కూజాగింజలు చెఱకుగడలు వీటిఁగముతో
సిద్ధముచేసిన సేతియందు సేతిలో సగభాగమును బెల్లమును చేర్చి త్రాగిన మూత్రకృచ్ఛ
ములు ఆశ్చరులు మూత్రవిఘాతములు నశించును.

◉ సుకుమార ఘృతము. ◉

శ్లో. పునర్నవా మూలతులా దశమూలంశ తావరీ, బలా తురగ
గంధా చ తృణమూలం త్రికంటకమ్. 25. విదారీ వంశనాగాహ్వ గుడూ
చ్యుతిబలా తథా, పృథగ్దశపలా న్యాగాన్ జలద్రోణే విపాచయేత్. 16.
తేన పాదావశేషేణఘృతస్యాధాకం పచేత్, మధుకం శృంగబేరం చ
ద్రాక్షా సైంధవపిప్పలీ. 27. పృథగ్ద్విపలికానద్యా ద్యవాన్యాః కుడవం
తథా, త్రింశద్గుణవలా న్యత్ర తైలస్యైరఠడజస్య చ. 28. ప్రస్థం దత్వా
సమాలోడ్య సమ్యజ్జ్వలద్వగ్ని నాపచేత్, ఏతదీశ్వరపుత్రాణాం సాగోభి
జనమనిందితమ్. 29. రాజ్ఞాం రాజసమానాంచ బహుశ్రీసతియశ్చయే,
మూత్రకృచ్ఛే కటిస్తుభే తథా గాధపురీషేణామ్. 30. మేత్రవజ్జణ
శూలే చ యోనిశూలే చ శస్యతే, యథోక్తానాం చ గుల్కానాం వా
తశోణితకాశ్చయే. 31. బల్యం రసాయనం శీతం సుకుమారకుమార
కమ్, పునర్నవాశ్చ కేదోణో దేయోఽస్యేషు తథా పఠః. 32.

గజ్జీరువేళ్లను 100 పలములును దశమూలములు శతావరీ ముత్తవపులము
పెన్నేరు వట్టివేళ్లు పల్లెరు సేలగుమ్మడు కంశలచనము నాగ కేసరములు తిప్పకీగ
పెద్దముత్తవపులము ఇవి పదిపదిపలములును ఆర్ధాధకపతిమితమును సుదకములో పకవ
మును చేయవలయును. నీరు నాలుగవపాలు విగిలియున్నప్పుడు 32 పలముల నేయిని
మధుకము అల్లము ద్రాక్ష సైంధవలఙ్ఘణము పిప్పళ్లు రెండేసిపలములును, వాము
నాల్గుపలములును, బెల్లము 40 పలములును ఆముదము 16 పలములును కలిపి కలియఁబె
ట్టుచు పక్వముచేసి స్రాతకకాలముల నేవించుటయు త్తమము. ఇయ్యది దొరలబిడ్డలు గా
జాలు రాజతుల్యులును నేవెంపఁదగినది. శ్రీలును పురుషులును దీనినిమూత్రకృచ్ఛము

కటి స్తంభము మలబద్ధకము లింకశూల అండశూల యోనిశూల గుల్మగోగములు వాతరక్తపు మూత్రకృచ్ఛ్రములు సున్నగువానియం దుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది బలకరమును సుసహారతిఁ గలిగించునదియును చల్లనిదియు నగు రసాయనము. నూరుపలముల గలేరువేళ్లను ఒకద్రోణపునీటిలో ఇడు వేయవలయును. ఇతర ఔషధములయందు మరియొక ద్రోణమును కూడ చేర్చవలయును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు మూత్రకృచ్ఛ్రాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

32. మూత్రాఘాతాధికారము.

— మూత్రాఘాతోపాయములు. —

శ్లో. మూత్రాఘాతా స్యథాదోషం మూత్రకృచ్ఛ్రీ హరై ర్జయేత్, వస్తిముత్తరవస్తి చ దద్యాత్స్నిగ్ధం విరేచనమ్. 1. కల్కమేర్వారుబీజానా మక్షమాత్రం ససైంధవమ్, ధాన్యాస్తుయుక్తం పీత్వైవ మూత్రాఘాతా ద్విముచ్యతే. 2. పాటల్యాయావశూకాచ్చ పారిభద్రాత్తిలాతపి, తూరోదకేన మదిరాం త్యగేలోపణసంయుతామ్, పిబే ద్గుణోపదంశా న్వా లిహ్యో దేతా స్పృశక్ పృశక్, త్రిఫలాకల్క సంయుక్తం లవణం వాపి పాయయేత్. 4. నిదిగ్ధికాయా స్వ్వరసం పిబే ద్యస్తానరస్తుతమ్, జలే కుంకుమకల్కం వా సక్షౌద్ర ముపితం నిశి. 5. సత్తైలం పాలలాభస్త తూరవన్యా పరిస్తుతమ్, సురాం సౌవర్ష లవతీం మూత్రాఘాతీ పిబే న్నరః. 6. దాడిమాబుయుతం ముఖ్య మేరాబీజం సనాగరమ్, వీత్వా సురాం సలవణం మూత్రాఘాతా ద్విముచ్యతే. 7. పిబే చ్ఛిలాజతుక్వాథే గణే వీరతరాదికే, రసం దురాలభాయా వా కషాయే వాసకస్య నా. 8.

దోషానుసారముగా మూత్రాఘాతములను మూత్రకృచ్ఛ్రనాశకములగు చికిత్సలతో పోఁగొట్టవలయును. వస్తి ఉత్తరవస్తి విరేచనము వీనిని చేయింపవలయును. కరుబూజవత్తనములను కల్కముచేసి ఒక తులముతీసికొని అందు సైంధవలవణమును గంజిని చేర్చి కొని త్రాగిన మూత్రాఘాతములు నశించును. రక్తపాటలపుష్పము యవక్షారము వేప తిలలు వీటిని తూరోదకములతో మద్యమునుగా చేసి లవంగపువట్ట నీలకులు మిరియ

ములు వీటితోచేర్చి త్రాగినను వాకుడురసమును వడియఁగట్టిత్రాగినను నీటిలో శుంకు మఘావుకల్మమును తేనెను వైచిరాత్రియంతయు నుంచి త్రాగినను, పాటలభస్మమును తైలముతో కలిపి త్రాగినను సౌవర్చులవణముతో మద్యమును చేసి త్రాగినను దాని మ్మపండ్లరసములో చిన్నయెలకులను శొంకెని కలిపిత్రాగినను సైంధవలవణమును మద్యములోచేర్చి త్రాగినను శిఖాజిత్తు కషాయములోగాని వీరతరాది గణకషాయములోగాని యవక్షారరసములోనైనను అడ్డనరము కషాయములోనైనను కలిపిత్రాగిన మూత్రాఘాతములు నశింపును.

—ॐ త్రికంఠకాదిపయస్సు. ౧౧—

శ్లో. త్రికంఠకైరండ శతావరీభిః సిద్ధం పయో వా తృణపంచ మూలైః, గుండప్రగాఢం సఘృతం పయో వా రోగేషు కృచ్ఛాచ్చదిషు శస్త మేతత్. 9. నలకుశకాశేక్షుశిశూం క్వధితాం ప్రాతః సుశీతలాం శీతామ్, పిబతః ప్రయాతి నియతం మూత్రగ్రహ ఇత్యువాచ కచః. 10. గోదావత్యా మూలం క్వధితం ఘృతజైలగోరసై ర్మిశ్రమ్, వీతం నిరుద్ధ వచిరా ద్భిసత్తీ మూత్రస్య సంఘాతం. 11. జలేన ఖాదిరీబీజం మూత్రాఘాతాశ్చరీహరం, మూలం రుద్రజటాయా శ్చ తక్రపీతం తద ర్ధకృత్. 12. మూత్రేవిబద్ధే కర్పూరచూర్ణం లింగే ప్రవేశయేత్, శృత శీతపయోన్నాశీ చందనం తండులాంబునా. 13. పిబే త్వశర్కరం క్రేష్ట ముష్ణవాతే సశోణితే, శీతోఽవగాహ ఆవస్తి రుష్ణవాతనివారణః. 14. కూష్మాండకరస శ్చాపి పీతః సక్షారశర్కరః, స్త్రీణా మతిప్రసంగేన శోణితం యస్య సిచ్యతే. 15. మైథునోపరమ శ్చాస్య బృంహణీయో హితో విధిః, స్వగుప్తాఫలమృద్వీకా కృష్ణేక్షురసికారజః. 16. సమాంశ మర్థభాగాని క్షీరక్షౌద్రఘృతానిచ, సర్వం సమ్యగ్విమధ్యాక్ష మానం లీడ్వా పయః పిబేత్, హన్తి శుక్రాశయోత్థాంశ్చ దోషా స్వంధ్యానుతప్రదం. 17.

వినుగుపల్లెరు ఆముదపువేళ్లు పిల్లికీచరము వానితో సిద్ధముచేసిన నేయిగాని పాలు గాని తృణపంచమూలములతో సిద్ధముచేసిన నేతినిగాని పాలనుగాని బెల్లముతో త్రాగిన మూత్ర కృచ్ఛాచ్చదిరోగములకు మంచిది. వట్టివేళ్లు దర్బలు తెల్లు చెఱుకు వీటి వేశ్యతోనైన కషాయమును చల్లార్చి ప్రాతఃకాలమున నియతముగా పుచ్చుకొనిన మూత్రాఘాతము మానును అని కచముని చెప్పెను. హంసపాదికెట్టువేళ్లను కషాయముచేసి

నేయినానే అవునుజ్జగలతో కలిపి త్రాగిన మూత్రాఘాతము వెంటనే నశించును. ఖదిర బీజములను నీటితో నూరిత్రాగిన మూత్రాఘాతము నశ్చరియును హాపించును. త్రిజటామూల మునుమజ్జిత్రాగినను మూత్రాఘాతాదులునశించును. మూత్రముబంధించినచో కర్పూరపుమూర్ణమును లింగమునందు రాయవలయును. కాచిచల్లార్చినపాలను త్రాగవలయును. బియ్యపునీటితో చందనమును శర్కరతో నుష్ణవాతములందు త్రాగవలయును. వస్త్రపట కుచన్నీటిలో కూరుచున్ననుష్ణవాతము హాపించును. గుమ్ముజీసములో చక్కెరవైచికిని త్రాగవలయును. శ్రీలయొక్క అతిప్రసంగముచే రక్తము స్రవించుచున్నచో సంగమము పనికిరాదు. నురదగొండి ద్రాక్ష పిప్పళ్లు చెఱుకు చక్కెర వీటిని సమాభాగములుగను, పాలు తేనె నేయి సమాభాగములుగను చేర్చి తఱచి ఒకతులముచో నేవించి పాలను త్రాగిన వీర్యాశయదోషములు నశించును. గొడ్డుతనమును మానును.

❖ చిత్ర కాదిఘృతము. ❖

శ్లో. చిత్రకం శారిబా చైవ బలా కాలానుశారిబా, ద్రాక్షావి శాలా పిప్పల్యస్తథా చిత్రఫలా భవేత్. 18. తథైవ మధుకం దద్యా ద్దద్యా దామలకాని చ, ఘృతాథకం పచేదేభిః కల్లై రక్షనమన్వితైః. 19. క్షీరద్రోణే జలద్రోణే తత్ప్రిధమవతాం యేత్, శీతం కఠిన్రుతంచైవ శర్కరా ప్రసవయుతం. 20. తుగాక్షీర్యా శ్చ తత్సర్వం మతిమాన్ ప్రతి మిశ్రయేత్, తతోమితం పిబే త్కాలే యథాదోషం యథాబలం. 21. వాతరేతాః పిత్తరేతాః శ్లేష్మరేతా శ్చ యో భవేత్, రక్తరేతా గ్రంధిరేతాః పిబే దిచ్చ న్నరోగతాం. 22. జీవనీయం చ వృష్యం చ సర్పిరేత స్తహగుణం, ప్రజాహితం చ ధన్యం చ సర్వరోగాపహం శివం. 23. సర్పిరేత త్ప్రియుంజానా శ్రీ గర్భం లభతే చిరాత్, అ స్మగ్దోషాం జయే చైవ యోనిదోషాం శ్చ సంహతాన్. 24. మూత్ర దోషేషు సర్వేషు కుర్యా దేత చ్చికిత్సితం.

చిత్ర మూలము సుగంధిపాల ముత్తవపులగము నల్లసుగంధిపాల ద్రాక్ష కొడిసె పాలవిత్తులు పిప్పళ్లు యష్టిమధుకము ఉసిరిక వీటిని కాలుపలముచో అథకము నేటిలా పక్యముచేసి కల్కమునొక ద్రోణము పాలుమఱయొకద్రోణము నీరువీటితో సిద్ధముచేసి దింపి చల్లార్చినదియగట్టి 16 ప|| చక్కెరనువైచి వంశలోచన 16 పలములుకలిపి బలదో షానుసారము త్రాగిన రక్తప్రీతము మున్నగురోగములు నశించును. వాతపిత్తశ్లేష్మరోగము లు నశించును. ఈఘృతము జీవనోషధము. వృష్యయోగమునైయున్నది. దీనిని నేవించిన

శ్రీ గర్భవతి యగును. రక్తదోషములు నశించును. సంహతము అగు యోనిదోషము అన్నియు నడుగుంటును. సమస్తములగు మూత్రదోషములందును దీనితో చికిత్సఁ జేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు మూత్రాఘాతాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

33. అశ్వర్యధికారము.

❀ * అశ్వరీగోగమునకు సామాన్య చికిత్సలు. ❀

శ్లో. పరుణస్య త్వచం శ్రేష్ఠాం శుంఠీ గోక్షురసంయుతాం, య వక్షారగుణం దత్వా క్వాథయిత్వా పిబేద్ధితాం. 1. అశ్వరీం వాత జాం హస్తా చిరికాలానుబంధినీం, వీరతరః సహచరీ దర్శో వృక్షాదనీ నలః. 2. గుండ్రాకాశకుశా వశ్యభేదమోరటటుండుకాః, కురంటికాచ వశిరో వసుకం సాగ్నిమంథకః 3. ఇందీవరీశ్వదంష్ట్రా చ తథా కాపోత వక్త్రకః, వీరతరాది యత్యేష గణో వాతవికారనత్. 4. అశ్వరీ శర్కరామూత్ర కృచ్ఛాఘాతరుజాహః, శుంథ్యగ్నిమంథపాషాణ శిగ్రుప రుణగోక్షురైః. 5. అభయారగ్వధపల్లైః క్వాథం కుర్వా ద్విచక్షణః, రామతక్షారలనణ చూర్ణం దత్వా పిబేన్నరః. 6. అశ్వరీమూత్రకృచ్ఛా ఘ్నం పాచనం దీపనం పరమ్, హన్యా త్కోష్ఠాశ్రితం వాతం కట్యూ రుగురమేఢగమ్. 7.

ఉలిమిరిచెక్క శొంఠి పల్లెరు వీటికషాయమును యవక్షాగము బెల్లములతోసిద్ధము చేసి త్రాగిన చాలకాలమునుండి యున్న ఆశ్వరీయును నశించును. కురువేరు గోరింటి దద్దు తిప్పితీగె భద్రమునలు కాశము క్షతలు చెఱును పచ్చనిలొద్దుగ పల్లెలు బ్రాహ్మము వీరతరాదిగణమనంబడును. ఇయ్యదివాతవికారమును హరించును. అశ్వరీశర్కర మూత్రకృచ్ఛము మూత్రాఘాతములనిది పోగొట్టును. శొంఠి ఆగ్నిమంథము పాషాణము మునగ ఉలిమిరి కరక్కాయ తేలపండ్లు వీటితో కషాయము జేసి ఇంగున యవక్షారమునుచేర్చి త్రాగిన అశ్వరీ మూత్రకృచ్ఛములనుపోగొట్టి ఆగ్నిని దీపింపజేయును. కటి తొడలు గుడసానము మేఘస్థానము మున్నగువానిలోగలవాతములను నశింపజేయును.

* అశ్వరీ యనగా మూత్ర ద్వారమునందు జాయి పెట్టిగడి గోగము.

● పాషాణ భేదాది ఘృతము. ●

శ్లో. పాషాణభేదో వసుకో వశిరోఽశ్చస్తకం తథా, శతావరీ
శ్వదంస్త్రా చ బృహతీ కుంటకారికా. 8. కపోతవక్త్రార్త గల కాంచనో
శీర గుల్మకాః, వృక్షాదసీ భల్లుక శ్చ వరుణః శాకజం ఫలం. 9. య
వాః కులుత్థాః కోలాని కతకస్య ఫలాని చ; ఉషకాదిప్రతీవాప మే
షాం క్వాభేశ్చతం స్మృతం. 10. భినత్తి వాతసంభూతా మశ్శరీం క్షీప్ర
మేవ తు, ఊరా న్యవాగూః పేయా శ్చ కషాయాణి పయాంసి చ,
భోజనాని చ కుర్వత వగ్రేఽస్మి న్వాతనాశనే. 11.

కొంపపిండిచెక్క మోదెనపేళ్లు నిసుగుపిప్పళ్లు పిల్లిపిచర పల్లెరు వామడు బ్రాహ్మీ
గోరంట పట్టిపేళ్లు గన్నేరు ఎఱ్ఱగన్నేరు బదనిక ఉలిమి వెలగపండు వీకి క్వాభములూ
ఉషకాదిగణౌషధములను ప్రతివాపముచేసి నేతినిచేసి నేపింపవలయును. ఇయ్యది వాత
జమగు నశ్శరీరోగమును శీఘ్రముగా పోగొట్టెను. ఊరపదార్థములను గంజి పేయ కషా
యములును చేసి భుజింపవలయును. వాతనాశకవర్గములగు వానిని భుజింపవలయును.

● ఉషకాది గణము. ●

శ్లో. ఉషకం సైంధవం హింగు కాశీసద్వయగుగ్గులుః, శిలా
జతుః తుత్థకం చ ఉషకాది రుదాహృతః. 12. ఉషకానిః కఫం హస్తై
గణో మేదోవిశోధనః, అశ్శరీశర్కరామూత్ర శూలఘ్నః కఫగు
ల్మనుత్. 13.

చెఱుప సైంధవలవణము ఇంగువ గండు తెఱుగులగు కాశీసములు గుగ్గులుము
శిలాజిత్తు మైలుతుత్థము ఇయ్యని ఉషకాది గణము. ఇవి కఫమును పోగొట్టి మెదడును
ఘ్నించేసి అశ్శర్యాదుల నశింపజేసి గుల్మదులను పోగొట్టెను.

● కశాది ఘృతము. ●

శ్లో. కుశః కాశః శరో గుల్మ ఇత్కరో మోరటోశ్వభిత్. 14.
దరోఘ్ని నిదాగీ వారాహీ శాలిమూలం త్రికంటకః, భల్లుకః పాటలీ
పాతా పత్తూరోధ కురంటకాః. 15. పునర్నవే శిరీషశ్చ క్వధితా స్తేషు
సాధితం, స్మృతం శిలాహ్వా మధుకం బీజై రిందీవరస్య చ. 16. త్రపుమై
ర్వారుకాణాం వా బీజై శ్చాపివాపితస్మృతమ్, భినత్తి పిత్తసంభూతా మశ్శ

రిం ఊప్ర మేన తు. 17. తూరా న్యవాగూః పేయా శ్చ కపాయాణీ పయాంసి చ, భోజనాని చ కుర్వీత వర్గైస్సి నిత్తనాశనే. 18.

కుశకాశములు ఔల్లు నల్లచెఱకు చెఱకువేళ్లు పల్లెరు కొండపిండి దర్భశాలిమూలము త్రికంటకములు పాటలి అగరుళొ. ౩ నేలగున్నుడు నేలతాడి పత్తూరము గోరింటి శిరీషము గలిజేసు వీటితోనైన కపాయములలో సాధించినదియును, శిలాజిత్తు మధుకము కమలవీజములు దోసకాయ కరుబూజావీత్తులు వీటితో ప్రతిపాపము చేయబడినవియు నగు నేటిని పితాశరీగోగులు త్రాగవలయును.

❁ వరణాది ఘృతము. ❁

శ్లో. గణే వరుణకాఙ్ఞా చ గుగ్గు లేవలాహరేణుభిః, కుష్ఠముస్తా వ్యామరిచ చిత్తకైః ససురాహ్వయైః. 19. ఏతై స్సిద్ధ మజా నర్పి రుషకాదిగణేనచ, భినత్తి కఫసంభూతా మశ్శరీం ఊప్ర మేన తు. 20.

తూరా న్యవాగూః పేయా. శ్చ కపాయాణీ పయాంసి చ, భోజనాని ప్రకుర్వీత వర్గైస్సి స్కంఘనాశనే. 21. వరుణార్తగలశిగ్రుః తర్కారీ మధుశిగ్రుకాః, మేషశృంగీ కరంజౌ చ బింబ్యగ్నీమంఘమోరటాః. 22. శైశ్వా శిరీషోద్రోభి వరివసుక చిత్తకా, బిల్వం చైవాజశృంగీ చ బృహతీద్రయ మేవచ. 23. వరుణాదిగణో హ్యేష కఫమేదో నివారణి, వినిహన్తి శిరఃశూలం గుల్మద్యన్తరవిద్రధీన్. 24.

వరణాదిగణములందును గుగ్గులము విలకులు రేణుక కోష్ఠు తుంగముస్తలు మిరియములు చిత్తమూలము దేవదారు వీటిక పాయమందు నుపి కాదిగణమును ప్రతిపాపము చేసి సిద్ధముచేసిన మేకపాలు కఫాశ్శరీనిపోంగొట్టును. కఫనాశకములగు తూరాదుల నిందు ఘజింపవలయును. ఉలిమిరి నల్లగోరింటి మునగ తీయసునగ మేషశృంగి నెమిలియడు గుచ్చెక్క దొండపండు అగ్నిమంధము చెఱకు వైరియము శిరీషము దర్భ వరివసుక చిత్తకములు సిల్లిపీచర బిల్వము అజశృంగి దుష్టువులేగీ వాకుడు ఇయ్యది వరణాది గణము. కఫమేదనివారణము. శిరశూల గుల్మము విద్రధి మున్నగువానిని ఇది నశింపజేయును.

❁ వరణాదికపాయము. ❁

శ్లో. వరుణత్వక్రపాయం తు వీతం చ గుజసంయుతమ్, అశ్శరీం పాతయ త్కౌశు వస్తిశూలనివారణమ్. 25. యవతూరం గుడోన్తి

శ్రం పి బే త్పుష్పఫలోద్భవమ్, రసం మూత్రవిబాధఘ్నం శర్కరాశ్చరి
 నాశనమ్. 26. పి బే ద్వరుణమూలత్వ క్వాథం తత్క-ల్క-సంయుతం,
 క్వాథ శ్చ శిశ్రుమూలోత్థః కదుష్టో శ్చ రిఘాతకః. 27. నాగరవారుణ
 గోక్షుర పాషాణభేదకపోతవల్కజః క్వాథః, గుడయావశూకమిశ్రః
 సీతో హ స్త్యశ్చరీ ముగ్రామ్. 28. వరుణత్వక్కిలాభేద శుంతిగోక్షురకైః
 కృతః, కషాయః ఊరసంయుక్తః శర్కరాం చ భిస త్త్యపి. 29. శ్వదం
 ప్రైరండపత్రాణి నాగరం వరుణత్వచమ్, ఏత త్క్వాథవరం ప్రాతః
 పి బే దశ్చ రిభేదనం. 30. మూలం శ్వదస్త్రాక్షురకోరుభూకాత్ క్షీ
 రేణ పిష్టం బృహతీద్వయా చ్చ, ఆలోడ్య దధ్నా మధురేణ పేయం
 దినాని స ప్రాశ్చ ర్భేదనార్థం. 31. ప క్షేత్క్వాఠకరసః ఊరః సీతాయుక్తో
 శ్చ రీహరః, పాషాణరోగపీడాం సౌవర్చలయుక్తా సురా జయతి. 32.
 తద్వన్మ సుదుఃగ్ధయుక్తా త్రి రాశ్చం తిలనాలభూతిశ్చి. 33.

ఉలిమిరికషాయములో బెల్లమును కలిపి త్రాగిన అశ్శరలు శీఘ్రముగా నశించును. వక్తిసిఘాలలు నశించును. యవక్షారమును బెల్లముతో పుష్పఫల సమును త్రాగిన మూత్రబంధము శర్కరాశ్చరులు నశించును. ఉలిమిరిచెక్క కషాయములో కల్కమును వైచి త్రాగినను మురగచెక్క కషాయమును గోరువెచ్చుగా త్రాగినను అశ్శరి నశించును. శొంఠిఉలిమిరి పల్లెరు కొండపిండివేళ్లు బ్రాహ్మి వీటికషాయములో యవక్షారము బెల్లము గలిపి త్రాగిన శర్కర అశ్శరలు నశించును. ఉలిమిరి కొండపిండి శొంఠి పల్లెరు వీటికషాయమును యవక్షారముతో త్రాగినచో శర్కరలు నశించును. పల్లెరు ఆసుదపాకలు శొంఠి ఉలిమిరిచెక్క వీటికషాయమును ప్రాతఃకాలమునందు త్రాగిన అశ్శరలు నశించును. పల్లెరు తిలకపుచెక్క ఆసుదపువేళ్లు వాకుడు వీటిని పా అతోనూరి వెణుగుతో కలిపి ఏడురాత్రులు త్రాగినచో అశ్శరలు నశించును. చేదుసార రసమును యవక్షారము చక్కెర వీటిని కలిపి త్రాగినచో అశ్శరలు నశించును. అశ్శరీబాధను సౌవర్చలవణముతో చేరిన కల్లును త్రాగిన పోగొట్టును. సువృకఙ్ఘ్రైలంగాల్పిన బూదిని త్రాగినను మూడురాత్రులలో పోగొట్టును.

◀ ఏలాదిక్వాథము. ౩౪ ▶

శ్లో. ఏలోపకుల్యా మధుకాశ్చ భేద కాంతీ శ్వదంప్యా) వృషకో
 రుబూకైః, క్వాథం పి బే దశ్చ జతు ప్రగాఢం సశర్కరే చాశ్చ రిమూత్ర
 కృచ్ఛే. 34.

విలసలు పిప్పళ్లు యిట్టి మధుకము కొండపిండి వేళ్లు రేణుక బీజములు పల్లెరు అడ్డ సరము ఆముదములు వీటిని కషాయమును చేసి పెన్నెగు లక్క వీటిని కలిపి నేవించిన శర్కర మూత్రకృచ్చిము అశ్వరులు నశించును.

◉◉ త్రికంటకాది చూర్ణము. ◉◉

శ్లో. త్రికంటకస్య బీజానాం చూర్ణం మాఝీకసంయుతం, ఆవి ఝీరేణ సస్తాహం పిబే దశ్చ రినాశనం. 35. శుక్రాశ్శర్యాం తు సామా న్యో విధి రశ్చ రినాశనః.

పల్లెరుగింజలను పొడిగొట్టి తేనె నందు కలిపి మేక పాలతో నేడుదినములు త్రా గిన కల్లుగట్టుట (అనగా నశర్షిగోగము) మానును. తెల్లఅశ్చరియందు అశ్చరీసామాన్య చికిత్సను చేయవలయును.

◉◉ సాషాణభేదచూర్ణము. ◉◉

శ్లో. సాషాణభేదం వృషకం శ్వదంష్ట్రా పాతాభయావ్యోషశతీనికుం భాః, హింప్రాఖరాశ్వా సితిమూరకాణా మేర్వారుకా చ్చ త్రపుషా చ్చ బీజం. 36. ఉసకుంచికాహి గుసవేతసాన్లుం స్యాద్వ్యేబృహత్యో హపు షా వచా చ, చూర్ణం పిబే దశ్చ రభేదిపక్ష్యం సర్పి శ్చ గోమూత్ర చ తుర్గుణం ఘ్నేః. 37.

కొండపి డివేళ్లు అడ్డసరము పల్లెరు అగరుశొంతి కరక్కాయలు శొంతి మిరి యములు పిప్పళ్ళు కచూర్ణము కరక్కాయలు శాలింకాకము నక్కనోసవిత్తులు ము న్నగువానిచూర్ణమును నాలుగురెట్లగోమూత్రముతో సిద్ధముచేసి నేతితో త్రాగిన నశ్వరులు హరించును.

◉◉ కులుత్త చూర్ణము. ◉◉

శ్లో. కులుత్త సింధూత్త విడంగసారం సశర్కరం కీతలయావశూ కం, బీజాని కూష్మాండక గోక్షురాభ్యాం ఘృతం వచే న్నావరుణస్య తో యే. 38. దుఃసాధ్య సర్వాశ్చ రి మూత్రకృచ్చిం మూత్రాభిఘాతం చ స మూత్రబంధం, ఏతాని సర్వాణి నిరన్తి శీఘ్రం ప్రరూఢవృక్షా నివ వృక్ష పాతః. 39.

ఉలవలు సైంధవలవణము వాయువిడంగములు కలకండ కర్పూరిము యవక్షా రము గుమ్మనవిత్తులు పల్లెరు వీటితో ప్రతివాపమును చేసి ఉడిమిరిక షాయముతో నే తిని త్రాగిన దుస్సాధ్యములగు నశ్చరీగోగము లన్నియును మూత్రకృచ్చిము మూత్రాభి

పూతము మూత్రబంధము మున్నగువానిని వజ్రము వృక్షములగుంపునుపలె నశంపఁ జేయును.

శరాది పంచమూల ఘృతము. ౩౯

శ్లో. శరాదిపంచమూల్యా వా కషాయేణ పచేద్ఘృతమ్, ప్రసంగోక్షురకల్కేన సిద్ధ మద్యా త్సశర్కరమ్. 40. అశ్శరీమూత్రకృచ్ఛ్చి ఘ్నం రేతోమార్గరుజాపహమ్.

తృణపంచమూలముల కషాయములో పల్లెరకల్కమును 16 పలముల నేతిని పక్వముచేసి చక్కెర కలిసి నేవించిన అశ్శరీ మూత్రకృచ్ఛ్చియు మున్నగు మూత్ర రోగములు హరించును.

వరుణాదిఘృతము. ౪౦

శ్లో. వరుణస్య తులాం క్షుణ్ణాం జలద్రోణే విపాచయేత్. 41. వాదశేషం పరిస్రావ్య ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, వరుణం కదళీం బిల్వం తృణజం పంచమూలకమ్. 42. అమృతాం చాశ్శజం దేయం బీజం చ త్రస్రపోద్భవమ్, శతసర్వతిలక్షారం పలాశక్షార మేవ చ. 43. యూధికాయాశ్చ మూలాని క్షార్వాణి సమావపేత్, ఆస్య మాత్రాం పిబే జ్జంతు ద్దేశకాలాద్యపేక్షయా. 44. జీర్ణే తస్మిన్ని బే త్పూర్వం గుడం జీర్ణం తు మస్తునా, అశ్శరీం శర్కరాం చైవ మూత్రకృచ్ఛ్చిం చ నాశయేత్. 45.

ఉలిమిరిచెక్క చూర్ణమును ద్రోణపునీటిలో పక్వముచేసి నాలవపాలు మిగిలినప్పు డొక ప్రస్థము నేతినిపక్వము చేసి ఉలిమిరి అరటి బిల్వము తృణపంచమూలములు కరక్కాయ కొండపిండివేళ్ళు త్రపుషబీజములు వంశలోచన తిలక్షారము మున్నగువానిని ఒక్కొక్కకాలుపలము తీసి స్పృతివాపసునిచ్చి దేశకాలానుసారముగా త్రాగి జీర్ణమైన సిమ్మట పాితబెల్లమును మజ్జిగ లేటతో త్రాగినచో అశ్శర్యాది రోగములు నశించును.

వీరతరాదితైలము. ౪౧

శ్లో. బ్రహ్మాధికారే య తైలం సైంధవాద్యం ప్రకీర్తితమ్, తతైలం ద్విగుణక్షీరం పచే ద్దీర్ఘతరాదినా. 46. క్వాఢేన పూర్వకల్కేన సాధితం తు భిషగ్నరైః, ఏత తైలవరం శ్రేష్ఠ మశ్శరీణాం వినా శనమ్. 47. మూత్రాఘాతే మూత్రకృచ్ఛ్చీ పిచ్ఛితే మధితే తథా, భగ్నే శ్రమాభివన్నే చ సర్వధైవ ప్రశస్యతే. 48.

బ్రహ్మగోగపుటధికారమునందు జెప్పిన సైంధవాదితైలమును రెండురెట్లపాలు వీరతరాదిగణకషాయమును కల్పము చేసి పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది ఆశ్శ రిని పోగొట్టును. మాత్రాఘాతాది మాత్రగోగముల నన్నింటిని హరించును.

◉ పరుణాద్యతైలము. ◉

శ్లో. త్వక్ష్మత్రములపుష్పస్య పరుణా త్వత్రికంటకాత్, కషా యేణ పచే త్తైలం వస్తినా స్థాపనేన చ. 49. శర్కరాశ్శ రిశూలఘ్నం మూత్రకృచ్ఛ్చనివారణమ్.

ఉరిమిరిచెక్క వేళ్లు పూవులు పల్లెరు వీటికషాయముతో తైలమును పక్వము చేసి యుంచి వస్తులయం దుపయోగించిన శర్కర ఆశ్శ రి శూల మాత్రకృచ్ఛ్చము నశించును.

◉ శబ్ద్యోద్ధరణాద్యుపాయములు. ◉

శ్లో. శల్యవిత్తా మశామ్యగతీం ప్రత్యాఖ్యాయ సముద్ధరేత్.

50. పాయుక్ష్మిస్తాంగులీభ్యాం తు గుద మేధ్రాస్తరే గతాం, ససన్యాః సవ్యపాన్వే చ యవమాత్రం విముచ్య తు. 51. వ్రణం కృత్వా శ్శ ర్షమాత్రం కర్షే తాం శస్త్రకర్ష విత్. భిన్నేతు వస్తా దుగ్ధానా స్త్వత్ప్యః

స్యా దశ్శరీం వినా. 52. నిశేషా మశ్శరీం కుర్యా ద్వస్తా రక్తం చ నిహారేత్, హృతాశ్శ రీ కదుష్టాంభో గాహయే ద్భోజయే చ్చ

తప్. 53. గుడం మూత్ర విశుద్ధ్యర్థం మద్వాజ్యాక్తవ్రణం తతః, దద్యా త్సాజ్యాం త్ర్యహం పేయాం సాధితాం మూత్రశోధబిః. 54. అదశా హం తతో దద్యా త్పయసా మృదునోదనమ్, స్వేదయే ద్యవమధ్వా

ధ్యం కషాయైః క్షాళయే ద్య్విణమ్. 55. ప్రపాండరీక మంజుసా యష్టి లోఢై శ్చ లేపయేత్, పత్తైశ్చ సలిలైః సిద్ధం ఘృత మభ్యంజనే హితం.

56. అప్రశాన్తే తు సప్తాహః ద్రవణే దాపెలూపి చేప్యతే, దైవా న్నాభ్యాం తు యా లగ్నా తాం విపా ట్యాపకర్షయేత్. 57.

శల్యచికిత్స నెఱిగిన వైద్యుఁడు అసాధ్యములగు నశ్శ రులను వదలివెట్టి గుదస్థా నముననున్న రెండంగుళములదూరమును ఆశ్శ రిని తీసివేయవలయును. సీవనియొక్క ఎడ మువ్రక్కన యవగంజంత వదలి గాయమును సేసి ఆశ్శ రిని తీసివేయవలయును. తెలివి లేమిచే పుష్టి పగిలిపోయెనేని ఆశ్శ రిలోని చనిపోవును. నిశ్చేషముగా నశ్శ రిని తొలగింప

వలయును. పిమ్మట వేడినీళ్లతో కాచి భుజింపచేయవలయును. మాత్ర శోధాకరములగు నౌషధములతో సిద్ధముచేసిన నేయిని వేయను త్రాగించవలెను. పదిదినములవఱకు నిట్టులు పాలతో మృదువగు నన్నమును పెట్టవలయును. యవలు తేనె కలిపిన పదార్థములతో స్వేదము నిప్పించి కషాయముతో గాయమును కడుగవలయును. కమలములు మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము లొద్దుగ పీటినగుతో పూయవలయును. పీటితో సిద్ధముచేసిన నేతని రుద్దుట మంచిది. ఏడుదినములవఱకును గాయముమానదేని ప్రణామనందు చెండు చుఱకలును వేయవలయును. దైవయోగమున బొడ్డుదగ్గఱ సంక్రమించి యశ్శరీరిని పెకల్చి పోఁగొట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆశ్చర్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౩౪. ప్రమేహాధికారము.

— ప్రమేహోపాయములు. —

శ్లో. శ్యామాక కోద్రవోద్దాల గోధూమ చణకాఘోక, కులు
 త్థా శ్చ హితా భోజ్యే పురాణమేహినాం సదా. 1. జాంగలం తిక్తశా
 కాని యవాన్నం చ తథా మధు, పారిజాతజయా నిబవప్నిగాయ
 త్రిణాం పృథక్. 2. పాతాయాః సాగురోః పీతా ద్వియస్య శారద
 స్యచ, జలేక్షుమధ్యసికతాం శనై ర్లవణపిష్టకాన్. 3. సాంద్రమేహః
 స్కామాత్ ఘ్నన్తి హ్యాష్టై క్వాథాః సమాక్షి కాః, దూర్వా కశేరు
 పూతీక కుంభీపల్వల శైవలమ్, జలైవ కర్షణితం పీతం శుక్ర మేహహరం ప
 రమ్. 4. క్రఫలారగ్వధద్రాక్షా కషాయో మధుసంయుతం, పీతో నిహ
 న్తి ఘేనాఖ్యం ప్రమేహం నియతం నృణాం. 5.

ప్రాచీనమగు మేహరోగములు గలవారలకు చామలు కొఱ్ఱలు గోధుమలు ఉద్దాలకములు సెనగలు ఆరికలు ఉపవలు ఇవి పథ్యధాన్యములు. అడవిధాన్యములు చేదు గలకూరలు యవాన్నము తేనె సాతములు. దేవదారు అరణి వేప చిత్రమూలము ఖదిరము అగరుశొంఠి అగరు తెల్లకవలము వీటిని నేరువేరుగా తేనెతోకలిపి క్వాథములను చేసి నేవించినచో జలప్రమేహము ఇక్షుప్రమేహము మదిరాప్రమేహము

నికతా ప్రమేహము శస్త్రైః ప్రమేహము లవణి ప్రమేహము పిష్టి ప్రమేహము సాంద్ర ప్రమేహము క్రమముగా నశింపజేయును. దూర్వలు కశేరువు నెమలియడ్డువేరు కుంకుమపువ్వు నూత్నశైవాలము వీటిని నీటితో కషాయము చేసి త్రాగిన శుక్ర ప్రమేహములు హరించును. త్రిఫలములు ఆమ్లవేతము ద్రాక్ష వీటికషాయమును తేనెతో కలిపి త్రాగినచో క్షేన ప్రమేహము నశించును.

❁ లోధ్రాది కషాయములు. ❁

శ్లో. లోధ్రాభయాకట్ఫలము స్తకానాం విడంగ పాతార్జున ధన్వనాసామ్, కదంబ శాలార్జున దీప్యకానాం విడంగదార్శ్వధవ శల్లకీ నామ్. 6. చత్వార ఏతే మధునా కషాయాః కఫప్రమేహేషు నిషేవణీయాః, అశ్వాత్థా చ్చతురంగుల్యా న్యగ్రోధాదేః ఫలత్రికాత్. 7. సజుగిరక్తసారా చ్చ క్వాథాః పంచ సమాక్షికాః, నీలహరిద్రఫేనా ఖ్యతూరమాంజిష్ఠకాహ్వయాన్. 8. మేహాన్ హన్యో క్రమా దేతే సక్షోద్రో రక్తమేహనుత్, క్వాథః ఖర్జురకాశ్చ ర్య తిందుకాస్థ్యమృతాకృతాః. 9. లోధ్రార్జునోశీరకుచందనానా మరిష్టనేవ్యామలకాభయానామ్, ధాత్ర్యర్జునారిష్టకవత్సకానాం, నీలోత్పలైలాతిని శార్జునానాం. 10. చత్వార ఏతే విహితాః కషాయాః విత్తే ప్రమేహే మధుసంప్రయుక్తాః.

లోద్ధగ కరక్కాయలు కట్ఫలము తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు ఆగరుశొంతి అర్జునవృక్షము యవాసయును మ్రానిపసపు శల్లకీయును కడిమి మద్ది అజమోదలును అను నీనాలుగు విధముల కషాయములలో తేనెను కలిపి కొని కఫ ప్రమేహములయందు నేవింపవలయును. పిష్టిశ్లో ఆమ్లవేతసమితో న్యగ్రోధాదిగణముతో త్రిఫలములతో మంజిష్ఠ రక్తచందనములతో వేత్వీరుగా నైదువిధముల కషాయములనుకాచి తేనెతోకలిపి త్రాగిన నీలము హరిద్రము ఫేనము తూరము మంజిష్ఠకము అను ప్రమేహములు నశించును. ఖర్జురము గుమ్మడి తుమికి తిప్పతీగ వీటికషాయములలో తేనెను చేర్చి కొని త్రాగిన చక్ర ప్రమేహములు హరించును. లోద్ధగ అర్జునము వట్టివేళ్ళు రక్తచందనములును మంజిష్ఠ కురువేరు ఉసిరిక కరక్కాయలును ఉసిరిక అర్జునము నింబము కొంఠులును నల్లకమలములు ఏలకులు పసపు అర్జునవృక్ష పునెక్కయును అను నీనాలుగు అగుల కషాయములను తేనెకలిపి త్రాగినచో ప్రమేహములలో హితకరము అగును.

❖ ❖ ❖ చిన్నాదిక్వాభములు. ❖ ❖ ❖

శ్లో. చిన్నావహ్నికషాయేణ పాతాకురజ రామతం, తిక్తాం కృష్ణంచ సంచూర్ణ్య సర్వి ర్దేహే పి బే న్నరః. 11. ఖాదిరపూగక్వాభం ఊద్రాహ్వయే పి బేత్, అగ్నిమంథకషాయం తు వసామేహే ప్రయోజయేత్. 12. పాతాశిరీషదుస్సర్ప మూర్వాకింశుకతిందుకమ్, కపితానాం భిషక్ క్వాభం హస్తమేహే ప్రయోజయేత్. 13. కంపిల్లనస్తచ్చదశాలజాని విభీత రాహితకకాటజాని, కపితపుష్పాణి చ చూర్ణితాని ఊద్రేణ లిహ్య త్కఫపిత్తమేహీ. 14. సర్వమేహహారా ధాత్యై రసః ఊద్రనిశాయితః, కషాయ స్త్రిఫలాదారుముస్తకై రథవా కృతః. 15. ఫలత్రికం దారునిశాం విశాలాం ముస్తం చ నిఃక్వాభ్య నిశాంశ కల్కమ్, పి బే త్కషాయం మధుసంప్రయుక్తం సర్వేషు మేహేషు సముత్థితేషు. 16.

తిప్పతీగె చిత్రచూలముల కషాయములో ఆగరుశొంఠి శోఘ్ణ ఇంగువ కటుకి రోహిణి వీటిచూర్ణమును కలిపి ఘృతప్రమేహి త్రాగవలయును. తెల్లచంద్ర చంద్ర బాక వీటి కషాయమును ఊద్రప్రమేహి త్రాగవలయును. అగ్నిమంథకషాయమును వసాప్రమేహమునందును ఆగరుశొంఠి శిరీషము యివాస చాకింశుకము తుమికిచెక్కవెలగ వీటికషాయమును హస్తమేహమునందును కంపిల్లము సప్తచ్చదము శాలపర్ణితాండ్ర రోహితలగ్ని కుటజము (గిరిమల్లిక) వెలగ రాతిపూవు వీటిచూర్ణమును తేనెతో కఫపిత్తమేహమునందును నేవింపవలయును. ఉసిరికగనము తేనెపనపుతోచేర్చిత్రాగిన యన్ని విధములను మేహములు నశించును. లేనిచో త్రిఫలములు దేవదారువుతుంగము స్తలతో కషాయమును గాని త్రాగవలయును. త్రిఫలములు పూనిపనపు ఇంద్రవారుణి తుంగముస్త వీటికషాయములో పనపుపాడివేసి తేనెతో త్రాగిన ప్రమేహము లన్నియును నశించును.

❖ ❖ ❖ మూనిపనపు కషాయము. ❖ ❖ ❖

శ్లో. కటం కటేరీమధుక త్రిఫలా చిత్రకై స్సమైః, సిద్ధః కషాయః పాతవ్యః ప్రమేహణాం వినాశనః. 17. త్రిఫలా దారుదార్వ్యబ్ద క్వాభః ఊద్రేణ మేహహః, కుటజానసదార్వ్యబ్ద ఫలత్రయ భవోఽథవా. 18. త్రిఫలాలోహశిలాజతు పథ్యాచూర్ణం చ లీఢ మేకైకం,

మధునామరాస్వరసత్తవ సర్వా న్నేహా న్నిరస్యతి. 19. శాలముష్కక కంపిల్ల కల్క మక్షసమం పిబేత్, ధాత్రీగ సేన సక్షాద్రం సర్వమేహ హరం పరమ్. 20.

మ్రానిపసపు మధుకము త్రిఫలములు చిత్రమూలములు వీటితో చేసిన కషాయ ము ప్ర మేహములను పోగొట్టును. త్రిఫలములు దేవదారు మ్రానిపసపు వీటికి షాయమును తేనెతో త్రాగిన ప్ర మేహములు నశించును. తేనిచో కోష్ఠ మ్రానిపసపు దేవ దారు త్రిఫలములు వీటికి షాయమైనను ప్ర మేహమును హరించును. త్రిఫలములు మం డూరము శిలాజిత్తు కరక్కాయలు వీటిచూర్ణమును తేనెతోనాకిన ప్ర మేహములు న శించును. తిప్పతీగెరసము అర్జునపుచ్చెక్క ముష్కము కంపిల్లము వీటికి గ్లూమును అక్ష మంత త్రాగినను ఉసిరికరసముతో తేనెను త్రాగినను సర్వ మేహములును నశించును.

●● స్యగ్రోధచూర్ణము. ●●

శ్లో. స్యగ్రోధోదుంబరాశ్వత్థ స్యోనాకారగ్వధాశనమ్, ఆప్ర జంబూ కపిత్థం చ ప్రియాలం కకుభం ధవమ్. 21. మధుకోమధుకం లోధ్యం పరుణం పారిభద్రకం, పటోలం మేషశృంగీ చ దన్తి చిత్రక మాఢకీ. 22. కరంజత్రిఫలా శక్రభల్లతక ఫలానిచ, ఏతాని సమభా గాని శ్లక్షణ్ణచూర్ణాని కారయేత్. 23. స్యగ్రోధాద్యమిదం చూర్ణం మధు నా సహ తేహయేత్, ఫలత్రయరసం చాను పిబే న్నూత్రం విశుద్ధ్యతి. 24. ఏతేన వింశతి ర్దేహా మూత్రకృచ్ఛాణి యాని చ, ప్రశమం యాన్తి యోగేన పడకా న చ జాయతే. 25. స్యగ్రోధాద్య మిదం త్యత్ర చాప్రజం స్వస్తి గృహ్యతే. 26.

మఱి పేడి రాగి షెద్దమ్రాను ఆఘవేతము లేకమామిడి నేకేడు వెలగ ప్రియా లు అర్జునపృక్షము చండ్ర మధుకము ముల్లంగి లాద్దుగ ఉలిమిరి కేప చేదుపొళ్ల పల్లెరు దంచి చిత్రమూలము ఆఢకి నెమలిఅడ్డు త్రిఫలములు కొడిసెపాల జీడి వీటిని సమానభాగములనుగా తెచ్చి చూర్ణము చేసి తేనెతో నేవించి తఱువాత త్రిఫల ముల యుదకముతో త్రాగిన మూత్రము శుద్ధమగును. ఏనివలన వింశతి మేహములును శాంతించును. పిడక వ్యాధులు పుట్టనే పుట్టవు. ఇయ్యది స్యగ్రోధాచూర్ణము. ఇందు మామిడి నేకేడును విత్తులు చేర్చవలయును.

◀◀ త్రికంటకత్తెలము. ౨ ▶▶

శ్లో. త్రికంటకాశ్చస్తక సోమవల్లై ర్భల్లాతకై స్సాతివిషై
స్సలోద్ధైః, వచాపటోలాద్భున నిబముసై ర్హరిద్రయా దీప్యకప
ద్భుకై శ్చ. 27. మంజిష్ఠపాతాగురుచందనైశ్చ సర్వై స్సమస్తైః కఫ
వాతజేషు, మేహేషు తైలం విపచేద్భుజం తు పిత్రేషు మిశ్రం త్రిషు
లక్షణేషు 28.

పల్లెరు ఆరె తైలచంద్ర నల్ల జీడివిత్తులు అతివన లొద్దుగ వస చేదుపొళ్ల అర్జున
చెక్క వేపవేళ్లు తుంగముస్త్రు పసపు అజమోద కమలములు మంజిష్ఠము అగరుశొంతి
అగురు చందనము వీటితో తైలమును పక్వము చేసి కఫవాతపు ప్రమేహములకు నీయ
వలయును. పిత్రప్రమేహములయందు నేతిని పక్వము చేయవలయును. త్రిదోషార్థముగు
దానికిని త్రిలక్షణములందును మిశ్రముచేసి ఈయవలయును.

◀◀ ధావ్యంతర ఘృతము. ౩ ▶▶

శ్లో. కఫమేహహరః క్వాశ్చ స్సిద్ధం సర్పిః కఫే హితం, పిత్రమే
హఘ్ను నిరూహాసిద్ధం పిత్రే హితం ఘృతం. 29. దశమూలం కరంజౌ
ద్వా దేవదారుః హరితికీ, వర్షాభూ ర్వరుణోదన్తి చిత్రకం సపునర్న
వం. 30. సుధానీపకదంబా శ్చ బిల్వభల్లాతకాని చ, శరీపుష్కరమూ
లం చ పిప్పలీమూలమేవ చ. 31. పుశ గ్దశపలా న్భాగాం స్తత స్తో
యారణేపచేత్, యవకోలకులుతానాం ప్రస్థం ప్రస్థం చ దాపయేత్.
32. తేన పాదావశేషేణ ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, నిచులం త్రిఫలా
బిక్షి రోహిషం గజపిప్పలీ. 33. శ్రౌగ బేరం విడంగాని వచా కంపిల్ల
కం తథా, గర్భేణానేన తత్సిద్ధం పాయయే త్తు యథాబలమ్. 34.
ఏత ధ్వాన్వస్తరం నామ విఖ్యాతం సర్పి రుత్తముం, కుప్తం గుల్తం ప్రమే
హం శ్చ శ్వేయథుం వాతశోఃశితమ్. 35. స్త్రీహోలాదరం తథా ర్శాసి వి
ద్రధం పిడకా శ్చయాః, అషస్తారం తథోన్మాదం సర్పి రేతన్నియచ్ఛతి.
36. పృథక్తోయార్ణణే తత్ర పచేద్ద్రవ్యా చ్ఛతం శతమ్, శతత్రయా
ధికే తోయ ముత్సర్గక్రమతో భవేత్. 37.

కఫమేహహరములగు కషాయములతో చేసిన ఘృతము కఫమునకును పిత్రమేహహర
కషాయసిద్ధఘృతము పిత్రమునకును హితములు. దశమూలము ఇటు తెలుగులగు నెమలియడ్లు

వేరులు దేవదారు కరక్కాయలు గజ్జరు ఉలిమిరి చిత్రమూలము నఖనునుగంధ ద్రవ్యము జెనుడుపాలు కడివి మాశేడు నల్లజీడివి త్తనములు కమ్ముగము బోడతరము అగురు శొంఠి వీటిని వేత్త్యరుగా పదిపలములచొ॥ తీసికొని 256 పలముల నీటిలో పక్వముచేసి యవలు ఉలవలు 16పలములచొ॥ వైచిపక్వముచేసి నాలవపాలుమిగిలియుండగా 16ప॥ నేయినందు వైచి పక్వముఁ జేయవలయును. జలవేతనము త్రిఫలములు గంటుభారంగి రోహిషత్పాణిము ఏనుగుపిప్పళ్లు ఆల్లము వాయువిదంగములు వస కంపిల్లకము వీటిక ల్కమునందు వైచి నిద్ధముచేసిన ఘృతమును బలానుసారముగా నేవించిన కుష్ఠగుల్మ ములు ప్రమేహములు వాపులు వాతరక్తములు క్షీహోదగములు మూలరోగము వి ద్రధి నిడకవ్యాధులు మృగీరోగము షిచ్చి వీటిని పోఁగొట్టును.

◀ త్రావ్యపణగుటికలు. ▶

శ్లో. త్రికటు త్రిఫలా చూర్ణ తుల్య యుక్తం తు గుగ్గులుమ్,
 గోక్షురక్వాథనంయుక్తం గుటికాం కారయే ద్ద్విషక్. 38. దోషకాలబ
 లాషేక్షీ భక్షయే చ్చాసులోమికిమ్, న చాత్ర పరిహారోఽస్తి కర్త కు
 ర్యా ద్యథేస్పితమ్. 39. ప్రమేహం స్థూత్రాఘాతాం శ్వ బాలరోగో ద
 రం జయేత్.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు వీటిచూర్ణమును సమముగా గుగ్గులుము పల్లెదల కషాయములో వైచి మాత్రలఁజేసి దోషకాలబలముల ననుసరించి యిచ్చి ప్రమేహములు మూత్రరోగములు ఉదరరోగములు నశించును. పథ్యములేదు. వలసి నవనిని చేయవచ్చును.

◀ శిలాజిత్తు యోగము. ▶

శ్లో. శాలసారాదితోయేన భావితం య చ్చిలాజతు. 40. పిబే
 త్తేనైవ సంశుద్ధ దేహాః పిష్టం యథాబలమ్, జాంగలానాం రసై
 స్సార్థం తస్మిన్ జ్జణే చ భోజనమ్. 41. కుర్యా దేవం తులాంయావదు
 పముంజిత మానవః, మధుమేహం విహాయాఽసౌ శర్కరా మశ్కరీం
 తథా, వపు ర్వర్ణ బలోపేతః శతం జీవ త్యనామయః. 42.

శాలసారాదికషాయముతో భావనచేసి శిలాజిత్తును నూరి బలానుసారముగా భక్షించి జీర్ణించిన పిష్టము అడవిజంతువుల మాంసపురనముతో భుజింపవలయును. ఇది మధుమేహములను తప్ప తక్కిన శర్కరాశ్చరులనన్నింటిని పోఁగొట్టును.

❁ విడంగాది లేహ్యము. ❁

శ్లో. విడంగాత్రిఫలముః కణయా నాగరేణ చ. 43. జీర
కాభ్యాం యతో హన్తి ప్రమేహః నతిదుస్తరాన్, లోహేనా మూ
త్రవికారాం శ్చ సర్వ మేవ న సుశయః. 44.

వాయువిడంగాములు త్రిఫలములు తుంగాములను పిప్పళ్లు శొంఠి జీలకఱ్ఱ నల్లజీల
కఱ్ఱ వీటితో చేర్చిన మండురము మిక్కిలియును భయంకరములగు ప్రమేహములను
మూత్రవికారములనైనను నిస్సంశయముగా పోగొట్టును.

❁ మక్షికా ద్యుపాయములు. ❁

శ్లో. మాక్షికం ధాతు మప్యేవం యంజ్య త్తస్య స్యయం
గుణః, శాలసారాది వర్ణస్య క్వాథే తు ఘనతాం గతే. 45. దస్త్రీలో
ద్రశివాకాంత లోహతామ్రరజః క్షీపేత్, ఘనీభూత మదగ్ధం చ ప్రాశ్చ్య
మేహః స్వ్యపోహతి. 46. వ్యాయామజాతమఖిలం భజన్తే హో న్యస్యపో
హతి, పాదత్రచ్చుత్రరహితో భైక్షాశీ మునివ ద్యతః. 47. యోజ
నానాం శతు గచ్ఛే దధికం వా నిరస్తరమ్, మేహోక జేతుం బలే
నాపి నీవారామలకాశనః. 48. శరావికాద్యాః పిడకాః సాధయే చోష్ఠీ
భవ ద్విషకో, పక్వా శ్చికిత్సే ద్వ్రణవ త్తాసాం పానే ప్రశస్యతే. 49.
క్వాథం వసస్పతే ర్వాస్తం మూత్రం చ ప్రణశోధనమ్, ఏలాది
కేన కుర్వీత తైలం చ ప్రణరోపణమ్. 50. ఆరగ్వధాదినా కుర్యాత్
క్వాథ ముద్వర్తనాని చ, శాలసారాదిశేకం చ భోజ్యాదిం చ కణా
దినా. 51. సోవీరకం సురాం శుక్తం తైలం క్షీరం ఘృతం గుణమ్,
అష్టేక్షురసపిష్టా న్నానూపమాంసాని వర్జయేత్. 52.

పామాక్షికమును శాలసారాదిగణపుటోషధుల కషాయముతో పక్వముచేసి
గట్టిపడిన పిప్పట దంతి లాద్దుగ కరక్కాయను లోహకాంతము తామ్రము వీటిచూ
రమును వైచి గట్టిపడిన పిప్పట దించి భక్షించిన ప్రమేహములు నశించును. శరీరపరిశ్ర
మలను చేసినను ప్రమేహము శాంతించును. కాళ్లకుజోడు లేకుండ పైకిగొడుగు లేకుండ
భిక్షాశియగు మునివలె 400 క్రోసులు ఎల్లప్పుడును తిరుగవలయును. నీవారముల ఆన్న
ము ఉసిరికరసమును తినిన ప్రమేహములు నశించును. శరావికాదిబాధలలో శోభకువలె
చికిత్స చేయవలయును. పక్వములయిన పిడకావ్రణములకు ప్రణవికిత్సను చేయవల
యును. మూలికలకషాయమును మేకమూత్రమును గాయములను శోధించును. ఏలాదిగ
ణకషాయములలో తైలమును తయారచేసి గాయముపైను పూయవలయును. ఆరగ్వధగణపు

కషాయముతో తడుపవలయును. కశాదిగణపు ఔషధములను భుజింపవలయును. గంజి మద్యము శుక్తము తైలము పాబు నేయి బెల్లము పుబును చెఱుకరసము నూరిన అన్నము నీటిపట్టుల జంతువుల మాంసము ఇయ్యవి అపథ్యపదార్థములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ప్రహేళాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౫. స్థాల్యాధికారము.

—● స్థాల్యహాని పాయములు. ●—

శ్లో. శ్రమచింతావ్యవాయాధ్వక్షౌద్రజాగరణప్రియః, హస్త్యవశ్యమతిస్థాల్యం యవశ్యామాకభోఃసః. 1. అస్వాపం చ వ్యనాయం చ వ్యాయామం చింతనాని చ, స్థాల్య మిచ్ఛ స్వరిత్యక్షుం క్రమేణా తిప్రవర్ధయేత్. 2. ప్రాత ర్మధ్యయుతం వారి నేవితం స్థాల్యనాశనమ్, ఉష్ణమన్నస్య మండం వా పిబ న్కృశతను ర్భవేత్. 3. సచవ్య జీరక వ్యోష హింగు సౌవర్చలనలాః, మస్తునా సక్తవః పీతా మేదోఘ్నా వహ్నిదీపనాః. 4. విడంగనాగరక్షూర కాలలోహరజోమధు, యవా మలకచూర్ణం తు ప్రయోగః స్థాల్యనాశనః. 5.

పరిశ్రమము విచారము దుర్వ్యసనము మైధునము నడక త్కుద్ర జాగరణము ఇయ్యది నేవించువారలును, యవలు చామలు నీటి అన్నమును తినెడి వాళును, స్థాల్యమును పోఁగొట్టుకొందును. నిద్రలేఁపోవుట మైధునము వ్యాయామము ఆలోచనములు వీటిని అతిస్థాల్యము కూడదనుకొనెడివాడును పెంపు చేయవలయును. ప్రాద్దన తేనెతో నీటిని త్రాగినను వేడియన్నమును గాని గంజిని గాని త్రాగినను కృశించిన శరీరముగల వాడగును. చవ్యము జీలకఱ్ఱ త్రికటుకములు ఇంగువ సౌవర్చలవణము చిత్రమాలము వీటిని సత్తుపిండి మంచితీర్థము పెఱుగు వీటితోనేవించిన మేదస్సు నశించును. అగ్ని యుద్దిపించును. వాయువిడంగములు శొంఠి యవక్షూరము ఎఱ్ఱచిత్రమాలము మండూరము యవలు ఉసిరికరసము వీటిచూర్ణమును నేవించినను అతిస్థాల్యమునశించును.

—● వ్యోషాది ప్రయోగములు. ●—

శ్లో. వ్యోషం విడంగశిగ్రూణి త్రిఫలాం కటురోహిణీం, బృహత్యో ద్వే హరిద్రే ద్వే పాతా మతివిషాం స్థిరాం. 6. హింగుకే బూక మూలాని యఘానీధాన్యచిత్రకం, సౌవర్చల మజాజీం చ హాపుషాం

చేతి చూర్ణయేత్. 7. చూర్ణతైలపుత్రక్షాదై రాభాగాః స్యుర్జాన
 తః సమాః, సక్తానాం ఊడశగుణో భాగః సంతర్పణం విబేత్. 8.
 ప్రయోగా త్రస్య శామ్యన్తి రోగాః సంతర్పణోత్థితాః, ప్రమేహో
 మూఢవాతా శ్చ కృషా న్యర్భాసి కామలాః. 9. స్త్రీహపాండ్వామయః
 శోథో మూత్రకృచ్ఛి మరోచకః, హృద్రోగో రాజయత్క్షా చ కాస
 శ్వాసౌ గలగ్రహః. 10. క్రిమయో గ్రహణీదోషాః శ్వైత్ర్యం స్థౌల్య
 మతీవ చ, నరాణాం దీప్యతే చాగ్నిః స్తృతి ర్బుద్ధి శ్చ జాయతే. 11.

శోంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు మురగ త్రిఫలములు కటుక
 రోహిణి వాకుడు పసుపు మ్రానిపసుపు అగరుశోంఠి అతిసన శాలిపర్తి ఇంగువ పోక
 ముల్లంగి ఓమము ధనియములు చిత్రమూలము సోవర్షలవణము జీలకఱ్ఱ పశా బేరము
 వీటినిమ్యముచేసి సత్తు తైలము నేము తేనె వీటితో భాగపరిమాణముగా నేవింప
 వలయును. సత్తుపు 16 భాగములు నేవింపవలయును. దీనివలన సంతర్పణోత్థములగు
 రోగములు నశించును. ప్రమేహములు మూఢవాతములు కృష్ణులు మూలరోగములు
 కామల స్త్రీహ పా.డురోగము వాపు మూత్రకృచ్ఛిము అగోచకము హృద్రోగము
 క్షయరోగము కాస శ్వాసము గళగ్రహము క్రిమిరోగములు గ్రహణులు బొల్లి
 స్థౌల్యములును నశించును. అగ్ని దీపించును. బుద్ధి వృద్ధియగును.

అమృతాది గుగ్గులుము. ౧౨

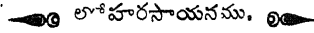
శ్లో. బదరీపత్రకల్పేన పేయా కాంజికసాధితా, స్థౌల్యను
 త్స్యా త్సాన్నిమంధరసం వా పి శిలాజతు. 12. అమృతాత్తుటివేల్లవ
 త్సకం కలింగపథ్యామలకాని గుగ్గులుః, క్రమవృద్ధ మిదం మధుప్లుతం
 పిడకాస్థౌల్యభగద్దరం జయేత్. 13.

రేగాకుకల్కముతోగంజిని పేయగా చేసి యిచ్చినను, నెల్లరసముతో
 శిలాజిత్తు నిచ్చినను స్థౌల్యము హరించును. తిప్పతీగె సన్నవిలకులు మారేడుచెక్క
 కొడికపాలపట్ట కొడికపండు కరక్కాయలు ఉసిరిక తిప్పతీగె వీటిని క్రమవృద్ధిగా
 చూర్ణముచేసి తేనెతో నేవించిన పిడికలు స్థౌల్యములు భగందరములు నశించును.

నవక గుగ్గులుము. ౧౩

శ్లో. వ్యోషాగ్ని త్రిఫలా ముస్త విడంగై ర్గుగ్గులం సమమ్, ఖా
 దన్న ర్వా జయే ద్వాదీ న్నేదః శ్లేష్మా మ వాతజాన్. 14.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు చిత్రమాలము త్రిఫలములు తుంగము స్థలము వాయువిడంగములు వీటిలో నమము గా గుగ్గలమును కలిపి తినిన మేదము క్షేప్తము వాతము వీటివలనపుట్టిన యన్నిరోగములును నశించును.

శ్లో. గుగ్గులు స్తాలమూలీ చ త్రిఫలా ఖాదిరం వృషమ్, త్రిపుతాలంబుమా స్తుకృ నిర్గుండీ చిత్రకం తథా. 15. ఏషాం దశపలా భాగాస్తో యే పంచాథ కే పచేత్, పాదశేషం తతః కృత్వా కషాయ మవతారయేత్. 16. పలద్వాదశకం దేయం తీక్ష్ణతాహం సుచూర్ణితమ్, పురాణసర్పివః ప్రస్థం శర్కరాష్టవలోన్చితమ్. 17. పచేత్తామ్రమయే పాత్రే సుశీతేచావతారితే, ప్రస్థార్ధం మాక్షికం దేయం శిలాజతుపలద్వయం. 18. ఏలాత్వకృ పలార్ధం చ విడంగాని పలద్వయం, మఠించం చాంబనం కృష్ణా ద్విపలం త్రిఫలాన్వితమ్. 19. పలద్వయం తు కాసీసం సూక్ష్మచూర్ణీకృతం బుధైః, చూర్ణం దత్వా సుమధితం స్నిగ్ధే భాండే నిధాపయేత్. 20. తత స్సంశుద్ధదేహ స్తు భక్షయే దక్షమాత్ర కమ్, అనుపానం పిబేత్ క్షీరం జాంగలానాం రసం తథా. 21. వాతశ్లేష్మహారం శ్రేష్ఠం కుష్ఠ మేహోదరాపహమ్. కామలాం పాండురోగం చ శ్వయంధుం సభగంధరమ్. 22. మూర్ఛామోహవిషోన్మాదగరాణి వివిధాని చ, స్థూలనాం కర్షణం శ్రేష్ఠం మేదురే పరమాషధమ్. 23. కర్షయే చ్చాతిమాత్రేణకుక్షిం పాతాలసన్నిభమ్, బల్యం రసాయనం మేధ్యం వాజీకరణము త్తమమ్. 24. శ్రీకరం పుత్రజననం వలీపలితనాశనం, నాశ్నీయా త్కదలీకందం కాంజికం కరమర్దకం, కఠీరం కారవేల్లం చ షట్కారాణి పర్షయేత్. 25.

గుగ్గలము నేలతాటిగడ్డ త్రిఫలములు చంద్ర అడ్డసరము తెల్లతెగడ అలంబుప జేముడు నీలిక చిత్రమాలము వీటిని 10 పలములను అయిదాడకముల నీటిలోపక్వము చేసి నాల్గవపాలు నీరు మిగిలియుండగా దింపవలయును. మండూరమును 12 పలములును పాతనేతిని ప్రస్థమును శర్కర ఎన్నిది పలములును వైచి రాగిపాత్రలోపక్వము చేసి చల్లార్పి దింపవలయును. తేనె 8ప|| శిలాజతు 2పల|| ఏలకులు లవంగపుసట్ట అరతులము చొ|| వాయువిడంగము 3 పలములు మునగ పిప్పళ్లు త్రిఫలములు ఇవి2పలములు కాసీసము 2 పల|| వీటిని చూర్ణము చేసి దీనిని వైదానియందు వైచి మధించి దిన మొక తు!

చొప్పున భక్షింపవలయును. పాలు నీటిపట్టుమ్మగములమాంసము అనుపానము చేయవలయును. వాతకఫముల నిది పోగొట్టును. కామెరలు పాండుగోగములు వాపులు భగం దరము మూర్ఛ మోహము విషము పిచ్చి కృత్రిమవిషములు వీనిబోగొట్టును. స్థౌల్యమును తగ్గించును. పాతాళతుల్యముగా కుక్షిని చేయును. ఇది బలకరము వాచీకరణమునగు రసాయనము. ముడుతలు తలనెరియుట మున్నగువాని బోగొట్టును. సంతానప్రదమగును. అరటిఊచ గంజి ఓకకూర ఓకపండ్లు కరీరము కాకరకాయ కరమర్దకము అనునాఠిం టిని తినరాదు.

◀◀ త్రిఫలద్య తైలము. ౨౬ ▶▶

శ్లో. త్రిఫలాతివిషా మూర్వా త్రివృ చ్చిత్రక వాసకైః, ని బారగ్వధ వడ్డ్రంథా సప్తపర్ణ నిశాద్వయైః. 26. గుడూచీంద్రసురా కృష్ణా కుష్మసర్వపనాగకైః, తైల మేభి స్సమం పక్వం సురసాదిరసాప్లు తం. 27. పానాధ్యంజన గండోష నస్యవ స్తిషు యోజితం, స్థూలతాల స్య కండ్వాదీన్ జయే త్కృఫకృతా న్నదాకా. 28.

త్రిఫలములు ఆతివస చాగఫలము తెల్లతెగడ చిత్రమాలము అడ్డనరము నింబ ము అమ్మవేతనము వస పాతాలపసపు మ్రానిపసపు తిప్పతీగె కొడిసెసాలవిత్తులు పిప్పళ్ళు శోష్ణ ఆబాలు శొంఠి వీటికల్మము సురసాదిగణరసము వీటిలో తైలమును పక్వము చేసి త్రాగవలయును. ఆధ్యంజనము గండూషము (పుక్కిలింత) వస్తికర్తము వీటియం దు నుపయోగింపవలయును. వారకము మాంద్యము గజ్జ మున్నగుగోగములను జయించును.

◀◀ శిరీషాదిప్రలేహము. ౨౭ ▶▶

శ్లో. శిరీషలామజ్జక హేమలోద్ధౌ స్త్వగ్దోషసంస్వేదహరః ప్రహర్షి, పత్రాంజతాహాభయచందనాని శరీర ద్వార్యధ్యహరః ప్రదే హాః. 29. వాసాదలరసాలేపా చ్ఛంఖచూర్ణేన సంయుతేః, బిల్వపత్తర సై ర్వాపి గాత్ర ద్వార్యధ్యనాశనః. 30. హరీతకీలో ధ్రమరిష్టపత్రంచూత త్వచో దాడిమవల్కలం చ, ఏషోంగరాగః కథితోఽంగనానాం జంఘా కమాయ శ్చ సరాధిపానాం. 31. దలజలలఘుమలయభవ విలేపనం హరతి దేహ ద్వార్యధ్యం, విమలారనాశసహితం పీత మివాలంబుషా చూర్ణం, 32. గోమూత్రపిష్టం వినిహన్తి కుష్ఠం, వర్ణోజ్వలం గోవయ సా చ యుక్తం, కక్షూది ద్వార్యధ్యహరం పయోభిః శస్తం వశిక్వ ద్ర

జనీద్వయేన. 33. చించాపత్రస్వరసమృదితం కక్షాదియోజితం జయతి,
 దగ్ధహరిద్రోద్వర్తన మచిరా ద్దేహస్య జ్వార్లఁధ్యం. 34. హస్తపాదశ్రు
 తో యోజ్యం గుగ్గులుం పంచతిక్తకం, అథవా పంచతిక్తాఖ్యం ఘృతం
 ఖాదే దతలదితః. 35.

దిరిసెన అదిరిగిడి కర్పూరము లొద్దగ వీటితో సంఘర్షణచేసిన త్వగోపములు
 హరించును. చెవ్వుటపోవును. యవలగంజి మండూరము తగరము చందనము వీటితోనైన
 పైపూశ యొడలిచెడువాసనను బోగొట్టును. అడ్డసరపు ఆకులరసములో శంఖచూర్ణమును
 కలిపి పూసినగాని మారేడు ఆకులరసముతోపూసినను గాని శరీరమునదుర్గంధములు హరిం
 చును. కరక్కాయలు లొద్దగ వేపఆకు మామిడిచెక్క దానిమ్మ బెఱుడు వీటిని రాచిన
 స్త్రీయంగములు ప్రీతిగలిగించును. రాజసుఖమునొసగును. జాపత్రి కురువేరు తగరము
 వేప వీటిలేపము దుర్గంధము నణగించును. గోమూత్రముతో నూరినపసపు కుఘ్నను బోగ
 గొట్టును. కాంతినిచ్చును. చంకలు మున్నగువాని వాసనపోవును. వకీకరణముఁ గావించును.
 చింతాకురసముతో పసపుగాల్చి నూరిపూసికొన్నను కాల్చిపసపును నలుగు పెట్టుటచేత
 ను శరీరపువాసన నశించును. పంచతిక్తములును గుగ్గిలము హస్తపాదశ్రోత్రములయందు లే
 పఁ జేసికొనినను పంచతిక్తఘృతమును చక్కగా త్వరపడక త్రాగినను శరీరపు దుర్గంధ
 ములు తొలగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఘోల్యాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౬. ఉదరరోగాధికారము.

ఉదరమునందు సామాన్యములగు నుపాయములు.

శ్లో. ఉదరే దోషసంపూర్ణే కుక్షౌ మందో యతోఽనలః, తస్మా
 ద్భోజ్యాని యోజ్యాని దీపనాని లఘూని చ. 1. రక్తశాలీ న్యవాన్తు
 ద్దాం జాంగలాం శృమ్మగద్విజాన్, పయోమూత్రాసవారిష్ట మధు
 సీధు తథా పిబేత్. 2. వాతోదరం బలవతః పూర్వంస్నేహై రుపాచ
 రేత్, స్నిగ్ధాయ స్వేదితాంగాయ దద్యా త్సేహావిరేచనం. 3. హృ
 తే దోషే పరిష్కూనం వేష్టయే ద్వాససోదరం, తథా న్యా నవకాశ
 త్వా ద్వాయునా ధ్వాపయే త్పనః 4. దోషాతిమాత్రోపచారా తోన్సి

తోమార్గనిరోధనాత్, సంభవత్యుదరం తస్మాన్నిత్య మేనం విరేచయేత్. 5. విరిక్తే చ యథా దోషహరైః పైయా శ్రుతా హితా, వాతోదరీ పిబే తక్రం పిప్పలీలవణాన్వితం. 6. శర్కరామరిచోపేతం స్వాదు పితోదరీ పిబేత్, యమాసీసైంధవాజాజీ వ్యోషయుక్తం కఫోదరీ. 7.

దోషపూర్ణముగు నుదరరోగమునందు కుక్షియందు మందాగ్ని యుండుటచేత నాహారపదార్థములను దీపనములను లఘువులనుగా నీయవలయును. ఎఱ్ఱని వరిబియ్యము యవలు పెసలు నీటిపట్టుజంతువులయు పక్షులయు మాంసము పాలు గోమూత్రము మద్యము మధువు మున్నగునవి పథ్యపదార్థములు. వాతోదరముగలవానికి ముస్తందుగా స్నేహవిధులతో చికిత్స జేయవలయును. చెమటపట్టించిన పిప్పట విరేచనములకు ఇష్టింపవలయును. దోషము హరించినపిప్పట గుడ్డతో టాట్లను చుట్టవలయును. ఆపకాశములేకపోవునట్లుగాని నింపవలయును. దోషముల నుపచరించుటచేతను స్రోతోమార్గముల నరికట్టుట చేతను ఉదరరోగములుపుట్టును. కావునవిప్పుడైనను సరియే. విరేచనమున కిష్టింపవలయును. పిప్పట దోషహరములగు పదార్థములతో పేయనుచేసి ఊయవలయును. వాతోదరరోగి పిప్పళ్లు ఉప్పు వేసికొని మజ్జిగను త్రాగవలయును. చక్కెర మిరియములు కలసిన దానిని పితోదర రోగియును అంటుప్పు సైంధవలవణముతో కూడిన తక్రము కపోదరరోగియు త్రాగవలయును.

◀ తక్రయక్తమద్యాదులు. ▶

శ్లో. పిబే న్నధుయుతం తక్రం వ్యక్తామ్లం నాతిపేలవం, మధుతైలవచాశంతీ శతాహ్వకుష్టసైంధవైః 8. యక్తం స్త్రీహేలాదరీ జాతం సన్యోషం తు దకోదరీ, బద్ధోదరీ తు హపుషా దీవ్యకాజాజీసైంధవైః. 9. పిబే చ్చిద్రోదరీ తక్రం పిప్పలీక్షౌద్రసంయుతం, త్రూషణక్షౌరలవణై ర్యుక్తం తు నిచయోదరీ. 10. గౌరవారోచకార్తానాం సమం దాగ్నై తిసారిణాం, తక్రం వాతక ఫార్తానా మనుభృతత్వాయ కల్ప్యతే. 11. వాతోదరే పయోభ్యాసో నిరూహేలా దశములకః, సోదావర్తే వాతఘ్నమ్లశ్చతైరండానువాసనః. 12.

తేనతో కలిపి మజ్జిగను పుల్లనివిగను చలచనివిగను కామండునట్లు త్రాగవలయును. తేనె తైలము లను శొంఠి శతావరి కోష్ఠ సైంధవలవణము వీటిని చేర్చి మజ్జిగను త్రాగిన స్త్రీహోదరరోగము నశించును. త్రికటుకములతో మజ్జిగను కఫోదరరోగియును

బద్ధోదరరోగి హుపుషము ఓమము జీలకఱ్ఱ సైంధవలవణములతోను విస్పళ్లు తేనెతో తక్రమును ఛిద్రోదరరోగియును త్రికటుకములు క్షారములు లవణములతో నిచయోదరియును త్రాగవలయును. ఒడలుబలుపు ఆరోచకము మందాన్ని అతిసారము వాతము కఫము వీటితో బాధపడెడివారికి తక్రము అమృతమువంటిది. వాతోదరమునందు పాలను త్రాగుటయును నిర్దుష్టి. జేయుటయు హితములు. ఉదావర్తనహితములగు వాతోదరరోగిమునందు వాతనాశకములగు నాప్లుఙ్ఘోషధములను ఆముదము మున్నగు వానితో వస్తులను యిచ్చుట మంచిది.

☞ సాముద్రాది చూర్ణము. ౧☞

శ్లో. సాముద్రసావర్చలసైంధవాని, క్షారం యవానా మజుమోదకం చ, సవిష్పలీచిత్రక శృంగబేరం, హింగూవిడం చేతి సమాని కుర్యాత్. 13. ఏతాని చూర్ణాని ఘృతప్లుతాని భుంజీత పూర్వం కవలం ప్రశస్తం, వాతోదరం గుల్మ మజీర్ణ భుక్తం వాయుప్రకోపం గ్రహణీంచ దుష్టాం. 14. అర్యాసి దుష్టాని చ పాండురోగం భగందరం చేతినహన్తి సద్యః. 15.

సముద్రము ఉప్పు సావర్చలవణము సైంధవలవణము యవక్షారము ఓమము విస్పళ్లు చిత్రమూలము అల్లము ఇంగువ ఆంటుప్ప ఇవి సమానభాగములుగా తీసికొనవలయును. చూర్ణము చేసి (వీటిని) ఆచూర్ణమును అన్నములో తొలికబళమున నేతితో తినుట మంచిది. వాతోదరము గుల్మము ఆజీర్ణము వాతప్రకోపము గ్రహణీ మూలరోగము పాండురోగము భగందరము వీటిని యూచూర్ణము నశింపఁజేయును.

☞ పిత্তోదరాదులకు విరేచనాదులు. ౧☞

శ్లో. పిత্তోదరే తు బలినం పూర్వ మేవ విరేచయేత్, అనువాస్యా బలం క్షీరవస్తీశుద్ధంవిరేచయేత్. 16. పయసా సత్త్రివృత్కల్కేనోరుబూకశృతేన వా, శాతలాత్రాయమాణాభ్యాం శృతేనారగ్వధేన వా. 17. కఫా దుదరిణం శుద్ధం కటుక్షారాన్నభోజితం, మూత్రారిష్టాయస్కృతిభి ర్యోజయే చ్చ కఫాపహైః. 18. సన్నిపాతోదరే సర్వాం యథోక్తాం కారయే త్క్రియాంస్తీ హేూదరే స్తీహూరం కర్తోదరహరం తథా. 19. స్విన్నాయ బద్ధోదరిణే మూత్రం తీక్ష్ణోషధాన్వితం, సత్తైలం లవణం దద్యాన్నిర్యూహం సానువాసనం. 20. పరిస్రంసీని చాన్నాని తీక్ష్ణం చైవ విరేచనం, ఛిద్రోదరమృతే స్వేదో శ్లేష్మోదరవదాచ

రేత్ . 21. జాతంజాతం జలం స్రావ్యం శాస్త్రోక్తం శత్రుకర్త చ, జలోఽ
 రే విశేషేణ ద్రవసేవాం వివర్జయేత్ . 22. దేవదారు పలాశార్క హస్తిపి
 ప్పలిశిగుక్తైః, సాశ్వగంధైః సగోమూత్రైః ప్రదిహ్య దుదరం శ
 నైః . 23. మూత్రాణ్యుష్టావమదరిణాం నేకే పానే చ యోజయేత్, స్ను
 హీపయోభావితానాం పిప్పలీనాం పయోఽశనః . 24. సహస్రం చ ప్ర
 యుంజీత శక్తితో జతరామయూ, శిలాజతూనాం మూత్రాణాం గుగ్గు
 లో స్త్రైఫల స్య చ . 25. స్నుహీక్షీరప్రయోగ శ్చ శమయ త్యుదరా
 మయమ్, స్నుకృపయసా పరిభావిత తంశులచూర్ణై ర్నిర్మితః పూషః . 26.
 ఉదర ముదారం హింస్యా ద్యోగోఽయం సప్తరాత్రేణ, పిప్పలీవర్ణమా
 నం వా కల్పదృష్టం ప్రయోజయేత్ . 27. జతరాణాం వినాశాయ నా
 స్తి ఖేన సమం భువి.

పిత్తోదరమునందు బలవంతునికి తొలుత విరేచనములఁ జేయింపవలయును.
 దుర్బలుఁడగు నేని క్షీరవస్తులచే కుద్ధముచేసి విరేచనమునకు ఇష్టించవలయును. తెల్లతె
 గడ కల్మముతో పాలనుగాని ఆముదపుకల్మసుతో సిద్ధముచేసిన పాలనుగాని పుల్ల
 ప్రబ్బలితోనైన పాలతోగాని ప్రవర్తికియవలయును. కఫముచేతనగు నుదరగోగికి
 తీక్షణమును ఔరమునగు నాహారమును, కఫనాశకములగు గోమూత్రము అరిష్టము మం
 డూరము వీటితో బెట్టింపవలయును. సన్నిపాతోదరములకు నిద్ర చికిత్సఁ జేయవలయు
 ను. స్థిహోదరములకు స్థిహ నాశకములును ఉదరనాశకములు నగు పదార్థములను సేవిం
 పవలయును. స్వేదితముఁ జేయించిన బద్ధోదరగోగమునకు తీక్షణపథముతోమగు గోమూ
 త్రము నీయవలయును. పరిస్రంసరోగి అన్నమును విరేచనమును కఘోదరగోగివలె
 నాచరింపవలయును. వెంట వెంటనే జలమును వేడలించుటయును, శాస్త్రప్రకారము
 శత్రుకర్తములఁ జేయించుటయును మంచిది. జలోదరమునందు విశేషముగా జలపదా
 రములను తినరాదు. దేవదారువు మోదుగు జిల్లేడు ఏనుగుపిప్పలి మునగ పెన్నేరు గో
 మూత్రము వీటితో నుదరమును లేపనచేయవలయును. కేయిపిప్పళ్లను జెముడుపాలలో
 నానవైచి వానిని శక్త్యనుసారము గా నుదరగోగి తినవలయును. జెముడుపాలలో
 బియ్యమును నానవైచి పొడిచేసి కట్టిన ఏడురాత్రులలో నుదరగోగము పోగొట్టును.
 లేనిచో శాస్త్రసిద్ధముగా వర్ధమానపిప్పలి నుచయోగించినను ఉదరగోగములు నశించు
 టకు సాటికిలేని యౌషధము అగును.

దంతి వస కొడిసెపాలవిత్తులు శంఖిని లాద్దుగ తెల్లతెగడ వీటికల్పమును గోమూత్రముతోత్రాగిన ఉదరరోగములు నశించును. కేదెమూత్రము పాలుకలిపి నిరాహార్యై ఏడుదినములు త్రాగిన నుదరరోగము నశించును. గవాక్షి శంఖిని దంతి నీలిని వీటికల్పముతో గోమూత్రమును సర్వోదరరోగశాంతి కై త్రాగవలయును. జిల్లేడాకునకు ఉప్పురాచి పొగలేకుండ మండించి దధిమండముతో పాలలో కలిపి త్రాగిన గుల్మములు స్టీహోదరములు నశించును. సునగ కషాయమును సైంధవలవణము పిప్పళ్లు మిరియములు ఆమ్లవేతము వీటితో చేర్చి త్రాగిన స్టీహోదరములు నశించును. రోహిణికము కరక్కాయలపాడితో భావన చేసిన మూత్రము నుదకమును త్రాగిన ఉదరములు స్టీహ మేహము మూలరోగము జంతువాతము గుల్మము మున్నగునవి నశించిపోవును.

❁ దేవదారు కషాయము ❁

శ్లో. దేవద్రుమం శిశ్రుమయూరకం చ గోమూత్రప్రిప్టా నభవా శ్వగంధాన్, పీత్వా శు హన్యా దుదరం ప్రవృద్ధం కృమీ న్నశోభాను దరం చ దూప్యం. 48. దశమూలదారునాగర చ్చిన్న మహాపునర్నవా భయాక్వాధః, జయతి జలోదర శోభ శ్లీపదగలగండ వాతరోగాం శ్చ. 49. హారీతకీనాగర దేవదారు పునర్నవాచిన్నరుహాకషాయః, సగుగ్గులు గ్నూత్రయ్యుత శ్చ పేయః శోఢోదరాణాంప్రవరః ప్రయోగః. 50. ఏ రండతైలం దశమూల మిశ్రం గోమూత్రయ్యుక్త త్రిఫలారసో వా, ని హన్తి వాతోదరశోధశూలం క్వాధః సమూత్రో దశమూలజ శ్చ. 51.

దేవదారు మునగ మయూరకము గాని గోమూత్రముతోనూసిన పెన్నేరుగాని ఉదరరోగముల పోగొట్టును. దశమూలములు మ్రానిపనపు శొంఠి చిన్నరుహా పునర్నవ కరక్కాయ వీటికషాయము జలోదరము వాపు శ్లీపదము గలగండము వాతరోగము వీనినిపోగొట్టును. కరక్కాయలు శొంఠి దేవదారు పునర్నవా చిన్నరుహ వీటికషాయమును గుగ్గిలము మూత్రముతో నూరి త్రాగిన వాపు ఉదరములు శాంతించును. ఆముదమును దశమూలములతో కలిపి గాని త్రిఫలముల రసమును గోమూత్రముతో గాని త్రాగిన వాతోదరము శోభ శూలము నష్టమగును.

❁ పునర్నవాష్టకము. ❁

శ్లో. పునర్నవా నింబపటోల శుంఠీ తిక్తాభయా దార్వమృతా కషాయః, సర్వాంగశోఢోదర కాసశూల శ్వాసాన్విప్తం పాండుగదం

నిహన్తి. 51. పునర్నవాం దార్వభయాం గుడూచీం పిబే త్సమూత్రాం
 మహిషాక్షయక్తాం, త్వద్దోషకోఢోదరపాంశురోగ స్థాల్వప్రనేకోర్ధ్వ
 కఫామయేషు. 52. గోమూత్రయక్తం మహిషీపయోవాక్షీరం గవాం
 వా త్రిఫలావిమిశ్రమ్, క్షీరాన్నభుక్తేవపమేవ గవ్యం మూత్రం పిబే
 ద్వా శ్వయఘూదరేషు. 53. పునర్నవాదార్వమృతా పాతా బిల్వం
 శ్వదంష్ట్రీకా, బృహత్యే ద్వే రజన్యే ద్వే పిప్పల్య శ్చిత్రకం వృష
 మ్. 54. సమభాగాని సంచూర్ణ్య గవాం మూత్రేణ వా పిబేత్, బహు
 ప్రకారం శ్వయఘం స్య గాత్రవిసారణమ్. 55. హన్తి శూలోదరా
 ణ్యైవే వ్రణాం శైవోద్ధతా నపి, పురాణం మాణకం పిష్ట్యా ద్విగుణీ
 కృతతండులమ్. 56. సాధితం క్షీరతోయాభ్యా మభ్యనే త్పాయసం
 తతః, హన్తి వాతోదరం శోఢం గ్రహణీం పాంశుతా మపి. 57. సిద్ధో
 భిషగ్భి రాఖ్యాతః ప్రయోగోయం నిరత్యయః, దశమూలతులార్థరనే
 సక్షారైః పంచకోలైః పల్కైః, సిద్ధం ఘృతార్థపాత్రం ద్విమస్తుక ముద
 రగుల్కఘ్నం. 58.

పునర్నవ నిబము చేదుపాళ్ల శొంఠి పిప్పళ్లు కరక్కాయ మ్రానిపసపు తిప్ప
 తీగ వీటిక పాయమును త్రాగినచో సర్వాంగశోభము ఉదరము కాసము శూల
 శ్వాస పాండురోగములు నశించును. గలికేరు మ్రానిపసపు లేక తిప్పతీగ మహిషాక్షి
 వీటిని గోమూత్రముతో త్రాగినచో ద్వద్దోషములు వాపు ఉదరరోగములు పాండువు
 దొండబారుట కఫరోగము ఇవి యన్నియును తొలగును. గోమూత్రముతో ఎనుముపా
 లుగాని త్రిఫలములతో ఆవుపాలుగాని కేవలగోమూత్రముతో పాలను చేర్చిన అన్న
 మునుగాని నేనించిన వాపులు ఉదరరోగములు నశించును. గలికేరు మ్రానిపసపు కర
 క్కాయ అగరుశొంఠి బిల్వఫలము శ్వదంష్ట్రీ రెండువిధములగు వాకుళ్లు పసపు మ్రాని
 పసపు, పిప్పళ్లు చిత్రమూలము వృషము వీటిని సమానభాగములను పొడిచేసి గోమూ
 త్రముతో త్రాగిన సమస్తాంగములయందు వ్యాపించిన వాపులు శూలలు అష్టకోఢోదర
 ములు వెచ్చు వెఱిగిన వ్రణములు నశించును. ప్రాతదియగు మాణకమును పొడిచేసి రెం
 డురెట్లు బియ్యముతో చేర్చి పాలతో నీటితో పాయసముగా చేసి త్రాగిన వాతోదర
 ము వాపు గ్రహణి పాండురోగములను పోగొట్టును. ఇయ్యది సిద్ధప్రయోగమని
 నై ద్యులచేత జెప్పఁబడినది. దశమూలముల రసము అరతులమంతలలో పంచకోలములు
 2 కపలము సమానభాగము నేయివైచి మజ్జిగ తేటతో త్రాగిన గుల్కరోగములు నశించును

పటోలాది చూర్ణము. ౨౯

శ్లో. పటాలమూలం రజనీ విడంగం త్రిఫలత్వచం, 28. కం
 పిల్లకం నీలినీం చ త్రివృతాం చేతి చూర్ణయేత్, షడాద్యా న్కా
 ర్షికా నన్త్యాం శ్రీంశ్చ ద్విత్రిచతుర్దశాన్. 29. కృత్వా చూర్ణం
 తతో ముష్టిం గవాం మూత్రేణ వా పిబేత్, విరిక్తో జాంగలరస్సై
 ర్భుంజిత మృకు మోదనం. 30. మండం పేయాం చ పీత్వా చ సవ్యో
 షం షడహః షయః, శృతం పిబేత్తు తచ్చూర్ణం పిబే దేవం పునఃపునః.
 31. హస్తీ సర్వోదరా ణ్యేత చ్చూర్ణం జాతోదకా న్యపి, కామలాం
 పాండురోగం చ శ్వయంఘ్రం చాపకర్షతి. 32.

చేదుపొళ్ల పసపు వాయువిడంగములు కరక్కాయలు తాడి ఉసిక కంపిల్లము
 నీలినీ శెల్లతెగడ వీటినీ చూర్ణము చేయవలయును. మొదటిఆరింటి నొక్కొక్కతులము
 చొక్కంపిల్లమును రండుతున్నీలినీ కితు||తెల్లతెగడపలమును చూర్ణముచేసికపలముపొడిని
 గోమాత్రముతో త్రాగవలయును. వికేచనములు గలిగినచో అడవిజంతువుల మాంసము
 తో మెత్తనియన్నమును తినవలయును. త్రికటుకములను మండమును పేయను చేసికొని
 ఆరుపూటలు త్రాగిన పసుస్తోదరరోగములును నశించును. కాచినపాలతో దీనిని మాట
 మాటికీ త్రాగవలయును. ఇయ్యది ఉదరరోగములను కామెలలను పాండురోగములను
 వాపును నశింపజేయును.

సారాయణ చూర్ణము. ౩౦

శ్లో. యమాసీ హపుమా ధాన్యం త్రిఫలా సోపకుంచికా, కారవీ
 పిప్పలీమూల మజగంధా శతీ వచా. 33. శతాహ్వ జీరకం వ్యోషం
 స్వర్ణక్షీరీసచిత్రకమ్, ద్వాత్వారాపాష్కరంమూలం కుషం లవణపంచ
 కం. 34. విడంగం చ సమాంశాని దన్త్యా భాగత్రయం తథా, త్రివృ
 ద్విశాలే ద్విగుణే శతల స్యా చ్చతుర్దశా. 35. ఏష నారాయణో
 నామచూర్ణో రోగగణాపహః, నైనం ప్రాప్యా భివర్ధనే రోగా విష్ణు
 మివాసురాః. 36. తక్రేణోదరిభిః పేయో గుల్మిభి ర్బదరాంబునా,
 ఆనద్ధవతే సురయా వాతరోగే ప్రసన్నయా. 37. దధిమండేన
 విట్సంకే దాడిమాంబుభి రర్చసి, పరికలేచ వృక్షామై రుష్ణాంబుభి
 రజీర్ణకే. 38. భగందరే పాండురోగే కాసే శ్వాసే గలగ్రహే, హృ
 ద్రోగే గ్రహణీ దోషే కోషే మందానలే జ్వరే. 39. దంష్ట్రావిష్టే

మూలవిషే సగరే కృత్రిమే విషే, యథార్హం స్నిగ్ధకోష్ఠేన పేయ
మేత ద్విరేచనం. 40.

వామము బోడతరము ధనియములు త్రిఫలములు నల్లజీలకఱ్ఱ అడవిజీలకఱ్ఱ కలంబి అజమోదము మోడి తులసి కచూరము పస పిల్లిపీచర జీలకఱ్ఱ శొంఠిమిరియములు పిప్పళ్లు చుక్కఆకు చిత్రమూలము యవక్షారము సజ్జక్షారము పుష్కరమూలము కోష్ఠ పంచలవణములు వాయువిడంగములు వీటిని సమానభాగములను దంతి మూడుభాగములను తెల్లతెగడ వికాల రెండుకెట్లును సప్తల నాలుగుభాగములను చేర్చి చూర్ణముచేసిన నారాయణచూర్ణ మనఁబడును. ఇయ్యది రోగసమాహములను హోగొట్టును అనురులు విష్ణువు నొంది పృథ్వి నొందలేనట్లు దీనినొందిన రోగములు వర్ధిలఁజాలవు. ఉడఁదరోగులు మజ్జికోను గుల్మరోగులు త్రైగునీటితోను వాతకోగములను కల్లుతోను విట్సంగమునందు దధిమండముతోను మూలరోగములందు దానిప్రపండ్లరసముతోను పరికర్తమునందుచింతపండుతోను అజీర్ణమునందుఉష్ణోదకములతోను భగందరము పాండురోగము కాసము శ్వాసము గలగ్రహము హృద్రోగము గ్రహణి కుష్ఠ మందానిలము జ్వరము దంష్ట్రావిషమముల విషము కృత్రిమవిషము వీటియందును ఈచూర్ణమును సేవింప వలయును.

❁ దంత్యాదికల్పము. ❁

శ్లో. దన్తీ వచా గవాక్షీ చ శంఖినీ తిల్లకం త్రివృత్, గోమూ
త్రేణ పిబే త్కల్పం జతరామయనాశనం. 41. సక్షీరం మాహిపం
మూత్రం నిరాహారః పిబే న్నరః, శామ్య త్యనేన జతరం సప్తాహా దితి
నిశ్చయః. 42. గవాక్షీ శంఖినీ దంతీ నీలినీ కల్కసంయుతం, సర్వోదర
వినాశాయ గోమూత్రం పాతు మాచరేత్. 43. అర్కపత్రం సలవణ
మస్తర్ధూమం దహే త్తతః, వస్తునా తత్పిబేత్ క్షీరం గుల్మస్థిహేలాద
రాపహం. 44. పీతః స్థిహేలాదరం హన్య త్విప్పలీమరిచాన్వితః, అ
ప్లువేతససంయుక్తః శిగుక్వాథః ససైంధవః. 45. గృహీత్వా య
స్య సంజ్ఞా ముత్పాటయిత్సేంద్రవారుణీమూలం, ప్రక్షిప్యతే సుమా
రే శామ్యతే స్థిహేలాదరం తస్య. 46. రోహితకాభయాక్షోద భావి
తం మూత్ర మంబు వా,పీతం సర్వోదరస్థిహా మేహఃకృక్రిగుగుల్మనుత్.

❧ చిత్రక ఘృతము. ❧

శ్లో. చతుర్గుణే జలే మూత్రే ద్విగుణే చిత్రకా త్వలే, కల్కే-
సిద్ధం ఘృతప్రస్థం సక్షారం జఠరీ పిబేత్. 59.

నాలుగు రెట్లనీళ్లలో రెండురెట్లమూత్రములో ఒకపలము చిత్రమూలము కల్క-
మునందు 16 పలముల నేతిని సిద్ధముచేసి యవక్షారమును చేర్చికొని ఉదరరోగ
త్రాగవలయును.

❧ బిందు ఘృతము. ❧

శ్లో. అర్కక్షీరపలే ద్వేచ స్నుషీక్షీరపలాని షట్, పథ్యా కం
పిల్లకం శ్యానూ సంపాకం గిరికర్ణికా. 60. నీలినీ త్రివృతా దస్తీ శంఖ
నీ చిత్రకం తథా, ఏతేషాం పలికై ర్భాగైః ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్.
61. అథాస్య మలినే కోష్ఠే బిందుమాత్రం ప్రదాపయేత్, యావతో
స్య పిబే ద్బిందుం స్తావ ద్వారా నివిరిచ్యతే. 62. కుష్ఠం గుల్మము
దావర్తం శ్వయంఘం సభగందరం, శమయ త్యుదరాణ్యష్టౌ పృక్ష మిం
ద్రాశని ర్యథా. 63. ఏత ద్బిందుఘృతం నామ యేనాభ్యక్తో విరిచ్యతే,

జల్లేడుపాలు 2 పలములు జేముడుపాలు 8 పలములు కరక్కాయలు కంపిల్లక
ము నల్లతెగడ అష్టవేతము విష్ణుక్రాంత నీలి తెల్ల తెగడ దంతి శంఖుని చిత్రమూలము వీటిని
ఒక్కొక్కపలము చొ॥ 16 పలముల నేతిలో వైచి పక్వముచేసి మలినకోష్ఠమునందొక
బొట్టును విడువవలయును. ఎన్ని బిందువులను వేసిన నన్నిమాటులు విరేచనమగును.
కుష్ఠ గుల్మము ఉదావర్తము వాపు భగందరము అష్టవిధోదరములు నశించును. వజ్ర
ము చెట్లను వలె నశింపజేయును. దీనిని రుద్దికొనిన విరేచనములక గలుగక జేయును.

❧ నారాచఘృతము. ❧

శ్లో. దధిమండాఢకే సిద్ధా త్సుషీక్షీరపలకల్కితాత్. 64.
ఘృతప్రస్థా త్పిబే న్నాత్రాం తద్వ జ్జఠరశాస్తయే, తథా సిద్ధం ఘృతప్రస్థం
పయ స్వప్తగుణే పిబేత్. 65. స్నుక్షీరపలకల్కేన త్రివృతా షట్ప
లేనచ, స్నుక్షీరదంతీ త్రిఫలా విడంగ, సింహీత్రివృచ్చిత్రకకల్క-
యుక్తం, ఘృతం విపక్వం కుడపప్రమాణం, తోయేన తస్యాక్షమ
ధార్ధకర్షం. 66. పీతోష్ణమంభోను పిబే ద్విరిక్తే పేయాం సుఖోష్ణాం

వితరేద్విధిజ్ఞః, నారాచ మేత జ్జర రామయానాం యుక్తోపయుక్తం శ
మనం ప్రదిప్తమ్. 68.

దధిమండము ఒక ఆళకము జెముడుపాలు ఒకపలము వీటిలో సిద్ధముచేసిన 16
పలముల నేయి త్రాగిన నుదరములు నశించును. అట్టులే సిద్ధము చేయబడిన నేతిని
ఎనిదికెల్లపాలలో కలిపి త్రాగవలయును. జెముడుపాలు 1 పలము తెగడ 8 ప||
జెముడు ఆమ్లవేళము త్రిఫలములు వాయువిడంగములు వాకుడు తెల్లతెగడ చిత్త
మూలము వీటిని 4 పలముల కల్గములో సిద్ధముచేసిన నేతిని మంచినీటితో ఒక తుల||
త్రాగవలయును. వేడినీటిని త్రాగరాదు. దప్పియైన వేడివేయను త్రాగవలయును.
ఇయ్యది నారాచరసము. ఇది ఉదరరోగములు పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదరరోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

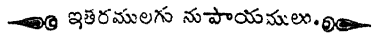
32. స్లీహారోగాధికారము.

— ❁ స్లీహాను సాహాయోపాయములు. ❁ —

శ్లో. యమానికా చిత్తక యావశూక వడ్కంధి దస్తీమగ
ధోద్భవానామ్, స్లీహాన మేతద్వినిహన్తి చూర్ణముష్ణాంబునా మస్తు సు
రా సవైర్వా. 1. పిప్పలీం కింశుకక్షార భావితాం సంప్రయోజయేత్,
గుల్మ స్లీహా పహం వహ్నిదీపనం చ రసాయనీం. 2. విడంగా జ్యోన్నీ సిం
ధూత సక్తూం దగ్ధ్యా వచాన్వితాన్. పిబే త్తీరేణ సుచూర్ణ్య గుల్మస్తీ
మోదరాపహం. 3. తాలపుష్పభవః క్షారః సగుడః స్లీహానాశనః,
క్షారం వా విడకృష్ణాభ్యాం పూతీకస్యామ్లనిఃస్రుతం. 4. స్లీహా యకృత్ప్ర
శాన్త్యర్థం పిబే త్రాప్రత ర్యథాబలం, పాతవ్యో యుక్తితః క్షారః క్షీరే
ణో దధిశుక్తిజః. 5. పయసా వా ప్రయోక్తవ్యాః పిప్పల్యః స్లీహాశా
న్తయే, భల్లతకా భయా జాడీ గుడేన సహ మోదకః. 6. సప్తరాత్రాన్ని
హన్త్యాశు స్లీహాన మతిదారుణం, శోభాంజనకనిరూపాం సైంధవాన్ని
కణాన్విత్తం. 6. పలాశక్షారయుక్తం వా యవక్షారం ప్రయోజ
యేత్.

వామము చిత్తమూలము యవక్షారము వస దంతి పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును వేడినీళ్లు
మజ్జగలేటకల్లు ఆనవము అనువీటిలో దేనితో నైనను త్రాగిననుస్లీహారోగములు నశించును.

మోడుగ ఊరములో భావనచేసిన పిప్పళ్ళ నైన నుపయోగింపవచ్చును. వాయువిడంగులు నెయ్యిచిత్రమూలము వైంధవలవణము వన వీటినిచూర్చుచుచేసి వేయించి పాలతో త్రాగిన గుల్మము స్త్రీహముగునవినశించును. బెల్లముతో తాటిమోవు ఊరమును (అనగా తాటి బెల్లమును) తినిన స్త్రీహ పోవును. అంటువు పిప్పళ్లు నెనులిఅడ్డు వీటిని బలానుసారముగా పాత్రకాలమునందు స్త్రీహాయకృద్గోగముగలవారు భక్షింపవలయును. సముద్రపు ముత్తయము వలనబుట్టిన ఊరమును యుక్తివార్షకముగా నేంపవలయును. పిప్పళ్ళు పాలతోనైనను నేవింపవలెను. జీడివితనములు కరక్కాయలు జీలకఱ్ఱ వీటిని బెల్లముతో మాత్రము కట్టికొని తినినచో నేడురాత్రిలలో ససాధ్యమైన స్త్రీహరోగములైనను నశించును. మునగ కాాయ కషాయములో వైంధవలవణము చిత్రమూలము పిప్పళ్లను వేసికొని యవక్షారముతో గాని మోడుగ ఊరమును నేవించిన స్త్రీహలు నశించును.

శ్లో. తిలా న్పలవణాం శ్చైవ ఘృతం షట్పలకం తథా. 9. స్త్రీహారోగమున క్రియాం సర్వాం యకృతః సంప్రయోజయేత్, లభనం పిప్పలీమూలమభయాం చైవ భక్షయేత్. 10. పిబేద్గోమూత్రగం డూషం స్త్రీహరోగ విముక్తయే, స్త్రీహజిచ్చరపుంఖాయాః కల్కస్తక్రేణ నేవితః, శరపుంఖైవ సంచర్వ్య జగ్ధ్వా పేయాభయాథవా, శర్దిసా నిరూహాఃసంధవ స్తిన్దిడీకసంమిశ్రః. 12. స్త్రీహావ్యవరమయోగ్యైః పక్వాన్మరసోఽధవా సమధుః, దధ్నా భుక్తవతో వామబాహుమధ్యే శిరాంభివక్. 13. విధ్యే స్త్రీహావినాశాయ యకృన్నాశాయ దక్షిణే, స్త్రీహానం సుర్దయే ద్దాఢం శుష్టర క్తప్రవృత్తయే. 14.

ఉష్ణతో తీలలను షట్పలఘృతమును గాని స్త్రీహరోగమున దియ్యవలయును. ఉల్లిగడ్డ పిప్పలిమూలము కరక్కాయలు వీటిని తినవలయును. గోమూత్రపుపుక్కిళ్లను పుక్కిలింపవలయును. శరపుంఖకల్కమును మజ్జితో నేవించిన స్త్రీహరోగములు నశించును. శరపుంఖనే చర్వణచేసి తిని త్రాగవలయును. బోడతరము కషాయములో వైంధవలవణము చింతపండుపులును చేర్చి త్రాగినను పక్వముచేసి అమరసమునందు త్రేసెనువైచికోసియైనను త్రాగిన స్త్రీహరోగములు నశించును. స్త్రీహరోగములు నశించునిమిత్తమున యకృద్గోమ సేవించుటకయ్యును దక్షిణబాహుమధ్యమునందు శిరసు ఛేదంప

వలయును. దుష్టరక్త ప్రవృత్తికొఱకై అనగా దుష్టరక్తము నశించి మంచితక్తము ప్రవహించుటకు స్టీహను గాఢముగా మర్దింపవలయును.

❀ మాణాద్యగుటికా. ❀

శ్లో. మాణమార్గా మృతా వాసా స్థిరా చిత్రక సైంధవమ్, నా గరం తాళగండం చ ప్రత్యగ్ం తు త్రిక్షాక్షమ్. 15. బిడసావర్చల ఊర పిప్పల్య శ్వాపి క్షారి కాః, ఏతచ్ఛూర్ణీ కృతం సర్వం గోమూత్ర స్యాథ కే పచేత్. 16. సాంద్రీభూతే గుడిం కుర్యా ద్దత్వా త్రిఫలమాఠీ కమ్, యక్యత్ స్తీ హేహాదరహరో గుల్తార్యో గ్రహణీహరః. 17. యో గః సరికరో నామ్నా చాగ్ని సందీపనః పనిః.

ప్రమాణితమగు కస్తూరి తిప్పతిగే శొంఠి అడ్డసరము శాలపర్ణ చిత్రమూలము సైంధవలవణము శొంఠి తాళగండము వీటిని ముక్కలు ముక్కలుపలచొ|| తీసికొని అంటుప్పు సావర్చలవణము పిప్పళ్లు వీటినివలము చొ|| తీసికొని చూర్ణము చేసి 64వలముల గోమూత్రములో పక్వముచేసి గట్టిబడినప్పిట్ట పీ పలముల తేనెనుకలిపి మాత్రలను కట్టవలయును. వీనిని నేపించిన యక్యద్రోగము స్టీహారోగములు మూల రోగము మున్నగునవి యన్నియు నశించును.

❀ రోహితాది చూర్ణము. ❀

శ్లో. రోహితకాభయాక్షోదభావితం మూత్ర మంబు వా. 18. పీ తం సర్వోదరస్థి హమేహార్యః క్రిమిగుల్మనుత్, పిప్పలీ నాగరం దస్తీ స మాంశం ద్విగుణాభయమ్. 19. చూర్ణం పీతం బిడార్ధాంశం స్టీహాఘ్నం హ్యుష్ణవారిణా, క్రమవృద్ధ్యా దశాహాని దశాపిప్పలికం దినమ్. 20. వర్ధయే త్పయసా సార్థం తథై వాపనయే త్పునః, జ్జిర్ణే జ్జిర్ణే చ భుంజిత షాప్తికం క్షీరసర్పిషా. 21.

రోహితకతృణము కరక్కాయలు వీటిచూర్ణమును ఆవుమూత్రములోకలిపిగాని మంచినీటితోగాని త్రాగిన ఉదరరోగముమున్నగునన్నియు నశించును. పిప్పళ్లు శొంఠి దంతెన వీటిని సమానభాగములనుగానైకొని కరక్కాయ ౯౦డుకెట్లు చేర్చి షాడిచేసి ఆచూర్ణమునందు సగభాగము అంటుప్పును కలిపి వేదినీళ్లతో త్రాగినచో స్టీహారోగములు నశించును. క్రమక్రమముగా పచేసి పిప్పళ్ళను వృద్ధిచేయుచు పాలతో దీనిని తాగి జీర్ణించినపిదప వృద్ధిధాన్యపు గంజని నేతినో చేర్చి త్రాగవలయును.

◀◀ పిప్పలీకన్ధ మానములు. ▶▶

శ్లో. పిప్పలీనాం ప్రయోగోయం సహస్రస్య రసాయనః, దశ
పిప్పలికః శ్రేష్ఠో మధ్యమః షట్సృక్టీర్తితః. 22. యస్త్రీ పిప్పలి పర్యవైః
ప్రయోగః సోపరః స్త్రృతః, బ్రంహణం వృష్య మాయుష్యం స్త్రీ హేలూ
దరవినాశనం. 23. వయసః స్థాపనం మేధ్యం పిప్పలీనాం రసాయనం,
పంచపిప్పలిక శ్చాపి దృశ్యతే వర్ధమానకః. 24. పిష్టా స్తా బలిభిః పేయాః
శృతా మధ్యబలై ర్నరైః, శీతీకృతా హ్రస్వబలై ర్దేహవోషామయా
స్పృతి. 25.

వేయి పిప్పళ్లుతెచ్చి వైదానివలెనే పాకముచేసినచో నియ్యది రసాయనమగును. ఇందు పదిపిప్పళ్ళు దినమును తినుట యుత్తమము. ఆరుతినుట మధ్యమును మూడుతినుట కనీసము. ధాతువుల నిది వృద్ధిపొందించును. వీర్యమునకు హితకరము. ఆయువును వృద్ధి పొందించును. స్త్రీహోదరములను పోగొట్టును. వయస్సును నిలుపును. బుద్ధిని పెంచును. ఇంక నెన్నియోగుణము లనేకము లిందు గలవు.

◀◀ పిప్పలీచిత్రక ఘృతము. ▶▶

శ్లో. పిప్పలీచిత్రకా న్తూలం పిష్ట్యా సమ్య గ్విపాచయేత్, ఘృతం
చతుర్గుణక్షీరం యక్ష్మత్స్త్రి హేలూదరాపహం. 26.

మోడి చిత్రమూలము వీటినినూరి నాలుగురెట్లు పాలుకలిపి నేతిని పక్వముచేసి నేవించిన యక్ష్మత్ స్త్రీహోదరములు నశించును.

◀◀ పిప్పలీఘృతము. ▶▶

శ్లో. పిప్పలీకల్కసంయుక్తం ఘృతం క్షీరచతుర్గుణం, పిబే త్స్త్రి వ
హగ్నిసాదాది యక్ష్మద్రోగహరం పరం. 27.

పిప్పళ్ల కల్కమును నాలుగు రెట్లపాలు వీటిలో సిద్ధముచేసిన ఘృతము స్త్రీహా మందాగ్ని మున్నగువానిని పోగొట్టును.

◀◀ ద్వితీయ చిత్రకఘృతము. ▶▶

శ్లో. చిత్రకస్య తులూక్వాణే ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, ఆరనా
లంతద్ద్విగుణం దధిమండం చతుర్గుణం. 28. పంచకోలకతాళీన ఙ్గారైర్ల
వణసంయుతైః, ద్విజీరకనిశాయుగ్జై ర్నరిచం తశ్ర దాపయేత్. 29.
ఙ్గనాగుల్లోదరాద్దాన పాండురోగారుచిజ్యరాన్, బస్తి హృత్సార్శ్వ

కట్టూరు శూలోదావర్త వీనసాన్. 30. హన్యాత్ప్వితం తదరోఘ్నుం శోభఘ్నుం వహ్నిదీపనం, బలవర్ణకరం చాపి భస్మకం చ నియచ్ఛతి. 31.

చిత్రమాలము క్వాభములో 100 పలములంతలో 16 పలముల నేతని పక్వము చేసి గంజి రెండురెట్లు మజ్జిగలేట నాలుగు రెట్లు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంఠి తాడిశపత్రి యవక్షారము జీలకఱ్ఱ మ్రానిపసపు మిఠియములు వీటి కల్గమునుచేర్చి పక్వము చేసి నేవించిన స్త్రీహరోగములను గుల్మరోగములను ఉదరరోగములను ఆనాహమును పాండురోగమును ఆరుచిని జ్వరమును వస్త్రీశూలులు మున్నగువానిని పోగొట్టును. ఇది అగ్నిని దీపింపజేయును. బలవర్ణములనుకూడ కలిగించును. భస్మకరోగముల నిది పాఠద్రోలును.

❖ రోహితకత్వము. ❖

శ్లో. రోహితకత్వచః శ్రేష్ఠాః పలానాం పంచవింశతిః, కోలద్విప్రసనంయుక్తం కషాయ ముపకల్పయేత్. 32. సలికైః సంచకోలై శ్చ తత్సర్వై శ్చాపి తుల్యయా, రోహితకత్వచాపిష్టైః ఘృతప్రస్థ విపాచయేత్. 33. స్త్రీహఃభివృద్ధిం శమయే దేత దాశు ప్రయోజితం, తథా గుల్మజ్వర శ్వాస క్రిమి పాండుత్వ కామలాః 34.

రోహితకత్వము 25 పలములు పెద్ద తేగుపండ్లు రెండు ప్రస్థములు వీటిని కషాయము కాచి పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంఠి వీటిని ఒక్కొక్క తు||చొ|| అన్నిటిలో సమానభాగములను గాగ్రహించి 16 పలములనేతని పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది స్త్రీహరోగములను గుల్మజ్వర శ్వాస క్రిమి పాండువులను కామెరలను రూపుమాపును.

❖ మహారోహితకత్వము. ❖

శ్లో. రోహితకాత్వలశతం షోడయేద్భదరాఢకం, సాధయిత్వా జలద్రోణే చతుర్భాగావశేషితే. 35. ఘృతప్రస్థం సమావాప్య ఛాగ ష్ఠీరచతుర్గుణం, తస్మిన్ దద్యాదిమా న్కలూ న్నర్వాం స్తానక్షసమ్మితాన్. 36. వ్యోషం ఫలత్రికం హింగు యమానీం తుంబురుం బిడం, అజాజీం కృష్ణలవణం దాడిమం దేవదారు చ. 37. పునర్నవాం విశాలాంచ యవక్షారం సపౌష్కరం, విడంగం చిత్రకం చైవ హాపుసాం చవికాంచ చాం. 38. వృత్తైః ఘృతం విపక్వం తు స్థాపయేద్భాజనే దృఢే, పాయ

యే త్రిఫలం మాత్రం వ్యాధిం బల మపేక్ష్య చ. ౩9. రసకేనాథ యూషేణ పయసా వాపి భోజయేత్, ఉపముక్తే ఘృతే తస్మి న్స్వాధీన్ హన్యా నిమా న్బహూన్. 40. యకృత్స్త్రి హేలాదరం చైవ స్త్రీహ శూలం యకృ త్తథా, కుక్షి శూలంచహృచ్చూలం పార్శ్వశూలమరోచ కం. 41. విబంధశూలం శమయే త్ప్రాదురోగం సకామలం. ఛర్మ్రోతీ సారశమనం తంద్రాజ్వరవినాశనం, మహారోహితకం నామ స్త్రీహఘ్నం తువిశేషతిః. 42.

రోహితకతృణము 100 పలములు, తేగు 64 పలములు వీటిని ద్రోణపు నీటిలో పక్వము చేసి నాల్గవపాలు గా దిగక్రాగినప్పుడు నాలుగురెట్ల మేకపాలను పోసి 16 పలముల నేతిన పక్వము చేయవలయును. అందు ఒక్కొక్క తులప్రమాణముగా కల్కమును వేయుచుండవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు కరక్కాయలు తాడి యశిరిక యింసువ వామము ధనియములు అంటుప్పు జీలకఱ్ఱ సావర్జలవణము దాని మ్మ దేవదారు గలిజేరు కొడిసెపాలవిత్తులు యవక్షారము పుష్కరమూలము వాయువిడంగములు చిత్రమూలము హశారము చివ్యకు వస వీటితో పక్వము చేసి ఆఘృతమును దివి యుంకొనవలయును. దీనిని నేవించెడి రోగితనబలము ననుసరించి నేవించవలయును. యకృద్రోగస్త్రీహరోగములు మున్నగునవి దీని వలన నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్త్రీహరో గాధికార ప్రకరణము చుగిసెను.

౩౮. శోధాధికారము.

శోధకు సామాన్యోపాయములు.

శ్లో. శుంఠీ పునర్నివై రండ పంచమూలశ్రుతం జలం, వాతిశే శ్వయథో శస్తం పానాహారపరిగ్రహే. 1. దశమూలం సర్వథాచ శస్తం వాతే విశేషతః, క్షీరాశనః పిత్తకృతేదధ శోధే త్రివృద్ధుడూచీ త్రిఫలం లాకషాయం. 2. పిబే ద్దవాం మూత్రవిమిశ్రితం వా ఫలత్రి కాచూర్ణ మథాక్షమాత్రం, అభయా దారు మధుక తిక్తా దస్తీ నవిప్పలి. 3. పటోలం చందనం దాగ్వీం త్రాయమాణేంద్రవారుణీ, ఏషాం క్వాభః స

సర్వీష్కః శ్వయంభు జ్వర దాహహః. 4. వినర్ప తృష్ణా సంతాప సన్ని పాత విషాపహః, శీతపిర్వైర్విర్విముజలై రభ్యంగాదీం శ్చ కారయేత్. 5.

శౌంతి గలిజేరు ఆముదపువ్వులు పంచమాలములు వీటికషాయమును వాతశోధలలో త్రాగవలయును. భోజనము అభ్యంజనమును శ్రేష్ఠములు. అన్నివిధములగు దశమాలపుఃషాయము వాతశోగములకు విశేషము శ్రేష్ఠము. పిత్తిశోధము నందుపాలు త్రాగే వారైనచో తెల్లతెగడ త్రిఫలములు వీటికషాయమును గోమూత్రములో కలిపి కొని ఒక్కతులము త్రిఫలచూర్ణమును కలిపి త్రాగవలయును. కరక్కాయలు దేవదారు పు మధకము కటుక రోహిణి దంతెన పిప్పళ్లు పొళ్ల చందనము మ్రానినసపు కలుక్రానుగ ప్లాపర వీటికషాయమును నేతితో త్రాగిన జ్వరమును దాహమును నశించును. వినర్పము దప్పి సంతాపము సన్ని పాతము విషము వీటిని పోగొట్టును. శీతవీర్యము గలవారు చలినీటితో అభ్యంగనాదులను దీనిని నేవించు కాలములో చేసికొనవలయును.

పునర్నవాప్తకము.

శ్లో. పునర్నవా విశ్వత్రివృద్ధుడూచీ సంపాక వధ్వామరదారు కల్కం, శోభే కపోతే మహిసాక్షయుక్తం మూత్రం పిబేద్వా సలిలం తథైషాం. 6. కఫే తు కృష్ణా సికతా పురాణ పిణ్యాక శిగ్రుత్వగు నూ ప్రలేహః, కులుత్థ శుంతీ జలమూత్రనేక శ్చుడాగురుభ్యా మనులేప నంచ. 7. అజాజి పారా ఘనపంచకొల వ్యాప్తీరజన్యః సుఖితోయ పీతాః, శోభం త్రిదోపం చిరజం ప్రవృద్ధం నిఘ్నన్తి భూనింబమహశా షభేచ. 8. పునర్నవా నింబ పటోల శుంతీ తిక్తామృతా దార్వభయాక షాయః, సర్వాంగశోభోదరకాస శూల శ్వాసాన్నితం పాండుగదం ని హన్తి. 9.

గలిజేరు శౌంతి తెల్లతెగడ తిప్పతీగె తేలచెక్క కరక్కాయలు దేవదారు చెక్క గుగ్గిలము వీటిని గోమూత్రమునందు గాని కషాయమునుచేసి త్రాగిన కఫశోధములు నశించును. కఫశోధయందు పిప్పళ్లు చక్కెర తురుష్కము ముసగచెక్క పసపు వీటిలేపమును ఉలవలు శౌంతి వీటి నీటిలోను గోమూత్రమునందువైచి నేచన చేయుటయును శివలింగితోకూడ అగరును రాయుటయును హితములు. జీకణ్ణ అగరుశౌంతి తుంగముసైలు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శౌంతి వీటిచూర్ణమును సుఖిపూర్వకముగా వేడినీటితో త్రాగవలయును. త్రిదోషజమగు శోఫయును చిగకాలము నుండి యున్న శోఫయును నశించును. నేలవేయి శౌంతి కషాయములు శోఫను పోగొట్టును.

గలిజేరు వేప చేదుపొళ్ల శొంఠి కటుకరోహిణి తిప్పతీగే దేవదారువు కరక్కాయలు వీటికషాయము సంపుష్టముగా శరీరమునందలి శోఫలను పోగొట్టును.

◀ శోధయందు గుడయుక్తార్ధిక రసాదులు. ▶

శ్లో. ఆర్ద్రకస్య రసః వీతః పురాణగుడమిశ్రితః, అజాక్షీరాశి నాం శీఘ్రం సర్వశోధహరోభవేత్. 10. పునర్నవా దారు శుంఠి క్వా థే మూత్రేచ కేవలే, దశమూలరసే వాపి గుగ్గులుః శోధనాశనః. 11. బిల్వపత్రరసం పూతం శోషణం శ్వయంథా త్రిజే, విట్సంగే చైవ దు ర్నామ్ని సిదధ్యాత్కామలాస్వపి. 12. గుడపిప్పలిశుంఠీనాం చూర్ణంశ్వ యథునాశనం, ఆమాజీర్ణప్రశమనం శూలఘ్నం వస్తీశోధనం. 13. పురో మూత్రేణ సేవేత పిప్పలీ వా పయోన్వితా, గుడేన వా భయా తు ల్యా విశ్వం వా శోధరోగినాం. 14. గుడార్ద్రకం వా గుడనాగరం వా గుడాభయం వా గుడపిప్పలీం వా, కర్షాభివృద్ధ్యా త్రిఫలప్రమాణం ఖాదేన్నరః పక్ష మథాపి మానం. 15. శోధప్రతిశ్చాయ గలాస్యరో గాక్ సశ్వాసకాసాదుచిపీనసాం శ్చ, జీర్ణజ్వరారోగ్గ్రహణీవికారాన్ హన్యా త్తథా ఽన్యా న్క-ఫవతరోగాన్. 16.

ప్రాతః బెల్లముతో చేర్చి అల్లపురసమును త్రాగవలయును. మేకపాలను త్రాగిన శోధ నశించును. గజజేరు దేవదారు శొంఠి వీటికషాయమునందుగాని కేవలమును గోమూత్రములోగాని దశమూలముల రసములోగాని చేర్చి గుగ్గులమును నేవించినచో శోధలునశించును. త్రిదోషముల శోధలందు బిల్వపత్ర రసమును వడియట్టి త్రాగిన శుష్కించును. దీనినే మలబద్ధమునందును శూలరోగమునందును కామెలయందును దీనినే చేయవలయును. బెల్లము పిప్పళ్ళు శొంఠివీటిచూర్ణము శోధలనుపోగొట్టును. ఆమ పుటిజీర్ణమును పోగొట్టును. శూలలను పోగొట్టును. వస్తీని శోధించును. గుగ్గులమును గో మూత్రముతోగాని పిప్పళ్లను పాలతోగాని బెల్లముతో కరక్కాయనుగాని లేకశొంఠి ని గాని తీసిన శోధ(వాపు) నశించును. బెల్లము అల్లముగాని బెల్లము శొంఠిగాని బెల్లము కరక్కాయలు గాని బెల్లము పిప్పళ్ళు గాని కర్షయచో॥ పెంచి మూడుపలముల వఱకు పదిహేను రోజులు వఱకు గాని ఒకనెలగాని తీసినచో వాపు పీనస మున్నగు రోగములు నశించును.

పద్యకల్పాదులు. ౧౯

శ్లో. స్థలపద్యమయం కల్పం పయసాఽలోఽద్య పాయయేత్,
 స్థ్లిహామయహారం చైవ సర్వాంగై కాంగశోభజిత్. 17. దారుగుగ్గులుశుం
 తీనాం కల్కో మూత్రేణ శోభజిత్. వర్షాభూశృంగ బేరాభ్యాం కల్కో
 వా సర్వశోభజిత్. 18. సింహస్యామృతభండాకీక్వాభం కృత్వా స
 మాక్షికం, పీత్వాశోభం జయేజ్జుతుః శ్వాసం కాసు వసుం జ్వరం. 19.
 భూనింబవిశ్వకల్పం జగ్ద్వా పేయః పునర్నవా క్వాభః, అపహాతి ని
 యత మాశు శోభం సర్వాంగకం నృణాం. 20. శోభను తోక్కిలాక్ష
 స్య భస్త మూత్రేణ వాంభసా, క్షీరం శోభహరం దారు వర్షాభూనాగ
 రైశ్చుశం. 21. పేయం వా చిత్రకవ్యోపత్రివృద్ధారు ప్రసాధితం.

స్థలకమలముల కల్పమును పాలతో నాలాడికము చేసి త్రాగించినచో స్థీహ
 రోగమును సర్వాంగములఁ గలవాపును ఏకాంగశోభను పోగొట్టును. దేవదారుచెక్క
 గుగ్గలము శొంఠి వీటికల్పమును గోమూత్రముతో నేవించిన శోభను జయించును.
 లేకపోయినచో, గలిజేరు అల్లము వీటికల్పము అన్నివిధములగు వాపులను పోగొట్టు
 ను. అడ్డసరము వారాహీకంద ములక వీటిని కషాయమును పెట్టి త్రాగిన వాపు శ్వా
 సము కాసము ఛర్ది జ్వరములు నశించును. నేలవేము శొంఠితోచేసిన కల్పమును తిని
 గలిజేరు కషాయమును త్రాగుట మంచిది. ఇయ్యది సర్వాంగశోభలను పోగొట్టును.
 గొలిమిడిని భస్తముచేసి గోమూత్రముతో నేవించినను నీటితో త్రాగినను దేవదారువు
 శొంఠి గలిజేరు వీటితోపక్వముచేసినపాలను గని చిత్రమూలము శొంఠి మిరియములు
 పిప్పళ్లు తెల్లతెగడ దేవదారువు వీటితో సాధించిన పాలనుగాని త్రాగుట మంచిది.

క్షారగుటికా. ౨౦

శ్లో. పునర్నవా మూల కపితే దారు చ్చిన్నోద్భవా చిత్రకమూ
 ల సిద్ధాః, రసా యవాగ్వాం చ పయాంసి యూషాః శోభే ప్ర దేయాః
 దశమూలగర్భాః. 22. క్షారద్వయం స్యాల్ల వణాని చత్వార్యయోరజో
 వ్యోషఫలత్రికే చ, సపిప్పలీ మూల విడంగ సారం ముస్తాజమోదా
 మరదారు బిల్వం. 23. కలింగక శ్చిత్రకమూల పారే యస్త్వాహ్వయం
 సాతివిషం పలాశం, సహింగుకర్షం త్వథ శుష్కచూర్ణం ద్రోణం తథామూ

లకశుంఠికానాం. 24. స్యాద్భస్మనస్తత్సలిలేన సాధ్య మాలోఽద్య యావ
 ధ్మనమవ్యదగ్ధం,స్త్రాసం తతఃకోలసమాంచమాత్రాం కృత్వాసశుష్కాం
 విధినా ప్రయుంజ్యత్. 25. స్త్రీహేమాపరశ్చిత్త హాలీమకార్యః సాంఘ్యా
 మయారోచకః శోభశోమాన్, విషూచికా గుల్మగరాశ్చరీశ్చనశ్వాసకా
 సాస్త్రిణుదే త్సుకుసాన్. 26. సౌవర్పలం సైంధవం చ బిడ వహాద్భిద
 మేన చ, చతుర్దవణ మత్ర స్యా జ్వల మప్తగుణం భవేత్. 27.

గలిజేరు వేళ్లు వెలగ దేవదారువు తిప్పతీగ చిత్రమూలపువేళ్ళు వీటితోసిద్ధము
 చేసిన దశము పాలు యూషము దశమూలముల కల్కముతో చేర్చి నేవించిన హితమ
 గును. సజ్జక్షారము యవక్షారము అవణచితుష్టయము లోహమార్జము శొంఠి మిరియ
 ములు, పిప్పళ్ళు త్రిఫలములు మోడి వాయువిడంగములు తుంగము స్థల వాము దేవదా
 రువు మారేకు కోష్ఠ చిత్రమూలపువేళ్ళు అగరుశొంఠి ముల్లంగి ఆతివన ఒక తులము
 ఇంగున మునగ వేళ్ళు వీటిని ద్రోణమునీటితో కషాయముచేసి, వైవాని భస్మమును ఆఁడు
 వైచి ఆలొడనచేసి గట్టిపడినపిష్టట లేగుపండంతమా త్రలనుగట్టి యథావిధిగానుపయో
 గింప వలయును. స్త్రీహోదరము శ్చిత్త శుష్టము హాలీమకము మూలరోగము పాండురో
 గము అగోచకము వాపు విషూచిక, శోప మున్నగువానినిద నశింపజేయును. సౌవర్ప
 అవణము, సైంధవలవణము, అంటుప్పు, నేలయుప్పు అనునీనాలుగింటితో నాలుగుకెట్ల
 నీటిసీయాగవండు చేర్చవలయును.

—● పునర్నవాది ఘృతము. ●—

శ్లో. పునర్నవా చిత్రక దేవదారు పంచోషణ త్కార హారీతకీ
 నాం, కల్కేన పక్వం దశమూలతోయే ఘృతోత్తమం శోభనిషూద
 నం చ. 28.

గలిజేరు చిత్రమూలము దేవదారువు పిప్పళ్ళు ఏనుగుపిప్పళ్ళు చవ్యము కాయఫ
 లము శొంఠి యవక్షారము కరక్కాయలు వీటికల్కమును దశమూలకషాయముతో
 పక్వముచేసినకలిసిన అవునేయియును శోభలను పోగొట్టను.

—● శుంఠీఘృతము. ●—

శ్లో. పునర్నవా క్వాభ కల్కసిద్ధం శోభహారం ఘృతం, విశ్వా
 పధస్య కల్కేన దశమూలజలే శృతం. 29. ఘృతిం నిహన్యాచ్ఛవ్స
 యధుగ గ్రహణీం పాండుతామయం. 30.

గజ్జెరుయొక్క కనానుకల్పములలో సిద్ధము చేసిన నేయి శోధలనుపోగొట్టును. శొంతిని కల్పము చేసియును, దశమూలముల కనాయములలో నేతని సిద్ధము చేసియును నేవించిన శోధలు నశించును. గ్రహణులు పాండు గోగములును కూడ నశించును.

❀ చిత్ర కాద్యస్తుతము. ❀

శ్లో. నచిత్రకా ధాన్యాయమాని సాతాః సదీప్య కత్యూషణ వేతసామ్లూః, బిల్వాత్ఫలం దాడిమయావశరాకం సపిష్పలీమూల మఘో పి చవ్యం. 31. పిష్పాక్ష మాత్రాణి జలాధకేన పక్త్వా ఘృతప్రస్థ మథోపయుజ్యాత్, అర్ఘ్యాసి గుల్తా చ్చ్యయథుం చ కృచ్ఛం నిహన్తి వహ్నిం చ కరోతి దీప్తమ్. 32.

చిత్రమాలము ధనియములు వామము ఆగరుశొంతి అజమోద శొంతి మిరియములు పిష్పర్లు అష్టవేతసము మారేడుచెక్క దానిమ్మ యవక్షారము మోడి చవ్యము వీటినిన్నిటిని కాలుకాలుపలముచొ॥ ఒక ఆఢక ప్రమాణపు నీటిలో పక్వము చేసి 16 పలములనేయిని సిద్ధము చేసి నేవించిన మూలగోగములు శోధలు మున్నగునవి నశించును.

❀ పంచ కోలాద్యస్తుతము. ❀

శ్లో. రసే విపాచయే త్సర్పిః పంచకోల కులత్తయోః, పునర్నవాయాః కల్నేన ఘృతం శోఽథ వినాశనం 33.

పిష్పర్లు మోడి చవ్యము చిత్రమాలము శొంతి ఉలవలు వీటిరసములో గలిపేరు కల్పమునుచేసి నేతని పక్వముచేసి నేవించిన శోధలు నశించును.

❀ చిత్రక ఘృతము. ❀

శ్లో. క్షీరం ఘృతే చిత్రకకల్కలిప్తే దధ్యాగతం సాఘు విమధ్యతేన, తజ్జం ఘృతం చిత్రకమూలకల్కం తక్రేణ సిద్ధం శ్వయంధుఘ్న మగ్ర్యం. 34. అర్ఘ్యోతిసారా నిల గుల్త మేహం స్తద్ధన్తి సంవర్ధయతే బలం చ.

చిత్రమాలపుకల్కముతో లేపనచేసిన కండలో పెఱుగును పాలను పోసి చక్కగా కలిపి తీసిననేతని చిత్రమాలపువేళ్లకల్కమును మజ్జగతో సిద్ధముచేసిన దానిని నేవించుట యుత్తమము. ఇని శోధను పోగొట్టును. మూలగోగము అతిసారము వాతగుల్తములు ప్రమేహము మున్నగు వానిని కూడ పోగొట్టి బలమునిచ్చును.

❀ మాణక ఘృతము. ❀

శ్లో. మాణకక్వాధకల్కాభ్యాం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 35. ఏకజం ద్వంద్వజం శోఽథం త్రిదోషం చ వ్యపోహతి.

ప్రేఖణపు కషాయకల్మసులలో 16 పలముల నేతిని పక్వము చేసి నేపించి ఏకదోష ద్విదోష త్రిదోషజముల వాపులు నయితము నశించును.

—౧౬ స్థలపద్మకఘృతము. ౧౬—

శ్లో. స్థలపద్మపలాన్యజౌ త్రూషణస్య చతుఃపలమ్. 36. ఘృత క్రస్థం పచే దేభిః క్షీరం దత్త్వా చతుర్గుణమ్, పంచకాసాన్ హారే చ్చీఘ్రంశోఽభం చైవ సుదుస్థరమ్. 37.

మెట్టతామర 8పలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు 4 పలములు వీటిని కషాయము చేసి అందు నాలు రెట్లు పాచుకలిసి 16 పలముల నేతిని అందు చక్వము చేసి నేపించిన పంచవిధములగు దగ్గులు భయకరములగు వాపులును కూడ నశించును.

—౧౭ శైలేయాఃఘృతము. ౧౭—

శ్లో. శైలేయ క్షుణ్ణగురు దారు కౌంతీ త్విక్వద్వకైలాంబు పలా శముస్థైః, ప్రియంగు స్థాణేయక హేనుమాన్తీ తాళీనపత్రప్లవపత్ర ధాన్వైః. 38. శ్రీ వేష్టక ధ్యామక పిప్పలీభిః పృక్కానఖైర్వాపి య ధోపలాభమ్, వాతాన్వితేభ్యంగ ముశన్తి తైలం సిద్ధం నుపిష్టై రపి చ ప్రదేహమ్. 39.

శైలేయము శోఘ్ణ అగరు దేవదారు కేణుకబీజములు అవంగపుపట్ట కమలములు విలకులు కురునేరు కుంగము న్నెలు ప్రియంగువు దవనము హేనుము జటామాంసితాడికపత్రి ధనియములు జాపత్రి శ్రీవేష్ట ధూపము రోహిషత్పణము పిప్పళ్ళు పృక్కయను ద్రవ్యము నఖమను గంధద్రవ్యము వీటిని దొఱకినంతగా తెచ్చి తైలమును సిద్ధము చేసి మద్దించిన గాని వీటిని నూరి పట్టు వేయుటగాని శోధలకు హితకరము అగును.

—౧౮ శుష్కమూలాద్యఘృతము. ౧౮—

శ్లో. శుష్కమూలక వర్షాభూ దారు రాన్నా మహాషధైః, పక్వ మభ్యంజనా తైలం సశూలం శ్వయంధుం జయేత్. 40.

ఎండినముల్లంగివేళ్ళు గలిజేరు దేవదారువు సన్నరాస్త శొంఠి వీటితోపక్వము చేసిన తైలమును రుద్దినను వాపులు నశించును.

—౧౯ పునర్నవాలేహము. ౧౯—

శ్లో. పునర్నవాలేహ తా దారు దశమూలరసాఢకే, ఆర్ద్రాక స్వరసే క్రస్థే గుడస్య తు తులాం పచేత్. 41. తత్ప్రిద్ధం వ్యోష చవ్యై లా త్వక్ష్మలైః కార్షికైః పృథక్, చూర్ణిక్ష్మలైః క్షీపే చ్చీతే మధునః క్షు

డపం లిహేత్. 42. లేహః పౌనర్నవో నామ శోధ శూల నిషూదనః, శ్వాస కాసాఽరుచిహారో బలవర్ణాగ్ని వర్ధనః. 43.

గలిజేరుతిప్ప తీగెదేవదారువు దశమూలములు వీటియొక్క అధక పుపరిమాణముగల రసములోను 16 పలముల అల్లపురసమును 100 పలముల బెల్లమునుపక్వముచేసి శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్ళుచవ్యమువలకులు లవంగపుపట్ట జాపత్రి వీటిని ఒక్కొక్కకాలు పలము చొప్పున చూర్ణము చేసి చల్లారిన పిమ్మట వైదానిలో వేసి నాలుగుపలముల తే నెతోను కలపవలసినది. ఇయ్యది వాపులను శూలలను శ్వాసకాసములను అరుచిని పోఁ గొట్టి బలమును కాంతిని పెంపుఁజేయును.

❁ దశమూలహారీతికీ. ❁

శ్లో. దశమూలకషాయస్య కంసే పథ్యా శతం పచేత్, తులాం గుడాద్ధనే దద్యా ద్వోవ్యవక్షారం చతుఃపలం. 44. త్రిసుగంధం సువ ర్ణాంశప్ర సారం మధునో హిమే, దశమూలీ హారీతక్యః శోధాన్ హ స్యః సుదారుణాన్. 45. జ్వరారోచక గుల్తార్యో మేహ పాణిహదరా మయాన్, ప్ర త్యేక మేక కర్షాంశం త్రిసుగంధ మితో భవేత్. 46. కంసహారీతకీ చైహ చగకే పత్యతేఽన్యథా, ఏతన్నానేన తుల్యత్వం తేన తత్రాపి వర్ణ్యతే. 47.

48 పలముల దశమూలపు కషాయములో నూరుకరక్కాయలను పక్వముచేసి గట్టిపడినపిమ్మట 100 పలముల బెల్లము శొంఠి మిరియములు సిప్పళ్లు యవక్షారము 4 పల ములును లవంగపుపట్ట వలకులు జాపత్రి వీటిచూర్ణము ఒక తులమును చేర్చి సిద్ధముచేసి చల్లారినపిమ్మట 8 పలముల తేనెను కలిపి నేవించినచో భయంకరములగు వాపులును నశించును. జ్వరము అగోచకము గుల్తము మూలగోగము ప్ర మేహము పాండువు ఉద రగోగము వీటికై నచో లవంగపుపట్ట మున్నగు మాటిని మాడుతులములు చేర్పవల యును. ఇదికంసహారీతకీ అందురు. చరకములో మఱియొకరీతిగాచెప్పబడినది. ఇందు వర్ణించిన మానమునే అందును వర్ణించి యున్నారు.

❁ కంసహారీతకీ. ❁

శ్లో. ద్విపంచమూలస్య పచే త్కషాయే కంసేభయానాం చ శతం గుడా చ్చ, లేహే సుసిద్ధే చ వినీయ చూర్ణం వ్యోషత్రి సాగం ధ్య ముషాస్థితే చ. 48. ప్రఫారమాత్రం మధునః సుశీతే కించిచ్చచూ

ర్ణాదపి యావశూకాత్, ఏకాభయాం ప్రాశ్య తతశ్చ లేహా చ్చుక్తిని ని
 హన్తి శ్వయంధుం ప్రవృద్ధం. 49. కానిజ్యరారోచక మేహగుల్మస్త్వహ
 త్రిదోషోద్భవ పాండురోగాః, కార్మామనాతావసృగ్మపిత్తం వైవ
 ర్ణ్యమూత్రానిల శుక్రదోషాన్. 50. అత్ర వ్యాఖ్యాస్తరం నోక్తం
 వ్యాఖ్యా పూర్వైవ యచ్ఛభా.

దశమాలముల కషాయము 48 పలములలో కరక్కాయలు నూరు బెల్లము
 నూరుపఃములు వేసి లేహము చేసి అందు కొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు లవంగపుపట్ట
 వీలకులు జాపత్రి వీటిని చూర్ణముచేసి వేయవలయును. చక్కగా చల్లారినపిప్పట 4పల
 ముల లేనను కలిపి కొంచెము యవక్షారము పిప్పట కరక్కాయను తిని అరపలము లే
 హమును తినవలసినది. ఇయ్యది ప్రబలమైన వాపులను నైతము నశింపజేయును. దగ్గు
 జ్వరము అగోచకము ప్రమేహము గుల్మము స్తీహగోగము త్రిదోషజనితమగు పాండు
 పు కృశించిపోవుట అమవాతము రక్తరోగము అన్లుపిత్తము వివర్ణత మూత్రదోషములు
 వాతదోషములు వీర్యదోషములు అనువీటిని పోగొట్టును. ఇచ్చట ఇతరవ్యాఖ్యలేవియు
 ను చెప్పబడలేదు.

—ॐ వాపునశి లేహదులు. ॐ—

శ్లో. లేహో ఒరుష్కరశోధం నిహన్తి తిల దుగ్ధమధు నవనీతైః.
 51. తత్తరుతలమృద్ధిర్వా శాలదలైర్వా తు న చిరేణ, శోభే విపని
 మిత్రే తు విషోక్తా సమ్మతా క్రియా. 52. గ్రామ్యజానూపంపిశితలవణం
 శుష్కశాకం సవాన్నం, గౌడం సిష్టాన్నం దధి సకృశరం విజ్జలం మద్య
 మమ్లం, ధానావల్లారం సమశేన మఘోగుర్వసాత్త్యం విచాహి స్వ
 ష్ణం చారాత్రౌ శ్వయంధుగదవా స్వగ్జయేన్వైధునం చ. 53.

తిలలు తేనె పాలు నవనీతము వీటితోచేసిన లేహమును అరుష్కరశోధమును
 పోగొట్టును. బీడిచెట్టు క్రిందిమట్టితో గాని అయాకుల తోటిగాని లేహచేసిన వాపు
 నశించును. విషోత్పన్నములగు శోభలకు విషోక్తములగు చికిత్సలనేచేయవలయును. మే
 కమాంసము నీటిపట్టులందలి ఒంతువుల మాంసము ఎండుకూరలు క్రొత్తధాన్యములయ
 న్నము బెల్లపుపదార్థములు వెలుగు పులగము నలవేతనము కల్లు అమ్లరసము గోధుమలు
 మాంసము మంచిభోజనము ప్రకృతి విరూధములగు భోజనములు ఈవస్తువులను శోధ
 రోగులు బొత్తుగా పరిత్యజింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శోభరోగాధికార ప్రసరణము ముగిసెను.

౩౯. వృద్ధ్యధికారము.

◀ వాతవృద్ధికి గుగులు తైలాదులు. ▶

శ్లో. గుగులుం రుబుతైలం వా గోమూత్రేణ పిబేన్నరః, వాత
 వృద్ధిం నిహన్త్యాశు చిరకాలానుబంధినీం. 1. సక్షీరం వా పిబే తైలం
 మాస మేరంజసంభవమ్, పునర్నవాయాస్తైలం వా తైలం నారాయణం
 తథా. 2. పానే వస్తా రుభా స్తైలం పేయం వా దశకాంధనా,
 చందనం మఘకం పద్మ ముశీరం నీల ముత్పలమ్ ౩ క్షీరపిష్టైః ప్రదే
 హాస్యా ద్దాహశోధరుజాపహః, సంచవల్కలకలేన సఘృతేన ప్రలేప
 నమ్. 4. సర్వం పిత్తహగం కార్యం రక్తజే రక్తమోక్షణమ్, శ్లేష్మవృ
 ద్ధిం తూష్ణవీర్యై గ్ధూత్రపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 5. వీతదారుకషాయం
 చ పిబే స్థూత్రేణ సంయుతమ్, స్విన్నంమేవః సముత్థాతు లేపయే త్సు
 రసాదినా. 6. శిరోవిరేక ద్రవ్యైర్వా సుఖోష్ణై గ్ధూత్రసంయుతైః, సం
 స్వేద్య మూత్రప్రభవాం వస్త్రపట్టేన వేష్టయేత్. 7. నీవన్యాః పార్శ్వ
 తోధస్తా ద్విధ్యే ద్వీహిముఖేనవై, శంఖోపరి చ కర్ణానే త్యక్త్వా నీవ
 సిమాదహేత్. 8. వ్యత్యాసాద్వా శిరా విధ్యేదంత్రవృద్ధినివృత్తయే,
 అంగుష్ఠమధ్యే త్వక్చిత్వా దహేదంగవివర్యయే 9.

గుగులమును గాని ఆముదమును గాని గోమూత్రముతో త్రాగవలయు
 ను. ఇయ్యది చిరకాలాత్పన్నములగు వాతవృద్ధులను పోగొట్టును. లేనిచో పాలతో
 ఆముదమును గాని గలిజేరు తైలమును గాని నారాయణ తైలమునుగాని త్రాగినను
 ఆముదమును దశమాలముల కషాయముతో త్రాగినను హితము. వస్తికర్మలను చేయు
 టయు నుత్తమములు. చందనము ముల్లంగి కమలము వట్టివేళ్లు నల్లకలువలు వీటిని పాల
 తోనూరి లేపనచేయువలయును. ఇది దాహము శోభము మున్నగు రోగములను పోగొ
 ట్టును. మట్టివేళ్లు సిప్పళ్ళు రావి వేతనము వీటిని నేతితో కల్పముచేసి లేపనచేసిన
 సంపూర్ణముగా పిత్తనాశనముగును. రక్త వృద్ధియందు రక్తమును వెడలింపవలయును.
 కఫవృద్ధియందు గోమూత్రముతో నూరిన యుష్ణషణ్ణులతో లేపన చేయవలయును.

పచ్చిదేవదారుక సాయమును గోమూత్రముతో చేర్చి త్రాగవలయును. మేదనుగోమూత్రముతో స్పృశితముఁజేసి నురసాదిగణాషధములతో కలిపి లేపనచేయవలయును. మూత్రజమగు వృద్ధికిచక్కగా చెమ్మటఁబట్టించి పట్టువేయవలయును. లేనిచో ప్రీహీముఖశస్త్రముతో ఛేదించవలయును. చెవికొనయందు గూబను వదలిపెట్టి నూదితో కాల్పవలయును. అంత్రవృద్ధిని బోగొట్టుటకై వృత్యాసముగా రక్తనాడిని ఛేదించవలయును. అంగుష్ఠపునడిమి చర్మమును అంగవివర్ణయమునందు కాల్పవలయును.

—ॐ రాస్నాకసాయాదులు. ॐ—

శ్లో. రాస్నాయష్ట్యామ్మృతైరండబలాగోక్షురసాధిః, క్వాథోంత్రవృద్ధిం హస్త్యాశు రుబుతైలేన మిశ్రితః. 10. తైలమేరండజం వీత్వా బలసిద్ధపయోన్వితమ్, ఆధ్వాన శూలోపచితా మంత్రవృద్ధింజయే న్నరః. 11. హారీతకీం మూత్రసిద్ధాం సతైలాం లవణాన్వితాం, ప్రాతః ప్రాతశ్చసేవేతకఫవాతమయాపహామ్. 12. గోమూత్రసిద్ధాం రుబుతైలభృష్టాం హారీతకీం సైంధవసంప్రయుక్తాం, ఖాదే న్నరః కోష్ణజలానుపానాం నిహన్తి వృద్ధిం చిరజాంప్రవృద్ధాం. 13. త్రిఫలాక్వాథగోమూత్రం పిబేత్ప్రాతరతంత్రితః, కఫవాతోద్భవం హన్తి శ్వయంధుం వృషణో ణ్ణితం. 14. సగళాగురుకుస్థాని దేవదారుమహాషధః, మూత్రారనాళసంయుక్తం శోధమ్నం కఫవాతనుత్. 15. భృష్టోఽరుబుః తైలేన కల్కాపఘ్నాసముద్భవః, కృష్ణాసైంధవసంయుక్తో వృద్ధిరోగహరః పరః. 16.

సన్నరాస్త్రయష్టిమధుకము తిప్పటిగే ఆముదము ముత్తపవులగము పల్లెరు వీటి తోనైన కసాయమునందు ఆముదపు తైలమును చేర్చి త్రాగిన అంత్రవృద్ధి నశించును. ముత్తుపవులగముతో సిద్ధముచేసిన పాలితో ఆముదమును త్రాగిన ఆనాహము శూల ఆంత్రవృద్ధి నశించును. కరక్కాయలను గోమూత్రముతో సిద్ధముచేసి తైలము ఉప్పు కలిపి ప్రొద్దుటఁ బుచ్చుకొనిన కఫవాతరోగములు నశించును. గోమూత్రముతో సిద్ధముచేసిన ఆముదములో వేయించిన కరక్కాయచూర్ణమును ఉప్పును చేర్చి తిని కొంచెము వేడినీళ్లను త్రాగవలయును. ఇయ్యది ప్యాచీఃములగు వృద్ధులనుగూఁపబోగొట్టును. నరలము అగరు కోఫు దేవదారుపు శొంఠి వీటిని గోమూత్రము గంజితో చేర్చి త్రాగిన వాపునశించును. కరక్కాయలకల్కమును ఆముదముతో వెచ్చచేసి పిప్పళ్లు సైంధవలవణములను చేర్చికొని నేవించినచో వృద్ధిరోగములు నశించును.

◀ ౧౭ గవ్యఘృతాది ప్రయోగములు. ౧౭ ▶

శ్లో. గవ్యం ఘృతం సైంధవసంప్రయుక్తం శంబూకభాండేనిహితం ప్రయత్నాత్, సప్తాహ మాదిత్యకరైర్విషకస్వం నిహన్తి కూరండ మతిప్రవృద్ధం. 17. ఐంద్రీమూలభవం చూర్ణం రుబుత్రైలేన మర్చితం, త్ర్యహ్నోవయసా పీతం సర్వవృద్ధినివారణం. 18. రుద్రజటామూలలిప్తా కరటవ్యజ్జచర్మణా, బద్ధావృద్ధిః శిమం యాతి నిరజాపి న సంశయః. 19. నిష్పిష్టమాగనాశేన రూపికామూలచల్కలం, లేపో వృధ్యామయం హన్తి బద్ధమూల మపి దృఢం. 20. వచాసర్వప కల్నేన ప్రలేపో వృద్ధినాశనః, లజ్జాగృధ్రమలాభ్యాం చ లేపో వృద్ధిచారః పరః. 21.

అవునేయ వైంధవలవణములను శంఖపాత్రలో ఏడుగోజులుంచి సూర్యపుట ముఁబెట్టి త్రాగిన మిక్కిలిపెటిగినవైనను కూరండములు నశించును. పాపరవేళ్లచూర్ణమును ఆముదపుత్తైలముతో మర్చించి మూడుగోజులు ఆవుపాలతో త్రాగినచో అన్ని విధములగు వృద్ధులును నశించును. రుద్రజడవేరుతో లేపనచేసినను కరటచర్మముతో కట్టినను పాచీనములగు వృద్ధులును నశించుటకు సంకేహములేదు. జిల్లేషువేళ్లను చెక్కెను గంజితో నూరి లేపనచేసినచో దృఢములగు వృద్ధిగోగములును నశించును. వస ఆనాలు పీటికల్కముతో లేపనచేసిన వృద్ధులు నశించును. లజ్జావంతి గడ్డరెట్ట పీటితో లేపనచేసినచో వృద్ధిగోగములు నశించిపోవును.

◀ ౧౮ బిల్వదిక్వాభచూర్ణములు. ౧౮ ▶

శ్లో. మూలం బిల్వకపిత్థయో రరలుకస్యాగ్నే ర్భ్రహ్మత్యోర్ద్వయోః, శ్యామా పూతికరంజ శిగ్రుకతిరోవ్యక్వోషధానుష్కరం. కృష్ణాగ్రంధికచవ్య పంచలవణ త్షారాజమోదాన్వితం, పీతం కాంచిక కోష్ఠతోయమధితం చూర్ణీకృతం బ్రధ్ననత్. 22. ఆవిక్షీరేణ గోధూమకల్పం కుందురుకస్య వా, ప్రలేపనం సుఖోష్ణం స్యాద్భృష్ణశూల హరః పరః. 23. మృతమాత్రే తు వై కాకే విశస్తే సంప్రవేశయేత్, బ్రధ్నం ముహూర్తం మేధావీ తత్క్షణా దరుజం భవేత్. 24. అజాజీహాపుషా కుష్ఠం గోధూమం బదరాణి చ, కాంజికేన సమం పిష్ట్యా కుర్యాద్భృష్ణప్రలేపనం. 25.

మాశేడు వెలగ అగరుశొంఠి చిత్రమూలపువేళ్లు వాకుడు. నల్లతెగడ కలుక్రాసుగ మునగచెక్క శొంఠి జీడివిత్తులు పిప్పళ్లు మోడి చవ్యను పంచలవణములు య

వజ్రారము అజపాద వీటిచూగమును కొంచెమంత వేడినీటితో త్రాగినచో బ్రహ్మగోగములు నశించును. గోధుమకల్కమును గాని అందుగ కల్కమును గాని మేకపాలతోనూరి వెచ్చజేసి లేపనచేసిన బ్రహ్మకూలలునశించును. అప్పుడు (క్రొత్తగా) చచ్చిన కాకియందు బ్రహ్మమును చెండుగడియలుంచినచో వెంటనే రోగమునశించును. జీలకఱ్ఱ బోడతరము కోష్ఠు గోధుమలు రేగుపండ్లు వీటిని సమాభాగములను గంజితోనూరి పట్టించినను బ్రహ్మగోగములు నశించును.

—౧౦ బృహత్సైన్యధవతైలము. ౧౦—

శ్లో. సైంధవం మదనం కుష్ఠం శతాహ్వం నిచుళం వచామ్, స్త్రీ బేరం మధుకం భార్జి దేవదారు సనాగరం. 26. కట్ఫలం పౌష్కరం మేదాం చవికం చిత్రకం శతీం, విడంగతిషే శ్యామాం రేణుకాం నలినీం స్థిరాం. 27. బిల్వాజమోదేకృష్ణాంచ దంతీ రాష్నే ప్రపివ్య చ, సాధ్యమేరండజం తైలం తైలం వాతవికారనుత్. 28. బ్రహ్మోదావర్తగుల్ఫార్యః స్త్రీహమేహాధ్యమారుతాన్, ఆనాహమశ్లేంఛైవ హన్యాత్తదనువాసనాత్. 29. ఘృతం సౌరేశ్వరం యోజ్యం బ్రహ్మవృద్ధినివృత్తయే. 30.

సైంధవలవణము ఉష్ణైతికాయ కోష్ఠు పిల్లిపీచర నీటి ప్రబ్బలి వస కురువేరు యష్టిమధుకము గంటుభారంగి దేవదారువు శొంఠి గుమ్ముడు పుష్కరమూలము మేద చవ్యము చిత్రమూలము కచ్చూరము వాయువిడంగములు ఆతివస నల్లతెగడ రేణుకబీజములు నీలి శాలిపర్ణి మారేడు అజమోద సిప్పళ్లు దంతి సన్నరాస్త్ర వీటిని నూరి ఆముదముతో సిద్ధముచేసి నేవించిన వాతవికారములు నశించును. బ్రహ్మము ఉదావర్తము గుల్ఫము మూలరోగము స్త్రీహారోగము ప్రమేహము ఆధ్యవాతము ఆనాహము మన్నగవాటిని నిది ఆముదాసూత్రముననే పోగొట్టును. బ్రహ్మగోగమును వృద్ధి రోగమును తొలగించుటకు సౌరేశ్వరఘృతమును నైకము ప్రయోగింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వృద్ధ్యధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౦. గళగండాధికారము.

—౧౦ గళగండమునకు యవముద్గాది ప్రయోగములు. ౧౦—

శ్లో. యవముద్గపటోలాని కటురూక్షం చ భోజనం, ఛర్దిం న రక్తముక్తిం చ గళగండే ప్రయోజయేత్. 1. తండులోదకపిష్టేన

మూలేన పరిశీలన, హస్తీకర్ణపలాశస్య గళగండః ప్రశామ్యతి. 2. సర్వ
 పాణి శిగ్రుబీజాని శణబీజాతసీయవాన్, మూలకస్య చ బీజాని త
 క్రేణామై న పేషయేత్. 3. గండాని గ్రంథయత్పైవ గళగండః సుదా
 దుణాః, ప్రలేపాత్తేన శామ్యంతి విలయం యాన్తి చాచిరాత్. 4.
 జీర్ణకర్మారుకరసో బిడసైంధవసంయుతః, నస్యేన హన్తి తరుణం గళ
 గండం న సంశయః. 5. జలకుంభీకజు భస్మవక్ష్వం గోమూత్రగాలితం,
 విబేతోఽద్రవభక్తాశీ గళగండప్రశాన్తయే. 6. సూర్యావర్తరఖినా
 భ్యాం గళగండోపనాహనే, స్ఫోటాస్త్రాలః శమం యాతి గళగండో న
 సంశయః. 7.

యవలు, పెసలు, పొట్లకాయ, కటువు, రూక్షము అగు అన్నము, ఛర్ది
 రక్తస్రావము మున్నగునవి గళగండమునందు హితకరములు. కడుగునీటితో ఆముదవు
 గింజలు మోషుగుచేళ్లను నూరి లేపనచేసిన గళగండములు నశించును. ఆవాలు
 మునగవిత్తులు జనపవిత్తులు అవిసె యవలు ముల్లంగివిత్తులు వీటినిన్నిటిని పులిమజ్జిగ
 తోనూరి లేపనచేసినను ఉంచినను గండములు కణుతులు భయంకరములగు గళగండ
 ములు ఈ లేపనవలన శీఘ్రముగా నశించును. స్రావసారకాయరసములో అంటుప్పు
 సైంధవలవణములను చేర్చి నస్యవిధి చేసిన తగుణములగు గలగండములు నశించును.
 సందియము లేదు. జలోత్పన్నముగు చంగల్యకోష్ఠము కాల్చి గోమూత్రములో వైచి
 కొని త్రాగినను కొఱ్ఱలను తినినను గళగండములు నశించును.

◀ తుంబీతైలాదులు. ▶

శ్లో. తిక్తాలాబుధలే పక్ష్యే సప్తాహముషితం జలం, మద్యం వా
 గళగండఘ్నం పానా త్వధ్యానుసేవినః. 8. కట్టలచూర్ణానర్లవర్షో గళ
 గండ మపహరతి, పుత్రమిశ్రం వీతమివ శ్వేతగిరికర్ణికామూలం. 9. మహి
 పీమూత్రవిమిశ్రం లోహమలసంస్థితం ఘటే మాసం, అస్తధూమవిద
 గ్ధం లిహ్యస్తద్ధునాథ గళగండే. 10. జిహ్వయాః పార్శ్వతోఽధస్తా చ్చి
 రా ద్వాదశకేర్ణితాః, తాసాం స్థూలశిరే ద్వేఽధ శ్చిన్వాత్తే చ శనై
 శ్చనైః. 11. బడిశేనైవ సంగృహ్య కుశపత్రేణ బుద్ధిమాన్, స్రుతే ర
 క్తే వ్రణే తస్మిన్దద్వా త్సగుడ మార్ద్రకం. 12. భోజనం చానభిష్యంతి
 యూషః కాలతః ఇవ్యతే, కర్ణయుగ్మబహిస్సంధిమధ్యాభ్యాసే స్థితం చ

యత్. 13. ఉపర్యుపరి తచ్చిన్ద్యాద్దలగండే శిరాత్రయం, విడంగక్షార
సింధూగ్ర రాన్నాన్నీవ్యోపదారుభిః. 14. కటుతుంబీఫలరసైః కటుత్తైలం
విపాచయేత్, చిరోత్థమపి నశ్యేత గళగండం నివారయేత్. 15.

పక్ష్యమైన చేదుసారకాయలలో నాలుగురోజులుంచిన నీటిని గాని కల్లును
గాని త్రాగి పక్ష్యభోజనము జేసినచో గళగండములు నశించును. కట్ఫలచూర్ణమును
నల్లదింటెనతో నూరి గాని శ్వేతగోకర్ణి వేళ్లరసములలో నేయుని వేసికొని త్రాగినగాని
గళగండములు నశించును. మండురము మేకమూత్రము కుండలో నుంచి ఒక నెలయైన
పిమ్మటరూగ బయటికిరానట్లు దగ్ధము చేయవలయును. పిమ్మట లేనెలో కలిపి దీనిని
నేవించిన గళగండములకు మిక్కిలిహితమగును. చెండుచెవుల వెలుపలి సంధుల నడు
మను సమీపమునను మీదనుగల నాడులను మూడిటి నైనను ఛేదించవలయును. వాయువి
డంగములు యవక్షారము సైంధవలవణము నన్నరాన్న వన చిత్రమూలము శొంఠి మిరి
యములు పిప్పళ్లు దేవగారువు చేడుసారసము వీటిలో ఆవనూనెను పక్ష్యముచేసి నస్య
విధి చేసినను గళగండములు నశించును.

◀ ఆమృతావ్యభృతము. ▶

శ్లో. తైలం పిబే చ్చామృతవల్లీనింబహింస్రాహ్వయా వృక్షకపిప్ప
లీభిః, సిద్ధం బలాభ్యాం చ సదేవదారు హితాయ నిత్యం గళగండ
రోగీ. 16. మాక్షికాఢ్యః సకృత్ప్రీతః క్వాఢో వరుణమూలజః, గండ
మాలాం నిహన్త్యాశు చిరకాలానుబంధినీం. 17. పిష్టా జ్యేష్ఠాంబునా
పేయాః కాంచనారత్నచః శుభాః, విశ్వభేషజసంయుక్తా గండమాలా
పహః పరాః. 18. ఆరగ్వధశిఫాక్షిప్రం పిష్ట్యా తండులవారిణా, సమ్య
జ్ఞస్యప్రలేపాభ్యాం గండమాలాం సముద్ధరేత్. 19. గండమాలామ
యార్తానాం నస్యకర్తణి యోజయేత్, నిర్గుండ్యా శ్చ శిఫాం సమ్య
గ్వారిణా పరివేషితాం. 20.

తిప్పతీగ వేప ఆమ్లవేతము పిప్పళ్లు చిన్నముత్తవపులగము పెద్దముత్తవపులగము
దేవదారువు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును గళగండరోగి త్రాగవలయును. ఉలిమిరివేళ్ల
కషాయములలో లేనెను వేసికొని యొకమారు త్రాగిన చాలరోజులనుండి యుండిన గల
గండములును నశించును. కాంచనారచూర్ణమును బియ్యపుకడుగుతో శొంఠిచూర్ణ
మును వైచికొని త్రాగిన గళగండములు నశించును. ఆమ్లవేతసపు వేళ్లను బియ్యపునీళ్లతో

నూరి చక్కగా నస్యవిధినిన్నీ లేపనములను చేసిన గలగండములు నశించును. నల్లవా వినిని నీటితో చక్కగానూరి గండమాలతో వీడింపబడెడు వారికి నస్యకర్తముగా నుపయోగింపవలయును.

◀◀ కోశాతకీనస్యము. ▶▶

శ్లో. కోశాతకీనాం స్వరసేన నస్యం తుంబ్యాస్తు వా సిప్పలిసం
యులేన, తైలేన వారిష్టభవేన కుర్యా ద్వచోపకుల్పే సహమాక్షికేణ.
21. ఐంద్ర్యా వా గిరికణ్డ్యా వా మూలం గోమూత్రయోగతః. గండ
మాలాం హరేత్ప్రీతం చిరకాలోత్థితామపి. 22. అలంబుషా దళోద్భా
తా త్వర్వరసా ద్వేషలే పిబేత్, అపచ్యాగండమాలాయాః కామలాయా
శ్చ నాశనః. 23. గళగండగండమాలాకురండాంశ్చ వినాశయేత్, పిష్టం
జ్యేష్ఠాంబునా మూలం లేపాద్భ్రాహ్మణయష్టికం. 24.

తక్కిలపురసముతో గాని చేదసారరసముతో గాని సిప్పలినిచేర్చిగాని తేనెతో
వన సిప్పళ్లనుగాని నూరి నస్యవిధి నుపయోగింపవలయును. శ్వేతగోకర్ణి వేళ్లను గోమా
త్రముతో నూరి త్రాగిన చిరకాలమైన గండమాలలనుగూడ పోగొట్టును. గంటు
భారంగిని బియ్యపుకడుగుతో నూరి లేపనచేసినచో గలగండములను గండమాల
లును నశించును.

◀◀ చుచుందరిశాఖోటక బింబ్యాది తైలము. ▶▶

శ్లో. అభ్యంగా న్నాశయేన్న వ్రాణాం గండమాలాం సుదారుణామ్,
ఛుచుందర్యా వివక్వంతు క్షణాత్తైలవరం ధ్రువమ్. 25. గళగండాపహం
తైలం సిద్ధం శాఖోటకత్వచా, బింబాశ్వమారనిర్గుండీసాధిశం చాపి
నావనమ్. 26.

చుచుందరితైలమును రుద్దిన భయంకరములగు గండమాలలు కిఘ్రిముగా నశిం
చును. శాఖోటపుష్పపుబెరళితో తయారుచేసిన లేక చేదుసార గన్నేరు వావిలి వీటి
తోసాధించిన తైలమును నస్యముగా నుపయోగించినను గలగండరోగములుకాంట్లెల్లను.

◀◀ నిర్గుండీతైలము. ▶▶

శ్లో. నిర్గుండీస్వరసే చాభ లాజ్జలీ మూల కల్పితమ్,
తైలం నస్యాన్నిహన్త్యాశు గండమాలాం సుదారుణామ్. 27.
వావిలి రిశములోను పొత్తిగడ్డ కల్పమునందును సిద్ధము చేసిన తైలము భయం
కరములగు గండమాలలనుకూడ పోగొట్టును.

☉ కార్వాసికాపూషాదులు. ☉

శ్లో. వనకార్వాసికామూలం తండులై స్సహ యోజితమ్, ప
 క్వా తు పూషికాం ఖాదే దపచీనాశనాయ తు. 28. శోభాంజనం
 దేవదారు కాజికేన తు పేషితమ్, కోష్ఠం ప్రలేపతోహన్యాదపచీ మతి
 దుస్తరామ్. 29. సర్వపారిష్టపత్రాణి దగ్ధ్యా భల్లాతకైస్సహ, ఛాగమూ
 త్రేణ సంపిష్టమపచీఘ్నం ప్రలేపనమ్. 30. అశ్వత్థకాష్ఠంనిచులం గవాం
 దంతం చ దాహయేత్, వారాహమజ్జసంయుక్తం భస్తహస్త్యపచీప్ర
 తాన్. 31. పార్శ్విం ప్రతి ద్వాదశ ఛాఙ్గులాని భిత్వేస్త్రోపస్తిం పరివర్జ్య
 సమ్యక్, విదార్య మత్స్యాండనిభాని వైద్యో నికృష్య జాలా న్యనలం
 విదధ్యాత్. 32. మణిబంధోపరిష్టాద్వా కుర్యా ద్రేఖాత్రయం భిషక్,
 అంగుశ్యవ్తరితం సమ్య గపచీనాం ప్రశాస్తయే. 33. దంఢోత్పలాభవం
 మూలం బద్ధం పుష్పేఽపచీంజయేత్, అపామార్గస్య వా ఛిన్ద్యాఙ్జిహ్వో
 తలగతే శిశే. 34.

ఆడవి ప్రతివేళ్లను బియ్యము గంజితో పూరిగా చేసి పక్వము చేసి తినినచో ఆపచీ
 గోగములు నశించును. మునగ దేవదారువులను గంజితో నూరి వెచ్చఁజేసి లేపఁజేసినభ
 యంకరములైన ఆపచీరోగములు నశించును. ఆవాలు వేప జీడివిత్తులు కలిపి భస్మముచేసి
 మేకపాలతో నూరి లేపనచేసినను మంచిదియే. రావిచెక్కను జలవేతమును ఆపువం
 టిని కాల్చి పందిముజ్జగతో చేర్చి లేపనచేసినను ఆపచీరోగములు నశించును. ఇంద్ర
 వస్తివిషయములో క్రిందపండ్లెండు అంగుళములు పదిలిపెట్టి చేపగుడ్డు వలె తోలచి
 నిప్పు సంఠింపవలయును. లేనిచో మణిబంధముమీదను అంగుళుల సందులలోను మా
 డురేఖలు ఆంటింపవలయును. ఆపచీరోగము శాంతించుటకై పువ్యనక్షత్రములో
 నాటిన సహదేవచెట్టు వేరు నుపయోగింపవలయును.

☉ వ్యోషాద్యతైలము. ☉

శ్లో. వ్యోషం విడంగం మధుకం సైంధవం దేవదారు చ,
 తైల మేతై శ్శృతం నస్యాత్కృచ్చాప్రిమవ్యపచీం జయేత్. 35
 త్రికటుకములు నాయువిడంగము యష్టిమధుకము సైంధవలవణము దేవదారువు
 పీటికషాయముతో సిద్ధముచేసిన తైలము భయంకరములగు నపచీరోగములనైనను
 పోగొట్టును.

◀ చందనాద్యతైలము. ౭ ▶

శ్లో. చందనం సాభయా లాత్రా వచా కటుకరోహిణీ,

వృత్తై స్తైలం శృతం వీతం సమూలా మపచీం జయేత్. 36

చందనము కరక్కాయలు లక్క వన కటుకరోహిణి వీటితైలము నిర్మలముగా నపచీరోగములను పోగొట్టును.

◀ గుంజాద్యతైలము. ౮ ▶

శ్లో. గుంజా హయారిశ్యామాక సర్వైస్త్రాత్రనాధితమ్, తైలం తు దశధాపశ్చా త్కణాలవణపంచకమ్. 37. మరిచైశ్చార్ణితై ర్యుక్తం సర్వావస్థాగతాం జయేత్, అభ్యంగా దపచీముగ్రం వమీకారోర్వ్యర్బుద వ్రణాన్. 38.

చిరసెనగలు గన్నేరు నల్లతెగడ జిల్లేడు ఆవాలు వీటితో సిప్పళ్లు పంచలవణములు మిరియనుల చూర్ణముతో సిద్దముచేసిన తైలమును రుద్దిన అన్నివిధములగు నపచీరోగములును మూఁరోగములు నశించును.

◀ గ్రంథులందు శోధనక్రియలు. 9 ▶

శ్లో. గ్రంథి స్వామేషు కురీత భిషకోఽథ ప్రతిక్రియామ్, పక్వా నాపాట్య సంశోధ్య రోహయే ద్వ్రణభేషజైః. 39 హింస్రాపరోహిణ్యా మృతా చ భార్జీ శ్యామాకబిల్వ గురుకృష్ణగంధాః. గోపిత్రపిష్టాస్స హతాశష్ణా గ్రంథావిధేయోఽనిలజేప్ర లేపః. 40. జలాత్త కాః పితృ కృతే హితాస్తు క్షీరోదకాభ్యాం పరిషేచనం చ, కాకోలివర్గస్య తు శీతలాని పిబేత్కషా మూణి సశర్కరాణి. 41. ద్రాక్షారసేనేక్షురసేన వాపి చూర్ణం పిబేద్వాపి హరితకీనా, మధూకజంబ్యర్జునవేతనానాం త్వగ్భిః ప్రదేహానవతారయేచ్ఛ. 12. కృతేషు దోషేషు యథానుపూ ర్వా గ్రంథా భిషక్ శ్లేష్మసముత్థితే తు. 43. స్విన్నే చ విష్టూపన మేవ కుర్యా దజ్జుష రేణుదృషదీసుత్రై శ్చ.

పచ్చిగ్రంథులకు వాళును పోగొట్టుచికిత్సను చేయవలయును. పక్వములగు వానిని శోధించి గాయత్రుషధులతో ఆంకురింపఁ జేయవలయును. జటామాంసి కటుకరోహిణి తిప్పతీగె గంటుభారంగి శ్యామాకము మారేడు ఆగురు వీటిని గోపిత్రము తో నూరి వాతగ్రంథులకు లేపనమునుచేయవలయును. పిత్రగ్రంథులయందు జలక్రియ

హితకరము. పాలు నీళ్లు వీటితో నేచన చేయుట, కాకోలీగణపుటోపధుల కషాయము ను చల్లార్చి చక్కెరతో కలిపి నేవించుటయును హితకరములు. కరక్కాయచూర్ణమును ద్రాక్షరసముతో గాని ఇక్షురసముతో గాని త్రాగవలయును. మధుకము నేరేడు మున్నగు వానిని నూరి పైనపట్టించవలయును. దోషముల ననుసరించి చికిత్సలను చేయుచుండవలయును. ఇట్లు చేసినపిమ్మట కఫగ్రంథులను స్వేదముచేయించి ఆపివట్ట ఆంగుష్ఠము ను దుమ్ముతోను చిన్నరాలతోను విఘ్నాపనము చేయవలయును.

❁ వికంకతాది లేపము. ❁

శ్లో. వికంక తారగ్వధికాకణస్తీ కాకాదనీ తాపనవృక్షమూలైః, ఆలేపయే దేనమలాబుభార్జ్ఞ కరంజకాలామదనై శ్చ విద్వాన్. 44. దస్తీ చిత్రకమూలత్వక్కుధార్కవయసీ గుడః, భల్లాతకాస్థికాసీసుం లేపోభి న్ద్యాచ్చిలామపి. 45. గ్రన్థ్యర్బుదాదిజి లేపో మాతృవాహకకీటజః, నర్జి కామూలకక్షారః శంఖచూర్ణసమన్వితః, ప్రలేహ విహిత స్తీక్ష్ణోహన్తిగ్రం ధ్యర్బుదాదికాన్. 46.

ములుదంటి రేల ఎఱ్ఱచిరిసెనగ అడవిదొండ ఇంగుదీనృక్షమువేళ్లు వీటిలోను సార గంటుభారంగి నల్లతెగడ ఉమ్మెత్తకాయ వీటితోను లేపనములను చేయించినను, దంటి చిత్రమూలము వేళ్లు జముడుపాలు బెల్లను జీడివిత্তనములు కాసీసము వీటితో లేపనచేయించినను రాక్షసను తెగిపోవును. బురదలో తిటిగెడి పురువులు మునగ యవ క్షారము శంఖచూర్ణము వీటిని నూరి లేపనచేసినను గ్రంథులు మున్నగునవినశించును. మర్ద్దఫలము తప్ప తక్కినచోట్ల పుట్టిపక్కముకానట్టిగ్రంథులను కాలవలయును.

❁ గ్రంథిపాచన విధి. ❁

శ్లో. గ్రంథీనమర్తప్రభ వానపక్వానుద్భృత్య వాగ్నిం విదధీత వై ద్యః, తూరేణ వై తాస్ప్రీతిసారయేత్తు సంలిఖ్య సంలిఖ్య యథోపదే శమ్. 47. గ్రంథ్యర్బుదానాం నయతో విశేషః ప్రదేహ హేత్యా కృతి దోషదూష్యైః, తతశ్చికితేద్భిషగర్బుదానివిధానవిద్గ్రంథిచికిత్సితేన. 48. వాతార్బుదేచాప్యపనాహనానః స్థిగ్ధైశ్చ మాంసైరధ వేశవారైః, స్వే దం విదధ్యాత్కుశలస్తు నాడ్యా శృంగేణ రక్తం బహుశోహ రేచ్ఛ. 49. స్వేదోపనాహామృదవస్తుపథ్యాః పిత్తార్బుదేకాయవిరేచనాని, విఘ్నృప్య చోదుంబరశాకగోజీవత్రైః భృశం ఊర్దయుతైః ప్రలింపేత్. 50.

శక్తికృతై స్సురైరసప్రియంగుపతంగలోధ్రాక్షనయప్తికావ్యైః, లేపనం శంఖచూర్ణేన సహమూలకభస్మనా, కఫార్బుదాపహంకుర్యాద్ద్రంభ్యా దిషు విశేషతః. 51.

వైద్యోపదేశము ననుసరించి క్షీరిక్షారములతో ప్రతిసారమును చేయవలయును. ప్రదేశమును కారణమును ఆకారమును దోషమును దూష్యమును గుత్తైతిగి వైద్యుఁడు అర్బుదకోగమునను చికిత్సను చేయవలయును. వాతార్బుదమునందు ఉపనాహమును స్వేదమును స్నిగ్ధమును మాంసము నుపయోగింపవలయును. వైద్యుఁడు శేర్పరియై నాశములకు చెవ్వుటను పట్టించుచుండువలయును. శృంగములద్వారా రక్తమును విస్తారముగా వెడలింపవలయును. పిత্তార్బుదములందు స్వేదమిచ్చుట పిండికట్టుట మెల్లగా ప్రవర్తి కిప్పించుటలను చేయవలయును. మేడి, శడ్డివారివానబాలు వీటిఆకులతోనూడ నూరి పిచ్చుట స్వరసము ప్రియంగువు లూద్దుగ రక్తచండము అర్బుదవృక్షము యప్తిమధుకము వీటిని లేసెతో నూరి పట్టు వేయవలయును. కఫార్బుదమునందును గ్రంథి మున్నగువా నికిని శంఖచూర్ణమును మునగభస్మమును కలిపి లేపనము చేయవలెను.

— నిష్పావాది లేపములు. —

శ్లో. నిష్పావపిణ్యాకకులుశ్శకలై ర్నాంసప్రగాఢై ర్దధిమర్దితై శ్చ, లేపం విదధ్యాత్క్రిమయో యథాత్ర ముంచస్త్య పత్యా స్యథ మక్షికా వా. 52. అల్పావశిష్టం క్రిమిభిః ప్రజగ్ధం లిఖేత్తతోగ్నిం విదధిత పశ్చాత్, యదల్పమాలం త్రపుతామసీసైః సంవేప్య పత్రై రథ వాయుసై ర్వా. 53. తూరాగ్నిశస్త్రాణ్యవతారయేచ్చ ముహుర్ముహుః ప్రాణనువేక్ష్యమాణః, యదృచ్ఛయా చోషగతాని పాకం పాక క్రమేణోషచరేద్యథోక్తమ్. 54. ఉపోదికారసాభ్యక్తా స్తత్పత్రపరివేష్టితాః, స్రణశ్యస్త్యచిరాస్పృణాం పిడకార్బుదజాతయః 55. ఉపోదికా కాంజికతక్రపిష్టా తయోపనామో లవణేన మిశ్రః, దృష్టోర్బుదా నాం ప్రశమాయ కైశ్చిద్దినే దినే ఛా త్రిషు మర్తజానామ్. 56. లేపోర్బుదజిద్రంభామోచకభస్మ తుషశంఖచూర్ణకృతః, సరటారుధిరార్ద్రాక గంధకయపబిడంగ నాగరైర్యాథ. 57. సుషీగండిరికాస్వేదో నాశయేద ర్బుదాని చ, సీసకేనాఽథ లవణైః పిండారకఫలేన వా. 58. హరిద్రా లోధ్ర పత్తుంగ గృహధూమ మనశ్శిలాః, మధుప్రగాఢోలేపోయం మే

దోర్బుదహరః పరః. 59. ఏతామేవ క్రియాం కుర్యాదశేషాం శర్కరా ర్బుదే. 60

అనుములు పిణ్యోకము ఉలవలు వీటికల్పమును మాంసమును పెరులతో కుర్చించి లేపన చేయవలయును. పురుగులవలన తినఁబడి కొలదిగా మిగిలిన దానిని కాల్చివేయవలయును. ఇంకను మిగిలినచో నంగము రాగి నీసనః వీటి రేకులతోచుట్టి షారము అగ్ని శస్త్రుచిత్సలవచేయవలయును. దైవయోగమున పక్వమైనదానిని క్రమముగా చికిత్సచేయవలయును. ఉల్లరసముతో తడిపి ఆయాకులతోచుట్టిపెట్టిన పురాతన ములైనను అర్బుదజాతి నశించును. మర్తజమను అర్బుదము వీనితో మాడేసిరోజులు కట్టఁచుండుటచేత నశించును. అరటి చాగవృక్షములబూడిద శంఖభస్మము వీటితో లేపనచేసినను అర్బుదములు నశించును. జెనుడుసాలు కాచజెనుడు స్వేదము అర్బుదములను పోగొట్టును. దివసెలనణముగాని పిండితకపు ఫలమునుగాని నూరి లేపనచేసినచో అర్బుదములు నశించును. పసపు లొద్దుగ రక్తచందనము ఇంటిబూజు మనశ్శిల వీటిలో తేనెను వైచి నూరి, లేపనము చేసినచో అర్బుదములు నశించును. శర్కరా ర్బుదరోగములకు ఈపైని చెప్పిన చికిత్సల నన్నిటిని చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు గళగండాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౧. శ్రీపదాధికారము.

శ్రీపదమున సామాన్య చికిత్సలు. ౧౧

శ్లో. లంఘనా లేపనస్వేద రేచనైః రక్తమోక్షణైః, ప్రాయశ్చేష్ట హరై ర్మైః శ్రీపదం సమువాచ రేత్. 1. ధత్తూరై రండనిర్గుండీ వర్షాభూ శిగు సర్వవైః, ప్రలేపః శ్రీపదం హన్తి చిరోత్థ మతిదారుణమ్. 2. పిన్చిష్టమారనాలేన రూపికామూలవల్కలమ్, ప్రలేపాచ్చీష్టపదం హన్తి బద్ధమూల మథో దృఢమ్. 3. పిండారకతరుసంభవ వగదాక శిఘా జయతి సర్పిషా వీతా, శ్రీపద ముగ్రం నియతం బద్ధ్వా సూత్రేణ జంఘాయాం. 4. హితశ్చాలేపనే నిత్యం చిత్రకో దేవదారు వా, సిద్ధార్థశిగుకలోక గుఖోషో మూత్రపేషితః. 5. స్నేహస్వేదోసనాహం శ్చ శ్రీపదే కృత్యా గుల్ఫోపరిశిరాం విధ్యేత్తు చతురంగుళే. 6.

గుల్ఫస్యాధః శిరాం విధ్యే చ్చిస్థవదే పిత్రసంభవే, పిత్రఖీం చ క్రియాం
 కుర్యాత్పిత్రార్బుదవిసర్పవత్. 7. మంజిష్ఠాం మధుకం రాస్నాం సహిం
 స్రాం సపునర్నవామ్, పిష్టస్వారనాళై రేపోయం పిత్రశ్లేష్ఠపద శాస్తయే. 8.
 శిరాం సువిదితాం విధ్యేదంగుష్ఠే శ్లేష్ఠశ్లేష్ఠపదే. మధుయుక్తాని చాభ
 త్త్యం కషాయాణి పిబేన్నరః. 9. పిబేత్స్వరపత్రలేస శ్లేష్ఠపదానాం నివృత్త
 యే, పూతీక రంజచ్ఛదజం రసం వాపి యథాబలమ్. 10.

అంఘనము లేపనము స్వేదనము విరేచనము రక్తస్రావణము కఫనాశక
 పదార్థములను నేవించుట నను వీరిచేత శ్లేష్ఠపదగోగమునకు చికిత్స జేయవల
 యును. ఉష్ణైత ఆముదము వావిలి గలిజేరు మునగ ఆవాలి వీటినినూరి లేపన
 చేసిన ప్రాతబడిన శ్లేష్ఠపదములను కూడ నశింప జేయును. జిల్లేడుచేళ్లను గాని
 ప్రత్తిచేళ్లను గాని గంజితో నూరి లేపనచేసిన శ్లేష్ఠపదము పెండలంబు నశించును. మంగ
 జెళ్లు వందాక చేళ్లు నూరి నేతోకలిపి త్రాగినను మొలత్రాకోలొ నెల్లప్పుడును కట్టుకొ
 నియున్నను శ్లేష్ఠపదము నశించును. చిత్రమూలము దేవదారువులు యొక్కగాని ఆవ
 నుఃగలయొక్క గాని కల్కమును గోమూత్రముతో నూరి వెచ్చజేసి లేపన చేసిన
 పిత్రమగును. చాతశ్లేష్ఠపదములందు స్వేదనము స్వేదము ఉపనాహమును బెద్దుకొండుచేయు
 చుండవలయును. పిత్రశ్లేష్ఠపదమునందు గుల్ఫమునకు క్రిందనాడులం ఛేదించవలయును.
 పిత్రార్బుదముపిత్తవిసర్పి పిట్ట చేసినట్లే ఇందుచికిత్సను చేయవలయును. మంజిష్ఠ యష్టి
 మధుకము నన్నరాస్న జటామాంసి గలిజేరు వీటిని గంజితో నూరి లేపనచేసిన పిత్రశ్లేష్ఠపద
 ములు నశించును. కిళ్ళశ్లేష్ఠపదములకు అరిగుప్తమునందు చక్కగా గుఱించి నాడీచ్చేదన
 ము జేయవలయును. మధుయుక్తములగు కషాయములను పిమ్మటఁ ద్రాగవలయును.
 లేనిచో శ్లేష్ఠపదగోగశాంతిక నెమలిఅడుగుఆపలరసమును త్రైలముతో త్రాగవలయును.

● వృద్ధదారక చూర్ణము. ●

శ్లో. అన్నేనైవ విధానేన పుత్రజీవకజం రసమ్, కాంజికేన పిబే
 చూర్ణం మూత్రై ర్వా వృద్ధదారజమ్. 11. రజసిం గుడసంయుక్తాం
 గోమూత్రేణ పిబే న్నరః, క్షోత్తం శ్లేష్ఠపదం హఃస్త్రి దద్రుకుప్తం విశేష
 తః. 12. గంధర్వతైలభృష్టాం హారీతకీం గోజలేన యః సిబతి, శ్లేష్ఠపద
 బంధనముక్తో భవ త్యసా సప్తరాత్రేణ. 13. ధాన్యామ్లం తైలసంయు
 క్తం కఫహాతవినాశనమ్, దీపనం చామదోషఘ్న మేత చ్చీష్ఠపదనాశ
 నమ్. 14. గోధావతీమూలయుక్తాం ఖాదే న్నాపేండరిం నరః, జయే

చ్ఛిపదకోపోత్థం జ్వరం సద్యో న సంశయః. 15. శ్రీపదఘ్నో రసో
 భ్యాసాద్ధుడూచ్యా సైలసంయుతః, త్రికటు త్రిఫలా చవ్యం దార్ద్ర
 పరుణగోక్షురమ్. 16. అలంబుషాం గుడూచీం చ సమభాగాని చూర్ణ
 యేత్, సర్వేషాం చూర్ణ మాహృత్య వృద్ధదారస్య తత్సమమ్. 17.
 కాంజికేన చ తత్ప్రేయ మక్షమాత్రం ప్రమాణతః, జీర్ణే చాపరిహారం
 స్యా ద్భోజనం సర్వకామికమ్. 18. నాశయే చ్ఛిపదం స్థాల్య మామ
 వాతం సుదారుణమ్, గుల్మ కుష్మానిలహారం వాతశ్లేష్మజ్వరాపహమ్. 19.

ఇదేవిధముగా (పుత్రజీవి) లక్షణపంజరమును త్రాగివిదారీచూర్ణమును గంజి
 తోగాని గోమూత్రముతోగాని త్రాగవలయును. పసపుసు గోమూత్రముతో త్రాగినచో
 ఒకవన్న పు శ్రీపదమును కృష్ణునునశించును. తెల్లలముదపు తెల్లమునందు ఖేచిన కరక్కా
 యలను గోమూత్రముతో నేవించిన వాఁడు ఏడిరోజులతో శ్రీపదబాధనుండి విముక్తుఁ
 డగును. తెల్లమును చేర్చిన గంజి కఫవాతములను పోఁగొట్టును. దీపనముఁజేయును. ఆమ
 దోషమును పోగొట్టును. చెప్పటట్టాకుతో కాఠమినుపరసమును నేవించిన శ్రీపదజనుగు
 గోగము మిగుల త్వరలో నశించును. తిప్పతీగెరసములో తెల్లమును జేసికొని దినమును
 నేవింఱుచుండిన శ్రీపదములు నశించును. శొంఠి మిరియములు త్రిఫలములు పిప్పళ్లు చ
 వ్యము మ్రానివనుపు పల్లెరు తిప్పతీగె వీటిని సమానభాగములుగా తీసికొని చూర్ణమును
 చేసి దానితో సమానముగా నేలగుమ్ముడుచూర్ణమును ఒక్కతులమంత గంజితోకలిపి
 త్రాగవలయును. జీర్ణించినపిచ్చట అన్నిపదార్థములను భుజింపవచ్చును. భయంకరమగు
 నామవాతము శ్రీపదము మున్నగునవి నశించును.

—❧ పిప్పల్యాదిచూర్ణము. ❧—

శ్లో. పిప్పలీ త్రిఫలా దారు నాగరం సపునగ్నవం, భాగై ర్ద్విప
 లికై రేషాం తత్సమం వృద్ధదారకం. 20. కాంజికేన పిబే చూర్ణం
 కర్షమాత్రం ప్రమాణతః, జీర్ణే చాపరిహారం స్యా ద్భోజనం సర్వకా
 మికం. 21. శ్రీపదం వాతరోగాం శ్చ హన్యా త్త్రిహాన మేవ చ, అ
 గ్నిం చ కురుతే ఘోరం భస్మకం చ నియచ్చతి. 22.

పిప్పళ్లు త్రిఫలములు దేవదారువు శొంఠి గలిజేరు వీటిని రెండుపలములచొప్పున
 వీటిఅంతతో సమానముగా సముద్ర పాల చూర్ణముచేసి కాలుపలమును గంజితో
 త్రాగి జీర్ణించినపిచ్చట ఇష్టమువచ్చినట్టులు భుజించినచో శ్రీపదములను వాతరోగములను
 పోగొట్టును, జఠరాగ్నిని కలిగించును,

◀◀ కృష్ణాద్య మోదకము. ▶▶

శ్లో. కృష్ణాచిత్ర కదస్తీనాం శర్ష మర్ధపలం పరం, వింశతి శ్చ హారీతకోయ గుడస్య త్త పలద్వయం, మధునా మోదకం ఖాదేచ్ఛీపదం హన్తి దుస్తరం. 23.

పిప్పళ్లు చిత్రమూలము దంతి ఇవి ఒక్కొక్కకాలు పలమును, కరక్కాయలు ఇరువదియును, బెల్లము రెండు పలములును చూర్ణము చేసి తేనెతో మాత్రలను కట్టి తినిన భయంకరములగు శ్రీపదములు నశించును.

◀◀ సౌరేశ్వరఘృతము. ▶▶

శ్లో. సురసాం దేవకాష్ఠం చ త్రికటు త్రిఫలే తథా, లవణాన్యథ సర్వాణి విడంగా న్యథ చిత్రకం. 24. చవికా పిప్పలీమూలం గుగ్గులు ర్వాపుషా వచా, యవగ్రజం చ పాతా చ శత్యేలా వృద్ధదారుకం. 25. కల్లైశ్చ కార్షికై రేభి ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దశమూలీకషాయేణ ధాన్యాయూషద్రవేణ చ. 26. దధిమండనమాయుక్తం ప్రస్థం ప్రస్థం పుథకస్పృథక్, పక్వం స్వాదు ఘృతం కల్కా త్ప్రీబే త్కరత్రయం హవిః. 27. శ్లేషదం కఫనాతోక్తం మాంసరక్తాశ్రితం చ యత్. మేదశ్శీతం చ సిత్రోత్థం హన్యా దేవ న సుశయః. 28. అపచీం గుడమాలాం చ అస్త్రీవృద్ధిం తథార్బుదం, నాశయే ద్ద్రోహణీదోషం శ్వయంఘం గుడజాని చ, పర మగ్నికరం హృద్యం కోష్ఠక్రిమివి నాశనమ్, ఘృతం సౌరేశ్వరం నామ శ్లేషదం హన్తి నేవితం. 30. జీవకేన కృతం హ్యేత. ద్రోగ్ఘానీకవినాశనమ్.

సురస దేవదారువు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు పంచలవణములు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము చవ్యము మోడి గుగ్గిలము బోడతరము వసయ వజ్రారము అగరుశొంఠి కచ్చూరము ఏలకులు వృద్ధదారుకము వీటినికొక్కొక్కతులము చొప్పున తీసికొని కల్కముచేసి ఇందు 16 పలముల నేతని పక్వము చేయవలయును. దశమూలముల కషాయముతోను ధనియముల యూవరసముతోను దధిమండముతోను కేర్వరుగా నొక్కొక్క ప్రస్థము చొప్పున నేతని పక్వము చేసి మూడుతులములు త్రాగవలయును. కఫపాత్యశ్లేషదములను మాంసరక్తాశ్రితముగుళ్ళి పదమును పితృపుష్టిపదమును నశింపఁ జేయును. అపచీ గండమాల ఆం త్రప్రృద్ధి అర్బుదము గ్రహణీదోషము చావులను ఇయ్యది పోగొట్టును. ఇయ్యది సౌరేశ్వరమును ఘృతము.

◀ విడంగమార్గము. ▶

శ్లో. విడంగమరిచార్కేషు నాగరే చిత్రకే తథా. 31. భద్రా
దార్యేలకాఖ్యేషు సర్వేషు లవణేషు చ, తైలం షక్యం పిబే ద్వాపి
శ్లేపదానాం నివృత్తయే. 32.

వాయువిడంగములు మిరియములు అర్కపత్రము శొంఠి చిత్రమూలము తుంగ
ముసైలు మానివసపు వీలకులు అవణములు వీటియందు పక్వముచేసిన తైలమును నేవించి
ఋషు శ్లేపదములను పోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శ్లేపదాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

చిఱిఱి

౪౨. విద్రద్యధికారము.

◀ విద్రధికి సామాన్యోపాయములు. ▶

శ్లో. జలౌకావాతనం శస్త్రం సర్వస్మి స్నేహ విద్రధౌ, మృదు ద్వి
రేకో లఘ్వన్నం స్వేదో పిత్రోత్తరం వినా. 1. వాతఘ్నములకల్పే స్తు
వసాతైలపుత్రైః, సుఖోష్ణో బహుళో లేపః ప్రయోజ్యో వాతవిద్ర
ధౌ. 2. స్వేదోసనాజః కర్తవ్యః శిశుమూలసమన్వితాః, యవగో
ధూమమద్దై శ్చ సిద్ధాపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 3. విలీయతే క్షణే నైవ
మపక్వైవ విద్రధిః, పునర్నవాదారవిశ్వదశమూలాభయాంభసా.
4. గుగ్గులుం రుబుతైలం వాపిబే న్నాకులవిద్రధౌ, సైత్తికం శర్కరాలా
జామధుకైః శాలివాయుతైః. 5. ప్రదీహ్యత్ క్షీరపిష్టై ర్వా పయ
స్యోశీరచందనైః, పిబే ద్వా త్రిఫలాక్వాథం త్రివృత్కల్కాక్షసంయుత
మ్. 6. పంచవల్కలకల్పేన ఫృతమిత్రేణ లేపనం, యష్ట్యాహ్వ శారి
బా దూర్వా నలమూలై స్సచందనైః. 7. క్షీరపిష్టైః ప్రలేపన్తు పిత్త
విద్రధిశాస్తయే, ఇష్టకానిక తాలోహగోశకృత్తుషపాంశుభిః. 8. మూ
త్రపిష్టై శ్చ సతతం స్వేదయే ఛ్యేష్టవిద్రధిమ్, దశమూలకపాయేణ స
స్నేహేన రసేన వా. 9. శోథం వ్రణం వాకోష్ఠేన సశూలం పరిషేచ

యేత్, త్రిఫలా శిగువరుణ దశమూలాంభసా పిబేత్. 10. గుగ్గులుం
 మూత్రయుక్తం వా విద్రావణా కఫసంభవే, పితృవిద్రావణివ త్వర్వాం క్రి
 యాం నిరవశేషతః. 11. విద్రావణ్యోః కుశలః కుర్యా ద్రక్తాగంతునిమిత్త
 యోః, శోభాంజనకనిర్యూహా హిం గు సైంధవసంయుతః. 12. అచి
 రం విద్రావణి హన్తి ప్రాతఃప్రాత ద్విషేవితః, శిగుమూలం జలే ధాతం
 దరపిష్టం ప్రగాలయేత్. 13. తద్రసం మధునా పీత్వా హస్త్యస్తర్విద్ర
 ధిం సరః, శ్వేతవర్షాభువో మూలం మూలం వరుణకస్య చ. 14. జలే
 న క్షుద్ధితం పీత మపకవ్యం విద్రావణిం జయేత్, వరుణాదిగణక్వాభ మప
 క్వేభ్యస్తరోత్థితే. 15. ఉషకాదిప్రతీవాపం జిబేత్సంశమనాయః వై, శ
 మయతిపాతామూలం, ఔద్రయుతం తంసులాంభసా పీతమ్. 16. అస్త
 ర్భూతం విద్రావణి, ముద్ధత మాశ్వేవ మనుజస్య, అపక్వే శ్వేత దుద్దిష్టం
 పక్వేతు వ్రణవత్క్రియా. 17. సుతేఽపూర్ణ్యమధశ్చైవ మైరేయా
 మ్లసురాసవైః, పేయోవరుణకాదిస్తు మధుశిగురసోఽభవా. 18. ప్రి
 యంగుధాకేలోద్ధం కిట్ఫలం కీనిశత్వచం, ఏతైస్సైలం విపక్తవ్యం వి
 ద్రావణా రోఽణం పరిమ్. 19.

అన్నివిద్రావులనును జలగలను కరిపించుట మంచిది. మృదువుగా వికేచనము జేయించుట స్వేదము సుత్తమములు. వాతహరములగు కల్కములను వెచ్చజేసి లేపన చేయుట వాతవిద్రావణికి మంచిది. ముగ్గువేళ్లతో స్వేదము రుపనాహునును చేయింప వలయును. యవలు గోధుమఃల పెసలు వీటిసిండిని కట్టవలయును. గలిక్షేరు దేవదారువు కొంతి దశమూలములు కరక్కాయలు వీటిక్వాభముతో గుగ్గిలమును కాని అముదమును గాని వాతవిద్రావణియందు త్రాగవలయును. పితృవిద్రావణికి చక్కెర పేలాలు మధుకము నుగంధిపాల వీటితోగాని పాలు పట్టివేళ్లు చందనము నూరికొనిగాని లేపన చేయవలయును. దశమూలముల కషాయమును గాని తైలసహితముగు మాంసరసమును గాని కొంచెము వెచ్చజేసి శూలసహితములగు వాపులను గాయములను తడుపవలయును. త్రిఫలములు మునగ వరణదశమూలములు వీటికషాయముతోగాని గోమూత్రముతో గుగ్గిలమును గాని కఫవిద్రావణికి త్రాగవలయును. మునగకషాయములో ఇంగువ సైంధవ వలవణములను వైచికొని ప్రాతఃకాలమున నిత్యమును త్రాగుచుండిన విద్రావణి శీఘ్రముగ నే సశించును. అగరుకొంతివేళ్లను తేనేతో కలిపికొని బియ్యపుకడుగుతో త్రాగిన అతి భయంకరములగు విద్రావులయినను నశించును. ఇయ్యది షష్ఠ్యముగాని విద్రావణి విషయ

ము. ఇక పక్షముఅయినదానిని గాయములకువలెనే యుపచరింపవలయును. క్రిందిమీదికి స్రావముగలవి ద్రధులలో మైరేయాఘ్నురాసవములగాని వరణాదిగణకర్మాదులు గాని మునగరసములో తేనెను పైచికిని గాని త్రాగవలయును. కొఱ్ఱలు ధాతకీకుసుమము లొద్దగ కట్టలము అజగరత్వక్కు వీటితో తైలమునుచేసి విద్రధికిగోపణము చేయవల యును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు విద్ర ద్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౩. వ్రణశోధాధికారము.

—● వ్రణశోధ మపాయములు. ●—

శ్లో. ఆచా విష్ణూపనం కుర్యా ద్ద్వితీయ మవసేచనం, తృతీయ మపనాహం చ చతుర్థీం పాలనక్రియాం. 1. పంచమం శోధనం చైవ షష్ఠం రోపణ మిష్యతే, ఏతే క్రమా వ్రణశోధకైః సత్తమో వైకృ తాపహః. 2. మాతులుంగాగ్నిమంథౌ చ భద్రదారుమచౌషధం, అహింసా చైవ రాన్నా చ ప్రలేపో వాతేశోధహః. 3. కల్కః కాంజిక సంపిప్ఠః స్నిగ్ధః శాఖోటకత్వచః, సుపర్ణివ నాగానాం రక్తశోధవినా శనః. 4. దూర్వాచనలమూలంచమధుకంచందనంతథా, శీతలాశ్చగణా స్సర్వే ప్రలేపః పిత్తశోధహః. 5. న్యగ్రోధోదుంబరాశ్చస్థస్థక్ష వేతసవ ల్కలైః, సనర్పిష్కైః ప్రలేప స్స్యా చ్ఛోధనిర్వాపణ స్త్వనృతః. 6. ఆగస్తా శోణితోత్థే చ ఏషవవ క్రియాక్రమః, అజగంధాశ్వగంధా చ కాలాసరలయా సహ. 7. ఏకే శికాజశ్పగీ చ ప్రలేపః క్షేప్తశోధహః, పునర్నవా శిగుదారు దశమూల మచౌషధైః. 8. కఫవాతకృతే శో థే లేపః కోష్ఠో విధీయతే, స రాత్రౌ లేపనం దద్యా ద్దత్తం చ పతితం తథా. 9. స చ షర్మపీతం శుష్యమాణం నైవాపధారయేత్, శుషత మాణ ముపేక్షేత ప్రదేహం వీణనం ప్రతి. 10. సచాపి ముఖ మాల్యి పే త్తేన దోషః ప్రసించ్యతే, స్థిరా న్తందరుజః శోధా న్నేహై ర్వాం కభాపహ్నైః. 11. అభ్యజ్య స్వేదయిత్వా చ వేణునాఢ్యా శతః శనైః,

విష్ణూపనార్థం మృద్నీయా త్తలేనాంగుష్ఠ కేనవా. 12. రక్తావశేచనం కు
ర్యా దాదా వేవ విచక్షణః, శోధే మహతి సంబద్ధే వేదనావతి చవ్రణే.

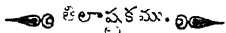
మొదట వాడుచుండును పిమ్మట నేచనము మూడవది ఉపనాహము నాలవది
పగల్చుట అయిదవది శోధించుట ఆరవది మాన్పుట అను నీచిత్యాక్రమము గాయ
ములకు చెప్పబడినది. ఏడవది వికారనాశకకర్తను చేయుటయైయున్నది. మాదీఫలము
తక్కిండు తుంగముపైలు దేవదారువు శొంఠి జటామాంసి రాస్నా వీటి లేపము వాతపు
వాపులనుపోగొట్టును. బూరుగుచెట్టు చెక్కను గంజితోనూరి కల్పమునుచేసి లేపన
చేసిన రక్తశోఫలు నశించును. గరికి వట్టివేళ్లు యప్పిచుధుకము చందము శీతలగణపుటో
షధులు వీటితోనగు లేపము పిత్తవాపులను పోగొట్టును. మట్టి మేడి రావి జువ్వీ ప్ర
బ్బలి వీటి పట్టలను నేతితోనూరిలేపన చేసిన వాపులు నశించును. ఆగంతుక ప్రణము
నకును రక్తజ శోధకును ఈచిత్యనే చేయవలయును. తులసి పెన్నేరు నల్లతెగడ తెగడ
మున్నగు వీటితోనగు లేపనము వాపులను తగ్గించును. గలిజేరు మునగ దేవదారువు దశ
మూలములు శొంఠి వీటిని వెచ్చజేసి లేపన చేయుట కఫవాతములకు హితకరము
ఆగును. గాయములపైని పఱింపరాదు. బొటనవ్రేలితో విష్ణూపనకై రుద్దవలయును.
పుద్గినొందిన వాపునందును వేదనగలుగు ప్రణమునందును మొదటనే విచక్షణుండై
వైద్యుండు రక్తమును వెడలించుచుండువలయును.

● ప్రణశోధకు రక్తమోచనాదులు. ●

శ్లో. యో న యాతి శమం లేప స్వేదనేకావతర్షణైః, సోఽ
పి నాశం ప్రజ త్యాశు శోధ శ్శోణిత మోక్షణాత్. 14. ఏకత శ్చ
క్రియా స్వర్వా రక్తమోక్షణ మేకతః, రక్తం హి వ్యమ్లతాం యాతి
తచ్ఛేన్నాస్తి నచాస్తి రుక్. 15. స చే దేవ ముపాక్రాంతః శోథో న
ప్రశమం ప్రజేత్, తస్యోపనాహైః పక్వస్య పాటనం హిత ముచ్య
తే. 16. తే లేన సర్పిషా వాపి తాభ్యాం వా శక్తుపిండికా, సుఖో
ష్టః శోధపాకార్థ ముపనాహః ప్రశస్యతే. 17. సతిలా సాతసీబీజా దధ్య
స్తూశక్తుపిండికా, సకణ్డికుప్థలవణా శస్తా స్యా దుపనాహనే. 18.
బాలవృద్ధాసహక్షీణభీరూణాం యోషితా మపి. మర్కోపరి చ జాతే చ
పక్వే శోధే చ దాగుణే. 19. గవాం దంతం జలేఘృష్టం బిండుమాత్రం
ప్రలేపయేత్, అత్యన్తకఠినే చాపి శోధే పాచనభదనం. 20. కటుతై
లాన్వితై స్తేవా త్సర్పనిర్దోకభస్మభిః, చయః శామ్వతి గండస్య ప్రకో

ప స్సుటతి ద్రుతమ్. 21. చిరబిల్వాగ్నికా దంతీ చిత్రకోహయమా
 రకః, కపోతకగకగృధ్రాణాం పురీమాణి చ దారణం. 22. త్షారద్రవ్యాణి
 వా యాని త్షారో వా దారణః పరః, ద్రవ్యాణాం పిచ్ఛిలానాం తు
 త్వజ్మాలాని ప్రవీడనం. 23. యవగోధూమమాషాణాం చూర్ణాని చ
 సమాసతః, తతః ప్రక్షాలనం క్వాభః పటోలీనింబప త్రజః. 24. అవిశుద్ధే
 నిశుద్ధే చ న్యగ్రోధాది త్వగుద్భవః, పంచమూలద్వయం వాతే న్యగ్రో
 ధాది శ్చ వైత్తకే. 25. ఆరగ్యధాదికో యోజ్యః కఫజే సర్వకర్మసు.

లేపస్వేదాదులచే సుషశాంతి నొందని శోధ రక్తమోక్షణమువలన కీఘ్రిముగా
 నశించుచున్నది. ఒక వైపు సంపూర్ణముగా చికిత్సను చేయుచు రెండవవైపునందు రక్త
 మును వెడలింపవలయును, రక్తమే వ్యర్థమునొందును. వ్యర్థమే కానిచో బాధయే
 యుండదు. ఇట్టి చికిత్సచేసినను శాంతింపని శోధను ఘాతోపనాహులుచే జీబ్బట
 మంచిది. తైలముతో గాని నేతితో గాని రెండింటితో గాని సత్తువును ముద్దజేసి వె
 చ్చవెచ్చగా కాచుట మంచిది. తిలలు అవిసెవిత్తులు దధి అద్దము వన శోష్ణ ఉప్పు
 వీటితోనైన సత్తుపిండముపనాహునకు ప్రశస్తము. పిల్లలు ముదనల్లు ఓర్వలేనివారు
 క్షీణించినవారు భయస్థభావులు స్త్రీలు పురుషులు వీరికి మర్మమునందు కలిగిన దారు
 ణమగు శోధమునందును ఆవుదంతిమును నీటితో అణగదీసి ఒకబొట్టు లేపనచేసిన
 అత్యంతకఠినమగు శోధమునందును పాచనముఁ గలిగించును. నెనులిండ్లుచెక్క మాలేదు
 దంతి చిత్రమూలము గన్నేరు పావురపుపెంట కంకిపుపెంట గద్దపెంట వీటిని లేపన
 చేయటయును దారణమే యగును. సమస్తద్రవ్యములును త్షారములును భేదించునట్టి
 వేయగును. యవలు గోధుమలు మినుములు వీటిచూర్ణమును లేపనచేయవలయును. పిమ్మ
 ట చేనపొళ్ల వేప కషాయముతో చెక్కగా కడుగవలయును. శుద్ధముకాని దానికిని
 శుద్ధమైన దానికిని న్యగ్రోధాధి కషాయము హితకరము. వాతశోధమునందు దశమూల
 ములక్వాభమును సీతశోధలకు న్యగ్రోధాది గణపు కషాయమును కఫశోధమునందు
 ఆరగ్యధాది కషాయమును హితకరములు అనియందురు.

శ్లో. తిలకల్కః సలవణౌ ద్వే హరిదే త్రివృద్ధృతమ్. 26. మ
 ధుకం నింబపత్రాణి లేప స్స్యా ద్వీణశోధనః.
 సన్నిపాతిశోధమునందు తిలలను కల్కముచేసి ఉప్పు పసపు మ్రానిపసపు తైలైతె
 గడ నేయి యష్టిమధుకము వేపఅకులు వీటితోనైనలేపనము గాయములనుశోధించును.

నిబపత్ర లేపాదులు. ౧౯

శ్లో. నిబపత్రం తిలాదస్త్రీ అన్యతైస్సంధవమాక్షికమ్. 27. దుష్టవ్రణప్రశమనోలేపః శ్లోధనకేససీ, ఏకంవా శారిబామూలం సర్వః ప్రణవిశోధనః. 28. పటోలం తిలయస్త్వాహ్యత్రివృద్ధస్త్రీ నిశాహ్యాయం, నిఘసత్రాణి చాలేపః సపటు వ్రణశోధనః. 29. త్రిఫలాఖదిరోదాద్వీస్యగ్రోధాదిబలాకుశాః, నిబకోలకపత్రాణి కషాయః శోధనే హితం. 30. అనేన పూతిమాంసానాం మాంసస్థాన మరోహతామ్, కల్క సంరోపణః కార్య స్తిలానాం మధుకాన్వితః. 31. నిబపత్రమధుభ్యాం తు యుక్త స్సంశోధనః స్త్రుతః, పూర్వాభ్యాం సర్పిషా వాపి. యుక్త శ్చా ప్యుపరోహణః. 32. నిబపత్రతిలైః కల్కో మధునా క్షతశోధనః, రోపణః సర్పిషా యుక్తో యవకల్కే ప్యఃకుం విధిః. 33. నిబపత్రఘృతక్షౌద్రదాద్వీసుధుకసంయుతా, పర్తి స్తిలానాం కల్కో వా శోధయే దోవయే ద్రవణమ్. 34.

వేపాకు నువ్వులు దంతి తెల్లతెగడ సైంధవలవణము తేనె వీటిని నూరి లేపనచేసిన గాయమునుమాన్యును. శోధనచేయుటలో సింహులతో నిదినాటిమొసటిది. కేవలమును ఒక్క మనుబాలవేళ్లకే సుపూర్ణమగు గాయమును శోధింపగలుగును. చెడుపూర్ణతిలలు మధుకము తెల్ల తెగడ పసపు మ్రానిపసపు వేపాకు ఉప్పు వీటినినూరి లేపనచేసిన గాయమును శోధించును. త్రిఫలములు కాచు మ్రానిపసపు స్యగ్రోధాదిగణపుటోషధములు ముక్తుపపులగము కుశలు వేపఆకులు వీటికషాయము శోధన చేయుటలో హితకరము. దుష్కంధమై మాంసము లేక మాంసస్థానమున సంకురములే లేని గాయములకు నువ్వులకల్కములలో తేనెగలిపి పట్టునే మువలనిగది. వేపఆకులను తేనెతో నూరివైచిన వ్రణమును సంశోధించును. నేతితోకలిపిన గోపణమునుఅగుచుండును. యవకల్కము నందు గూడ నిదియే పద్ధతి. వేపఆకులు నేయి తేనె మ్రానిపసపు మధుకము వీటితో నూవులను వత్తిచేసి గాని కల్కము చేసి గాని యుపయోగించిన గాయములను శోధించును. అంకురములనుకూడ పుట్టించును.

సప్తదశదుగ్ధాదులు. ౨౦

శ్లో. సప్తదలసిద్ధకల్కః శమయతి దుష్టవ్రణం ప్రలేపేన, మధుయుక్తా శరఫుంఖా సర్వవ్రణారోపణీ కథితా. 35. మానుషశిరఃకపాలం తదస్థి వా లేపయేత మూత్రేణ, రోపణ మిదం క్షతానాం యోగశతై

గ్నితగ్ధములగు ప్రణములు నశించును. అప్పుడు నఱకుపడి బాధ గలిగించు గాయములకు మధుకకలకమును నేతితో చేర్చి కొంచెము వెచ్చబెట్టి సేచనము జేయవలయును. ఆగంతు ప్రణముల నెఱిగి వైద్యుడు తేనె గలిపిన నేయి మున్నగుశీతలక్రియలను ప్రయోగింపవలయును. మంచిపోక నొకదానిని ఆవునేతితో నూరి దినమును లేపనచేసిన ఆగంతుక ప్రణములుమానును. కొంచెమైనను సందియములేదు. ఉత్తరేణు పడరును పిండిన అప్పటికప్పుడు రక్తస్రావము అగిపోవును. కర్పూరమును నేతితో కట్టినచో తత్కాలమునందలి శస్త్రఘాతములు మానును. వెంపలి గురివెండ్రుక తొలిచూరి గోదెయొక్క పేడ లజ్జావంతి ఇలియన్నియును ప్రత్యేకము తత్కాలక్షతములను మాన్పును. కుక్కనాలుకను మార్లము చేసి రుద్దిన తత్కాలమే చర్మమంకురించును. చక్రతైలము గాయములకు వేధలకు గోపణమనిచెప్పబడినది. యవక్షారమును తిని గాయముపైని సన్న లేగుచెట్టు మూలముతో నొకముద్దనూరిపెట్టినచో నశించినదైనను మఱులవెలువడి వచ్చును. ముయ్యాకుపొన్న వేళ్లను లేపన చేసినను తెల్లదింపైన వేళ్లను లేపనచేసినను తత్కాలక్షతములు తొలగి నుఖములు కలుగును.

—౨౨ కషాయ లేపాదులు. —

శ్లో. కషాయశీతమధురాః స్నిగ్ధా లేపాదయో హితాః, ఆమాశయస్థే రుధిరే వమనం కథ్య ముచ్యతే. 57. పక్వాశయస్థే దేయం చ విరేచన మసంశయః, క్వాథోవంశత్వగేరండ శ్వదంస్త్వాశ్చ భిదా కృతః. 58. సహింగుసైంధవః పీతః కోష్ఠస్థం స్థానయే దస్పక్, యవకోలకుళుత్థానాం నిస్నేహేన రసేన చ. 59. భుంజీతాన్నం యవాగూం. వాపిబే త్యైధవసంయుతాం, అత్యర్థ మస్రం స్రవతి స్థాయశో యత్ర విక్షతే. 60. తతో రక్తక్షయూ ద్వాయశా కుపితేఽ తిరుజాకరే, స్నేహాపానం పరిషేకం స్నేహలేహూపనాహనం. 61. స్నేహవస్తిం చ కుర్వీత వాతఘ్నాషధసాధితాం, ఇతి సాప్తాహికః ప్రోక్తః సద్యోవ్రణహితో విధిః. 62. సప్తాహ త్పురతః కుర్యా చ్ఛార్బర వ్రణవత్క్రియాం, కరం జాడిష్టనిర్గుండీరసో హన్యా ద్వ్యాక్రిమీన్. 63. కలాయవిదలీపత్రం కోషామ్రాస్థి చ పూరణాత్, సురసాదిరసై స్నేకో లేపనః స్వరసేన వా. 64. సింబసంపాక జాత్యర్క సప్తవర్ణాశ్వమూరకాః, క్రిమిఘ్నా మూత్ర సంయుక్తాః సేకాలేపనధావనైః. 65. ప్రక్షాళ్యమాంస బీష్యా

వాక్రిమీ నపహారే ద్వ్యణాన్, లశునే నాథ వా దద్భ్యా ల్లేపనం క్రి
మినాశనం. 66.

వగరుగను చల్లగను మధురముగను మెత్తగనున్న లేపాదులు హితకరములు. ఆ
మాశయము నందున్న రక్తవిషయమై వాంతిని చేయించుట మంచిది. పక్వాశ
యస్థితమునకు విరేచనము త్తము. వెదురుఆకు ఆకుదళపువేళ్లు పళ్లెరు కొండపిండివీటి
ని కషాయమును పెట్టుకొని అందు సైంధవలవణము ఇంగువ వేసికొని త్రాగి: చో కోష్ఠ
గళమగు రక్తమును వెడలించును. యశలు తీగులు ఉలవలు వీటిని నిస్తైలముగా అన్న
ముతో భక్షించినను సైంధవలవణము వేసికొని గంజినెనను త్రాగినను ఉత్తమును.
ఎక్కువక్షతములు గలిగిన విస్తారము రక్తము నశించుచున్నది. రక్తక్షయమైనచో వాత
ము ప్రకోపించి బాధించును. అప్పుడు తైలపానాదులను చేయవలయును. ఇట్లు ఏడు
గోజులవఱకును సద్యోవ్రణమునకు చికిత్సను చేయవలయును. ఏడుదినములతఱునాత
శరీరపు గాయములవలెనే చికిత్సచేయవలయును. చిరిసెనగలు ఏడాకుల పొన్నఆకులు
చింతపండుముద్దలు వీటిని పూరించుట చేతను సురసాదిగణపురసముల చల్లుట చేతను పు
రుగులు నశించును. లేనిచో మాంసము గ్రుడ్డుతో గాయములను కడిగి పురుగులను పో
గొట్టవచ్చును. ఉల్లిగడ్డను పూసినను పురుగులు నశించును.

● త్రిఫలగుగ్గులము. ●

శ్లో. యే క్షేదపాకము త్రిగంధవంతో వ్రణా మహాస్తః సరుజ స్స
శోభాః, ప్రయాన్తి శే గుగ్గులుమిశ్రితేన వీతేన శాన్తి త్రిఫలార
సేన. 67.

క్షేదము పాకము స్రావము గంధము గలిగిన వ్రణములను మిక్కిలిబాధయును
వాపును గల వ్రణములును గుగ్గులము కలిపిన త్రిఫలారసమును త్రాగుటచేత నశించి
పోవును.

● పటికాగుగ్గులము. ●

శ్లో. త్రిలామూర్ణ సంయుక్తో గుగ్గులు ర్వటకీకృతః, నిర్వస్త్రణో
విబంధఘ్నో వ్రణశోధనరోపణః. 68. అమృతాగుగ్గులు శ్శ్చస్తో హితం
తైలం చ వజ్రకం, విడంగత్రిఫలావ్యోషచూర్ణం గుగ్గులునా సమం.
69. సర్పిమా వటకీకృత్వా ఖాదే ద్వా హితభోజనః, దుష్టవ్రణాపచీ
మేహ కుష్ఠనాడీవ్రణాపహః. 70.

రప్యసాధ్యానామ్ వ్రణాన్విశోధయే ద్వర్త్యా సూక్ష్మాస్యాన్తర్లసంధి
 గాన్. 36. అభయాత్రివృతాదస్తీ లాంగలిమధుసైంధవైః, సుషవిపత్ర
 ధత్తూరకర్ణ మోటకుశేరకాః. 37. పుథగేతేప్ర లేపేనగంభీర వ్రణరోపణాః,
 పంచవల్కులచూర్ణైర్వా శుక్తిచూర్ణసమన్వితైః. 38. ధాతకీచూర్ణలో
 ధైర్వ్యా తథా రోహన్తితేవ్రణాః, సదాహు వేదనావస్తా వ్రణాయే మా
 రుతోత్తరాః. 39. తేషాం తిలాణుమాం శ్చైవ భృష్టాన్వయసి నిర్వృ
 తాన్, తేనైవ యసా పిష్ట్యా దద్యా దాలేపనం భిషక్. 40. వాతా
 దిభూతా న్నాస్రానా ధూపయే దుగ్రవేదనాన్, యవాజ్యభూర్జ మద
 న శ్రీవేష్టకసురాహ్వయైః. 41. శ్రీవాసగుగ్గుల్యగురు శాలనిర్యాసధూ
 పితాః, కఠినత్వం వ్రణా యాన్తి నశ్యం త్యుగ్రాశ్చ వేదనాః. 42. తి
 లాః పయః సితాక్షౌద్రం తైలం మధుక చందనం, లేపేన శోధరుగ్ధా
 హరక్తం నిర్వాపయే ద్ర్వణాన్. 43. పిత్తవిద్రధివీసర్పశమనం లేపనా
 దికమ్, అగ్నిదగ్ధే వ్రణే సమ్యక్స్పృయింజీత చికిత్సకః. 44. మహారాష్ట్రీ
 జటాలేపో దగ్ధపిష్టావచూర్ణితం, జీర్ణగేహతృణా చూర్ణం దగ్ధవ్రణహితం
 మతమ్. 45.

విడాకుల పొన్న ఆకులను పాలలో కల్పముచేసి లేపన చేసిన దుష్టవ్రణములు
 నుపశాంతి నొందును. తేనె కలిసిన వెంసలి అన్నివిధములగు గాయములను మానును.
 మనుజుని శిరఃక పాలమును గాని ఎముకను గాని గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసి
 నచో కోట్లకోటి యోగుములకు సాధ్యముగాని గాయములును మానును. చిన్నమూతి
 గలిగి మర్తస్థానములందున్న గాయమును వస్త్రద్వారా శోధింపవలయును. కరక్కాయ
 లు తెల్లతెగడ దంతి తేనె సైంధవలవణము జాపత్రి లపంగపుపట్ట చుక్కూర వీటిని
 వేరు వేరుగా లేపనచేసినచో గంభీరములగు అంకురములయినను మొలక లెత్తును. పంచ
 వల్కులచూర్ణమునందు శంఖచూర్ణమును వైచి గాని ధాత్రీఫలమూర్ణముతో గాని లా
 ద్దుగచూర్ణముతో గాని అంకురములు వచ్చును. భగ్గునమండుచు బాధించెడి గాయము
 పశాంతి నొందుటకై నువ్వులను పాలతో నూరి లేపన చేయవలయును. వాతాదుల
 వలనఁబుట్టినస్రావరహితములగు గాయములకును భుజపత్రము ఉష్ణైత్తకాయ శ్రీవేష్టధూ
 పము దేవిదారువు శ్రీవాసము గుగ్గిలము అగరు వీటితో పొగవేసిన మంచిది. దీని గా
 యముగట్టివడును. బాధయు నుపశమిల్లును. నువ్వులు పాలు కలకండ తేనె తైలము
 మధుకము చందనము వీటినినూరి లేపనచేసిన వ్రణములందలి వాపు శూల దాహము

రక్తము ఉపశమిల్లును. పితృవిద్రధులును పితృవినర్షులు నుపశాంతించుటకు వైద్యుఁడు చుఱక వేయవలయును. నీటిపిష్పలిఅశులను గాల్చి నూరి పట్టించి వ్రణములను శాంతి నొందింపవలయును. పూరింటిచూరు పుడకలను దూర్ణముచేసి కట్టుటయును హిత కరమే యగును.

❖ జీవికా కల్పములు. ❖

జీవకకల్పం పశ్చాత్పిక్తక సర్జరసమిశ్రితం హరతి, ఘృత మభ్యంగాత్పావక దగ్ధోదుఃఖం క్షణార్ధేన. 46. అస్తరగ్ధకుఠారకో ద హనజం లేవాన్నిహన్తి వ్రణ, మశ్వత్స్య విశుష్క వల్కలకృతం చూర్ణం తథా గుండనాత్, అభ్యంగా ద్వినిహన్తి తైల మభిలం గంఢూపదై సాస్థితం, పిష్ట్యా శాల్యలితూలకై ర్జలగతా లేవా త్తథా వాలుకాః. 47. సద్యః క్షతం వ్రణం వైద్యః సశూ లం హరిషేచయేత్, యష్టిమధుకకల్కేన కించి దుష్టేన సర్పిషా. 48. బుద్ధ్యాగంతు వ్రణం వైద్యో ఘృతం క్షౌద్రసమన్వితమ్, శీతాం క్రియాం ప్రయంజిత పితృరక్తోష్టనాశినం. 49. కాస్తకముక మేకం సుశ్లేష్ణం గ వ్యసర్పిషా పిష్టం, శమయతి లేవాన్నియతం వ్రణ మాగంతూద్భవం న సందేహః. 50. ఆపామూర్ణస్య సంసిక్తం పత్రోత్థేన రసేన వా, స ద్యోవ్రణేషు రక్తం తు ప్రవృత్తం పఠితిపతి. 51. కర్పూరపూరితం బద్ధం సఘృతం సంప్రరోహతి, సద్యః శత్రుక్షతం పుంసాం వ్యధాపాక వివర్జితం. 52. శరపుంఖా కాకజంఘా ప్రసూతమహిషీమలమ్, లజ్జా వతీ చ సద్యస్కవ్రణఘ్నం పృథగేవతు. 23. శునోజహ్వోకృత శ్చూర్ణః సద్యఃక్షతవిరోహణః, చక్రతైలం క్షతే విధే రోపణం పరమం మతం. 54. యవక్షారం భక్షయిత్వా పిండం దద్యా ద్వ్రోణోపరి, శృగాలకో లిమూలేన నష్టశైలం వివిస్సరేత్. 55. లాంగలీమూలలేవా ద్వా గవా క్షీమూలత స్తథా, క్షతోష్టణో నిగ్రహార్థం తత్కాలం విస్మృతస్య చ. 57.

జీవికాకల్పమునందు మైనము ధూపరసమును కలిపి నేతని సిద్ధము చేసి రుద్దిన చో ఒక్కఘడియలో కాలుటవలన నగు వ్రణములు తొలగిపోవును. అడవితులసివృక్ష ముయొక్క వేళ్ల నొక పాత్రలో వైచి పొగబయలునుకరాకుండుట్లు కాల్చి లేపనచేసి న అన్నిదగ్ధమగుగాయముహానును. పిష్పలివృక్షము త్యక్తుచుమూర్ఛముచేసి కట్టినను అ

◀◀ తిక్తాదిఘృతము. ౭◀◀

శ్లో. తిక్తా సిక్థ నిశా యస్తీ నక్తాహ్యస్థలపల్లవైః, పటోలమా
లటీనిబు వత్త్రై ర్వ్రీణ్యం ఘృతం పచేత్. 84.

కటుకకోహిణి వైనము పసుపు మధుకము నెమలిఅద్దుచెక్క కాయ ఆకులు
పటోలము బాబి చేప వీటిఆకులతో సిద్ధముచేసిన నేయి ప్రణములకు హితకరము.

◀◀ విపరీతమల్లతైలము. ౭◀◀

శ్లో. సిందూరకృష్ణవిషహింగురసోనచిత్ర బాణాంఘ్రిలాంగలికక
ల్మవిపకవ్యతైలం, ప్రాసాద మంత్రయుత ఘృత్కృత నున్నఫేనో దు
ష్టవ్రణప్రళమనో విపరీతమల్లః. 85. ఖడ్గాభిఘాతగురుగండమహోప
దౌశ నాడీవ్రణ ప్రోణ విచర్చిక కృష్ణపామాః, ఏతా న్నిహన్తి విపరీ
తకమల్ల నామ తైలం యథేష్టశయనాసనభోజనస్య. 86.

సిందూరము కోఘ్ణ విషము ఇంగువ ఉల్లిగడ్డ చిత్రమూలము గొంటవేళ్లు వీటి
కల్మసునందు పక్వముచేసిన తైలమునే విపరీతమల్లతైలమని యందురు. ఇదిదుష్టవ్రణ
ములను మాన్వను. ఖడ్గఘాతములం బోగొట్టును. గండకోగము ప్రమేహము ఉపదంశ
ము నాడీవ్రణము గ యము విచర్చిక కృష్ణ వీటినిపోగొట్టును. దీనినేవిచనునప్పుడు స్వేచ్ఛ
గా మజ్జన భోజనాదులను నెఱపవచ్చును.

◀◀ అంగారకతైలము. ౭◀◀

శ్లో. కుఠారకా త్వలశతం సాధయే న్నల్వణేంభసి, కేన పా
దావశేషేణ తైలప్రస్థం విపాచయేత్. 87. కల్కైః కుఠారాపామూర్ణ
ప్రోష్టికామక్షికాయుతైః. 88.

తెల్లతులసి నూరుపలములు తెచ్చి ఒకద్రోణము నీటిలో పక్వము చేసి
నూరుపలముల నీరు మిగిలినప్పుడు 16 పలముల తైలమునందు పక్వము చేసి తెల్లతులసి
ఉత్తరేణు ప్రోష్టికాయను చేప తేనెటీగ వీటితోకల్మసుచేసినేవించిన అన్ని నాడీవ్రణ
ములును నశించును.

◀◀ రెండవ ప్రపాండరీకతైలము. ౭◀◀

శ్లో. ప్రపాండరీకం మధుకం కాకోత్వా ద్వే సచందనే, సిద్ధ
మేభిః సమం తైలం తత్పరం వ్రణరోపణం, 89.

కమలములు మధుకము రెండువిధములకాకోలులు చందనము వీటితో తయారు
చేసిన తైలము గాయముల మాన్పుటలో చాలనుంచిది.

—ॐ దూర్వాఘృతము. १—

శ్లో. దూర్వాస్వరససిద్ధం వా తైలం కంపిల్లకేన వా, దావ్యీత్వ
చ శ్చ కల్మేన ప్రధానం రోపణం వ్రజే. 92. యేనైవ విధినా తైలం
ఘృతం తేనైవ సాధయేత్, రక్తపిత్తోత్తరం జ్ఞాత్వా సర్పి రే వావపా
చయేత్. 93.

దూర్వారసములో సిద్ధముచేసినతైలము గాని కాంపిల్లకములో సిద్ధముచేసిన తై
లము గాని మ్రనిపనపు ఛాలికాకల్కములతో నైవ తైలము గాని గాయములను
మాన్యును.

—ॐ మంజిషాఘృతము. 94—

శ్లో. మంజిషాం చందనం నూర్వాం పిష్ట్యా సర్పి ర్విపాచయే
త్, సర్వేషా మగ్నిదగ్ధానా మేత ద్రోపణ మివ్యతే. 94.

మంజిష చందనము ఛాగఫలము వీటిని నూరి నేతిలోవైచి పక్వము చేసి అన్ని
విధములగు దగ్ధవ్రణములకును గోపణ చేయవలయును.

—ॐ పాటలీతైలము. 95—

శ్లో. సిద్ధం కషాయకల్కాభ్యాం పాటల్యాః కటుతైలకం, దగ్ధ
వ్రణరుజాస్రావ దాహవిసోఫ్ఫటనాశనమ్, 95.

పాటలీకషాయముల కల్కముతో సిద్ధముచేసినతైలము దగ్ధవ్రణములబాధను
స్రావము నున్నగు వాటిని పోగొట్టును.

—ॐ చందనతైలము. 96—

శ్లో. చందనం ఘటశుంగం చ మంజిషామధుకం తథా, ప్రపౌం
డగీకం నూర్వా చ పతకం ధాతకీ తథా. 96. ఏభి స్తైలం విపక్తవ్యం
సర్పిఃక్షీరసమన్వితమ్, అగ్నిదగ్ధవ్రజే ప్విష్టం మ్రక్షణా ద్రోపణం పర
మ్. 97.

మంచిగంధము మట్టియిగుళ్లు మంజిషము మధుకము కమలములు ఛాగఫల
ము రక్తచందనము తేలకాయలు నెయ్యి పాలు వీటితో తైలమును పక్వముచేసి దగ్ధ
వ్రణములకు రుద్దవలయును.

త్రిఫలములచూర్ణమునందు గుగ్గిలమునుకలిపి ఉండలను చేసి వ్రణములనుంచినచో వ్రణశోధనముక జేసి రోపణక జేయును. అమృతగుగ్గలమును వజ్రతైలమును పితకరములు. వాయువిడంగములు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు గుగ్గిలము వీటిని సమానభాగములను గాఠీసికొని నేతితో మాత్రలను కట్టి పితభుక్కు అయినవాడు భుజింపవలయును. దుష్టవ్రణములు ఆపచీప్ర మేహము మున్నగునవి దీనిచే నశించును.

◌◌ అమృతగుగ్గలు. ◌◌

శ్లో. అమృతాపటోలమూల త్రిఫలత్రికటుక్రిమిఘ్నానాం, సమభాగానాం చూర్ణం, సర్వసమో గుగ్గులో ర్భాగః. 71. ప్రతివాసర మేకైకాం ఖాదే ర్ద్రింక్షణప్రమాణాం, జేతుం వ్రణాన్వాతాస్సు గ్గుల్లో దరశ్యయధురో గాదీక. 72.

తిప్పతీగే చేదుపొళ్ల త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు వీనిని సమానభాగములను గాఠీసికొని చూర్ణముచేసి ఆచూర్ణముంటేసి గుగ్గులమును కలిపి ఒక్కొక్కతులము చొప్పున మాత్రలను కట్టి దినమును తినుచుండినచో గాయములు వాతరక్తములు గుల్లోదరములు మున్నగునన్నిరోగములు శాలించును.

◌◌ బాతికాద్యఘృతము. ◌◌

శ్లో. బాతీ నింబ పటోల పత్రకటుకా దార్వీ నిశా శారిబా, ముంజిష్ఠాభయతుత్థ సిద్ధమధుకై ర్నక్తాహ్వజీజై స్సమైః, సర్విస్సిద్ధ మనేన నూక్ష్యవదనా మర్శాశ్రితాః స్రావిణో గంభీరాః సరుజో ప్రణాః సగతికాః శుష్యన్తి రోహన్తి చ. 73.

బాజి చేప చేదుపొళ్ల ఆకులు కటుకరోహిణి సోంపు పసపు శారివ మంజిష్ఠాకుసుమేరు మైలతుత్థము మైనము యష్టిమధుకము నెమలిఅడుగువిత్తనములు వీటిని సమానభాగములను తీసికొని కల్కముచేసి కల్కముతో సిద్ధముజేసిన నేతినిత్రాగిన నూక్ష్యవదనములు గలిగి గంభీరములై నట్టి వ్రణములును నశించును.

◌◌ గౌరాద్యఘృతము. ◌◌

శ్లో. గౌరా హరిద్రా మంజిష్ఠా మాంసి మధుక మేవ చ, ప్రపౌండరీకం ప్రీభేరం భద్రముస్తం సచందనమ్. 74. బాతీనింబపటోలం చ కరంజం కటురోహిణీ, మధూచ్ఛిష్టం సమధుకం మహామేదా తథైవ చ. 75. పంచవల్కులతో యేన ఘృతప్రస్థం విషాచయేత్, ఏష గౌరో మహావీర్యః సర్వవ్రణవిశోధనః. 76. ఆగంతు స్సహజా శ్చైవైవ సు.

చిరోత్థా శ్చ యే వ్రాణాః, విషమా మపి నాడీం చ శోధయే చ్చీఘ్రా
 మేవ చ. 77. గౌరాద్యం జాతికాద్యంచ తైల మేవం ప్రసాధ్యతే, తై
 లం సూక్ష్మాననే దుష్టే వ్రణే గంభీర ఏవ చ. 78.

గోరోజనము పసపు మంజిష్ఠ జటామాంసి మధుకము తెల్లకమలములు కురువేరు
 భద్రముస్తలు చందనము జాజి నింబము చేదుపొళ్ల నెనులిఅడుగు కటుకరోహిణి మైన
 ము మధుకము మహామోద పంచవల్కలములు వీటిని కషాయముచేసి అంబోక ప్రస్థము
 నేతని పక్వముచేసి నేవించవలయును. ఇయ్యది మహావీర్యసమన్వితమగు గౌరఘృతము
 అనఁబడును. ఆగంతుకములును సహజములును ప్రాచీనములునునగు గాయములనుమాన్ని
 విషమరూపములగు నాడులను మిక్కిలి శీఘ్రముగా శోధించును. గౌరాద్యజాతికా
 ద్యతైలములు ఈవిధముగ నే సిద్ధమగును. సూక్ష్మముఖములును దుష్టములును గంభీరములు
 నగు వ్రణములకు ఇయ్యది హితకరములు.

◀◀ కరంజాద్యఘృతము. ▶▶

శ్లో. స క్తమాలస్య పత్రాణి వరుణాని ఫలాని చ, సుమనాయా
 శ్చ పత్రాణి యటోలారిష్టయో స్తథా. 79. ద్వే హరిద్రే మధూచ్ఛిప్తం
 మధుకం తిక్తరోహిణీ, మంజిష్ఠా చందనోశీర మత్పిలం శారిబే త్రివృ
 త్. 80. ఏతేషాం కార్షికై ర్భాగై ర్ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, దు
 ష్టవ్రణ ప్రశమనం తథా నాడీవిశోధనం. 81. సద్యశ్చిన్నవ్రాణానాంచ క
 రంజాద్యమిహేవ్యతే. 82.

నెనులిఅడ్డుఅకులను ఉడిమిరి పొళ్ల వేపఅకులను పసపు మ్రానిపసపు మైనము
 మధుకము కటుకరోహిణి మంజిష్ఠము చందనము వట్టివేళ్లు తెల్లకమలములుకెండు
 విధములగు మనుబాలులును తెల్లతెగడ వీటితో ఒక్కొక్కతలము చొప్పున 16 పల
 ముల నేయిని పక్వముచేసి దుష్టవ్రణములను శాంతినింపవలయును. ఇయ్యది
 నాడీవ్రణములను శోధించును. తత్కాలఘాతములనుకూడ పోఁగొట్టును.

◀◀ ప్రసాందరీకతైలము. ▶▶

శ్లో. ప్రసాందరీక మంజిష్ఠా మధుకోశీర పద్మకైః, సహరిద్రై
 శ్చృతం సర్పి స్సక్షీరం వ్రాణరోపణమ్. 83.

కమఘములు మధుకము కాకోలి క్షీరకాకోలి చందనము వీటితో సిద్ధముచేసిన
 తైలము గాయములను మాన్పి ఘటల చర్మమును పుట్టించుటయందు మిక్కిలి శ్రేష్ఠము.

❖ మనశ్శిలాది లేపములు. ❖

శ్లో. మనశ్శిలాలే మంజస్థా సలాక్షా రజనీద్వయం, ప్రలేపస్స ఘృతక్షాద్ర స్త్వగ్విశుద్ధికరః పరః. 98. అయోరజ స్సకాసీసం త్రిఫలా కసుమాని చ, ప్రలేపః కురుతే కార్ణ్యం సర్వవ వవత్వచి. 99. కా లీయకరతామ్రాస్తి హేమకాలారసోత్తమైః, లేప స్సగోమయరసః సవ రకరణః పరః. 100. చతుష్పదాం హి త్వగ్రోమఖురశృంగాశ్శిభస్తనా, తైలాక్తా చూర్ణితా భూమి ర్భవే ద్రోమవతీ పునః, వ్రణగ్రంధిం గ్రంధి వచ్చ జయేత్ క్షారేణ వా భిషక్. 101.

మనశ్శిల వారిదశము మంజస్థము లక్క పసపు మ్రానిపసపు నేయి తేన వీటితో నగు లేపము చర్మమును శుద్ధిచేయును. లోహచూర్ణము కాసీసము త్రిఫలాకుసుమములు వీటి లేపము క్రొత్తచర్మమునుపుట్టించును. మ్రానిపసపు మామిడిలెంకలు కాంచనము మంజి ప్తము వీటిరసములతోనగు తైలమునుపూసినను గోమములు దట్టముగా మొలచును. వాటి యు నీవ్రణగ్రంధులను గ్రంధులకువలెనే వైద్యుడు చికిత్సచేసి జయింపవలయును. ఇట్లు చక్రదత్తయందు వ్రణశోధాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౪. నాడీవ్రణాధికారము.

❖ నాడీవ్రణమున కుపాయములు. ❖

శ్లో. నాడీనాం గతి మన్విష్య శస్త్రేణాపాట్య శస్త్రవిత్, సర్వ వ్రణక్రమం కుర్యా చ్చోదనం రోపణాదికం. 1. నాడీం వాతకృతాం సాధు పాటితాం లేపయే ఢ్భిషక్, ప్రత్యక్ష్పష్పీఫలయైస్తై స్తిలైః సిప్టైః ప్రలేపయేత్. 2. వైత్తికీం తిలమంజిషా గాగదస్తీనిశాయుగైః, శైష్టికీం తిలయష్ట్యాహ్వా నికుంభారిష్టసంధవైః. 3. శల్యజాం తిలమధ్వాజ్యై స్తేపయే చ్చిన్నశోధితాం. 4. ఆరగ్వధనిశా కాలా చూర్ణాజ్యక్షాద్రసం యుతా, సూత్రవర్తి ర్వ్రణే యోజ్యా శోధనీ గతినాశినీ. 5. ఘోంటూ ఫలత్వజ్జదనాత్ఫలాని పూగస్యచ త్పక్వణం చ ముఖ్యం, స్నుహ్వా

ర్కదుగ్ధేన సహౌష కల్కో వర్షీకృతో హ స్త్యచిరేణ నాడీమ్. 6. వర్షీకృతం మాక్షికసంప్రయుక్తం నాడీఘ్న ముక్తం లవణోత్తమం వా, దుష్టవ్రజే య ద్విహితం చ త్రైలం తత్సేవ్యమానం గతి మాశు హన్తి. 7. జాత్యర్కసంపాకకరం చ దన్తి సింధూత్థసౌపర్చలయావ శూక్తైః, వర్షిః కృతా హ స్త్య చిరేణ నాడీం స్తుక్ షీరపిష్టాసహ మా షీ కేణ. 8. మాహౌషదధికోద్రవాన్నం మిశ్రితం హరతిచిరవిరూఢాం చ, భుక్తం కంగునికామూల చూర్ణ మతి దారుణాం నాడీమ్. 9.

శస్త్రము చేయ నెఱిగినవాడై వైద్యుఁడు నాడులగతిని కనిపెట్టి ఛేదన చేసి అన్నివ్రణములకు వలెనే శోధనమును రోపణమును చేయవలయును. వాతనాడిని ఛేదించిన తెల్లఁడు త్రకేణి ఫలములను తిలలను నూరి లేపన చేయింపవలెను. పిత్తనాడిని తిలలు మంజిష్టము పసపు మ్రానిపసపు వీటితో లేపనచేయవలయును. కఫనాడులను తిలలు మధుకము దంతి శేప సైంధవలవణము వీటితో లేపనచేయింపవలయును. ఛిన్నములను శోధితములు నగు శల్యనాడులను తేనెతో నేతితో లేపనచేయవలయును. అఘ్నవేతము మ్రానిపసపు వీటిచూర్ణమునందు నేతిని తేనెను కలిపికొని వత్తిచేసి గాయమునందుంచిన శోధించును దోషములనుపోగొట్టును. పోకచెక్క లవంగపుపట్ట ఉమ్మైత్త వీటిని జెనుడు పాలతోను జిల్లేడుపాలతోను కల్కము చేసి దానితో వత్తినచేసి యుపయోగించిన నాడీవ్రణములు నశించును. సైంధవలవణముతో వత్తిచేసి తేనెతో కలిపియుపయోగించినను నాడీవ్రణములు నశించును.

◉ కృశాదులకు శిరోవ్యాపోపాయములు. ◉

శ్లో. కృశదుర్బలభీరూణాం గతి ర్కర్తాశ్రితా చ యా, ఊరసూ త్రేణ తాం చింద్యా న్న శస్త్రేణ కదాచన. 10. ఏషణ్యా గతి మన్విష్య ఊరసూత్రానుసారణీం, సూచీం విదధ్యా దభ్యస్తే చోన్నామ్య చాశు నిర్హరేత్. 11. సూత్రస్యాస్తం సమానీయ గాఢం బంధం స మాచరేత్, తతఃక్షీణబలం వీక్ష్య సూత్ర మస్య త్ప్రవేశయేత్. 12. ఊ రాక్తం మతిమా వైద్యో యావ న్న చ్చిద్యతే గతిః, భగందరే ష్వేష విధిః కార్యో వైద్యేన జానతా. 13. అర్బుదాదిషు చోషీష్య మూ లే సూత్రం నిధాపయేత్, సూచీభి ర్యవక్రాభి-రాచితం శ్వాస మం తతః. 14. మూలే సూత్రేణ బద్ధీయా చ్చిన్నే చోపచరే ద్వ్రణమ్.

కృశించినవారు దుర్బలులు భయస్వభావులు అగు వారలకు మర్తస్థానపు వాటిని ఊరనూత్రముతో కాయవలయునేకాని శస్త్రముతో చికిత్సచేయరాదు. విషణీశస్త్రముతో ఊరనూత్రము ననుసరించి నూదులనుచొప్పించి లోపలి మలిమును పోగొట్టవలయును. భగందరమునకును ఇదియే పద్ధతి. అప్పువారులయందు ఉక్షేపణచేసి సూత్రస్థాపనచేయవలయును. యవసమానముగు ముఖముగల నూదితో ఛేదించఁబడిన వ్రణమును సూత్రముతో చక్కగా కట్టవలయును.

◀ ౧౦ సప్తాంగగుగ్గిలము. ౧౦ ▶

శ్లో. గుగ్గిలు త్రిఫలా వ్యోమైఃసమాంసై రాజ్యయోజితః, నాడీదుప్తవ్రణశూల భగందర వినాశనః. 15.

గుగ్గిలము త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని నూరి నేతితో చేర్చి సేవించినచో నాడీవణాదులు మానును.

◀ ౧౧ సర్జికాదితైలము. ౧౧ ▶

శ్లో. సర్జికా సింధుదన్త్యాగ్ని రూపికా నలనీలికా, స్వరమంజరీ బీజేషు తైలం గోమూత్ర పాచితేషు, దుప్తవ్రణప్రశమనం కఫనాడీవ్రణాపహం. 16.

సజ్జఊరము నైంధవలవణము దంతెన చిత్రమాలము ప్రత్తివేళ్లు నీలి తులసి విత్తనములు గోమూత్రము వీటితో తైలమును పక్వముచేసి వాడినచో దుప్తవ్రణములు నశించును.

◀ ౧౨ కుంభీకాదితైలము. ౧౨ ▶

శ్లో. కుంభీక ఖర్జూర కపిత బిల్వ వనస్పతీనాం తు శలాటువద్దే, కృత్వా కషాయం విషచే త్తు తైల మవాప్య ముస్తం సరలం ప్రియం గుమ్, 17. సౌగంధికామోచరసాహీ పుష్ప లోధ్రాణి దత్వాఖలు ధాతకీం చ, ఏతేన శల్యప్రభవాహి నాడీరోహే ద్వ్యోహో వైముఖ మాశు చైవ. 18.

పున్నాగము ఖర్జూరము వెలగ మారేడు ఈవనస్పతుల కసిగాయలను కషాయము పెట్టి అంశుతైలమును పక్వము చేయవలయును. అందు తుంగుకాయలను సరలములవంగుపువట్టు వీలకులు జాపత్రి నాగకేసరములు మోచికాయ లొద్దగ ధాత్రిపుష్పము వీటికల్పమును చేర్చివాడిన నాడీవ్రణములు. శక్రముగా మూని చర్మము పెట్టును.

◀ భల్లాతకతైలము. ▶

శ్లో. భల్లాతకార్కమరిచై ర్లవణోత్తమేన సిద్ధం విడంగరజనీద్వ
య చిత్రకై శ్చ, స్యాన్వార్కవస్య చ రసేన నిహంతి తైలం నాడిం
కఫానిలకృతా మపచీం వ్రణాం శ్చ. 19.

నల్లబీడి జిల్లేడు మిరియములు సైంధవలవణము వాయు విషంగములు పసపు మ్రాని
పసపు చిత్రమాలము వీటికల్కమును గుంటకలగరాకు రసముతో సిద్ధముచేసిన తైలము
కఫవాతపు నాడీవ్రణముల పోగొట్టును.

◀ నిర్గుండితైలము. ▶

శ్లో. సమూలపత్రాం నిర్గుండిం వీడయిత్వా రసేన తు, తేన సిద్ధం
సమం తైలం నాడిదుష్టవ్రణాపహం. 20. హితం పామాపచీనాం తు పా
నాభ్యంజననావనైః, వివిధేషు చ సస్ఫలీషు తథా సర్వవ్రణేషు చ. 21.

వేళ్లు ఆకులతో గల వావిలిని మర్దించి రసము తీసి అందు సమానముగా తైల
మును పోసి పక్వము చేసి వాడినచో దుష్టవ్రణము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.
ఇయ్యది ఆశేకవిధము లగు రోగములకును హితకరము.

◀ హంసపాదాదితైలము. ▶

శ్లో. హంసపాదారిష్టసత్రం జాతీపత్రం తతోరసైః,
తత్కల్కైర్విపచే తైలం నాడివ్రణవిరోహణమ్. 22.

ఎఱినివేపయిగుళ్లు జాజిఆకులు రసముతీసి కల్కముచేసి తైలమును కాచి వాడిన
చో నాడీవ్రణములు శాంతించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నాడీవ్రణాధికారచక్రకరణము యుగిసెను.

౪౫. భగందరాధికారము.

◀ భగందరకు సామాన్యోపాయములు. ▶

శ్లో. గుదస్య శ్వయంధుంజ్ఞాత్వా విశోష్య శోధయే త్తతః, రక్తా
వసేచనం కార్యం యథా పాశం న గచ్ఛతి. 1. వటపత్రేష్టకాశుంఠీగు
డూచ్యః సపునర్నవాః, సువిష్టాః వీడకాలంభే లేపః శస్తా భగందరే. 2.
వీడకానా మపశ్వానా మపతర్వణపూర్వకం, కర్మ కుర్యాద్విరోకాంతం

భిన్నానాం వక్ష్యతే క్రియాం. 3. ఏషణీపాటనం ఊరవహ్నిదాహాది కం క్రమం, విధాయ వ్రణవ త్కార్యం యథాదోషం యథా క్రమమ్. 4. త్రివృత్తిలానాగదస్తీ మంజిష్ఠాసహసర్పిషా, ఉత్సాదనం భవే దేత తై సైంధవక్షాద్రసంయుతం. 5. రసాంజనం హరిద్రే ద్వే మంజిష్ఠా నింబపల్లవాః, త్రివృత్తేజోవతీ దస్తీ కల్కా నాడీవ్రణాపహాః. 6. కుష్ఠం త్రివృత్తిలాదస్తీ మాగధ్యః సైంధవం మధు, రజసి త్రిఫలాతుళ్ళం హితం వ్రణవిశోధనం. 7. స్నుహ్యార్కదుగ్ధదాఝ్యభిర్వర్షిం కృత్వా విచక్షుః, భగందరగతం జ్ఞాత్వా పూరయే త్తాం ప్రయత్నితః. 8. ఏషా పర్వశరీరస్థాం నాడీం హన్యాన్న సంశయః, తిలాభయాలోద్ర మరిష్ఠ సత్తం నిశావచాలోద్ర మగారధూమః. 9. భగందరే నాడ్యుపదంశయోశ్చ దుష్టవ్రణే శోధనరోపణోఽయం. 10.

గుదస్థాఃపు వాపును ఎండించి శోధింపవలయును. పక్వము కానట్టులుండగనే రక్తమును వెడలింప వలయును. మఱి ఆకులు ఇటుకలు శొంఠి తిప్పతీగె గలిజేరు వీటిని చక్కగా నూప భగందరవిషయునుల లేపన జేయుట మంచిది. పక్వము కాని పిడకలను (కోగములను) లంఘనపూర్వకమైన విరేచనకర్తము నుపయోగింప వలయును. ఏషణీపాటనము ఊరము కాల్చు మున్నగు వానిని దోషానుసారముగా చేయవలయును. తెల్లతెగడ తిలలు నాగదంతి మంజిష్ఠము సైంధవలవణము నెయ్యి లేనె వీటితో నలుగు పెట్టుకొన వలయును. రసాంజనము పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠ వేపఆకు తెల్లతెగడ తేజోవంతి దంతి వీటికల్కము నాడీవ్రణములను పోగొట్టును. కోష్ఠు తెల్లతెగడ తిలలు దంతి పిప్పళ్లు సైంధవలవణము లేనె పసపు త్రిఫలములు వీటికల్కము గాయములను శోధించును. జనుడుపాలు జిల్లేడుపాలు మ్రానిపసపు వీటితో వత్తులను చేసి భగందరము నెఱిగి వైద్యుఁడుపయోగింప వలయును. ఇయ్యది శరీరమునందంతటను గల నాడీవ్రణములను పోగొట్టును. సందియము లేదు. తిలలు కరక్కాయ లాద్దుగ వేపాను పసపు వస ఇంటిబూజు వీటికల్కము భగందరము నాడీరోగము ఉపదంశము దుష్టవ్రణములు వీనిని శోధించి మాన్యును.

●● నవకార్షిక గుగ్గులము. ●●

శ్లో. ఖరాస్ర పక్వభూరోగ చూర్ణలేపా భగందరం, హస్తీ దప్యగ్మ్యతివిషా లేప స్తవ్య చ్చునోస్థి వా. 11. త్రిఫలారససంయుక్తం విజాలాస్థిప్రలేపనం, భగందరం నిహన్త్యాశు దుష్టవ్రణహరం పరం. 12.

త్రిఫలాపురకృష్ణానాం త్రిపంచై కాంశయోజితా, గుడికాం శోధగుల్తా
 ర్శోభగందరవతాం హితా. 13.

గాడిదెనెత్తితో పక్వముచేసిన మద్దిచూళ్లలేపము కాని దింటెన చిత్రమూ
 లము అతివస వీటిలేపము గాని కుక్కయెముకలను నూరి లేపన చేసినఁ గాని భగంద
 రములను నశింపఁ జేయును. త్రిఫలములరసములో పిల్లియెముకలను నూరి లేపనచేసినను
 భగందరము నశించును. త్రిఫలములు వీ భాగములు గుగ్గిలము ఓ భాగములు పిప్పళ్లు
 ఒకభాగము వీటిమాత్రము వాపులు గుల్లములు మూలలోగము భగందరము మన్నగు
 వానిని పోగొట్టును.

— సప్తవింశతి గుగ్గులుము. —

శ్లో. త్రికటు త్రిఫలా ముస్త విడంగమృతచిత్రకం, శత్యేలాపి
 ప్పలీమూలం హివుషా సురదారు చ. 14. తుంబురుపుష్కరంచవ్యం
 విశాలారజనీద్వయం, విడం సావర్చలం ఖౌరా సైంధవం గజపిప్పలీ.
 15. యావ న్యేతాని చూర్ణాని తావ ద్ద్విగుణగుగ్గులుః, కోలప్రమా
 ణం గుడికాం భక్షయే న్నధునా సహ. 16. కాసశ్వాసం తథా శోధ
 మశ్శాంసి సభగందరం, హృచ్ఛూలం పార్శ్వశూలం చ కుఠీవ స్తిగుదే
 రుజం. 17. అశ్లేరీం మూత్రకృచ్ఛ్చిం చ అంత్రవృద్ధిం తథా క్రిమీన్,
 చిరజ్వరోపస్పృష్టానాం క్షయోపహతచేతసాం. 18. ఆనాహం చ తథో
 న్నాదం కృష్ణాని చోదరాణిచ, నాడీదుష్టవ్రణా స్సర్వా స్ప్రమేహశ్లేప
 దం తథా. 19. సప్తవింశతికోహ్యేష సర్వరోగనిఘాదనః.

శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుంగముపైలు వాయువిడంగములు
 తగరము చిత్రమూలము కచ్చూరము వలకులు మోడి దేవదారుపు ధనియములు పుష్కర
 మూలము చవ్యము ఇంద్రవారుణి పసపు మ్రానిపసపు అంటుప్ప సౌవ్పలవణము
 యవక్షారము సజ్జక్షారము సైంధవలవణము గజపిప్పలీ వీటిచూర్ణమంత రెండింతలు
 గుగ్గిలమును వేసి రేగుపండంత మాత్రలను గట్టి తేనెతో తివలయును. దగ్గు శ్వాసము
 వాపు మూలలోగము భగందరము హృచ్ఛూలము మన్నగువాని నిది పోగొట్టును.

— విష్యందన తైలము. —

శ్లో. జంబుకస్య చ మాంసాని భక్షయే ద్వ్యంజనాదిభిః. 20.
 అజీర్ణవర్జి మాసేన ముచ్యతే నా భగందరాత్, పంచతి క్తం ఘృతం శ

స్తం పంచతిక్తశ్చ గుగ్గులుః. 21. న్యగ్రోథాదిగణో యస్తు హిత శ్శోధన రోషణః, తైలం ఘృతం వా తత్సకస్వం భగందరవినాశనం. 22. చిత్ర కార్కా త్రివృత్పారే మలపూహాయమూరకౌ, సుధాం వచాం లాంగ లికం హరితాలం సువర్చికాం. 23. జ్యోతిష్మతీం చ సంయోజ్య తైలం ధీరో విపాచయేత్, ఏత ద్విష్యన్దనం నామ తైలం దద్యా ద్భగందరే. 24. శోధనం రోషణం చైవ సవర్ణకరణం తథా.

అజీర్ణము లేని రోగియైనచో నక్కమాంసపు వ్యంజనాదులతో నెలగోజులు భక్షించిన భగందరము నశించును. పంచతిక్తఘృతము పంచతిక్త గుగ్గిలము నిండులకు ప్రశస్తములే యగును. న్యగ్రోథాధిగణాషధులు రోషణశోధనలయందు హితకరములు. తైలమును గాని నేతినీ గాని దీనిలో పక్వము చేసి నేవించిన భగందరము నశించును. చిత్రమూలము జిల్లేడు తెల్లతెగడ ఆగరుశొంఠి నల్లగులరు గన్నేరు జముడు వన హరిదళము సజ్జ వీటిని కలిపి తైలమును పక్వము చేసి ప్రయోగించినను భగందరములు మానిపోవును.

◀◀ కరవీరాద్యతైలము. ▶▶

శ్లో. కరవీర నిశా దస్తీ లాంగలీ లవణాగ్నిభిః, మాతులుంగా ర్క-వత్సావ్యైః పచే తైలం భగందరే. 25.

గన్నేరు పసపు దంతివేళ్లు ముయ్యాకు షాన్న సౌవర్ణలవణము చిత్రమూలము మాచిపత్రి జిల్లేడు కోష్ఠ వీటితో తైలమును పక్వము చేసి భగందరముని కపయోగిం పవలయును.

◀◀ నిశాద్యతైలము. ▶▶

శ్లో. నిశార్క ఊరసింధ్వగ్ని పురాశ్వహానవత్సకః, సిద్ధ మభ్యం జనే తైలా భగందరవినాశనం. 26. వ్యాయామం మైథునం యుద్ధం పృష్ఠయానం గురూణి చ, సంవత్సరం వఠహరే దుపరూఢ వ్రణో నరః. 27.

పసపు జిల్లేడుపాలు నైంధవలవణము చిత్రమూలము గుగ్గిలము గన్నేరు కోష్ఠ వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రుద్దినచో భగందరములు నశించును. వ్యాయామము మైథునము యుద్ధము పృష్ఠయానము మున్నగునవి ఒకసం॥ వఠకును వదలిపెట్ట వలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు భగందరాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౪౬. ఉపదంశాధికారము.

—● ఉపదంశమునందు ప్రయోగింపవలసిన తంత్రము. —●

శ్లో. స్నిగ్ధస్విన్నశరీరస్య ధ్వజమధ్యే శిరావ్యధః, జలౌకఃపాతనం
వాస్యా దూర్ధ్వాధఃశోధనం తథా. 1. పాకో రక్ష్యః ప్రయత్నేన శిశ్నక్ష
యకరో హి సః, పటోలనింబ త్రిఫలాగుడూచీ క్వాభం పిబే ద్వా
ఖదిరాశనాభ్యాం, సగుగ్గులుం వా త్రిఫలాయుతం వా, సర్వోపదంశా
పహరః ప్రయోగః. 2.

స్విన్నమును స్నిగ్ధమునగు శరీరములయొక్క లింగమధ్యమునందలి సరములను
ఛేదించిగాని జలగలను పట్టించిగాని వమనములను విరేచనములను చేయింప
వలయును. ప్రయత్నముగా పాకమును కాపాడవలయును. లేనిచో శిశ్నమును తినివేయు
ను. పటోలము నింబము త్రిఫలములు లిప్పటికే వీటికసాయమునుగాని కాచు గుగ్గ
లము త్రిఫలములు వీటికసాయమునైనను త్రాగవలయును. ఇయ్యది ఉపదంశలను
పోగొట్టును.

—● ఉపదంశయందు సామాన్యోపాయములు. —●

శ్లో. ప్రపాండరీకం మధుకం రాస్నా కుష్ఠం పునర్నవా, సరలా
గురుభద్రాహ్వై ర్వాత్రికే లేపనేచనే. 3. గౌళికాంజన మంజిస్తా మధుకోశీ
రపద్మకైః, సచందనోత్పలైః స్నిగ్ధైః వైత్తికం సంప్రలేపయేత్. 4. నిం
బార్జునా శ్వత్థకదంబశాల జంబూవటోదుంబుర వేతనేషు, ప్రక్షాళ
నాలేపఘృతాని కుర్యా చ్చూర్ణాని పితృస్రభవోపదంశే. 5. త్రిఫలా
యాః కసాయేణ భృంగరాజరసేన వా, వ్రీణప్రక్షాలనం కుర్యా దుప
దంశప్రశాస్తయే. 6. దహే త్కటాహే త్రిఫలాం సమాంశాం మధు
సంయుతాం, ఉపదంశే ప్రలేపోయం సద్యో రోపయతి వ్రీణం. 7. రసాం
జనం శిరీషేణ పథ్యయా వా సమన్వితం, సక్షోద్్రం వా ప్రలేపేన స
ర్వలింగగదాపహం. 8. బబ్బూలదలచూర్ణేన దాడిమత్వగ్భవేన వా,
గుండనం వ్రీణిచూర్ణేన ఉపదంశహరం పరం. 9. లేపః పూగఫలే నా

శ్వమారమూలేన వా తథా, సేవే నిత్వం యవాన్నం చ పానీయం
కౌప మేవ చ. 10. జయాజాత్యశ్వమారార్క సంపాకానాం దల్లైః
పుథక్, కృతం ప్రక్షాలనే క్వాథం మేఢ్రపాకే ప్రయోజయేత్. 11.

కమలములు యష్టిమధుకము రాన్నా ణోష్టు గలిజేరు సరలము అగరు
భద్రము సైలు వీటిలేపమును నేకిమును వాలోపదంశములందు హితకరములు. నింబము
మద్దిచెక్క రాగిచెక్క కదంబము సాలము నేలేడు మట్టిజావ్వి వేసోసము వీటిచూ
ర్ణముతో సిత్తరత్తమునందు ప్రక్షాళన చేయవలయును. ఈమూలికలతో సిద్ధముచేసి
న ఘృతము హితకరము. త్రిఫలములను కషాయమును చేసి గాని గుంటగలగరాకు
రసముతో గాని గాయములను తోమిన నుపదంశములు శాంతించును. ఉసిరిక కర
క్కాయలు తాడి వీటిని సమభాగములుగా కటాహమునందు కైచి దగ్ధము చేసి
తేనెలో కలిపి లేపన చేసిన తత్కాలము నందు రోపణములు కలుగును. తుమ్మ
చెక్క చూర్ణముతో కాని దానిమ్మచెక్క చూర్ణముతో గాని మనుజాని యెముక
ల చూర్ణముతో గాని గుండన ముపదంశమును పోగొట్టును. పోక చెక్కలను గన్నే
రుసుగాని నూరి లేపన చేయవలయును. యవలఅన్నమును బావినీళ్లు నిండు పథ్యములు.
అరణి జాజి గన్నేరు జిల్లేడు అప్లువేతము వీటిఆకులతో కషాయమును కాచి లిం
గమును పక్వముగా కడుగుట ద్వారా ప్రయోగింపవలయును.

◀◀ భూనింబాద్య ఘృతము. ▶▶

శ్లో. భూనింబనింబత్రి ఫలాపటోల కరంజజాతీఖదిరాశనానాం,
సతోయకల్లైర్ఘృత మాశు పక్వం సర్వోపదంశాపహారం ప్రదిప్తం.

నేలవేము నింబము త్రిఫలములు చేదుపొళ్ల నెమలియడుగు జాజి కాచు
రాన్న వీటికషాయ క్రిములలో సిద్ధము చేసిన ఘృతము సమస్తవిధము లగు
నుపదంశములను పోగొట్టును.

◀◀ కరంజాదిఘృతము. ▶▶

శ్లో. కరంజనింబార్జునశాలజంబూ వటాదిభిః కల్కకషాయసి
ద్ధం, సర్పి ర్నిహస్త్యా దుపదంశదోషం సదాహాపాకం సుతిరాగయు
క్తం. 13.

నెమలియడ్లు వేప అర్జునము మద్దినేలేడు వీటికల్కకషాయములలో సిద్ధము
చేసిన నేయి దాహాపాకసహితమును స్రావనసాతము నగు ఉపదంశములైనను పో
గొట్టును.

అగారధూమతైలము.

శ్లో. అగారధూమరజనీ సురాకిట్టం చ తైత్రిభిః, భాగోత్తరైః
పచే తైలం కందూశోధరుజాపహం. 14. శోధనం రోపణం చైవ సవ
ర్ణకరణం తథా, అర్చనాం చిన్నదగ్ధానాం క్రియాకారోపదంశ
వత్. 15.

ఇంటిబూజు పసపు మద్యము వీటిని భాగోత్తరములుగా తైలముతో పక్వముచే
సి యుపయోగించినను యుపదంకాదులు నివ ర్తించును.

ఇది చక్రదత్తయందు ఉపదంకాధికారచక్రకరణము ముగిసెను.

౪౨. శూక దోషాధికారము.

శూక దోషములకు సామాన్యోపాయములు.

శ్లో. హితంచ సర్పిషః పానం పథ్యం చాపి విరేచనం, హిత శ్లోణీ
తమోక్ష శ్చ య చ్చాపి లఘుభోజనం. 1. సర్వ పీ లిఖితాం సూత్రైః
కషాయై రవచూర్ణయేత్, తైరేవాభ్యంజనం తైలం సాధయే ద్వ్యణరో
పణం. 2. క్రియేయ మధిమంథేపి రక్తం స్రావ్యం తథోభయోః, అష్ఠీలా
యాం హృతే రక్తే శ్లేష్మగ్రంధివ దాచరేత్. 3. కుంభికాయాం హరే
ద్రక్తం పక్వాయాం శోధితే వ్రణే, తిందుకాత్రిఫలాలోధైర్ద్రేప సైలం
చ రోపణం. 4. అలజ్యం హృతరక్తాయా మయ మేవ క్రియాక్రమః,
స్వేదయే ద్ద్రోధితం స్నిగ్ధం నాడీస్వేదేన బుద్ధిమాన్. 5. సుఖోష్ణై రుప
నాహై శ్చ సన్నిగై రుపనాహయేత్, ఉత్తమాఖ్యాం తు పిడకాం సంఘి
ద్య బడిశోద్ధృతాం. 6. కల్లైః శ్చూర్ణైః కషాయాణాం క్షౌద్రయుక్తై
రుచాచరేత్, క్రమః పిత్త విసర్వోక్తః పుష్కరీమూఢయో ర్హితః. 7.
త్యక్వాకే సుర్మహన్యాం చ సేచయే న్నృదితం పునః, బలాత్తలేన ణో
ష్ణేన మధురై శ్చోపనాహయేత్. 8. రసక్రియా విధాతవ్యా లిఖ
ితే శతహాసకే, పృథక్పర్ణ్యాదిసిద్ధం చ తైలం దేయ మన స్తరం. 9. పిత్త

విద్రధివ చ్చాపి క్రియాశోణితజేఽర్చదే, కసాకుకల్కసర్పింపి తైలం
చూర్ణం రసక్రియాం. 10. శోధనే రోపణే చైవ వీక్ష్య వీక్ష్యావతార
యేత్, అర్చుదం మాంసపాకం చ విద్రధిం తిలకాలకం. 11. ప్రత్యా
ఖ్యాయ ప్రకుర్వీత భిషక్తేషాం ప్రతిక్రియాం. 12.

నేయి త్రాగుటయును విరేచనము జేయించుటయును నెత్తుటిని వెడలించుట
యును లభ్యాహారమును ఇందు మిక్కిలి హితకరములు. ఆవాలు కషాయములతోచేర్చి
సిద్ధము చేసిన తైలమును రుద్దిన గాయములం దంకురములు కలుగును. ఈచికిత్సనే అధి
మంథమునకును చేయవలయును. ఈకెండిటిలో రక్తస్రావము అష్టిలాయందు రక్తస్రా
వము అయినప్పటి గ్రంధులకవలె చికిత్సను చేయవలయును. కుంభికయందు రక్త
మును వెడలించవలయును. పక్షమైన కుంభికయందు గాయమును శోధించి త్రిఫల
ములు లోధ్ర వీటిలేపమును తైలమును రుద్దిన గాయములు అంకురించును. అలణికి రక్త
మును వెడలించిన పిమ్మట ఈచికిత్సనే చేయవలయును. గ్రధితమును స్నిగ్ధమును చేసి
బుద్ధిమంతుఁడు నాడిన్వేదముతో స్వేదనఁ జేయించవలయును. సుఖపూర్వకముగా
వెచ్చని స్నిగ్ధమును వాటితో సువనాహము చేయించవలయును. పెద్దపిడికలను చక్క
గా ఛేదనచేసి బడిశముతో ఉద్ధరించి కషాయము కల్కము చూర్ణమునందు తేనెను
కలిపి నేవింపవలయును. పిత్తవిస్ఫయందు చెప్పినక్రమమే పుష్కరియందును హితక
రము. త్వక్పాకము స్పర్శ హాని మృదితము వీట్లకు మాటిమాటికిని నేచన చేయవల
యును. కొంచెము వెచ్చజేసిన ముత్తువపులగపు తైలమును మధురపదార్థములతో నుప
నాహము చేయవలయును. శతపోషకమునందు రసక్రియను చేయుట మంచిది. కషా
యము కల్కము నేయి తైలము చూర్ణము రసక్రియ వీటిని చక్కగా పరిక్షించి శోధ
నమునందు నుపయోగింపవలయును. అర్చుదము మాంసపాకము విద్రధి తిలకాలకము
వీటిని వదిలికెట్టి తక్కినవానికి వైద్యుఁడు చికిత్సచేయఁబడును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శూకదోషాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

రం. భగ్నాధికారము.

◀ భగ్నమునకు సామాన్యోపాయములు. ▶

శ్లో. ఆచా భగ్నం విదిత్వా తు నేచయే చ్చీతలాంబునా, పంకే
నాలేపనం కార్యం బరధనం చ కుశాన్వితం. 1. సుశుతో క్తంచ భగ్న

షు వీక్ష్య బంధాది మాచరేత్, అవనామిత మున్న హ్యే దున్నతం
 చావనామయేత్. 2. ఆచ్ఛేదతి క్షిప్త మథోగతం చోపరివ ర్తయేత్,
 ఆలోపనార్థంపంజ్ఞానా మధుకంచాప్లువేషితం. 3. శతధాతఘృతోన్మిశ్రం
 శాలిషిప్తం చ లేపనం, సప్తరాత్రా త్సప్తరాత్రా త్సోమ్యే వ్యవృతుషు
 మోక్షణం. 4. కర్తవ్యం స్యా త్త్రిరాత్రా చ్చ తథాగ్నేయేషు జానతా,
 కాలే చ సామసీతోష్ణ పంచరాత్రా ద్విమోచయేత్. 5. న్యగోధాది
 కషాయం చ సశీతం పరిషేచనే, పంచమూలీపికవ్యం తు క్షీరం దద్యా
 త్సవేదనే. 6. సుఖోష్ణ మవతార్థ్యం వా చక్రతైలం విజానతా, మాం
 సం మాంసరస స్పర్షిః క్షీరం యూషః సతీనజః. 7. బృంహణం చా
 న్నపానం చ దేయం భగ్నం విజానతా, గృష్టిక్షీరం ససర్పిష్కం మ
 ధురౌషధసాధితం. 8. శీతలం ద్రాక్షయా యుక్తం ప్రాత ర్భగ్నః పిబే
 న్నరః, సఘృతేనాస్థిసంహారం లాక్షాగోధూమ మర్జునం. 8. సంధి
 యుక్తే స్థిభగ్నే చ పిబేత్ క్షీరేణ మానవః, రసాన మధులాక్షాజ్య
 సితాకల్కం సమశ్నతాం. 10. భిన్నభిన్నచ్యుతార్థినాం సందాన మచి
 రా ద్భవేత్, వీతవ రాటుకాచూర్ణం ద్విగుంజం వా త్రిగుంజకం, అప
 క్వక్షీరవీతం స్యా దస్థిభగ్న ప్రరోహణం.

తొలుతవిటిగినస్థలమును గుర్తించి చల్లనినీటితో నేచనచేయవలయును. బురద
 తో లేపన చేయటయును కుశలతో కట్టుటయును హితకరములు. భగ్నములందు సుశ్రు
 తుడు చెప్పినదాని చక్కగా చూచి చేయవలయును. పంజనదానిని ఎత్తి కట్టవలయును.
 ఎత్తి కొనియున్న దానిని పంచి కట్టవలయును. లేపనకొఱకు మంజీష్ఠము మధుకమును
 పుల్లనిఃసముతో నూరి మూడువందల మారులు వడియకట్టిన నేతిలోకలిపి బియ్యమును
 నూరి పట్టిపవలయును. పంచమూలములలో పక్వముచేసిన పాలను బాధకల భగ్నరో
 గమునందు ఈయవలయును. లేనిచో నిపుణుడైనవైద్యుడు వెచ్చగా చక్రతైలము నుప
 యోగించవలయును. మాంసరసము నేయి పాలు చిరిసెనగలయూషము పుష్టిని కలిగిం
 చు అన్నమును భగ్నరోగమునందు త్తగుములు.

❖ లాక్షాగుగ్గులము. ❖

శ్లో. క్షీరం సలాక్షా మధుకం ససర్పి స్యా జ్జీవనీయం చ సుఖా
 వహం చ, భగ్నః పిబే త్యక్తయ. వార్జునస్య గోధూమచూర్ణం సఘృ

తేన వాధ. 12. లాక్షాస్థి సంహృత్కకుభాశ్వగంధా, శ్చూర్ణీకృతానా గబలాపురశ్చ, సంభగ్నయక్తాస్థిరుజం నిహన్యా, దంగాని కుర్యాత్కు లిశోపమాని. 13. అత్రాన్యతోపి దృష్టత్వా త్తుల్య శ్చూర్ణేన గుగ్గులుః.

పాలు లక్క మధుకము నేయి జీవనీయగణపుటొవధములను త్రాగవలయును. అర్జునపుచెక్కను పాలతోనైనను నేతని పాలతోనైనను గోధుమలచూర్ణమును నే వించిన భగ్నములందు హితకరమగును. లక్క అర్జునపుచెక్క పెన్నేరు పెద్దముత్తవ పులగము గుగ్గులము వీటిని చూర్ణముచేసి తినిన ఎముకలు విఱుగుటతోటికూడిన సమస్త బాధలును నశించును.

◀ ఆబాగుగ్గులు. ▶

శ్లో. ఆభాఫల త్రికై ర్వోషై స్సర్వై రేభి స్సమీకృతైః
తుల్యో గుగ్గులు రాయోజ్యో భగ్నసంధ్య ప్రసాధకః. 14.

పెద్దపిల్లపీచర త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటినిసమానభాగము చేసి వీటిని టియంత గుగ్గులమును చూర్ణముచేసి నేవించిన భగ్నసంధు లదుకుకొనును.

◀ గంధతైలము. ▶

శ్లో. సవ్రణస్య తు భగ్నస్య ప్రణం సర్పి ర్మధూ త్తమైః, ప్రతి సార్య కషాయై శ్చ శేషం భగ్నవ దాచరేత్. 15. భగ్నం నైతి య థాపాకం ప్రయతేత తథా భిషక్, వాశవ్యాధివినిర్దిష్టా స్నేహా సత్ర ప్రయోజయేత్. 16. రాత్రౌ రాత్రౌ తిలా న్యృష్టా న్వాసయే దస్థిరే జలే, దినా దివైవ సంశోష్య క్షీ రేణ పరిభావయేత్. 17. తృతీయం స ప్తరాత్రం చ భావయే న్నధుకాంబునా, తతః క్షీరం పునః పీతా స్సు శుష్కాం శ్చూర్ణయే ద్భిషక్. 18. కాకోల్యాదిశ్వదంష్ట్రాం చ మంజిష్ఠాం శారివాం తథా, కుష్ఠం సర్జరసం మాంసీం సురదారు సచందనం. 19. శతపుష్పాం చ సంచూర్ణ్య తిలచూర్ణేనయోజ యేత్, పీడనార్థం చ కర్తవ్యం సర్వగంధై శ్చృతం పయః. 20. చతు ర్దశేన పయసా తత్తైలం విపచే త్పనః, ఏలా మంశుమతీం పత్రం జీరకం తగరం తథా. 21. లోద్రం ప్రపాండరీకం చ తథా కాలాను శారిబాం, తై లేయకం క్షీ రశుక్లా మసస్తాం సమధూలికాం. 22. పిష్ట్యా

శృంగాటకం చైవ ప్రాగుక్తా న్యోషధాని చ, ఏభిస్త ద్విపచే త్తైలం
 శాస్త్రువి స్త్వదునాగ్నినా. 23. ఏత త్తైలం సదా పథ్యం భగ్నానాం సర్వ
 కర్మసు, ఆక్షేపకే పక్షఘాతే చాంగళోషే తథార్దితే. 24. మన్యా
 స్తంభే శిరోరోగే కర్ణశూలే హనుగ్రహే, బాధిర్యే తిమిరే చైవ యే
 చ స్త్రీషు క్షయం గతాః. 25. పథ్యం పానే తథాభ్యంగే నన్యే వస్తి
 షు యోజయేత్, గ్రీవాస్కంధోరసాం వృద్ధి రనే నైవోపజాయతే.
 26. ముఖం చ పద్మప్రతిమం స్వస్వగంధినమీరణం, గంధతైల మిదం
 నామ్నా సర్వవాతవికారనుత్. 27. రాజార్హ మేత త్కర్తవ్యం రాజ్ఞా
 మేవ విచక్షణైః, తిలచూర్ణ చతుర్థాంశం మిళితం చూర్ణమివ్యతే. 28.
 లవణం కటుకం క్షౌర మమ్లం మైథున మాతపం, వ్యాయామం చ న
 సేవేత భగ్నో రూక్షాన్న మేవచ. 29.

గాయములైన భగ్నపు గాయములను తేనె త్రిఫలములు వీటికషాయముతో ప్ర
 తిసారణము చేసి తక్కినదానిని భగ్నమునకువలెనే చికిత్స జేయవలయును. రాత్రులు
 నల్లనువ్వులు పారెగు నీటిలో వాసితముచేసి ప్రతిదినమును సుఖముగా పాలతో భావ
 న చేయవలయును. మూడవన పురాత్రము మధుకకషాయముతో భావన చేసి పాలను
 పీల్చిన తిలలను చూర్ణము చేయవలయును. కాకోల్యాదిగణము పల్లెరు మంజిష్ఠ మను
 బాల కోష్ఠ జటామాంసి సర్జరసము దేవదారుపు చందనము సోంపు వీటిచూర్ణమును తిల
 చూర్ణముతో చేర్చి పీడసార్థము గంధద్రవ్యముతో పక్వము చేసి పాలను కాచవల
 యును. పిమ్మట దానికి నాలుగుకెట్లు తిలతైలమును మఱల పక్వము చేయవలయును.
 ఏలకులు అంశుమతి బాపత్రి జీలకర్ర తగరము లోధ్రము ఉత్తరేణు లోవానము
 క్షీరకాకోలి మధుకములును శృంగాటకమును పూర్వపు ఔషధులును వీటితో తైల
 మును సన్ననిసెగతో పక్వముచేసి యుపయోగించినచో హితకరము. దీనిని ఆక్షేప
 కము పక్షఘాతము అంగళోషము మున్నగు వానియందు వాడవలయును. ఇయ్యది
 గంధతైలము. సమస్త వాతవికారములను పోగొట్టును. రాజయోగ్యమగు తైలము. తిల
 లచూర్ణము నాలుగవపాలు కలిపిన చూర్ణముగా నుండవలయును. ఉష్ణ కటు
 క్షౌరము పులును స్త్రీభోగము రూక్ష భోజనమును భగ్నరోగి వదలివేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు భగ్నాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౪౯. కుష్మాధికారము.

❖ కుష్టుకు పంచక సాయములు. ❖

శ్లో. వాతోత్తరేషు సర్వి ర్వమనం శ్లేష్మోత్తరేషు కుష్టేషు,
 పిత్తోత్తరేషు మోక్షో రక్షస్య విరేచనం చాగ్ర్యం. 1. ప్రోచ్ఛన మల్నే
 కృష్టే మహతి చ శస్తం శిరావ్యధనమ్, బహుదోషః సంశోధ్యః కృష్టి
 బహుశోఽనురక్షతా ప్రాణాన్, వచావాసాపటోలానాం నింబస్య ఫలి
 సీత్యచః, కషాయో మధునా వీతో వాన్తికృత్తదనాన్వితః. 3.

వాతాధిక్యముగలదానికి నేయియును కషాధిక్యతగల కుష్టునకు వచనమును
 పిత్తాధిక్యతగల కుష్టునకు రక్షవిసావమును విరేచనములును శ్లేష్మములు. అల్పకుష్టువునకు
 ప్రోచ్ఛనమును ఎక్కువదానియందు గాడివేధనమును శ్లేష్మములు. బహుదోషములుగల
 కుష్టులోని సంశోధము చేయందగినవాడు. వస అడ్డపరము పటోలము నింబము కలు
 క్రాసుగ వీటిబెరడును కషాయము చేసి తేనె యుష్నెత్తరసులను చేర్చి త్రాగినచో
 వాంతులను గలిగించును.

❖ విరేచనాదులు. ❖

శ్లో. విరేచనం తు కర్తవ్యం త్రివృద్ధస్తీఫలత్రికైః, యే లేపాః
 కుష్మానాం, ప్రయుజ్యన్తే నిర్గతాస్త్రదోషాణాం, సంశోధితాశయానాం
 స్పద్య స్సిద్ధి ర్భవతి తేషాం. 4. మనశ్శిలాలే మరిచాని తైల, మార్కం
 పయః కుష్టహరః ప్రదేహః, కరంజబీజైడగజఃసకుష్టా, గోనూత్రపిష్ట శ్చ
 వరః ప్రదేహః. 5. పత్రాణి పిష్ట్యా చతురంగులస్య, తక్రేణ పృథ్వా న్యథ
 కాకమాచ్యాః, తైలాక్తగాత్రస్య నరస్య కుష్మాన్యద్వర్తయేదశ్వహాన
 శ్చుదైశ్చ. 6. ఆరగ్వధః సైడగజః కరంజో వాసాగుడూచీమదనంహ
 రిద్రే, శ్ర్యాహ్వః సురాహ్వః ఖదిరో ధవ శ్చ నింబో విడంగం కరవీర
 క శ్చ. 7. గ్రంధి శ్చ భ్రాజ్జాలశునశ్శిరీషః సలోమశో గుగ్గులు కృష్ణ
 గంధే, పణిజ్జకో వత్సకనస్తపర్ణీ పీలూని కుష్టం సుమసః ప్రవాలః. 8.
 వచాహరేణుత్రివృతాని కుంభీ భల్లాతకంగై రికమంజనం చ, మనశ్శి

లా లే గృహధూమవలూ కాసీసలోద్రాష్టనము స్తనజ్ఞాః. 9. ఇత్యర్థరూ
పై ర్విహితా య దేతే గోపిత్తపీతాః పునరేవ పిష్టాః, సిద్ధాః పరం స
ర్వపత్తలయక్తా శ్చూర్ణప్రదేహః భిషజా ప్రయోజ్యాః. 10. కుసాని
కృచ్ఛాణి నవం కిలాసం సురేంద్రలుప్తం కిటిభం సదన్తం, భగంద
రార్కాన్యపచీం సపామాం హన్యః ప్రయుక్తా అచిరాన్న
రాణాం. 11.

తెల్లతెగడ దంతి త్రిఫలములు వీటితో విరేచనమున కిప్పించవలయును. నిర్గ
తాస్తదోఘలకు సఃశోధితమగు ఆమాశయము గలవారికి కుష్ఠాగ్గులకు ఇట్టి లేపమును
ప్రయోగించిగ కీఘ్రుగా సిద్ధి అగును. మనశ్శీల హరిదలము మిరియలు తెలము
జలేడుపాలు వీటిలేపము కుష్ఠులను హరించును. నెమలిఅడుగువీత్తులు బావంచాలవీత్తులు
కొఘ్మ వీటిని గోమూత్రముతో నూరి లేపన చేసిన కుష్ఠములకు మంచిది. అష్టవేతపు
ఆకులను మజ్జితో కాకమాచి మణోహపుఆకులు నూరి గన్నేరురసముతో తెల
మును తడిపి ఉద్వర్తనము (నలుగు) పెట్టింపవలయును. రేలచెక్క నెమలియడుగు అడ్డ
సరము తిప్పతీగ ఉమ్మైత్తకాయ పసపు మ్రానిపసపు మారేడు భజపత్రము ఉల్లి
గడ్డ దిరిసెం నీలి గుగ్గులు నంగ కాను శ్వేత మరువము కొఘ్మ సప్తల పీలు కుష్యము
జాబిచిగుల్లు పస రేణుకనీజములు తెల్లతెగడ దంతి హస్తాశము ఇంటిబూజు వల
కులు కాసీసము లొద్దుగ అర్జనము తుంగము సలు వీ ని అర్థ అర్థ శ్లోకములలో
చెప్పినరీతి ఆరు మార్గములు చేసి గోపిత్తముతో ముద్ద జేసికొని ఆవనూనెతో చేర్చి
లేపన చేయవలయును. కష్టసాధ్యములగు కుష్ఠులు మున్నగునవి దీనిచే నశించును.

● మనశ్శీలాదీతిర ప్రదేహముః. ●

శ్లో. మనశ్శీలా త్వక్కుటజా త్సక్తుసా త్సలోమశః సైడగశః క
రంజః, గ్రంధిశ్చ భార్జః కరవీరమూలం చూడ్లాని సాధ్యాని తుశో
దకేన. 12. పలాశనిర్దాహరసేనవాపి క్షీరోద్భృతా న్యాళక సంమితేన,
దర్శిప్రలేపం ప్రవదన్తి లేప మేతత్పరం కుప్తవినాశనాయ. 13. కుప్తం
హరిద్రే సరసం పటోలం నింబశ్శ్వగంధే సురదారు శిగు, ససర్వపం
తుంబురుధాన్యచన్య చండా శ్చ దూర్వా శ్చ సమాని కుర్యాత్. 14.
తైస్తకయుక్తైః ప్రథమం శరీరం తైలాక్త ముద్వర్తయితుం యతేత,
తథాన్య కంఠాః పిడకాః సకోఠాః కుస్మాని శోధాశ్చశమం ప్రయాన్తి. 15.

కొడిసెపాలవిత్తులు శోష్ణు సైంధవలవణము గంజి వాయువిడంగములు వీటిలేపనము క్రిమిరోగములను దద్రుమండలకుష్టువులను పోగొట్టును. జెముడుకాడరసములో సర్వ పకల్గమునుంచి బాగ్గునిప్పులతో పక్వము చేసి లేపన చేసినచో విచర్షికలు నశించును. జెముడుకాడరసములో బూజు సైంధవలవణములనుంచి పొగ బయటపోకుండ భస్మము చేసి తైలముతో లేపన చేసిన విచర్షికలు నశించును. తగిరిసెవిత్తులు తిలలు ఆవాలు శోష్ణు పిప్పళ్లు అంటుప్పు సౌవర్చలవణము సైంధవలవణము వీటిని దుర్వాసన కలుగచేసి లేపనచేసిన విచర్షికాదులు నశించును. ఉమ్మెత్తగింజలు ఖారోదకములతోను ఆవనూనెతోను కాచి యుపయోగించినచో విపాదికలు నశించును.

☞ ధాత్ర్యదిలేపములు. ☞

శ్లో. ధాత్ర్యక్షుపథ్యాక్రిమిశత్రువహ్ని భల్లాతకావల్లజలౌహ భృంగైః, భాఃగాభివృద్ధై స్తీలతైలమిశ్రైః సర్వాణి కుష్మాణి నిహన్తి లేపః. 16. విడంగసైంధవశివా శశిరేఖాసర్వ పకరంజరజనీభిః, గోజలపిష్టో లేపః కుష్మహరో దివసనాథనమః. 17. విడంగై డగజాకుష్ట నిశాసింధూత్తసర్వవైః, ధాన్యామ్లపిష్టై ర్లేపోయం దద్రూకుష్టదుజాపహ. 18. దూర్వా భయాసైంధవచక్రమర్ద కుతేరకాః కాంజికతక్రపిష్టాః, త్రిభిః ప్రలేపై రతిబద్ధమూలం దద్రుం చ కుష్టం చ నివారయన్తి. 19. తుల్యో రసస్సాలతరో స్తుషేణ సచక్రమర్దే ప్యభయావిమిశ్రః, పానీయభక్తేన తదాంబుపిష్టో లేపః కృతో దద్రుగజేంద్రసింహః. 20.

తాడి యుసిరిక కరక్కాయలు వాయువిడంగములు చిత్రమూలము నల్లజీడి విత్తనములు బావంచాలు లోహము గంటుభారంగి—వీటిని ఉత్తరోత్తరముగా వృద్ధి భాగములతో గ్రహించి అనగా క్రమముగా నొకదానికంటె నొకటి హెచ్చుగాచేకొని తిలతైలమును కలిపిలేపనచేయించినచో సమస్తములగు కుష్టులును నశించును. వాయువిడంగములు సైంధవలవణము కరక్కాయ బావంచాలు చెంగల్వశోష్ణుపసపు—వీటినిగోమూత్రముతోనూరి లేపనచేసినచో నూర్వ్యునితో సమానముగా సమస్తకుష్టములను ఉమ్మాలింపజేయును. వాయువిడంగములు తింబెపుచెక్కశోష్ణు పసపు సైంధవలవణము ఆవలు వీనినిధాన్యామ్లముతోనూరిలేపనజేసినను కుష్టురోగములుహరించును. దూర్వలు (గరికలు) కరక్కాయ సైంధవలవణము తింబెపుగింజలు వసతులసి—వీటిని గంజివో

గాని మజ్జిగతో గానినూరి లేపనచేసినచో దద్రురోగములను కుష్టురోగములనుకూడ నశింపజేయును. మద్దిచక్కెరసముతో తింటెపుగింజలు కరక్కాయవీటిని నీటితోనూరి లేపనచేసినచో దద్రురోగములనెడి విసుగులకియ్యది సింహస్థాయము కాగలదు.

—● ప్రపున్నాడాదిఉద్వర్తనము. —●

శ్లో. ప్రపున్నాడస్య బీజాని ధాత్రీసర్జరసస్సుహీ, సౌవీరపిష్టం దద్రుణా మేత దుద్వర్తనం పరం. 21. చక్రమర్దకబీజాని కరంజం చ సమాంశకం, స్తోకం సుదర్శనామూలం దద్రుకుష్టవినాశనమ్. 22. లేపనా ద్భక్షణాచ్చైవ తృణకం దద్రునాశనం, యూధీపున్నాగమూలం చ లేపా త్కాంజికపేషితం. 23. కాసమర్దకమూలం చ సౌవీరేణ చ పేషితమ్, దద్రూక్రిటిభకుష్మాని జయే దేతత్ప్రలేపనాత్. 24. శిఖరీరసేనసుపిష్టం మూలకబీజం ప్రలేపత సిద్ధ, క్షూరేణ వా కదల్యారజనీమిశ్రేణ నాశయతి. 25. గంధపాషాణచూర్ణేన యవక్షూరేణ పేషితమ్, సిద్ధనాశం వ్రజ త్యాశు కటుతైలయుతేన వా. 26. కాసమర్దకబీజాని మూలకానాం తక్షైవ చ, గంధపాషాణమిశ్రాణి సిద్ధానాం పరమాషయమ్. 27. ధాత్రీరస స్సర్జరస స్సపాక్యః సౌవీరపిష్టశ్చ తథాయుతశ్చ, భవన్తిసిద్ధాని యుఘానభూయస్తక్షైవ ముద్వర్తనకంకరోతి. 28.

తింటెపుగింజలను ఉసిరిక సర్జరసము జెముడుపాల-ఆను వీనిని గంజితో నూరి పట్టించిన దద్రువులకు హితము. మఱియు తింటెపుగింజలను కానుగ వీటిని సమానభాగములను తెచ్చి కొంచెము సుదర్శనమూలమునుచేర్చి నూరి లేపనచేసిన దద్రువులు నశించును. తృణకమును (సుగంధిత్వమును) నూరి లేపనచేసినను లేక భక్షించినను దద్రువులు నశించును. నంద్యావర్తపుపూవులు పున్నాగమూలము వీటిగంజితో నూరి పూసినను, కాసమర్దకమూలమును సౌవీరలవణముతో నూరి పూసినను, ముల్లంగిగింజలను ఉత్తరేణురసముతో నూరి పూసినను, యవక్షూరము అరటి పసపు వీటిని నూరి పూసినను, గంధపాషాణచూర్ణముతో యవక్షూరమును నూరి పూసినను లేక కటుతైలముతో లేపనచేసినను సిద్ధలన్నియును నశించును. చేదుపొట్లగింజలను ముల్లంగివిత్రులను గంధపాషాణముతో నూరిపూసినను సిద్ధలు కుదురగలవు. మఱియును ఉసిరిక రసము మద్దిరసము అంటుప్పు వీనిని గంజితో నూరి ముద్దచేసి నలుగుపెట్టినను సిద్ధలు నశించును.

—● కుసాధిలేపములు. ●—

శ్లో. కుష్ఠం మూలకబీజం ప్రియజ్వల స్వర్ణపాస్తకా రజనీ, ఏత
 త్కేసరకుష్ఠం నిహన్తి బహువారికం సిన్ధు. 29. సీలకురుంటకపత్రం
 స్వరసేనాలిప్య గాత్ర మతిబహుశః, లింపే నూలక బీజైస్తక్తేజైత
 ద్ధి సిన్ధునాశాయ. 30. చక్రాహ్యాయం స్నుహీక్షరభావితం మూత్రనం
 యుతం, రవితప్త, హి కించిత్తు లేపనా త్కిటిభాపహమ్. 31. ఆరగ్వ
 ధస్య వత్రాణి ఆరనాళేన పేషయేత్, దద్రూకిటిభకుసాని హన్తి సిన్ధూన
 మేవ చ. 32. బీజానివా మూలక సర్వ పాణాం లాక్షారజన్యో ప్రపునా
 డబీజం. 33. శ్రీవేష్టకవ్యోపవిడంగకుష్ఠం పిష్ట్యా చ మూత్రేణ తు లే
 పనం స్యాత్, దద్రూణి సిన్ధుం కిటిభాని పామాల కాపాలకుష్ఠం విష
 మం చ హన్యాత్. 34.

శోష్ణ ముల్లంగివీతులు ప్రేంఃజము ఆవాలు పసపు వీటిని నూరి లేపనచేసినచో
 అనేకములను విండ్లనుండి వచ్చుచున్న సిన్ధురోగమైనను నశించును. నల్లగోరింటరసము
 తో ముల్లంగివీతులను నూరి మజ్జిగకలిపి పూసినచో సిన్ధులు నశించును. దింఠెనను జెము
 దుపాలలో భావనచేసి గోమూత్రములో నెండలో నెండించి నూరి పూసినను, రేలపూ
 వులను గంజితోనూరి పూసినను దద్రూకిటిభకుష్ఠములు నశించును. సిన్ధులును నివర్తించు
 ను. ముల్లంగిగింజలను ఆవాయ లక్కపసపు తింఠెనగింజలు వీటినిన్నీ శ్రీవేష్టకము వాయు
 విడంగములు చెంగల్యశోష్ణులను గోమూత్రముతో నూరి పూసినచో దద్రూరోగములు
 సిన్ధులు కిటిభరోగములు పామ కపాలకుష్ఠము ఇయ్యవి నశించును.

—● ఏడగబాదిలేపములు. ●—

శ్లో. ఏడగజకుష్ఠసంధవ సౌవీరిసర్వపైః క్రిమిమైశ్చ, క్రిమిసి
 ధ్నద్రుమండల కుసానా నాశనో లేపః. 35. స్నుక్మాండే సర్వపా
 త్కుల్కుః కుకూలాలానిలపాచితః, లేపా ద్ద్విచర్చికాం హన్తి రాగవేగ
 ఇవ త్రపామ్. 36. స్నుక్మాండే సుషిరే దద్ధ్యా గృహధూమం పసైంధ
 వమ్, అస్తనూమం తైలయుక్తం లేపా ధ్ధన్తి విచర్చికామ్. 37. ఏడగ
 జాతిలసర్వప కుష్ఠమాగధికా లవణత్రయమస్తు, పూతికృతం దివసత్ర
 య మేత ద్ధన్తి విచర్చికా దద్రుసకుష్ఠం. 38. ఉన్నతైకస్య బీజేన మాణక త్సా
 రవారిణా, కటుతైలం విసక్తవ్యం శీఘ్రం హన్యా ద్ద్విపాదికామ్. 39.
 నారికేలోదకే న్యస్తా స్తండులః పూతితాం గతాః, లేపా ద్ద్విపాదికాం

ఘ్నన్తి చిరకాలానుబంధినీం. 40. సర్జరసః సింధుసంభవ గుడమఘమ హిషాక్షగైరికం సఘృతం, సిక్లక మేతిత్పక్వం వాదస్పటనాపహం సిద్ధం. అవల్లజం కాసమర్దం చక్రమర్దం నిశాముతమ్. 41. మాణిమంథే న తుల్యాంశం మస్తు కాంజికపేషితం, కచ్చాం కంఠాం జయ త్యుగ్రాం సిద్ధ ఏష ప్రయోగరాట్. 42. కోమలం సింహస్యదలం సనిశం సురభిజలేన సంపిష్టమ్, దివసత్రయేణ నియతం క్షవయతి కచ్చాం విలేపనతః. 43.

తింఠెనగింజను కోఘ్న సైధవలవణము సౌవీరాంజనము ఆవాలు వీనిని నూరి లేపన చేసిన క్రిమిసిద్ధ ద్రవ్య కుఘ్నపులనశించును. జెముడ, పాలకాడలను ఆవాలతో నూరి కొల దిపాటి నెగమీద కల్గము చేసి లేపనచేసినచో విచచ్ఛికలు నశించును. ఇంటిబూజు తైలముతో నూరి పూసినను విచచ్ఛికలు నశించును. తింఠెనవిత్రులు నువ్వులు ఆవాలు కోఘ్న లవణములు మూడును నూరి పూసినచో పూతిగంధము గలవిచచ్ఛికలును ద్రవ్యపులును కుష్ఠగోగములును నశించును. ఉమ్మైతగింజలను నూనకంద వీటినిజ్ఞాశోదకముల తో కలిపి కిటుతైలమును సిద్ధముచేసి పూసినచో విచచ్ఛికలు నశించును. ఎడవీటికాయలో బియ్యము నూనబెట్టి మురిగినతర్వాత నూరి పూసినను ద్రవ్యపులు కుష్ఠపు విచచ్ఛికలును నశించును. సర్జరసము సైంధవలవణము బెల్లము లేనె మైసాక్షిగుగ్గలము వీటిని నేతితోనూరి పూసినను సిక్లకములు వారింతును. బావంచాలను పసపు తింఠెనగింజలను నూరిపూసినను కచ్చాకండ్వాదులు నశించును. అడ్డనరముయొక్క లేతఆకురసముతో పసపును నూరి పూసినప్పటికిని మూడు జాలలో కచ్చువులు నశించిపోగలవు. ఇయ్యది సిద్ధక్రియ యనియు నెఱుంగగా వలయును.

◉ గోమూత్రపానాదులు. ◉

శ్లో. హరిద్రాకల్మసంయుక్తం గోమూత్రస్య చలద్వయం, పిబేన్నరః కామచారి కచ్చాపామావినాశనం. 44. శోధపాండ్వామయహారీ గుల్మమేషా కఫాఽహా, కచ్చాపామాహారీ చైవ పథ్యా గోమూత్రసాధితా. 45. పిబతి సకిటుతైలం గండపాపాణచూర్ణం, రవికిరణసుతప్తం పావలో యః పలార్థం, త్రిదిసితదనుసిక్తః క్షీరభోజీచ శీఘ్రం, భవతి కనకదీప్త్యా కామయుక్తో మనుష్యః 46.

కెండుపలముల గోమూత్రములో హరిద్రాకల్మసును చేర్చికొని కామచారి యగు వాడు త్రాగనేని కచ్చువు పామ నశించును. గోమూత్రములో సాధించిన కర

క్కాయలు శోభ పొందురోగము గుల్మము ప్రమేహము మున్నగువానిని పోగొట్టును. గంధపాపాణిమూర్తమును ఆవనూనెలో కలిపికొని సూర్యకిరణములతో పక్వముచేసి అరపలము చొ॥ పామవ్యాధి గలవాడు త్రాగవలయును. దానితోనే నేకమును చేయవలయును. పాలనే త్రాగుచుండవలయును. ఇట్లైనచో బంగరువంటి కాంతి గలవాడగును.

◀ హరిద్రాలేపము. ▶

శ్లో. నిశాసుధారగ్వధ కాకమాచీ పత్రై స్సదార్వీప్రపునా
 డబీజైః, తిక్రేణ పిప్టైః కటుతైలమిశ్రైః పామాది షూద్వర్తన మేత
 ద్విప్తం. 47. సిందూరమరిచచూర్ణం మహిషీనవనీతనంయుతం బహుశః,
 లేపా ద్వినిహంతి పామాం తైలం కరవీరసిద్ధం వా. 48. మాంసీ
 చందనసంపాక కర్ణజారిష్టస్వపమ్, శతీకుటజదార్వ్యబ్దం హంతి
 కుష్మమయం గణః. 49. భల్లతకద్వీపిసుధార్కమూలం గుంజాఫలం
 త్ర్యూషణశంఖచూర్ణమ్, తుత్థం సకుప్తం లవణానిపంచ త్రూర
 ద్వయం లాంగలికాం చ పక్త్వా. 50. స్నుహ్యార్కదుగ్ధేఘన మా
 యసస్థం శలాకయా తం విదధిత లేపమ్. 51. కుష్ఠే కిలానే తిల
 కాలకే చ అశేషదుర్నామను చర్మకీలే, విషవరుణహరిద్రాచిత్రకా
 గారధూమ, మనిలమరిచదూర్వాః క్షీరమర్కన్నుహీభ్యాం. 52. దహతి
 పతితిమాత్రా త్కుష్ఠజాతీ రశేషాః, కులిశ మివ సరోషా చ్చక్రహస్తా
 ద్విష్టు క్తమ్.

సపత్ర జముడు కేళిల కానుంచి నీటితికలను తగిలివెట్టులు నీటినినుట్టికొ
 నూరి తైలములో కలిపి పామాదిరోగములందు మర్దింపుట మంచిది. సిందూరము మిరి
 యములచూర్ణమును గోదనేతిలో కలిపిగాని గన్నేరుతో సిద్ధముచేసిన తైలమును గాని
 లేపన చేసిన పామ నశించును. జీడివెత్తులు చిత్రమూలము జెముడుచెక్క జిల్లేడుచెక్క
 చిరిసెనగ శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు శంఖచూర్ణము మైలుతుత్తము కోష్ఠ పంచలవ
 ణములు వీటిని గంగ శములోవైచి జెముడు జిల్లేడు పాలతో పక్వము చేసి గడ్డగట్టిన
 పిప్పట లేపన చేయవలయును. కుష్మము కిలాసము మూర్కరోగము మున్నగునవి నశించు
 ను. ఇందు విషము వరుణవసపు చిత్రమూలము ఇంటిబూజు మిరియములు గరిక

అర్కక్షీరము హీక్షీరములును కలపవలయును. వీటిని పట్టించినమాత్రముననే సమస్త కృష్ణములును నశించును.

●● నవకషాయములు. ●●

శ్లో. శశాంకలేఖా సవిడంగసారా సపిప్పలీకా సహుతాశమూ
 లా, సాయోమలా సామలకా సతైలా సర్వాణి కృషా న్యుపహన్తి లీ
 ధా. 53. తీవ్రేణ కుష్ఠేన పరీతదేహేనా యస్మిన్ మరాజీం నియమేన
 ఖాదేత్, సంవత్సరం కృష్ణతిలద్వితీయాం ససోమరాజీం వపుషా తిశేత్.
 54. ఘర్త సేవీ కదుష్టేన వారిణా వాగుజీం పిబేత్, క్షీరభోజీ త్రిసప్తాహా
 త్కుష్ఠరోగా ద్విముచ్యతే. 55. ఏక స్తీలస్య భాగా ద్వా సోమరా
 జ్యా స్తథైవ చ, భక్ష్యమాణ మిదం ప్రాత ర్గుహ్యాదద్రువినాశనమ్. 56.
 అవల్లజా ద్బీజకర్షం పీత్వా కోష్ఠేన వారిణా, భోజనం సర్పిచా కార్యం
 సర్వకృష్ణప్రాణశనమ్. 57. త్రిఫలాపటోలరజసీ మంజిషా రోహిణీవచా
 నింబైః, ఏష కషాయోఽభ్యస్తా నిహన్తి కఫసిత్రజం కృష్ణమ్. 58.

భావంచి నాయువిడంగములు పిప్పళ్లు చిత్రమూలము మండువారును ఉసిరిక
 తైలము వీటిని కలిపి భక్షించిన అన్నివిధములగు కృష్ణములును నశించును. భయంకర
 మగు కృష్ణుగలవారు నల్లనువ్వులతో చేర్చిన బావంచి విత్తినములను ఒక్కసంవత్సరము
 నియముగా భక్షింపవలయును. ఘర్తమును నేవించువాడు వేడినీళ్లతో నేమగోజులు త్రా
 గి పాలను త్రాగుచుండిన కృష్ణు నశించును. తిలలు 1 భాగము బావంచి 2 భాగములు
 వీటిని ప్లాద్దుటనే భక్షించుచున్న గుప్తద్రువులును నశించును. బావంచిని ఒకతు
 లము విత్తనములను వేడినీళ్లతో త్రాగి నేతినీ తినిన అన్నివిధములగు కృష్ణులు నశించు
 ను. త్రిఫలములు పటోలము ససపు మంజిష కటుకరోహిణి వన నింబము వీటికషాయ
 మును నిరంతరమును త్రాగినను కృష్ణులు నశించును.

●● చిన్నాస్వగ్నాది నేవనము. ●●

శ్లో. చిన్నాయాః స్వరసో వాపి నేవ్యమానో యథాబలమ్, జీ
 ర్ణే ఘృతేన భుంజీత్ స్వల్పం యూషోదకేన వా. 59 అతిపూతిశరీరో
 పి దివ్యరూపో భవే స్వరః, పటోలఖదిరారిష్ట త్రిఫలాకృష్ణవేత్రజమ్.
 60. తిక్తాశనః పిబే త్కాష్ఠం కుష్ఠీ కుష్ఠం వ్యపోహతి, తిలాజ్యత్రిఫ
 లాక్షౌద్ర వ్యోషభల్లత శర్కరాః. 61. వృష్యా స్పష్ట సమో మేధ్యః

కుష్మణః కామచారిణః, విడంగత్రిఫలాకృష్టా చూర్ణం లీఢం సమాక్షికమ్. 62. హస్తా కుష్మం క్రిమీ స్తేహః న్నాడివ్రణభగదరాన్, ఇంద్రాశనం గమాదాయ ప్రశస్తేహని చోద్భృతం. 63. తచ్చూర్ణం మధుసర్పిర్యాం లిహేత్తీరఘృతాశనః, హత్వాచ సర్పకుష్మాని జీవ ద్వ్యశితవ్యయమ్. 64. యః ఖాదే దభయోఽఽష్టం మంచామలకాని వా, న జయేత్సర్పకుష్మాని మాసా దూర్ధ్వం న సంశయః. 65. దహ్యామానా చ్ఛ్చ్యుతః కుంభే మూలగే ఖదిరాద్రసః, సాజ్య ధాత్రీరసక్షాద్రో హన్యాత్కుష్మం రసాయనమ్. 66.

లేనిచో బలానుసారముగా తిప్పతీగె రసమును నేవించి జీర్ణించిన పిమ్మట నేతి తో గాని గంజితో గాని కొలదిగా భుజింపవలయును. మిక్కిలియును దుర్బంధశరీరముగలవాఁడైనను దివ్యరూపము కలవాఁడగును. పటోలము కామ నింబము త్రిఫలములు నల్లజీలకఱ్ఱ వేతను వీటిక హాయమును తిక్తమును భోజనమును కుష్మలనుపో గొట్టును. వాయువిడంగములు త్రిఫలములు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును లేనెతో నేవించిన కుష్మవులు క్రిమిరోగములు ప్రమేహములు నాశీవ్రణములు భగందుము మున్నగు నవి నశించును. మఁచిదినముండు పెళ్లగించి తెచ్చిన పాపర వేరును చూర్ణము చేసి లేనెను నేతిని కలపి పాలను నేతిని త్రాగుఁ భ్యాసముగలవాడు నేవించవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు కుష్మలను పోగొట్టి 20) విండ్లు జీవింపచేయును. కరక నింబములనుగాని మిరియములను సిరికనుగాని తినిన నొక నెలలో కుష్మములు తొలగిపోవును. ఈరసాయనము కుష్మను హరించును.

— వయస్యాది లేపములు. —

శ్లో. వయస్యేడగజా కుష్మ కృష్ణాభి ర్గుడికా కృతా, బస్తమూత్రేణ సంపిష్టా లేపా చ్ఛ్విత్త్రవినాశినీ. 67. పూతీకార్కనుజ్జురేంద్ర ద్రుమాణాం, మూత్రో పిష్టాః పల్లవాః సామనాశ్చ, లేపా చ్ఛ్విత్త్రం ఘ్నన్తి దద్రువ్రీణాః శ్చ, కుష్మా న్యర్కాంసి భగ్ననాడివ్రణాం శ్చ. 68. గజచిత్రవ్యాఘ్రచర్మ మసీతైలవిలేపనాత్, శ్విత్త్రం నాశం వ్రీజే త్క్రింవా పూతి కీటవిలపనాత్. 69. కుడవోఽవల్లజబీజా ధరణాలచతుర్భాగసంమిశ్రః, మూత్రోణ గవాం పిష్టః సవర్ణకరణః సుతః శ్విత్త్రే. 70. మధుకము తగిరిసె కోఁపు పిప్పళ్లు వీటితో సిద్ధము చేసి మూత్రముండునురి లేపనచేసినచో తెల్లకుష్మలు నశించును. నెమలిఅడుగుచెక్క జిల్లేషు జెముఁడు పుష్కర

మూలము తేల జాజి వీటిఆకులను గోమాత్రముతో నూరి లేపన చేసినచో శ్విత్రములు ద్రవ్యము కుంభావు మున్నగునవి నశించును. దంతి చిత్ర మూలము గుంటకలగర వీటి తెలముందు పక్షము చేసి లేపనచేసినను, దుర్బంధముగలపురువులను నూరి లేపనచేసినను శ్విత్ర కృష్ణములు నశించును. బావంచినీ త్రకములు నాలుగు పలములు హరిదళము ఒక పలము వీటిని గోమాత్రముతో నూరి లేపనచేసినను సమానముగు వర్ణము వచ్చును.

◀◀ ధాత్రీ క్వాధములు. ▶▶

శ్లో. ధాత్రీఖదిరయోః క్వాధం పీత్వా వల్లుజసంయుతమ్, శంభేందుధవలం శ్విత్రం తూర్ణం హన్తి న సంశయః. 71. ఊరేషు దగ్ధే గజలండజేచ గజస్య మూత్రేణ బహుస్రుతే చ, ద్రోణప్రమాణం దశభాగయుక్తే దత్వా పచే ద్భీజ మవల్లుజస్య. 72. ఏత ద్యదా చిక్కణతా ముపైతి తదా సుసిద్ధాం గుడికాం ప్రయుంజ్యత్, విశ్నం విలింపే దథ తేన ఘృష్టం తదా వృజ త్యాశు సవర్ణభావమ్. 73. శ్వేతః యంతీ మూలం పిష్టం పీతం చ గవ్యపయసైవ, శ్వేత్రం నిహన్తి నియతం రవివారే వైద్యనాథ సౌజ్ఞా. 74.

ఉసిరిక కాచు వీటిక సాయములో బావంచినీ కలికికొని త్రాగిన చంద్రునివలె తెల్లగానున్న కుంభులును నశించును. సందేహము లేదు. తగరిసెను చక్కగా దగ్ధముచేసి ఏనుగు మూత్రముతో కడిగి ద్రోణమునీటిలో పదవపాలు బావంచినీ త్రకములను వైచి పక్షము చేసి గట్టిపడిని పిష్టం మూత్రలనుచేసి వీటిని లేపనచేసినచో తెల్లకుంభులు నశించును. తెల్లనిసెల్లివేరును నూరి గోమాత్రముతో చివటవటకును నియమముగా త్రాగినచో శ్విత్ర కృష్ణములు నశించునని ధన్వంత్రీ యాజుయై యున్నది.

◀◀ కృష్ణహరమాగ్గము. ▶▶

శ్లో. పుష్పకాలే తు పుష్పాణి ఫలకాలే ఫలాని చ, సంచూర్ణ్య పిచుమర్దస్య త్వజ్మాలాని దలాని చ. 75. ద్విరంశాని సమాహృత్య భాగికాని ప్రకల్పయేత్, త్రిఫలాత్ప్రాయణం బ్రహ్మీ శ్వదంష్ట్రాగుష్కరాగ్నికాః. 76. విడంగసారవారాహి లోహచూర్ణామృతా స్సమాః, హరిద్రాస్వయావల్లుజవ్యాధిఘాతాః సశర్కరాః. 77. కుశ్మేంద్రయవపాతా శ్చ కృత్వా చూర్ణం సుసంయుతమ్, ఖదిరాసననింబానాం ఘనక్వాఢేన భావయేత్. 78. సప్తభా పంచనింబం తు మార్కవస్వరసేన తు, స్నిగ్ధ

శుద్ధతను ర్థిమా న్యోజయే చ్చ శుభే దినే. 79. మధునా తిక్తహవిషా
 ఖదిరాశనవారిణా, లేహ్య ముష్ణాంబునా వాపి కోలవృద్ధ్యా పలంపి బేత్. 80. జీర్ణే చ భోజనం కార్యం స్నిగ్ధం లఘుహీతం చ యత్. విచర్చి
 కోదుంబరపుండరీక కపాలదద్రాక్షిటిభాలసాదనే, శ తారువిస్ఫుటవిస
 ర్పహమాం కఫప్రకోపం త్రివిధం కిలాసమ్. 81. భగందరశ్రీపదవతర క్తం
 జాతాన్యనాడిప్రోణశీర్ష రోగాన్, సర్వా స్ప్రీమేహః స్ప్రీదరాం శ్చ
 సర్వాన్దంష్ట్రావిషం మూలవిషం నిహన్తి. 82. స్థూలోదరః సింహకృశోద
 ర శ్చ సుశ్లిష్టసంధి ర్షధునోపయోగాత్, సమోపయోగా దపి యే దశ
 న్తి సర్పాదయో యాన్తి వినాశ మాశు. 83. జీవే చ్చిరం వ్యాధిజరా
 విముక్తః శుభే రత శ్చంద్ర సమానకాన్తి. 84.

పంచనింబముల పుష్పములను ఫలకాలములో ఫలములను చెక్కను వేళ్లను రం
 దు రెండు భాగములుగా తెచ్చి త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు బ్రాహ్మీ ప
 లేరు జీడి చిత్రమాలము వారాహికంద తిప్పతీగె నీటిని సమానభాగములుగా చేకొ
 నవలయును. పసపు హృనిపసపు బావంచి ఆరె కండచక్కెర కోష్ఠు ఇంద్ర యనము
 అగరుశొంఠి వీటిమార్లమును అందు కలుప వలయును. కాచు వేగిచెక్క నింబము
 వీటిక షాగుమునందు ఏడువారములు భావనచేసి పంచనింబములను గుంటగలకరాకు
 రసములో భావనచేయవలయును. పిప్పట స్నిగ్ధమును శుద్ధమును నగు శరీరముగలవాడు
 శుభదినమునందు దీనిని ప్రయోగింపగావలయును.

—ॐ ఏకవింశతిగుగ్గలము. १—

శ్లో. చిత్రకంత్రిఫలావ్యోష మజాజీం కాగవీ చచామ్, సైంధవా
 తివిషేకుప్తం చవైవ్ర్యలాయావశూకజమ్. 85. విడంగాన్యజమోదాం చ ము
 స్తాన్యమరదారు చ, యావ స్త్యేతాని సర్వాణి తావన్తాత్రం తు గు
 గ్గులుమ్. 86. సంక్షుద్య సర్పిషా సార్థం గుడికాం కారయే ద్భిషక్, ప్రా
 త ర్భోజనకాలే చ భక్షయే త్తు యథాబలమ్. 87. హ స్త్యస్తాదశకుష్ఠా
 ని క్రిమీ స్తుష్టప్రోణాని చ, గ్రహణ్యరోవికారాం శ్చ ముఖామయగ
 శ్గ్రహాన్. 88. గృధ్రసీ మథ భగ్నం చ గుల్కం చాశు నియచ్ఛతి,
 వ్యాధీ నోష్ఠగతాం చాన్యాన్ జయే ద్విష్ణు రివాసురాన్. 89.

చిత్రమాలము త్రిఫలములు శొంఠి. మిరియములు పిప్పళ్లు జీలకఱ్ఱ కార
 వి వన సైంధవలణము అతివన కోష్ఠు చక్కెరు ఏలకులు అజమోద వాయువిడంగాములు

తుంగమునైలు దేవదారువు వీటిఅన్నిటియంత గుగ్గలము వీటిని చూర్ణముచేసి నేతి తోమాత్రలను గట్టి ప్రాతకాలపు భోజనమయమునందు బలానుసారముగా భక్షింపవలయును. ఇది పదునెనిది విధములగు కుస్తులు కృమిరోగములు దుష్టవ్రణములు గ్రహణీదోషములను రాక్షసులను విష్ణువుబోలె ఇయ్యది నశింపజేయును.

●● తిలపట్లలఘృతము. ●●

శ్లో. పంచభల్లాతకాం శ్చిష్పత్వా సాధయే ద్విధివ జ్జలే, కషాయంతం పిబే చ్చీతం ఘృతే నాక్తాష్టతాలుకః. 90. పంచవృద్ధ్యా పిబే ద్ద్యావ త్సప్తతిం హాసయే త్తతః, జీర్ణేఽద్యా దోదనం శీతం ఘృతం క్షీరో పసంహితమ్. 91. ఏత ద్రసాయనం మేధ్యం వలీవలితనాశనమ్, కుప్తార్యః క్రిమిదోషఘ్నం దుష్టశుక్రవిచాశనమ్. 92. తైలం భల్లాతకానాం చ పిబే న్నాసం యథాబలం, సర్వోపతాఞ్చిక్ష్కో జీవే. ద్వర్ష శతం దృఢమ్. 93. ప్రలేపోద్వర్తనన్నాన పానభోజనకర్తృణి, శీలితం ఖాదిరం వారి సర్వత్స్యగ్దోషనాశనమ్. 94. నింబం పటోలం దార్ద్రం దురాలభాం తక్తకరోహిణీం త్రిఫలాం, కుర్యా ద్దర్దనలాంశా న్నర్పటకం త్రాయమాణాం చ. 95. సలిలాఢకస్థిధానాం రసేఽష్టభాగస్థితే క్షిపే త్పూతే, చందిసకిరాతతిక్తక మాగధికా త్రాయమాణాం చ. 96. ముస్తావత్సక బీజం కల్కీకృత మర్ధకర్షా న్భాగాన్, నవసర్పిషశ్చ పట్టల మేత త్సిద్ధం ఘృతం పేయం. 97. కుష్టజ్వరగుల్మారోగ గ్రహణీపాం డ్వామయ శ్వేనుఘాన్, హన్తి పామావిసర్వపీడ కాన్కంహూమదగంధ సిద్ధంచ. 98.

అయిదుజీడిగింజలను ముక్కలుచేసి నీటిలో యథావిధిగా సాధించి కషాయముజేసి త్రాగిన కుస్తువులు నశించును. ఇయ్యది వలీవలితమును కుస్తు మున్నగు వానిని పోగొట్టును. జీడితైలమును బలానుసారముగా నొక నెలరోజులు త్రాగినచో సమస్తములయినట్టి దుఃఖములును నశించి 300 ఏండ్లుబ్రతుకఁగలుగును.

నింబము పటోలము మ్రానిపసపు దురదగొండి కటుకరోహిణి త్రిఫలములు పిత్తపాపడ కలుక్రాసుగ వీటివర్ధకుల|| చొ|| తెచ్చి 64 ఫలములనీటిలో వైచి కషాయముచేసి ఎన్నిదవ పాలు మిగిలియున్నప్పుడు వడియగట్టి పిమ్మట చందనము నేలవేయి పిష్టకు తుంగమునైలు వీటి నర్ధతులముచొ|| కల్మముచేసి 6 పలముల నేతినందు సిద్ధముచేసి త్రాగిన కుస్తువులు జ్వరములు గుల్మములు మొదలగునవి నశించును.

పంచతిక్తకఘృతము.

శ్లో. నింబం పటోలం వ్యాఘ్రిం చ గుడూచీం వాసకం తథా,
 కుర్యా ద్ధృత పలాన్భగా నేకైకస్య సుకుట్టితాన్. 99. జలద్రోణే విపక్త
 వ్యం యావ త్పాదావశేషితిం, ఘృతస్థం పచే త్తేన త్రిఫలాగర్భ
 సగయుతం. 100. పంచతిక్త మిదం ఖ్యాతం సర్వః కుష్ఠవినాశనం, అశి
 తిం వాతిజా నోగ్గాం శ్చత్వారింశ చ్చ పైత్తికాన్. 101. వింశతిం
 *శైషికాం శ్చైవ పానా దే వాపకర్షతి, దుష్టవ్రణక్రిమీ నర్మః పం
 చకాసాం శ్చ నాశయేత్. 102.

నింబము పటోలము తిప్పతీగె అడ్డసరము వీటినిన్నిటిని నూరి పదిపది పలములు
 తీసికొని ఒకద్రోణపు నీటిలో పక్వము చేసి నాల్గవ పాలు నీరు మిగిలినప్పుడు త్రిఫల
 ములకల్కమును కలిపి 16 పలములనేతిని అందు పక్వము చేయవలయును. దీనినే పంచ
 తిక్తఘృతమందును. ఇది కుష్ఠును 80 విధములగు వాతరోగములును 40 విధములగు పిత్త
 రోగములును 20 విధములగు కఫరోగమునుదుష్టవ్రణములు కృమిరోగములు మున్నగు
 వానిని పోగొట్టును.

తిక్తకఘృతము.

శ్లో. అఫలాద్వినిశావాసాయాసపార్పటకూలకాన్, త్రాయ స్తి
 కటుకానింబా స్ఫ్రీత్యేకం ద్విఫలోన్త్రితాన్. 103. క్వాథయిత్వా జల
 ద్రోణే పాదశేషేణ తేన తు, ఘృతస్థం పచే త్కల్కైః సిప్పలీవన
 చందనైః. 104. త్రాయంతీశక్రభూనిబై స్తప్రీతిం తిక్తకం ఘృతమ్.
 హన్తి కుష్ఠజ్వరాస్థాని శ్వయంఘం గ్రహణీగదమ్. 105. పాండురోగం
 విసర్పం చ క్లిబానా మపి శిష్యతే.

త్రిఫలములు పసపు మానిపసపు అడ్డసరము పిత్తపాపడ కూలకము కలుకానుగ
 కటుకరోహిణి సెలము వీటిని రెండేసిఫలము లాకద్రోణపు నీటిలో కషాయముచేసి
 సిప్పళ్లు కుంగముపైలు చండనము కలుకానుగ ఇంద్రయవనేలము నీటికల్కమును చే
 ర్చి నేతిని సిద్ధముచేసి నేవించిన కుష్టాదిరోగములు నశించును.

నుహతిక్తకఘృతము.

శ్లో. సప్తచ్ఛుద్ధం ప్రతివిహం సంపాకం తిక్తరోహిణీం, వాతాం
 మస్త ముశీరం త్రిఫలాం పటోలపిచుమర్దపర్పలకమ్. 106. ధన్వయా

సం సచందస ముపకుశ్యే పద్మకం రజన్యో చ. 107. వక్త్రాంధాం సవి
 శాలాం శ తావరీశారివే చోబే, వత్సకబీజం వాసాం మూర్వా మమృ
 తాం కిరాతతిక్తం చ. 108. కల్కా న్కుర్యా న్నతిమా న్నష్టాహ్వాం
 త్రాయమాణాం చ, కల్కస్తు చతుర్భాగో జల మప్తగుణం రసోఽ
 మృతఫలానాం. 109. ద్విగుణో ఘృతా చ్చ దేయ స్తత్సర్పిః పాయ
 యే త్సిద్ధమ్, కృష్ణాని రక్తపిత్రం ప్రబలా న్యర్శాసి రక్తవాహినీ. 110.
 వినర్ప మల్లపిత్రం వాతాస్పృశ్వాంశురోగం చ, విస్ఫోటకా న్నపామా
 న్నన్దాదకా న్కామలాం జ్వరం పాండుం. 111. హృద్రోగగుల్మపిడకా
 మస్పృగ్ధరం గండమాలాం చ, హన్యాదేత త్సద్యః పీతం కాలే యథా
 బలం సర్పిః, యోగశత్రై రస్పృజితా న్నహావికారా న్నహాతిక్తం. 112.

మయ్యాకుసూన్న ఆతివస సంపాకము కటుకరోహిణి అగరుశొంతి తుంగము
 నైలు పట్టివేళ్లు పటోలనింబములు పిత్తపాపజ యవాసచందనము పిప్పళ్లు పద్మాక్షము
 పసభు మ్రాసిపసపు వస పిల్లపీచర మనుబాల మధుకము త్రాయమాణము వీటిని కల్కము
 లను చేయవలయును. కల్కము నాలుగుభాగములు నీళ్లుపన్నితిభాగములు పటోలరసము
 రెండు రెట్లు 2కి పాలునెయ్యి కలిపి సిద్ధముచేసి నేవించిన కుమ్మర క్తపిత్రము మూలగో
 గము అమ్మపిత్తము పాండురోగములు మున్నగు వానిని సమయానుసారముగా నేవించిన
 నశింపచేయును. ఇయ్యది మహాతిక్తఘృతము. వందలకొలది యోగములగు కుడురనిరో
 గముల నెల్లను ఇని పోగొట్టును.

❖ మహాఖాదిరీఘృతము. ❖

శ్లో. ఖాదిరస్య తులాః పంచ శింశపాశనయో స్తులే, తులా
 ధ్రాః సర్వ ఏవైతే కరంజారిష్టవేతనాః. 113. షర్పటః కుటజ శ్చైవ
 వృష్యః క్రిమిహారిః తథా, హరిద్రే కృతమాల శ్చ గుడూచీత్రిఫలా
 త్రిపుత్. 114 సప్తపర్ణస్తు సంక్షుణ్ణో దశద్రోణే చ వారిణః, అష్టభా
 గావశేషం తు కషాయ మవతారయేత్. 115. ధాతీరసం చ తుల్యాం
 శం సర్పిష శ్చాఢకే పచేత్, మహాతిక్తకకల్కైశ్చ యథోక్తైః పలస
 మ్మితైః. 116. నిహన్తి సర్వకుష్మాని పానాభ్యంగాన్ని షేవణాత్, మహా
 ఖుదిర మిత్యేతి త్పరం కుష్టవినాశనం. 117.

చంద్రచైక్ర బిదుతులములు ఇరుగుడు ఒకతులము కరంజము నింబము వేపపీత్ర పాపడ కోష్ఠు చెఱుగుగాని ఉసిరిక వాయువిడంగములు పసపు మ్రానిపసపు తేల తిప్పతీగే త్రిఫలములు తెల్లతెగడ స.పల వీటినిగాని చూర్ణముచేసి పదిద్రోణముల నీటిలో పక్వముచేసి నాలవపాలు మిగిలినప్పుడు దించి ఉసిరిక రసము 64 పలములు నేయి 64 పలములు కలిపి మహాతిక్తకఘృతమును పక్వము చేయవలయును. కాని పై యోషధములును ఒక్కొక్కపలమే వేయవలయును. ఇది మహాఖదిరఘృతము. దీనిని నేవించిన నఘ లన్నివిధము లగుఁ జ్ఛివియును నశించును.

◀▶ పంచతిక్తకగుఱుఁము. ▶◀

శ్లో. నింబామృతాప్రపవటోలనిదిగ్గికానాం, భాగా స్పృశ గ్ధ శవలా నిష్పచే ధ్వు కే౨పామ్ 118. అష్టాంశ శేషితజలేన సునిఃస్పృతేన, ప్రస్థం ఘృతాస్య విషచే త్పిచుభాగక ల్కైః. 119. పాఠావిడంగసుర దారుగ జోపకుల్యా, ద్విక్షారనాగరనిశామశిచవ్యకుష్టైః. 120. తేజోవతీమరిచ వత్సకదీప్యకాగ్ని రోహిణ్యుక్కురనచాకణమూలయుక్తైః, మంజిష్ఠ యాతివిషయా వరయా యమాన్యా సంశుద్ధగుఱులువలైరపి పంచసం ఖైః. 121. తతేవినం విషమతిప్రబలం సమీరం సన్యస్థిమజ్జగత మవ్యథ కుష మీదృక్, నాడీవ్రణార్బుదభగందరగండమాలాం జస్త్రా ర్థస్వసర్వగతిగుల్మగుదోత్థ మేహాన. 122. యక్షూరుచిశ్వసనపీనసకాస శోష, హృత్పాండురోగగళవిద్రధివాతరక్తం. 123.

వేప తిప్పతీగే రేణుక యు పటోలము వాకుడు వీటిని పడేసి పలములు ప్ర త్యేక ముగా పక్వముచేసి ఎనిమిదవపాలు మిగులగా ఒక ప్రస్థము నేతిని ఒకతులముకల్ప మును అగరుకొంతి వాయువిడంగములు దేవదారువు ఏనుగుసిప్పళ్లు నజ్జక్షారము యవ క్షారము కొంతి పసపు సోంపు చవ్యము కోష్ఠు తేజోవంతి మిరియములు వాము చిత్ర మాలము కరక్కాయలు జీడిగింజలు వస సిప్పళ్లు మంజిష్ఠము అతివస త్రిఫలములు వీటి నన్నిటిని తీసికొని చక్కగా కుద్ధముచేసిన గుగ్గలమును ౪ పలములును కలిపి నేవించిన దుస్సాధ్యము లయినను కుష్ఠు నాడీవ్రణము మున్నగు రోగములు నశించును.

◀▶ వజ్రకఘృతము. ▶◀

శ్లో. వాసాగుడూచీత్రిఫలాపటోల, కరంజనింబాశనకృష్ణవేత్రం తత్కాష్ఠక లేక్తనఘృతంవిపక్వం, తద్వజ్రకం కుష్ఠహరం ప్రదిప్తం. 124.

విశేర్ణకర్ణాంగుళిహస్తపాదః, క్రీమ్యర్దితో భిన్నగలోపి మర్త్యః, పౌరాణికీం కాన్తి మవాప్య జీవే, దవ్యాహతో నర్వశతం చ కుష్ఠీ. 125.

అడ్డనరము తిప్పతీగ త్రిఫలములు పటోలము నెనులిఅడుగుచెక్క నింబము వేగి నల్లమును బాల వీటికపాయముల కల్కములతో నేతని పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కుష్ఠును పోగొట్టును. దీనిని నేవించిన కాళ్లు వ్రేళ్లు తిని పోయినవారికైనను యథాప్రకారపు కాంతియును కాయమును పచ్చి 100 ఏడు జీవించెదరు.

◀◀ తేలతైలము. ▶▶

శ్లో. ఆరగ్వధం ధవం కుప్తం హరితాశం మనశ్శిలామ్, రజనీద్వయసంయుక్తం పచే తైలం విధానవితే, ఏతేనాభ్యంజయే చ్ఛిప్తీక్షీప్రం శ్విత్రం వినశ్యతి. 126.

తేల కాము కోష్ఠ హరిదళము మణిశిల పసపు మార్చివసపు వీటికల్కమును చేయుటను చక్కగా నెఱిగి చేసి నేవించిన కుష్ఠులు నశించును.

◀◀ తృణకతైలము. ▶▶

శ్లో. మంజిస్తా రుక్షీ శాచక్ర మర్దారగ్వధపల్లవైః, తృణకస్వరసే సిద్ధం తైలం కుప్తపారం కటు. 127.

మంజిష్ఠము కోష్ఠ పసపు తగిరినెత్తులు తేల ఆవల వీటికల్కము, గోహిపత్య ణరసము వీటితో ఆవనూ నెను సిద్ధముచేసి నేవించిన కుష్ఠులు నశించును.

◀◀ మహాతృణకతైలము. ▶▶

శ్లో. హరిద్రాత్రిఫలాదారు హయమారకచిత్రకమ్, సప్తచ్ఛదశ్చ నింబత్వ క్కరంజో వాలకం నఖి. 128. కుప్త మేడగజాబీజం లాంగలిగణికారకా, జాతీపత్రం చ దార్ద్రీ చ హరితాలం మనశ్శిలా. 129. కళింగా తిలపత్రం చ అర్కక్షీరం చ గుగ్గులుః, గుడత్వజ్జరిచం చైవ కుంకుమం గ్రాధిపర్ణజమ్. 130. సర్జప్ణాశఖదిర విడంగం పిష్పలీం వచామ్, ఘనరేణ్యమృతాయష్టి కేసరం ధ్యామకం విషం, విశ్వకట్ఫల మంజిస్తా వోలస్తుంబీఫలంతథా, స్నుహీసంపాకయోః పత్రం వాగుజీబీ జమాంసికే. 131. ఏలాజ్యోతిష్తతీమూలం శిఠిపోగోమయా ద్రసః, చందనేకుప్తవిర్గుండీ విశాలా మల్లికార్ద్యయమ్. 132. వాసాశ్వగంధాబ్రాహీ

చ త్రావ్యాహ్వాంచంపకకట్టలం, ఏత్యై కల్లైః పచే త్తైలం తృణాకస్వరస ద్రవం. 134. సర్వత్వగ్లోషహరణం మహాతృణాక సంజ్ఞితం.

పసపు త్రిఫలములు దేవదారువు గన్నేరు చిత్రమూలము సత్తల వేపెచెక్క- నెమలియడుగుచెక్క- కులువేరు నఖము కోఱు తగిరి సెవిత్తులు జాజిచిగుళ్లు మౌనిపసపు హరిదళము మనశ్శిల తెల్లతెగడ తిలలు తేజపత్రి జిల్లేడుపాలు గగ్గిలము లవంగపు పట్టు మిరియములు కేసరములు చిట్టిఆగలతులసి కాచు వాయువిడంగులు పిప్పళ్లు పస తుంగముత్తెలు రేణుక తిప్పతీగె మధుకము గోహిషతృణము మంజిష్ఠము సోఠవిత్తులు జెనుడు ఆకులు బావంచవిత్తులు విలక్షలు మున్నగువాని కల్మసుండు తైలమును పక్వముచేసి వాడినచో త్వగ్లోషములు సమస్తమును హరించును.

◀▶ ప జ క తైలము. ◀▶

శ్లో. సప్తవర్ణకరంజార్కమాలతీకరివీరజం. 135. మూలం స్ను హీశిరీమాభ్యాం చిత్ర కాస్ఫోతయో రపి, కరంబజీజం త్రిఫలాం త్రికటుం రజనీద్వయమ్. 136. సిద్ధార్థకం విడంగం చ ప్రపున్నాడతిలై స్సహ, మూత్రపిష్టిః పచే త్తైలం ఏభిః కుప్తమ్ వినాశసం. 137. అభ్యంగా ద్వ జకం నామ నాడీదుష్టవ్రాణాపహం.

విడాకులపొన్న నెమలియడుగుచెక్క జిల్లేడు జాజి గన్నేరు కిటివేళ్లను జనుఁ డు శిరీషములవేళ్లును చిత్రమూలపువేళ్లు తెల్లమును బాలవేళ్లును నెమలియఁ కుగు విత్తనములును త్రిఫలములు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు పసపు మ్రానిపసపు ఆవాలు వాయువిడంగులు తగిరి సె తిలలు వీటిని గోమూత్రముతో నూరి తైలమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది కుప్తము యోగోట్టును. దీనిని పైఁకరిద్దినచో నావ్రణాదులు మానును.

◀▶ మ రి చా ద్య తైలము. ◀▶

శ్లో. మరిచాలశిలాహ్వార్క పయోశ్వారజటాత్రవృత్. 138. శక్పద్రసవిశాలారు జ్ఞీశాయుద్ధారుచందనైః, కటుతైలా త్వచేత్ప్రీఢం ద్వ్యక్షి ర్విషపలాన్వితైః. 139. సగోమూత్రం తదభ్యంగా ద్రదుశ్చై త్రవినాశసం, సర్వేష్వపి చ కుషేషు తైల మేత త్ప్రీశస్యతే. 140.

మిరియములు హరిదలము మణిశిల అర్కక్షీరము గన్నేరువేళ్లు తెల్లతెగడ వేడ ఇంద్రవారుణి కోఱు పసపు మ్రానిపసపు దేవదారువు చందనము వీటినిన్నీటి నరపలముచో వీటిని కల్మముచేసి అందు 16 పలముల ఆవనూనెను కలిపి పక్వముచేసి గోమూత్రమును కలిపి రద్దిన శ్చిత్రకుష్మములును నశించును.

● బృహస్పతిచాద్య తైలము. ●

శ్లో. మరిచం త్రివృతా దంతీ క్షీరమార్కం శకృద్రసః దేవ
దారు హరిద్రే ద్వే మాంసీ కుష్ఠం సచందనం. 141. విశాలా కరవీరం చ
హరితాలం మనశ్శిలా, చిత్రకోలాం గలాఖ్యా చవిడంగం చక్ర మర్దకం.
142. శిరీషం కుటజో నింబం సప్తపర్ణస్సు హామృతాః, సంపాకో నక్త
మాలోబ్ధః ఖదిరం పిప్పలీ వచా. 143. జ్యోతిష్తతీ చ పలికా విషస్య
ద్విపలం భవేత్, ఆఢకం కటుతైలస్య గోమూత్రం తు చతుర్ధణం.
144. మృత్పాత్రే లోహపాత్రే వా శనై ర్భృద్భగ్నినా పచేత్, పక్వా
తైలవరం హ్యేత న్నక్షయే త్కౌష్ఠికా న్స్యణాన్. 145. హమా విచ
ర్చికా దద్దు కంఠా విసోఢకాని చ, వలయః పలితం ఛాయా నీపీ
వ్యంగ స్తథైవ చ. 146. అభ్యంగేన ప్రాశస్త్యంతి సౌకుమార్యం చ
జాయతే, ప్రథమే వయసి స్త్రీణాం యాసాం నస్యం తు దీయతే. 147.
పరా మపి జరాం ప్రాప్య న స్తనా యాన్తి నమృతాం, వలీవర్ద స్తురం
గో వా గజో వా వాయుపీడితః. 148. ఏభి రభ్యంజనై ర్గాఢం భవే
న్నారుతవిక్రమః.

మిరియములు తెల్లతెగడ దంతి అర్కక్షీరము పేదరసము దేవదారువు పసపు
మానిపసపు జటామాంసి కుష్ఠచందము గన్నేరు హరిదళము మణిశిల చిత్రమాలము
లాంగలీ వాయువిడంగములు తగిసి నిరసెన కోష్ఠుచెక్క నింబము విడాకులసాన్న
జెముడు తిప్పతీగ తేల నెనులిఅద్దం తుంగమునై పీప్పళ్లు వస వీటిలి పలము చొ||
ఆవనూనె ఒకయాఢకము నాలుగుకెట్లు గోమూత్రము వీటిని మట్టికుండలో గాని
లోహపాత్ర లో గాని సస్యనికెగను పక్వముచేసి దించి ఈతైలమును కుష్ఠ వ్రణములకు
వుయవలయును. గజ్జ విచర్చిక దద్దువు జలి విసోఢకము వలీవలితము ఇనియన్నియు
నశించును. గోగవు ప్రథమావస్థలో నస్యమును చేసినచో త్రీలకు వృద్ధావస్థలో నెనను
చను మొనలు ప్రేలబడవు.

● విషతైలము. ●

శ్లో. నక్తమాలం హరిద్రే ద్వే అర్క స్తగర మేవ చ. 149.
శగవీరం వచా కుష్ఠ మాసోఢతా రక్తచందనం, మాలతీ సప్తపర్ణం చ
ముంజిస్తా సింధువారికా. 150. ఏసా మర్థపలా న్భాగాన్ విషస్యాపి
పలం తథా, చతుర్ధణే గవాం మూత్రే తైలప్రస్థం విహాసయేత్. 151

శ్విత్ర విస్ఫోటకిటిభ కీటలూతా విచర్పికాః, కంఠాకచ్ఛువికారా శ్వ యే వ్రణా విషదూసితాః. 152. విష్మతైల మిదం నామ్నా సర్వవ్రణ విశోధనం.

నెమలిఆడుగు పసపు మ్రానిపసపు జిల్లేడు తగరము గన్నేరు వస కోష్ఠు తైల మనుబాల రక్తచందనము జాజి సప్తపర్ణము మంజిష్ఠ వావిలి వీటి సర్ధపలమంతయును పొన్నతైలము నొకపలమును నాలుగురెట్లు గోమూత్రమును వీటిలో 16 పలముల తైల మును పక్వముచేసి వాడిన శ్విత్రకుస్థానలను పోగొట్టును.

◀◀ కరవీరతైలము. ౧◀◀

శ్లో. శ్వేతకరవీరరసో గోమూత్రం చిత్రకం విడంగం చ, కుష్మే ఘ తైలయోగః సిద్ధోయం సమ్మతో భిషజాం. 153.

తైలగన్నేరురసము గోమూత్రము చిత్రమూలము వాయువిడంగములు వీటిలో సిద్ధముచేసిన తైలము కుష్మల నన్నిటిని పోగొట్టును.

◀◀ తైలగన్నేరు తైలము. ౨◀◀

శ్లో. శ్వేతకరవీరమూలం విపాంశసాధితం గవాం మూత్రే, చ ర్చదళపామా సిద్ధవిస్ఫోట క్రిమికిటిభజి తైలం. 154.

తైలగన్నేరుపేళ్లు పొన్నతైలము వీటిని గోమూత్రములో సాధించి లేపనచేసి నచో పామాదిగోగములు నశించును.

◀◀ సిందూరాదితైలము. ౩◀◀

శ్లో. సిందూరార్ధపలం పిష్ట్యా జీరకస్య పలం తథా, కటుతైలం పచే న్నానీం సద్యః పామాహారం పరం. 155.

సిందూరము అరపలము జీలకఱ్ఱపలము వీటిని కి పలముల ఆవనూనెతో పక్వము చేసి యుపయోగించినచో తక్షణమే పామను పోగొట్టును.

◀◀ మహాసిందూర తైలము. ౪◀◀

శ్లో. సిందూరం చందనం మాంసీ విడంగం రజసిద్వయం, ప్రి యంగుం పద్మకం కుప్తం మంజిష్ఠాం ఖదిరం వచాం. 156. జాత్యర్క త్రివృతానింబ కరంజవిష మేవ చ, కృష్ణవేత్రకలోధ్రం చ ప్రపున్నా డం చ సంహారేత్. 157. శ్లక్షపిష్టాని సర్వాణి యో జయే తైలమాత్ర యా, అభ్యంగేన ప్రయుంజిత సర్వకుషవినాశనం. 158. పామావిచర్చి

కాకండ్నూ విసర్పాదివినాశనం, ర క్తపిత్తోత్థితాన్ హన్తి రోగా నేవంవి ధాన్యహూన్. 159.

సింహారము చందనము జటామాంసి వాయువిడంగములు పసపు మ్రానిపసపు ప్రియంగువు పద్మాక్షము కోష్ఠ మంజిష్ఠము కాచు మున్నగువానిని సూరి తైలములో పక్వముచేసి రుద్దినచో కుష్ఠులు నశించును.

◀◀ ఆదిత్యక తైలము. ◀◀

శ్లో. మంజిష్ఠా త్రిఫలాలాక్షా నిశాశిలాలగంధకైః, చూర్ణితై స్తైల మాదిత్యపాకం పామాహారం పరం. 160.

మంజిష్ఠము త్రిఫలములు లక్కపసపు మణిశిల హరిదలము గంధకము వీటిహూ ర్ణమునందు తైలమును ఎండలో కాచవలయును. ఇయ్యది పామగోగములనుపోగొట్టును.

◀◀ దూర్వాద్యతైలము. ◀◀

శ్లో. స్వరసేన చ దూర్వాయాః పచే త్తైలం చతుర్గుణం, కచ్చూ విచర్చికా పామాః అభ్యంగా దేవ నాశయేత్. 161.

నాలుగురెట్ల గరికరసములో తైలమును కాచి రుద్దినను పామగోగములు నశిం చును.

◀◀ అర్కతైలము. ◀◀

శ్లో. అర్కపత్రరసే పక్వం కటుతైలం నిశాయుతం, మనశిలాయుతం వాపి పామా కచ్చాద్విదినాశనం. 162.

జిల్లేడాకుల రసమునందు ఆకనూనెను పక్వముచేసి పసుపును గాని మణిశిలను గాని చేర్చి పూసికొనిన పామాదులు నశించును.

◀◀ గండిరాది తైలము. ◀◀

శ్లో. గండిరికా చిత్రక మూర్కవార్క, కుష్మద్రుమ త్వీగ్లవణై స్స మూత్త్రైః, తైలం పచే న్నండలద్రుకుప్త, దుప్తవ్రాణారుక్మిటిభావ హారీం. 163.

తెయ్యదు చిత్రమూలము గుంటకలగరాకు జిల్లేడు వీటిరసముచేర్చి ఉప్పు గోమూ త్రములలో తైలమును కాచి రుద్దినచో కుష్ఠులు నశించును.

◀◀ పృథ్వీసార తైలము. ◀◀

శ్లో. చిత్రకస్యాథ నిర్గుండ్యా హయమారన్య మూలతః, నాడీచ బీజా ద్విషతః కాంజిష్ఠం పలరపలం. 164. కరంజ తైలాప్తపలం కాంజిక

స్వవలం పునః, మిశ్రితం సూర్యసంతప్తం తైలం కుష్ఠవృణాస్రజిత్ .165.

చిత్రమూలమువేళ్ళు వావిలివేళ్ళు గన్నేరువేళ్ళు నాడీ కాకపుబిజములు పొన్ను పీటిని ఒక్కొక్కపలము గంజిలో నూరి మర్దించినను కుష్ఠులు నశించును.

సోమరాజి తైలము.

శ్లో. సోమరాజీ హరిద్రే ద్వే సర్వపారగ్విధం గదం, కరంజైడగ జాబీజం గర్భం దత్వా విపాచయేత్ .166. తైలం సర్వపసంభూతం నాడీ దుష్టనృణాపహం, అనేనాశు ప్రశామ్యన్తి కుష్ఠా న్యష్టాదలైవ తు. 167. నీలికాపిడకా న్యంగం గంభీరం వాతశోణిణం, కంఠాకచూర్ణప్రశమనం కచ్చుపామావినాశనం. 168.

బావంచివిత్తులు పసపు ప్రానిపసపు ఆవాలుతేల శోఘ్య నెమలి యదుగు తగిరి సెవిత్తులు పీటికల్కమును ఆవనూనెలో సిద్ధముచేసి రాచినను పదు నెనిమిది విధములగు కుష్ఠులును నశించును.

రేచనాది తైలము.

శ్లో. పక్షాత్పక్షా చ్చర్దనా సృభ్యవేయా, న్నాసా న్నాసా త్స్యం సనం చా ప్యధస్తాత్, త్యోహా త్యోహా న్నస్యత శ్చాపవీణా, న్నాసేవ్య స్పృజ్మోక్షయే త్నట్సు సట్సు. 168. యోషిన్యాంససురాత్యాగః శాలి ముద్దయవాదయః, పురాణా స్తిక్తశాకం చ జాంగలం కుష్ఠినాం హితం. 170.

పనిహేనుగోజాలకు నమనమును నెలనెలకు విరేచనములను మూడేసిగోజాలకు నస్యమును ఆరేసి నెలలకు రక్తస్థావమును చేయవలయును. శ్రీసంగాది అపథ్యములను వదలి పెట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కుష్ఠాధికార ప్రకరణము యుగిసెను.

౧౦. ఉదర్దకోశ శీతపితృధికారము.

ఉదర్దకాదులకు అభ్యంగములు.

శ్లో. అభ్యంగః కటుతైలేన సేక శ్శోష్ణాంబుభి స్తతిః, ఉదర్దే వమనం కార్యం పటోలారిష్టవారిణా. 1. త్రిఫలాపురకృష్ణాభి ర్విరేక

శాస్త్ర శస్యజే, త్రిఫలం ఊద్రసహితంపిబే ద్వా నవకార్షికాం.2. విసర్వోక్త మమృతాది భిష గత్రాపి యోజయేత్, సితాం మధుకసం యుక్తాం గుడ మామలకై స్సహ. 3. సగుడం దీప్యకం యస్తు ఖాదే తృభ్యాన్నభు జ్జురః, తస్య నశ్యతి సప్తాహా దుదర్శః సర్వదేహజః. 4. సిద్ధార్థుజనీకలైః ప్రపున్నాడతిలై స్సహ, కటుతైలేన సంమిశ్ర మేత దుద్వర్తనం హితం. 5. దూర్వానిశాయితో లేపః కచ్చుపామావినా శనః, క్రిమిదద్దుహర శ్చైవ శీతపిత్తహరః షరః. 6. అగ్నిమంథభవం మూలం పిప్లం వీతం చ సర్పిశా, శీతపిత్తోదర్దకోతా న్నప్తాహా దేవ నా శయేత్. 7. కుష్ఠోక్తం చ క్రమం కుర్యా దన్లుపిత్తఘ్న మేవ చ, ఉద ర్షోక్తాం క్రియాం చాపి కోఠరోగే సమాసతః. 8. సర్పిః వీత్వా మహా తిక్తం కార్యం శోణితమోక్షణం.

ఆఙనానెతో తలంటికొని వేడినీళ్లను పోసికొని వాంతులను చేయవలయును.

త్రిఫలాదులతోవిరేచనముచేయించుటమంచిది. లేనిచో త్రిఫలములను లేనైననుత్రాగ వలయును. విసర్పికిచెప్పిన ఆమృతాదియోగముల నిడునవలంబింపవలయును. మధుకము చక్కెరతోగాని ఉసిరికినా బెల్లముతో గాని తినవలయును. గుడసహితముగు ఆఙమో దను నేవించిన ఉదర్దము నశించును. దూర్వలను పసపులు నూర లేపన చేసినచో కచ్చు దద్దువు పాము నశించును. అరణీవేళ్లను నూరికొని నేతితో త్రాగిన శీతపిత్తాదులు ఏడు గోజులలో నశించును. కుష్ఠము చెప్పిన చికిత్సలను ఆమపిత్తమును పోగొట్టెడిచికిత్సలను విస్తారముగా కోఠరోగమునందు చేయవలయును. మహాతిక్తమును త్రాగి రక్తస్రావణ మునుచేయుటయును మంచిది.

◀ నింబపత్ర సేవనాదులు. ▶

శ్లో. నింబస్య పత్రాణి సదా ఘృతేన ధాత్రీవిమిశ్రాణ్యధ వోప యుంజ్యత్. 9. విసోఘటకోఠక్షతశీతపిత్తం కండ్వస్తపిత్తం సహసాచ జహన్యత్, ఊరసింధూత్థతైలై శ్చ గాత్రాభ్యంగం ప్రయోజయేత్. 10. గంభారికాఫలం పక్వం శుష్క ముత్సేవితం పునః, క్షీరేణ శీతపిత్త ఘ్నం ఖాదితం పక్యనేవినా. 11. తైలోద్వర్తనయోగేన యోజ్య ఏలాదికో గణః, శుష్క మూలకయూషేణ కౌలుత్థేన ధనేన వా. 12. భోజనం సర్వదా కార్యం లావతిత్తిరిజేన వా, శీతలా న్యన్నపానాని

బుద్ధ్యా దోషగతిం భిషక్. 13. ఉష్ణాని వా యథాకాలం శీతపితై ప్రయోజయేత్.

ఎల్లప్పుడును వేపఆకులను నేతితోగాని ఉసిరికతోగాని కలిపితినినచో విస్ఫోటకము కోష్ఠ తుతము శీతపిత్తము గజ్జ మున్నగునవి నశించును. పండినగుమ్ముడు నెండించి పాత్రోతినిన శీతపిత్తములు నశించును. ఏలాది గణపుటోషధములను తైలముతో నలుగుపెట్టనలయును. ఎండినమునగ కాయల రసముతోకాని ఉలవలక పాయముతోగాని తిత్తిరిపక్షిమాంసపు రచముతోగాని భుజింపవలయును. దోషములను చక్కగా నెట్టిగి శీతలములుగాని ఉష్ణములుగాని యైన యన్న పానములను శీతపిత్తనోగముల ననుసరించి వై గ్యుఁడు పెట్టించుచుండ వలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఉదర్ధకోష్ఠ శీతపితాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

గం. ఆముపితాధికారము.

● ఆముపితమునకు సామాన్యోపాయములు. ●

శ్లో. వాన్తిం కృత్వామ్లపిత్తేతు విరేకం మృదు కారయేత్, సమ్యగ్వాంతివిక్తస్య సుస్పిగ్ధ స్యానునాసనం. 1. ఆస్థానం చిరోద్భూతే దేయం దోషాద్యపేక్షయా, క్రియాశుద్ధస్య శమనీ హ్యానుబంధవ్యపేక్షయా. 2. దోషసంసర్గజే కార్యా భేదజాహారకల్పనా, ఉద్ధర్షగం వమనైర్ధిమా నధోగం రేచనైర్నరేత్. 3. తిక్తభూయిష్య మాహారం పానం వాపి ప్రకల్పయేత్, యవగోధూమవికృతీ స్తీక్ష్ణసంస్కారవర్జితాః. 4. యథాస్వం లాజనక్రూన్వా సీతా న్నఘయుతా నిబేత్, నిస్తుషయపవృషథాత్రీ, క్వాధ క్రీనుగంధిమఘయుతః పీతః, అపనయతి చామ్లపిత్తం యది భుంక్తే ముద్గయూషేణ. 5. కఫపిత్తవమీకంఢూజ్వరవిస్ఫోటదాహఘ్న, పాచనో దీపనః క్వాధః శృంగ బేరపటోలయోః. 6. పటోలం నాగరం ధాన్యం క్వాధయిత్వా జలం పిబేత్, కంఢూపామా ర్దిశూల ఘ్నం కఫపితాగ్నిమాంద్యజిత్. 7. పటోలవిశ్వామృతిరోహిణీకృతం, జలం పిబే త్పిత్తకఫోచ్చయే తు, శూల భ్రూమా రోచక వమ్నీమాంద్య దాహజ్వరచ్ఛర్దినివారణం తత్. 8. యవకృష్ణాపటోలానాం క్వా

థం క్షౌద్రయుతం పిబేత్, నాశయే దమ్లపిత్తం చ అరుచిం చ పమిం తథా. 9.

అమ్లపిత్తమునకు వాంతులను చేయించి పిత్తుట మృదువుగా విరేచనముల క్రియవలయును. చిరోద్భూతముగు దానియందు దోషాదులకంటె నెక్కుడుగా నాస్థాపన జేయవలయును. దోషసంస్కరజములగు వానికి బోషణమును ఆహారమును కష్టించవలయును. ఊర్ధ్వగతమైన అమ్లపిత్తము వాంతులచేతను అధోగతమైన అమ్లపిత్తమును విరేచనములచేతను సోగొట్టవలయును. తిక్తములగు నాహారములను కష్టించవలయును. పొట్టుతీసిన యవలు అడ్డపరము ఉసిరిక వీటికషాయములలో అవంగపుపట్ట ఏలకులు జాపత్రి వీటిమార్గమును తేనెను వేసికొనిత్రాగి ముద్దయువామును భుజించినచో అమ్లపిత్తము నశించును. అల్లము పటోలము వీటికషాయము పాచనమును దీపనము నగును. తటోల శొంఠి ధనియములు వీటికషాయమును త్రాగినచో పాను కూల మున్నగువి నశించును. డటోలము శొంఠి వారాహీ కండ వీటికషాయమును పిత్తకఘాధిక్యతయందును అమ్లపిత్తమునందును త్రాగిన శూల భ్రమ మున్నగువి నశించును. యవలు పిప్పళ్లు పటోలము వీటికషాయములలో తేనెను వైచికోని త్రాగిన అమ్లపిత్తము ఆరుచి మున్నగువి నశించును.

❖ వాసాదశాంగము. 9. ❖

శ్లో. వాసామృతాచర్పటకానింబభూనిబమార్కనైః, త్రిఫలా కులకైః క్వాథః సక్షౌద్ర శ్చామ్లనాశనః. 10. ఫలత్రికం పటోలం చ తిక్తాక్వాథః సితాయుతః, వీటిః క్లితకమధ్వాక్తో జ్వరచ్ఛర్ద్యమ్లపిత్తజిత్. 11. పథ్యాభృగరజః చూర్ణం యుక్తం జీర్ణగుణేన తు, జయే దమ్లపిత్త జన్యాం చర్ది మన్నవిదాహజా. 12.

అడ్డనము తిప్పతీగె పిత్తపాపడ వేప నేలవేము గుంటకలగ రాళ్లు త్రిఫలములు పటోలము వీటికషాయములలో తేనెను కలిపి త్రాగిన నామ్లపిత్తములు నశించును. త్రిఫలములు పటోలము కటుకగోహిణి వీటికషాయములలో చక్కెర మధుకము తేనె వేసి కొనిత్రాగినను అమ్లపిత్తములు జ్వరములు నశించును. కరక్కాయలు గుండకలగచూర్ణమును ప్రాతబెల్లముతో తినిన పిత్తజముగు విభాహము ఛర్ది మున్నగువి నశించును.

❖ వాసావిగ్ధలము. 9. ❖

శ్లో. వాసానింబపటోల త్రిఫలాశనయా సయోజితో జయతి, అధి కకఘామ్లపిత్తం ప్రయోజితో గుగ్గులుః క్రమేణ, చిన్నాఖదిరయస్యాహృ

దార్శన్యంభో వా మధుద్రవం. 13. సద్రాక్షా మభయూం ఖాదే త్స
 ఙ్గేద్రాం సగుడాం చ తాం, కటుకాసితావలేహ్య పటోల విశ్వం
 చ ఙ్గేద్రసంయుక్తాం, రక్తస్మితౌ చ యుక్త్యా వా ఖండకూస్తాండకం
 శ్రేష్ఠం. 14. పటోలధన్యాక మహాపథాబ్జైః కృతః కషాయో వినిహ
 న్ని శీఘ్రం, మందాసలం పిత్తబలాసదాహా చ్చర్ధి జ్వరానూనిలశూల
 రోగాన్. 15. చ్చిన్నోద్భవానింబపటోలపత్రంపలత్రికం సుకృధితం సు
 శీతం, ఙ్గేద్రాన్వితం పిత్త మనేకగూపం సుదారుణం హన్తి హి చామ్లు
 పిత్తం. 16.

అడ్డసరము నింబము పటోలము త్రిఫలములు ఆశన వీటితో గుగ్గులమును
 చేర్చి నేవించిన ఆంధ్రపితృమును పోగొట్టును. తిప్పతీగె కామ మధుకము మ్రానిచనపు
 వీటికషాయునుండు తేనెను వైచికోని త్రాగినను ద్రాక్ష కరక్కాయలను తేనె బెల్లము
 లతోగాని నేవించినను మంచిది. అట్లే పటోలమును శొంఠిని తేనెలో కలిపికోని తినిన
 రక్తస్రావములను మంచిది. పటోలము ధనియములు శొంఠి తుంగముస్త్రైలు వీటికషాయ
 ము అగ్నిమాంద్ర్యాదులను పోగొట్టును. తిప్పతీగె నింబము పటోలము వీటిని 12 తుల
 ముల కషాయమును చేసి చల్లాచ్చి తేనె వైచికోని త్రాగిన ననేకవిధము లగు నామ్లుపిత్తము
 లను పోగొట్టును.

▶▶ పటోలాదికషాయములు. ◀◀

శ్లో. పటోల త్రిఫలా నింబ శ్రుతం మధురయతం పిబేత్, పిత్త
 శ్రేష్ఠజ్వరచ్ఛర్ధిచాహశూలోపశాంతయే. 17. సింహాస్యామృతమండాకీ
 క్యాథం వీత్వా సమాక్షీకం, ఆంధ్రపిత్తం జయే జ్జంఠుః కాసం శ్వాసం
 జ్వరం వమిం. 18. వాసాఘృతం తిక్తఘృతం సింహాస్యామృత మేవ చ, ఆ
 మ్లుపిత్తే ప్రయోక్తవ్యం గుడకూస్తాండకం తథా. 19. పక్తిశూలాపహా
 యోగా స్తథా ఖండామలక్యపి, సింహాస్యామృతం చామ్లుపిత్తవిహా
 శినీ. 20. జంబీరస్వరసః వీతః సాయం హస్తస్యపిత్తకం, గుడపిష్పలి
 పథ్యాభిస్తుల్యాభి ర్దోదకః కృతః. 21. పిత్తశ్రేష్ఠాపహః ప్రోక్తో మంద
 మగ్నిం చ దీపయేత్, హింగుం చ తతకఫలాని చించాత్వచోఘృతం చ
 పుటదగ్గం. 22. శమయతి తదమ్లుపిత్త మమ్లుభుజో యది యథోత్తరం

ద్విగుణం, కాంతాపాత్రే వరాకల్కో వ్యుస్థితోఽభ్యాసయోగతః, సితాక్షాద్రసమాయుక్తః కఫపిత్తహర స్సృతః. 23.

చేదఃపాల్ల త్రిఫలములు నింబము వీటికషాయములూ తేనెను వేసికొని త్రాగిన పిత్తము కఫము జ్వరము మున్నగువి శాంతించును. అడ్డసరము వారాహీకంద పెద్దవా కుడు వీటికషాయమును తేనెతో త్రాగిన శాంతించును. బెల్లము పిప్పళ్లు కరక్కాయలు వీటినినూరి మాత్రలనుకట్టి తినినను పిత్తకఫములు నశించును. ఇంగువ చిల్లగింజలు చింతబిఱును నేయి వీటిని ఫుటపాకముచేసి యథోత్తరముగా నమ్లమును భుజించువారు భుజించిన ఆమ్లపిత్తము హరించును. కాంతలోహపాత్రములూ త్రిఫలకషాయమును రాత్రియంతయు నుంచి చక్కెరను తేనెను చేర్చికొని నేవించిన మంచిది.

◀ పంచనింబాదిచూర ము. 24 ▶

శ్లో. ఏకోంశః పంచనింబానాం ద్విగుణోఽపృద్ధదారకః, సక్తు రశగుణో దేయః శర్కరామధురీకృతః. 24. శీతేన నారినా పీతః శూలం పిత్తకపోత్థితం, నిహన్తి చూర్ణం సక్షోద్ర మమ్లపిత్తం సుదారుణం. 25.

పంచనింబములు ఒకపాలు బొద్దికూర గెండుపాళ్ళు సత్తు పదిపాళ్లు పొడిచేసి చక్కెరకలిపి చల్లనినీటితో త్రాగిన పిత్తకఫములు నశించును. తేనెతో త్రాగిన భయంకిరములగు నామ్లపిత్తములును నశించును.

◀ లోహకీటాదిధాతుశోధనములు. 26 ▶

శ్లో. ఆశు భక్తోదకైః పిష్ట భ్రమకం తత్ర సుస్థితం, కందమాణాసిసంహార ఖండకర్ణరసై రథ. 26. తంషలీయం చ శాలిం చ కాలమారీషజేన చ, వృశ్చీరబృహతీభృంగ లక్ష్మణా కేశరాజజైః. 27. షేషణం భావనం కుర్వాత్పుటం చానేకశో భిషక్, యావన్నిశ్చంద్రకం త త్స్యా చ్చుద్ధి రేవం విహాయ సః, స్వస్థమాక్షీకశాలిం చ ధ్వాతం నిర్వాపితం జలే. 28. త్రైవలేధ విచూర్ణ్యైవం తౌహం కాంతాదికం పునః. 29. బృహత్పితృకరీ కర్ణత్రిఫలావృద్ధదారజైః, మాణకండాస్థిసంహార శృంగ బేరభవై రసైః. 30. దశమూలీముండతీకా తాలమూలీసముద్భవైః, పుటితం సాధు యత్సేన శుద్ధి మేవ మయో వృజేత్. 31. వశిరం శ్వేతవాట్యాలం మధుపర్ణీ మయూరకం, తండులీయం చ వర్షాహ్వాం దత్వా ధ శోష్

ర్షమేవ చ. 32. పాక్యం సజీర్ణమండూరం గోమూత్రేణ దినత్రయం, అంతర్పాష్ప మదగ్ధం చ తథా స్థావ్యం దినత్రయం. 33. విచూర్ణితం శుద్ధి రియం లోహాకిట్టస్య దర్శితా, జయం త్యావర్ధమానస్య ఆర్ద్ర కస్య రసేన తు. 34. వాయుస్యా శ్చానుపూర్వైవ్యవం మర్దను రస శోధనం, గంధకం నవసీతాఖ్యం క్షుద్రితం లోహభాజనే. 35. త్రి ధా చండాతపే శుష్కం భృంగరాజరసాఘ్నతం, తతో వహ్నాద్రవీ భూతం త్వరితం వస్త్రగాలితం. 36. యత్నా ద్భృంగరసే క్షీప్తం పుసః శుష్కం విశుద్ధ్యతి.

కలికడుగుతో సభృకమునునూరి యుంచి మాణకందము ఆముదము లవంగపుపట్ట పీటి రసమును ఎఱ్ఱగలిజేరు గుంటకలగర పీటితో మాటిమాటికి భావనచేసి పుటమువేయ వలయును. చంద్రుడు ప్రకాశింపనంతవఱకును దీనిని పక్వము చేయవలయును. ఇట్లు లోహమును శుద్ధిచేయగావలయును.

◀ ౧౧ శ్లోధావతీగుటిక. ౧౧ ▶

శ్లో. గగనా ద్విపలం చూర్ణం లోహస్య పలమాత్రకం. 37. తాహాకిట్టపలార్థం చ సర్వ మేకత్ర సంస్థితం, మండూకపర్ణీవశిరతాల మూలీరసైః పుసః. 38. వరీభృంగకేశరాజకాలమూరిపజై రథ, త్రి పలాభద్రముస్తాభిః స్థాలీపాకా ద్విచూర్ణితం. 39. రసగంధకయోః క్షిరో ప్రత్యేకం గ్రాహ్య మేకతః, తన్నర్దనా చ్చిరాఖలేయత్నతః కజ్జలీకృతం. 40. వచా చవ్యంయమానీచ జీవకేశరపుష్పికా, వ్యోపం ముస్తంవిడంగంచ గ్రంథికం ఖరమంజరీ. 41. త్రివృతా చిత్రకోదంతీ సూర్యావరో సితస్తథా, భృంగమాణకకంద శ్చ ఖండకర్ణక ఏవ చ. 42. దగ్ధోత్పలా కేశరాజకాలావకడకోపిచ, ఏషా మర్ధపలం గ్రా హ్యం పటఘృష్టం సుచూర్ణితం. 43. ప్రత్యేకం త్రిఫలాయా శ్చ పలార్థం పల మేవ చ, ఏత త్వర్వం సమాలోడ్య లోహపాత్రే తు భావయేత్. 44. ఆతపే దండనంఘృష్ట మార్ద్రకస్య రసైః త్రి ధా, తద్రసేన శిలాపిష్టం గుటికాం కారయే ద్విషక్. 45. బదరా స్థి నిభాం శుష్కం సునిగుస్తాం నిధాపయేత్, త త్పాత్ర రోభీజనా దా తు నేవితం గుటికాత్రయం. 46.

అయ్యోదకానుపానం చ హితం మధురవర్జితం, దుగ్ధం చ నారికేళం చ
 వర్జనీయం విశేషతః. 47. భోజ్యం యథేష్ట మిష్టం చ వారిభక్తామ్ల
 కాంజికం, హం త్యమ్లపిత్తం వివిధం శూలం చ పరిణామజం. 48. పాండు
 రోగం చ గుల్మం చ శోధోదరగుదామయాన్, యత్యైణం పంచకాసాం
 శ్చ ముందాగ్నిత్వ మరోచకం. 49. స్త్రీహానం శ్వాస మానాహ మామ
 వాతం సుదారుణం, గుడీ క్షుధావతీ నేయం విఖ్యాతా రోగనాశిని. 50.

అభ్యధాతుమార్ణమును 2 పలములు లోహము 1 పలము లోహమలము అరపల
 మువీటినికాచోటుననుంచి మంజిష్ఠము ఏనుగుపిప్పలి మ. సలి వీటిరసముతీసి యుంచుకొని
 పిల్లపీచర గుండుకలగరనీలి కీటినిరసముతీసి పిప్పలి త్రిఫలములు తుంగముపైలు భద్రముపై
 లు వీటితోసానిపకవ్యముతో మార్ణము చేసి పాదరసము గంధకము నొక్కొక్కతులము
 కలపనలయును. రాతిఖల్లములో వీనిని చక్కగా నూరి కాటుకవలె చేయవలయును.
 పసచవ్యము వామము జీవకము సోఛపు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు తుంగముపైలు వా
 యువిడంగములు పిప్పలిమూలములు తులసి తెల్లతెగడ చిత్రమూలము దంతి గంటుభారంగి
 వెలగ మానకంద సహదేవాకు నల్లతెగడ వీటిని అరపలమరపలము చొ|| మార్ణము చేసి గు
 డ్డతో వస్త్రకాళితము బట్టవలయును. మఱియును కరక్కాయులు తాడి ఉసిరిక వీటిని
 ప్రత్యేకముగా రెండేసి నాల్గేసితులముల చొప్పనమార్ణించితిన్నటిని లోహపాత్రము
 నందు భావనచేసి మూడుమారులు కలియఁబెట్టవలయును. ఎండలో అల్లమును కఱ్ఱ
 తో నలగబొడిచి అరసముతో రూతిపైని నూరి మాత్రలను కట్టవలయును. తేగు గిం
 జంతగాకట్టి ఎండించియుంచుకొని ప్రతిదినమును స్రాతకాలమునందు మూడుమాత్రల
 చొ|| నేవింపవలయును. ఆమర్లసము ననుపానము చేసికొని మధురపదార్థములను త్యజింప
 వలయును. ఇయ్యది ఆ నేకవిధములగు ఆమ్లపిత్తములను ఉదరరోగాదులను పోగొట్టును.

❖ జీరకఘృతము. ❖

శ్లో. విష్టాబ్జాజీం సధన్యాకం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, కఫ
 పిత్తారుచిహారం మందానిలవమిం జయేత్ . 51.

జీలకఱ్ఱను ధనియములును నూరి 16 పలములనేతిని పక్వముచేసి నేవించిన కఫ
 పిత్తారుచులు మానును. మందాన్నిని ఛుని ఇది పోగొట్టును.

❖ పటోలశుంఠోక్తి ఘృతము. ❖

శ్లో. పటోలశుంఠోక్తి కల్కాభ్యాం కేవలం కులకేన వా, ఘృ
 తప్రస్థం విపక్తవ్యం కఫపిత్తహారం పరం. 52.

పటోలమును శొంఠిని కల్కములను చేసి 16 పలములనేయిని పక్వముచేసి నేవించిన కఫపిత్తములు నశించును.

❁❁ సిప్పలిఘృతము. ❁❁

శ్లో. సిప్పలీక్వాథకల్కేన ఘృతం సిద్ధం .మధుప్లుతం పిబే త్త త్ప్రాత రుత్థాయ ఆస్తుపిత్తనివృత్తయే. 53.

సిప్పళ్లక హాయముల కల్కములతో నేతని సిద్ధముచేసి ప్రొద్దుటిపూట తేనెను కలిపికొని త్రాగినచో ఆస్తుపిత్తములు నశించును.

❁❁ ద్రాక్షాద్యఘృతము. ❁❁

శ్లో. ద్రాక్షామృతాశక్రపటోలవత్త్రైః సాశీరధాత్రిఘనచందనై శ్చ, త్రాయంతికా పద్మకీరాతధాన్వైః కల్కైః పచే త్పిర్వి గుపేతి మేభిః. 54. యుంజిత మాత్రాం సహ భోజనేన సర్వర్తుపానేపి భిష గ్విదధ్యాత్, బలాసపిత్తం గ్రహణీం ప్రవృద్ధాం కాసాగ్నినాదం జ్వర ముష్ణపిత్తం. 55 సర్వం నిహన్యా ధృత మేత దాశు సమ్యక్ప్రయుక్తం హ్యమృతోపమం చ.

ద్రాక్ష తిప్పతీగె కొడిసెపాల పటోలము పట్టివేళ్లు ఉసిరిక తుంగముస్తై చందన ము కలుక్రాసుగ పద్మాక్షును నేలనేము ధనియములు వీకకల్కముతో నేతనిచేర్చి పక్వ ముచేసి భోజనములందు దీనిని ప్రయోగింపవలయును. ఇయ్యది కఫపిత్తాది గోగ ములను అన్నింటిని నశింపజేయును.

❁❁ శతావరీఘృతము. ❁❁

శ్లో. శతావరీనూలకల్కం ఘృతప్రస్థం పయస్సమం, పచేన్స్తృప్త ద్వన్ని నా సమ్యక్ ఊరం దత్వా చతుర్గుణం. 56. నాశయే దమపిత్తం చ వాతపిత్తోద్భవా న్నదాన్, రక్తపిత్తం త్రుసాం మూర్ఛాం శ్వాస సం తాపమేవ చ. 57.

శతావరీకల్కమును జలమును సమానభాగములుగా చేర్చి 16 పలముల నేయి నాలుగురెట్లపాలు కలిపి నన్ననిసెగను పక్వముచేయవలయును. ఇయ్యది ఆస్తుపిత్తమును వాతపిత్తమువలన పుట్టిన గోగములను రక్తపిత్తమును దప్పి మూర్ఛలను శ్వాసమును సం తాపములను నశింపజేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆస్తుపితృధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౨. విసర్వవిస్ఫోటాధికారము.

◉ విసర్వవిస్ఫోటములకు ఉపాయములు. ◉

శ్లో. విరేకవమనాభేవనేచన్తాస్త్విమోక్షణైః, ఉపాచరేద్యథా
 దోషం విసర్వా నవిదాహిభిః. 1. పటోలపిచుమర్దాభ్యాం పిష్పల్యా
 మదనేన చ, విసర్పే వమనం శస్త్రం తథై వేద్రయవై స్పహా. 2. త్రి
 ఫలారససంయుక్తం సర్పి త్రివృతయా సహ, ప్రయోక్తవ్యం విరేకార్థం
 విసర్వజ్వరశాంతయే. 3. రసమామలకానాం వా ఘృతమిశ్రం ప్రదా
 పయేత్, తృణవర్జం ప్రయోక్తవ్యం పంచమూలచతుష్టయం. 4.
 ప్రదేహనేకసర్పిర్భి ర్విసర్పే వాతిసంభవే.

విరేచనములు వమనములు లేపనములు నేచనములు నికస్తాములు మున్నగువానిని,
 దోషానుసారముగా విసర్వవిదాహా కరములగు చికిత్సలను చేయవలసినది. పటోలము
 నింబము పిప్పలి ఉష్ణై వీనిమూలమున విసర్పిగోగము సంఘ వచనము చేయించుట
 మంచిది. త్రిఫలారసము తోను తెల్లతెగడతోను విరేచనములకై ఘృతము నిచ్చుట
 మంచిది. దీనిచే విసర్పిగోగము నశించును. లేనిచో ఉసికికరసములో నేతీనికలిపి ప్ర
 యోగింపవలయును. లేనిచో తృణపంచక వర్జితమగు పంచమూలక చతుష్టయమునై
 నను ఈయవలయును. వాతమువలనంబుట్టిన విసర్వములకు లేపములు నేకములతో చికిత్స
 లను చేయగా వలయును.

◉ వాతమునందు కోష్ఠమున్నగు చికిత్సలు. ◉

శ్లో. కుప్తం శతౌహ్యో సురదారుముస్తా వారాహీ కుస్తుంబురు
 కృష్ణగంధాః, వాతేర్కమశార్దగలా శ్చ యోజ్యాః సేకేషు లేపే
 షు తథా ఘృతేషు. 5. ప్రపౌండరీక మంజిస్తా పద్మకోశీరచందనైః,
 సయప్టీందీవరైః విత్తై ఊరపిష్టైః ప్రలేపయేత్. 6. కశేరుశృంగాటకప
 ద్మగుండ్రాః సశైవలాః సోత్పలకర్షమా శ్చ, వస్తాంతరాః పితృకృ
 త్తే విసర్పే లేషా విధేయాః సఘృతాః సుశీతాః. 7. ప్రదేహః పరి
 షేకా శ్చ శస్యంతే పంచవల్కలః, పద్మకోశీరమధుక చందనై ర్వా

ప్రశస్యతే. 8. పితౄణాం పద్మినీపంకం పిష్టం వా శంఖశైవలం, గుండ్రా
 మూలం తు శుక్తిర్వా నైరికం వా ఘృతాన్వితం. 9. న్యగ్రోధపాదా
 గుండ్రాచ కదళీగర్భ ఏవ చ, బిసగ్రంధక లేపః స్యా చ్చృతధౌతపుతా
 ప్లుతః. 10. హరేణవో మనూగా శ్చ మద్దా శ్చైవ సశాలయః,
 పృథ క్పృథ క్ప్రదేహా స్సుయః సర్వైర్వా సర్పిషాసహ. 11. ద్రాక్షార
 గ్వధకాశ్చ ర్ష త్రిఫలైరండపీలుభిః, త్రివృద్ధరీతికీభి శ్చ వినర్పే శోధనం
 హితం. 12.

కోష్ఠ పిల్లపీచర దేవదారుపు తుంగముస్తైలు వాగాహీకంద నేపాశవుత్తులు ధ
 నియములు మునగ తాడిశనత్రి నీలి గోరింట పీటిని న్నిటినినూరి నేతితోచేర్చి నేకలేప
 ములను చేయవలయును. కమలములు మంజిష్ఠ పద్మాక్షము వట్టివేళ్ళు చందనము మధుక
 ము నల్లకమలములు వీటిని పాలతో నూరి విసర్పికి లేపనచేయవలయును. కనేరువు
 శృంగాటకము కమలములు భద్రముస్తైలు నేవంతి తైలకమలములు వీటిని నూరి పడి
 యంగట్టి నేతితో పిత్రవిసర్పిలకు లేపనచేయుట మంచిది. ఇట్లే పంచవల్లముల లేపన
 నేకములును హితకరములు. పద్మాక్షము వట్టివేళ్ళు మధుకము చందనము వీటితోలేపనచే
 నినను శ్రేష్ఠమే. పిత్రవిసర్పియందు కమలపు బురదను గాని శంఖునుగాని నూరి
 లేపననుచేయవలయును. మట్టియూడలు తైల అఱిటి పొట్ట కమలనాశము వీటిని నూరి
 నూరుమాటులు పడియంగట్టిన నేతిలో కలిపి లేపనచేయ వలయును. రేణుకవీజములు
 నల్లతెగడ పెసలు శాలిధాన్యము వీటిని వేరువేటుగా నమముగా నేతిలోకలిపి నూరి
 లేపనచేయవలయును. ద్రాక్ష ఆమ్లవేతము తీల గుమ్ముడు త్రి ఫలములు ఏరండము పీలువు
 తైలతెగడ కరక్కాయలు వీటితో శోధనచేయుట విసర్పిగోగములకు మంచిది.

☞ ఖదిర లేపాదులు ☞

శ్లో. గాయత్రీసప్తపర్ణాద్దవాసారగ్వధదారుభిః, కుటన్నతైర్భవే
 ల్లేపో వినర్పే శ్లేష్మసంభవే. 13. అజాశ్వగంధాసరలాథకాలా
 సైకేశికా వా పృథవాఽజశృంగీ, గోమూత్రపిష్టో విహితః ప్రశోహో
 హన్యా ద్విసర్పం కఫజం సుశీఘ్రం. 14. మదనం మధుకం నింబం వత్స
 కస్య ఫలాని చ, వమనం చ విధాతవ్యం వినర్పే కఫసంభవే. 15. త్రి ఫ
 లాపద్మకోశీర సమంగకరవీరకం, ఫలమూల మనంతా చ లేపః శ్లేష్మ
 వినర్పహా. 16. ఆఙ్గ్వధస్య పత్రాణి త్వచః శ్లేష్మాతకోద్భవాః, శిరీషపు
 ప్పకామాచీ హితా లేపావచూరనైః. 17.

కాచు ముయ్యోకు పొన్నతుంగముపైలు అడ్డసరము తేలచెక్క నేవదారువు భద్రముపైలు వీటిని లేపనచేసిన క్షేపవిసర్పలకు మంచిది. కరదగొండి అశ్వగంధ తెల్లతెగడ నల్లతెగడ వీటిని గోమూత్రముతోనూరి చల్లని దానినే లేపనచేసిన విసర్పింశించును. ఉష్ణైత్ర పగుళకము నింబము కొడిసెపాల విత్తులు వీటితో వమనములను చేయుంచుట విసర్పికి హితము. త్రిఫలములు పద్మాక్షును వట్టివేళ్లు ను జిప్తము గన్నేరు వీటిలేపము కఫవిసర్పిని పోగొట్టును. తేలపత్తములు వింగిచెక్క దరిసెనూపులు కాకమాచి వీటితో లేపనములను అవచ్చూరులను చేయుంపవలయును.

❖ ౧౮ క సాయగుగ్గులము. ❖

శ్లో. ముస్తారిబ్ధపటోలూనాం క్వాధః సర్వవిసర్పసుత్, ధాత్రీపటోలముద్దానా మధవా ఘృతసంప్లుతః. 18. అమృతవిషపటోలం నింబ కల్కై రుపేతం త్రిఫలఖదిరసారం వ్యాధిఘాతం చ శుల్కం, క్వధితమిద మశేషం గుగ్గులో ర్భాగయుక్తం, జయతి విషవిసర్పా స్కుప్తమస్తాదశాఖ్యాన్. 19.

తుంగముపైలు నింబముపటోలము వీటిక సాయము విసర్పిగోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును. ఉసిరికపటోలము మద్గక్వాధము నీనిని నేతితో చేర్చివ ర్తిజేసిన విసర్పలు నశించును. వారాహీకంద అమృతవిషము పటోలము తుంగముపైలు ముయ్యోకుపొన్న కాచు వేపఆకుల పసపు మ్రానిపసపు వీటినినూరి లేపన చేసినచో విషములు విసర్పలు కుష్టులు విసోస్ఫటములు గజ్జి శీతపిత్తము జ్వరము మున్నగునవి నశించును.

❖ ౧౯ అమృతాదిక్వాధము. ❖

శ్లో. అమృతవృషపటోలం ముస్తకం సప్తపర్ణం ఖదిర మసితేవేత్రంనింబవత్త్రం హరిద్రే, వివిధవిషవిసర్పా స్కుప్తపిసోట్టకంఠూ రషనయతి మసూరిం శీశిత్తం జ్వరం చ. 20. పటోలామృతభానింబ వాసకారిష్ట పర్వతైః, ఖదిరాబ్ధముత్తైః క్వాధో విసోస్ఫటా ర్తిజ్వరూపహాః. 21.

తిప్పతిగె వృషము పటోలము తుంగముపైలు ముయ్యోకుపొన్న ఖదిరము నల్లవేతనము వేసాకు పసపు మ్రానిపసపు వీటిక సాయము అన్నివిధములగు విషములను విసర్పములను విసోస్ఫటములను గజ్జిగోగములను మసూరికాగోగములును శీతపిత్తములు జ్వరములు మున్నగువానిని నశింపజేయును. పటోలము తిప్పతిగె నేలవేసు అడ్డసరము అరిష్టము పిత్తపాపడ కాచు తుంగముపైలు వీటిని క సాయము చేసి నేవించినచో విసోస్ఫటాదిపీడలును జ్వరములును నశించును.

పటోలాదికషాయములు.

శ్లో. పటోలత్రిఫలారిష్టగుణూచీముస్తచందనైః, సమూర్వా
 గోహిణీపాతా రజనీ సదురాలభా. 22. కషాయం వాయయే దేత ఘ్నే
 మ్పిత్తజ్వరాపహం, కంఠూత్వగ్తోపవిసోఫ్ట విషవీసర్వనాశనం. 23.
 భూనింబ వాసా కటుకా పటోల ఫలత్రికా చందననింబసిద్ధః. విసర్వ
 దాహ జ్వర వక్త్రశోష విసోఫ్ట త్మస్థా వమిను త్కషాయః. 24. నకశే
 పిత్తయుక్తే తు త్రిఫలం యోజయే త్పురైః, దురాలభాం పర్పటకం
 పటోలం కటుకాం తథా. 25. సోష్ణం గుగ్గులుసమ్మిశ్రం పితే ద్వా
 ఖదిగాష్టకం, కుండలీపిచుమర్దాంబు ఖదికేంద్రయవాంబు నా. 26.
 విసోఫ్టం నాశయ త్యాశు వాయు ర్జలధరా నివ, చందనం నాగపు
 స్పం చ తండులీయకశారితే. 27. శిరీషవల్కలం జాతీలేప స్నాన్యా ద్దా
 హనాశనః, శుకతరునతమాంసీ రజనీపద్మాచ తుల్యాని. 28. పిష్టాని శీ
 తతోయేన లేపన్యా త్సర్వవిసోఫ్టే, శిరీషమూలమంజిష్ఠా చవ్యామ
 లకయుష్టికాః. 29. సజాతీపల్లవక్షౌద్రా విసోఫ్టే కవలగ్రహాః, శిరో
 షోదుంబరాజంబూ సేకాలేపనయోర్హితాః. 30. శ్లేష్మాతకత్వోచోవాపి
 ప్రలేపాశోష్వృతనే హితాః. 31. శిరీషయస్టీనతచందనైల మాంసాహారి
 ద్రాద్వయకుష్ఠవల్లైః, లేపో దశాంగః సఘృతః ప్రదిష్టో విసర్వకంఠూ
 జ్వరశోధహారి. 32. శిరీషకోశీర నాగాహ్వ హింస్రాభి లేపనా ద్ద్విత్రం,
 విసర్వవిషవిసోఫ్టాః ప్రళమ్భంతి స సంశయః. 33.

పటోలము త్రిఫలములు వేప తిప్పతీగె ఈంఠముపైలు చందనము చాగఫలము
 కరక్కాయలు అగరుశొంతి వసపు సూంకొండి వీటికషాయమును త్రాగవలయును. ఇ
 య్యది కఫము పిత్తజ్వరము ఖజ్జ విసోఫ్టము విషములు విసర్వములు నశింపజేయును.
 నేలవేము అద్దసరము కటుకరోహిణి పటోలము త్రిఫలములు చందనము నింబము వీటి
 తో సిద్ధముచేసిన కషాయము విసర్వములను దాహములను జ్వరములను మఖశోష
 లను విసోఫ్టములను నశింపచేయును. కఫపిత్తపు విసర్వములను గుగ్గులముతో త్రిఫ
 లములను నేవింపవలయును. చాగఫలము పిత్తసాపడ పటోలము కటుకరోహిణి వీటి
 కషాయమును త్రాగినను తిప్పతీగె నింబము కురువేరు కాచు కొడిసెపాల వీటికషాయ
 మును త్రాగినను విసోఫ్టములు నశించును.

◉ పృషాద్యఘృతము. ◉

శ్లో. వృషఖదిరపటోల పత్రనింబత్వగమృతామలకీ కషాయక
 త్రైక్రి, ఘృత మభినవ మేత దాశు పక్వం జయతి విసర్పగదాన్ సకుష్ట
 గుల్మాన్. 34.

అడ్డసరము కాచు చేదపొళ్ల లవంగపుపట్ట తిప్పతీగ ఉసిరిక వీటిక సాయము
 లోను కల్కములోను నూత్నఘృతమును పక్వము చేయవలయును. ఇయ్యది విసర్పి
 మున్నగువానిని పోగొట్టును.

◉ పంచతిక్తఘృతము. ◉

శ్లో. పటోలసస్తచ్చదనింబవాసా ఫలత్రికిం ఛిన్నరుహవిప
 క్వం, త త్పంచతిక్తం ఘృత మాశు హన్తి త్రిదోషవిస్ఫోటవిసర్ప
 కంఢాః. 35.

చేదపొళ్ల ముయ్యోకుసోన్న వేపాకు అడ్డసరము త్రిఫలములు తిప్పతీగ వీటి
 తో పక్వముచేసిన ఘృతము విస్ఫోటము విసర్పము కండువులను పోగొట్టును.

◉ మహాపద్మకఘృతము. ◉

శ్లో. పద్మకం మధుకం లోద్రం నాగపుష్పస్య కేసరం, ద్వే హ
 రిద్రే విడంగాని సూక్ష్మైలాతగరం తథా. 36. కుష్ఠంలాక్షాపత్రకం స సి
 క్థకం తుత్థ మేవ చ, బహువారః శిరీష శ్చ కపిత్థఫల మేవ చ. 37.
 తోయే నాలోడ్య తత్సర్వం ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్, యాం శృరో
 గాన్నిహన్యా ద్వై తాన్నిబోధ మహామునే. 38. సర్పకీటాఖుదష్టే
 ఘు లూతామూత్రకృతేషు చ, వివిధేషు స్ఫోటకేషు తథా కుష్ఠవిసర్పి
 ఘు. 39. నాడీషు గండమాలాసు ప్రభిన్నాసు విశేషతః, అగస్త్యవి
 హితం ధన్యం పద్మకం తు మహాస్మృతం. 40.

పద్మాక్షము మధుకము లొద్దుగ నాగకేసరములు పసపు మ్రానిపసపు వాయువిడం
 గములు చిట్టి యేలకులు తగరము కోష్ఠు లక్క తాడికపత్రి మైలతుత్తము సైసము
 విఠిగిచెక్క శిరీషము వెలగపండ్లు వీటిని నీటిలో నూరి అందు 16 పలములత్రైలమునుప
 క్వము చేసి నేవించినచో విసర్పములు పురువులు మూత్రకృచ్ఛిరోగములు అనేకవిధము
 లగు స్ఫోటకములు కుష్ఠము విసర్పము నాడీ వ్రణములు గండమాలలు నశించును.

❀ స్నాయువులకు వావిలిరసము. ❀

శ్లో. రోగస్తు స్నాయుకాఖ్యో యః క్రియా తత్ర విగర్భవత్, గవ్యం సర్పి త్ర్యహం పీత్వా నిర్గుండీస్వరసం త్ర్యహం, పిబే త్స్నాయుక మత్యుగ్రం హస్త్యవశ్యం న సంశయః. 41. శోభాంజనమూల దళైః కాంజికపిష్టైః సలవణైః క్లేషః, హస్తి స్నాయుకరోగం యద్వా మోచకత్వచో లేషః. 42.

స్నాయువులకు రోగమునకు విసర్పకు వలె చికిత్సచేయవలయును. ఆవునేతిని మూడురోజులు త్రాగినపిమ్మట వావిలి రసమును మూడుదినములు త్రాగినచో స్నాయురోగములు నశించును. సందియములేదు. మునగచెక్క ఆకులు వీటిని గంజిలో నూరి సైంధవలవణమును కలిపి తేపనచేసినను ఇందుగుచెక్కను నూరి తేపనచేసినను స్నాయురోగములు నశించి పోవును.

ఇట్లు చక్ర దత్తయందు విస్ఫోటాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౩. మసూర్యధికారము.

❀ మసూరికకు సామాన్యోపాయములు ❀

శ్లో. సర్వాసాం వమనం పథ్యం పటోలారిష్టవాసకైః, కషాయై శ్చ వచావత్సయస్త్వ్యాహ్వాఫలకల్కితైః. 1. సక్షాద్రం పాయయే ద్రావ్యం రసం వా హైలమోచికం, వాంతస్య రేచనం దేయం శమనం చాబలే నరే. 2. సుషవీపత్రనిర్యాసం హరిద్రాచూర్ణసయుతం, రోమం తీజ్వరవిస్ఫోట మసూరిశాంతయే పిబేత్. 3. ఉభాభ్యాం స్మృతదోషస్స విశుష్యంతి మసూరికాః, నిర్వికారా శ్చల్పపూయాః పచ్యంతే చాల్పవేదనాః. 4. కంటాకుంభాండుమూలం క్వధనవిధిక్వతం హింగు మామైకయుక్తం, వీతం బీజం జయాయాః సఘృత ముషితివాః వీత ముఘ్రిః సికట్యా, మాఘామూలం శిఫావా దమనకుసుమజా సోషణా వాఽథ పూతిః, యోగావాస్యంబునై తే ప్రథమ మథ గదే దృశ్య

మానే ప్రయోజ్యాః. 5. ఉద్భృత్య ముష్టి మాచ్ఛాద్య భేషజం య త్ప్రియుజ్యతే, తన్ముష్టియోగ మిత్యాసూ ర్ముష్టియోగవరాయణాః. 6.

అన్ని విధములగు మనూరికలయందును చేదుపొళ్లవేపాకు అడ్డసరము వీటికషాయమును వసకోఘ్ణచెక్క మధుకము ఉష్ణైత్త కాము వీటికల్పమును ఇచ్చి వాంతులను చేయించుట మంచిది. బ్రాహ్మీరసమునందులేనను వైచికొని త్రాగినను జలబ్రాహ్మీరసమును త్రాగినను చిలుకకూర రసమును త్రాగినను హితమును కలిగించును. వమనమును చేయించి ప్రవర్తల క్రియవలయును. నిర్బలమునుఘ్ననకు ఇట్లైనచో శమనము కలుగును. కాకర జీలకఱ్ఱ అకుల రసమునందు పసపు వైచి త్రాగినచో జ్వరములు విసోఘటములు మనూరికలు శాంతించును. వమనము చేయించుటచేతను విరేచనమున కిప్పించుటచేతను దోషరహితము అయినవానికి వచ్చిన మనూరికలు నశించిపోవును. తెల్లవాకుడు తిప్పతీగ వీటికషాయములో ఒకమాషమంత ఇంగువనువైచిగాని నేతితో క్రాంచ బీజసులను నూరిగాని నేవించినచో మనూరికలు నశించును.

సికటీమూలమును నూరి త్రాగినను మహాకంద వచస్పతివేళ్ళనునూ త్రాగినను మిరియసులతో నెమలి యడుగుచెట్టు వేళ్ళను నూరి త్రాగినను మనూరికలు నశించును.

— ౭౭ ఉష్ణిమూలాంబుపానాదులు. ౭౭ —

శ్లో. ఉష్ణికంటకమూలం వా ప్యనంతామూల మేవ వా, విధి గృహీతం జ్యేష్ఠాంబుషీతం హన్తి మసూరికాం. 7. తద్వ చ్ఛృగాలకం టకమూలం చ వ్యపి తాంభసా, మసూరిం మూర్ఛితో హన్తి గంధ కార్ధ స్తు పారదః. 8. నిశాచించాచ్ఛదే శీతవారిషీతే తథైవ తు, యా వ త్సంఖ్యా మసూర్యంగే తావద్భిః శైలుజైః దిలైః. 9. ఛిన్నై రాతు రనామ్నాతు గుణీ వ్యేతి న వర్ధతే, వ్యపితం వారి సక్షాద్రం వీతం దా హగుణీ హరం. 10. శేలుత్పక్తృతశీతాంభః నేకోవా కాయశోషణే, ఉగ్రాజ్యవంశసీలీ యవప్రషకార్పాస కీకస బ్రాహ్మీ. 11. స్వరసమయూరక లాక్షాఘాపో రోమాంతికాదిహరః, తర్పణం వాతజాయూం ప్రాగ్లా జచూర్ణై స్సశర్కరైః. 12. భోజనం తిక్తయాపై శ్వ ప్రతుదానాం రసేన వా, ద్విపంచమూలం రాస్నా చ దా ర్వ్యశీరం దురాలభ్యాః. 13. సామృతం ధాన్యకం ముస్తం జయే ద్వాతసముత్థితాం. 14.

ఉష్ణములపు వేరును గాని అనంతమూలమునుగాని యధావిధిగా తెచ్చి బియ్యపు కడుగుతో నూరి త్రాగినచో మనూరికలు నశించును. నక్కపాన్న మారేడు వీటివేళ్ళనువేసి వాపెగట్టిన నీటితో నేవింపవలయును. వనపు చింతాకులు వీటిని నూరి చల్లనినీటితో కలిపి త్రాగవలయును. ఎన్నిమనూరికలు అంగములయం బుండిన నన్నివీటిగి యాకులను త్రుంచినచో మనూరికలు త్తమమైనవి యైనచో నశించును. విఠిగిచెక్క కషాయమును చల్లార్చి రాత్రియంతను నుంచి తేనెతో త్రాగినను గాని శరీరశోషమునకు నేచనఁజేసిననుగాని మనూరికలు నశించిపోవును. వన నేయి నీలి నెమలియడుగు చెక్క అడ్డనరముప్రతివేళ్ళు క్రికసము బ్రాహ్మితెల్లయు త్తరేణు లక్క వీటితో వైచిన ధూపము క్షోమంతికలు మున్నగు మనూరికలను నశింపఁజేయును. వాతపు మనూరికము లందు తొలుత పేలసిండిలో చక్కెరను కలిపి తర్పణ క్రియను చేయవలయును. కటుపదార్థములతో చేసినయూషమనందు గాని ముక్కుతో పొడిచితను పక్షుల మాంసరసముతో గాని భుజింపచేయవలయును. దశమూలములు రాన్న మ్రానిపనపు పట్టివేళ్ళు పిన్నదూలగొండి వారాహీకంద ధనియములు తుంగముత్తెలు వీటితో వాతపు మనూరికలను జయింపవలెను.

❦ వాతజములందు గుఱూచ్యాదులు. ❦

శ్లో. గుఱూచీం మధుకం రాన్నాం పంచమూలం కనిష్ఠకం, చందనం కాశ్శర్మఫలం బలామూలం వికంతం. 15. పాకకాలే మనూర్యాం తు వాతజాయాం ప్రయోజయేత్, ద్రాక్షాకాశ్శర్మఖర్జూరసటో లారిష్టవాసకైః. 16. లాజామలకదుస్పర్శైః శితాయుక్తై శ్చ పైత్తికే, శీఠోషోదుగుబురాశ్శర్మ శేలున్య గ్రోధవల్కలైః. 17. ప్రలేప స్పష్మృతః శీమ్రుగ్ర వ్రణవిస్ఫుటదాహాహో, దుశాలభాం పర్పటకం భూనింబం కఙురో హీణీం. 18. శ్లెష్మిక్యాం పిత్తజాయాం వా పానే నికర్వాధ్య దాపయేత్.

తిప్పతీగె మధుకము రాన్న లఘు పంచమూలములు గుఱుడుకాయలు ముత్తవపు లగము వీటినినీటిని వాతమనూరికల విషయములో పాకకాలమునందు పక్వము చేసి లూయవలసినది.

ద్రాక్ష గుఱుడు ఖర్జూరము పటోలము వేప అడ్డనరము కేలాలు ఉసిరిక వీటిని నూరి చక్కెరను కలిపి పిత్తమనూరికలలో ప్రయోగింపవలయును. ద్విరసెన పేడిరాగి బూరుగు మట్టి వీటివల్కలములను నేతిలోనూరి లేపనచేయవలయును. గాయములు

విస్ఫోటకపుమంటలు శీఘ్రముగా నశించును. దులదగొండి పర్వాటకము నేలవేము కటుకగోహిణి వీటిక సాయము కభమనూరికలయందుగాని పిత్తపుమనూరికలయందు గాని త్రాగవలయును.

❖ నింబాదులు. ❖

శ్లో. నింబం పర్పటకం పాఠాం పటోలం కటురోహణీం. 19. వాసాం దురాలభాం ధాత్రీ ముశీరం చందనద్వయం, ఏష నింబాదికః ఖ్యాతః వీతః శర్కరయా యుతః. 20. హస్తీ త్రిదోషమసూరీం జ్వర వీసర్పసంభవాం, ఉత్థితా ప్రవిశే ద్యా తు పున స్తాం బాహ్యతో నయేత్. 21.

వేప పిత్తపాపడ అగరుశొంఠి పటోలము కటుక గోహిణి అడ్డసరము దూలగొండి వట్టి నేళ్లు చందనము రక్తచందనము ఇయ్యుని నింబాదులని చెప్పక బడియెను. ఈనింబాదులను కండచక్కెరతో కలిపికొని భక్షించినచో త్రిదోషములవలనక బుట్టిన నుసూరికలు జ్వరములు వీసర్పివల్ల పుట్టిన మనూరికలు మున్నగువానిని పోగొట్టును. మనూరిక లేచి మఱలనణగి పోయినేని దానిని వెడలించుటయే యుత్తమము.

❖ పటోలాదిజలము. ❖

శ్లో. పటోలకుండలీముస్త వృషధన్వయవాసకైః, భూనింబసింబకటుకా పర్పతై శ్చ శృతం జలం. 22. మసూరీం శమయే దామాం పక్వాం చైవ విశోషయేత్, నాతః సరతరం కించి ద్విస్ఫోట జ్వరశాంతయే. 23. పటోలమూలారుణతండులీయకం పిబే ధర్ధ్రాదుల కల్కనం యుతం, మసూరికాస్ఫోటవిదాహ శాంతయే త దేవ రోమాంతినమిజ్వరాపహమ్. 24. పటోలమూలారుణ తండులీయకం త్తైవ ధాత్రీఖదిరేణ సంయుతం, పిబే జ్వలం సుక్వధితం సుశీతలం, మసూరికారోగవినా శనం వరం. 25.

పటోలము తిప్పతీగ తుంగమునైలు అడ్డసరము దులదగొండి నేలవేము వేపకటుక గోహిణి పర్వాటకము వీటిక సాయమునుత్రాగిన పక్వాపక్వములగు నుసూరికలనైనను శోధించును. విస్ఫోటజ్వరములు నశించుటకొకంకంపెను మంచుమంచుమందుమఱియొక్కటి లేదు. చెదుపొళ్ల మంజిష్ఠము వీటిక సాయములో పసపు ఉసిరిక రసమును వేసికొని

త్రాగినను త్తమము. మనుసూరికలు విసోస్ఫటకములు పీటియందైన మంటలుపోవును. మఱియు నియ్యదియే రోమంతిక ఛర్దిజ్వరములనుకూడ పోగొట్టును. ఐటోలపు వేళ్లు మంజిష్ఠము బియ్యముకడుగు పీటికషాయములో యునిక చంద్ర పీటికషాయమును వైచి చల్లార్చి త్రాగినచో యన్నిమనుసూరికలు నిశ్చయముగా నశించును.

—❁ ఖదిరాష్టకము. ❁—

శ్లో. ఖదిర త్రిఫలారచిష్టపటోలామృతవాసకైః, క్వాథోష్టకాంగో జయతి రోమాంతిక మనుసూరికాః. 26. కుప్తవీనర్పవిసోస్ఫట కండ్వాదీ నపి తౌ నతిః.

చంద్ర త్రిఫలములు వేపపటోలములు చారాహీకంద అడ్డనరము పీటి అష్టాంగ క్వాథము విసర్పి విసోస్ఫటకములను రోమంతికా మనుసూరికలను కుప్తమును విసర్పమును విసోస్ఫటము మున్నగు వానిని పోగొట్టును.

—❁ అమృతాదిక్వాథములు. ❁—

శ్లో. అమృతాదికషాయ స్తు జయే త్పితృకఫాత్తి కాం. 27. సుపీ రేణ తు సంపిష్టం మాతులుంగస్య కేసరం, ప్రలేపా త్పాతయ త్యా శు దాహం చాశు నియచ్ఛతి. 28. పాదదాహం ప్రకురుతే పిడకాపా దసంభవా, తత్ర నేకం ప్రశంసంతి బహుశ స్తండులాంబునా. 29. పా కకాలే తు సర్వా స్తా విశోషయతి మారుణః, తస్మా త్సంబృంహణం కార్యం నతిః పథ్యం విశోషణం. 30. గుడూచీమధుకం ద్రాక్షా మోర టం దాడిమై స్సహ, పాకకాలే తు దాతవ్యం భేషజం గుడసంయుతం. 31. తేన పాకం వ్రజ త్యాశు నచ వాయుః ప్రకుప్యతి, లిహే ద్వా బౌదరం చూర్ణం పాచనార్థం గుడేన తు. 32. అనే నాశు విపచ్యంతే వాతపి తృకఫాత్తి కాః.

అమృతాదిక్వాథములు పిత్తమనుసూరికలను జయించును. మాతులుంగ కేసరములను గంజితోనూరి లేపనచేసిన మనుసూరికలు నశించును. దాహమును శీఘ్రముగాను పశమిల్లును. కాళ్ళపైని పుట్టిన పిటకములకు దాహములను పుట్టించును. అప్పుడు బియ్యపుకడుగుతో చాలమారులు కడుగుటమంచిది. పక్వముకాఁబోవు కాలమునందు మనుసూరికల వాయువులు నశించును. కనుక పుష్టిగలిగించువస్తువులను రోగికి పెట్టవలయును. తిప్పతీగె మధుకము ద్రాక్ష ఇత్థమూలము దానిమ్మ పీటిలో బెల్లమునువేసి చక్కకాలమున దోసగివలయును. ఇట్లయినశీఘ్రముగా మనుసూరికలు నశించును, వాయువు ప్రకోపింపదు. పక్వముఅగుటకై

తీగుమార్గమును బెల్లములోకలిపి యైనను తినిపింపవలయును. ఇట్లయినచో వాతపితృ కఫసంబంధము లగు మనురికలు శాంతించును.

—ॐ ధన్వమాంసరసాదులు. ॐ—

శ్లో. శూలాధ్వానపగీతస్య కంపమానస్య వాయునా. 33. ధన్వ
మాంసరసాశ్చ స్తా ఈషత్సైంధవనంయుతాః, దాడిమాన్లురసై ర్యుక్తా
యూషా స్సుస్య దగుచౌ హితాః. 34. విబే దంభ స్తప్తశీతం భావితం ఖది
రాశనైః, శౌచే వారి ప్రయుంజీత గాయ త్రీబహువారజం. 35. జాతీ
పత్రం సమంజ్యం దార్ద్రపూగఫలు శమీం, ధాత్రీఫలు సమధుకం క్వ
ధితం మధుసంయుతం. 36. ముఖరోగే కఠరోగే గంజూషార్థం ప్ర
శస్యతే, అష్టోః సేకం ప్రశంసతి గవేధుచుధుకాంబునా. 37. మధు
కం త్రిఫలా మూగ్వా దార్ద్రత్వ జీలముత్పలం, ఉశీరలోధ్ర మంజ్యసాః
ప్ర లేపా శ్చోత్యనే హితాః. 38. నశ్యం త్యనేన దృగ్జాతా మసూర్యో
న ద్రవతి చ, పంచసల్మలచూర్ణేన క్లేదినీ మవచూర్ణయేత్. 39. భ
స్మనా కేచి దిచ్ఛతి కేచిద్దోమయ రేణునా. క్రిమిపాతభయూ చ్ఛాపి
ధూపయే త్సరలాదినా. 40. వేదనాదాహశాంత్యర్థం స్నుతానాంచ
విశుద్ధయే, సగుద్గులు వరాక్వాథం యుంజ్యా ద్వా ఖదిర్వాప్తకం. 41.
కృష్ణాభయారజోలిహ్య స్మధునా కంఠశుద్ధయే, అథాస్తాంగావలే
హూవా కబల శ్చార్ద్రాకాదిభిః. 42. పంచతిక్తం ప్రయుంజీత పానా
భ్యజనభోజనైః, కుర్యా ద్వ్రోవిధానం చ త్రైలాదీ స్వర్జయే చ్చిరం.
43. విషుద్ధై స్సిద్ధమం త్రై శ్చ ప్రసృజ్యత్తు పునఃపునః, తథా శోణిత
సంస్పృష్టాః కాశ్చి చ్ఛోణితమోక్షణైః. 44.

పోటు ఉబ్బువాతకంపము గలవానికి అడవిజంతువుల మాంసరసములో సైంధవ లవణమును వేసి త్రాగించుటమంచిది. అరుచికి దానిమ్మమాదికాయరసముతో చేర్చినయూషమునిచ్చుట మంచిది. శోధనచేయుటకు చంద్రలకునము పీటికషాయోదకములు త్రమములు. జాపత్ర మంజిష్ఠము ప్రానిపసపు పోకజమ్మి ఉసిరిక మధుకము వీటిని కషాయము చేసి తేసెను కలిపికొని త్రాగిన ముఖరోగములు కంఠరోగములును నశించును. మధు

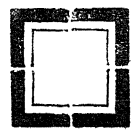
కడు త్రిఫలములు చాగఫలము మ్రానిపనపు జాపత్రి నల్లకమలములు వట్టివేళ్లు లోధ్ర మంజిష్ఠ వీటిని కన్నులకు లేపన చేసినను కంటిలో పిండినను నుత్తమములు. శ్లేషములుగల మనూరికలయందు పంచవల్గూలచూర్ణమును పూయవలయును. క్రిములు పడున నెడిభయమునకు షరలాది ధూపముల నిచ్చుట మంచిది. త్రిఫలముల కషాయము లో గుగ్గిలమునుగాని ఖదిరాష్టక చూర్ణమును గాని కలిపి నేకముచేసి నవ్విడలు తొలగులు. పిప్పిళ్లు కగక్కాయల చూర్ణము లో తేనెనువైచి కొని త్రాగినను అష్టాంగచూర్ణము నాకినను మంచిది. పానము మర్దనము భోజనములయందు పంచతిక్తకషాయము నీయవలయును. గాయము పూడుట కుషాయము నాలోచింప వలయును. త్రైలాదులను వర్జింపవలయును. విషనాశకములగు సిద్ధమంత్రములతో మాటిమాటికి తుడువవలయును. రుధిరోత్పన్నములగు మనూరికలకు రుధిరమును వెడలింపవలయును.

❁ హరిద్రాదిప్రతేహము. ❁

శ్లో. నిశాద్వయోశీరశీరిషము స్తకైః సలోధృభద్రశ్రియనాగ కేసరైః, సస్వేదవిస్ఫోటవిసర్పకుప్త శార్దంధ్యరోమాంతిహారిః ప్రదేహాః. 45. బింబ్యతీముక్తకాఽశోకస్లక్షువేతనపల్లవైః, నిశి పర్యుషితోక్వాథో మశూరిభయనాశనః. 46. చైత్రాసితభూతదినే రక్తపతాకాన్వితాన్నుహీ భవనే, ధవళితకలశన్యస్తా పాపరుజో దూరతో ధత్తే. 47.

పనపు మ్రానిపనపు వట్టివేళ్లు దిరిసెన తుంగమునైలు లోధ్ర చందనము నాగి కేసరములు వీటినిలేపన చేసినచో స్వేదరోగములు విస్ఫోటకములు విసర్పములు కుచ్చులు డుర్గంధములు మున్నగు గోగములు నశించును. దొండ ఆతిముక్తపువేళ్లు ఆశోకము జావ్వి వేతనము వీరిఆకులను రాత్తులు నీటిలోతడిసి ప్రాద్దుటిపూట వీనిచే కడుగుటవలన మనూరికలు నశించును. చైత్ర బహుళ చతుర్దశినాడు జెయిదుచెట్టును తనయింటికి తెచ్చి తెల్లని కలశములో నుంచి ఎఱ్ఱని పతాకతో నంకరించెనేని మనూరికలు నశించిపో గలుగును.

ఇట్లు చక్రదత్తయిందు మనూర్యధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౪. క్షుద్ర రోగాధికారము.

శ్లో. తత్రా జగల్లికా మామాం జలౌకాభి రుపాచరేత్, శుక్తి
 సౌరాష్ట్రీ)కా ఊర కల్లై శ్చ లేపయే స్తుపహః. 1. కఠినాం ఊరయో
 గైశ్చ ద్రావయేదజగల్లికామ్, శ్లేష్మనిద్రధి కల్లై న జయే దనుశయీం
 భిషక్. 2. వివృతా మింద్రవృద్ధాంచ గర్దభీ జాలగర్దభామ్, ఇరివేల్లి
 కాం గంధనామాం జయే త్ప్రి త్తవినర్పివత్. 3. మధురౌషధసిద్ధేన సర్పి
 షా శమయేద్వృణాన్, రక్తావసేకై ర్భహుభి స్స్వేదనై రపతర్పణైః. 4.
 జయే ద్విదారికాం లేపైః శిగుదేవద్రు మోష్ణవైః, పనసికాం కచ్చపి
 కా మనేన విధినాభిషక్. 5. సాధయే త్కఠినానన్యాం చోధాన్తోషన
 ముద్భవాన్, అన్త్రాలజీంకచ్చపికాం తథా పాషాణగర్దభమ్. 6. సురదారు
 శిలాకుష్ఠైః స్వేదయిత్వా ప్రలేపయేత్, కఫనూరుతశోధహ్నీ లేపః
 పాషాణగర్దభే. 7.

అపక్వముగానున్న ఆజగల్లికారోగమును జలగలనుపట్టించి యుపచరింపవలయును.
 ముత్యపునున్నును సౌరాష్ట్రీలవణమును కల్కముచేసి పూయిటచేత శమింపచేయవల
 యును. గట్టిగానున్న ఆజగల్లికను ఉష్ణపదార్థముల లేపనచేత కఠినంపవలయును.
 అనుశయీరోగమును కఫవిద్రధికి చెప్పిన కల్కముతో పోగొట్టవలయును. వివృత
 ఇంద్రవృద్ధ గర్దభి జాలగర్దభి ఇరివేల్లికా అనునీరోగములయందు పిత్తవిసర్పికి చెప్పిన
 యౌషధములచేత జయింపవలయును. మధురసులగు నౌషధులచే తయూరుచేయబడిన
 నేతితో గాయములను మాన్వవలయును. విదారి కారోగమును నెత్తురు వెడలించుట,
 చెనుటపుట్టించుట, లంఘనము చేయించుట మున్నగువానిచేతను మున దేవదారుల
 చెక్కలను నూరి లేపనచేయిట చేతను ఉపచరింపవలెను. పనసికను కచ్చపికనుకూడ నీతి
 రుననే చికిత్సచేయవలయును. ఇతరములగు దోషములవలన గలిగిన దుస్సాధములగు
 శోధలలో (వాపులను) ఇట్లే చికిత్సచేయవలయును. అంత్రాలజీ పాషాణగర్దభము కచ్చ
 పిక అను నీరోగములను గూడ, చెన్నుటపట్టించి దేవదారుచెక్క మణిశిల కోష్ఠ వీటిని
 నూరి పట్టువేసి పోగొట్టవలయును. పాషాణగర్దభమునందు కఫవాతములను పోగొట్టు
 నట్టి పట్టులను వేయవలయును.

శస్త్రములు మున్నగువాని ప్రయోగములు. ౭

శ్లో. శస్త్రేణోద్ధృత్యవల్లీకం డూరాగ్నిభ్యాం ప్రసాదయేత్, మన శ్శిలాల భల్లాత సూక్ష్మైలాగురు చందనైః. 8. జాతీవల్లవకల్తైశ్చ నిం బత్తైలం విపాచయేత్, వల్లీకం నాశయేత్తద్ది బహుచ్ఛిద్రం బహుస్వనం. 9. పాదదారీషు చ శిరాం వ్యధయే త్తలశోధనీమ్, స్వేదస్నేహోప పన్నాతు పాదాచా లేపయే న్దుహుః. 10. మధూచ్ఛిష్ట వసా మజ్జా ఘృతక్షారై ర్వి మిశ్రితైః, సర్వాఖ్య సింధూద్భవయో శ్చూర్ణం మధు ఘృతాఘృతమ్, నిర్మధ్య కటుతైలా క్తం హితం పాద ప్రమార్జనమ్. 11.

వల్లీకరోగమునందు శస్త్రముతోఁజేచి డూరముచేత అగ్నిచేత చికిత్సచేయవలయు ను. మణిశిల జీడివిత్రులు చిన్నయేలనులు అగరుచందనము జాపత్రి వీటితో నగు కల్కము నందు వేపనూనెను పక్వముచేయవలయును. ఈతైలము బహురంద్రములు పడిన వల్లీక రోగమునుపోగొట్టును. పాదదారీ రోగమునందు లోపలి నాడులను శోధింపవలయును. నూనె చెట్టుటల నూరుచుండెడి కాళ్లకు మైనము వస త్రిలవణములు నేయి వీటినికలిపి లేపనచేయవలయును. సముద్ర ఫేనము దేవదారుచెక్క వీటిమార్జములూ లేనను నేయిని ఆవనూనెను కలిపి చిలికి కాళ్లకు పట్టువేయుట యుత్తమము.

శ్లో. ఉపోది కాసర్ష ప నింబమోచ కర్కారు కైర్వారు కభస్త్తోయే, తైలం విపక్వం లవణాంశ యు క్తం తత్పాదదారీం వినిహంతి లేపాత్. అలనేస్తైశ్చిరం సిక్తా చరణౌ పరిలేపయేత్, పటోలారిష్టకాసీ సత్రిఫలాభి ర్దుహుర్దుహుః. కరంజబీజం రజనీ కాశీసం మధుకం మధు, రోచనాహరితాలం చ లేపోయ మలనేహితః. లాక్షాభయా రసాలేపః కార్యం వా రక్త మోక్షణమ్, జాతీసత్రంచ సంమర్ద్య దద్యా దలసకే భిషక్. 15.

దుంపబచ్చలి ఆవ వేప బూరుగు సౌర దోస వీటినికాల్పిబూదిచేసి అసీటిలూ తైలమును పక్వముచేసి ఒకపాలు ఉప్పునందుకలపవలయును. దీనిని లేపనచేయుట చేత పాదదారీరోగమునశించును. కాళ్ల మొద్దుబొంట్లుండురోగమునందు పుల్లనికషాయము లతోను కల్కములతోను మాటిమాటికి కాళ్లకు కడుగువలయును. పిప్పట చేదుశుభ్ర వేపకాశీసము త్రిఫలములు వీటినినూరి మాటి మాటికి లేపన చేయవలయును. నెనులియ

దుగు విత్తనములు పసపు కశీసము మధుకము తేనె గోరోచనము హరిదళము వీటిని నూరి లేపనచేయుట అలసరోగమునందు హితకరము. లక్కకరక్కాయలు వీటిరసమును పూసినను విషపు నెత్తుదును వెడలిచినను జాపత్రి నూరి పట్టు వేసినను అలసరోగములు కుదురును.

● ప్రసారణాదులు. ●

శ్లో. బృహతీర ససిద్ధేన తైలేనాభ్యజ్య బుద్ధిమాన్, శిలారోచనకాశీ సచూర్ణైర్వా ప్రతిసారయేత్. 16. దహేత్కదర ముద్భృత్య తైలేన దహనేనవా, చిప్పముష్ణాంబునా స్విన్న ముత్పూత్యాభ్యజ్య తం వ్రణమ్. 17. దత్వా స్వరసం చూర్ణం బద్ధ్యా వ్రణవదాచరేత్, స్వరసేన హరిద్రాయాః పాత్రేకృష్ణాయ సేభయామ్. 18. ఘృష్ట్యా తజ్జేన కల్మేన లిపే చ్చిప్పం పునఃపునః, చిప్పే సటంకణాస్ఫృతా మూలలేపో నఖవృదః. 19. నింబోదకేన వమనం పద్మనీకంటకే హితం, నింబోదకకృతంసర్పిః సక్షాద్రం పాన మిష్యతే. 20. పద్మనాళకృతః క్షూరః పద్మనీం హంతి లేపతః, నింబారగ్వధకత్కైర్వా ముహు రుద్వగనం హితం. 21. నీలీపటోలమూలాభ్యాం సాజ్యాభ్యాం లేపనం హితం, జాలగర్దభరోగే తు సద్యో హంతి చ వేదనామ్. 22.

బుద్ధిమంతుడగు వైద్యుడు వాకుడురసముతో సిద్ధముచేసిన నూనెతో మణి శిలగోరోచనము కాశీసము వీటినిపాడిచేసికలిపి పట్టించవలయును. కాలిలో కదరసము కణితిలేచెనేని నూనెతో గాని అగ్నితో గాని నశింప చేయవలయును. చిప్పమునరోగమును గోరు నెచ్చునీటితో చెమటపట్టించి శస్త్రముతో ఛేదించి ఆగాముమునందు తైలమునువేసి అందున్నరసమార్ణమును పోసి కట్టవలయును. పసపును పసపురసముతో ను కరక్కాయను నల్లని యినుపపాత్రములోను నూరి కల్కముచేసి చిప్పమునకు చికిత్సచేయవలయును. టంకపుచెక్క తెల్లచాగ చెక్క వీటిని నూరి పట్టించిన చిప్ప రోగముతోలగును. పద్మనీకంటకరోగమునందు వేపరసముతో నాంతి చేయించుట హితము. వేపరసముతో సిద్ధముచేసిన నేతిలో తేనెను కలిపికోని త్రాగుట హితకరము. కమలపుత్రవెలముండ్లను నూరి పట్టించిన పద్మనీరోగములు నశించును. లేనిచో వేప ఆరె వీటిని కల్కముచేసి మాటిమాటికి నలుగు పెట్టుటవలచిది. నల్లచేదుపొళ్ల ముల్లంగి వీటిని నేతితోనూరి లేపనచేసిన హితమగును. ఈలేపము జాలగర్దభరోగమునందు తక్షణమే నొప్పిని పోగొట్టి హితమును చేయును.

● స్వశోధనాదులు. ●

శ్లో. అహిపూతనకే ధాత్యాః పూర్వంస్తన్యం విశోధయేత్, త్రిఫలాఖది రక్వాఞ్చైర్వ్రాణానాం ధావనం సదా. 23. కరంజత్రీఫలాతిక్రైః సప్తిస్సిద్ధం శిశోర్హితం, గుదభృంశే గుదం స్నేహైః అభ్యజ్యాశుప్రవేశయేత్. 24. ప్రవిష్టస్వేదయే చ్చాపి బద్ధం గోష్పణయా భృశం, కోమలం పద్మినీపత్రం యః ఖాదేచ్ఛర్కరా స్వీతం. 25. ఏతన్నిశ్చిత్వ నిర్దిష్టం న తస్య గుదనిర్గమః, వృక్షామ్లానల చాంగేరీబిల్వ పాతాయవా గ్రజమ్. 26. తక్రేణశీల యేత్వాయు భ్రంశారోఽనల దీపనమ్, గుదంచ గవ్యపయసా మ్రక్షయే దవిశంకితః. 27. దుష్ప్రవేశో గుదభృంశో విశేత్యాశు న సంశయః, మూషికాణాం వసాభి ర్వా గుదే సమ్యక్ప్రలేపనం. 28. స్నిన్నమూషిక మాంసేన చాధవా స్వేదయే ద్గుదమ్.

చన్నులకుగలిగెడు అహిపూతనరోగములపట్టులందు తల్లియొక్క పాలను శుద్ధి చేయువలయును. త్రిఫలములు కాచు వీటిక మాయముతో గాయములను కడుగవలయును. నెమలిఅడుగు విత్తనములు త్రిఫలములు వేపవేళ్లువీటితో తయారుచేసిన నేతినీ పిల్లవానికిచ్చుట మంచిది. ఎక్కువగా మైలుతుత్తమును పానలేపనలయందు పయోగింపవలయును. గూదదిగినచో తైలము మున్నగువానిచే గూదను మెత్తబఱచిలోపలకు కీళ్ళుముగా నెట్టవలయును. పిప్పిట చెమటపుట్టించి గోష్పణయంత్రముతో కట్టుటమంచిది. లేతకమల దళములను చక్కరతో చేర్చి తినినచో నిక నెన్నటికిని గూద దిగదు. చింతపండు చిత్రమూలము చుక్కూర మారేడు విషబొద్ది యవక్షారము వీనిని మజ్జిగలో కలిపి నేవించిన గూదదిగుటమాని ఆకలిఁబుట్టించును. ఆవుపాలతో తడుపుచుండిన గుద భ్రంశము తప్పక తోలగిపోవును. ఎలుకవనను రాచినను లేక ఎలుక మాంసముతో చెమట పట్టించినను గూదదిగుట నిలీచి పోవును.

● చాంగేరీ ఘృతము. ●

శ్లో. చాంగేరీకోలదధ్యమ్లనాగర క్షౌరసంయుతమ్, ఘృతము త్కృత్వశిలం పేయం గుదభ్రంశరుజాపహం, శుంఠీక్షూరా వత్త కల్కాశిష్టం తు ధ్రవ మివ్యతే. 30.

పులిచింత రేగు పెఱుగు గంజి శొంఠి యవక్షారములనుచేర్చి నేతినీ చక్కగా కాచి త్రాగినచో గూదదిగుటమానును. ఇందుశొంఠి యవక్షారములు రెండును కల్కములుగాను తక్కినవి ధ్రవ లుగాను చేర్చవలయును.

— ౧౦ మూషికాద్య తైలము. ౧౦ —

శ్లో. క్షీరే మహాత్పంచనూలం మూషికా మంత్రవర్జితాం, ప
క్వాత్సస్తి స్పచేత్తైలం వాతఘ్నాషధ సాధితమ్, గుదభ్రంశ మిదం త్రై
లం పానాభ్యంగా త్ప్రసాధయేత్. 31.

ఆంత్రిములేని యెలుకను బృహత్పంచ మూలములను పాలలో పక్వముచేయ
వలయును. విఘ్నటవాతనాశకములగు మూలికలతో సిద్ధముచేసిన తైలమునిందు మరల
పోసికాచవలయును. ఈతైలమును నేవించినను అంటుకొనినను గూదదిగుటను పోగొట్టి
మేలుచేయును.

— ౧౧ పరికర్తకచికిత్స. ౧౧ —

శ్లో. స్వేదోపనా హం పరికర్తకాయాం కృత్వాసమభ్యజ్య ఘృ
తేన షశ్చాత్, ప్రవేశయే చ్చర్మశనైః ప్రవృష్టైర్థాంసై స్సుఖోష్ణై రుప
నాహయే చ్చ. 32. స్నేహస్వేదైః స్తథైవైనాం చికిత్సే దవపాటికాం,
నిరుద్ధప్రకశే నాడీ ద్వియుఃఖిం కనకాదిజాం. 33. క్షిప్త్వా త్యక్త్వా త్సుల్ల
కాదిస్నేహేన పరిషేచయేత్, త్రైలేన వా వచాదారు గంధై స్సిద్ధేన చ
త్ర్యహత్. 34. పున స్థూలతరా నాడీ దేయాస్తోవివృద్ధయే, శ
స్త్రేణ నేవసిం త్యక్త్వా భిత్వా ప్రణవదా చరేత్. 35. స్నిగ్ధంచ భోజనం
బద్ధే గుదేప్యేష క్రియాక్రమః, చర్మకీలం జతుమణిం మసకాం స్థిలకాల
కాన్. 36. ఉద్ధృత్య శస్త్రేణ దహేత్. ఊరాగ్నిభ్యాం విశేషతః, రుబు
నాలస్యచూర్ణేన ఘ్నీమస కనాశనః. 37.

లింగసంబంధమును చర్మరోగమునందు ఉపనాహకమును చేమటను పుట్టించినేతి
తోతడివి మెల్లమెల్లగా లోపలను నెట్టి చమ్ముగా నుండువేడి మాంసమును గట్టిచేమట
పుట్టించవలయును. అవపాటికారోగము (అసగా లింగపు చర్మము బారిపోవుట చేత
వాయుని) ధమై కలిగెడి ప్రకాశమనురోగము) నందు ఉపనాహక స్వేదమును పట్ట
వలయును. లేనిచో చుల్లికాదులను తైలముతో తడుపవలయును. అదియేను కానిచో
వస మ్రానిపసపు గంధకము వీటియందు సిద్ధము చేసిన తైలముతో మాడురోజులవల
కును తడుపుచుండవలయును. నాడీప్రవాహము అభివృద్ధి జెందుటకై లింగపుమొదటి
యందు తప్పతెక్కినచోటుల శస్త్రము చేసి గాయములనువలెకట్లు కట్టి మెత్తనియా
హారముచేట్టించవలయును. గూదకును ఇదేచికిత్స. చర్మకీలకము జతుమణిమసక (మ

త్సాగ్ గము) తిల్లిరోగము అనువానియందును శత్రుము చేసి అగ్నితోను ఊరపదార్థములతోను దహింపచేయవలయును. అముదపు కాడలను పొడిచేసి రుద్దిన మత్సారోగము తొలగిపోవును.

◉ తారుణ్యపిడికారోగచికిత్స. ◉

శ్లో. నిర్మోకభస్మ ఘృవాద్వా మనశ్శాంతిం వ్రజేత్సదా, యువానపిడకాన్యచ్చ నీలికావ్యంగ శర్కరాః. 38. శిరావ్యధైః ప్రలేపైశ్చ జయే దభ్యంజనైస్తథా, లోధ్రధాన్యవచాలేప స్తారుణ్యపిడికాపహాః. 39. తద్వద్దోగోచనాయుక్తం మఠిచం ముఖలేపతః, సిద్ధార్థకవచాలోధ్రసైంధవైశ్చ ప్రలేపనం. 40. వమనంచ నిహత్యాశు పిడికాం యాననోద్భవామ్, వ్యంగేషు చార్జునత్వగ్వా మంజిషా వా సమాక్షికి. 41. లేప స్సనవసీతా వా శ్వేతాశ్వఖురజామసీ, రక్తచందనమంజిషా లోధ్రకుష్ట పియంగవః. 42. వటంకుర మసూరాశ్చ వ్యంగఘ్నా ముఖకాంతివాః, వ్యంగానాం లేపనం శస్తం రుధిరేణ శశస్యచ. 43. మసూరైస్సర్పిషా పిష్టైర్లిప్త మాస్యం పయోన్వితైః, సప్తాహచ్చ భవేత్సత్యం పుండరీకదళ ప్రభమ్. 44. మాతులంగ జటాసర్పి శ్శిలాగోశక్రతోరసః, ముఖకాంతి కరో లేపః పిడికాతిలకాలజత్. 45. నవసీతగుడ ఊద్రకోలమజ్జాప్రలేపనమ్, వ్యంగజిద్వరుణత్వగ్వాఘాగక్షీరప్రపేషితా. 46. జాతీఫలకల్క లేపోనీలవ్యం గాదినాశనః, సాయంచ కటుతైలేనాభ్యంగో వక్త్రసాధనః. 47.

యావనదశయందు పుట్టెడిమొటిమలు మచ్చలు నీలికవ్యంగము శర్కర అనురోగములకు నాడిచ్చేదను లేపనము అభ్యంజనము ననువానివలన చికిత్స చేయవలయును. లొద్దగపూవు కొతిమెరలు వస నూరి పట్టించిన మొటిమలు నశించును. అట్లే మిరియములను గోరోజనముతోనూరి రాచిన పోవును. మఱియును ఆవాలు వస లొద్దగ పూవుసైంధవలపణము వీటితో లేపనను చేసినను వాంతిచేయించినను తక్షణమే పిడిక (మొటిమ)లను పోగొట్టును. వ్యంగగోగమునందు మద్దిచెక్కమంజిషము తేనె వీటితో లేపన చేయుట శ్రేష్ఠము. లేనిచో తెల్లనిపెన బూడిదను నవసీతముతో కలిపి రాచినను శ్రేష్ఠమే యగును. ఎఱ్ఱగంధము మంజిష లొద్దగ కొంఠ ప్రింకణపుచెక్క మఱియు గుల్లు మసూర ధాన్యము వీనిని నూరి లేపన చేసినను వ్యంగము తొలగిపోవును. కుండెటి నెత్తురును పూసినను వ్యంగమునశించును. మసూర ధాన్యమును నేతితో పాలతో నూరి

విడురోజులు పూసిన వ్యంగమునశించి కమలమువలె ముఖము వికసించును. లేనిచో మాది ఫలపు చెక్కును జటామాంసి నేయు మణిశిల వేడవీటితోకలిపి రాచిన ముఖకాంతివృద్ధిలును. సిడికరోగములు తిల్లిరోగములునుతొలగును. నవనీతముతో చేసిన న్యాయ బెల్లము లేనె తోగుపండ్లరసము వీటిని నూరి లేపనచేసినను వ్యంగములు నశించును. మేకపాల లో ఉలిమిడిచెక్కును నూరి ముఖమునకు పూసిన వ్యంగములు నశించును. జాజికాయ కల్కమును పూసినచో నీలిరోగము వ్యంగరోగము మున్నగునవి క్షీణించిపోవును. సాయంకాలమునందు ఆవనూనెతో రుద్దుకొనిన ముఖమునకు స్వచ్ఛమగు కాంతి కలుగును.

❁ ముఖకాంతికై మరికొన్ని ఉపాయములు. ❁

శ్లో. కాలీయకోశ్పలామయ దధి సరబదరాస్థి మవ్యఫలినీభిః,
లిప్తం భవతి చ వదనం శశివ్రభం సప్తరాత్రేణ. 48. తుషరహిత మన్మథ
యవచూర్ణస యష్టిమధుకలోధ్రలేపేన, భవతి ముఖం పరినిర్జితచామీ
కరచారుసౌభాగ్యమ్. 49. రక్షోఘ్న శర్వరీద్వయ మంజిస్తాగై రికాహ్వా
యై స్తు పయః, సిద్ధేన లిప్తమానన ముద్యద్విధుబింబవ ద్విధాతి. 50.
పరిణతదధిశరపుంధైః కువలనుదళకృష్ణ చందనోశీరైః, ముఖకమల
కాంతికారీ భ్రుకుటీతిలకాలకా జ్ఞాయతి. 51.

నల్లఅగురు కలువలు కోళ్ళపెఱుగు శంఖపునాభిప్రేంఖణపుచెక్కు వీటిని నూరి విడురోజులు పూసినచో చంద్రునితో సమానముగా ముఖమగును. పొట్టుతీసిన యవల చూర్ణము కమలనాళము ముల్లగి మధుకము లొద్దుగవువు వీటితో లేపన చేసిన మిసి మిసిలాడుచు మొగము బంగరవన్నె గలిగియుండును. శరీషపుష్పము (దిరిసెం) పసపు మ్రానిపసపు మంజిష్ఠము గైరికధాతువు వీటిని గొత్తుపాలతోవండి లేపనచేసిన చంద్రు నివంటి కాంతిగలిగి ప్రకాశించును. తగరము పెఱుగు శెల్లుకమలదళములు కోళ్ళు చందనము పట్టివేళ్లు వీటిని నూరి లేపనచేసినచో ముఖకాంతి వృద్ధి నొందును. భ్రుకుటీరోగ మును తిలకాలికమును ఇయ్యది పోగొట్టును.

❁ హరిద్రాద్వయ తైలము. ❁

శ్లో. హరిద్రాద్వయ యప్యోహ్వా కాలీతుక కుచందనైః, ప్ర
పౌండరీకమంజిష్ఠా వద్దవద్దక కుంకుమైః. 52. కషిత తిండుకస్తక్షవల
పత్త్రైః పయోన్వితైః, లేపయే త్కల్పితై రేభిః తైలం వాభ్యంజనం చ

రేత్. 53. విష్ణవం నీలికావ్యంగాం స్థిలకాన్తుఖదూషికాన్, నిత్యసేవీ
జయే త్త్రిప్రం ముఖం కుర్యా న్ననోరమమ్. 54.

పసపు ప్రానిపసపు ముల్లంగి నల్లఅగరు ఎఱ్ఱగంధము పుండరీకము గంధద్రవ్య
ము మంజిష్ఠము కమలములు పస్తాక్షి కేసరి వెలగపండు కాసుగచెక్క జబ్బికుట్టి
వీటిఅకులుసాబు కలసి నూక కల్కముచేసి అందుతైలమును వండి దానిని రుద్దికొనిన
స్థిరోగము నీలికావ్యంగము తిలకాలికము మున్నగుగోగములను జయించుట మాత్రమే
గాక మొగమునను సోగనును తెచ్చును.

◀◀ కనకతైలము. ▶▶

శ్లో. మధుకస్య కషాయేణ తైలస్య కుడవం పచేత్, కల్కైః
ప్రియంగుమం జిష్ఠాచందనో త్పలకేసరైః. 55. కనకంనామ తతైలం
ముఖకాంతికరం పరం, అభీరునీలికావ్యంగశోధనం పర మర్చితమ్. 56.

అతి మధురపు కషాయమునందు నాల్గుపలముల తైలమును చేర్చి మంజిష్ఠ రక్త
చందనము కమలములు కేసరి వీటినివైచి కల్కముచేసి తైలమును దింపవలయును. ఇ
య్యది ముఖమునకు కాంతించును. నీలికావ్యంగము మున్నగు ముఖరోగముల వన్నింటిని
పోగొట్టును.

◀◀ మంజిష్ఠాది తైలము. ▶▶

శ్లో. మంజిష్ఠా మధుకం లాక్షా మాతులుంగం సయష్టికమ్, కన్
స్రమాణై రేతైస్తు తైలస్య కుడవం తథా. 57. ఆజం పయస్తద్ద్విగుణం
శనైర్మృత్వస్త్వినా పచేత్, నీలికా విడికావ్యంగా నభ్యంగాదేవ నాశ
యేత్. 58. ముఖంప్రసన్నో పచితం వలీవలిశవర్జితమ్, సప్తరాత్రప్ర
యోగేణ భవేత్కనకసన్నిభమ్. 59.

మంజిష్ఠ అతిమధురము లక్కమాచికాయ ముల్లంగి వీటిని పావుపావు పలము
చొప్పనతెచ్చి నాల్గుపలముల తైలము అయిదుపలముల మేకపాలును చేర్చి మెల్లెమె
ల్లగా సన్ననిసెగ పైనివీటిని వండవలయును. ఈతైలమును రుద్దికొనిన నీలికా విడికా వ్యం
గము అను వీనిని పోగొట్టును. ముఖము స్వచ్ఛమైనదగును. దీనిని ఏడురోజులు సేవించి
నంతమాత్రాననే ముఖము బంగరంపంటి దగును.

◀◀ కుంకుమాది తైలము. ▶▶

శ్లో. కుంకుమం చందనం లాక్షా మంజిష్ఠా మధుయష్టికా, కాలీ
యక ముఖీరం చ పద్మకం నీల ముత్పలమ్. 60. న్యగ్రోధపాదాః ప్లక్షుస్య

శుంగాః పద్మస్య కేసరం, ద్విపంచ మూలసహితైః కసాయైః పలికైః పృథక్. 61. జుబాధకం విపక్తవ్యం పాదశేష మథోద్ధ రేత్, మంజిష్ఠా మధుకం ద్రాక్షా పతంగం మధు యష్టికా. 62. కర్షప్రమాణై రేత్రేస్తు త్రైలస్య కుడపం తథా, అజాక్షీరం తద్ద్విగుణం శనై ర్నైర్వృద్ధ్యగ్ని నాప చేత్. 63. సమ్యక్పక్వం పరంహ్యేతస్తుఖవర్ణప్రసాదనమ్, నీలికాపిడ కావ్యంగా నభ్యంగా దేవ నాశయేత్. 64. సప్తరాత్ర ప్రయోగేణ భవేత్కాంచన సన్నిభమ్, కుంకుమాద్య మిదం త్రైల మశ్వీభ్యాం నిర్మలం పురా. 65.

కేసరి చందనము లక్క మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము కాలీయకము వట్టివేళ్లు పర్మాక్షుము నల్లగల్వలు మఱియూపలు జుబ్బిచిగుళ్లు కమల కింజల్కములు వీటి నన్నిటిని ఒక్కొక్కపలము చొప్పన తెచ్చి దశమూలములను రోపలముల నీటితో కసాయము గా గాచి దానిలోపై యాషధములను కలపవలయును. తరువాత మంజిష్ఠము అతిమధురము లక్క పతంగము యష్టిమధుకము వీటిని పావుపలముచొప్పన తీసికొని కల్కమును చేసి నాల్గుపలముల త్రైలమును చేర్పవలయును. అందుపలముల మేక పాలును ఈ క్యాధములో కలుపవలయును. పిమ్మట సన్నని నెగపైన మెల్లమెల్లగా పక్వముచేసి చక్కగా పక్వమైన పిమ్మట యుపయోగించి కొనవలయును. ఇయ్యది మొగమునకు మెఱుగుబెట్టును. నీలికపిడక వ్యంగ మున్నగురోగములను ఆభ్యంజనము చేసికొనిన మాత్రాననే సోగొట్టును. దీని నేడువినములు నేవించినచో ముఖము బుగారుతో తుల్యమగును. ఇయ్యది ఆశ్వినీదేవతలచే పూర్వమునిర్మింపబడిన కుంకుమాదిత్రైలము.

● మఱియొకవిధమగు కుంకుమాదిత్రైలము. ●

శ్లో. కుంకుమం కింశుకం లాక్షా మంజిష్ఠా రక్తచందనమ్, కాలీయకంపద్మకంచ మాతులుంగస్య కేసరం. 66. కనుంభం మధుయష్టికం ఫలినీ మదయంతికా, నిశేద్వే రోచ నాపద్మము త్వలంచమనశ్శిలా. 67. కాకోల్యాది సమాయుక్తై రీత్రైరక్షసమై ర్భిషక్, లాక్షారసపయోభ్యాంచ త్రైలప్రస్థం విపాచయేత్. 68. కుంకుమాద్య మిదం త్రైలం చాభ్యంగా త్కాంచనోపమమ్, కిరోతివదనం సద్యః పుష్టిలావణ్యకాంతిదమ్. 69. సౌభాగ్యలక్ష్మీ జననం వశీకరణ ముత్తమమ్.

కేసరి మోదుగ మొగ్గ లక్కమంజీష్ఠ రక్తచందనము కాలీయకము పద్మాక్ష మాది మొగ్గలు మ్రానివసపు యష్టిమధుకము కుసుంభపసపు మ్రానిపసపు కమలము మణిశిల వీటిసన్నిటిని ఒక్కొక్క పావుపలమునొ|| కాకోల్యాది గణాక్రములగు ఔషధుల తో కలిపి లత్తుక మేకపాలు నీటితోనుడకబెట్టి ఇందు ఒక నేరు తైలమును పోసి పక్వము చేయవలయును. ఇది కుంకుమాదితైలము. దీనిని రుద్దుకొనినచో శరీరమును బంగురువలె మెఱయఁజేయును. ముఖమునకు వన్నె నిచ్చును. బలమును సంపదను కలిగించును. ఆందరిని వశులఁజేయును.

◀ ౭ వ్యకఘృతము. ౭ ▶

శ్లో. మధుకం చందనం కంగుః సర్పపంపదకం తథా. 70. కాలీయకం హరిద్రాచ లోధ్రమేభిశ్చ కల్పితైః, విపచేద్ధి ఘృతం వైద్యోః తత్పక్వం వస్త్రుగాలితమ్. 71. పాదాంశం కుంకుమం సింధం క్షిప్త్వా మం దానలేపచేత్, తత్సిద్ధం శిశిరే నీరే ప్రక్షిప్త్యాకర్షయేత్తతః. 72. తదేత ద్దర్లకంనామ ఘృతం వర్ణ ప్రసాధనమ్, అనేనాభ్యాస లిప్తంహి వలీ భూతమపి క్రమాత్. 73. నిష్కలంకేందుబింబాభం స్యా ద్విలాసవ తీముఖమ్, ఆరూపికాయాం కుఢి రేవసిక్తే శిరవ్యధేనాథ జలౌకసా వా, నింబాంబుసిక్తై శ్శిరసిప్రలేపో దేయోఽశ్వవ ర్షోరససైం ధవా భ్యాం. 74. పురాణ మథ పిణ్యాకం పురీషం కుక్కుటస్య వా. 75. మూ త్రపిష్టం ప్రలేపోయం శీఘ్రం హన్యా దరూంపికాం, అరూంపిఘ్నం భృష్ట కుష్ట చూర్ణం తైలేన సంయుతమ్. 76.

యష్టిమధుకము చందనము ప్రేక్షణము పద్మాక్షము కాలీయకము కమలము మ్రాని పసపు లాడుగ వీటిని కల్మసుచేసి అందు నేతిని పక్వముచేసి పిమ్మట నడియఁగట్టి అందు నాలుగవ పాలు కుంకుమ పువ్వు మైనము కలిపి సన్ననిసెగపైన మెల్లమెల్లగా పక్వము చేసి కల్లనినీటిపై జిసి పాకమును కనుగొని దింపవలయును. ఇయ్యది వర్ణకమనెడి ఘృతము. కాంతినిచ్చును. దీనిని నిత్యమును నియమముగా నేవించెడి వానికి మొగవుము దుతలు తలనెఱపును రావు. స్త్రీల కిద్దానచంద్రబింబముతో సమానముగా ముఖము కళకళలాడుచుండును. ఆరూపికారోగమునందు నాడిశ్చేదనచేత గాని జలగలను కరి పించిగాని నెత్తురును వెడలించవలయును. ఆటుపిమ్మట నింబోదకములతో తడిసిగుట్టుపు ల్లదైపాదరసము సైంధవలవణము వీటిని కలిపి తలకు పట్టువేయవలయును. లేనిచో ప్రా తవడినగానుగసిండిగాని కోడివెంటునుగాని మూత్రముతో నూరి పట్టు వేసిన వెంటనే

ఆరూపి కారోగమును నశింపఁజేయును. కోష్ఠును వేయించి పొడిచేసి తైలముతో కలిపి నేవించినను అరూంపికలు నశించిపోవును.

◀ హరిద్రాద్వయతైలము. ▶

శ్లో. హరిద్రాద్వయ భూనింబ త్రిఫలారిష్టచందనైః, ఏతతైల మరూంపికాం సిద్ధమభ్యంజనేహితమ్. 77. దారణేతు శిరాం విధ్యేత్ స్నిగ్ధాం స్విన్నాం లలాటజాం, అవపీడశిరోవస్తీ నభ్యంగాం శ్చావచారయేత్. 78. కోద్రవాణాం తృణక్షీరపానీయం పరిధావనే, కార్యో దారణకే మూర్ధ్ని ప్రలేపో మధుసంయుతః. 79. ప్రియాలబీజ మధుకకృష్ణ మిశ్రైస్ససైంధవైః, కాంజికస్థా త్రిసప్తాహం మాషా దారణకాపహః. 80. సహ నీలోత్పలకేసరయష్టి మశుకత్తిలైస్స దృశమా మలకమ్, చిరజాతమపి చ శీఘ్రే దారణరోగంశమం నయతి. 81.

పసపు మ్రానిపసపు నేలవేయి త్రిఫలములు వేపవేళ్లు చందనము వీటికల్పము లో తైలమును వండి దానిని రుద్దుకొనిన యెడల అన్నివిధములగు నరూంపికారోగములు ను తొలగిపోవును. శిరస్సును బ్రద్దలించెడి దారణరోగమునందు నునువుగను చెమ్మగిలు చున్నట్లుగను నున్ననాడిని ఛేదించవలయును. అవపీడనశిరోవస్తులను రుద్దవలయును. ఆరికె గడ్డిరసపు పానీయమును పోషికడుగ వలయును. ఈక్షీరమునందే తేనెను కలిపి తలకు పట్టు వేయవలయును. లేనిచో మారటి విత్తనములు యష్టిమధుకము కోష్ఠు సైంధవ లవణము వీటిని కలిపి పట్టు నైనను వేయవలయును. లేనిచో ఇరువదియొక్కరోజువ అకు గంజిలోనానవైచిన మినుములను నూరి పట్టు వేసినను మంచిదే. నల్లకల్వలు కుంకుమపువ్వు యష్టిమధుకము నూవులు ఉసిరికకాయలు వీటిని నూరి పూసినను చాలరోజులనుంచి యున్నదైనను దారణరోగము ఉపశాంతి నొందును.

◀ త్రిఫలాద్యతైలము. ▶

శ్లో. త్రిఫలాద్యారజో మాంసీమార్క వోత్పలశారివైః, ససైంధవైః పచేత్తైల మభ్యంగా దుక్లికాం జయేత్. 82. చిత్రకందంతిమూలంచ కోమాతీకినమన్వితమ్, కల్కంపిష్ట్యా పచేత్తైలంకేశదద్రు వినాశనమ్. 83. గుంజాఫలై శ్శృతింతైలం భ్రృంగరాజరసేనవా, కంఠూదారణ హృత్కృష్ణ కపాలవ్యాధి నాశనమ్. 84.

త్రిఫలముల చూర్ణము జటామాంసి గుంటకలగరాకు కమలములు సుగంధపాల వేళ్లు సైంధవలవణము వీటియందు తయారుచేయబడిన తైలమును రుద్దికొనిన శిరస్సునగు

దు పుట్టెడివారణ రోగములు అన్నియును నశించును. చిత్రమూలము దంతిమూలమునేల గుమ్ముడి వీటిని కల్పముచేసి అందు ఆవాలనూ నెను సిద్ధముచేయవలయును. ఈతైలము చుండును పోగొట్టును. గురిగింజలు గుంటకలగ రాకువీటితో కాచబడినతైలము జీలలను దారణరోగములను కుషరోగమును తలపోటులను నశింపజేయును.

—● భృంగరాజతైలము. ●—

శ్లో. భృంగరాజ త్రిఫలోత్పల శాదితాహపురీష సమన్వితకారి,
తైలమిదం పచ దారుణహాం కుంచితకేశభునస్థికారి. 85. ప్రపాండరీక
మధుకపిప్పలీ చందనోత్పలైః, కార్తికైస్తైలకుడవం తైర్ద్విరామలకీరసః,
సాధ్య స్సప్రతిమర్శ సాస్య త్వర్వశ్శ్విగదాపహః. 86.

గుంటకలగర త్రిఫలములు కలువలు సుగంధిపాలవేళ్ళమండురయు వీటితో చేసిన కల్పమునందు సిద్ధముచేసిన తైలము శిరస్సును గలుగు దారుణరోగములను హరించును. క్షీణించినవారికే మఱలవెంట్టుకలను మొలపించునట్టిది. వేయిరేకులకమలములు యప్పిమధుకము పిప్పళ్లు చందనము కల్వలు వీటినొక్కొక్కకర్న మెత్తుతెచ్చి ఓదియారు తులముల ఆవనూ నెను ఇరువది తులముల యుసిక రసమును కలిపి అటుపైని తైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని రుద్దికొనుట వలన అన్నివిధములగు శిరోరోగములు కుదురును.

—● మాలత్యాదితైలము. ●—

శ్లో. మాలతీకరవీరాగ్ని నక్తమాలావిపాచితమ్, తైలమభ్యంజనే శస్త్రమింద్రలుప్తాహమాం పరమ్. 87. ఇదంహి త్వరితం హంతి దారణానియతంస్పృణాం, ధాత్ర్యామృదుజ్జలే వాత్సాస్యత్థిస్థిరోరు స్నిగ్ధకేశతా. 88. ఇంద్రలుప్తే శిరాంవిద్ధా శిలాకాసీనతుత్థకైః, లేపయేత్పరితః కల్కైస్తైలంచాభ్యంజనే హితం. 89. కుటన్నటశిఖిజాతీ కరంజకర వీరజైః, అవగాఢపదం చైవప్రచ్ఛయిత్యా పునః పునః. 90. గుంజాఫలైశ్చిరం లింపే త్కేశభూమిం సమంతతః, హస్తిన్యతమసీం కృత్వా ముఖ్యం చైవరసాంజనమ్. 91. లోమాస్యనేన జాయంతే నృణాం పాణితలేష్వపి, భల్లాతకబృహతీఫలగుంజామూలఫలేభ్య ఏకేన, మధుసహితేన విలిప్తం సురరుతులిప్తం శమం యాతి. 92. బృహతీఫలరసపిష్టంగుంజాఫలమూలం చేంద్రలుప్తస్య, కనకనిఘృష్టస్య సలో దాతవ్యంప్రచ్ఛితస్యస

దా. 93. ఘృష్టస్యకర్మణైః పత్రైః ఇంద్రలు ప్రస్య గుండనమ్, చూర్ణితై ర్మణిచైః కాయమింద్రలు స్తనివారణమ్. 94. ఛాగక్షీరరసాంజన పుట దగ్గగ జేంద్ర దంత మపిలిప్తాః, జాయంతే సప్తరాత్రా త్ప్రల్వ్యామపి కుం చితాశ్చికురాః. 95. మఘకేందీ వరమూర్వాతిలాజ్యగోక్షీర భృంగలే పేన, అచిరాద్భవంతి ఘనకేశా దృఢమూలాయతా ఋజవః. 96.

జాజీపువ్య గన్నేరు చిత్రమాలము నెమలిఅడుగు వీటితో సిద్ధము చేయబడిన తైలము ఇంద్రలు క్షయను (బట్టతలయగుటయను) రోగమును పోగొట్టును. దీనిని నియ మముగా నేవించువారిని దారణగోగములు చేరజాలవు. ఉసిరిక మామిడి వీటిరస మును లేపన చేయుటచేత వెంట్రుకలు నట్టముగను స్థిరముగను వెఱుగగలవు. ఇంద్రలు ప్రగోగమునందు శివోనాడులను ఛేదించియంతటను శిలాజిత్తుకాసీసము మెలుతుత్తము వీటిని లేపనచేయవలయును. వీటికల్కములతో సిద్ధము జేయబడిన తైలమును రుద్దుటయు ను హితకరమే యగును. చాలకాలమునండి పుట్టియున్నయింద్రలు ప్రగోగమునందు చిత్రమాలము జాజీఫలము నెమలియనుగు గన్నేరువీటికషాయముతో వెంట్రుక లూడిపోయిన చోటుల గుర్తింజలు వాని చెక్కవీటిని నూరి లేపనచేయవలయును. లే నిచో ఏనుగు దంతపు మసితో రసాంజనము నూరి లేపనచేసిచో మనుజులకు ఆరచేతు లలో కూడ వెంట్రుకలు మొలచును. జీడివెత్తములు వాకుడు గురుగింజవేళ్లు బరడు నూరి ఇంద్రలు ప్రగోగమునకు లేపనమును చేయవలయును. కఠినములగు ఆనలతో నొరసికొని పోయిన తలలో మిరియములచూర్ణమును పట్టించిన యింద్రలు ప్రగోగము తొలగిపోవును. మేకపాలు రసాంజనము పుటపాకము పెట్టిచేసిన ఏనుగుదంతపు మసి వీటిని కలిపి లేపనచేయుటచేత నేడుగోజాలలో బట్టతలపైనను ఉత్తమములగు కేశము లు పుట్టగలవు. నుధుకము కమలములు మూర్వ (చాగచెక్క) తీలలు నేయి ఆవుపాలు గుంటకలగరాకు వీటినినూరి పట్టించిన మిక్కిలి శీఘ్రకాలములోనే మనుజుండు శోభన కేశములు గలవాండు అగును.

●● స్నుహ్యోదితైలము. ●●

శ్లో. స్నుహీపయః పయోర్కస్య మార్కవో లాంగలీ విషం, మూత్రమాజం సగోమూత్రం రక్తికా సేంద్రవారుణీ. 97. సిద్ధారం తీక్ష్ణ తైలం చ గర్భందత్వా విపాచితం, వహ్నినా మృదు నాపక్వం తైలంఖాలి త్యనాశనమ్. 98. కూర్మవృష సమానాపి రు జ్యాయా రోమతస్కరీ, దిగ్గా సానేన జాయేత ఋక్ష శారీరలోమశా. 99.

జముడు పాలు జిల్లేడు పాలుగుంటకలగరాకు నీరసిప్పలితివసమేకముత్రముల
వుపందితిము కొడెనె పాలవిత్తులు ఆవాలు (తెల్లవి) ఈయావధులలో ఆవనూ నెను
పోసి మెల్ల మెల్లగా నన్ను నిసెగును పాకము చేసి ఈతైలమును లేపను చేసినయెడల బట్టతలపోయి
మంచిగా వెంట్రుకలు కలుగును. తాబేటి చిప్పవలె మొద్దుబాతినతలగల వాచును దీనిని
నేవించిన ఎలుగుబంటుకు వలె పొడవగు వెంట్రుకలను పొందగలరు.

●● ఆదిత్యపాకగుడూచితైలము. ●●

శ్లో. వటావరోహకేశినో శ్చుర్ణే వాదిత్యపాచితమ్, గుడూ
చీస్వరనే తైలం చాభ్యం గా త్కేశరోపణం. 100.

మఱ్ఱియూడజటామాంసి వీటినిచూర్ణముచేసి తిప్పతీగె రసమునందుకలిపి ఎండ
లోపుటము పెట్టి పక్వముచేసి సిద్ధముచేసిన తైలమును అంటుకొనినయెడల వెంట్రు
కలు ఉత్పత్తియగును.

●● చందనాని తైలము. ●●

శ్లో. చందనం మధుకం మూర్వా త్రిఫలా నీలముత్పలం, కాం
తా నటావరోహ శ్చ గుడూచీరస మేవచ. 101. లోహచూర్ణం త
థాకేశీ శా బరేడ్వే త్థైవచ, మార్కవ స్వరసేనై వ తైలం మృద్వగ్ని
నా పచేత్. 102. శిరిస్సుత్పతితాః కేశా జాయంతే ఘనకుంచితాః,
దృఢమూలా శ్చ స్థిగ్ధాశ్చ తథాభ్రపరసన్నిభాః. 103. నస్యేనా కాల
పలిసం నిహన్యా తైల ముత్తమమ్.

చందనము మఱ్ఱిమధుకము (అనగా కలిమధురము) చాగ త్రిఫలములు నల్లక
ల్వలు దూర్వ మఱ్ఱియూడలు తిప్పతీగెరసము లోహచూర్ణము జటామాంసి రెండు తె
ఱగులగు లొద్దుగలు కమలపుడుంప వీటి కల్కము చేర్చి గుంటకలకరాకురసముతో తై
లమును నన్ను నిసెగును పక్వము చేయవలయును. దీనిని నేవించుటవలన రాజీపోయిన
వెంట్రుకలు మఱల మొలుచును. వెంట్రుకలు దట్టముగను గట్టిగను నున్నగును నల్లగును
నెఱుగును. ఈతైలము అసమయమున పుట్టిన నెఱుపునైనను పోగొట్టును.

●● మధుకాదితైలము. ●●

శ్లో. తైలం సయష్టిమధుకైః క్షీరే థా త్రిఫలై శ్చుతిమ్. 104. నస్యే
దత్తం జనయతి కేశాన్ శ్చ శ్రాణిచాప్యథ, త్రిఫలానీలిని సత్రం లోహం
భృంగం జస్సమమ్. 105. అవిమూత్రేణ సాయుక్తం కృష్ణీకరణ ముత్త
మమ్, త్రిఫలాచూర్ణ సంయుక్తం లోహచూర్ణం వినిక్షిపేత్. 106. ఈ

వత్స క్వే నారి కేలే భృంగరాజరసాన్నితే, మాషమేకంతు నిక్షిప్య స
 మ్యగ్ధర్షా త్నిముద్ధరేత్. 107. తతశ్శిరో ముండయి త్వాలే పందద్యా
 ద్భిషగ్వరః, సంవేప్య క దళీపత్రై) ర్శ్చయే త్సప్తమేదినే. 108. ఊశ
 యే త్రిఫలాక్వాఢైః క్షీరమాంసరసాశీనః, కపాల రంజనం చైత త్కృ
 స్టీకరణ ముత్తమమ్. 109. ఉత్పలం పయసాసార్థం మాసం భూమకా ని
 ధావయేత్, కేశానాం కృష్ణకరణీ స్నేహనం చ విఫీనుతే. 110. భృం
 గ పుష్పంజసా పుష్పం మేషీదుగ్ధ ప్రపేషితం, తేనైవాలోడితం లోహ
 పాత్రస్థం భూమ్యధఃకృతం. 111. సప్తాహాదుద్ధృతం పశ్చాద్భృంగ రా
 జరసేనతు, ఆలోఢ్యాభ్యభ్య చ శిరో వేప్తయిత్వా వసేన్నిశాం. 112.
 ప్రాతస్తు ఊలనం కార్య మేవంస్యా స్తూర్ధరంజనమ్, ఏవం సింధూర వా
 లాంబ శంఖభృంగరసైః క్రియా. 113

అతిమధురము మధుకము ఉసిరిక వీటితో పక్వము చేసినపాలతో నైన
 క్వాఢమునందు సిద్ధముచేసిన త్రైఫలమును నస్యముగా నిచ్చుట చేత తలకును గడ్డమునకు
 ను వెంట్రుకలు మొలచును. త్రిఫలములు నీలియాకులు గుంటకలగరాకు పొడి వీటినిప
 మానభాగములను ఆడుమేక మాత్రముతో నూరి వెంట్రుకలకు పట్టించిన నల్లబడును.
 కొంచెముగా పక్వమైన కొబ్బరి కాయలో (మండూరము) లోహమాంశమును త్రిఫల
 ముల చూర్ణమును పోసి దానియందు గుంటకలగరాకు పసరును పోసి మూతినీ యూ
 సి ఒక నెలరోజులుంచి తరువాత వైద్యుడగువాడు తలనుక్షౌరము చేయించి దీనిని పూ
 సి ఆరటిఆక్షలతో చుట్టికట్టి ఏడుదినములైన పిమ్మట విప్పవలయును. తఱువాత త్రిఫల
 ముల కషాయముతో కడుగవలయును. పాలు మాంసరసము నాహారముగా పెట్టించవ
 లయును. ఇయ్యది కపాలమును రంజింపచేసి వెంట్రుకలను నల్లపఱచును. కలువను పాల
 తో నొక నెలరోజులు భూపుటమును చేయవలయును. తరువాత తీసి నూరిపట్టించిన శిరో
 జములు నల్ల పడును. గుంటకలగరాకు పువ్వుజపాపుష్పము వీటిని ఆడుమేకపాలతో
 నూరి ఇనుపపాత్రలో పోసి భూమిలో పాతిపెట్టి ఏడు రోజులుంచి తీసి గుంటకల
 గరాకు పసరును కలిపి సాయంకాలమునందు శిరస్సునకు లేపనచేసి ప్రాతఃకాలము
 నందు కడుగుచుండవలయును. ఇదేవిధముగా సింధూరము శంఖపుష్పము గుంటకల
 గరాకు వీటిరసములతోటియును చికిత్సలను చేయవలయును.

శంఖమార్గమున్నగు లేపనములు. ౧౭

శ్లో. నవదగ్ధ శంఖచూర్ణం కాంజికసిక్తం హి సీసకం ఘృష్టాఽ,
 లేపా త్కచా నర్కదలావబద్ధాన్ శుబ్రాన్కరోతి నీలతరాన్. 114. లో
 హమలామల కల్లై స్సజపాకుసువైః స్పదా నరస్నాయాత్, పలితా
 నీహన పశ్యతిగంగాస్నాయీవ నరకాణి. 115. నింబస్య బీజానిహా భావి
 తాని భృంగస్య తోయేన తథాశనస్య, తైలంతు తేషాం వినిహంతి న
 స్యాద్దుగ్ధాన్నభోక్తుః పలితం సమూలం. 116. నింబస్యతైలం ప్రకృతిస్థ
 మేవ నస్త్యేనిషిక్తం విధినాయథావత్, మాసేనగోక్షీరభుజోనరస్యజరా
 గ్రాభూతం పలితం నిహంతి. 117. క్షీరాత్సమార్క వరిసాత్ ద్విప్రస్థే
 మధుకాత్సలే, తైలస్యకుడపం పక్వం తన్నస్యం పలితావహం. 118.

క్రొత్తగా కార్చిన శంఖమార్గమును గంజితో తడిసి నీసమునునూరి కలుప వ
 లయును. సిద్దుట దీనినిపూసి తలకు జిల్లేడాకులను కట్టవలయును. ఇట్లుచేసిన తైలని
 వెంట్రుకలును మిక్కిలియును నలుపెక్కును. మండురము ఉసిరిక జపాపుష్పము వీటి
 కల్గమును రుద్దికొని స్నానము చేసిన గంగలో స్నానము చేసినవాడు పాపములను
 వలనె తల నెఱుపుకొనును పోగొట్టుకొన గలుగును. వేపవత్తులను గుంట కలగ
 రాకురసములో గాని పుల్లనీటితో (తనవాణి) గానిభావనచేసి దానితో తైలమును ని
 ద్రముచేయ వలయును. దీనిని సస్యవిధిచేయుచు పాలనన్నమును తి నెడివాఁడు పలితనోగ
 ములను పోగొట్టుకొనును. వేపనూనెనే సస్యవిధిగా నుపయోగించిన వాఁకి వృద్ధదశ
 యందును నెఱుపుతనము రాఁజాలదు. పాలను గుంటకలగరామ రసమును కలి తులములు
 తెచ్చి రెండువలములు ఆతిమధురమును చేర్చి 4 పలముల తైలమును పక్వముచేసి మర్ద
 న చేసినచో తల నెఱియట నశించి పోగలదు.

మహానీలతైలము. ౧౮

శ్లో. ఆదిత్య వల్లిమూలాని కృష్ణశైలీయ కస్యచ, సురభస్యచప
 త్రాణి ఫలం కృష్ణాశనస్య చ. 119. మార్క వంకాక మాచీచ మఘకం
 దేవదారుచ, పృథ గ్దశివలాంశాని విప్పలీ త్రి ఫలాంజనం. 120. ప్ర
 పాండరీకం మంజిస్తా లోభృం కృష్ణాగరూత్పలం, ఆమ్లాస్థికిర్దమాః కృ
 ష్ణామృణాళీరక్తచందనం. 121. నీలీఫలాలతకాసీని కాసీసం మదయంతి
 కా, సోమరాజ్య శనశ్శత్రం కృష్ణో పిండితచిత్రకా. 122. పుష్పాణ్యర్జు
 నకాశ్శర్శోః ఆమ్రజంబూ ఫలానిచ, పృథ క్షపచపలై ర్భాగైః సుపి

స్త్రైరాధకంపచేత్. 123. వైభీతకస్య తైలస్థా ధాత్రీ రస చతుర్గుణమ్,
 కుర్యా దాదిత్యపాకం వా యావచ్ఛుష్కో భవే ద్రసః. 124. లోహపా
 త్రే తతః పూతం సంశుద్ధ ముపయోజయేత్, పానే నస్యక్రియాయాం
 చ శిరోభ్యం గే తథైవచ. 125. ఏతద్దాక్షుప్య మాయుష్యం శిరస
 స్సర్వరోగనుత్, మహానీల మితీ ఖ్యాతం పలితఘ్న మనుత్తమమ్. 126.

నూర్యవల్లితీగయొక్క పేరు నల్లగోరింటరసము సురసపత్రములు నీలివిత్తనములు
 గుంటకలగ రాకు కాచఆకు దేవజారు వీటి నన్నిటిని వేళ్ళురుగా పదిపదిపలములు
 తెచ్చి సిప్పళ్లు త్రిఫలములు తుత్తాంజనము కమలము మంజిష్ఠ లొద్దుగ ఆగరు మామిడి
 టెంక నల్లగలువలు ఎఱ్ఱగంధము నీలి జీడివిత్తనములు కాసీనం మదయఃతి సోమవల్లి
 ఆశ ము చిత్రమూలము మద్ది నేలగుస్తుడు మామిడి నేరేడు వీటిని వేలువేలుగా నై
 దైదు పలములును తెచ్చి అన్నిటిని నూరి సిద్ధముచేసి పిప్పట 74 పలముల తాడితైల
 మును తైలముకంటెను నాలుర ట్లధికముగా సుసిరిక కాయలరసమును తీసికొని కలిపి
 (అన్నిటిని) ఎండలో పెట్టి తర్వాత వడియగట్టి యినుపపాత్రములో పోసి యుంచవల
 యును. ఈతైలమును త్రాగుటకును నస్యవిధికిని తలంటునకును ఉపయోగించిన నేత్రము
 లకు వికాసము నిచ్చును. ఆయుష్యమును పెంపొందించును. శిరోరోగములను పూర్తిగా
 పోగొట్టును. ఇయ్యది మహానీలతైల మనబడును. తలనెఱియుటను పోగొట్టును.
 ఉత్తమమైనది.

● భృంగరాజఘృతాదులు. ●

శ్లో. భృంగరాజ రసే వక్వం శిఖిపితైన కల్కితం, ఘృతం నన్యేన
 పలితం హన్యా త్సప్తాహయోగతిః. 127. కాంజికాపిష్టశేలుకమజ్జి సచ్చి
 ద్రతాహగే, యదర్కతాపా త్పతతి తైలం త న్నస్య న్రుక్షణమ్. 128.
 కేళా నీలాలి సంకాళా స్సద్య స్సిద్ధా భవంతి చ, నయన శ్రవణ
 గ్రీవా దంతరోగాంశ్చ హం త్యజిః. 129. కాసీనంరోచనాతుల్యం హరి
 తాలం రసాంజనం, అష్టపిష్టైః ప్రలేపోయం వృషకచ్ఛ్వహిపూత
 యోః. 130. పటోల పత్ర త్రిఫలా రసాంజన విపాచితం, వీతం ఘృ
 తం నిహంత్యాశు కృచ్ఛామి ప్యహిపూతనాం. 131. రజనీ మార్క
 వమూలం పిష్టం శీతేన వారణా తుల్యం, హంతి విసర్పం లేపా ద్వరా

హదశనా హ్యాయం ఘోరం. 132. నాగకేసరచూర్ణం వా శతధౌతేన
సర్పిషా, విష్ట్యా లేపో విధాతవ్యో దాహే హస్తే చ పాదయోః. 133.

నెమలిపి త్తముతో కల్కముచేసి నేయి కలిపి గుంటకలగరాకు రసమునందు
పక్వముచేసి నస్యమువేసిన తలసెరియుట మానును. విరిగిచెక్కను గంజితో నూరి
కల్కముచేసి రంధ్రములు గల లోహయంత్రమునందు ఎండకు ఎండించి నస్యముగా
నుపయోగించిన తక్షణమే కురులు నలుపెక్కును. ఇయ్యదియే పండ్లు కండ్లు చెవి మెడ
మున్నగువాని రోగములను పోగొట్టును. గోరోచనమును కాసీనమును హరితాశమును
తుత్తమును వీటిని సమానభాగములనుగా తెచ్చి గంజితో నూరి వృషకచ్ఛా ఆహిపూ
తనరోగములయందు లేపనచేయుట మంచిది. చేదుపొళ్ల త్రిఫలములు రసాంజనము
వీటితో పక్వముచేసిన నేయిని త్రాగుటవలన చిరకాలమునుండి యున్న యహిపూతన
రోగములు నశించును. పశువు గుంటకలగరాకు వేళ్లును సమానభాగములను చేకొని
చల్లనినీటితో నూరి లేపనచేసినయెడల భయంకరములగు దంతరోగములును నశించును.
మఱియును నూరుమారులు వడియకట్టిన నేతిలో నాగకేసరముల చూర్ణమును కలిపి
లేపనచేసినచో కాళ్లమంటలును నశించి పోగలవు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు జ్ఞానరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

గి. ముఖరోగాధికారము.

ఓష్ఠరోగమునకు సామాన్యములగు సుపాయములు.

శ్లో. ఓష్ఠప్రకోపే వాతోద్ధే శాల్యస్తేనో పనాహనమ్, మస్తి
ష్కేచైవనస్యే చ తైలం వాళి హరై శ్శృతం 1. స్వేదో భ్యంగ
స్నేహపానం రసాయన మిహోచ్యతే, శ్రీవేష్టకం సర్జరసం గుగ్గు
లుం సురదారు చ, యష్టిమధుక చూర్ణం చ విదధ్యా త్ప్రీతిసారణమ్. 2.
వేధం శిరాణాం వమనం విరేకం తిక్తస్యపానం రసభోజనం చ, శీతా
స్ఫ్రలేవా స్ఫురిషేచనం చ పిత్తోపస్పృషే ష్యథరేషు కుగ్యాత్. 3. పి
త్తరక్తాభి ఘాతోత్థాన్ జలౌకాభి రుపాచరేత్, పిత్తవిద్రధివచ్చాపి
క్రియాం కుర్యా దశేషతః. 4. శిరోవిరేచనం ధూమ స్స్వేదః కవ
లధారణం, హృతరక్తే ప్రయోక్తవ్య మోష్ఠకోపే కఘాత్కే. 5 త్రిక
టు స్ఫురికా ఊరః ఊరశ్చ యవశూకజః, ఊద్రయుక్తం విధాత

వ్య మేతచ్చ ప్రతిసారణం, మేదోజే స్వేదితే భిన్నే శోధితే జ్వలనే హి తః. 6. ప్రియంగు త్రిఫలాలోధ్రం సత్రోద్రం ప్రతి సారణం, హితం చ త్రిఫలాచూర్ణం మధుయుక్తం ప్రలేపనం. 7. సర్జరస కనకగైరికథా న్యాక ఘృతతైల సింధుసంయుక్తం, సిద్ధం సిక్తకమధురే స్ఫుటితోచ్చ టీతే వ్రణం హంతి. - 8.

వాత ప్రశోషముచేతగు ఓష్ఠరోగమునందు వేడివరియన్న ముచేత నావిరి పట్టవల యును. తలలోను ముక్కులోను సగు వానియందు వాతహరములగు నస్యక్రియలను చేయవలయును. చెమటపట్టించుట తలంటుట త్రాగుట యనునివి ఈరోగమునందు రసా యనము లనఁబడును. సరిశభాపము గుగ్గిలము దేవదారు మధుకమువీటిచూర్ణము నెక్కిం చుట మంచిది. పితృవృక్షంకవితములగు నధగోష్ఠగోగములందు నాడులను కుట్టుట, విరేచ నమున కిచ్చుట చేదువస్తువుల తినిపించుట శీతలోదకముల చేత లేపనస్నానాదులును చేయవలయును. పితృరక్తము చేతనైన దానికి జలగలను పట్టించుట మంచిది. తక్కినవా టియందు పితృవిద్రావికి చేసినచికిత్సనే చేయవలయును. కఫము వలన రక్తమునుహరించి వచ్చినయోష్ఠగోగమునందు నాడీచ్చేదము విరేచనము పొగపట్టుట చెయ్యటపట్టుట నోట ముద్దనుపట్టుకొనుట చేయింపవలయును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు నర్జకాక్షారము వేటు ఉప్పులేనె కలిపిరాచిన ఓష్ఠశాకము నశించును. మేదో జనితముగు దానికి చెమ టపట్టించి శోధించుటయును కాల్చుటయును మంచిది. శ్రోయంగుచెక్క త్రిఫలములు లాద్దగు వీటినినూరి తేనెతో కలిపిరాచిన హితమగును. సర్జరసము నాగకేసరము ఎఱ్ఱ మట్టి ధనియములు నేయి నూనె సిందూరము వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రాచిన పగిలినదియును గాయమైనదియును అగు నోష్ఠరోగములను పోగొట్టును.

❖ దంతరోగమున కుపాయములు. ❖

శ్లో. శీతాదే హృత రక్తేతు తోయే నాగరస్వపాన్, నిష్కావ్య థ్య త్రిఫలాం చాపి కుర్యా ద్గండాష ధారణం, ప్రియంగవశ్శ ము స్తా చ త్రిఫలా చ ప్రలేపనం. 9. కుప్తం దార్ద్రీ మబ్దలోధ్రం సమంగా పాతాతిక్తాతేజసీ వీతికా చ, చూర్ణం శస్తం ఘృన్నణం తద్ద్విజానాం రక్తస్రావం హంతి కంఠాం రుజాంచ. 10. చలదంత సిరకరం కా ర్యం వకులచర్వణం, ఆ ర్తగలదలక్వాభ గంఢూషో దంతచాలనుత్. 11. దంతచాలే హితం శ్రేష్ఠం తిలోగ్రాచర్వణం సదా, దంతపుష్పటకే కార్యం తరుణే రక్తమోచనం. 12. సపంచలవణే త్కారః సత్రోద్రః

ప్రతిసారణం, దంతానాం తోదహస్తే చ వాతఘ్నాః కవలాహితాః. 13. దంతచాలేతు గంఢూషో వకుల త్వక్క్రాతో హితః, మాక్షికం విప్పలీ సర్పి ర్త్తిశితం ధారయే స్తుభే. 14. దంతశూలహరం ప్రోక్తం ప్రధాన మిద మూషధం, విస్త్రావితే దంతవేష్టే వ్రణంతు ప్రతిసారయేత్. 15. లోధ్రపత్తుంగ మధుక లాక్షూచూణ్ణై ర్భూతైః, గంఢూషేక్షీరిణో యోజ్యా స్సక్షౌద్ర ఘృతశర్కరాః. 16.

శీతాదమును దంతరోగమునందు శొంఠి యావాల కసాయములూ త్రిఫలములను కూడచేర్చి పుక్కిట నుంచుకొనవలయును. వ్రేంకణపుచెక్క తుంగ ముస్తైలు త్రిఫలములు నూరి పట్టువేయవలయును. కోస్తు మ్రానివసపు తుంగముస్తైలు లూద్ధుగ మంజిష్ఠ విష బొద్ది కటుకరోహిణి చాగ సరళవృక్షముచెక్క వీటిని చూర్ణము చేసి పండ్లను తోమికోనినచో రక్తముకారుట దురద మున్నగు నవియన్నియును తొలగి పోవును. పొగడచెక్కను ననులిన కదలెడి పండ్లుగట్టిపడును. నల్లగోరింట కసాయమును పుక్కిట నుంచుకొనిన పండ్లకడలుట మానిపోవును. నువ్వులును వసయను తినుచుండిన పండ్లకడలకయందు పిత్తముగును. పుష్పిపన్నుండు తరుణములోనున్న రక్తమును వెడలించుట మంచిది. పంచలవణములు యవక్షారము వీటిలో తేనెను కలిపి లేపన చేసి పుష్పితొలగి పోవును. దంతతోదహనిగాని దంతహర్ష మనిగాని యనబడు రోగమునందు వాతనాశకాషణములతో కబలధారణ ముత్తమును, పండ్లకదలిన పొగడకసాయముతో గట్టి పరుపవలయును. తేనె సిప్పుళ్లు నెయ్యి వీటిని కలిపి నోటికి రాచికోనుట మంచిది. ఇయ్యది దంతశూలముల పోగొట్టుటలో ముఖ్యమైనది. రక్తమును వెడలించిన దంతవేష్టన రోగమునందు గాయమును లూద్ధుగ పతంగము మధుకము లక్కవీటిని కలిపి పొడిచేసి తేనెతోకలిపి పట్టంపవలయును. వేపమొదలగు పాలవృక్షముల బెరడు తోనగుకసాయములూ తేనె నేయి చక్కెర కలిపి పుక్కిట నుంచుకొనవలయును.

పండ్లు పట్టుకొనిపోవుటకు చికిత్సలు. ౧౧

శ్లో. శైశిలే హృశిరక్తే చ లోధ్రముస్తరసాంజనైః, సక్షౌద్రైశ్శస్యతే లేపో గంఢూషేక్షీరిణో హితాః. 17. క్రియాంపరిచరే కుర్యా చ్చీతాదోక్తాం విచక్షణం, సంశోధ్యోభయతః కార్యం శిర శ్చోపకుశే తతః. 18. కాకోదుంబరికాగోజీ పత్రై ద్విస్రావయే ద్భిషక్, క్షౌద్రయుక్తైశ్చ లవణై స్సవ్యోషైః ప్రతిసార

యేత్. 19. పిష్పల్య స్పర్షవా శ్వేతా నాగరం నైచులం ఫలం, సుఖోదకేన సంగృహ్య కవలం తస్యయోజయేత్. 20. శస్త్రేణ దంత వైదర్శ్యే దంతనూలఃని శోధయేత్, తతః ఊరం ప్రయుంజీత క్రియా స్వర్వాశ్చ శీతలాః. 21. ఉద్ధృత్యాధిఃదంతం తు తతోగ్ని మవచారయేత్, క్రిమిదంతకవ చ్చాత్ర విధేయో హీ విజానతా. 22. ఛిత్వాధిమాంసం సక్షాదై రేతై శ్చూర్ణై రుపాచరేత్, పాతా వచా తేజోవతీ సర్జికాయావశూకజైః. 23. ఊద్రః ద్వితీయః పిష్పల్యో కవల శ్చాత్ర క్షీర్ణతః, షటోల నింబ త్రఫలా కషాయ శ్చాత్ర ధావనే. 24. శిరో విరేకశ్చ హితో ధూమో వైరేచనశ్చ యః, నా డీవ్రణహారం కర్ష దంతనాడిషు కారయేత్. 25. యం దంత మధిజా యేత నాడీ త ద్దంత ముద్ధరేత్.

దంతములకువై శిరగోగము (పట్టుకొనుట) వచ్చినప్పుడు దంతమును ప్రవింపఁ జేసి బొద్దుగతుంగముపైను వీటిని నూరి తేనెలోకలిపి పట్టింపవలయును. క్షీరవృక్షముల (వేపమునుగనవి) కషాయములచేతచిగుళ్లఁ గట్టి పరుపవలయును. పరిదరమును రోగమునందు శీతోదమునకైన చికిత్సనే చేయవలయును. ఉపకుశ మనుదానియందు వాంతి చేయించుట భేదికి ఇష్పించుట మంచిది. తరువాత కుక్కమేడి గోభీసీటికషాయముతో తలగడుగవలయును. మఱియును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు పంచలవణములు వీటిని నూరి తేనెలోకలిపి సోటికీప్రాయుట హితకరము. మఱియును సిప్పలి తెల్లదిరిశన శొంఠి నీటిప్రబ్బలిపండ్లు వీటితో కషాయముచేసి వెచ్చవెచ్చగా పుక్కిటనుంచుకొనవలయును. దంతవైదర్శ్యమును గొగమునందు శస్త్రముతోపండ్లను శోధింపవలయును. పిప్పట ఊరమునుఇచ్చి శీతలోపచారముల నన్నిటినిచేయవలయును. ఎక్కువపంటి నూడఁ బెటికి పుష్పిపంటికివలెనే చికిత్స చేయవలయును. దంతములపైసెటిగెడి దుర్ఘాంసమును శోని వైచి వివబొద్దితేజోవతి స్పృశ్చూరము యవక్షారము వీటిచూర్ణములూ తేనెను కలిపి తేపనమును చేయవలయును. సిప్పలియు నింతకురెండింతలు తేనెయునుకలిపి ధరింపవలయును. చేదుపొళ్ల వేపలకు త్రిఫలములు వీటికషాయముతో పండ్లుతోమికోనుట మంచిది. తలను కడుగుటయును మంచిది. శిరస్సుకు విరేచనమును గలిగించునట్టిపొగను పట్టుట హితకరము. దంతరోగములయందును నాడీరోగములయందును నాడీవ్రణమును పోగొట్టు బొషధములనే యుపయోగింపవలయును.

పండ్లనూడ బెఱుకుట

శ్లో. చిత్వాధిమాంసం శస్త్రేణ యదినో వరజో భవేత్. 26.
 శోధయిత్వా దహే చ్చాపి ఊరేణ జ్వలనేన వా, గతిర్హి నస్తి హన్వ
 స్థి దశనే సముపేక్షితే. 27. తస్మా త్సమూలం దశన ముద్ధరే ధృ
 గ్గు మస్థి చ, ఉద్భృజే తూత్తరే దంతే శోణితం సంప్ర సిచ్యతే. 28.
 రక్తాభియోగా త్పూర్వోక్తా ఘోరా రోగా భవంతి హి, చలమ
 ప్పుత్తరం దంత మతో నాప హరే ద్భిషక్, కషాయం జాతి మదన
 కటుక స్వాదుకంటకైః. 29. లోధ్రఖాదిరమంజిషా యష్టాష్టైశ్చాపి
 యత్ప్రతం, త్రైలంసంశోధనతద్ధి హన్యాద్దంతగతాం గతిం. 30. కషా
 యం పరతః కృత్వాపిష్ట్యా లోధ్రాదికల్మితం, కంటకీమదనో యోజ్యః
 స్వాదుకంటావికంకతః. 31. సుఖోష్ణా స్నేహకబలా సర్పిషస్తైన్
 వృతస్యవా, నిర్యూహాశ్చాన్విలఘ్నానాం దంత హర్షప్రమర్దనాః. 32.
 సైన్సైహికశ్చహితో ధూమః నస్యంసైన్సైహిక మేవచ, అహింసన్ దంత
 మూలాని శర్కరా ముద్ధరే ద్భిషక్. 33. లాక్షాచూర్ణై ర్మధుయుతై
 స్తత స్తాం ప్రతిసారయేత్, దంతహర్షక్రియాం చాపి కుర్యాన్నిర
 వశేషతః. 34.

నాడీరోగముగలఱోపంటినూడ బెఱుకుటయును మంచిదియే. పండ్లనై బెఱిగినదు
 ర్తాంసమును శస్త్రముతో ఛేదించి నిప్పుతోగాని యుప్పుతోగాని శోధించి కాచవలయు
 ను. వెలిదవడలలోని యెముకను పంటిని యుపేక్షించితిమేని కదులనేలేక పోయెదము.
 కనుక పొదలఱట పీకివేయుటయే మంచిది. వైదంతముల నూడ బెఱికిన నెక్కవగా నెత్తు
 రుకారును. అప్పుడు ఆనెత్తుటివలన భయంకరములగు రోగములుపుట్టును. కనుకబుద్ధి
 మంతుడై వైద్యుఱుడు కదలుచున్నప్పటికి వైపంటిని ఊడతీయరాదు. బాపత్ర ఉష్ణైత్తకటు
 కరోహిణి పల్లెరు లాద్దుగ కాచు మంజిషము యష్టిమధుకము వీటియందు సిద్ధము
 చేయుఱుడిన త్రైలము దంతరోగములను సంశోధించును. దంతములుకదలుట మాన్యును.
 లేనిచోలోధ్రాది కషాయముతో పుక్కిలింపవలయును. లోధ్రాదులగు నౌషధులను
 కల్మముచేసి యందు వాకును నుమ్మైత్తయును చేర్చిపల్లెరు పుల్లవెలగ తెల్లతెగడ ము
 న్నగువానితో సిద్ధముచేసిన నేయి కలిపి పక్వముచేసి వెచ్చువెచ్చుగా చమ్మగానుండు
 నట్టులు కాచవలయును. చాతనాశకములగు నౌషధులతో సిద్ధముచేసిన కషాయమును

ఇచ్చుటవలన దంతహర్షణోగము (చిగుళ్లుపూచుట) నశించిపోవును. స్నేహనసహితముగు ధూమమును నస్యమును చేయుంపవలయును. దంతమాలములను కొఱికి వేయుచుండే డి శర్కరను వైద్యుండు కనిపట్టి శస్త్రముతో తీసివేయవలయును. తఱువాత దానిపైని తేనెలో కలిపిన లక్ష్మచూర్ణమును వేయవలయును. దంతహర్షణోగమునను చికిత్సను పూర్తిగా చేయవలయును.

❖ దంతకాపాలికాగోగములకు చికిత్సా. ❖

శ్లో. కపాలికాః కృచ్ఛ్రసాధ్యాః తత్రాప్యేషా క్రియామతా, జయేద్విస్త్రావణై స్స్విన్నమచలం క్రిమిదంతకం. 35. తథానవీడైర్వాత మైః స్నేహగంఢూషధారణైః, భద్రదాద్వాది వర్షాభూలేపై స్స్నిగ్ధశ్చ భోజనైః. 36. హింగు సోష్ణంతు మతిమాన్ క్రిమిదంతేషు దాప యేత్, బృహతీభూమి కదంబక సంఘాగులి కంటకారికా క్వాశైః. 37. గంఢూషైస్తైలయుతః క్రిమిదంతక వేదనాశమనః, నీలీజంఘా వాయస జంఘాస్త్రి గ్ధగాదీనాంతు మూలమేకైకం, సంచర్వ్యస్తానందశన విధృ తం దశనక్రిమిపాతనం ప్రాహుః. 38. చల ముద్ధృత్య వా స్థానం ద హేతుసుషిరస్య వా.

దంతకాపాలికాగోగములు కృచ్ఛ్రసాధ్యములు. అయినను ఈదిగువచికిత్సను చేయుట యుత్తమము. దంతక్రిములయందు వాతమును పోగొట్టెడి తైలములు మున్నగు వానిని పుక్కిట నుంచికొనుటలచేతను విస్త్రావణయలచేతను చెమటను పుట్టింపవల యును. తుంగముపైలు ప్రాసపసపు గజ్జర పీటిని లేపనచేయవలయును. మృదువు లగు ఆహారయలభింపవలయును. క్రిమిదంతములయందు బుద్ధిమంతులగు వైద్యులువెచ్చని యింగువను ధరింపచేయవలయును. నీలికాచిచేక్క ఆముదపువ్వులుపీటితోనైన కషాయ మునందు తైలమును కలిపి పుక్కిట నుంచికొనవలయును. లేకున్ననీలి కున్నగు వానిలో నేదాని యొక్కచేక్కనుగాని వేరుగుగాని పంటిసందునపెట్టికొని నమలినచో పురు గులు పడి పోవును. కదిలిన పల్లనూడ బెఱికి ఆచోటును కాల్చుట మంచిది.

❖ విదార్యాదితైలము. ❖

శ్లో. తతో విదారీయస్త్వాహ్వ శృంగాటక కశేరుభిః. 39. తై లం దశగుణం క్షీరం సిద్ధం నస్యేతు యోజయేత్, హనుమోక్షే సము ద్దిషా కార్యా చార్దిశవత్క్రియా. 40. ఫలాన్యమ్లా విశీతాంబు రూక్షా

న్నం దంతధావనం, తథాతికఠినా న్భక్ష్యా స్తంతరోగే వివర్జయేత్. 41. సప్తచ్ఛదార్కదుగ్ధాభ్యాం పూగణం క్రిమిదంతనుత్, జీవనీయేన రంధ్రాణాం క్రిమిదంత ప్రపూరణం. 42. అర్కక్షీరేణైకయోగ ఏవసద్భిః ప్రశస్యతే, ద్రోణపుష్పీద్రవః ఘనమధుత్తైల సమాయుతః. 43. క్రిమిదంతవినాశాయ కార్యం కర్ణస్య పూరణం, పటోల కటుకావ్యోష. పాతాసైంధవభార్జికైః 44. చూర్ణైర్మధుయుతో లేపః కపలో మధుత్తైల కైః, జిహ్వరోగేషు కర్తవ్యం విధాన మిదముత్తమం. 45. ముస్తామధుకనిర్గుండీ ఖదిరోశీరదారుభిః, సమంజస్థా విడంగైశ్చ సిద్ధం తైలం హారే త్క్రిమిన్. 46.

విదారీకం దయష్టినుధుకము శృంగాటకము (సింగాడాదుంపలని యందురు) కశేరుకము నెడికంద వీటికల్పములొ తైలమును కలిపి తైలము కంటె పదిరెట్లెక్కువ పాలను చేర్చి పక్వముచేసి నస్యముగా నుపయోగింపవలయును. హమమోక్షరోగమున కగుచికిత్సలను చేయునది. పక్వముకానిపండ్లను చల్లనీటిని వేడియన్నమును పీనితో పండ్లు రుద్దికొనుటమంచిది. గట్టిగానుండు భక్ష్యములను దంతరోగము కలవాఁడు పదలకొన వలయును. ఏడాకులపొన్న జిల్లేడు వీటిపాలతో క్రిమిదంతములను తడుపవలయును. లేక ద్రోణపుష్పపురసమునందు సముద్రపు నలుగుకలిపి తేనెను నూనెనందు కలిపి పుక్కిట నుంచుకొనిన దంతరోగములు నశించును. దీనినే జిహ్వరోగములకు చేయుచిది. తుంగముత్తలు యష్టినుధుకము నీలిచెక్క కాచు వట్టివేళ్లు దేవదారుచెక్క మంజిష్ట వాయువిడంగములు వీటితో సిద్ధము చేసిన తైలమును నేవించిన క్రిమిరోగములు నశించును.

❖ జిహ్వరోగచికిత్సా (నోటిపూతలు). ❖

శ్లో. ఓష్ఠప్రకోపేనిలజే యదుక్తం ప్రాక్ చికిత్సితం, కంటకేష్య నిలోత్థేషు తత్కార్యం భిషజాఖలు. 47. పిత్రజేషు ని ఘృష్టేషు నిస్సృతే దుష్టశోణితే, ప్రతిసారణాగంధూ షాన్సస్యంచ మధురంహితం. 48. కంటకేషు కఫోత్థేషు లిఖితేష్యస్యజః క్షయే, విప్పల్యాదిర్మధుయుతఃకార్యంతు ప్రతిసారణం. 49. గృష్ణీయా త్కబలాన్వాపి గౌరసర్వ ప సైంధవైః, పటోలనింబ వార్తాకుక్షారయూషైశ్చభోజయేత్. 50. జిహ్వజ్ఞాడ్యం చిరజం మాణకభస్మలవణ ఘర్షణం హంతి, ఈషత్సుక్ షీరా

క్తం జంబీరాద్యమ్లుచర్వణంవాపి. 51. కర్కటాంఘ్రి క్షీరపక్వస్తుతాభ్యం
 గేననశ్యతి, దంతశబ్దః కర్కటాంఘ్రిలేపాద్వా దంతయోజతాత్. 52.
 ఉపజిహ్వంతు సంలిఖ్న త్కారేణ ప్రతినారయేత్, శిరోవిరేక గంఢూష
 ధూమైరేనానిపాచయేత్. 53. వ్యోషత్కారాభయావహ్నిచూర్ణమేత
 త్ప్రీఘుర్ణణం, ఉపజిహ్వప్రశాంత్యర్థమేతైస్తైలం విపాచయేత్. 54.
 ఛిన్నాంఘ్నైర్దలశుంఠీం వ్యోషోగ్రాక్షాద్రసింఘ్నజైః, కుష్ఠోషణవచాసిం
 ధు కణా పాతాప్లవైరపి. 55. సక్షోదైర్భిషజా కార్యం గలశుంఠ్యాపి
 ఘుర్ణణం, ఉపనాసావ్యథోహన్తిగలశుంఠీమశేషతః. 56. గలశుంఠీ హరం
 తద్వచ్చేఫాలీ మూలచర్వణం, వచా మలివిహం పాతాం రాన్నాంకటుక
 రోహిణీం. 57. నిష్కాన్వధ్య పిచుమర్దంచ కబలం తత్ర యోజయేత్.

వాయువువలననగు సౌప్తపాక రోగమునందు తొలుకకజెప్పబడిన చికిత్సనే
 వాతమువలన పుట్టెడి జిహ్వకంటకరోగములకును చేయవలయును. పిత్తజుములగు జిహ్వ
 కంటకరోగములకు వరిపిడిగల పదార్థములతో రుద్ది చెడురక్తమును వెడలించి మధురౌష
 ధములను పూసి మధురాపధులను పుక్కిట నుంచుకొనవలయును. నస్యవిధులను చేయవ
 లయును. కఫోత్పన్నములగు కంటకములకు దుష్టరక్తమును వెడలించి పిష్టస్థు శొంఠి
 మిరియములు నూరి తేనెతో పూయవలయును. లేనిచో తెల్ల ఆనాలు సైంధవలవణ
 ము వీటిముద్దను పుక్కిట నుంచుకొనవలయును. చేదుపొళ్లవేప వాకుడు వీటితో సిద్ధము
 చేయబడిన గంజిని త్రాగవలయును. మాణకభిస్సమును ఉప్పును రుద్దిన జిహ్వరోగము
 చిరకాలపుద్దియైనను నశించును. లేనిచో నిమ్మకాయ మున్నగు ఫులుపు పదార్థములను
 తినినను నశించును. వృషభమును ముల్లంగివేరు పాలునేయి వీటిని పక్వముచేసి
 దీనిని రాచిన జిహ్వరోగము పోవును. వృషభమూలికను నూరి పట్టించినను పుష్కంధున
 నుంచుకొనినను దంతముల కడకడమును ధ్వని నశించును. ఉపజిహ్వను గీచి క్షారముతో
 పూయవలయును. మఱియును శిరోవిరేకము పుక్కిలింత ధూమపానము వీటినిన్ని చే
 యవలయును. శొంఠి మిరియములు పిష్టస్థు యవక్షారము కరక్కాయలు చిత్రమూల
 ము వీటిమార్ణమును రుద్దినచో గాని వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలమును రాచినఁగాని
 నాలుక మొద్దుబారుట తగ్గిపోవును. మెడకణితిలా శత్రుముచేయించుచున్నట్టి శొంఠి
 మిరియములు పిష్టస్థు వసతేనే సముద్రఘ్నేనము వీటితో గాని, కోష్ఠ పిష్టస్థు వస సము
 ద్రఘ్నేనము అగరుశొంఠి వీటిని నూరి తేనెగలిపి పట్టుచేసినను గలశుంఠి (కణితి)
 తగ్గిపోవును.

—ॐ కంఠరోగచికిత్స. ౧—

శ్లో. ఊరసిద్ధేషు ముద్దేషు యూషా శ్వాప్యశనే హితాః. 58. తుండి కేర్యధృషేకూర్దేసంఘాతే తాలుపుప్పటే, ఏషవేష విధిః కారోవ్య విశేషశ్శక్రకర్తణి. 59. తాలుపాకేతు కర్తవ్యం విధానం పిత్రనాశనం, స్నేహస్వేజాతాలుశోషే విధిశ్చానిల నాశనః. 60. సాధ్యానాం రోహిణీనాంతు హితం శోణితమోక్షణమ్, ఛర్దనం ధూమపానంచ గండూషోనస్యకర్తచ. 61. వాతికీంతు హృతేరక్షేలవణైః ప్రతీసారయేత్, సుఖోష్ణాంస్తైలకబలాన్ధారయేచ్ఛాప్యభీష్టశః. 62. పతంగ శర్కరాక్షాద్రైః పైత్తికీప్రతీసారయేత్, శ్వేతావిదంగదంతీషు సిద్ధంతైలం సస్యేంధవం. 63. నస్యకర్తణి దాతవ్యంకబలంచకఘోచ్ఛ్చయే, పిత్రవ త్సాధయే ద్వైద్యో రోహిణీం రక్తసంభవామ్. 64. విస్రాప్య కంఠశాలూకం సాధయే త్తుండికేరివత్, ఏకకాలంయవాన్నంచ భుంజీతస్త్రిగ్ధమల్పశః. 65. ఉపజిహ్వికవచ్ఛాపి సాధయే ద్దధిజిహ్వికాం, ఉన్నామ్యజిహ్వామాకృప్య బడిశేనాథ జిహ్వికం. 66. ఛేదయేన్నండలాగ్రేణ తీక్ష్ణోష్ణైర్దరణాదిభిః, ఏకబృందంతు విస్రాప్యవిధిం శోధన మాచరేత్. 67. శిలాయుశ్చాపియోవ్యాధిస్తంచ శస్త్రేణ సాధయేత్, అమర్కస్థనసుపక్వంచ శోధయే ద్దలవిద్రధిం. 68. కంఠరోగేష్వస్పృశ్యోక్షస్తీక్ష్ణైర్నస్యాదికర్తచ, క్వాథపాతం తు దార్వీత్వజ్జింబతార్క్షకలింగజం. 69. హారీతకీ కషాయోవా పేయో మాక్షిక సంయుతః, కటుకాతివిషా దారుపాఠాముస్తకలింగకాః, గోమూత్ర క్వథితాః పేయాః కంఠరోగవినాశనాః.

తుండికము అర్యధ్రుషము కూర్తము సంఘాతము తాలుపుప్పటము అనుసీరోగములయందు ఊరపదాంతులతో సిద్ధము చేసిన పెసరపప్పు గంజినిఆహారముగా పెట్టుటమంచిది. ఈరోగములన్నిటికిని ఇయ్యదియేవిధానము కానిశక్రకర్తమునందు ఆధిక్యము గలదు. తాలుపాక రోగమునకు పిత్రనాశక చికిత్సను చేయవలయును. తాలుశోషమునకు స్నేహమును స్వేదమును ఇప్పింపవలయును. వాతనాశకవిధులను ఆచరింపవలయును. రోహిణీయను రోగమునందు నెత్తురు వెడలించుట మంచిది. ఛర్దధూమపానము

నన్యకర్త ఈవిధులను చేయవలయును. వాతమువలననగు రోహిణిరోగమునకు నెత్తురును వెడలించి ఉప్పునూరి కట్టవలయును. మాటిమాటికి వెచ్చవెచ్చని తైలముతో కాచవలయును. పిత్తోత్పన్నమగు రోహిణీ రోగమునకు తేనెమైసము కండచక్కెరతేనె వీటి పట్టుహితకరము. ద్రాక్షపరూచకము వీటికషాయమును పుక్కిటనుంచి కొనుటయు తమము. కఫోత్పన్నములగు రోహిణులకు బూజు కటుకరోహిణి నూరిపట్టును వేయవలయును. తెల్లసంభాలు మారేడుచెక్కదంతిచెట్టు వీటివేళ్లతో సిద్ధముచేసిన తైలమునందు సైంధవలవణమునుకలిపి కఫోత్పన్నములగు రోహిణులకు నన్యవిధిగానుపయోగించిన దూరములగును. రుద్ధిరోత్పన్న రోహిణులకు పితృపువాటివలె నేచికిత్స చేయవలయును. కంఠశాలూక రోహిణులను రక్తమును స్రవింపజేసి తుండికేరికివలెనే చికిత్సచేయవలయును. యవభోజనమును ఒక్కపూట భుజింపవలయును. గురుభోజనమునుకొలదిగా తీసికొనవలయును. అధిజహ్వీకారోగమును ఉపశమింపకలకువలెనే లాగి బదిశమును శస్త్రముచేతఛేదించి తీక్ష్ణములగు పవార్థములను రుద్దవలయును. ఏకబృందమునుగళరోగమును రక్తమును స్రవింపజేసి శోధింపవలయును. శిలాయువను పేరుగల కంఠరోగమును శస్త్రముతో ఛేదించి కట్టుగట్టవలయును. మర్తస్థలములందుండక చక్కగాపక్వమైన గలవిద్రధిని కోసి వేయవలయును. కంఠరోగమునకు రక్తమును స్రవింపజేయుటయును నన్యవిధులను చేయుటయును మూనివసపు లవంగపుపట్ట వేపకాయ కొడిసెపాలవిత్తులు కర్కాయవీటికషాయములూ తేనెకలిపికొని త్రాగుటయును శ్రేష్ఠము. కటుకరోహిణి అతివస మూనివసపు అగరుశొంఠి తుంగముస్త్రాలు కొడిసెపాలవిత్తులు వీటిని ఆవుపంచితముతో కషాయముచేసి త్రాగిన కంఠరోగములు పూర్తిగా నశించును.

కాలక మార్గము. ౭౭

శ్లో. గుడధూమో యవక్షారః పాతావ్యోపారిసాంజనం. 71.
 తేజోహ్యత్రిఫలాలోహం చిత్రకశ్చిత్రచూర్ణితం, సక్షౌద్రం ధారయే దే
 తద్దలరోగవినాశనం. 82. కాలకంనామ తచ్చూర్ణం దంతజిహ్వస్య
 రోగనుత్, సిప్పలీపిప్పలీమూలచవ్యచిత్రకనాగరైః, సర్జికాక్షారతుల్యం
 శైశ్చూర్ణాయం గళరోగనుత్.

ఇంటిలోనిబూజుయవక్షారము అగరుశొంఠి శొంఠి మిరియములు సిప్పర్లురసాంజనము తేజోవంతి తాడియునిరికలుకరక కాయలు మండూరము చిత్రమూలము వీటివిచూర్ణముచేసి తేనెతో కలిపి నోటికిరాచికోనిన ముఖరోగములన్నియు నశించును. ఇయ్యది అన్ని గళరోగములను పూర్తిగా పోగొట్టును. ఈకాలకముచూర్ణము పండ్లు నాలుక నోరు మొదలగు వానికి గలుగు జబ్బులను పోగొట్టును. సిప్పర్లు మోడి చవ్యము

చిత్రమూలము శొంఠి సర్జికాక్షారము వీటిని సమానభాగములుగా చేర్చి చూర్ణముచేసి సేవించిన గలరోగములు నశించిపోవును.

❖ పీతకచూర్ణము. ❖

శ్లో. మనశ్శిలాం యవక్షారో హరితాశం ససైంధవం. 74. దాద్వీత్వక్నేత్రి తచ్చూర్ణం మాక్షికేణ సమాయుతం, మూర్చ్ఛితం ఘృతమండేన కంఠరోగేషు ధారయేత్. 75. ముఖరోగేషు చ శ్రేష్ఠం పీతకం నామ కీర్తితం.

మణిశిల యవక్షారము సైంధవలవణము హరిదలము మ్రానివసపు లవంగపుపట్ట వీటినిచూర్ణము చేసి అందులో తేనెకలిపి పిమ్మట ఘృతమండములో భావనచేసి ఈచూర్ణమును ముఖమునందు ధరించిన (నోటిలో నుంచుకొనిన) ముఖరోగము లన్నిటిని పోగొట్టును.

❖ ఊరగుటికా. ❖

శ్లో. యవాగ్రజం తేజవతీం సపాఠాం రసాంజనం దారునిశాం సకృష్ణాం. 76. క్షౌద్రేణ కుర్యాద్గుడికాంముఖేన తాంధారయే త్వర్వగళామయేషు, దశమూలం పిబేదుష్టం యూషం మూలకులు త్థయోః. 77. క్షీరేక్షురసగోమూత్ర దధి మస్త్యమ్లకాంజికైః, విదధ్యా త్కబలాస్వీక్యదోషం తైలంఘృతైరపి. 78. పంచకోలకతాలీసవత్త్రైలామరిచత్వచః, పలాశముష్కకక్షార యవక్షారాశ్చ చూర్ణితాః. 79. గుడేపురాణే క్వధితేద్విగుణేగుడికాః కృతాః, కర్కంధు మాత్రాస్సప్తాహం స్థితాముష్కకభస్మని, కంఠరోగేషు సర్వేషుధార్యాస్సుర్వమృతోపమాః.

యవక్షారము తేజోవంతి అగరుశొంఠి రసాంజనము మ్రానివసపు పిప్పళ్లు వీటిచూర్ణమును తేనెలో కలిపి మాత్రలను కట్టి పుక్కిటనుంచుకొనిన గళరోగము లన్నియును నశించును. దశమూలములకషాయములను వేడిగా త్రాగవలయును. తేనిచో ముల్లంగి ఉలవలు వీటితో సిద్ధముచేయఁబడిన యూషమునైనను పాలు చెఱకురసము గోమూత్రము గఁజి వీటిని గాని పుక్కిటఁ బెట్టుకొనవలయును. దోషనుసారముగా నేతనిగాని తైలమును గాని ధరించిన కంఠరోగములు నశించును. పిప్పళ్లు మోడి శొంఠి ఉవ్యము చిత్రమూలము తాడిశపత్రి లవంగములు విలకులు మిరియములు లవంగపుపట్ట మోదుగక్షారము పాటలీ పృక్షుపుక్షారము యవక్షారము వీటిని చూర్ణముచేసి కేరడు

రెట్ల బెల్లపు కషాయముతో రేగుపండంత మాత్రలను గాచేసి ఏడురోజులు పాటల వ్యక్తులు బూడిదలోనుంచి నేవించిన సంపూర్ణముగా కంతరోగములను పోగొట్టును.

❁ ముఖరోగమునకు ఇతరము లగు చికిత్సలు. ❁

శ్లో. మూత్రస్విన్నాం శివాంతుల్యాం మధురీకుప్తతాళకైః. 81. అభ్యస్య ముఖరోగాంస్తు జయే ద్విరసతామపి, వాతా త్సర్వసరం చూర్ణైర్లవణైః ప్రతిసారయేత్. 82. తైలం వాతహారైస్సిద్ధం హితం కబళనస్యయోః, పితృత్తకే సర్వరసే శుద్ధకాయస్య దేహినః. 83. సర్వపిత్తహరః కార్యః విధి ర్భురశీతలః, ప్రతిసారణ గండూపా న్ధూమం సంశోధనానిచ. 84. కఫాత్తకే సర్వసరేక్రముల కుర్యా త్కఫాపహం, ముఖపాకే శిరోవేధః శిరఃకాయవిరేచనం. 85. కార్యంచ బహుధా నిత్యం జాతీపత్రస్య చర్వణం, జాతీపత్రాన్పుతాద్రాక్షా యాస దాగ్నిఫలత్రికైః. 86. క్యాథః క్షౌద్రయుత శ్శీతో గండూపా ముఖపాకనుత్, కృష్ణాజీరకకుష్మేంద్రయవనాం చూర్ణత త్ర్యహాత్. 87. ముఖపాకే వ్రీణక్షేదనార్గం ధ్య ముపశామ్యతి, గసాంజనం లోధ్రీమథాభయంచ మసశ్శీలానాగరగైరికంచ. 88. పాతాహరిద్రా గజపిప్పలీ చ స్యా ద్వారణం క్షౌద్రయుతం ముఖస్య.

గోమూత్రముతో తిడిసి పెట్టిన కరక్కాయలు ఉసిరిక కోష్ఠ తాడిశపత్రి వీటిని చూర్ణము చేసి భక్షించిన ముఖరోగములును ఆనవ్యాతయును నశించును. వాతము వలన సర్వసరరోగము పుట్టినను ఉష్ణము రాయవలయును. లేక వాతనాశకములగు నౌషధులచేత తయారుచేసిన తైలమును నస్యవిధిగా నుపయోగించుచు దానినే పుక్కిట నుంచినవలయును. పిత్తపు సర్వ సరములకు విరేచనముతో శరీరమును నిర్మలము చేసి బాగుగా నల్లని తియ్యని పిత్తనాశక విధుల నొనర్పవలయును. కఫాత్పన్నములగు వాని యందు ప్రతిసారణము పుక్కిలింత ధూమపానము సంశోధనము నగువీని నన్నిటిని చేయవలయును. ముఖపాక రోగమునందు నాడీవేధనమును శిరోవిరేచనమును చేయవలయును. ప్రతిదినమును జాపత్రిని తినట మంచిది. జాపత్రి తిప్పతీగె ద్రాక్షతీటకసింద మౌనిపసపు త్రిఫలములు వీటికషాయమునందుతేనెను వైచికోని చల్లార్చి పుక్కిటనుంచి కొనిన ముఖరోగములు నశించును. నల్లజీలకఱ్ఱ కోష్ఠ కొడినిపాలవిత్తులు వీచిచూర్ణమును మూడురోజులు పుక్కిట నురిచి కొనిన ముఖపాకము దుర్గంధము గాయములు క్షేదము

మున్నగునవి యన్నియును నశించును. రసాంబనము లూర్ధ్వగ్రూవు కరక్కాయ మణిశిల శొఠి ఎఱ్ఱమట్టి అగరుశొఠి పసపు ఏనుగు విప్పళ్లు వీటిచూర్ణము తేనెతోకలిసి పుక్కిట నుంచుకొనిన హితకర మగును.

పటోలాదికషాయము. ౭౭

శ్లో. పటోల నిుబజంబ్వాప్రమాలతీనవపల్లవాః. 89. పంచ పల్లవజశ్శ్రేష్ఠః కషాయో ముఖధావనే, పంచపల్లకషాయోవా త్రిఫలాక్యాధ వవ వా. 90. ముఖపాకేషుసక్షౌద్రః ప్రయోజ్యోముఖధావనే, స్వరసః క్వథితోదాగ్వా ఘనీభూతో ససక్రియా. 91. సక్షౌద్రా ముఖరోగాస్ఫుగ్దోషనాడీ నృణాపహః, సప్తచ్ఛదోశీరపటోల ముస్తహారీతీకీ తిక్తకరోహిణీభిః. 92. యష్ట్యాహ్వారాజద్రుమ చందనైశ్చ క్వాథం పిబేత్పాక హరం ముఖస్య, పటోలశుంఠీ త్రిఫలావిశాలా త్రాయంతి తిక్తా ద్వినిశామృతానాం, వీతః కషాయో మధునానిహంతి ముఖే స్థిత శ్చాస్య గదా స శేషాన్. 94. క్వథిత శ్రిఫలాపాతామృద్వీకాజాతి పల్లవాః, నిషేవ్యా భక్షణీయ్యావా త్రిఫలాముఖపాకహః. 95. తిలానీలోత్పలం సర్విశ్శర్కరాక్షీరమేవచ, సక్షౌద్రో దగ్ధవక్త్రస్య గంఢూషోదాహపాకనుత్. 96. తైలీన కాంజికే నాథగంఢూషశూర్ణదాహహః, ఘనకృషే లాధాన్యకయష్ఠీ మధ్యేలవాలుకాక బళః, వదనేతిపూతిగంధం హరతి సురాలశునగం ధంచ. 94.

చేదుపొళ్ల వేపవత్తులు నేరేడుపండ్లు మామిడిచిగుళ్లు మాలతిచిగుళ్లను గాని పంచ పల్లవములను గాని తెచ్చి కషాయమును పెట్టి ముఖమును కడిగికోనుట శ్రేష్ఠము. పంచపల్లముల కషాయమునందు గాని త్రిఫలముల కషాయమునందు గాని తేనెనుకలిపి ముఖపాకరోగమునకై ముఖమును కడుగుట మంచిది. మ్రానిపసపు కషాయమును పెట్టి గట్టిపడిన పిమ్మట తేనె గలిపికోని ముఖమునం దుంచుకొనినచో ముఖరోగములు రక్తపుదోషములు నాడీ ప్రణములును నశించును. మయ్యకుపొన్న వట్టివేళ్లు చేదుపొళ్ల తుంగములై కరక కాయలు నేలవేము కటుకగోహిణి యష్టిమధుకము చందనము వీటికషాయములో తేనెను కలిపి త్రాగిన ముఖరోగములు నశించును. చేదుపొళ్ల శొఠి త్రిఫలములు కొడిసె పాలవత్తులు త్రాయమాణము కటుకగోహిణి పసపు మ్రానిపసపు తిప్పతీగె కటిని కషాయముచేసి తేనెను కలిపి త్రాగిన ముఖసంబంధములగు రోగము లన్నియును తొలగిపో

వును. త్రిఫలములు అగరుశొంతి ద్రాక్ష జాపత్రి వీటిక మాయమును గాని త్రిఫలములను గాని నేవించినయెడల ముఖపాకరోగములు తొలగిపోవును. తిలలు నల్లగల్గలు నేయి కలకండ పాలు వీటిలో తేనెను కలిపికొని పుక్కిట నుంచుకొనినచో, దగ్ధముఖపు ముఖపాకరోగముగూడ తొలగిపోవును. తైలముచేత గాని గంజితో గాని పుక్కిట నుంచుకొనిన ముఖదాహము నశించును. తుంగమునైలు కోష్ఠు వీలకులు ధనియములు ముల్లం గి తేనె ఏలువ వీటిని ముద్దగా చేసి నోట నుంచుకొనిన దుర్గంధము కల్లువలన ఉల్లిగ డ్డలవలన గలిగెడి కంపునైనను నశింపజేయును.

—●● మహాసహచరతైలము. ●●—

శ్లో. తులాంతథా నీలకురంటకస్య ద్రోణేంభసఃసంశ్రవయేద్యథా
వత్, పూర్వా చతుర్భాగరనేతుతైలం పచేచ్ఛన్నై రర్థవలప్రయుక్తైః.
98. కల్కైరనంతాఖదిరారిమేదజంబ్వప్ర యష్టిమధుకోత్పలానాం,
తతైలమాశ్లేవ ధృతం ముఖేన సైర్యం ద్విజానాం విదధాతి నద్యః. 99.

నల్లగోరింటను నూరుపలములును తెచ్చి ద్రోణపు నీటిలో వైచి చక్కముఁ జేయ వలయును. నాలుగవపాలు బాకీ యుండునప్పుడు క్రమముచొప్పున తైలమును కలిపి సన్నని మంటపైని పక్వము చేయవలయును. దానిలో తిప్పతీగె కాచు దుర్గంధముగల ఖదిగము నేకేడు ఉసిరిక యష్టిమధుకము కలువ వీటి నన్నిటిని అరపలము చొప్పున వైచి కల్పమును చేసి ఉచునుచున్న ఆ తైలములో పోయవలయును. పిమ్మట దించి ఈ తైలమును పుక్కిట నుంచుకొనిన పండ్లు కదలుటను పోగొట్టును.

—●● చండతైలము. ●●—

శ్లో. అరిమేదత్పక్ఫలశత మభినవమాఘోత్థం ఖండశః కృత్వా,
తోయాఢకై శ్చతుర్భిః నిష్కాఢ్య చతుర్థశేషేణ. 100. తేనక్వాఢేన
మతిమాంస్తైలస్యాఢాఢకం విపచేత్, కల్కైరక్షునమాంశై ర్నంజిషా
లో ధమధుకానాం. 101. అరిమేదఖదిరకట్పలలాక్షాన్యగ్రోధముస్త
సూక్ష్మాలానాం, కర్పూరాగురు పద్మకలవంగ కంకోలజాతీ ఫలానాం.
102. పతంగగైరిక వరాంగకుసుమ ధాతకీనాం చ, సిద్ధంభిషగ్వి దధ్యాది
దం ముఖోత్తేషు రోగేషు. 103. పరిశీరదంత విద్రధిశ్చైశ్చిర శీతాద
దంతహర్షేషు, క్రిమిదంత దారణ చలిత ప్రదుష్టమాంసావశీర్షేషు,
ముఖదార్ద్రంధ్యే కార్యం ప్రాగుక్తే స్వామయేషుతైల మిదమ్. 104.

దుర్గంధముగల చంద్రచెక్కను నూరుపలములు తెచ్చి ముక్కలు చేసి ఒక ద్రోణపు నీటితో కషాయమును కాచి నాలుగవపాలు వీసము మిగిలియుండగా ముప్పది రెండుపలముల తైలమును కలిపి నన్నని సెగను పక్వము చేయవలయును. మంజిష్ఠము యష్టిమధుకము దుర్గంధపుచంద్రచెక్కను కాయఫలము లక్క మట్టివేళ్లు తుంగము సైలు చిన్నయేలకులు కర్పూరము అగురు పద్మాక్షుము లవంగము కంఠోలము జాపత్రి త్రిఫలములు పతంగము ఎఱ్ఱవట్టి లవంగపుపట్ట ఉసిరికకాయలు వీటిని కాలుకాలుపచూ. తీసికొని వచ్చి కల్కమును చేసి పైతైలము మఱగుచుండగా నందు వేయవలయును. ఇయ్యది అన్నివిధములగు దంతరోగములను పోగొట్టును. పరిశీర్ణము దంతవిద్రుధి మంచుకు పండ్లు పట్టికొనిపోవుట దంతహర్షము పుష్పిపన్ను దారణము పండ్లకదలిక దుర్దాంసము పెఱుగుట మాంసము తినిపోవుట ముఖదౌర్గంధ్యము మున్నగు రోగములలో దీనిని వాడుట శ్రేష్ఠము.

లాక్షాదితైలము. ౧౦

శ్లో. తైలం లాక్షారసంక్షీరం ఘృతప్రస్థం సమం వచేత్. 165.
 చతుర్గుణేరిమక్వాథే ద్రవైశ్చపలసంమితైః, లోధృకట్ఫలమంజిషాపద్మ
 కేసరపద్మకైః. 106. చందనోత్పలయష్ట్యాష్ట్యాస్టైలంగండాషధారణం,
 దాలనందంతచాలంచ హనుమోక్షం కపాలికాం. 107. శీతాదం పూతి
 పక్వంచ హ్యరుచిం విరసాన్యతాం, హన్యా దాస్యగతా నేతాన్ కుర్యా
 దంతా నసి సిరాన్. 108.

తైలము లాక్షారసము పాలు వీటిని ప్రత్యేకముగా నేరు చూ. తెచ్చి ఇంతకు నాలుగు రెట్ల చంద్రకషాయమునందు పక్వమును చేయవలయును. లొద్దుగ కట్ఫలము మంజిష్ఠము కమలకింజల్కములు కేసరి పద్మాక్షుము చందనము కమలము యష్టిమధుకము వీటి నొక్కొక్కపలము చూప్పనచేర్చి కషాయమును చేసి పైదానియందు కలపవలయును. పిమ్మట నీతైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని పుక్కిటనుంచుకొనిన దంతచలనము హనుమోక్షము కపాలిక శీతాదము పూతిపక్రము అరుచి ఆసహ్యత మున్నగు రోగములు నశించును. పండ్లు గట్టిపడును.

వకుళాది తైలము.

శ్లో. వకుళస్య పలం లోధ్రం వజ్రవల్లికురంటకం, చతురంగుళ
 బబ్బోలవాజి కణ్డేరిమాశనం. 109. ఏమాంకషాయ కల్కాభ్యాం తైలం
 పక్వంముఖేధృతం, సైర్భంకరోతి చలతాందంతానాం ధావనేనచ. 110.

పొగడ చెట్టు బెఱుడు లూడుగ వజ్ర వల్లి గోరింట ఆమ్ల వేతనము వకుళము కేల
చెక్క చంద్ర సారము అశ్వ గంధి వీటిని కల్పమును కషాయమును చేసి అందు తైలమును
కలిపి పక్వము చేయవలయును. పిమ్మట ఈ తైలము పుక్కిటనుంచి కొనవలయును. లేని
చో ముఖమును కడిగి కొనుటకైన నుపయోగించి కొనవలయును. పండ్లు గట్టిపడుచు.

సహకారగుటికలు. ౧౧౦

శ్లో. ఏలాలతాల వనికాఫల శీతకోష కోలద్వికాని ఖదిరస్య కృ
తే కషాయే, తుల్యం శ కానిదశభాగమితే నిఘాయ ప్రోద్భిన్న కై తకపు
టే పుట వద్విధాయ. 111. ప్రాగంశ తుల్య శశినాభి త దేక సంఘంపిష్ట్యా
నవేన సహకారరసేన హస్తా, లిప్త్యా యథాభిలషితాం గుడికాంవిద
ధ్యాత్, స్త్రీపుం సయోర్వదన సారభ బంధుభూతాం. 112.

ఏలములు కమ్మారి నూనీఫలము త్రిఫలములు కన్నూరము కోషఫలము కంకోలము
వీటిని రెండుకెట్లనుగా తెచ్చి అంతకు పదికెట్లు చంద్ర సారమును కొనివచ్చి కషాయ
మునుచేసి ఈయోషధుల కల్పమును కలిపి మొగలిదోషులలో పెట్టి పుటపాకము చేసి
యథావిధిగా పక్వము గావించవలయును. పిమ్మట ఈయోషధులంత కన్నూరమును
కమ్మారిని కలిపి నైద్యుడగువాఁడు తనచేతులతో నూమిడిరసమును పూసికొని గుటిక
లను చేయవలయును. ఇవి పుక్కిటనుంచికొనినచో దుర్బంధమును పోగొట్టి మగంధ
మును కలిగించును.

స్వల్పఖదిరవటికా. ౧౧౧

శ్లో. ఖదిరస్య తులాంసమ్యుగ్ధలద్రోణే విపాచయేత్, శేషేషభా
గే శతైః ప్ర తివాపం ప్రదాపయేత్. 113. జాతీక రూరపూగాని క
కోలకఫలాని చ, ఇ త్యేషా గుడికా కార్యా ముఖ సాభాగ్యవర్ధినీ. 114.
దంతౌష్ణముఖరోగేషు జిహ్వతాల్యామయేషు చ.

నూరు పలముల చంద్ర చెక్కను ద్రోణపు నీటిలో కాచి ఎనిమిదవపాలు నీరు
మిగిలియుండునప్పుడు జాపత్రి కన్నూరము సోక చెక్కలు కంకోలము వీటిమూర్తము
నుపోసి పిమ్మట మాత్రలను కట్టియుంచికొనవలెను. ఇయ్యని ముఖమునను కాంతినిచ్చి
ముఖిరోగములను దంతరోగములను ఓష్ఠరోగములను జిహ్వరోగములను తాలురోగ
ములను నశింపచేయును.

● బృహత్సర్వసర్వకా. ●

శ్లో. గాయత్రి సారతులయేరిమవల్కలానాం సార్థం తులాయ
 గలమంబుఘటై శ్చతుర్భిః, నిష్కాన్వయో పాద మవశిష్టం సువస్త్ర పూ
 తం భూయః పచేదధ శన్తైర్భృదు పావకేన. 115. తస్మిన్ స్థనత్వముపగ
 చ్చుతి చూర్ణ మేషాం శ్లక్ష్యం షీపేచ్చ కబల గ్రహభాగికానాం, ఏలామృ
 ణాలసిత చందన చందనాంబుశ్యామా తమాలవికసా ఘనలోహయ
 స్తీ. 116. లజ్జాఫలత్రయర సాంజనధాతకీ భక్తిపుష్పగై రిక కటంకటక
 ట్ఫలానాం, పద్మాహ్వలోధ్ర) వటరోహయ వాసకానాం మాంసీ నిశా
 సురభి వల్కల సంయుతానాం. 117. కక్కో లజాతి ఫలకోషల వంగ
 కాని చూర్ణీకృతాని విదధీత పలాంశి కాని, శీతేదవతార్యసున సారచ
 తుః పలం చక్షిప్త్వా కలాయనదృ శీర్వటికాః ప్రకుర్యాత్. 118. శు
 మ్కాముఖే వినిహితా వినికారయంతి రోగాన్తాప్తరస నాద్విజతాలు
 జాతాన్, కుర్వ్యుభే సురభితాం షటుతాం రుచిచ స్థైర్యం పరం దశ
 నగం రసనాలఘుత్వమ్. 119.

చంద్రచెక్కను మారుపలములు తెచ్చి దుగ్గండపువండ్లను 150 పలములు
 తెచ్చి వీటిని నాలుగుద్రోణముల నీళ్లలో వండి నాలవపాలు నీళ్లు మిగిలియున్నప్పుడు
 వాసెనగట్టి నన్నని మంటలో పక్వముచేసి గట్టిపడునప్పుడు ఏలకులు పుష్కరనాళి
 తెల్లచందనము రక్తచందనము కురువేరు తెల్లతెగడ జాపత్రి మంజిష్ఠము తుగముసైలు
 మండూరము యష్టిమధుకము లజ్జావంతి త్రిఫలములు రసాంజనము ధాతకీకుసుమము.
 నాగిసేనములు లవంగములు గేరు మ్రానిపసపు కొడిసెపాలవిత్రనములు పద్మాక్షము
 లోధ్ర మట్టిఇగుళ్లు యనాన జటామాంసిపసపు పొగడచెక్క వీటినిచేటిని ఒక్కొక్క
 షిడికిలిచొప్పన తీసికొని పొడిచేసి ఉడికెడి ఆరసములో పోయవలయును. కఠోలము
 జాతిఫలము కోవఫలము లవంగము వీటినికొక్కొక్కపలముచొ॥ చూర్ణమునునందుకలిపి
 దింపవలయును, చల్లారినపిట్టలనాలుగుపలములకర్పూరమునుకలిపి నూగునోపకాయంత
 వేసి మాత్రముచేసి ఎండించి పుక్కిట నుంచికొనవలయును. మెడ పెడవి పండ్లునాలుక
 దవడలు మున్నగువానియందు పుట్టినరోగము లన్నియును నశించిపోవును. ముఖమునకు
 పరిమళమును గలిగించును. దంతములను గట్టిపఱచును. నాలుకను తేలికగాఁ జేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ముఖరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. కర్ణరోగాధికారము.

◀◀ కర్ణరోగమునందు చేయఁదగు సుపాయములు. ▶▶

శ్లో. కష్టిత మాతులుంగాష్టు శృంగ బేరం రసై శ్శుభ్రైః, సుఖో
 ష్టైః పూరయేత్కర్ణం కర్ణశూలోప శాంతయే. 1. శృంగ బేరం చ మ
 ధు చ సైంధవం తైలమేవ చ, కటూష్ణం కర్ణయోద్దేయ మే తద్వావే
 దనా పహం. 2. లశునార్ద్రక శిగ్రుణాం సురంగ్యామూలకస్య చ,
 కదల్యా స్వరస శ్రేష్ఠః కదుష్టః కర్ణపూరణే. 3. సముద్రఫేన
 చూర్ణైన యుక్త్యా వాప్యవచూర్ణయేత్, ఆర్ద్రకసూర్యావర్తక
 శోభాంజన మూల మూలక స్వరసాః. 4. మధు తైల సైంధవ యుతాః
 పృథగుష్టాః కర్ణశూల హరాః, శోభాం జనక నిర్యాస స్తైల తైలేన
 సంయుతః. 5. వ్యక్తోష్ఠః పూరణేకర్ణే కర్ణశూలోపశాంతయే, అసానా
 మసి మూత్రాణాం మూత్రేణా న్యతమేన చ. 6. కోష్ఠేన పూరయే
 త్కర్ణా కర్ణశూలోపశాంతయే, అశ్వత్థపత్ర ఖల్వంవా విధాయ బహు
 పత్రకమ్. 7. తైలాక్త మంగారపూర్ణం విదధ్యా చ్ఛ్చివణోపా, య
 తైలం చ్యవతే తస్మాత్ ఖల్వా దంగరతాపితాత్. 8. తత్ప్రిష్ఠం
 శ్రవణస్రోత స్సద్యో గృహ్ణాతి వేదనాఁ, అర్కపత్ర పులేదగ్ధ స్నుహీ
 పత్ర భవోరసః కదుష్టం పూరణాదేవ కర్ణశూల నివారణః. 9.

వెలగ మాచికాయ వీటితోనైన గంజి నల్లపురసమును వెచ్చజేసి చెవిలో
 పోసిన చెవిపోటులు మానును. అల్లము తేనె సైంధవలవణము నూనె వీటిని కొంచెము
 వెచ్చజేసి చెవిలో పోసిన చెవిబాధలు తప్పిపోవును. తేనెచో ఉల్లిగడ్డ అల్లము ము
 నకగ ఆకు సురంగి ముల్లంగి అరటి వీటిరసమును వెచ్చజేసి యొకను పోయిపలయును.
 సముద్రఫేనపు పొడిని పోసినను పోటులు తగ్గును. అల్లము నీలి గుంటకలగ రాసు ముగ
 గ చెక్క వీటిరసముతో తేనెను సైంధవలవణమును కలిపి చెవికి పోసిన కర్ణశూల
 హరించును. మునగబంకను సువ్వుల నూనెలో వెచ్చజేసి చెవిలో పోసిన కర్ణశూల
 నశించును. గోమూత్రము చున్నగు నష్టమూత్రములోను ఏదైనా నొకదానిచేత మూత్ర

మును వెచ్చజేసి చెవిలోపోసిన కర్ణశూలలు తొలగించును. తేనిచో రాపిఆకులను బొత్తిగాపట్టి చమురుతోతడిసినిప్పుమీద పెట్టితీసి దానితో కావలయును. జిల్లేడుఆకుల దొన్నెలో పాలతో సిద్ధము చేయఁబడిన జెమిటికాడలరసమును కొంచెము వెచ్చజేసి చెవిలోనఁ బోసినచో కర్ణశూలలు శాంతించును.

❖ దీపికాత్మలము. ❖

శ్లో. మహాతః పంచమూలస్య కాండాస్యష్టాంగులాని చ, ఊషేణావేప్య సంసిచ్య తైలేనాదీపయేత్తతః. 10. యత్తైలం చ్యవతే తేభ్యః సుఖోష్ణం తత్ప్రయోజయేత్, జ్ఞేయం తద్దీపికాత్మైలం సద్యో గృహ్లాతి వేదనాం. 11. ఏవంకుర్యా ద్భద్రకాష్ఠే కుష్ఠేకాష్ఠే చసారలే, మతిమాన్ దీపికాత్మైలం కర్ణశూల నినారణం. 12. అర్కస్య పత్రం పరిణామవీతం ఆజ్యేన లిప్తం శిఖినావతస్తం, ఆపీడ్య తోయం శ్రవణేసి మిక్తం నిహంతి శూలం బహువేదనం చ. 13. తీవ్రశూలా తురేకీర్ణే సశబ్దేక్లేశవాహిని, బస్తమూత్రం ఊషేతోష్ణం సైంధవేనావచూర్ణితం. 14. వంశవలేఖ సంయుక్తే మూత్రే వాణావికే భిషక్, తైలం పచేత్తేన కర్ణంపూరయే త్కర్ణశూలినః, హింగుతుంబురు శుంఠీభిః సాధ్యంతైలంతు స్వపం, కర్ణశూలే ప్రథానం తు పూరణం హిణిముంచ్యతే. 16.

బృహత్పంచమూలములను గైకొని పట్టుబట్టలో చుట్టి నూనెలోముంచి నిప్పును ముట్టించవలయును. అయ్యది మఁడునప్పుడు పదిడి వేడివేడి చమురును దీపికాత్మైలముని యనెదరు. ఇది కర్ణశూలలను పోగొట్టును. ఈవిధముగానే భద్రకాష్ఠము, కోష్ఠ సరలపుక్షుకొమ్మ వీటినీకూడను వట్టుగుడ్డతో చుట్టి తైలములోముంచి తైలమును పి.డి చెవిలోపోసిన చెవిపోటులు నశించును. పండువాడిన జిల్లేడాకుకు నేయిప్పుని కాచి చెవిలోపించెదరేని మిక్కిలియునుగల చెవిపోటులును నశించును. ఎక్కువపోటును బుంఝిమని ధ్వనియుం గల చెవియగునేని మేక యుచ్చలో సైంధవలపణమును చేర్చి వెచ్చజేసి పోయవలయును. తెనక్షీరి మేకయుచ్చలలో సిద్ధము చేసినతైలమును పోసినను కర్ణశూలములు హరించును. మఱియు ఇంగువ ధనియాలు శొంఠి వీటితో తయారు చేయఁబడిన ఆపనూనెను చెవిపోటులకు తిప్పక పోయవలయునని పెద్దలు పలుకుదురు.

— ❧ ఊరత్తెలము. ❧ —

శ్లో. బాలమూలకశంఠీనాం ఊరోహింఘం సనాగం, శతపు
 స్సావహా కుష్ఠం దారుశీగ్రురసాంజనం. 17. సావర్పలం యవక్షారః సరి
 కోద్భిదస్తైంధవమ్, భూర్జగ్రంధిబిడం ముస్తంమధుశుక్తం చతుర్ధణమ్.
 18. మాతులుంగరసశ్చైవ కదల్యారసవవా, తైలమేభిర్విపక్తవ్యం
 కర్ణశూలహారంపరమ్. 19. బాధిర్యం కర్ణనాదశ్చ పూయాస్రాశ్చ
 దారుణః, ఘోరణాదస్యతైలస్య క్రిమయః కర్ణసంశ్రితాః. 20. క్షీప్రం
 విగాళం గచ్ఛంతి కృష్ణాత్రేయస్య శాసనాత్, ఊరత్తెలమిదం క్షేప్రం
 ముఖదంతామయాపహం. 21. మధుప్రధానం శుక్తంతు మధుశుక్తం
 తథాపరమ్, జంబీరస్య ఫలరసం పిప్పలీమూలసంయుతం. 22. మధు
 భాండే వినిక్షిప్య ధాన్యరాశౌనిధాపయేత్, మాసేన తజ్జాతరసం మధు
 శుక్త ముదాహృతం. 23. కర్ణనాదేకర్ణక్ష్యే డే కిటుత్తేలేన పూర
 ణమ్, నాదబాధిర్యయోః కుర్యాత్కర్ణ శూలోక్తమాషధమ్. 24.

కురువేరు మూలకము శొంఠివీటిక్షారము ఇంగువ తుంగముపైలు సోంపువనకోష్ఠు
 ప్రానిపసుపునునగ యవక్షారముసజ్జీక్షారము సావర్పవణము సైంధవలణముభుజపత్రపు
 గడపేట పుకుంగముపైలు నాంగు గెట్టు మధుశుక్తముమాదీఫలపురసముకదళీరసము వీటి
 తోత్తెలమును పక్వముచేసి వాడిన కర్ణశూలలను పోగొట్టును. చెవిటితనము చెవిదిబ్బె
 డపూయస్రావము చెవిలోబడింపురుగులు ఈమొదలగు రోగములను పోసినమాత్రాసహ
 రించును. ఇయ్యదికృష్ణాత్రేయమునినంతుము. ఈక్షారత్తెలము ముఖరోగములను దంత
 రోగములను పోగొట్టును. మధువు (తేనె) ఇందుప్రధానమైవస్తువు గనుక ఇయ్యది
 మధుశుక్తమనినోరు ననఁబడును. నిమ్మపండ్లరసము కేపపండ్లరసము పిప్పళ్లు సొడి
 వీటిచూర్ణము కలిపి తేనె పాత్రములో పోసి వాసెనగట్టి ధాన్యపు కుండలోనుం
 పవలయును. ఒక నెలరోజు లిట్లయిన పిప్పట పైకి తీసియుపయోగించి కొనవలయును.
 ఇదియును మధుశుక్తమును రసమనియే చెప్పఁబడును. చెవిదిబ్బెట చెముడు చెవిపోటు
 మున్నగు వానియందు బాధిర్య రోగమునకును కర్ణశూలకును చెప్పిన యాషధమునేచె
 యుటవచ్చును.

— ❧ అపహార్ష ఊరత్తెలము. ❧ —

శ్లో. అపహార్షక్షారజలే తత్ప్రౌఠకల్పేన సాధితం తిలజమ్,
 అపహారతి కర్ణనాదం బాధిర్యం చాపి పూరణతః. 25.

ఉత్తరేణు ఊరముతో కలిసిన నీటియందు ఉత్తరేణుకల్మసును కలిపిలతైలమును కాచిచెవిలో పోసిన చెవిదిమ్మచెముడు మొదలగునవి హరించును.

●● స్వకాదితైలము. ౨●

శ్లో. సర్జికామూలకం శుష్కం హింగుకృష్ణ మహశాపధం, శతపుష్పాచతైస్తైలం పక్వం శుక్తచతుర్ధణం. 26. ప్రణాదశూలబాధిర్యం స్రావంచాశువ్యపోహతి.

సర్జరసము ఎండిన ముల్లంగి ఇంగువపిప్పళ్లు శొంఠి సోంపు వీటితోతైలమునుకాచవలయును. పక్వముగుచున్న ఆతైలములూ నాలుగురెట్లు గంజికలిపి సిద్దముచేసి యుపయోగించిన కర్ణనాదమును కర్ణశూలముచెవుడురక్తము చీముకారుట మున్నగునవి నశించును.

●● దశమూలీకతైలము. ౨●

శ్లో. దశమూలీకషాయేణ తైలప్రథం విపాచయేత్. 27. ఏతత్కల్మషం ప్రదేయం వై బాధిర్యే పరమాపధమ్.

దశమూలముల కషాయమునందును కల్మసునందును తైలమును పోసి పక్వముచేసిచెవిలో పోసిన చెవినబంధములగు గోగములను మాన్పుటకు పరమమగు నౌషధముగును.

●● బిల్వతైలము. ౨●

శ్లో. ఫలంబిల్వస్యమూత్రేణ పిష్టాతైలంవిపాచయేత్. 28. సాజక్షీరం తద్దిహరేద్బాధిర్యం కర్ణపూరణే, ఏషవీవవిధిః కార్యః ప్రణౌ డేకర్ణపూరణే. 29. గుడనాగరతోయేన నస్యం స్యాదుభయోరపిచూర్ణం పంచకషాయాణాంకపితరససంయుతం. 30. కర్ణస్రావేప్రశంసంతి పూరణం మధునాసహ, మాలతీదల రసమధునాపూరిత మధవాగవాంమూత్రైః. 31. దూరేణఃపరిత్యజ్యతే శ్రవణయుగంపూతిరోగేణ, హఠతాలం సగోమూత్రం పూరణం పూతికర్ణజితై, సర్జత్వకూర్ణ సంయుక్తః కార్వాసీఫలజీరసః. 32. మధునాసంయుత స్నాఘుకర్ణ స్రావే ప్రశస్యతే.

బిల్వఫలమును గోమూత్రముతో నూరి మేకపాలతో కలిపి తైలమును పక్వమును చేయవలయును. దీనిని చెవిలోపోసిన బాధకర్మము నశించును. కర్ణనాదముమున్ను

గువానియందును దీనినే చేయవలయును. బెల్లము శొంఠి వీటిరసముతో నస్యవిధినొనర్చుట మంచిది. కర్ణస్రావగోగమునందు పంచకమాములును వెలగరసముతోను తేనెతోను కలిపి చెవిలోపోయవలయును. జాజిఆకుల రసమును తేనెకలిసికొని గోమూత్రమును కలిపిగాని చెవిలోపోసిన కర్ణసంబంధముగు దుర్గంధము హరించును. దేవదారుచక్కసాడిని పత్తికాయలరసమును కలిపి తేనెనుచేర్చి కర్ణస్రావమునకై యుపయోగింపవలయును.

◀ జంబ్వామ్రతైలము. ▶

శ్లో. జంబ్వామ్ర పత్రం తరుణం సమాంశం కపిత్థ కార్వాసఫలం
చ సార్ద్రం. 33. క్షుణ్ణావరసం తం మధునావిమిశ్రం స్త్రావాహం సం
ప్రవదంతి తజ్జాఙ్గి, ఏతైశ్శృతం నింబకరంజతైలం ససార్ద్రం స్త్రావహారం
ప్రదిష్ఠం, పుటపాకవిధిస్విన్న హస్తవిజ్ఞాతగోడకః రసః సతైలసింధూ
త్తః కర్ణస్రావహరః సరః. 34.

మామిడి నేరేడు చిగుళ్లను సమభాగములనుగా తెచ్చి వెలగపండు పత్తికాయలు వీటిరసమును కలిపి తేనెనుచేర్చి చెవిలోపోసిన కర్ణస్రావములు నశించును. ఘయాషధులతో సిద్ధముచేసిన నింబతైలముగాని నెమలిఆడుగు తైలముగాని ఆవనూసెతో కలిపిపోసిన, పెద్దలు కర్ణస్రావములు మానునని చెప్పెదరు. ఏనుగలద్దిని పుటముపెట్టి చక్కగా పండికాల్చి పిమ్మట తీసి దానిరసముతో తైలమును సైంధవలవణమును కలిపి చెవిలోపోసికొనిన కర్ణస్రావములు హరించును.

◀ నాడీశోధనతైలము. ▶

శ్లో. జంబూకస్య తు మాంసేన కటుతైలం విపాచయేత్ , తస్య
పూరణమాత్రేణ కర్ణనాడీ ప్రళామ్యతి. 35. నిశాగంధ పశే పక్వం
కటుతైలం పలావకం, ధుత్తూరపత్రజరసే కర్ణనాడీ జిమత్తమమ్. 36.

గ్రద్దమాంసముతో ఆవనూసెను కాచి చెవిలోపోసినంతనే కర్ణనాడి యుపశమించును. గంధకము పసపు ఒకపలయును రి పలముల తైలములో వైచికాచి యుమ్మెత్తరసముపోసి ప్లవ్యు చేయవలయును. ఇయ్యది కర్ణనాడీరోగములను జయించును.

◀ స్నేహము స్వేదమునున్నగు నితిరములగు నుపాయములు. ▶

శ్లో. అథకర్ణ ప్రతీనాహే స్నేహస్వేదా ప్రయోజయేత్ , తతో
విరిక్తశిరసః క్రియాంల ప్రాప్తాం సమాచరేత్. 37. కర్ణపాకస్య భైష

పోసినచెవిలోనిపురుగులు నశించును. క్రిమికర్ణగోగము నశించుటకు క్రిములఁజంపెడి విధులు నుపయోగింపవలయును. వాకుడుఆకు పొగ వేయుటగాని ఆవమానెను పోయుటగాని మిక్కిలి మంచిది. పొద్దుతిరుగుడు చెట్టు త్రికటుకములు వీటిరసమును చెవిలో పోసిన తత్క్షణమే క్రిములుపడిపోవును. నీలిరసములో నైంధవలవణము గంజికలిపివెచ్చ జేసి చెవిలో పోసినను క్రిములు నశించును. చెవిదుర్గంధము అడఁగుటకు గుగ్గులుధూపము శ్రేష్ఠము. చెవిని పిచికారు పట్టుట వైచూర్ణముతో చెవిని పూరించుట నల్లతులసి రసమును పోయుట మున్నగునవిహితకరములు. రసాంజనమును నేయిలి చనుబాలతో తేనెను చేర్చిచెవిలో పోసికొనినచో చిరకాలమునుండి యుండిన కర్ణశ్రావణములు కర్ణములదుర్గంధమును నశించును.

◀ కుషాదితైలము. ▶

శ్లో. కుషహింగు వచాదారు శతాహ్వవిశ్వ నైంధవైః, పూతి కర్ణాపహం తైలం బస్తమూత్రేణ సాధితం. 28.

కోస్తుఇంగువ వసపసపు శతావరి శొంఠినైంధవలవణము వీటితోసిద్ధము చేయఁబడిన తైలమును మేకముత్రముతో కాచి చెవిలో పోసికొనిన చెవివానన నశించును.

◀ విద్రధి మున్నగువానికి ఇతరములగు ఉపాయములు. ▶

శ్లో. విద్రధౌచాపి కుర్వీత విద్రధ్యుక్తం హిభేషజం, శతావరీ వాజిగంధాపయస్వైరండజీవతైః. 29. తైలం విపక్వం సక్షీరం పాలీ సాంపుష్టికృత్సరం, గుంజాచూర్ణయుతే జాతే మాహిషే క్షీర ఉద్గతిం, నవనీతిం తదభ్యంగాత్కర్ణ పాలీవివర్ధనం, విషగర్భంతిక్తతుం బీజై ల మప్తగుణే స్వరాత్. 31. మూత్రే పక్వం తదభ్యంగాత్కర్ణ పాలీవి వర్ధనం. కల్కేన జీవనీయేనతైలం పయసి సాధితం. 32. అనూపమాం సక్వాభేన పాలీపోషణవర్ధనం, మాహిషనవనీతియుతం సప్తాహం ధా న్యరాశివరినసితం. 33. నవముసలికండచూర్ణ స్పృద్ధికరం హి కర్ణపాలీ నాం, కర్ణస్య దుర్వ్యధే భూతే నరంభో వేదనా భవేత్. 34. తత్రదు ర్వ్యధరోహర్ధం లేపో మధ్యాజ్యసంయుతైః, సుధూకాయవమంజుషా రుబుమూలైస్సయంతతిః. 35. అనేకధాతుచ్చిన్నస్య సంధిః కర్ణస్య వై భిషక్, యో యథాభినివిష్టస్యాత్తం తథా వినియోజయేత్. 36. ధా న్యామ్రోష్ణోదకానాం తు సేకో వాతేన దూషితే, రక్తపిత్తేన పయసా క్షేప్తా తూష్ణవారిణా. 37. తతస్సీవ్యస్థిరం కుర్యాత్సంధిం బంధేన వా

పునః, మధ్యాజ్యేన తతోఽభ్యజ్య పిచునాసంధివేష్టకం. ౩8. కపాల
చూర్ణేనతతశ్చూర్ణయేత్పథ్యయాఽథవా.

కర్ణ విద్రఘలకు విద్రఘికి చెప్పిన చికిత్సనే చేయవలయును. పిల్లపీచర ఆశ్వ
గంధ (పెన్నేరు) పాలచెట్టు ఆముదపువ్వులు వీట్లతో తైలమును పక్వముచేసి పాలను
కలిపి చెవిలోపోసికొనిన కర్ణ పాళి వృద్ధి నొందును. మఱియు నన్ని రోగములును కుదురు
ను. గురిగింజపాడిని పోసి గేదెపాలను కాచి దానినుండి వెన్ననుతీసి దానినిరాచినకర్ణ పా
ళీలు (చెవితమ్మెలు) పెఱుగును. విషగర్భమును తైలమును చేదసారతైలమును ఎనిమిది
రెట్లగాడిదమూత్రమునును పక్వముచేసి తేపనచేసినచో కర్ణ పాళి వృద్ధియగును. జీవనీ
యగణపు ఓషధులను కల్పముచేసి పాల నందుకలిపి తైలమునుచేర్చి పక్వముచేసి చెవి
లో పోసిన కర్ణ పాళి పుష్టి నొందును. నీటిపట్టులలోని మృగములమాంసమును క్షాధము
చేసి పోసిన కర్ణ పాళి పెఱుగును. తేనిచో గేదెనేతని ఏనురోజులు ధాన్యపుకుండలో
నుంచి తీసిరాచిన కర్ణ పాళి వృద్ధియగును. మనలికందను తినినను వృద్ధియగును. చెవిలో
చెడునీరు నిలిచిన పోటు పుట్టును. అద్దానిని పోగొట్టికొనుటకై యష్టిమధుకము యవలు
మంజిష్ఠను ఆముదపువేళ్లు వీటిని తేనె నేయి కలిపి నూరి అనేకవిధములుగా తెగిన చెవు
లకు పట్టంపవలయును. ఎట్లుతెగినదానికట్టులనే జోడింపవలయును. గంజి వేడినీరు వీటిని
పోయుటచేతను వాతదూషితములయందు హితము కలుగును. రక్తపిత్తదూషితమగు చె
విని పాలతోను కఫదూషితమగు దానిని వేడినీరుతోను కడిగి సివుట తెగినచెవినినరి
గాచేర్చి కట్టు కట్టవలయును. తేనెనేయి కలిపి వేపఆకునూరికట్టనెనను కట్టవలయును.
శంఖచూర్ణముతోగాని కరక్కాయ పొడితోగాని కట్టును కట్టవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కర్ణరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౫౭. నాసారోగాధికారము.

నాసారోగోపాయములు.

శ్లో. పంచమూలీశృతం క్షీరం స్యాచ్చిత్రకహరీతికీ, సర్పిర్గుడ
షడంగశ్చ యూషః పీనసశాంతయే. 1.

పంచమూలములకషాయము పాలు చిత్రమూలము కరక్కాయ బెల్లము నేయి
అను నీయారువస్తువులతో సిద్ధముచేసిన యూషము పీనసరోగములకు వాడవలయును

◀ ౧ వ్యోమాదిచూర్ణము. ౧ ▶

శ్లో. వ్యోమచిత్రక తాలీనతింతిడిచామ్లు వేతనం, సచవ్యాజా జీతుల్యాంశ మేలాత్వకృత్ర మాదికం. 2. వ్యోమాదికం చూర్ణమిదం పురాణగుడసంయుతం, వీనసశ్వాసకాసఘ్నం దుచిస్వరకరం పరం. 3.

శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు చిత్రమాలము తాడిశపత్రి అమ్లవేణిసము, చవ్యము బచ్చలి, జీలకఱ్ఱ వీలకులు లవంగపువట్ట మున్నగువాని సమానభాగములనుగా చేకొని చూర్ణముచేసి ప్రాతబెల్లమును అందు కలిపి నేవి.పవలయును. ఇయ్యది వీనస శ్వాసదగ్ధులను పోకొట్టి రుచిని కలిగించును.

◀ ౨ పాఠాదులగు వివిధతైలములు. ౨ ▶

శ్లో. పాఠాద్విరజనీమూర్వా పిప్పలీ జాతిపల్లవైః, దంత్యాచ. తైలం సంసిద్ధం నస్యం నమ్యుక్తు వీనసే, వ్యాఘ్రీ దంతీ చమాశిగ్రుసు రసవ్యోమసైంధవైః, పాచితం నావనంతైలం పూతినాసాగదంజయేత్. 5. త్రికటువిడంగసైంధవబృహతీఫలశిగ్రుసురసదంతీభిః, తైలం గోజల సిద్ధం నస్యం స్యా త్పూతినస్యస్య. 6. కలింగహింగుమరిచలాక్షాసురస కల్పలైః, కుఘ్రశిగ్రుజంతుఘ్నై రవవీడః ప్రశస్యతే. 7. తైరేవ మూత్రసంయుక్తైః కటుతైలం విపాచయేత్, అవీనసే పూతినస్యే శమనం కీర్తితంపరం. 8. నానాపాకే పితృహారం విధానం కార్యంసర్వం బాహ్యామభ్యంతరం చ హలేద్రక్షంతీరపుక్షత్వచశ్చ యోజ్య స్సేకే సఘృతాశ్చ ప్రదేహాః. 9. పూయాస్తరీక్తపితృఘ్నైః కషాయానాపనాని చ, శుంఠీకుషకణాబిల్వ ద్రాక్షాకల్పకషాయవత్. 10. సాధితం తైలమాజ్యం వా నస్యం క్షవఘృయకృణుత్, దీప్తేరోగే పైత్తికే సంవిధానం సర్వం కుర్యా న్నాఘరం శీతలం చ, నానానాహే స్నేహాపానం ప్రధానం స్త్రిగ్ధాఘామా మూర్ధ్ని వస్తీశ్చ నిత్యమ్. 12.

విషబొద్ది పసపు మ్రానిపసపు చాగచక్క పిప్పళ్లు జాజియగుళ్లు దంతి వీటితో సిద్ధము చేయబడిన తైలమును నస్యముగా సుపయోగించినచో వీనసరోగము తొలగిపోవును. వాకుండు దంతిచెట్టి వన మునంగచెక్క చల్లతులసి శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలవణము వీటినివైచి తైలమును కాచవలయును. దీనిని నస్యముగాజేసిన నానా సంభరధమగు పూతిరోగమునశించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు

వైంధవలవణము వాకుడుచెక్క. మునగ వల్లతులసి వీటిని ఆవుమూత్రముతో కలిపి తైలమునుపోసి పక్వము చేసి నస్యమిచ్చిన పూతినాసలు నశించును. కొడిశెపాలవిత్తులు ఇంగువ మిరియములు లక్క మోచరసము కోళ్ళు పిప్పళ్లు మునగచెక్క వాయువిడంగములు వీటితో నవపీడము (పట్టు) చేయుట హితకరము. ఈయాషధములనే ఆవు పంచితముతోనూరి ఆవనూనెతో ఉడుక బెట్టి నస్యవిధి జేసినను పీనస మున్నగు రోగములు నశించును. నాసాపాకరోగములందు పిత్రసాశకమగు చికిత్సను చేయవలయును. రక్తమును వెడలించవలయును. పాలుగలచెట్టుల బెడదు వీటితో తడువవలయును. నేతిని పైని రాయవలయును. రక్తపిత్తమును నశింపచేసెడి కషాయములనుగాని నస్యములనుగాని యిచ్చుట నాసాపాకరోగమునందు హితకరము. తొతి కోళ్ళు పిప్పళ్లు మాతేడు చెక్క ద్రాక్ష వీటితోచేసిన కల్కమునందుకాని కషాయమునందుగాని సిద్ధముచేసిన తైలమును లేక నేతిని నస్యముగా నుపయోగించుటవలన తుమ్ములు యున్నగునవి నిలిచిపోవును. పిత్రజమగు నాసాప్రకోపమునకు పూర్తిగా మధురమును శీతలము నగు చికిత్సను చేయవలయును. నాసానాహారోగమునకు పొగవేయుట యుత్తము. శిశోవస్తినిన్ని చేయింపవలయును.

— ౧౬ వాతికములగు నాసారోగములకు ఘృతపానాదులు. ౧౬ —

శ్లో. వాతికేతు ప్రతిశ్యాయే పిబేత్సర్పి ర్యథాక్రమం, పంచ భిరవణైస్సిద్ధం ప్రథమేన గణేన చ. 13. నస్యాదిషు విధి కృత్సమ వేక్షే తార్దితేరిశం, పిత్రరక్తోతయోఃపేయం సర్పిర్నధురకైశ్చృతం. 14. పరిషేకా స్పృదేహంశ్చ కుర్యాదపి చ శీతలాణ్, కఫజే సర్పిషాస్సిద్ధం తిలమాషవిపక్వయా. 15. యవాగ్వో వామయిత్వా వా కఫఘ్నం క్రమమాచరేత్, దాద్వీంగుదీనికుంభశ్చ క్రిణిహ్యోసురసేనవా. 16. వర్తయోఽత్రకృతా యోజ్యధూమపానేయథావిధి, అథవాసఘృతాణ్ సక్తున్ కృత్యామల్లిక సంపుటే. 17. నవ ప్రతిశ్యాయవతాంధూమంవైద్యః ప్రయోజయేత్, యః పిబతి శయనకాలే శయనారూఢం నుశీతలం మహ్యం. 18. సలిలంపీనసయుక్తః సముచ్యతే తేన రోగేణ, పుటపత్రం జయంపత్రం సింధుతైలసమన్వితం. 19. ప్రతిశ్యాయేషుసర్వేషు శీలితం పరమాషధం, సోమణం గుడసంయుక్తం స్నిగ్ధదధ్యమ్లభోజనం. 20. నవ ప్రతిశ్యాయహరం విశేషాత్కఫహచనం, ప్రతిశ్యాయేన వేశస్తాయూష

శ్చించాదలోద్భవః, తతః పక్షం కథం జ్ఞాత్వా హరేచ్ఛీర్షవిరేచనైః,
 శిరసోఽభ్యంజనస్వేధ సస్యకట్వమ్లభోజనైః. 29. వసునైర్ఘృతపానై
 శ్చ తాన్యథాస్వముపాచరేత్, భక్షయతి భుక్తమాత్రే సలవణము
 ఖ్యన్న మాషమత్యుష్ణం 23. స జయతి సర్వసముత్థం చిరజాతం చ ప్ర
 తిశ్శాయమ్, పిప్పల్యా శ్శిగురీజాని విడంగః మఠిచానిచ. 24. అవపీడః
 ప్రశస్తోఽయః ప్రతిశ్శాయనివారణః సమూత్రపిష్టాశోచిద్దిష్టాః క్రియాః
 క్రిమిషుయోజయేత్. 25. నావనార్థం క్రిమిఘ్నని భేషజాని చ బుద్ధి
 మాన్, శేషాణాం తు ఏకారాణాం యథాస్వం స్యాచ్ఛికిత్సితం. 26.

వాతమువలనఁ బుట్టిన పీనసరోగమునందు ఎరుసగా సంచలవణములతో సిద్ధము
 చేసిన ఘృతమును ప్రథమగఁ జోక్తముగు ఘృతమును త్రాగవలయును. రోగి ననుసరించి
 సస్యాదివిధులను చేయవలయును. పిత్తరక్తోత్పన్నమగు నానారోగమునందు కుఠురౌష
 ధములచే సిద్ధముచేసిన నేతిని త్రాగవలయును. కఫజమగుదానికి నేతితో న్నేహనముఁ
 జేసి పిదప నువ్వులు మినుములు గంజిచేసి త్రాగించి వాంటిఁ జేయింపవలయును. తేని
 చో మృనిపసపు గారకాయలు జమాలుగోటా పీటినన్నింటిని రసమునుతీసి వత్తుల నం
 దుతడిపి యథావిధిగా ధూమ పానమును చేయింపవలయును. తేనిచో అటుకులను నేతి
 తో తడిపి మల్లికాపుటమును చేసి పొదలూ పెట్టి కల్పవలయును. దానిపొగను పీల్చిన
 చో పీనస యుపశమించును. రాత్రి పరుండుటకు ముందు వట్టినేలపై పరుండి చల్లని
 నీటిని త్రాగినచో పీనసరోగములు నశించును. జాజి ఆకులను పుటపాకము చేసి సైంధ
 వలవణమును తైలమును ఆందుకలిపి నాసికయందుంచవలయును. ఇవియన్నియును పీనస
 రోగమునకు పరమావధులు. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని బెల్లములోకలిపి తిని
 నను చిక్కనిమజ్జిగను పులియఁబెట్టి త్రాగినను క్రొత్తగా నంతురించిన పీనస నశించిపోగ
 లదు. క్రొత్తగావచ్చిన పీనసకు చింతఆకులను గంజిచేసి త్రాగుట మంచిది. ఇందు కఫము
 కలిగినచో మెల్లగా శిరోవిరేకములనుచేయవలయును. అభ్యంజనము స్వేదము సస్యము
 మున్నగువానిని చేయవలయును. ఘృతాదులవలన వమనము హితకరమగును. భుజించిన
 పిష్టట పొట్టుతీసిమినపపప్పును ఉప్పును కలిసి వీనిని భక్షించుచుండిన చిరకాలము
 నుండి యుండినను పీనసరోగము తొలగిపోవును. నాసికనుండి పురుగులు పడుచున్నచో
 క్రిమిసాశకములగు నౌషధములను ఆవుపంచితముతో కలిపి నూరి సస్యవిధిని చేయవల
 యును. తక్కినవాని ఆయెదోషముల ననుసరించి చికిత్సను చేయవలయును.

●● గన్నేరుత్తైలము. ●●

శ్లో. రక్తకరవీరపుష్పం జాత్యశనకమల్లికాయాశ్చ, ఏతైస్సమం
తు తైలం నాసారోసాశనం శ్రేష్ఠమ్. 27.

‘ఋగన్నేరు అశకపుష్పము జాజిపువ్వ మల్లియ వీటివలెచ్చు తైలముచేర్చి పక్వ
ముచేసి ఆతైలమును నస్యమునుగా నుపయోగించినచో నాసారోగములును మూలరోగ
ములును ఉపశమింతును.

●● శిఖరిత్తైలము. ●●

శ్లో. గృహధూమకణాదారుక్షారసక్తావ్వాయైఃసంధవైః, సిద్ధం
శిఖరిబీజైశ్చ తైలం నాసార్యసాంఘీతం. 28

బూజా పిష్టాల్లు పసపు యవక్షారము కాకుగచెక్క సైంధవలవణము నెమలియ
ద్ధువత్తులు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలము నాసికారోగములను పోగొట్టును.

●● చిత్రకత్తైలము. ●●

శ్లో. చిత్రక చవికానీప్య కనిచ్చిగాకారంజబీజలవణారైః, గో
మూత్రయుక్తం సిద్ధం తైలం నాసార్యసాంఘీతం. 29.

చిత్రమూలము చవ్యము ఓమము వాచుడు నెమలియుగుబిత్తులు జిల్లేడు ఆవు
మూత్రము వీటితో తైలమును సిద్ధముచేసి నస్యమునుగానిచ్చిన నాసారోగములు మూల
రోగములును నశించును.

●● చిత్రకర సాయము. ●●

శ్లో. చిత్రకస్యామలక్యాశ్చ గుడూచ్యా దశమూలజం, శతం
శతం రసం దత్త్వా పథ్యాచూర్ణాథకం గుడాత్. 30. శతం పచేద్ధనీభూ
త్తైలం ద్వాదశకంఘ్రిపేత్, వ్యోషత్రిజాతయోః క్షారాత్పల్లార్ధ మపరే
ఽహని. 31. ప్రస్థార్థం మధునోదత్త్వాయథాగ్న్యద్వాదతంద్రితః, వృద్ధ
యే౭గ్నేః క్షయంకాసంపీన సందుస్తరం క్రిమిన్. 32. గుల్తోదావర్త
దుర్నామశ్వాసాస్తం తిరిసాయనమ్.

చిత్రమూలము ఉసిరిక తిప్పతిగ దశమూలములు వీటిని 100 పలముల చొ॥
వేళ్వెరుగా రసమునుతీసి అందొకఆధకమాత్రమును కరక్కాయలను మార్గముచేసివైచి
పక్వముచేసి ఉడికిగట్టిపడునప్పుడు 12 పలముల బెల్లమును కలపవలయును. రెండవదిసము

దానిలో శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లును ముత్యములు గుఱ్ఱములును అర్థ పలముచొవైచి
 8 పలముల తేనెనుపోసి సిద్ధము చేయవలయును. పిమ్మట నీర సాయమును జల రాగ్నినను
 సరిచిభక్షించినజల రాగ్ని యుద్దీపించును. తయదగుక్షింస జంతువాతముగుల్తును. ఉదావర్తము
 మున్నగు రోగము లన్నియు తొలగి పోవును. ఇయ్యది చిత్రక హారీతిక్తిర సాయన మని
 చేప్పబడును.

ఇట్లు చక్ర దత్తముడు నాసారోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౧౮. నేత్ర రోగాధికారము.

◀ నేత్ర రోగములకు సామాన్యములగు ఔషధములు. ▶

శ్లో. లంఘనా లేపనస్వేదపిరేచనశిరావ్యశైః, ఉపాచరే దభి
 వ్యధ్వా నంజనాన్ శోష్వితనాదిభిః. 1. శ్రీవాసాతివిషాలోద్ధైః చూర్ణి
 తై రల్పసైంధవైః, అవ్యక్తేక్షిగ దేకార్యం ప్రోత సైర్దండనం బహిః. 2.
 తక్షిక్షుక్షిహారా రోగాః ప్రతిశ్యాయ వ్రణజ్వరాః, పంచైతే పంచరా
 త్రేణ ప్రశమం యాంతి లంఘనాత్. ౩. స్వేదః ప్రలేప స్తిక్తాన్నం సేకో
 దినచతుష్టయాత్, లంఘనం చాక్షిరోగాణామామానాం పాచనాని
 షట్. 4. అంజనం పూరణం క్వాధపానమామేన శసతే, ధాత్రీఫల
 నిర్యాసో నవద్యుక్కోపం నిహంతి పూరణతః. 5. సక్షోద్ర సైంధవోవా
 శిగ్రూద్భవ పత్రరససేకః, దార్ద్విరసాఽజనగ వాపిస్తస్యయుక్తం ప్రపూర
 ణమ్. 6. నిహంతి శీఘ్రం దాహశ్రువేదనాస్స్వందనంభవాః, కరవీర
 తరుణకీసలయచ్చేదోద్భవ బహులసలిలస పూర్ణమ్. 7. నయనయు
 గం భవతి దృఢం సహసైవ తక్షణాత్కుపితం, శిఖరిమూలం తామ్రక
 భాజనే స్తాక సైంధవోన్విశ్రం. 8. పస్తు నిఘృష్టం భంజాద్ధంతి నవం లో
 చనోత్కోపం, సైంధవదారుహరిద్రాగైః కపథ్యైరసాంజనైః పిష్టైః.
 9. దత్తోబహిః ప్రలేపః భవత్యశేషాక్షిరోగహరః, రథాశరవకం
 లోద్రం ఘృతభృష్టం బిడాలకః, కార్యోహతకీతిద్వ్యుతభృష్టోబిడా
 లకః. 10. శాలాకశ్యోర్బహిర్లేపో బిడాలక ఉదాహృతః, గిరిమృచ్ఛం

దన నాగర ఖటికాంశయోజితో బహిర్లేపః. 11. కురు తేవచయా మిశ్రో
లోచన మగదం నసందేహః, భూమ్యామలకీస్తుప్తా ససైంధవ గృహ
వారియోజితా తామ్రే, యాతాఘనత్వ మక్షోరయతి బహిర్లేపతః
వీడామ్. 12.

నేత్రాభివ్యంధములందు (ఎఱ్ఱవడుట పుసికట్టుట మసకకలుగుట మొ॥) కాటుక
వేయుట ఆశ్చోతనము అసగా కలికము మున్నగునానిని వేయుటను చేయవలయును. న
రలవృక్షపు ఐఱు అతివనలొద్దుగ వీటిని చూర్ణము చేసి కొంచెము సైంధవలవణమును
కలిపి అస్పష్టముగా నుండిన కంటిజబ్బులకు వేయవలయును. కంటిలోను కనుగ్రంధులో
ను పుట్టెడి ప్రతిశ్చాయము ప్రణములు జ్వరములు మున్నగు నీ యొదురోగములును లం
ఘనమును చేయించుటచేత నయదురాత్మలలో నెఱ్ఱించును. స్వేదము పట్టువేయుట
చేదుపదార్థములతిసుట సేకము నాలుగురోజులు లంఘనము ననునీయారును ఆమములగు
నక్షిరోగములను పక్ష్యముచేయును. అపక్ష్యనేత్రరోగమునకు కాటుకలు కలికములు క
షాయపానములు చేయింపరాదు. ఉసికపండులోని జిగుట కంటిలోబెట్టిన నూత్నము
లగు నక్షిరోగములు నశించును. మనగానునములో సైంధవలవణమును తేనెను కలిపి
కన్నులకు సేకనముచేయుట శ్రేష్ఠము. లేనిచో మ్రానిపనపు రసాంజనము వీటిని చన్ను
పాలతో నూరి కలికముగా నైనను వేసికొనవలయును. దీన నతిశీఘ్రముగా నేత్రవీడలు
తోలగి పోవును. కన్నులు పోటులెత్తునప్పుడు తొలుతనే గన్నేరుఇగుళ్లగిల్లిఅందుండి
చెమర్చునీటిని కంటియందుంచికొనవలయును. నెమలియడుగు వేరునురాగిపాత్రపైనూరి
అందుకొంచెమంత సైంధవలవణమును కలిపి పిఱుట మజ్జితోనూరి పట్టువేసిననే నేత్ర
రోగములన్నియును నశించును. సైంధవలవణము మ్రానిపనపు గైరికము కరక్కాయ
రసాంజనము వీటిని కన్నులకుపై పట్టును వేసినయెడల నేత్రరోగములు సంపూర్ణ
ముగా నశించును. లోద్ద నేతితో వేయించిన కరక్కాయ వీటిని నూరి కంటికిపైని
కడ్డితో రాచినయెడల నేత్రములు నిర్మలము లగును. కొడమట్టి చందనము వస వీటిని
నూరి కన్నులకు వెలుపల పట్టువేసి నక్షిరోగములు నశించును. సేలయుసిరిక సైంధవ
లవణము వీటిని తామ్రపాత్రముపై గట్టిపడునంతకునూరి కన్నులకు వెలుపల పట్టువైచిన
నక్షిరోగములు హరించును.

☞ నేత్రాభివ్యంధమునకు సేకాదులు. ☞

శ్లో. ఆశ్చోతనం మారుతజే క్వాఢో బిల్వాదిభిర్హితం, కోష్ఠ
సైన్దిరిండబృహతీతిర్కారీనుఘశిగుభిః. 13. ఏరండపల్ల వేమూలేత్వ

చిచాజం పయఃశృతం, కంటకార్యాశ్చ మూ శేషు సుఖోష్ణం సేచనేహితం
 14. సంపక్వేక్షిగదే కార్యం చాంజనాదికమిష్యతే, ప్రశస్తవర్జతాచా
 ణ్ణోః సంరంభాశ్చ ప్రశాంతతా. 15. మందవేదనతా కంఠాః పక్వాక్షి
 గదలక్షణం, అంజనాదివిధిశ్చాగ్రే నిఖిలేనాభిధాస్యతే. 16. బృహత్సే
 రండమూలత్వం శిగ్రోద్దూలం ససైంధవం, అజాక్షిరేణ పిష్టంస్యాద్వర్తి
 వాతాక్షిరోగనుత్. 17. హరిద్రే మధుకం పథ్యా దేవదారు చ పేషయే
 త్, ఆజేన పయసా శ్రేష్ఠమభిష్యం దేత దంజనం. 18. గైరికం సైంధవం
 కృష్ణాం నాగరం చ యథోత్తరం, పిష్టద్విరుశతోద్భిర్వా గుళికాంజన
 మిష్యతే. 19. ప్రపౌండరికయస్త్వాహ్యానిశామలకపద్మకైః, శీతైర్
 ధుసితాయుక్తైః సేకః పితౄక్షిరోగనుత్. 20. ప్రాతరాశ్చోచ్యతనం పథ్యం
 శోధమూలాక్షిరోగిణాం.

వాతోత్పన్నమగు నేత్రాభివ్యందమునకు బిల్వాద్యైషధులక షాయమును వెచ్చ
 వెచ్చగా కాచవలయును. ఆముదపుఆసులు వాకుడు యష్టిమధుకము మునఁగచె
 క్క పీటికషాయముతో కన్నులను తడుపుచుండవలయును. ఆముదపుశ్రేణ్యండు
 గాని ఆకులయందుగాని పట్టయందుగాని పాలనుకాచి ఆపాలతో కన్నులను తడుపు
 చుండవలయును. లేనిచో వాకుడువ్రేళ్ళలో పాలను పోసి కాచి కన్నులను నీటితో త
 డుపుచుండవలయును. కన్నులు పోటు లెత్తుచున్నచో అంజనము వీయుటయే యుత్త
 మము. కన్నులు చక్కగానగుపడుట కంటినీరు అతవేగముగా వచ్చుట స్వల్పముగా వేదన
 కలిగియుండటం ఇయ్యవి పక్వమగు నక్షిరోగములకు లక్షణములు. పెద్దవాకుడుచెక్కవ్రే
 ళ్లున్న మునఁగవ్రేళ్ళున్న సైంధవలవణమున్న మేకపాలలో నూరి వత్తిచేసి కన్నులలో
 పెట్టుకొనిన నేత్రగోగములు నశించును. పసపు మ్రానిపసపు యష్టిమధుకము కరక్కా
 యలు దేవదారువు వీటిని మేకపాలతోనూరి కంటిలో వేసికొనిన నభివ్యందరోగము
 లు నశించును. గైరికము సైంధవలవణము పిప్పళ్లు శొంఠి వీటిని ఉత్తగోత్తరము నధికము
 గా తీసికొని నీటితో నూరి యుండటం నాగట్టి కాటుకగా వేసికొనవలయును. కమల
 ములు ముల్లంగి పసుపు మ్రానిపసపు ఉసిరిక పద్మాక్షము వీటినినూరి తేనె చక్కెరలనిండు
 కలిపి పిత్తదూనములగు నేత్రములకు పట్టువేయవలయును. ద్రాక్ష ముల్లంగి మంజిష్ఠము
 జీవనీయగణపుటోషధములు వీటిని పాలలో కషాయముగాగాచి ప్రొద్దుటి పూటల కన్ను
 లలో వేసికొనుచున్న నేత్రగూలలు మున్నగునవి తొలిగి చనును.

● నింబపత్ర కల్కాదులు. ●

శ్లో. నింబస్య పత్రైః పరిలిప్య లోధ్రం స్వేదాన్ని నా చూర్ణమథాపి కల్పం, ఆశోచ్ఛ్రీతనం మానుషదుగ్ధయుక్తం పితౄ స్రవాతాపహమ గ్ర్యముక్తం. 21. కఫజే లంఘనం స్వేదః నస్యం తిక్తాన్నభోజనం, తీక్షణైః ప్రథమనం కుర్యాత్తీక్షణైశ్చైవోపనాహనం. 22. ఫణిజ్జకాస్ఫో తకపీతబిల్వధత్తారపీలూసురసార్జభంకైః, స్వేదం విదధ్యాదథవా ప్ర లేపం బర్హివృశుంఠీసురదారుకుష్టైః. 23. శుంఠీనింబదలైః పిండః సుఖోష్ణై స్స్వల్పసైంధవైః, ధార్యశ్చక్షుషి సంలేపాత్ శోధకంఘోరుజావహః. 24. వల్మలంపారిజాతస్య తైలకాంజిక సైంధవం, కఫోద్భూతాక్షిశూ లఘ్నం తగుఘ్నం కులిశం తథా. 25. ససైంధవం లోధ్రముథాజ్యభృష్టం సౌవీరపిష్టం సితవస్త్రబంధం, ఆశోచ్ఛ్రీతనం తన్నయనస్య కుర్యాత్కం ఘో చ దాహం చ రుజాం చ హన్యాత్. 26.

లొద్దుగవుష్ణమును వేపాకులతో పొదివి కాచి చూర్ణముచేసి కాచి కల్పమును చేసి కాచి చునుపాలతో రంగరించి కన్నులలో పెట్టినచో పిత్రరక్త వాతములవలన పుట్టి నశేత్రరోగములు హరించును. కఫోత్పన్నములగు శేత్రరోగములకు స్వేదము నస్య విధి తిక్తాన్నభక్షణము తీక్షణములగు నౌషధములచేతకాచుట పిండికట్టులను కట్టటమున్నగు వానిని చేయవలయును. ఫణిజ్జకము శ్వేతగోకర్ణి మారేడుపండు గోగు కులసి వీరీకల్మ మును కంటిలో వ్రేచి స్వేదక్రియను చేయవలయును. శేనిచో కురువేరు శొంఠి దేవ దారు చెక్క శోష్ణ వీటితో చెమట పట్టించుట గాని హితకరము అగును. శొంఠి నింబ పత్రములను పిడుచగా చేసి కొంచెము వెచ్చజేసి సైంధవలవణమును కలిపి శేత్రముల కు పట్టునువేయుట మంచిది. నింబవృక్షపు బెరడుగలబి సైంధవలవణము వీటికల్పమును లేపనముచేసినను కఫోత్పన్నములగు శేత్రశూలలు హరించును. లొద్దుగను శేతిలో నుం చి సైంధవలవణమును కలిపి గంజిలో నూరి తెల్లని వస్త్రమునందు పట్టి కంటిపైని పె ట్టికొనినయెడల దురద మంట బాధయును తొలగిపోవును.

● వాతాధిక్యమునందు భిన్నము లగు సుపాయములు. ●

శ్లో. స్నిగ్ధై రుష్ణై శ్చ వాతోత్థః పిత్రజో మృదుశీతలైః, తీక్ష్ణ రూష్ణోష్ణవిశదైః ప్రశామ్యంతి కఫాత్క కాః. 32. తీక్ష్ణోష్ణమృదుశీతా

నాం వ్యత్యాసా త్సాన్నిపాతికాః, తిరీటత్రిఫలాయస్తీశరక్రాభద్రముస్తకాః. 33. పిష్టే శ్శీతాంబునా సేకో రక్తాభివ్యందనాశనః, కశే రుమధుకానాం చ చూర్ణ మంబరసంయుతం. 34. న్యస్త మ స్వంత రీత్యాను హిత మాశ్చ్యోతనం భవేత్, దర్శిపటాలమధుకం సనింబం పద్మకోత్పలం. 35. ప్రపాండరీకం చైతాని పచే త్తోయే చతుర్గుణే, వివాచ్య పాదశేపం తు తత్పునః కుడవం పచేత్. 36. శీతభూతే తత్ర మధు దద్యా త్పాదాంశికం తతః, రసక్రియైషా దాహాశ్రు రోగరక్తరుజాపహా. 37. తిక్తస్య సర్పిషః పానం బహుశ శ్చ విరేచనం, అక్ష్ణోరపి సమంతా చ్చ పాతనం తు జలౌకసః. 38. పిత్రాభివ్యందమనో విధి శ్చాప్యపపాదితః, శిగురపల్లవనిర్యాసః సుఘృష్ట స్తామ్రసంపుటే. 39. ఘృతేన ధూపితో హంతి శోథఘ్నరాశ్రువేదనాః, పిష్టే ర్నింబస్య పత్రై రతివిమలతరై ర్జాతిసింధూత్థమిశ్రా అంశర్లర్భం దధానా పటుతరగుటికా పిష్టలోధ్రేణ భృష్టా, తూలై స్సావీరసాండ్రై రతిశయమృదుభిర్వేష్టితా సా సమంతా చ్చక్షుఃకోపప్రశాంతిం చిర ముపరి వృశో ర్భామ్యమాణౌ కరోతి. 41.

వాతోత్పన్నములగు నేత్రరోగములను స్నిగ్ధములు నుష్ణములగు ఔషధములచేత బాగుచేయవలయును. కఫోత్పన్నములగు రోగములు తీక్ష్ణములు రూక్షములు నగు ఓషధులచేత శాంతిని పొందింపవలయును. నన్ని పాతోత్పన్నములగు నేత్రరోగములయందు తీక్ష్ణములు నుష్ణములును కోమలములునగు చికిత్సను చేయవలయును. లోధ్ర త్రిఫలములు మధుకము కండచక్రైర భద్రముస్తేలు వీటిని నూరి చల్లని నీటిలో కలిపి నేకముచేసిన రక్తాభివ్యందములు తొలగును. కశేరువు మధుకము వీటిచూర్ణమును సస్త్రమునందుంచి పొట్టమునుకట్టి నీటిలోనుంచి కంటిలో పిండుట మంచిది. మ్రానిపసపు పటాలము మధుకము నింబము పద్మాక్షము కమలము నల్లకల్వలు వీటిని నాలుగురెట్లు నీటిలో పక్వము చేసి నాలవపాలు బాక్రయిండగా దింపి చల్లార్చి యొకపలము లేనెను కలపవలయును. ఇయ్యది రసక్రియ యనంబడును. దాహము అశ్శురోగము రక్తరోగము వీటిని పోగొట్టును. కటుతైలమును త్రాగి విరేచనమునకు తీసికొనుట హితకరము. లేనిచో కన్నులకు నలుచక్రైలను జలగలను పట్టించుట మంచిది. పిత్రాభివ్యందమును పోగొట్టు విధి చెప్పబడినది. ముసగాకురసమును రాగినంపుటములో నూరి నేతితో ధూచనచేసిన శోభ

మున్నగునవి నశించును. జావిత్రీ సైంధవలవణములను నూరి మాత్రలఁగట్టి వాటిపైని మెత్తని నింబపత్రములను నూరి పూసి లోధ్రను పూసి మఱల దూదిని గంజితో తడిపి దానిపైని చుట్టి కంటిపైభాగమునందు కట్టిన ఆక్షిప్తణిపము లుపశాంతించును.

—● బిల్వాఙ్గము. ●—

శ్లో. బిల్వపత్రరసః పూతః సైంధవాజ్యేన చాన్వితః, శుల్బే వ రాటికాఘృష్టో ధూపితో గోమయాగ్నినా. 42. పయసా లోడిత శ్చాక్షిణో పూరణా చోష్ణశూలనుత్, అభిష్యం దేఽధిమంథే చ స్రావే రక్తే చ శస్యతే. 43. సలవణకటుతైలం కాంజికం కాంస్యపాత్రే ఘ్ని త ముపఘృష్టం ధూపితం గోమయాగ్నా, సపవనకఫకోఽం ఛాగదుగ్ధా వసిక్తం జయతి నయనశూలం స్రావశోధం సరాగం. 44. తరుస్థవిద్ధామ లకరసః సర్వాక్షిరోగనుత్, పురాణం సర్వథా సర్పిః సర్వనేత్రామయా పహం. 45. అయమేన విధి స్సర్వో మంథాది వ్యపి శస్యతే, అశాంతౌ సర్వథా మంథే భ్రువో రుపరి దాహాయేత్. 46. జల్లాకః పాతనం శస్త్రం నేత్రపాకే విరేచనం, శిరావ్యధం వా కుర్వీత నేకాలేపా శ్చ శు క్రవత్. 47.

బిల్వఫలపురసములో సైంధవలవణము నేతని కలిపి రాగిపాత్రలో గవ్వల తోనూరి గోమయాగ్ని చేత ధూపితముఁ జేసి పాలముందు కలిపి నేత్రములలో పేసికొ కొనిన నేత్రశూలలు తొలగును. ఇయ్యది అభిష్యందము అధిమంథము రక్తస్రావము వీని యందు శ్రేష్ఠము. ఉప్పు ఆవనూనె గంజి వీటిని కాంస్యపాత్రలో వైచి గట్టిపడు నంతవఱకును తాతిలో తఱచి గోమయాగ్నియందు ధూపితముఁజేసి మేకపాలతో తడి పి కన్నులకు వైచిన వాతకఫముల ప్రకోపమువలన నుత్పన్నములయిన నేత్రరోగములు శూలలు స్రావములు వాపు గజ్జి ఇవి యన్నియును తొలగిపోవును. వృక్షమునుండి అప్పుడు కోసిన ఉసిరికరసమును కంటిలో పిండినచో సంపూర్ణరోగములు నశించును. స్రావనేయి అన్నివిధములగు నేత్రరోగములను పోగొట్టును. ఈవిధియే నేత్రపు ట్టి మంథరోగమునకును చెప్పఁబడినది. అధిమంథరోగము శాంతింపనిచో కనుబొమ్మల పైభాగమును కాల్చవలయును. నేత్ర పాకరోగమునందు జలగను పట్టించుటయును ప్రవ ర్తికీచుట్టయును హితకరములు. లేనిచో నాడీచ్చేదనముఁ జేయవలెను. శుక్రరోగము లకు వలె నేకము లేవన చేయవలెను.

◀ పడంగగుగ్గిలము. ▶

శ్లో. పభీతక శివా ధా త్రీ పటోలారిష్ట వాసకైః, క్వాధో గుగ్గు
లునా పేయః శోధశూలాక్షిపాకహః. 48. వీలుం చ సవ్రణం శుక్రం
రాగాదీం శ్వాపి నాశయేత్, ఏతై శ్వాపి ఘృతం పక్వం రోగాం స్తాం
శ్చ వ్యపోహతి. 49.

తాడి యుసిరిక కరకపటోలములు నింబము అడ్డసరము వీటిని కషాయమును
బెట్టి గుగ్గిలమును కలిపి త్రాగిన నేత్రపునాపులు శూలపాకములు వ్రణములు గల పీలు
పును గజ్జి మున్నగురోగములను పోగొట్టును.

◀ వాసకాద్యోపధము. ▶

శ్లో. ఆటరూపాభయానింబధా త్రీముస్తాక్షకోలకైః, రక్తస్నా
వం కఘ్న హంతి చక్షుష్యం వాసకాదికం. 50.

అడ్డసరము కరక్కాయలు వేప యుసిరికలు తుంగముస్తై తాడికాయలు వీటి
కషాయము మున్నగువానివలన నేత్ర సంబంధములగు రక్తస్నావాదులు అన్నియును
దూరములగును.

◀ బృహద్వాసాదిక్వాధము. ▶

శ్లో. వాసాఘనం నింబపటోలపత్రం తిక్తామృతాచందన వత్స
కత్వక్, కలింగదాద్యీ దహనం చ శుంఠీ భూనింబధాత్ర్యా వభయావిభీ
తం. 51. శ్యామాయవక్వాధమథాప్తభాగం పిబే దిమం పూర్వదినే క
షాయం, తైమిర్యగంఢూ పటలాశ్బదం చ శుక్రం నిహన్యా ద్వ్రణ
మవ్రణం చ. 52. వీలుం చ కాశం చ మహారజ శ్చ నక్తాస్థ్యరాగం శ్వ
యధుం సశూలం, నిహంతి సర్వా న్నయనామయాం శ్చ వాసాది రే
ష ప్రథితప్ర భావః. 53.

అడ్డసరము తుంగముస్తైలు నింబము పటోలపత్రములు కటుకరోహిణి తిప్పశీగే
చందనము కోష్ఠ కౌడి నెపాలవిత్తులు మ్రానిపసపు చిత్రమూలము శొంఠి నేలవేము
ఉసిరిక కరక్కాయలు తాడి పిప్పళ్లు వీటి నెనిమిదిరెట్ల వీటిలో కషాయమును కాచి
త్రాగిన తిమిరము ఖాజ దురద పటలములు అర్బుదములు మున్నగు నేత్రరోగములు
నశించును. మఱియును కాచరోగము శోధశూలములు ఇంక నితరరోగములును
నశించును.

—ॐ పథ్యాదికావ్యములు. ॐ—

శ్లో. పథ్యా స్తిస్రా విభీతకృశోప డ్ధాత్రి ద్వాదశైవ తు, ప్రస్థారే
 సలిలే క్వాభ మప్తభాగావశేషితం. 54. పీత్వా భిష్యంద మాస్రావం
 రాగ శ్చ తిమిరం జయేత్, సంరంభరాగశూలాశ్రునాశనం దృక్ప్రసా
 దనం, నేత్రే త్వభిహతే కుర్యా చ్చీత మాశ్చోచ్చితనాదికం. 55. దృష్టి
 ప్రసాదజననం విధి మాశు కుర్యాత్ స్నిగ్ధై ర్హిమై శ్చ మధురై శ్చ త
 థా ప్రయోగైః, స్వేదాగ్నిధూమభయ శోక రుజాభితాపై రభ్యాహ
 తా మపి తలైవ భిష క్చికిత్సేత్. 56. ఆగంతుదోషం ప్రసమీక్ష్య కా
 ర్యం వక్త్రోష్ట్రణా స్వేదితు మాదిత స్తు, ఆశ్చోచ్చితనం స్త్రీషయసా చ
 సద్యో య చ్చాపి పిత్తిక్షతజాపహం స్యాత్. 57. సూర్యోపరాగాన
 లవిన్యుదాదివిరోకనే నోపహతే క్షణస్య, సంతర్పణం స్నిగ్ధహిమా
 దికార్యం సాయం నిషేవ్యా స్త్రిఫలాప్రయోగాః. 58. నిశాబ్జత్రిఫలా
 దార్ద్రో సితా మధుక సంయుతం, అభిఘాతాక్షిశూలఘ్నం నారీక్షీ రేణ
 పూరణం. 59. ఇత్కుటాంకురజస్తద్వ త్వరసో నేత్రపూరణం, ఆ
 జం ఘృతం క్షీరపాత్రం మధుకం చోత్పలాని చ . 60. జీవకర్షభకా
 చాపి పిష్ట్యా సర్పి ర్విపాచయేత్, సర్వనేత్రాభిఘాతేషు సర్పి రేత త్ప్ర
 శస్యతే. 61.

మాడు కరక్కాయలు తాడి ఆరు ఉసిరిక పండ్రెండు వీటిని 8 పలముల నీటి
 లో కషాయముచేసి ఎనిమిదవపాళు మిగిలియుండగా దింపి త్రాగిన నేత్రాభిష్యందములు
 స్రావములు రాగము తిమ్మిరులు ఇయ్యవి నశించును. దృష్టి నిర్మలమగును. కనుపోటులు
 కుదురును. శీతలౌషధాలకసమును పిండుట మంచిది. స్నిగ్ధములును శీతలములును మధు
 రములనగు ప్రయోగములను చేసి దృష్టిని స్వచ్ఛముచేయవలయును. స్వేదము నిప్పుపొగ
 భయము శోకము బాధ అభితాపము మున్నగువానివలన దూషితమైన దానికిఁగూడ నీచి
 కిత్రానే చేయవలయును. ఆగంతుకదోషములను చక్కగా కనిపెట్టి తొలుతనే నోటి
 లో ఆవిరిని పట్టవలయును. చనుబాలతో తడుపుటను గాని పిత్తిక్షతములను హరించు
 ఔషధములనుగాని చేయవలయును. సూర్యని గ్రహణమును మంటను మెఱుపును
 చూచుటచేత దృష్టి హతమయ్యెనేని స్నిగ్ధములును శీతలములు నగునౌషధములచేత తడువ
 వలయును. సాయంకాలములగుండు త్రిఫలములకషాయముతో కడుగుట మంచిది.

పసపు తుంగమునైలు త్రిఫలములు మ్రానిపసపు చక్కెర మధుకము వీటిని చనుబాలతో నూరి కంటిలో వేసికొనిన కంటికి దెబ్బ తగులుటవలన గలుగుకూల లన్నియును తొలగును. లేనిచో మేకయొక్క నేతిని పాలను మధుకము కమలములు జీవకము పృషభ మనుగంధద్రవ్యము వీటిని నూరి నేతిని షక్యము చేసి నేత్రములకు ప్రయోగించినచో, సమస్తములగు నేత్రాభిఘాతములును తొలగును.

◀ ౭౦ సైంధవాది ప్రయోగములు. ౭౧ ▶

శ్లో. సైంధవం దారు శుంఠీ చ మాతులుంగీరసో ఘృతం, స్తన్యోవకాభ్యాం కర్తవ్యం శుష్కపాకే తదంజనం. 62. వాతాభివ్యంద వచ్చాన్య ద్వాతే మారుతపర్యయే, పూర్వభుక్తం హితం సర్పిః క్షీరం చాప్యథ భోజనే. 63. వృక్షాదన్యాం కపిత్థే చ పంచమూలే మహాత్యపి, సక్షీరం కర్కటరనే సిద్ధం చాపి విబేత్ ఘృతం. 64. అభివ్యంద మధీమంధ్ర రక్షోత్త మథ వార్జునం, శిరోత్పాతం శిరాహర్ష మన్యాం శ్వాక్షిభవా న్లదాన్. 65. స్నిగ్ధస్యాజ్యేన కాంఠేన శిరావ్యధైః శమం నయేత్, అమ్లాధ్యుషితశాంత్కర్ణం కర్యాల్లేపా న్సుశీతలాన్. 66. తైంగుకం త్రైఫలం సర్పి జ్జీర్ణం వా కేవలం హితం, శిరావ్యథం వినా కార్యం పితృస్యందహరో విధిః. 67. సర్పిః క్షౌద్రాంజనం చ స్యాచ్చిరోత్పాతస్య భేషజం, తద్వ త్రై సైంధవ కాసీనం స్తన్యపిష్టం చ పూజితం. 68 శిరాహర్షోజనం కుర్యా త్ఫణితుం మఘసంయుతం, మధునా తార్క్ష్యశైలం వా కాసీనం వా సమాక్షికం. 69.

సైంధవలవణము మ్రానిపసపు శొంఠి మాచిరసము నేను వీటిని చనుబాలతోను నీటితోను నూరి శుష్కపాక నేత్రములకు వేయుట హితకరము. వాయుజములగు నభివ్యందరోగములయందును ఇతరరోగములయందును మొదట ఘృతమును తినిపించి కిమ్మట పాలను త్రాగించుట హితము. బదగిక వెలగ బృహత్సంచమూలములు దిల్వపత్రము వీటితో వేరువేరుగా సిద్ధముచేయబడిన పాలతో కూడిన నేతిని త్రాగుట మంచిది. అభివ్యందము అధిమంధము నేత్రార్జునము శిరోత్పాతము శిరోహర్షము ఈరోగములకు ఇతర నేత్రరోగములను స్నిగ్ధము చేయించి నాడులను ఛేదించి పోగొట్టవలయును. ఆమ్లాధ్యుషితరోగమును పోగొట్టుటకై శీతలలేపములను చేయవ

క్షుస్య సైంధవం. 86. మధునాంజనయోగా స్సుప్త శ్చత్వారిః శుక్రశాస్త్రయే, వటక్షీరేణ సంయుక్తం శ్లక్ష్యం కర్పూరజం రజః. 87. క్షీప్రమంజనతో హన్తి శుక్రం చాపి ఘనోన్నతం, త్రిఫలానుజ్జమంగల్యామధుకం రక్తచందనం. 88. పూరణం మధుసంయుక్తం క్షుతిశుక్రాజకాశ్రుజిత్, తాలస్య నారికేరళస్య త్తైవారుష్కరస్య చ. 89. కరీరస్య చ వంశానాం కృత్వా క్షారం పరిశ్రుతం, కరభాస్థికృతం చూర్ణం క్షౌరేణ పరిభావితం. 90. సప్తకృత్వోఽష్టకృత్వో వా శ్లక్ష్యం చూర్ణం తు కాగయేత్, ఏతచ్ఛుష్కేష్వసాధ్యేషు కృష్ణీకరణ ముత్తమం. 91. యాని శుక్రాణి సాధ్యాని తేషాం పరమ మంజనమ్.

ఏనుగు పంది ఒంటె ఆవు గుఱ్ఱము మేక గాడిదె వీటిదంతములలో నాలవపాలు శంఖము నుత్తెనులు సమద్రుశేసము మిరియములు వేసి వత్తిని చేయవలయును. ఇయ్యది ఊతశుక్రముల నశింపజేయును. శంఖము నాలుగు భాగములు మణికిల అందర్ధభాగము దానిలో నర్ధభాగము మిరియములు మిరియములలో నర్ధభాగము సైంధవలవణము వీటిని చూర్ణముచేసి నేత్రములందు వైచిన శుక్రములునశించును. పిచ్చటిరోగమునందు, దీనినే తేనెలో కలిపి వేయవలయును. అర్బుదరోగమునందు మజ్జిక తేటితో నూరివేయట మంచిది. విషబొద్ది మధుకము సత్తుతాడివిత్తులు సైంధవలవణము ఈనాల్గింటిని వేరువేరుగా తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనిన పూవులు పూమట నశించును. కర్పూరమును మట్టిపాలితో నూరి కాటుక వేసికొనినచో మిక్కిలి పెటిగిన పూవునైనను పోగొట్టును. త్రిఫలములు. కమలములు గోరోచనము మధుకము రక్తచందనము వీటిని తేనెలో కలిపి కన్నులలో వేసికొనినను దెబ్బవలన గలిగిన శుక్రములు అంశువులు నశించును. తాళపృక్షము నారికేలము బీడివిత్తులు అడ్డసరమువీటిని క్షారమునందు ఒంటె ఎముకల చూర్ణమును భావనచేసి పిమ్మట విడైనిమిది మాఱులు భావనచేసి ఈచూర్ణము నుపయోగింప వలయును. అసాధ్యములగు శుక్రములునశించును. సాధ్యము లగువానికి నుత్తమగు అంజన మనడగును.

● పటోలాద్యఘృతము ●

శ్లో. పటోలం కటుకాం దార్ద్రీం నింబం వాసాం ఫలత్రికాం. 92. దురాలభాం పర్వటకం త్రాయంతీం చ పలోన్తితాం, ప్రస్థమామలకానాంచ క్వాథయే దుల్భనేఽంభసి. 93. పాదశేషే రసే తస్మిన్మలత్తప్రస్థం

విపాచయేత్, కల్తైర్భూనింబకుటజ ముస్తాయస్త్వాహ్వచందనైః. 94.
 సపిప్పలీకై స్తత్సద్ధం చక్షుష్యం శుక్రయోర్హితం, మ్రాణకర్ణాక్షీ నర్త
 త్వజ్జుఖ రోగవ్రణాపహం. 95. కామలా జ్వరవీనర్ప గండమాలా
 హరం పరం.

చేదుపొళ్ల కటుకరోహిణి మ్రానిపసపు నింబము అడ్డనరము త్రిఫలములు దూల
 గొండి పిత్తపాపడ లజ్జాపంఠి వీటిని తొలినాల్గిటిని మూడుపలములు చొచ్చిపఱవనిని
 ఒక్కొక్కపలము చొప్పునను తీనికొని 16 పలముల ఆములకములను ఒకచొప్పున నీటి
 లో కషాయముఁ గాచి ఔషధులనందు పక్వముచేసి నాలవపాలు మిగిలియుండగా
 దింపి 16 పలముల నేతిని పక్వము చేయవలయును. నేలవేసు కోపు తుంగముపైలు
 మధుకము చందనము పిప్పళ్లు వీటిని కల్కముచేసి పైదానిలో కలిపి నేవించినచో,
 శుక్రములు నశించును. ముక్కుచేవి కన్ను ఒడలు ముఖము వీట్లయందుగల వ్రణము
 లను పోగొట్టును. కామెలలు జ్వరము మున్నగువానిఁ బోగొట్టును.

❖ కృష్ణాద్యతైలము. 96 ❖

శ్లో. కృష్ణావిడంగ మధుయష్టికసింధుజన్య విశ్వోషణైః పయసి
 సిద్ధ మిదం ఛగల్యాః, తైలం నృణాం తిమిరశుక్ర శిరోక్షీశూల పాకా
 త్యయాం జయతి నస్యవిధౌ ప్రయుక్తం. 97. అజకాం పార్శ్వతో
 విద్ధ్వా సూచ్యా విప్రావ్య చోదకం, వ్రణం గోమయచూరేన పూరయే
 త్సర్పిషా సహ. 98. సైంధవం వాజిపాదం చ గోరోచనసమన్వితం,
 శేలుత్వగ్ర ససంయుక్తం పూరణం చాజకాపహం. 99.

పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు మధుకము సైంధవలవణము శొంఠి వీటికల్కము
 పాలలోపక్వముచేసి అందు తైలమును పక్వముచేయవలయును. దీనిని నస్యముగా నుప
 యోగించినచో తిమిరము శుక్రము మున్నగునవినశించును. నేత్రజములగు అజగల్లికాదు
 లను నూదితో కుట్టి చెనునీటిని వెడలించి పేడచూర్ణము నాగాయమునంధు సోయవల
 యును. సైంధవలవణము గోకల్లి గోరోచనము వీటిని పూరించిన అజకారోగములు
 హరించును.

❖ శశకాది ఘృతము. 100 ❖

శ్లో. శశకస్య శిరఃకక్లే శేషాంగకర్షణే జలే, ఘృతస్య కుడ
 వం పక్వం పూరణం చాజకాపహం. 100. శశకస్య కషాయే చ సర్పి

లయును. తిందుకచెక్కతో సిద్ధము చేసినట్టిగాని త్రిఫలములతో సిద్ధముచేసినట్టిగాని నేతిస్థాయిను కేవలము ప్రాత్రనేతిస్థాయిను లేవన చేయవలయును. నాడీఫదనము లేకుండ పిత్తాభివ్యంధములను హరించు క్రియలను చేయవలయును. నేయియును ఔద్రాంజనమును శిరోత్పాతమునకు తగినభేషజములు. శిరాహర్షమునందు సైంధవలవణము నీసము వీటిని చనుబాలతో నూరి అంజనము వేయవలయును. లేనిచో తేనెతో రసాంజనమును గాని కానీసమును గాని కలిపివేయుట మంచిది.

—ॐ నేత్రవ్రణములకు పడంగగుగ్గులము. ॐ—

శ్లో. వ్రణశుక్రప్రశాంత్యర్థం పడంగం గుగ్గులుం పిబేత్, కతకస్య ఫలం శంఖం. తిందుకం రూప్యమేవ చ. 70. కాంస్యే నిఘృష్టం స్తన్యేన క్షుతశుక్రా రిరాగజిత, చందనం గైరికం లాక్షామాలతీ కలికాసమా. 71. వ్రణశుక్రహారీ వర్తిః శోణితస్య ప్రసాదనీ, శిరయా వాహరే ద్రక్తం జలౌకాభిశ్చ లోచనాత్. 72. అక్షమజ్జాంజనం సాయం స్తన్యేన శుక్రనాశనం, ఏకం వా పుండరీకం చ ఛాగ్క్షీరావసేచితం. 73. రాగాశ్రువేదనాం హన్యాత్క్షుతపాకాత్ప్రయాజకాః, తుత్థకం వారిణా యుక్తం శుక్రం హస్త్యక్షీపూరణాత్. 74. సముద్రఫేనదక్షాండ త్వక్సిందూతైః సమాక్షికైః, శిశ్రుబీజయుతై ర్వర్తికైః శుక్రఘ్ని శిశ్రువారిణా. 75. ధాత్రీఫలం నింబపటోలపత్రం యష్ట్యాహ్వాలోధ్రం ఖదిరం తిలా శ్చ, క్వాథః సుశీతో నయనే నిషిక్తః సర్వప్రకారం వినిహన్తి శుక్రం. 76.

నేత్రవ్రణములు చుక్కలు నశించుటకై పడంగగుగ్గులమును నేంపవలయును. చిల్లంజలు శంఖపుష్పి. తిందుకము కుప్పిచెట్టు వీటిని కంచుపాత్రలో చనుబాలతో నూరి అంజనమును చేసిన క్షుతశుక్రములబాధలు అన్నియును నశించును. చందనము గైరికము లత్తుక జాజి వీటిని సమభాగములను పత్తిచేసి యుపయోగించినచో వ్రణములు మున్నగునవి తొలగించును. లేనిచో కన్నులకు జలగలను పట్టించిగాని దుష్టరక్తమును వెడలించవలయును. తాడిగుటికలను స్త్రీస్తన్యముతో నూరి కాటుకవైచిన శుక్రములు నశించును. కములమును మేకపాలతో నూరి అవసేచనముఁ జేసినచో నేత్రరోగములకు నేత్రపాకములను నశించును. మైలుతుత్తమును నీటితో నూరి వైచిన శుక్రములు నశించును. సముద్రఫేనము శోహలాచెక్క సైంధవలవణము మునంగవిత్తులు వీటిని మునగరసముతో నూరి పత్తిచేసి కన్నులలో నుంచిన శుక్రములు నశించును. ఉసిరికకాయ

వేపాకులు పటోలపత్రములు మధుకము లోద్ర కాచు తిలలు వీటిని కషాయముఁ బెట్టి చల్లార్చి నేత్రములపైని చల్లించి నన్నివిధములగు నేత్ర రోగములను నశించును.

● సేచనాదులు. ●

శ్లో. త్సుణ్ణపున్నాగ పత్రేణ పరిభావితవాగిణా, శ్యామాక్వాధే
 ౭౦బునా వాధ సేచనం కుసుమాపహం. 77. దక్షాండత్వక్ష్మిలాశంఖ
 కాచచందన గైరికైః, తుల్యై రంజనయోగోఽయుః పుష్పార్కాదివిలేఖ
 నః. 78. శిరీషబీజమరిచపిప్పలీసేంధవై రపి, శుక్రే ప్రఘర్షణం కా
 ర్య మథవా సైంధవేన చ. 79. బహుశః పలాశకుసుమస్వరసైః పరి
 భావితా జయ త్యచిరాత్, నక్తాహ్వాబీజప ర్తిః కుసుమచయం దృఙ్ము చి
 రజ మపి. 80. సైంధవత్రిఫలా కృష్ణా కటుకా శంఖనాభయః, సతామ్ర
 రజసో వ ర్తిః పిష్ట్యా శుక్ర వినాశినీ. 81. చందనం సైంధవం పథ్యా ప
 లాశతరుశోణితం, క్రమవృద్ధ మిదం చూర్ణం శుక్రాదాదివిలేఖనం. 28.

పున్నాగపు ఆకులను తెచ్చి నీటిలో కలిపి రసముతీసి గాని పిప్పళ్ళకషాయము తో గాని కన్నులను సేచన చేసిన కంటిపూవులు నశించును. గోరింటచెక్క శిలాజిత్తు శంఖము కాంస్యము చందనము గైరికము వీటిని సమభాగములను అంజనముఁజేసి నేత్రములపూవులకు వేసిన నశించును. దిరిసెనవిత్తులు మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలకణము వీటితో గాని కేవలము సైంధవలవణముతో గాని శుక్రమును ఘర్షణచేసిన తోలగును. మోదుగపూవులరసముతో కంటిని అనేకమారులు పరిభావనచేసిన శుక్రములు నశించును. నెనులియుడుగువిత్తులను వత్తిచేసి కంటిలోనుంచిన పువ్వులు నశించును. సైంధవలవణము త్రిఫలములు పిప్పళ్ళు కటుకరోహిణి శంఖపుష్పము రాగిసోడి వీటినినూరి వత్తిచేసి కన్నులలో వేసికొనిన పూవులు నశించును. చందనము సైంధవలవణము కరక్కాయలు వీటిని ఏకోత్తరములు పెచ్చుగా గ్రహించి చూర్ణముచేసి కన్నులలో వేసికొనిన శుక్రములు అర్చరోగములు నశించును.

● దంతవర్తి. ●

శ్లో. దంతై ర్వాస్తివరావేలాప్తౌ గవాశ్వాబ్జఖరోద్భవైః, స
 శంఖమాక్తికాంభోధిఫేనై ర్మరిచపాదికైః. 83. క్షుతశుక్ర మపి వ్యా
 ధిం దంతవర్తి ర్నివర్తయేత్, శాఖస్యభాగా శ్చత్వార స్తతోఽర్థేన మ
 నశ్శిలా. 84. మనశిలార్థం మరిచం మరిచార్ధేన సైంధవం, ఏతేచూర్ణ
 ర్ణాంజనం శ్రేష్ఠం శుక్రయో స్తిమిరేషు చ. 85. పిచ్చుటే మధునా
 యోజ్య మర్జదే మస్తునా తథా, తాప్యం మధుకసారోహీబీజం చా

మః కుడవం పచేత్, యష్టిప్రపాండరీకస్య కల్కేన వాయునామయం. 101. ఛాగల్యాః పూరణా చ్చుక్రక్షతపాకాత్యయాంబకా, పూరి భూశంఖశూలం చ దాహారాగా నశేషతః. 102.

పంచేటితలనునూరి కల్కముచేసి తక్కిన శరీరమును కషాయముచేసి ముసలి నాలుపలముల నేతని పక్వముచేసి నేవించిన అజకలు నశించును. శశన పూరినూరినూరి నాలుపలముల నేతని పక్వముచేసి మధుకము కల్కము వీటికల్కములో 4 పలముల మేకపాలను పక్వముచేసి అందునిర్ధముచేసిన ఘృతమును నేవించిన నేత్ర సంబంధములను దాహారులు నశించును.

◀◀ త్రిఫలదినేవనము. ▶▶

శ్లో. త్రిఫలాఘృతం మధుయవాః సాదాభ్యంగం శతావశము ద్ధాః, చక్షుష్యః సంక్షేపాత్ వర్షః కధితో భిషగ్భి రయం. 103. హ్యో త్పదావాత్రిఫలాను చూర్ణితాం మధుప్రగాఢాం తిమిరాణి 2 పలముల జే, సమీరజే తైలయుతాం కఫాత్మకేమధుప్రగాఢాం విదగ్ధితా ముత్త తః. 104 కల్కః క్వాథో 2 ధవా చూరం త్రిఫలాయా ని పేదితా నా ఘనా హవిషా వాపి సమస్తతిమిరాంతకృత్. 105. యా త్త్రిఫల చూర మపకృతవర్జీసాయం సమశ్నాతి హవిర్మధుభ్యాం, స ముచ్యతే నే త్రగ్రస్తై ర్వికారైః భృత్యై ర్యథ ఊణాధనో మనుష్యకః. 106. సప్య తం నా వరాక్వాథం శీలయే త్తిమిరామయీ, జాతా రోగా వివిధ్యంతి న భవంతి కదాచన, త్రిఫలాయాః కషాయేణ ప్రాతి గ్నయవధాన నాత్. 107. జలగండుషైః ప్రాణి ర్భహుశో 2ంబాఃభిః ప్రపూర్వ ముఖ రంధ్రం, నిర్దయ ముక్ష స్పృక్షీ క్షపయతి తిమిరాణి నా సద్యః. 108. భుక్వా పాణితలం ఘృత్వా చక్షుషో ర్య త్ప్రదీయతే, అచి త్తైవ తద్వ్యా తిమిరాణి వ్యపోహతి. 109.

త్రిఫలములు నేయి తేనె యవలు పాదాభ్యంజనము పిల్లపీచర పెసలు ఈవర్షము నేత్రములకు సుఖకరముని చెప్పబడినది. లేనిచో సమస్తనేత్రరోగములందును త్రిఫలా చూర్ణమును తేనెతోనేవించిన పిత్తోత్పన్న తిమిరరోగములకువలె చికిత్స చేసిననుమందిక వాతజమలగువానికి తైలములో కలిపియును కఫోత్పన్నములకు తిమిరములనుగూడి తే నెతో కలిపి నేవించవలయును. త్రిఫలముల కల్కకషాయములను గాలి చూర్ణమునుగాని లేనతో లేక నేతితో భక్షించిన సమస్త తిమిరరోగములునునశించును. ఆచిభ్యదన్తు

వులను త్యజించిసాయంకాలములందు త్రిఫలములమూర్ఛమును తేనెలో కలిపి భక్షించి నచో సమస్తనేత్రరోగములునశించును. త్రిఫలములకసాయములో తేనెను కలిపి కంటిలో వ్రచిన తిమిరరోగములు నశించును. త్రిఫలక సాయముతో కన్నులఁ గడిగిన సమస్తనేత్రరోగములు నశించును. క్రొత్తరోగములు పుట్టవు. త్రిఫలోదకములను పుక్కిటి లోనుంచికొని కంటిమీద నుమిసిననేత్రరోగములు నశించును. భోజనముఁ జేసి చేతుల నుకడిగికొని రండుచేతులతో కన్నులను ఆనీటితోఁ దుడిచికొనినచో నేత్రరోగములు నశించును.

◀ సుఖావతీవర్తి. ▶

శ్లో. కతకస్య ఫలం శంఖం తూప్యవణం సైంధవం సితా, ఘోనో రసాంజనం క్షౌద్రం విడంగాని మనఃశిలా. 110. కుక్కుటాండకపాలా ని వర్తి రేషా వ్యపోహతి, తిమిరం పటలం కాచ మర్క శుక్రం తథైవ చ, కంఠూక్షేదాగ్బుదం హంతి మలం చాశు సుఖావతీ. 111.

కతకపుగింజలను శంఖమూర్ఛమును శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు సైంధవలవణము శర్కర సమస్త ఘోనము గసాంజనము తేనె వాయువిడంగములు మణిశిల కోడిగ్రుడ్లచి వ్వులు వీటిని వత్తిచేసి కంటిలో వేసికొనిన తిమిరములు పటలములు కాచము ఆ ర్కము శుక్రము ఖజ్జక్షేదము అర్బుదము మన్నగు నేత్రరోగములు నశించును.

◀ చంద్రోదయావర్తి. ▶

శ్లో. హారీతకీవచాకుప్తం పిప్పలీమరిచాని చ, పిభీతకస్య మజ్జా చ శంఖనాభి ర్తనఃశిలా. 112. సర్వ మేత శ్శమం కృత్వా ఛాగక్షీ రేణ పిషయేత్, నాశయే త్తిమిరం కంఠూం పటలా న్యర్బుదాని చ. 113. అధికాని చ మాంసాని య శ్చ రాత్రౌ న పశ్యతి, అపి ద్వివ్వారికం పుష్పం మాసే నై కేన సాధయేత్. 114. వర్తి శ్చంద్రోదయా నామ నృణాం దృష్టిప్రసాదనీ, హారీతకీ హరిద్రా చ పిప్పలోష్ణ లవణాని చ. 115. కంఠూతిమిరజి ద్వర్తి న క్వచి త్ప్రీతిహన్యతే.

కరక్కాయలు పస కోష్ఠ పిప్పళ్లు మిరియములు తాడిమజ్జ శంఖనాభి మణిశిల వీటిని సమముగాఁ దెచ్చి మేకపాలతో నూరి వత్తిఁజేసి కంటియం దుంచికొనినచో తి మిరములు దురదలు పటలము అర్బుదము దుర్దాంసము కేచీకటి మున్నగు వాటిని పోకిగొట్టును. రండుసంవత్సరములు ముదిరిన పూవునైనను నశింపఁజేయును. ఇయ్యది దృ

ష్టినిచ్చెడిది. కరక్కాయలు పసపు పిప్పళ్లు పంచలవణములు. వీటిని వత్తిచేసి కంటు నుంచి కొనివ కంటిదురదలు నశించును.

కుమారికా వర్తికి. ౧౭

శ్లో. అశీతి స్త్రీలపుష్పాణి వష్టిః పిప్పలితండులూః. 119. జాతీ కుసుమపంచాశ న రిదాని చ పోడశ, ఏషా కుమారికా వర్తి ర్గతం చక్షు ర్నివారయేత్. 117.

తీలపుష్పములను. 80 పిప్పలీ తంశులములను 60 జాతీకుసుమములను 50 మిరియములను 16 ని వత్తిచేయవలయును. ఇయ్యది నష్టమైన దృష్టిని గూడ నొసగును.

త్రిఫలాదివర్తలు. ౧౮

శ్లో. త్రిఫలాకుక్కుటాండత్వక్కాసీసమయసారజః, నీలోత్పలం విడంగాని ఘనంచ సరితాంపతేః. 118. ఆజేన పయసా పిష్ట్యా భావయే త్తామ్రభాజనే, సప్తరాత్రం స్థితం భూయః పిష్ట్యాక్షీ రేణవర్తయేత్. 119. ఏషా దృష్టిప్రదా వర్తి రంధస్యాభిన్న చక్షుషః, చందన త్రిఫలా ఘౌ గవలాశతరుశో ణితైః. 120. జలపిష్టై రియం వర్తి రశేషతిమిరాః హః, నిశాద్వయా భయా మాంసీ కుష్టకృష్ణా విచూరితా. 121. సర్వనేత్రా మయాన్ హన్యా డేత త్సౌగత మంజనం, వ్యోషోత్పలా భయాకుష్ట తా ర్ష్యైర్వర్తిః కృతా హారేత్. 122. అర్బుదం పటలం కాచం తిమిరా రాశ్రునిస్త్రుతిం, త్రూషణం త్రిఫలావక్త్ర సైంధవాల మనఃశిలాః, క్షేదో పడేహకంఢూఘ్ని వర్తిః శస్తా కఘావహః. 123. ఏక గుణామాగధికా ద్విగుణా చ హారీతకీ సలిలపిష్టా, వర్తి రియం నయనసుఖా ర్త తిమిర పటలకాచాశ్రుహరీ. 124.

త్రిఫలములు కోడిగ్రుడ్డు చెక్కలు కాసీసము లోహపుపొడి నల్లకల్వలు వాయు విడంగములు సముద్ర పేసము వీటిని తామ్రపాత్రలో నూరి విడుదినములు మేకపాల తో తడిసియుంచవలయును. పిప్పటం జక్కగా నూరి వత్తిని చేసి యుపయోగించిన గ్రుడ్డివానికి గూడ కన్నులు వచ్చును. చందనము త్రిఫలములు టోకచెక్క మోదుగపూల లానికిం జక్కవములు వీటిని నూరి వత్తిచేసి కంటిలోనుంచికొనిన సంపూర్ణములగు తిమిరగోగములునశించును. పసపు మ్రానిపసపు జటామాంసి కోష్ఠ పిప్పలి వీటిని కాటు కచేసి చేసికొనిన సముద్రనేత్ర గోగములును నశించును. కొంమిరియ ముఠలు పిప్పళ్లం

కరక్కాయలు శోష్ణ వీటితో వత్తిజేసి ధరించిన అర్బుదము పటలము కాచము తిమిరము అర్జము అంశుపతనము మున్నగు రోగములు నశించును. శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు తగరము నైంధవలవణము హరిదళము మణిశిల వీటివత్తిజేడము శోఫ దురద మున్నగునానికి పోగొట్టును. నేత్రములకఫమును తొలగించును. పిప్పళ్లు 1 భాగము కరక్కాయలు 2 భాగములు వీటిని నీటిలో నూరి వత్తినిచేసి కంటిలో నుంచిన దురద అర్జము తిమిరము పటలము నీళ్లుకారుట మున్నగునవి నశించును.

◀ చంద్రప్రభావర్తి. ౧౯ ▶

శ్లో. అంజనం శ్వేతమరిచం పిప్పలీ మధుయస్థికా, విభీతకమధ్యమధ్యం తు శంఖనాభి ర్మనశిలా. 125. ఏతాని సమభాగాని అజాతీ రేణ పేషయేత్, ఛాయాశుష్కాంకృతాం వర్తిం నేత్రేషు చ ప్రయోజయేత్. 126. అర్బుదం పటలం కాచం తిమిరం రక్తరాజికాం, అధిమాంసం మలం చైవ యచ్చ శత్రౌ న పశ్యతి. 12. వర్తి శ్చంద్రప్రభానామ జాతాస్య మపి శోధయేత్.

అంజనము తొల్లమిరియములు పిప్పళ్లు మధుకము విభీతకమధ్యము శంఖనాభిమనశిల వీటిని సమభాగములను మేక పాలతోనూ వత్తిచేసి నీడలో నెండిపవలయును. వీటిని నేత్రములోవైచినచో అర్బుదము పటలము కాచము తిమిరము కన్నులయెలుపు దుర్మాంసము పుసి తేఱకీకటి ఇషియన్నియును నశించును. ఇయ్యది చంద్రప్రభయను వర్తి. జాత్యంధునైకము శోధించును.

◀ నాగార్జునీయాంజనము. ౨౦ ▶

త్రిఫలావ్యోషసింధూత్థయస్థితృతరసాంజనం. 128. ప్రపాండరికగజం తుఘ్నం లోధ్రిం తామ్రం చతుర్దశ, ద్రవ్యాణ్యేతాని సంచూర్ణ్య వర్తిః కార్యా నభోంజనా. 129. నాగార్జునేన లిఖతా స్తంభే పాటలిపుత్రకే, నాశనీ తిమిరాణాం చ పటలానాం తథైవ చ. 130. సద్యః ప్రకొపం స్తస్యేన స్త్రియా విజయతే ద్రువం, కింశుకస్వరనేనాథ పీలు పుష్పకరక్తతః. 131. అంజనా ల్లోధ్రితోయేన చాసన్నతిమిరం జయేత్, చిరసంఛాదితే నేత్రే బస్తమూత్రేణ సంయుతా. 132. ఉన్నీలయ త్యక్వచ్చేణ ప్రసాదం చాధిగచ్ఛతి.

త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు నైంధవలవణము మధుకము మైలుతుత్తము రసాంజనము కమలము వాయువిడంగములు లోధ్రి తామ్రము అసునీపసునాల్లు

గింటిని చూర్ణముచేసి వర్తి చేసి నేవింపవలయును. ఈవత్తిని నాగార్జునుండు పాటలిపు
 త్రపుస్తంభమున వ్రాసెను. ఇయ్యది తిమిరరోగములను నేత్రపటలములను తొలగిం
 చును. చనుబాలలో కలిపిచేసి తత్తణమేనేత్రప్రకోపమును పోగొట్టును. మోదుగరస
 ములోనూజీవైచిన పీలు పూవులు మున్నగునవిసశించు. లోడ్రోదకములతో నూరివైచిన
 కొందిరోజులతిమిరరోగములు నశించును. చాలగోజులనుండి మూసికొనిపోయిన
 కన్నుకు మేకమూత్రమును వేయవలయును. శిఘ్రముగా నెప్పుది యగును.

❁ పిప్పల్యాద్యంజనములు. ❁

శ్లో. పిప్పలీం సతగరోత్పలవత్రాం వర్తయే త్సమభుకాం సహ
 రిద్రాం, ఏతయా సతత మంజయితవ్యం య సువర్ణసమ మిచ్ఛతి చ
 డ్ముః. 133. వ్యోషాయశ్చూర్ణసింధూత్థా త్రిజలాంజనసంయుతా, గు
 డికా జలపిష్టేయం కోకిలా తిమిరాపహః. 134. త్రీణి కటూని కరంజ
 ఫలాని ద్వే రజనీ సహసైంధవకం చ, బిల్వతరో ర్వరుణస్య చ మూ
 లం వారిచరం దశమం ప్రవదన్తి. 135. హన్తి తమ స్తిమిరం పటలం
 చ పిచ్ఛిట శుక్రక మథార్జునం చ, అంజన కంజన రంజనకంచ దృ
 క్షవ నశ్యతి వర్షశతం చ. 136.

పిప్పళ్లు తగరము కమలపత్రములు పసపు వీటినినూరి తేనెను కలిపి వత్తినిచేయవ
 లయును. ఈవత్తిని కన్నులలో వైచికొనిన గరుత్తంతునిబోలిన దృష్టి యలవడును.
 శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు లోహరజము వైంధవలవణము త్రిఫలములు అంజనము
 వీటిని నీటితోనూరి మాత్రలను కట్టియుపయోగించిన తిమిరరోగములు నశించును.
 శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్లు నెమలియడ్డువిత్తు శంఖము వీటిని నూరి కాటుక చేసి
 వేసికొనిన తిమిరములు పటలములు మున్నగునవి నశించును.

❁ నీలకమలాద్యంజనము. ❁

శ్లో. నీలోత్పలం విడంగాని పిప్పలీ రక్తచందనం, అంజనం సైం
 ధవం చైవ సద్య స్తిమిరనాశనం. 137. పత్రైకైకకర్పూర యష్టినీ
 లోత్పలాంజనం, నాగకేసరసంయుక్త మశేషతిమిరాపహం 138. శం
 ఖస్య చతురో భాగా స్తద్ధరేన మనశిలా, మనశిలార్థం మరిచం మరి
 చార్ధేనపిప్పలీ. 139. వారిణాతిమిరంహ నిఅర్బుదంహ నిమస్తనా,పిచ్ఛిటం
 మధునా హంతిస్త్రీక్షీ రేణ తదుత్తమం. 140. హరిద్రానింబవత్రాణి పిప్ప
 ల్యో మఠీచాని చ, భద్రముస్తం విడంగాని సప్తమం విశ్వభేషజం. 141.

గోమూత్రేణ గుడి కార్యా ఛాగమూత్రేణ చాంజనం, జ్వరాం శ్చ నిఖిలాన్ సాన్తి భూతావేశం తథైవ చ. 142. వారిణా తిమిరం హన్తి మధునా పటలం తథా, నక్తాంధ్యం భ్రంగరాజేన నారీక్షీ రేణ పుష్ప కం. 143. శిశిరేణ సరిస్రావ మర్బుదం పిచ్ఛిటం తథా.

నల్లకమలములు వాయువిడంగములు పిప్పళ్లు రక్తచందనము అంజనము సైంధవ లవణము వీటిని చూర్ణముచేసి కంటిలో వేసికొనిన తత్కాలపు తిమిరరోగములు నశించును. తేజపత్రి గైరికము కర్పూరము మధుకము నల్లకమలములు అంజనము నాగకేసరములు వీటికాటుకను వైచికోనిన తిమిరరోగములు సంపూర్ణముగా నశించును. శంఖము నాలుగుభాగములు మణిశిల రెండుభాగములు మిరియము లొకభాగము పిప్పళ్లు అర్ధభాగము వీటిని నీటితో నూరి మజ్జితేటితో కలిపి కంటిలో నుంచుకొనినచో తిమిరములు నర్బుదములు నశించును. తేనెలో కలిపివేసికొనిన పిచ్ఛిటరోగములు నశించును. స్తన్యముతో నైన పూవులు నశించును. పసపు వేపాకకులు పిప్పళ్లు మిరియములు భద్రముస్తలు వాయువిడంగములు శొంతి వీటిని గోమూత్రముతో నూరి మూత్రలను కట్టవలయును. పిప్పట మేకమూత్రముతో చాది వేసికొనిన జ్వరములు భూతప్రేతాదిబాధలు నశించును. నీటితో చాదిన తిమిరరోగములును తేనెతో పటలరోగములును గుంటకలగరాకు రసముతో తేజీకటులును స్తన్యముతో నైన పూవులును నశించును.

కజ్జలాంజనము.

శ్లో. సంగృహ్యోపతా నలక్తకరసే నామృజ్య గంఢూప దాన్, లాక్షారంజితతులవ ద్నిహితా న్యష్టిమధూ నిశ్చితాన్. 144. ప్రక్షాళ్యోత్తమసర్పిషా నలశిఖాసంతాపజం కజ్జలం, దూరాసన్నసి శ్శాన్యసర్వతిమిరప్రధ్వంసకృచ్ఛోదితం. 145. భూమా నిఘృష్టయాం గుళ్యా అంజనం శమనం తయోః, తిమిరకాచార్తహరం ధూమి కాయా శ్చ నాశనం. 146. త్రిఫలాభ్రంగమఘృణాషధ మధ్యాజ్యచ్ఛా గపయసి గోమూత్రే, నాగం సప్తవిషిక్తం కరోతి గరుడోపమం చక్షుః. 147. త్రిఫలాసలిలయోగే భ్రంగరాజద్రవే చ, హవిషి చ విషకల్మ ఊర ఆజ్యే మధూగ్రే. 148. ప్రతిదిన మథ సప్తం సప్తధా సీస మేకం ప్రణిహిత మథ పశ్చాత్కారయే త్తచ్ఛులకాం, సవితే రుదయకా లే సాంజనా ౨వ్యంజనా వా కరకరికసమేతా నర్కపైచిట్ట్యరోగాన్.

149. అసిఫసితసముతా స్పంధివర్ణాభిజాతాన్ హరతి నయనరోగాన్ నేవ్యమానా శలాకా.

దీనినేకర్పూరముతో నైన పరిస్రావము పిచ్చటము అర్బుదమును నశించును. చచ్చి నఎఱ్ఱలను తెచ్చి లత్తుక పూసి లత్తుకపూసిన దూదిలో చుట్టి యష్టిమధుకము తేనె దానిపై నిపూసి మండించి ఆపాగవలనఁ బుట్టినకాటుకను వేసికొనిన కనిపింపకపోవుట తేలిచీకటి మున్నగునవి అన్నియును నశించును. అంగుళిని భూమికి రుద్ది కంటి కిద్ది తిమిరాగ్గాదులు నశించును. త్రిఫలములు భారంగి శొంఠి తేనె మేకపాలు గోమూత్రము వీటిలో నేడుదినములు సీసము నుంచి చూర్ణముచేసి ధరించిన గరుడునివలె దివ్యదృష్టి వచ్చును. ఇది చేయువిధ మిట్లులు— త్రిఫలలోదకములో గుంటకలగ రాసురసములో నేతికల్కము లో తేనెలో మేకపాలలో గోమూత్రములో దినదినము నేడు రోజులవఱకును సీసమును తపింపజేసి పిమ్మట శలాకను చేసి ఒక్కదానినేగాని అంజనముతోఁగాని కన్నులపై తగిల్చి కొనుచుండినన యనరోగముల నన్నిటిని పోగొట్టును.

చించాదిచూర్ణము.

చించాపత్రరసం నిధాయ విమలే చౌదుంబరే భాజనే, మూలా తత్ర నిఘ్నప్తసైంధవయుతం గాంజ్యం విశోష్యాతపే, తచ్చూర్ణం విమలాంజనేన సహితం నేత్రాంజనే శస్యతే. కాచార్యునిసచ్చిటే సతిమిదే స్రావం చ నిర్వాసయేత్. 150. చిత్రానక్షియోగే సైంధవ మమలం విచూర్ణ్య తేనాక్షి, శమమంజనేన తిమిరం గచ్ఛతి నర్వా దసాధ్య మపి. 151. దద్యాదుశీరనిర్యూహే చూర్ణితం కణైస్సైంధవం, తచ్చృతం సఘృతం భూయః పచేత్కౌద్రం షీపే ధ్లునే. 152. శీశే తస్మిన్ హిత మిదం సర్వజే తిమిరేంజనం, ధాత్రీరసాంజనక్షౌద్రపర్చి భిస్తు రసక్రియా. 153. పిత్రానిలాక్షిరోగఘ్ని తైమిర్యపటలాపహా.

చింతాకురసము మేడిపాత్రలో పోసి సైంధవలవణము చితిసెనగ వేయఁ నూరి కలిపి ఎండలో నెండించి కన్నులలోవేసికొనిన గుడ్డి అర్కము పిచ్చటము తిమిరముసాదు ముముస్సుగు నన్నియును తొలగును. చిత్రానక్షత్రనక్షియోగమునందు సైంధవలవణమును చూర్ణముచేసి వేసికొని సంవత్సరములో అసాధ్యమైన తిమిరరోగమైనను నశింపను. వట్టివేళ్ళనిర్యూహమునందు సైంధవలవణమును పిప్పలిచూర్ణమును కలిపి నేటిని పోసి పక్వము చేసిగట్టి పడినపిమ్మట తేనెను వేయవలయును. దీనిచల్లారిన పిమ్మటవాడినచో తిమిరరోగములను నశింపజేయును. ఉసిరిక రసాంజనము తేనె నేయి వీటిని రసక్రియను

చేసికంటిలో వైచికోనినచో పితృవాతోత్పన్నములగు నేత్ర రోగములు తిమిరములు పటలములు తొలగిపోవును.

శృంగి బేర సన్యాదులు.

శ్లో. శృంగి బేరం భృంగరాజం యస్మిత్తే లేన మిశ్రితం. 154. నస్య మేతేన దాతవ్యం మహాపటలనాశనం, లింగనాశే కఫోద్భూతే యథావ ద్విధిపూర్వకం. 155. విద్ధ్యా దైవకృతే ఛిద్రే సేత్రం స్తన్య న పూరయేత్, తతో దృష్టేషు రూపేషు శలాకా మాహానే చ్ఛనైః. 156. నయనం సర్పిషాభ్యజ్య వత్త్రపట్టేన వేష్టయేత్, తతో గృహే నిరా భాధేశయితోత్తాన ఏవ చ. 157. ఉద్ధార కాస క్షవఘస్మీవనోత్కంపనా ని చ, తత్కాలం నాచరే దూర్ధ్వం యంత్రణా స్నేహపోతవత్. 158. త్ర్యహాత్ర్యహా ధారయే త్తు కషాయై రనిలాపహైః, వాయో ర్భయా త్ర్యహా దూర్ధ్వం స్నేహయే దక్షి పూర్వవత్. 159. దశరాత్రం తు సంయమ్య హితం దృష్టిప్రసాదనం, పశ్చాత్కర్ష చ సేవేత లఘ్వన్నం చాపి మాత్రయా. 160. రాగ శ్చోషోర్బుధం శోఘో బుమ్బదం కేక రాక్షితా, అధిమంథాదయ శ్చాన్యే రోగా స్స్య రుప్త వేధజాః. 161. అహితాచారతో వాపి యథాస్వం తా మసాచరేత్, రుజాయా మక్షీరోగేనా భూయో యోగా న్నిబోధ మే. 162.

అల్లము గుంటకలగర మధుకము వీటియందు నిద్ధముచేసినతైలమును నస్యముగా నిచ్చిన ఫోపటలములు నశించును. కపోత్పన్నములగు లింగనాశమునందు యథావిధిగాదై వకృతరంధ్రమును వేధనచేసి స్తన్యముతో పూరింపవలయును. రూపములు కనుపింపసాగ గనే కడ్డిని లాగి వేయవలసినది. పిమ్మట వాయూదిబాధ లేనిఇంటిలో పరుండక బెట్టవలయును. అప్పుడు రోగి కేకరించుట దగ్గుట తుమ్ముట చీడుట వడకుట మున్నగు వాని జేయరాదు. బొమ్మలాగున కదలక యుండవలెను. పిమ్మట మూడురోజులైన తఱువాత నేత్రమును వాతహారములగు కషాయములతో నిండించి పిమ్మట వాతముచేయకుండుట కై ఇంకను మూడురోజులు తైలముతో నిండించవలెను. ఇట్లుపదిదినములు గడచినపిమ్మట చక్కని దృష్టియలవడును. తరువాతసూడ మాత్రానుసారముగా తేలికపదార్థమును భుజింపవలయును. విపరీతముగా బ్రవర్తించెనేని ఎఱుపుచోషముఅర్బుదమువాపుబుమ్బదము కేకరాక్షిత్విము అధిమంథము మున్నగు దుష్టరోగములు పుట్టును. ఈరోగములను పోగొ

ట్టుకొనుటకై అపభ్యవస్తువులను నేవింపరాదు. కంటిపోటు రోగమునందు చేయఁ దగిన యోగముల నింకను వినుఁడు.

◀ దూర్వారసాదులచేత ముఖలేపము. ▶

శ్లో. కల్మితా స్సస్మృతా దూర్వాయవగై దికశాలిశాలి, నుఖ
లేపాః ప్రయోక్తవ్యా రుజా రోగోపశాస్తయే. 163. పయస్వ్యా శాలి
బావత్రమంజిష్ఠామధుకై రపి, అజాక్షీరాన్విత్తై ర్లేపః సంఖోష్ఠ్యః సోభ్య
ఉచ్యతే. 164. వాతఫ్నిసిద్ధే పయసి సిద్ధం సర్పి శ్చతుర్ముఖే, కాకో
ల్యాదివ్రతీవాపం ప్రయంజ్యోత్సర్వకర్తసు. 165. శామ్యత్యేవం నచేచ్ఛా
లంస్నిగ్ధస్విన్నస్య మోక్షయేత్, శతఃశిరాం దహేచ్ఛాపి మతిమా స్కీ-
ర్తితాం యథా. 166. దృష్టే రతిః ప్రసాదార్థ మంజనే శృణు మే
శుభే.

గణకి యవలు గై రికము మనుబాల వీటిని నూరి నేలిలో కల్పమును చేసి బాధాని
వృత్తికై సుఖపూర్వకముగా లేపనఁజేయవలయును. పాలచెట్టు మనుబాలాదులు మఱి
పము యష్టిమధుకము వీటిని మేక పాలతో నూరి సుఖోష్ఠ్యముగా లేపన చేయవలయును.
వాతఫ్నుములగువానిచేత సిద్ధము చేయఁబడిన పాలలో నాలుగురెట్లలో నేటిని సిద్ధము
చేసి అందు కాకోల్యాంగణపు బొంపధములను నూరి కలపవలయును. పిమ్మట దీనిని నేత్ర
కార్యములలో వినియోగపెట్టవలయును.

◀ వర్షంజనము. ▶

శ్లో. మేషశృంగస్య పత్రాణి శిరీషధవయో రపి. 167. మూల
త్యా శ్చాపి తుల్యాని ముక్తా వైడూర్య మేవ చ, అజాక్షీరేణ సంపి
ప్య తామ్రే సస్తాహ మావపేత్. 168. ప్రణిధాయ తు తద్వర్షం
యోజయే దంజనే భిషక్, స్తోతోజం విద్రుమం ఘేనం సాగరస్య మ
సఃశిలాః. 169. మఠిచాని చ తద్వర్షం కారయే త్పూర్వవ ద్భిషక్,
రసాంజను ఘృతం క్షౌద్రం తాలీసం స్వర్ణగై రికం. 170. గోశకృష్ణ
ససంయుక్తం పిత్రోపహతదృష్టయే.

మేషశృంగపుపత్రములును దిరిసెన చండ్రవీటిఆకులును జాజియాకులును నవనాన
ముగా గ్రహించి ముత్తెములు వైడూర్యమణి వీటిని సమానభాగములుగా గ్రహించి
విడదినములవరకు రాగిపాత్రలో మేక పాలతో తడిపియుంచి పిమ్మట నూరి వృత్తిచేసి

వేసికొనిన హితకరము. శంఖము ముద్గములు సమద్ర ఘోనము మణిశిల మిరియములు వీటిని వత్తిచేసి వేయుట మంచిది. లేనిచో రసాంజనము నేయి తేనె తాడిశపత్రి స్వర్ణ గౌరకము వీటిని నూరి పేడరసములో కలిపి వత్తిని చేసి ఆవత్తితో పిత్తోపహతములగు దృష్టులు శాంతించును.

◉ గుడి కాంజనము. ◉

శ్లో. నలినోత్పలకింజల్కుం గోశక్పద్రససంయుతం. 171. గుడి కాంజన మేత త్యా ద్విసరాత్య్రింధయో ర్హితం, నదీజశంఖత్రికటూ న్యథాంజనం మసఃశిలా ద్వే చ నిశే గవాం శక్పత్, సచందనేయం గుడికాథ చాంజనే ప్రశస్యతే రాత్రిదినే వ్యవశ్యతాం. 172. కణాచ్ఛా గయకృన్నధ్యే పక్త్వా తద్రసవేషితా, అచిరాద్ధన్తి నక్తాంధ్యం త ద్వత్పక్షాద్రమూషణం. 173. పచేత్తు గౌధం హి యకృత్ప్రియక్తం ప్రకల్పితం మాగధికాభి రంజనా, నిషేవితం తస్మిక్ప దంజనేన నిహన్తి నక్తాన్ధ్య మసుశయం ఖలు. 174. దధ్నా నిఘృష్టం మరిచం రాత్య్రింధ్యాంజన ముత్తసం, తాంబూలయుక్తం ఖద్యోతభక్షణం చ తదర్ధకృత్. 175. శఫరీమత్స్వక్షుగో నక్తాంధ్యం చాంజనా ద్వినిహంతి, తద్వద్రామత టంకణ కర్ణమలం చైకశోంజనా స్కధునా. 177. కేశరాజా న్వితం విధం మత్స్యేండం హన్తి భక్షితం, నక్తాంధ్యం నియతం నృణాం సస్తాహ త్పద్యనేవినాం. 177.

కమలకేసరములను ఆవుపేడలోకలిపి ఉండలుచేసి కంటిలో నుంచుకొనిన పగలు దృష్టి చక్కగా నగుపడును. తేచీకటియు నశించును. అత్యుత్పన్నమగు శంఖము శొంతి మిరియములు పిష్టశ్లు అంజనము మణిశిల పసపు మౌనిపసపు పేడ చందనము వీటిని వత్తి చేసి కంటిలో వేసికొనిన దినారాత్రములును దృష్టిస్వచ్ఛముగా నుండును. పిష్టశ్లను మేకకడుపులో (నుడిదిక్కుననున్న) మాంసమునందు పక్ష్యముచేసి కంటిలో వ్రచికొనిన నిశ్చయముగా తేజీకటులు నశించును. మిరియమును పెరుగులో నూరి కాటుకగా వేసికొన తేజీకటులు నశించును. తాంబూలములో మిణుగురుపురువును తినినను చేపయొక్క జ్వారమును కంటిలో వేసికొనిన తేజీకటులు నశించును. ఇంగువ నుహాగపుష్యు చెవిగుబిలి వీటి నొక్కొక్కదానిని తేనెతో చాచి వేయుట మంచిది.

◉◉ త్రిఫలాఘృతము. ◉◉

త్రిఫలాక్వాథ్ లాఘ్నాఘ్నం సుషయస్కం శృతం ఘృతం, తిమి
రాణ్యచిరాద్ధంతి పీత మేత న్నిశాముఖే. 178

త్రిఫలకషాయ కల్మసులలో పాలు సహితముగా నేతని కాచి సాయం కాల
ములయందు త్రాగిన సంపూర్ణముగా తిమిశిరోగములు నశించును.

◉◉ మహాత్రిఫలాఘృతము. ◉◉

శ్లో. త్రిఫలాయారసప్రసం ప్రస్థాభృంగరసస్యచ, వృషస్యచ రస
ప్రస్థం శతానర్యా శ్చ తత్ప్రసం. 179. అజాక్షీగం గుడూచ్యా శ్చ
ఆమలక్యా రసం తిథా, ప్రస్థం ప్రస్థం సమాహృత్య సర్వే కేభిర్ఘృతం పచే
త్. 180. కల్కః కణాసితాద్రాక్షా త్రిఫలా నీల ముత్పలం, మధుకం
క్షీరకాకోలీ మధుపర్ణి నిద్దిగితా. 181. తత్సాధు సిద్ధం విజ్ఞాయ శుభే
భాండే నిధాపయేత్, ఊర్ధ్వపాన మధఃపానం మధ్యపానం చ శస్యతే.
182. యావన్తో నేత్రరోగాస్తా న్నానా దేవాపకరతి, సరక్త రక్త
దుష్టే చ రక్తే చాతిస్మృతేఽపి చ. 183. నక్తాంధ్యే తిమిరే కాచే నీలికా
పటలార్బుదే, అభివ్యంధేఽధిమంధే చ పక్షకోపే సుదారుణే. 184. నే
త్రరోగేషు సర్వేషు వాతపిత్తకఫేషు చ; అదృష్టిం మందదృష్టిం చ
కఫవాతప్రదూషితాం. 185. స్రవతో వాతపిత్తాభ్యాం సకండ్వాసన్న
దూరదృక్, గృధ్రోద్వష్టికరం సద్యో బలవర్ణాగ్నివర్ధనం. 186. సర్వనే
త్రామయం హన్యా త్రిఫలాద్యం మహా ధృతం.

త్రిఫలములరసము 16 ప|| గుంటకలగరాకు రసము 16 ప|| అడ్డసరము రసము
16 ప|| సిల్లిశీచరరసము 16 ప|| మేకపాలు 16 ప|| తిప్పతీగరసము 16 ప|| పలములు ఆమ్ల
రసము 16 ప|| ఉసిరికరసము 16 ప|| చొ|| తెచ్చి ఈరసమునందు నేతని పక్వముచేయ
వలయును. ఆనేతిలో సిప్పళ్లు చక్కెర ద్రాక్ష త్రిఫలములు నల్లకనులములు మధుకము
క్షీరకాకోలీ పాలవాకుడు వీటిని కల్మమును చేసి పక్వముగునవుడు కలిపి చక్కగా
పచనమైన పిమ్మట నొక పాత్రలో నుంచవలయును. పిమ్మట నీఘృతమును ఊర్ధ్వపాన
ముగాని అధఃపానమునుగాని మద్యపానమునుగాని చేయవలయును. దీనిని త్రాగుటచే
నేత్రరోగము లన్నియులు నశించును. రక్తసహితమైన దానియందును రక్తదుష్టమునందు
అతిస్రావమునందును తేజఃజీకటియందును తిమిరముకాచము నీలికపటలము అర్బుదము అభి
వ్యంధము అధిమంధము వీటియందును భయంకరముగు పక్షప్రకోపమునందును సమస్త

వాతపితృకములగు నేత్రగోగములయందును అదృష్టి మందదృష్టి వాతపితృ స్రావము జల ఆనన్నదూరదృక్త్యము మున్నగువాని నియ్యది తొలగించును.

—ॐ— కండవ త్రైఫలఘృతము. —ॐ—

• శ్లో. త్రిఫలాత్యూషణం ద్రాక్షా మధుకం కటురోహిణీ. 187. ప్రపాండరీకం సూక్షైలా విడంగం నాగ కేసరం, నీలోత్పలం శారిభే ద్వే చందనం రజనీద్వయం. 188. కార్షికైః పయసా తుల్యం త్రిగుణం త్రిఫలారసం, ఘృతప్రస్థం పచే దేత త్వర్వనేత్రరుజాపహం. 189. తిమిరం దోష మాస్రావం కామలాం కాచ మఘృదం, వీసర్వం ప్రదరం కంఠాం రక్తం శ్వయంధు మేవ చ. 190. భాలిత్యం పలితం చైవ క్షేశానాం పతనం తథా, విషమజ్వరమర్ధాణి శుక్రం చాశు వ్యపోహతి. 191. అన్యే చ బహవో రోగా నేత్రజాయే చ వర్త్యజాః, తా స్సర్వాన్నాశయ త్యాశు భాస్కర స్తిమిరం యథా. 192. నచైవాస్మా త్వరం కించి దృషిభిః కాశ్యపాదిభిః, దృష్టిప్రసాదనం దృష్టం యథా స్యా త్రైఫలం ఘృతం. 193. ఫలత్రి కాభీరుక సాయసిద్ధం కల్కేలయస్త్రిమఘకస్య యుక్తం, సర్విస్సమం క్షౌద్ర చతుర్థభాగం హన్యా త్రిదోషం తిమిరం ప్రవృద్ధం. 194.

• త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు విప్పళ్లు ద్రాక్ష మధుకము కటుకరోహిణి కమలములు చిన్నయేలకులు వాయువిడంగములు నాగకేసరములు నల్లగల్వలు మనుశాల చందనము పసపు మ్రానిపసపు వీటిని ఒక్కొక్కతులము చొప్పున వీటిని అన్నిటితో సమానముగా పాలను దానికి మూడురెట్లు త్రిఫలములరసమును చేర్చి పక్వముచేసి 16 పలములనేతని పక్వముచేయవలయును. ఇప్పుడిది నేత్రగోగములను సంపూర్ణముగా పోగొట్టును. తిమిరదోషములు ఆస్రావములు కామెరలు కాచము అర్బుదము విసర్పము ప్రదరము కంఠూరక వాతము భాలిత్యము వెండుకలనెఱుపు విషమజ్వరములు మున్నగునవి నశించును. కాశ్యపాదియుషులు ఈ త్రిఫలాఘృతముకంటె మించిన యౌషధము నేత్రములకు హితకరమైనది లేదు. త్రిఫలములు పిల్లవీచర వీటికసాయములో మధుకము వీటికసాయములో సమానభాగములను నేతని కలిపి పక్వముచేసి నాలవపాలు లేనను కలఘవలయును. ఈనేయి త్రిదోషజములగు తిమిరగోగములు నశించును.

●● భృంగరాజతైలము. ●●

శ్లో. భృంగరాజరసప్రస్థే యష్టిమధుపలేనచ, తైలస్య కుడవనా
పక్వం సద్యో దృష్టిం ప్రసాదయేత్. 195. న స్యా ద్వల్లిపలితస్మిన్ మాసే
నైతన్న సంశయః, గవాం శక్య త్స్వాధవిపక్వ ముత్తమం హితం చ
తైలం తిమిరేషు నస్తతః, ఘృతం హితం కేవల మేన వైత్తికే నిధా
ణుతైలం పవనాస్పగుత్తయోః. 196.

16 పలముల గంటకలగరాకురసములో నొక పలము మధుకకల్కమును కలిపి
4 పలములతైలమును పక్వముచేయవలయును. ఈతైలమును నన్యము నిచ్చి దృష్టి స్వ
చ్ఛమగుగా. ఒక నెల నేవించిన వల్లిపలితరోగములు నశించును. ఆవుపేడరసములో పల
మును పక్వముచేసి యుపయోగించిన తిమిరరోగములు నశించును. కేవలవల్లిలము అను
తిమిరరోగములకును ఈచికిత్సనే చేయవలయును.

●● సృపవల్లభతైలము. ●●

శ్లో. జీవనకర్షభకౌమేధా ద్రాక్షాంశుమతీ నిదిగ్ధికా బృహతీ, మ
ధుకం బలా విడంగం మంజిస్తా శిర్కరా తథా రాన్నా. 197. సో
త్పలం శ్వదంప్రా ప్రపౌండ్రీకిం పునర్నవాలవణం, పిష్పల్యః సర్వేషాం
భాగై రక్షాంశికైః పిష్టైః. 198. తైలం యదివా సర్పి ర్ద్వత్వా డ్విర్క
చతుర్దశం పక్వం, తిమిరం పటలం కాచం నక్తాంధ్యం చాన్యసం తి
థాంధ్యం చ. 199. శ్వేతం చ లింగనాశం నాశయతి పరం చ సలిఖా
వ్యంగం, ముఖనాసాదార్ద్రం చలితం చాకాలజం హానయన్తి .
200. కాసం శ్వాసం శోషం హిక్కాస్తంభం తథాశ్మయం నేత్రే, ము
ఖజైర్మమరభేదం రోగం బాహుగ్రహం శిరఃస్తంభం. 201. రోగా
నధోర్ధ్వజత్రోః సర్వా నచిలేణ నాశయతి, నస్యార్థం కుడవన తైలం
పక్వస్యం సృపవల్లభే. 202. అక్షాంశైః శాణికైః కల్కై రన్యే భిష్టా
గాదితైలవత్.

ఘృతము జీవక ఋషభకములను గంధద్రవ్యములు మేద ద్రాక్ష గొలిమిడి బావి
డు మధుకము ముత్తపవులగము వాయువిడంగములు మంజిష్ఠ చక్కెర రాన్న సీలకములు
ములు పల్లెరు గలిజేరు లవణము పీటినీ కాలుపల|| చొ|| నూరి నేతని గ ని నూ నెను గాది లుం
దు కాచి ఈతైలముకంటె నాలుగురెట్లు పాలను కలిపి పక్వము చేసి నేవించినచో ని
మిరములు పటలములు మున్నగునవి నశించును. ముఖరోగములు అర్ధాంగవాయువులు

నశించును. ఇందు తైలమునుగాని ఘృతమునుగాని నాలుగుపలములను స్వీకరింప వలయును. కొందఱాచార్యులు భృంగరాజతైలమువలె సిద్ధము చేయవలయు ననిరి.

❖ అభిజితైలము. ❖

శ్లో. తైలస్య పచే త్కుడవం మఘకస్య పలేన కల్కపిప్లేన,
203. ఆమలకీరసప్రస్థం క్షీరప్రస్థేన సంయుతం కృత్వా, అభిజిన్నా
మ్నా తైలం తిమిరం హన్యా న్మనిష్టోక్తం. 204. విమలాం కురుతే దృ
ష్టిం నస్తా మప్యానయే దిదం శీఘ్రం.

ఒకపలము మధుకకల్కములో నాలుగుపలముల నూనెను ఉసిరికరసమును పాలను 16 పలములను కలిపి పక్వముచేసి నేవించిన తిమిరరంగులు నశించును. నష్టమైన దృష్టి మఱల వచ్చును.

❖ శుక్తజర్జరములకు ఛేదనాదులు. ❖

శ్లో. అర్చఞ్చేతు ఛేదనీయం న్యా త్కృష్ణపాపం భవే ద్యథా, బ
డిశావిద్ధ మున్నమ్య త్రిభాగం చాత్ర వర్జయేత్. 205. విప్పలీత్రిఫలా
లాక్షా లోహచూర్ణం ససైంధవం, భృంగరాజరసే పిష్టం గుడికాంజన
మిష్యతే. 206. అర్చ సతిమిరం కాచం కంఠాంశుక్రం తదర్జవం, అజకాం
నేత్రరోగాం శ్చ హన్యా నిరవశేషతః. 207. పుష్పాఖ్య తార్మ్యజ సీ
తోదధి పేనశంఖ సింధూత్థ గైరికశిలా మరిచై స్సమాంశైః, పిష్టై
శ్చ మాక్షికరసేన రసక్రియేయం హంత్యర్చ కాచ తిమిరార్జవవర్జ
రోగాన్. 208. కాంఠస్య సర్పిషః పానై ర్విరేకాలేపనేచనైః, స్వాదు
శ్చేతైః ప్రశమయే చ్చుక్తికా మంజనై స్తతః. 209. ప్రవాలముక్తా
వై దూర్య శంఖస్ఫటిక చందనం, సువర్ణరజతం షౌద్ర మంజనం శుక్తి
కాపహం. 210. శంఖః షౌద్రేణ సంయుక్తః కఠికః సైంధవేన వా,
సితయూర్ణవఞ్చేనోవా పృథగంజన మర్జునే. 211. పైత్తం విధి మశేషేణ
కుర్యా దర్జనశాంతయే, వై దేహీ శ్వేతమంచం సైంధవం నాగరం స
మం. 212. మాతులుంగరసైః పిష్ట మంజనం పిష్టకాపహం.

అర్చరోగము నల్లగుడ్డుపైకి ప్రాకిన శస్త్రము చేయుట మంచిది. ఎత్తిపట్టికొని బడిశ మనుశస్త్రముచేత ఛేదింపవలయును. పిష్టస్థుత్రిఫలములు లఠుకలోహమార్ణము సైంధవలవణము వీటిని గుంటగలగ రాకురసములూ నూరి సిద్ధముచేసి నేవించిన అర్చ

ము తిమిరము కాచము దురద శుక్రము తెలుపు అజక మున్నగు నేత్ర రోగములను పోగొట్టును. సోంపు రసాంజనము మిశ్రీ సముద్ర ఘనము శంఖము సైంధవలవణము గ్రహము శిలాజిత్తు మిరియములు వీటిని సమభాగము ను లేనెలూ కలిపి కన్నులలో వేసికొనిన అర్చము కాచము తిమిరము పూవులు మున్నగు నేత్ర రోగములు తొలగును. కణక బీజములతో నైన నేనిని త్రాగుటచేతను విశేషములు లేవనలు సేచనలు చేయుట చేతను శుక్తి మున్నగు రోగములు నశించును. వెనలు ముత్తెములు వైద్యుర్యమణులు శంఖము కర్పూరము చందనము బంగాగము వెండి లేనె వీటినికలిపి-నూరి అంజనము చేసి వేసికొనిన శుక్తికలు నశించును. లేనిచో శంఖమును నూరిలేనెలూ కలిపి కన్నులలో వేసికొనిన వలయును. మిశ్రీ సముద్ర ఘనము వీటిని నూరి కాటుకగా వేసికొనిన పూవులు కలిపి చును. పూవులు శాంతించుటకై తఱుచుగా పిత్తశాంతి చికిత్సను చేయవలయును. పిప్పళ్లు తెల్లమిరియములు సైంధవలవణము శొంఠి వీటిని మాచీరసములూ నూరికాటుక చేసికొనిన సింధుకములు నశించును.

◉ సంధిజముల కుపనాహాభేదనాదులు. ◉

శ్లో. భిత్వోపనాహం కఫజం పిప్పలీమధు సైంధవైః. 213. నిలిఖే న్నండలాగ్రేణ ప్రచ్ఛయే ద్వా సమంతతః, పథ్యాక్షుధా త్రిఫలముఖ్య బీజైః శ్రీద్యోకభాగై ర్విదధీత వర్తిం, తయంజయే దశ్రుమతి క్రగా ధ మణ్ణో ర్హరే త్కష్ట మపి ప్రకోపం. 214. స్రావేషు త్రిఫలాక్వాథం యథాదోషం ప్రయోజయేత్, క్షోదేణాజ్యేన పిప్పల్యా మిశ్రం వి ధ్యే చ్చిగాం తథా. 215. త్రిఫలామూత్ర కాసీనసైంధవైః పరిసాంజ నైః, రసక్రియా క్రిమిగ్రంథౌ భిన్నే న్యా త్ప్రతిసారణం. 216.

కపోత్పన్నములగు కుపనాహములకు భేదనమును చేసిపిప్పళ్లు సైంధవలవణము లే నె వీటి నందు నింపవలయును. కరక్కాయలు 1 భాగము తాడి 2 భాగము 3 భాగములు వీటిని మధ్యబీజములను క్రమము గామాడు రెండు ఒక భాగమును క్రమించి నూరి వత్తిచేసి ధరించిన నేత్రములలోని యాశువులను తొలగించును.

◉ ప్రతిసారణాదులు. ◉

శ్లో. స్విన్నాం భిత్వా విసిష్టేష్య భిన్నా మంజననామికాం, శిలైలానతసింధూత్తైః సృక్షాదైః ప్రతిసారయేత్. 217. రసాంజనవం ధుభ్యం చ భిన్నాం వా శత్రుకర్షణా, ప్రతినా ర్యాంజనై ర్యంజ్య దుష్టై ర్దిపశిఖోద్భవైః. 218. స్వేదయే దభిష్టయాంగుల్యా హం త్ర

క్షం జతాశసా, రోచనాక్షారతుతాని పిప్పల్యః క్షౌద్ర మేవ చ.219.
 ప్రతిసారణ మేకైకం భిన్నేన గణ ఇష్యతే,నిమిషే నాసయా పేయం
 సద్భిన్నేన చ పూరణం. 220. స్వేదయిత్వా బిసగ్రంథిం చిద్రాణ్యస్య
 నిరాశ్రయం, పక్వం భిత్వా తు శస్త్రేణ సైంధవే నావచూర్ణయేత్.
 221. వర్ణావలేఖం బహుశస్త్రద్వయోచ్ఛేదనో మోక్షణం, పునఃపున ర్వరే
 కం చ పిల్లరోగాతురో భజేత్. 222. పిల్లీస్నిగ్ధో వమే త్పూర్వం శిరా
 వ్యధం స్తుతేఽస్పృజి, శిలారసాంజనవ్యోమగోపితైశ్చక్షు రంజయేత్,
 హారితాలవచాదారు మురసారసపేషితం, అభయారసపిష్టం వా తగరం
 పిల్లనాశనం. 223. భావితం బస్తమూత్రేణ సన్నేహం దేవదారు చ,
 కాకమాచీఫలైకేన ఘృతయుక్తేన బుద్ధిమాన్. 224. ధూపయే త్పిల్ల
 రోగార్తం పతంతి క్రిమయోఽచిరాత్.

ఆసజనమనురోగమునందు చెమటను పట్టించి భేదన చేసి నిష్పీడనము చేయ
 వలయును. పిమ్మట శిలాజిత్తు ఏలకులు తగరము సైంధవలవణము లేనె వీటితో ప్రతిసా
 రణమును చేయవలయును. లేనిచో శస్త్రుకర్షణతోగి వైద్యుఁడు రసాంజము లేనెల
 తో ప్రతిసారణమును చేయవలయును. ఇట్లు ప్రతిసారణమును చేసి దీపశిఖోద్భవము
 లగు నుష్ణముతో చెమ్మటను పట్టించవలయును. వ్రేలిన రుద్ది ఆవిరివట్ట వలయును. జెల
 గలను పట్టించి రక్తమును వెడలింపవలయును. పిమ్మట క్రమముగా గోరోచనము యవ
 షారము మైలుతుత్తము పిప్పళ్లు లేనె వీటి నొక్కొక్కదానిని ప్రతిసారణము చేయింప
 వలయును.

● చూర్ణాంజనము. ●

శ్లో. రసాంజనం సర్జరసో జాతీపుష్పం మనఃశిలా. 226. సము
 ద్రఫేనో లవణం గైరికం మరిచాని చ, ఏతత్పమాంశం మధునా పిష్టం
 మ్రాన్నసర్జని. 227. అంజనం క్షేదకంఙ్గాఘ్నం పక్ష్యణాం చ ప్రరోహ
 ణం, మస్తకాస్థిచులుక్యాస్తు తుషోదలవణాన్వితం 228. తామ్రపాత్రే
 అంజనం ఘృష్టం పిల్లైః ప్రక్లిన్నవర్జని, తామ్రపాత్రే గుహామూలం సింధూ
 త్థం మరిచాన్వితం. 229. ఆరనాలేన సంఘృష్ట మంజనం పిల్లనాశనం,
 హరిద్రే త్రిఫలం లోధ్రం మధుకం రక్తచందనం. 230. భృంగరాజ

రసే ప్రిష్ట్యా ఘర్షయే ల్లోహభాజనే, తథా తామ్రే చ సప్తాహం కృ
 త్వా వర్తిం రజోఽథవా. 231. పిచ్చిటిదూమదర్శించ తిమిరోపహతేక్ష
 ణః, ప్రత ర్షి శ్యంజయే న్నిత్యం సర్వనేత్రామయాపహం. 232. మం
 జిష్టామధుకోత్పలో దధి కఫత్వకేవ్యగోరోచనా మాంసీచందనశంఖ
 పత్రగిరిమృ త్తాలీనవుష్పాంజనైః, సర్వై రేవ సమాంశ మంజన మిదం
 శస్తం సదా చక్షుషోః కంఠాక్షేదమలాశ్రు శోణి తరుజా పిల్లార్ద్రశు
 క్రాపహం. 233.

రసాంజనము సర్జరసము జాజివుష్పము మనశ్శిల సేముద్ర ఘేనము ఉష్ణ గైరిక
 ము వీటిని సమముగా చేకొని తేనెలోనూరి కంటిలోవేసికొనిన క్లిన్నములు వర్షరోగ
 ములునశించును. చేపతలలోనుండు యెముకను గంజిని ఉష్ణనుకలిసి రాగి పాత్రలో
 నూరి క్లిన్నవర్ణ మున్నగు వానికుపయోగింప వలయును. కొలపొన్నవేళ్లను రాగిపాత్ర
 లోనూరి సైంధవలవణము మిరియములు కలిపి గంజితో ఘర్షణచేసి అంజనముఁజేసివేసి
 కొనిన పిల్లరోగములు నశించును. పసపు ప్రానిపసపు త్రిఫలములు లోధ్ర మధుకము రక్త
 చందనము వీటిని గుంటకలగరాసురసములో కలిపి లోహపాత్రమునందుగాని రాగి
 పాత్రములోగాని ఘర్షణచేసి వర్ణినిచేసిగాని అంజనము చేసిగాని కంటికి వేసికొనిన
 పిచ్చిట బూజు గ్రమ్మినట్లుండుట తిమిరము మున్నగునవి సంఘ్రాస్తముగా నశించును.
 మధుకము మంజిష్ఠము కమలము సముద్ర ఘేనము లేజపత్రి గోరోచనము జటామాంసి
 చందనము శంఖము కొండమట్టి తాళిశపత్రి వీటినిసమాంశములను గొని అంజనము చేసి
 ధరించిన నేత్రములకు హితము. కంఠువు క్షేదము రక్తపుషీడ మున్నగునవి నశించును.

● తుఫ్ఫి కాంజనము. ●

శ్లో. తుఫ్ఫకస్య పలం శ్వేతమరిచాని చ వింశతిః, వింశతా కాం
 చికపతైః ప్రిష్ట్యా తామ్రే నిధాపయేత్. 234. పిల్లా నపిల్లా న్కురుతే
 బహువర్షోత్థితా నపి, తత్ప్రేకే నోపదేహాశ్రు కంఠాశోఢాం శ్చి నాశ
 యేత్. 235. యాప్యః పక్ష్యోపరోధ స్తు రోమోద్ధరణలేఖనైః, వర్ష
 న్యుపచితం లేఖ్యం స్రావ్య ముత్త్లిష్టశోణితం. 236. ప్రవృద్ధాంతర్ముఖం
 రోమ సహిష్ణో రుద్ధరే చ్ఛనైః, సందంశే నోద్ధరే ద్ద్రవ్ష్యాం పక్ష్యరో
 మాణి బుద్ధిమాన్. 237. రక్షన్నక్షిదహే త్పక్ష్య తప్త హేమశలాకయా,
 పక్ష్యరోగే వున్నరైవం కదాచి ద్రోమసంభవః. 238. ఉత్సంగినీ బహుల

కర్దమవర్తనీ చ శ్యావం చ య చ్చ పటుతంత్విహ బద్ధవర్త, క్లిష్టం చ పోధకీయుతం త్విహ వర్త యచ్ఛ కుంభీకీనీ చ సహ శర్కరయా వలే ఖ్యాః. 239. శ్లేష్టోపనాహానగణం చనిసం చ భేదోఽ, గ్రంథశ్చ యః క్రిమిక్యతోఽంజననామికా చ. 240.

మైలుతు త్తము 1 పలము తెల్లమిరియములు 20 పలములు వీటిని 40 పలముల గంజిలో కలిపి తావుపాత్రలూ ఘర్షణచేసి అంజనముగా వేసికొనిన బహుకాలము నుండియుండిన పిల్లనేత్ర గోగము నశించును. లేక ఈయోషధులతో నేకము చేసినను ఉపదేహము వాపు మున్నగునవి నశించును. పలక దులయందు రక్షకస్తావమును చేయింపవలయును. ప్రవృద్ధములగు అంత ర్దుఖిరోగములను బుద్ధిమంతుండగు వైద్యుఁడు చినుటలాంటికత్తెరతో వెడలింపవలయును. దురదగల గ్రంథులు మున్నగువానియందు లేఖనకర్తమున్నగు చికిత్సలఁ జేయవలయును.

❖ వర్జ్యజనులకు ఘృతాదిచోళితనము. ❖

శ్లో. ఘృతస్నైంధవచూర్ణేన కఫానాహః పునఃపునః, విలిఖేన్తండలాగ్రేణ ప్రచ్ఛయే ద్వా సముంతతః. 241. పటోలామలకక్వాథై రా శ్లోచ్యితనవిధి ద్వితిః, పణిజ్జకరనానస్య ర్నసైః పోధకీనాశనః 242. అనాహపిడకాం స్విన్నాం తిర్యగ్భిత్వా గ్నినా దహేత్, అర్చస్తథా వర్తనామ్నా శుష్కార్షోఽశ్బుద మేవ చ. 243. మండలాగ్రేణ తీక్ష్ణేన మూలే భింద్యా ద్భిషక్ శనైః, సిందూత్రిప్పలీకుప్తపర్ణినీ త్రిఫలా ర్నసైః. 244. సురామృడేన వర్తిస్సాస్త్వే శ్లేష్టాభివ్యందనాశనీ, పోధకీ వర్షోపరోధ క్రిమిగ్రంథకతూణకే. 245.

కఫానాహా రోగమును ఘృతస్నైంధవచూర్ణముచేత పోగొట్టవలయును. పటోలము ఉసిరిక వీటికషాయముతోగాని ఫణిజ్జకరసముతోగాని పోధిగ్రంథులను పోగొట్టవలయును. అనాహపిడికలను చెప్పుట మున్నగువానివలన పోగొట్టవలయును. నేత్రపుఅర్చ్యుడను వర్తనార్థము శుష్కార్థము ఈరోగములను మొదల శస్త్రముచేసి పిదప నైంధవలవణము మున్నగు నౌషధులను త్రిఫలములరసములతో తడిమిదిరామండములతో వత్తిచేసి ధరించిన అభిష్యం దాదిరోగములు నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నేత్ర రోగాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౧౬. శిరోరోగాధికారము.

◀ వాతశిరోగమునకు చికిత్స. ▶

శ్లో. వాతికే శిరసో రోగే స్నేహస్వేదా న్ననావనాసీ, పానా
 న్నముపహారాం శ్చ కుర్యా ద్వాతామయాపహాన్. 1. కృష్ణ కేరండ
 తైలం చ లేపా త్కాంజికవేపితం, శిరోద్ధిం నాశయ త్యాశు పుష్పం
 వా ముచుకుండజం. 2. పంచమూలీశ్శితం క్షీరిం నస్యే దద్యా చ్చి
 రోగదే, ఆశిరోవ్యాయతం చర్త కృత్వా ఽష్టాంగుల ముచ్ఛితం. 3.
 తే నావేప్య శిరో ఽధస్తా న్నాపకల్మేన లేపయేత్, నిశ్చల సోపవిష్ట
 స్య తైలై రుష్ణైః క్రపూరయేత్. 4. ధారయే దారుజః శాస్తే ర్వా
 మం యామూర్ధ మేవ వా, శిరోబస్తి ర్జయ త్యేష శిరోరోగం మరు
 ద్భవం. 5. హను మన్యాక్షికర్ణార్తి మర్దితం మూర్ధకంపనం, త్రైలే నా
 పూర్వ మూర్ధానం పంచమాత్రాశతాని చ. 6. తిష్ఠేచ్ఛేష్ఠాపిత్తే ఽష్టా
 దశ వాతే శిరోగదీ, ఏకఏవ విధిః కార్యః తథా కర్ణాక్షిపూరణే. 2.

వాతిక శిరోరోగమునకు స్నేహస్వేదములు పానములును హితముఁ బోఁగొట్టున
 న్న పానములును చేయవలయును. కోష్ఠ ఆముదమును గంజితోనూరి లేపనచేసి శిరోక్షీడ
 లుతోలగును. లేనిచో ముచికుండవృక్షపుపూలను లేపన చేయవలయును. పంచమూల
 ములలో పాలను కషాయముగా గాచి నస్యము నిచ్చిన శిరోరోగములు నశించును. తల
 చే నలు ప్రక్కలను రాగలచర్మముతో కట్టిక్రిందివైపున మినుసుల కల్పమును లేపన
 చేసి రోగినిస్వస్థునిగా కుర్చుండఁ బెట్టిఆచర్మముపైని వెచ్చనినూనెనుపోయవలయును.
 రోగికి బాధ యుపశమిల్లవఱకును జాముగాని కొండుజాములుగాని ఉంచిన సమస్తశిరో
 రోగములు నశించును. తల త్రిప్పుడు మున్నగునవి పోవుటకు ఛరీతిగనే తైలముతోతల
 ను పూరింపవలయును. ఇయ్యదినినూరు మాత్రల తైలము కఘోత్పన్నములును, విత్తోత్ప
 న్నములును ఎన్నిది వందలవాతపు శిరోరోగములను పోగొట్టును. దీనినే కర్ణ ములకున
 నేత్రములకును చేయవలయును.

పైత్తిక శిరోరోగములకు.

శ్లో. పైత్తే ఘృతం పయః సేకాః శీతలేపాః సనావనాః, జీవనీ
 యాని సద్దంపి పానాన్నం చాపి పిత్తమత్. 8. పిత్తాత్త కే శిరోరోగే
 స్నిగ్ధం సమ్య గ్విరేచయేత్, మృద్వీకాత్రిఫలేక్షూణాం రసైః క్షీరైః
 ఘృతై రపి. 9. శతధాతఘృతాభ్యంగః శీత వాతాద సేవనం,
 శీతస్పర్శాశ్చ సంసేవ్యాః. సదా దాహార్తిశాస్తయే. 10. చందనోశీర
 యప్త్యాహ్వబలావ్యాఘ్రే సఖోత్పలైః, క్షీరపిష్టైః ప్రదేహాః న్యచ్చృ
 తై ర్వా పరిషేచనం. 11. మృణాలబిసశాలూక చందనోత్పలకేసరైః,
 స్నిగ్ధశీతైః శిరో దిహ్యత్తద్వ దామలకోత్పలైః. 12. యప్త్యాహ్వ
 చందనానంతా క్షీరసిద్ధం ఘృతం హితం; నావనం శర్కరాద్రాక్షా
 మధుకై ర్వాపి పిత్తజే. 13. త్వక్ష్త్రశర్కరాపిష్టానావనం తండు
 లాంబునా, క్షీరసర్పి ర్చితం నస్యం ర సావా జాంగలాః శుభాః. 14.
 రక్తజే పిత్తవ త్సర్వం భోజనాలేపసేచనం, శీతోష్ణయో శ్చ వ్యత్యా
 సో విశేషో రక్తమోక్షణం. 15.

పైత్తిక శిరోరోగములందు నేతని పాలను నేకము చేయవలయును. శీతలలేపములు
 నస్యవిధులు జీవనీయగణపు టోషధులచేత సిద్ధము చేయఁబడిన యన్న పానములు నేవింప
 వలయును. పిష్టిజశిరోరోగములందు స్నిగ్ధవుషధులు ద్రాక్ష త్రిఫలములు చెఱుకు వీటితో
 విరేచనములను చేయించుట మంచిని, శిరోదాహములు శాంతించుటకై నూరు పర్యాయములు
 శుద్ధిచేసిన నేతని రుద్దవలయును. చందనమువట్టివేళ్లు మధుకము ముత్తవపులగ
 మువానాడు కమలములు వీటినిచాలాశో నూరిలేపన చేయవలయును. లేనిచో ఈయోష
 ధులనే పాలతో క సాయముచేసి నేకము చేయవలయును. కమలనాళములు గడ్డలు జా
 జికాయ చందనము కమల శెధరములు వీటిని నేతిలో పక్వముజేసి శీతలలేపములను చేయ
 వలయును. ఈఘృతమును నస్యమిచ్చుట చేత గాని కందచక్కెర ద్రాక్ష యష్టిమధుకము
 వీటిక సాయమును నస్యమిచ్చుట చేత గాని శిరోరోగములు నశించును. తేజపత్రి కలకం
 డ వీటిని బియ్యపుకడుగుతోనూరి నస్యవిధిఁ జేసినచో హితము గును. రక్తజములగు శిరో
 రోగములందు సంపూర్ణములగు భోజన లేపనాదులను పిత్తవిధానపురీతిని చేయవలయు
 ను. శీతోష్ణముల మార్పును రక్తస్థావమును విశేషము.

కఫశిరోరోగములు. ౧

శ్లో. కఫజే లంఘనం స్వేదో యాక్షోష్ణైః పాచనాత్తిక్తికైః తిష్ఠా
 నవీడా ధూమాశ్చ తీక్ష్ణా శ్చ కవలాపీతాః. 16. అచ్చం చ పాయ
 యే తృప్తిః పురాణం స్వేదయే త్తతః, మధూకసారేణ శిరో స్వీన్నం
 చాస్య విరేచయేత్. 17. కృష్ణాబ్జశుంఠీమధుక శ తా హోవ్యాత్పలకాః
 తైః, జలపిష్టైః శిరోలేపః సద్యః శూలనివారణః. 18. దేవదారునితం
 కుప్తం నలదం విశ్వభేషజం, లేపః కాంజికసంపిష్టత్తైలదాబుష్టిః శిరోష్టి
 నుత్. 19. సన్నిపాతభవే కార్యా దోషత్రయహారీ క్రియా, సన్నిపా
 నం విశేషేణ పురాణం త్వాదిశంతి హి. 20. త్రికటుక పుష్కరం జ
 నీ రాన్నా సురదారు తురగగంధానాం, క్వాఢక శిరోష్టిజాలం నాపా
 పీతో నివారయతి. 21. నాగరకల్కమిశ్రం క్షీరం నన్వేన యోగ్యం
 పుంసాః, నానాదోషోద్భూతాం శిరోగుజం హన్తి తీవ్రతదాం. 22. నీ
 లోత్పలం చందనకుష్యుక్తం శిరోరుజాయాం సఘృతః ప్రదేహాః,
 ప్రపాండరీకం సురదారు కుప్తం యప్య్యాహ్వా మేలాకమోగోష్పరే చ.
 23. శిరోరుజాయాం సఘృతః ప్రదేహో లోహైర కావత్సా దో
 రకై శ్చ.

కఫశిరోరోగములకు లంఘనము చేయవలయును. యాక్షములు నుష్ణములు పాచనా
 త్తకములగు వస్తువులవలన చెఱుటఁబుట్టినవలయును. స్వచ్ఛమైన ప్రాతఃవేయిని క్రొవించి
 చెఱుటపట్టించి యష్టిమధుకపు సత్తుతో నస్యము నిప్పించవలయును. పిప్పిళ్లుతుంగముష్టి
 లు శొంఠి మధుకము పిల్లవీచర కమలములు కోష్ఠ పీటిని నీటితోనూరి లేపవలసివచ్చిన
 శూలములను తొలగించు. దేవదారువు తగరము కోష్ఠ మరచేరు శొంఠి పీటిని గంజిగో
 నూరి తైలమునుకలిపి శిరస్సునకు లేపనచేసినచో శూలమునశించును. సన్నిపాతపు శిరో
 రోగమునందు త్రిదోషహరము లగు చికిత్సలను పురాణపుత్రపానమును చేయింపవల
 యును. త్రికటుకము కమలము పసుపురాస్న దేవదారువు పెన్నేరు పీటికమయమును
 ముక్కతో పీల్చిన శిరోబాధ లుపశమిల్లును. తగరము కమలములు చందనము కోష్ఠ
 పీటినినూరి తేనెకలిపి లేపనచేసినను కమలములు దేవదారువు కోష్ఠ మధుకము వలకులుపీటి
 కల్కములతో నెకలిపి గాని లోహారజము కమలములు కచోరము పీటికల్కములతో
 నెఱివ కలిపి గాని లేపనచేసినను శిరోరోగములు నశించును.

శతాహ్వయతైలము. ౨౯

శ్లో. శతాహ్వయరండమూలం చ గ్రావవ్యాస్త్రీఫలైః శృతం,
తైలం నస్యం మరుచ్ఛేచ్ఛ త్తిమిరోర్ధ్వగదాపహం. 24.

పిల్లిపీచర ఆముదపు వేళ్లు తగగము వామండు వీటితో పక్వముచేసిన తైలమును నస్యముగా నిచ్చిన శిరోరోగములు నశించును.

జీవకాద్యతైలము. ౩౦

శ్లో. జీవకర్షభకా ద్రాక్షా సితాయస్త్రిబలోత్పలైః,
తైలం నస్యం పయః పక్వం వాతపిత్తశిరోగదే. 25.

జీవకము ఋషభకము ద్రాక్ష కండచక్కెర మధుకము ముత్తవపులగము కమలము లు పాలు వీటితో పక్వముచేసిన తైలమును నస్యము నిచ్చిన వాతపిత్తజములగు శిరోరోగములు నశించును.

బృహజ్జీవక తైలము. ౩౧

శ్లో. జీవకర్షభకా ద్రాక్షా మధూకం మధుకం బలా, నీలోత్పలం చందనం చ విదారీ శర్కరా తథా. 26. తైలప్రస్థం పచే దేభిః శనైః పయసి వడ్డుణే, జాంగలస్య తు మాంసస్య తులార్ధస్య రసేన తు. 27. సిద్ధ మేత ద్భవే న్నస్యం తైల మధావభేదకం, బాధిర్యం కర్ణశూలం చ తిమిరం గలశు డికాం. 28. వాతికం పైత్తికం చైవ శీర్షరోగం నియచ్ఛతి, దంతచాలం శిరఃశూల మర్దితం చాపకర్షతి. 29.

జీవకము ఋషభకము ద్రాక్ష మధూకము మధుకము ముత్తవపులగము నల్లగల్వలు చందనము విదారి చక్కెర వీటిని 16 పలముల సేతిలో పక్వముచేసి సేతికంటే నారుకె క్లెక్కువ పాలను 50 పలముల నడవిజంతువులమాంసరసమును కోపి పక్వముచేసి సేవింపిన చెవుడు కర్ణశూలలు తిమిరములు యున్నగునవి నశించును.

షడ్బిందుతైలము. ౩౨

శ్లో. ఏరండమూలం తగరం శతాహ్వయ జీవంతి రాస్నా సహ సైంధవం చ, భృంగం విడంగం మధుయస్త్రికా చ విశ్వావధం కృష్ణతిలస్య తైలం. 30. ఆజం పయ సైలవిమిశ్రితం చ చతుర్లుణే భృంగ రసే విపక్వం, షడ్బిందువో నాసికయో విధేయాః శీఘ్రం నిహస్యః శిరసో వికారాన్. 31. చ్యుతాం శృ కేశాం శృలితాం శృ దంతాన్ దు

ర్బద్ధమూలాం శ్చ దృఢీకరోతి, సుపర్ణదృష్టిప్రతిమం చ చక్షుః బా
 హ్యోర్బలం చాభ్యధికం దదాతి. 32. క్షయజే క్షయ మాసాద్యం
 కర్తవ్యో బృంహణో విధిః, పానే నస్యే చ సర్విః స్వా ద్వాతప్తైర్
 ర్బద్ధురైః శ్చతైః. 33. క్రిమిజే వ్యోషనక్తాహ్వా శిగుబీజై శ్చ నాహ
 నం, అజామూత్రయుతం నస్యం క్రిమిజే క్రిమిజే త్వరం. 34.

వీరండమూలము తగరము పిల్లపీచర జీవంతిక రాస్న సైంధవలవణము గంట
 భారంగి అంటుప్పు యష్టిమధుకము శొంఠి నల్లనూవులతైలము మేకపాలు వీటిని గుండ్
 కలగ రాకురసములో పక్వము చేసి ఆరుబిందువులు ముక్కులో పోసిన శిరోవికారము
 లన్నియును నశించును. రాలిన వెండ్రుకలను కదిలిన పండ్లను గట్టిపఱచును. గరుడునితో
 ననుమగు దృష్టి నిచ్చును. క్షయోత్పన్నములకు వీర్యవర్ధకములగు చికిత్సలను చేయవల
 యును. వాతనాశకములు మధురములు నగు నోషధులతో సిద్ధముచేసిన నేటిని త్రాగిం
 వలయును. మఱియును నస్యము చేయింపవలయును. పుర్ణులవలనఁ బుట్టిన శిరశ్శూ
 లందు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు మునగవిత్తులు వీటిని మేకమూత్రములోనూరి నస్య
 మును చేయవలయును.

—● అపామార్గతైలము. ●—

శ్లో. అపామార్గ ఫల వ్యోష నిశాక్షారక రామతైః, నవిడంగం
 శ్చతే మూత్రే తైలం నస్యం క్రిమిం జయేత్. 35. నాగరం సగుండ
 విశ్వం పిప్పలీ వానసైంధవా, భుజస్తంభాదిరోగేషు సర్వే మూర్ధ్నగదే
 ఖు చ. 36. సూర్యావర్తే నిధాతవ్యం నస్యకర్మాదిభేషజం, పాయయే
 త్సగుడం సర్పి ర్ఘృతపూరాం శ్చ భక్షయేత్. 37. సూర్యావర్తే శిరా
 వేధో నావనం క్షీరసర్పిషా, హితః క్షీరఘృతాభ్యాన స్తాభ్యాం చైవ వి
 రేచనం, క్షీరపిష్టై స్తైస్సేద్వో జీవనీయై శ్చ శస్యతే. 38. సశర్క
 రం కుంకుమ మాజ్యభృష్టం నస్యం విధేయం పవనాస్యగుత్థే, భ్రూశంఖ
 కర్ణాక్షిశిరోర్ధశూలే దినాభివృద్ధిప్రభవే చ రోగే. 39. కృతమాలపల్ల
 వరసే ఖరముజరికల్కసిద్ధనవనీతం, నస్యేన జయతి నియతం సూర్యా
 వర్తం సుమర్వారం. 40.

ఉత్తరేణు త్రిఫలములు శొంఠి మిరియములు పిప్పళ్ళు పసుపు యవక్షారము
 ఇంగువ వాయువిడంగములు వీటిని గోమూత్రముతోపక్వముచేసి నస్యమిచ్చిన క్రిములు
 నశించును, తుంగముస్తైలు బెల్లము శొంఠి పిప్పళ్ళు సైంధవలవణము వీటికల్కమును

నస్యమిచ్చిన భుజ స్తంభరోగములు సంపూర్ణముగా నశించును. నూర్యవర్తమునకు పగటి పూట బాధగల శిరోరోగములకు నస్యము నివ్వవలయును. లేనిచో నూవులను పాలలో నూరి లేపనచేసి చెట్టును పుట్టింపవలయును. జీవనీయగణపుటోషధులను నూరి లేపన చేసినను హితమే యగును. కుంకుమపువ్వును నేతితో వేయించి చక్కెరను కలిపి నస్యము చేయించిన వాతర క్తజములేగు శిరోరోగములు నశించును. నెమలియడుగుఆకుల రసములో ఉత్తరణువును కలపముచేసి నవనీశునునందు పక్వముచేసి నస్య మిచ్చినచో దారుణములగు నూర్యవర్తరోగములు తొలగిపోవును.

❁ దశమూలక్యాధాదులు. ❁

శ్లో. దశమూలకషాయం తు సర్పిః సైంధవసంయుతం, నస్య మధ్రావభేదఘ్నం సూర్యావర్తశిగోర్తినుత్. 41. శిరీషమూలకఫతై రవ పీడం చ యోజయేత్, అవపీడో హితో వా స్యా ద్వచాపిప్పలిభిః శృతః. 42. జాంగలాని చ మాంసాని కారయే దువనాహనం, తేనాస్య శా మ్యతి వ్యాధిః సూర్యావర్తః సుదారుణః. 43. ఏష ఏవ విధిఃకృత్స్నః కార్య శ్చార్ధ్రావభేదకే, శారివోత్పలకుష్ఠాని మధుకం చాఘ్నపేషి తం. 44. సర్పి సైలయుతో లేపః సూర్యావర్తార్ధభేదయోః, పిబే త్నశ ర్కరం క్షీరం నీరం వా నారికేలజం. 45. సుశీతం వాపి పానీయం సర్పి ర్వా న స్తత స్తయోః, అనంతవతే కర్తవ్యః సూర్యావర్తహితో వి ధిః. 46. శిరావేధశ్చ కర్తవ్యోఽనంతవాతప్ర శాంతయే, ఆహార శ్చ విధాతవ్యో వాతపి త్తవినాశనః. 47. మధుమస్తుక సంయావహవిఃపూరై శ్చ యః క్రమః, సూర్యావర్తే హితం య త్త చ్ఛంఖకే స్వేదవర్జి తం. 48. క్షీరనర్పిః ప్రశంసంతి నన్యపానం చ శంఖకే, శతావరీం కృ ష్ణతిలా న్నఘుకం నీల ముత్పలం. 49. మూర్వాం పునర్నవాం చాపి లే పం సా ధ్యవతారయేత్, శీతతోయావసేకాం శ్చక్షీర సేకాంశ్చ శీతలా న్. 50. కల్కై శ్చ క్షీరివృక్షాణాం శంఖకస్య ప్ర లేపనం, క్రౌంచకా దంబహంసానాం శరార్యాః కచ్చపస్యచ. 51. రస్యైః సంవిహితస్యాథ తస్య శంఖకసంధిజాః, ఉర్ధ్వం తిస్రః శిరాః ప్రాజ్ఞో భింద్యా దేవ న తాడయేత్. 52. శిరఃకంపేమృతా రాన్నా బలాస్నేహ సుగంధిభిః, స్నేహస్వేదాదివాతఘ్నం శిరోబస్తి శ్చ శస్యతే. 53.

౩౦. అస్పృగ్గరరోగాధికారము.

—●— ఆస్పృగ్గరమున కుసాయములు. —●—

శ్లో. దధ్నా సాచర్చలాజాజీ మధుకం నీల ముత్పలా, విభేత్
 డ్రయ్యతం నాశీ వాతాస్పృగ్గరపీడితా. 1. పిబే దైనేయకిం రక్తిం
 శర్కరామధుసంయుతం, వాసక స్వరసం పైత్రే గుడూచ్యా రస మేవ
 వా. 2. రోహితకా మ్మూలకల్కం పాండురేఽస్పృగ్గరే విభేత్, జలే నా
 మలకా ద్భీజకల్కం వాసనీతామధు. 2. ధాతక్యా శ్చాక్షుమాస్త్రం
 వా ఆమలక్యా మధుద్రవం, కాఃజాదుకమూలం వా మూలం
 కార్పాస మేవ హి. 4. పాండుప్రదరశాంత్యర్థం విభే త్తండూల వా
 రిణా, అశోకవల్కలక్వాథశృతం దుగ్ధం సుశీతలం, యథాబలం విశో
 త్పాత్ర స్త్రీవాస్పృగ్గరనాశనం. 5. దాద్యీ రసాంజనవృషాబ్జ కిగాలి బిల్వ
 భల్లూతకై రవకృతో మధునా కషాయకి, వీతో జయ త్యతిబలం ప్రద
 రం సశూలం వీతాసితారుణవిలోహితనీలశుక్లం. 6. రసాంజనం రండులే
 యస్య మూలం డ్రాన్వితం తండులతోయవీతం, అస్పృగ్గరం సర్వభో
 వం నిహన్తి శ్వాసం చ భార్జ్యసహనాగరేణ. 7.

నల్లయప్పి జీలకఱ్ఱ మధుకము నల్లకల్వలు వీటిని వెణుగులా కలిపి తేనెను పోసి
 కొని త్రాగిన వాతిజములగు ప్రదరములు నశించును. జింక సెత్తుటిలో తేనెను కండచ
 క్కరను కలిపి కొని త్రాగినచో ప్రదరములు నశించును. రోహితకపు (సోమిచెట్టు) క
 ల్కమును పాండుర వర్ణముగా రక్తము ప్రవించు ప్రదరరోగములకు త్రాగవలయును.
 ఉసిరికకల్కమును నీటిలో కలిపి కండచక్కర తేనె కలిపి త్రాగుట మంచిది. తేనెతో
 ఆచెన్నావులను తాడి యుసిరిక రసములతో తేనెతో త్రాగుట మంచిది. కాక జామబీ
 క్షపువేళ్లుగాని ప్రత్తివేళ్లుగాని బియ్యపుకడుగుతో నూరి త్రాగిన పాండువులు ప్రదర
 రోగములు నశించును. అశోకపు చెక్కతో నాన్నిసపాలనుకాచి చల్లార్చి బానిసాం
 ముగా ప్రాతఃకాలమున నేవింప వలయును. మూనిపసపు రసాంజనము అడ్డసరము కడు
 గమునెలు నేలవేసు మా కేడుచెక్క. జీడివెత్తులు వీటిని కషాయము పెట్టి తేనెను వైచి

కొని త్రాగిన శూలలు కల ప్రదరరోగము త్రనను నశించును. పచ్చనినల్ల నియెఱ్ఱనిరం గులుగల యోనిసంబంధములగు రక్తరోగములును నశించును.

◀ ౧౦ శ్రీ ప్రదరమునకు దశమూలాదులు. ౧ ▶

శ్లో. దశమూలం సముద్ధృత్య పేషయే త్తండులాంబునా, ఏత త్ప్రీత్వా త్వృణాః న్నాఠీ ప్రదరా త్పరిముచ్యతే. 10. ఊద్రయుక్తం ఫలరసం కోష్ఠోదుంబరబం పిబేత్, అస్పగ్దరవినాశాయ సశర్కరప యోఽన్నభుక్. 11. ప్రదరం హన్తి బలాయా మూలం దుగ్ధేన మధు యుతం పీతం, కుశవాట్యాలకమూలం తండులసలిలేన రక్తాఖ్యం. 12. శమయతి మదిరాపానం తదుభయ మపి రక్తసంజ్ఞశుక్లాఖ్యా, గుడేన బదరీచూర్ణం మోచ మామం తథా పయః. 13. వీతా లాక్షో చ స ఘృతా వృథకృద్దరనాశనా, రక్తపిత్తవిధానేన ప్రదరాం శాచ్చ ప్పుపా చరేత్. 14. అస్పగ్దరే విశేషేణ కుటజాష్టక మాచరేత్.

దశమూలములను తెచ్చి కడుగుతోనూరి మూడుగోజులు త్రాగిన ప్రదరములు న శించును. నల్లమేడి పండ్లరసములో తేనెను కలిపికొని త్రాగిన ప్రదరరోగములు నశించు ను. ముత్తువపులగవు వేరును పాలతో తేనెతో నూరి త్రాగినను ప్రదరములు నశించును. దశ్శలు ముత్తువపులగము వీటిని కడుగుతో నూరి త్రాగిన రక్తప్రదరములు నశించును. మద్యమును త్రాగినను రక్తశుక్లపు ప్రదరముల నశింపజేయును. తేగుచూర్ణములో బె ల్లము కలుపుకొని పాలతో త్రాగినను ఇందుగు చెక్కను పచ్చిపాలతో నూరి త్రాగినను ప్రదరములు నశించును.

◀ ౧౧ పుష్యానుగుచూర్ణము. ౧ ▶

శ్లో. పాతాజంబ్వామ్రయో ర్కధ్యం శిలాభేదరసాంజనం. 15. అంబుపక్వీమోచరసః సమంగా పద్మకేసరాన్, బాహ్వీకాతివిషా ముస్తం బిల్వం లోధ్రం సగై రికం. 16. కట్ఫలం మరిచం శుంఠీ మృద్వీకా రక్త చందనం, కట్వంగవత్సకానంతా ధాతికీ మధుకార్జునం. 17. పుష్యే ణోద్ధృత్య తుల్యాని శ్లక్ష్యచూర్ణాని కారయేత్, తాని ఊద్రేణసంయు జ్య పానుయే త్తండులాంబునా. 18. అస్పగ్దరాతిసారేషు రక్తం య చ్చోపవేశ్యతే, దోషాగంతుకృతా యే చ బాలానాం తాంశ్చ నాశ యేత్. 19. యోనిదోషం రజోదోషం శ్వేతం నీలం సవీరకం, శ్రీణాం

శ్యావారుణం యుచ్చ తత్ప్రసహ్య నివర్తయేత్. 20. చూర్ణాంపుష్యానా
గం నామ హితమాత్రేయపూజితం.

వివబద్ధి నేతేషు మామిడి శిలాజిప్తు రసాంజనము మజిష్ఠము కనుల శివకము
లు ఇంగువ అశివన కుంగము సైలు మాతేషు చెక్క. లోధ్ర గైరకము కిట్టులము మి
యములు శొంతి ద్రాక్షరక్త చందనము కట్వంగము శోఘుచెక్క. తిప్పతీగ అం మధుక
ము అర్జునపుత్రపుచెక్క వీటి నన్నిటిని పుష్యసత్తములతో తేచ్చి సమభాగములు
గా చక్కగా చూర్ణముచేసి తేనెకలిపి కడుగుతో త్రాగించి అశ్వుద్ధరగోగాధికారములు
మంచిది.

—ॐ ముద్గాది ఘృతము. ౨౧—

శ్లో. ముద్గామాషస్య నిర్యూహే రాస్నాచిక్రకనాగర్తైః. 21.
సిద్ధం సపిప్పలీబిల్వైః సర్పిః శ్రేష్ఠ మశ్వుద్ధరే, కుముదం వద్వశోశిరం
గోధూమో రక్తశాలయః. 22. ముద్గాపర్ణీ పయస్యాచ కాశ్మరీ మధు
యష్టికా, బలాశిబలయో ర్ముల ముత్పిలం తాలమస్తకం. 23. విదారీ
శతమూలీ చ శాలసర్ణీ సజీవకా, ఫలత్రికస్య బీజాస ప్రత్యగ్రం కదలీ
ఫలం, ఏషా మర్ధపలా స్ఫాగా న్నవ్యం క్షీరం చతుర్దణం. 24. యా
నీయం ద్విగుణం దత్వా ఘృతప్రస్థం విపాచయేత్. 25. సువిదారీ రక్తి
పిత్రే చ రక్తగుల్లే హలీమకే, బహురూపం చ యత్పిత్రం కామలకా
తశోణితే. 26. అలోచకే జ్వరే జీర్ణే పాండురోగే మదే భ్రమే, తిగు
ణీ చాల్పపుష్పా చ యా చ గర్భం న విందతి. 27. అహస్యనూని చ
స్త్రీణాం భవతి ప్రీతివర్ధనం, శీతకల్యాణకం నామ వర ముక్తిం వినా
యనమ్. 28.

వెసలు మినుములు వీటి కషాయముతో రాస్న చిత్రమాలము కుంగములు
పిప్పళ్లు మారేడు చెక్కవీటితో సిద్ధము చేసిన ఘృతము ప్రదగములందు తీయవలయు.
కుముదినీ కమలములు వట్టివేళ్లు గోధుమలు ఎఱ్ఱబియ్యము ముద్గాపర్ణి గుమ్మడు మధు
ము మత్తువపులగము వీటివేళ్లున్న కమలములు తాళమస్తకము విదారీకంద పిల్లవీణ
సాలపర్ణి జీవకము త్రిఫలములు క్రొత్తయరటివండ్లు వీటినన్నిటిని అర్ధపలము చూర్ణించి
అవుపాలు ఈయాషధులతో నాలుగురెట్లుచేసిన ఔషధులకంటె నెండింతలు నీళ్లు
కలిపి కషాయముచేసి 16 పలములనేతి నందు పక్వము చేసి నేవించిన రక్తగుల్లములు
హలీమకము మున్నగుగోగములు నశించును.

● బృహచ్చతావరీ ఘృతము. ●

శ్లో. శతావరీరసప్రస్థం ఊదయిత్వా ఒవవీడయేత్, ఘృతప్రస్థ
సనూయుక్తం ఊరద్విగుణితం భిషక్. 29. అత్ర కల్కా నిమాన్ ద
ద్యా త్సులోదంబురసంమితాన్, జీవనీయాని యా న్యష్టా యష్టిప
ద్దకచందసం. 30. శ్వదంష్ట్రా చాత్మగుప్తా చ బలా నాగబలా తథా,
శాలపర్ణి పృశ్నిపర్ణి విదారీ శారిభాద్వయం. 31. శర్కరా చ సమా
దేయా కాశ్శర్యాశ్చ ఫలాని చ, సమ్యక్ సిద్ధం తు విజ్ఞానం తద్భుతం
చావతారయేత్. 32. రక్తపిత్తవికారేషు వాతపిత్త కృతేషు చ,
వాతరక్తం క్షయం శ్వాసం హిక్మాం కాసం చ దుస్తరం. 33. అంగ
దాహం శిరోదాహం రక్తపిత్తసముద్భవం, అస్యగ్రం సర్వభవం
మూత్రకృచ్ఛ్చిం సుదారుణం. 34. ఏతా న్రోగాన్ శమయతి భాస్కర
స్తిమిరం యథా.

ఒక ప్రస్థము శతావరీని దంచి రసము తీసి 4 పలములనేతని పక్వముచేసి ఆనేతి
లో రెండింతలు పాలను కలపవలయును. పిమ్మట నీనేతిలో ముడు చెప్పించోవు ఔష
ధముల కల్కమును పెద్దమేడిపంకంతయుండఁ జేసికలుపవలయును. జీవనీయాద్యష్టగ
ణముల యకాషధలను మధుకము కమలములు చందనము పల్లెరు ముత్తువపులము సా
లపర్ణి విదారీగండ గరికె వీటిని కల్కముచేసి కలిపి ఈయాషధలతో సమముగా కంఠ
చక్కెర నందు కలిపి గుమ్ముడు పలముల నందు కలుపవలయును. పిమ్మటనిందులో నేతిని
చక్కగా పక్వము చేసి దింపి నేసించినచో రక్తపిత్తవికారములను వాతపిత్తవికారముల
ను పోగొట్టుటకు తమ మైనది అగును. వాతరక్తములు క్షయశ్వాసరోగము ఎక్కిళ్లు కాస
అంగదాహము శిరోదాహము రక్తపిత్తములవలనఁ బుట్టిన ప్రదరరోగములు దారుణ
ములగు మూత్రకృచ్ఛిములు మన్నగువానిని ఈఘృతము సూర్యుండు చీకటులను పో
గొట్టునట్లులు నశింపఁజేయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అస్యగ్రాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

౬౧. యోనిరోగాధికారము.

● యోనిరోగమున కుపాయములు. ●

శ్లో. యాని వ్యాపత్సు ఛూయిష్యం శస్యతే కర్త వాతజితే, వస్త్య
భ్యంగపరీషేకప్రలేపాః విచుధారణం. 1. వచోపకుంచికా జాతీ కృష్ణా

వృషక సైంధవం, అజమోదాం యవక్షారం చిత్రకం శర్కరాన్నివృతం. 2. పిష్ట్యా ప్రసన్నయా లోడ్య ఖాదే తద్భుతభర్జితం, యోనిపా ర్ష్యా ర్షిన్యా ద్రోగగుల్తారోవినివృత్తయే. 3. గుడూచీ త్రిఫలా దస్తీ క్వజై శ్చ పరిషేచనం, సతవార్తాకిసిక్తుస్సైంధవమరదారుభిః. 4. తైలం త్ప్రీనా దితా ధార్యః పిచు రోయీనౌ రుజాపహః, పిత్తలానాం తు యోనినాం సేకాభ్యంగాః పిచుక్రియాః. 5. శీతాః పిత్తహరాః కార్యాః స్నేహా నార్థం ఘృతాని చ, యోన్యాం బలాసదుస్తాయాం సర్వయాక్షోష్ణ మాషధం. 6. పిప్పల్యా మరిచై ర్తాపైః శతాహ్వ కృష్ణసైంధవైః, వర్తి స్తుల్యాప్రదేశీన్యా దార్యా యోనినిశోధనీ. 7. హింస్రాకల్కం తు వాతార్తా కోష్ణ మభ్యజ్య ధారయేత్, పంచవల్కస్య పిత్తాగ్నా శ్యామాదీనాం కపోత్తరా. 8. మూషికామాంససంయు క్తం తైల మాతపభావితం, అభ్యంగా ధన్తి యోన్యర్కః స్వేద స్నానాన్వేద ధవైః. 9.

యోనివ్యాపదలలో వాతనాశకచికిత్సలను వస్తికర్షణ అభ్యంగములు పరిషేచనములు లేపములు పిచికారిపట్టుట యుత్తమములు వన, క్రాలుగచ్చ బాజికాయ పిష్టాభ్య అడ్డసరము సైంధవలవణము అజమోద యవక్షారము చిత్రమూలము కంచుచక్కెర వీటిని కల్లు తేటితో నూరి కలియఁబెట్టి నేతితో వేయించి తినిన యోనిరోగములు పాష్ట్య రోగములు హృద్రోగములు గుల్మములు మూలరోగములు అన్నియును తొలగును. నిష్పవీ ౧౬ త్రిఫలములు దంతి వీణికషాయముతో పరిషేచనము చేయవలయును. అగరువాసుడు కోష్ణ సైంధవలవణము దేవదారువు వీటితో సిద్ధముచేసిన తైలములో దూదిని తడిసి యోనియం దుంచిన బాధయుపశమిల్లును. పిత్తయోనిరోగులకు సేకాభ్యంగములను పిచి నాశకశీతలక్రియలను చేయవలయును. స్నేహసమునకై నేతిని యుపయోగింపవలయును. కఫదుష్టములగు యోనులకు సంపూర్ణములగు రుక్ణక్షోష్ణములగు నౌషధులను చేయవలయును. పిష్టాభ్య మిరియములు మినుము సోంపు సైంధవలవణము వీటిని నూరి తద్భుతభర్జితము చేసి ధరించిన యోనిని శోధించును. పిత్తవీడితములగువానికి పంచవల్కముల కల్కమును ధరింపఁజేయవలయును. కఫవీడితుండు శ్యామాదికల్కమును ధరింపవలయును. ఎలుకమాంసముతో తైలము నెండలో నెండించి తలంటుకొనిన యోనుల యురోగములు నశించును.

◀◀ గోరోచనా మార్గము. ▶▶

శ్లో. గోపిత్రే మశ్వసిత్రే వా డౌమం త్రిస్సప్తభావితం, మ
 ఘనా కీణ్యూచూర్ణం వా దద్యా దచరణాపహం. 10. సోతసాం శోధ
 నం శోధకండుక్షేదహరం చ తత్, కామిన్యాః పూతియోన్యా శ్చ
 కర్తవ్యః స్వేదనో విధిః. 11. క్రమః కార్య స్తత స్నేహపిచుభి స్త
 ర్పణం భవేత్, శల్లకీ జంగినీ జంబు ధవత్య క్షంచవల్కలైః. 12. క
 షాయై స్నాధిత స్నేహాః పిచు స్స్వా ద్విప్లుతాపహాః, కర్ణిన్యాం వర్తి
 కాకుష్ఠపిప్పల్యర్కా గ్రస్తంధవైః. 13. బస్తమూత్రకృతా ధార్యా
 సర్వం చ స్తేష్టను ద్ధితం, త్రైవృతం స్నేహనం స్వేద ఉదావర్తానిలా
 ర్తిషు. 14. త దేవ చ మహాయోన్యాం ప్రస్తారూం తు విధీయతే, ఆ
 ఖో ర్తాంసం సపది బహుధా ఖండిఖండి కృతం యత్. 15. తైలే వా
 చ్యం ద్రవతి నియతం యావ దేత న్న సమ్యక్, తతైలాక్తం వసనమ
 నిశం యోనిభాగే దధానా హన్తి వ్రీడాకరభగఫలం నాత్రనం దేహ
 బుద్ధిః. 16.

గోవుపిత్తమునందుగాని చేపపిత్తమునందుగాని 21 మార్లు భావనచేసిన పట్టుగు
 డ్డసైన కల్లుతో వస ద్రవ్యమార్ణమును అయినను ఇచ్చిన, ఆచరణమును యోనిరోగ
 ము నశించును. రక్తపుకాయలను పరిశోధించును. వామినిపూతి యోనిరోగములకు
 స్వేదనముఁజేయింపవలయును. అందుగ గిలిగిత్స, నేతేడు చంద్రవీటిచెక్కలను పంచ
 వల్కలములను కషాయము చేసి అందుసాధించిన తైలమును ఇచ్చిన విప్లుతములు నశిం
 చును. కర్ణినియందు కోష్ఠ పిప్పళ్లు జిల్లేడు సైంధవలనణము మేకమూత్రము వీటిని కలి
 పి చేసిన పత్తిని ధరించినను కఫనాశకవధులనిచ్చినను హితము.

◀◀ శతపుష్పతైలాదిలేపములు. ▶▶

శ్లో. శతపుష్పతైలలేపా ద్భదరీదలజా త్తథా. 17. పేటికా
 మూలలేపా చ్చ యోని ర్భిన్నా ప్రశామ్యతి, మషవీమూలలేపేన
 ప్రవిష్టాస్త ర్భహి ర్భవేత్. 18. యోని ర్చూషరసాభ్యంగా నిస్సృతా
 ప్రవిశే దపి, లోధ్రతుంబీ ఫలాలేపో యోనిదార్ధ్యం కరోతి చ. 19.
 వేతసమూలనిః క్వాధ క్షాలనేన తజైవ చ, మూషికా వాగులివసా
 మక్షణం యోనిదార్ధ్యదం. 20. వచానీలోత్పలం కుషం మరిచాని త

శైవ చ, అశ్వగంధా హారిదా) చ గాఢీకరణ ముత్తమం. 21. మదన ఫలమధుకర్పూరపూరితం భవతి కామినీజనస్య, విగలితయావనస్య చ వరాంగ మతిగాఢం సుకుమారం. 22.

జనుపత్రైలమును లేపన చేసినను లేగుచెక్కనూరి లేపన చేసినను వేటికామూలము ను లేపన చేసినను భిన్నములగు యోనులు చక్కనగును. సుషవీమూలము లేపన చేసినచో బాహ్యంతరములగు యోనితో గములఁ బోఁగొట్టును. లాద్దుగ సొర వీటిలేపనము యోనిని గట్టిపఱచును. వేతనక సాయముతో కడిగినను యోనిదృఢపడును. వన నల్లకల్లులు కోప్పు మిరియములు ఆశ్వగంధ. పనపు వీటినిలేపముచేసినను యోనిని గట్టి పఱచును. ఉష్ణైతకాయ తేనె కర్పూరము వీటితో యోనిని వూరించిన ముసలిస్త్రీకి గూఢయోని మిక్కిలి గాఢముగను సుందరముగను మెత్తగను నగును.

పంచపల్లవఘృతము. ౨౧

శ్లో. పంచపల్లవ యష్ట్యావ్వా మాలతీకుసుమై ర్ఘృతం, రవిప క్వ మన్యథావా యోనిగంధా ర్తవనాశనం. 23. ఇత్యూకుబీజదంతీ చ పలాగుడ మదన కిణ్వా యష్ట్యావ్వైః, సన్నుక్తీరై ర్వర్ది ర్శ్యానిగ తా కుసుమసంజనసీ. 24. సకాంజికం జపాపుష్పం భృష్టం జ్యోతిష్వతీ దలం, దూర్వాపిష్టం చ సంస్రాశ్య వనితా త్వార్దవం లభేత్. 25. ధా త్య్రంజనాభయాచూర్ణం తోయవీతం రజో హరేత్, శేలుచ్చద మి శ్రపిష్టం భక్షణం చ తదర్థకృత్. 26. పుష్యోద్భృతం లక్ష్మణాయా శ్వ క్రాంగాయా స్తు కన్యయా, పిష్టం మూలం దుగ్ధఘృత వీతమృతో తు పుత్రదా. 27. క్వాఢేన హయగంధాయాః సాధితం సఘృతం పయః, ఋతున్నాతా బాలా వీత్వా గర్భం ధత్తే న సంశయః. 28. విప్సల్యః శృంగ బేరంచ మఠిచం కేసరంతథా, ఘృతేన సహ పాతవ్యం వంధ్యాపి లభతే సుతం. 29.

పంచపల్లవములు మధుకము జాజిపువ్వులు వీటితో నేతని ఎండలో బెట్టి గాని మఱియేవిధముగా నైనను గాని కాచియుపయోగించినచో యోనులదుర్వాసలు పోవును. చేదు సారవిత్తనములు దంతివేళ్లు పిష్టంబు బెల్లము ఉష్ణైతకాయో మద్యముతో వన మధుకము జెముడుబాటం వీటితో వత్తిచేసి ధరించిన ముట్టు తప్పక యగుచుండురు. గంజితో దా నెనపువ్వును దుర్బలతో నూరిన మాలకాంగనీపత్రములను తినినచో స్త్రీ ఆర్ద్రవము నొందెదరు. పువ్యనక్షత్రమునందు లక్ష్మణ చక్రాంగి పిల్లవేశ్యను నూరి పా

లు నేతులతో కలిపి ఋతుకాలమునందు త్రాగిన పుత్రోత్పత్తియగును. అశ్వగంధకషాయమును చేసి నేతితో సిద్ధముచేసిన పాలను త్రాగిన గర్భమును ధరింపఁగల్గుటకు నందీయములేదు. సింహస్థులలము మిరియములు కుంకుమపువ్వు వీటిని నేతితో త్రాగిన గొడ్డుబోతుకూడ బిడ్డలను కనును.

● గోభోత్పత్తి కుషాయములు. ●

శ్లో. స్వర్ణస్య రూప్యకస్య చచూర్ణే తామ్రస్య చాజ్యసంమిశ్రే, పీతే శుద్ధే ఙ్గేత్రే భేషజయోగా ద్భవేద్గర్భః. 30. కృత్వా శుద్ధాన్నాన్తం నిలంఘ్య దివసాంతరే తతః ప్రాశః, స్నాత్వా ద్విజాయ భక్త్యా సంపూజ్య తథైవ లోకనాధేశం. 31. శ్వేతబలాంఘ్రికయష్టిం కర్షంకర్షం పలం తు శర్కరాయాః, పిష్ట్యేకవర్ణజీవితవత్స్నాయా గోస్తు దుగ్ధేన. 32. సవధికఘృతేన పీతం నాత్ర దినే దేయ మన్నమన్య చ్చ. త్సుధితే సదుగ్ధ మన్నం దద్యాదాపురుషసన్నిధే స్తస్యాః. 33. సమదివనే శుభయోగే దక్షిణపార్శ్వవలంబినీ ధీరా, త్యక్తత్ర్యంతురసంగ ప్రహృష్ట మనసోఽతివృద్ధస్తో శ్చ. 34. పురుషస్య సంగమాత్రాల్లభతే పుత్రం తతో నియతం.

బంగారు వెండి రాగిచూర్ణములలో నేతిని కలిపికొని త్రాగినచో శుద్ధయోనియందు ఔషధయోగమున గర్భము ప్రాపించును. పరిశుద్ధముగా స్నానముచేసి రోజు అంతయు శుపవసించి ప్రాతః కాలములందు బ్రాహ్మణులకు దానమిచ్చి పార్వతిని పూజింపవలయును. ముత్తువపులగపు వేళ్లను మధుకమును అర్ధపలము తీసికొని ఒకపలము కండచక్కెర నందుకలిపిసూరి ఒకేరంగులగలిగి జీవించియుండువత్సముగలిగిన ఆపుయొక్క పాలతో నేతినికలుపుకొని త్రావించో గర్భముకలుగును. పురుష సంయోగ పర్యంతము సమదినములలో శుభదినములలో దక్షిణపు ప్రక్కలఁబరుండుచు ధీరురాలై పురుషుని కలసినచో తప్పక పుత్రులు పుట్టెదరు.

● పుత్ర జననోషాయములు. ●

శ్లో. గోష్ఠజాతవటకస్య స్రాగుక్తశాఖజే శుభే. 35. మాషాఙ్గా చ తథా గౌరస్వపౌ దధియోజితో, పుష్యాపీతో ధృతా పన్న గర్భాయాః పుత్రకారకౌ. 36. కానకా న్రాజతా న్వాపి తౌహా న్పురు

షకా నమూన్, ధ్యాత్వాగ్నివర్ణా స్వయసో దధిషీవా ప్యుదకస్య వా.
37. క్షిప్త్యాంజలా పితే త్సుష్యే గర్భే పుత్రత్వకారకాన్.

సులభము.

☞ ఫలఘృతము. ౧ ☞

శ్లో. మంజుసా మధుకం కుమ్భం త్రిఫలా శర్కరా బలా.
38. మేధా పయస్యా కాకోలీ మూలం చైవాశ్వగంధజం, అజ
మోదా హాద్రీ ద్వే హింగుకం కటురోహిణీ. 39. ఉత్పలం కుము
దం ద్రాక్షాకాకోత్యా చందనద్వయం, ఏతేషాం కార్షికై ర్భూగై ర్భృత
తప్రస్థం విపాచయేత్. 40. శతావరీరసక్షీరం ఘృతా ద్వేయం చతు
ర్గుణం, సద్వి రేత స్తరః వీత్వా నిత్యం స్త్రీషు వృషాయతే. 41. పు
త్రాం జనయతే నారీ మేధాధ్యన్వియదర్శనాన్, యా చైవ స్థిరగ
ర్భా స్యా ద్యా వా జనయతే మృతం. అల్పాయుషం వా జనయే ద్యా
చ కన్యాం ప్రసూయతే. 43. యోనిదోషే రజోదోషే పరిస్రావే చ
శిశ్యతే, ప్రజావర్ధన మాయుష్యం సర్వగ్రహనివారణం. 44. నా
మ్నా ఫలఘృతం హ్యే త దశ్యిభ్యాం పరికీర్తితం, అనుక్తం లక్షణా
మూలం క్షిపంత్యత్ర చికిత్సకాః. 45. జీవద్వైతైకవర్ణాయాః ఘృత
మత్ర ప్రశస్యతే, ఆరణ్యగోమయే నాపి వహ్నిజ్వాలా ప్రదీయతే. 46.

మంజుస్థము మధుకము కోష్ఠ త్రిఫలములు కండచక్కెర ముత్తువపులగము మేద
క్షీరకాకోలీ పెన్నేరు అజమోద పసపు మ్రానిపసపు ఇంగువ కటుక హిణి కమలములు
ద్రాక్ష రక్తచందనము చందనము వీటి నర్ధపలముచొ॥ 16 పలం నేతిలో పకర్వముచేసి పిల్ల
పీచరసము పాలు 64 పలములు కలిపి పై నేతిని త్రాగిన సుఖముగా భోగింపఁగలుగును.
స్త్రీసేవించిన స్త్రీయదర్శనములు సు బుద్ధిమంతులునగు పుత్రులనుక నఁజాలును. గర్భము నిలు
వనివారు చచ్చినబిడ్డలనుక నవారు యోనిదోషము రజోదోషము కలవారు నేవించినచో
సంతానాయుష్యగోగ్యముల నొసఁగి సుఖింపఁజేయును.

☞ రెండవఫలఘృతము. ౨ ☞

శ్లో. సహచరే ద్వే త్రిఫలాం గుహూచీం సపునర్నవాం, శుని
నాసాం హరిద్రే ద్వే రాన్నా మేదాం శతావరీం. 47. కల్మీకృత్య
ఘృతప్రస్థం పచేత్ క్షీరచతుర్గుణం, తిత్సిద్ధం ప్రపితే న్నారీ యోక

శూలప్రవీడితా. 48. పిండితా చవితా యా చ నిఃస్మతా వివృతా చ యా, పిండయోనిస్తు పిస్తస్తా పండయోనిశ్చ యా స్త్యతా. 49. ప్రపద్యంతే తు తాః స్థాను గర్భం గృహ్లాంతి చాసకృత్, ఏత త్ఫల ఘృతం నామ యోనిదోషహరం పరం. 50.

గోరింటలు త్రిఫలములు తిప్పతీగె గలిజేరు గుమ్ముడు పసపు మూనిపసపు రాష్ట్ర మేద పిల్లపీచర వీటిని కల్కముచేసి 64 పలములపాలనుకలిపి 16 పలములనేతిని పక్వముచేసి సేవించిన పిండితాదిరోగము లన్నియును నశించి మాటిమాటికి గర్భము ధరింపగలుగుదురు.

❁ సోమఘృతము. ❁

శ్లో. సిద్ధార్థకం వచా బ్రాహ్మీ శంఖపుష్పీ పునర్నవా, పయస్యా మయ యప్త్యాహ్వా కటుకైలా ఫలత్రయం. 51. శారివే రజనీ పాతా భ్రృంగదారుసువర్చలా, మంజిసా త్రిఫలా శ్యామా వృషపుష్పం స గైరికం. 52. ధీమా న్వక్త్వా ఘృతిప్రస్థం నమ్యజ్జాత్రాభిమంత్రితం, ద్విమాసగర్భిణీ నారీ షణ్ణాసాన్న ప్రయోజయేత్. 53. సర్వాంగం జ నయే త్పుత్రం శూరం పండిత మానినం, జడగద్దదమూకత్వం పానా దేవాపకర్షతి. 54. సప్తరాత్రప్రయోగేణ నరః శ్రుతిధరో భవేత్, నాఽగ్ని ర్దహతి తద్వేళ్ల న వజ్రం హన్తి న గ్రహః. 55. న తత్ర మ్రియతే బాలో యత్రాస్తే సోమసంగితః, వంధ్యా ఽపి లభతే పుత్రం సర్వామయవివర్జితం. 56. యోనిదుష్టా శ్చ నూ నార్యో రేతో దుష్టాశ్చ యే నరాః, అస్యప్రభావాత్కుక్షిస్థః సుఖటవా గ్వ్యోహర త్యపి. 57. ద్రాక్షాపరూషకాశ్శర్యా ఫలత్రయ ముదాహృతం “ఓన్న మో మహావినాయకా యామృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం, దేహీ రు ద్ర వచనేన స్వాహా సప్తదూర్వాభిమంత్రితం”. 58.

తెల్లఆపాలు వస బ్రాహ్మీ శంఖపుష్పీ గలిజేరు క్షీరకాళోలి కోష్ఠమధుకముకటు కగోహిణి త్రిఫలములు అనంతమాలములు పసపు విషబొద్ది గుంటకలగర దేవదారు ఆదిత్యభక్తి మంజిష్ఠము తెల్ల తెగడ అడ్డనరము గైరికము వీటిని 16 పలములనేతితో పక్వము చేసి చక్కగామంత్రించి రెండవమాసపు గర్భిణియగుస్త్రీ సేవించిన సంపూర్ణాంగుండును శూరుడును పండితుడును అగుశుమారుని కనగలుగును. ఏడురోజులు దీనిని సేవించినచో మనుష్యుండు శ్రుతధరుండగును. ఈసోమఘృతమున్న ఇల్లు కాలదు. వజ్రమును భేదించు

బాలదు. గ్రహములు బాధింపజాలవు. బాలురుమరణింపదు. దీనినినేవి
బిడ్డలను కనును. ఈక్రిందిమంత్రముతో ఏడుగురికి పాలను మంత్ర
ఓం నమో వినాయకాయ అమృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం జేహి
నేన స్వాహా అని.

◀◀ నీలోత్పలాదిఘృతము. ▶▶

శ్లో. నీలోత్పలోశీరమధూకయష్టిద్రాక్షా విదారీ క
లైః, స్యా జీవనీయై శ్చ ఘృతం విపకవ్విం శతావరీకారసమ
తచ్ఛర్కరాపాదయుతం ప్రశస్తం ప్రసృద్ధరే మార్గుతరక్త
బలే రేతసి సుప్రణాష్టే కృచ్ఛే చ రక్తవభవే చ గుల్మే.

తాత్పర్యము సులభము.

◀◀ బృహచ్చతావరీ ఘృతము. ▶▶

శ్లో. శతావరీమూలతులూ శ్చతస్రః సంప్రపీడయేత్
రతుల్యేన పచే త్తేన ఘృతాథకం. 61. జీవనీయై శ్చతావ
కాభిః పరూషకైః, పిష్టైః ప్రియాలై శ్చాక్షాంశై ర్దివిం
ర్భిషక్. 62. సిద్ధశీతేన మధునః పిప్పల్యా శ్చాష్టకం పలం,
పలం చాత్ర సితాయా స్తద్విమిశ్రితం. 63. బ్రాహ్మణా
త్పూర్వం లిహ్య త్పాణితలం తతః, యోన్యస్పక్ శుక్రద్ర
వ్యం పుంపవనం చ తత్. 64. క్షుతక్షయం రక్తపిత्तం క
హలీమకం, కామలాం వాతరక్తం చ విసర్పం హృచ్చిగో
ఉన్తాదాదీ నపన్తారా న్వాతపిత్తాత్తకాణ జయేత్, దగ్ధ్వా
ద్రంభాస్వరసే తత్తు పోషితం. 66. తుల్వాలం లేపతో హా
హ్యదిసంభవం, రక్తాంజనావుచ్ఛచూర్ణయుక్తం తైలం తు
సప్తాహం వ్యుషితం హన్తి మూలా ద్రోమా ణ్యసంశయ
తైలాభ్యంగో వా రోష్ణా ముత్పాటితే లతకృత్. 68.

పిల్లపీచరవేళ్లు 400 పలములు తెచ్చి రసముపిండి ఆరసముతో నవ
కలిపి 64 పలముల నేయిని పక్వముచేసి 56 జీవనీయగణపు ఔషధులను
క్షుమున్నగు వానిని కాలుకాలుపలమును మధుకము నర్ధపలమునుకలిపి ని
చల్లాచ్చితేనె పిప్పళ్లు 5 పలములు కలిపి 10 పలముల కండచక్కరను

హ్లాబలను పెట్టి తఱువాత ఒకతులమంతచో తాను సేవింపవలయును. ఇయ్యది యోని రోగ ప్రదరరోగ వీర్యదోషములను నశింపజేయును. వీర్యమును పుష్టిజేయును. పుం స్త్రీయు నిచ్చును. క్షతక్షయ రక్తపిత్తము దగ్గుశ్వాస కామెరలు విసర్జను హృద్రో గము ఉన్నాదము మున్నగువానిని పోగొట్టును.

— ఆరగ్వధాది తైలము. —

శ్లో. ఆరగ్వధములపలం కర్షద్విత్తయం చ శంఖచూర్ణస్య హరితాలస్య చ ఖరజే మూత్రప్రసే కటుతైలం పక్వం. 68. తైలం త దిను శంఖహరితాలచూర్ణితం లేపాత్, నిర్మలయతి చ రోమాణ్యన్యేషాం సంభవో నైవ. 69. కర్పూరభల్లతకశంఖచూర్ణం త్వా రో యవానాం చ మనఃశిలా చ, తైలం విపక్వం హరితాలమిశ్చం రో మాణి నిర్మలయతి క్షణేన. 70.

తైలచెక్క 1 పలము శంఖచూర్ణ మర్ధపలము హరిదశము అర్ధపలము గాడి దె ఉచ్చ 16 పలములు వీటిలో ఆవనూ నెను పక్వము చేసి లేపనచేసిన రోమములు పోగొట్టును. కర్పూరము జీడివిత్తులు శంఖచూర్ణము వీటిని చూర్ణము చేసి యవక్షార ము నణికిల హరిదశము వీటిలో పక్వముచేసిన తైలము ఒక నిమేషములో రోమము లను హరించును.

— ఊరతైలము. —

శ్లో. శుక్తిశంబూకశంఖానాం దీప్తవృంతా త్సముష్కకాత్, దగ్ధ్వా ఊరం సమాదాయ ఖరమూత్రేణ గాలయేత్. 71. ఊరార్థ భాగం విపచే తైలం చ సార్వసం బుధః, ఇదమంతిపురే దేయం తైల మాత్రేయపూజితం. 72. బిందురేకః పతే ద్యత్ర తత్ర రోమా పున గ్భవః, మదనాదివ్రణే దేయ మశ్వీభ్యాం చ వినిర్జితం. 73. అర్చసాం కుప్తరోగాణాం పామాదద్రువిచర్చికాం, ఊరతైల మిదం శ్రేష్ఠం సర్వ క్షేదహరం పరం. 74.

ముతైపుచిప్ప శంబూకపు శంఖము దుండిగపు చెట్టు వీటిని కాల్చి ఊరము చేసి గాడిదెయ్యచ్చలో నూరి ఊరముకన్న నైదుసాళ్లు ఆవనూ నెనుకలిపి పక్వము చేయవల యును. అంతఃపురములలో నియ్యదగిన తైలము ఆత్రేయమునిచెప్పెను. దీనిబొట్టొక్కటి పడినను అచ్చట నెన్నటికిని రోమములు మొలవవు. చదన వ్రణములకు ఈయవలసి

నదని దీనిని అశ్వినీదేవతలు నిర్మించిరి. అర్చలు కుఘ్నరోగములు పామ దస్త్రవు విచర్చిక మున్నగువానిని పోగొట్టుటకు ఈక్షారతైల ముత్తమము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు యొనిరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౨. స్త్రీరోగాధికారము.

గర్భహితములగు నుపాయములు.

శ్లో. మధుకం శాకబీజం చ పయసా సురదారు చ. 1. అశ్మం తక్షిః కృష్ణతిలా స్తామ్రవల్లీ శతావరీ, వృక్షాదనీ వయస్యా చ త్తణై వోత్పలశారిబా. 2. అనంతా శారిబా రాన్నా పద్మా మధుక మేవ చ, బృహతీద్వయ కాశ్శర్వ ఊరిశృంగా స్త్వచో ఘృతం. 3. పృథక్పల్లీ బలా శిగు శ్వదంష్ట్రా మధుయష్టికా, శృంగాటకం బిసా ద్రాక్షా కశే రు మధుకం సితా. 4. మాసేషు సప్తయోగా స్ఫుః అర్ధశ్లోకాస్తు సప్తసు, యథాక్రమం ప్రయోక్తవ్యా గర్భస్రావే పయోన్వితాః. 5. కపిత్థలివ్య బృహతీ పటోలేక్షు నిద్ధిగాః, మూలాని క్షీరసిద్ధాని దాపయే ద్భిషగప్తమే. 6. సవమే మఘకానంతా పయస్యా శారిబాః పిబేత్, పయస్తు దశమే శుంఠ్యా శృతశీతం ప్రశస్యతే. 7. సక్షీరా వాహితా శుంఠీ మధుకం దేవదారు చ, ఏవ మాప్యాయతే గర్భస్తీవ్రారుక్ చో పశామ్యతి. 8. కుశకాశోరుబూకానాం మూలై ర్గోకురకస్య చ, శృతం దుగ్ధం సితాయుక్తం గర్భిణ్యాః శూలనుత్పరం. 9.

(1) మధుకము శాకబీజము క్షీరకాణోలి దేవదారువులును, (2) ఆరె, నల్లనూగు మంజుష శతావరియును, (3) తిప్పతీగె క్షీరకాణోలి కమలములు మనుబాల అనంతమూలము, (4) అనంతమూలము మనుబాల నన్నరాస్త కమలము మధుకములును (5) వాకుడుగుమ్మకు క్షీరవిదారి లవంగపుపట్ట శుంగము నేయియును, (6) పృథక్పల్లీ ముత్తవపులగము మనగ పల్లెరు యష్టిమధుకమును, (7) శృంగాటకము (దుప్పగడ్డ) తామరతూడు ద్రాక్ష కనేరువు మధుకము మధుశర్కరయును ఈయేడు యోగములను ఏడు నెలలు క్రమముగా పాలతో కలిపి గర్భస్రావమునం దుపయోగించ వలయును, నెలగ

మారేడు పెద్దవాకుండు పటోలము చిన్నవాకుడు వీటిని పాలతో సిద్ధముచేసి ఎనిమిది నెలలు ఈమవలయును. తొమ్మిదవ మాసములో మధుకము అనంత క్షీరకాణోలీ మను బాల వీటిని త్రాగవలయును. పదియవ నెలలో శొంఠితో కాచి చల్లార్చిన పాలను త్రాగుట శ్రేష్ఠము. ఈరీతిగాఁ జేసిన గర్భము పుష్టమై బాధ లుపశమిల్లును. కుశకాశలు ఏరండము పల్లెరు వీటివేళ్లను పాలలో పక్వముచేసి చక్కెరవేసికొని త్రాగిన గర్భిణికి శూలలు నశించును.

● గర్భము నిలుచుటకు దుగ్ధము. ●

శ్లో. కశేరుశృంగాటకజీవనీయ పద్మోత్పలైరండశతావరీభిః, సిద్ధం పయః శర్కరయా విమిశ్రం సంస్థాపయే ద్గర్భ ముదీర్ణశూలం. 10. కశేరుశృంగాటకపద్మకోత్పలం సముద్గపర్ణీమధుకం సశర్కరం, సశూల గర్భస్తుతిషీడితాంగనా పయోవిమిశ్రం పయసాన్నభు క్షి బేత్. 11. గర్భే శుష్కే తు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్కతాం, సితామధుక కాశ్చరైస్త్వ ర్హిత ముత్థాపనే పయః. 12. గర్భశోషే త్వాయుగర్భాః ప్రసహశ్చ సదా హితాః.

కశేరువు శృంగాటకము జీవనీయగణపు ఔషధములు కమలములు తెల్లకమ లములు ఏరండము శతావరి వీటితో సిద్ధముచేసిన పాలలో కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగిన పుష్కణించిన శూలగల గర్భము నిలుచును. కశేరువు శృంగాటకము కమలములు మినుములు మధుకము చక్కెర వీటినికలిపి నేవించిన శూల గర్భస్థావములు మున్నగునవి నశించును. వాతముచేత గర్భము శుష్కించినపుడు బాలురకును శుష్కత కలుగును. అట్టి సమయముల తేనె చక్కెర గుమ్ముడు వీటితో సిద్ధముచేసిన పాలు హితకరము. గర్భశోషమునందు పచ్చిగర్భములను తినుట మంచిది.

● నాభిలేపములు మున్నగునవి. ●

శ్లో. పాతా లాంగలిసింహాస్య మయూరకజ్జటైః పృథక్, నాభి వస్తిభగాలేపా త్సుఖం నారీ ప్రసూయతే. 13. పరూషకస్థిరామూల లేప స్తద్వ త్పృథక్పృథక్, వాసామూలే ద్రుతం తద్వ త్కటిబద్ధే ప్రసూయతే. 14. పాతాయాస్తు శిషాం యోసా యా నారీ సంప్రధార యేత్, ఉరః ప్రసవకాలే చ సా సుఖేన ప్రసూయతే. 15. తుషాంబుప రిపిష్టేన మూలేన పరిలేపయేత్, లాంగల్యా శ్చరణౌ నూతే క్షిప్ర మేతేన గర్భిణీ. 16. ఆటరూషకమూలేన నాభివస్తిభగాలేపః కర్తవ్యః, తాలతరూషవమూలే ముక్తకచ్చే ఘృతే వుంసాం. 17. గృహాంబుసా

నడని దీనిని ఆశ్విని దేవతలు నిర్మించిరి. అర్చలు కుష్ఠరోగములు పామ దద్దువు విచర్మిక మున్నగువానిని పోగొట్టుటకు ఈక్షారతైల ముత్తమము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు యోనిరోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౨. స్త్రీరోగాధికారము.

● గర్భహితములగు సుపాయములు. ●

శ్లో. మధుకం శాకబీజం చ పయసా సురదారు చ. 1. అశ్శం తః కృష్ణతిలా స్తామవల్లి శతావరీ, వృక్షాదనీ వయస్యా చ తథై వోత్పలశారిబా. 2. అనంతా శారిబా రాన్నా పద్మా మధుక మేవ చ, బృహతీద్వయ కాశ్శర్క ఊరిశృంగా స్త్వచో ఘృతం. 3. పృథక్పర్ణి బలా శిగు శ్వదంష్ట్రా మధుయష్టికా, శృంగాటకం బిసా ద్రాక్షా కశే రు మధుకం సితా. 4. మాసేషు సప్తయోగా స్స్వః అర్ధశ్లోకాస్తు సప్తసు, యథాక్రమం ప్రయోక్తవ్యా గర్భస్రావే పయోన్వితాః. 5. కపిత్థబిల్వ బృహతీ పటోలేక్షు నిదిగ్ధికాః, మూలాని క్షీరసిద్ధాని దాపయే ద్భిషగష్టమే. 6. సవమే మఘకానంతా పయస్యా శారిబాఃపిబేత్, పయస్తు దశమే శుంఠ్యా శృతశీతం వ్రశస్యతే. 7. సక్షీరా వాహితా శుంఠీ మధుకం దేవదారు చ, ఏవ మాప్యాయతే గర్భస్తీవారుక్ చో పశామ్యతి. 8. కుశకాశోరుబూకానాం మూలై ర్గోకురకస్య చ, శృతం దుగ్ధం సితాయుక్తం గర్భిణ్యాః శూలనుత్పరం. 9.

(1) మధుకము శాకబీజము క్షీరకాణోలి దేవదారువులును, (2) ఆరె, నల్లనూగు మంజిష్ఠ శతావరియును, (3) తిప్పతీగె క్షీరకాణోలి కమలములు మనుబాల అనంతమూలము, (4) అనంతమూలము మనుబాల నన్నరాస్త కమలము మధుకములును (5) వాకుడుగుమ్మడు క్షీరవిదారి లవంగపుపట్ట శుంగము నేయియును, (6) పృథక్పర్ణిముత్తువపులగము మునగ పల్లెరు యష్టిమధుకమును, (7) శృంగాటకము (దుప్పగడ్డ) తామరతూడు ద్రాక్ష కనేరువు మధుకము మధుశర్కరయును ఈయెడు యోగములను ఏడు నెలలు క్రమముగా పాలతో కలిపి గర్భస్రావమునం దుపయోగింప వలయును. వెలగ

మారేడు పెద్దవాకుండు పటోలము చిన్నవాకుండు వీటిని పాలతో సిద్ధముచేసి ఎనిమిది నెలలు ఈయవలయును. తొమ్మిదవ మాసములో మధుకము అనంత క్షీరకాణోలీ మను బాల వీటిని త్రాగవలయును. పనియవ నెలలో శొంఠితో కాచి చల్లార్చిన పాలను త్రాగుట శ్రేష్ఠము. ఈరీతిగాఁ జేసిన గర్భము పుట్టమై బాధలు పశమిల్లును. కుశకాశలు ఏరండము పల్లెరు వీటివేళ్లను పాలలో పక్వముచేసి చక్కెరవేసికొని త్రాగిన గర్భిణికి శూలలు నశించును.

●● గర్భము నిలుచుటకు దుగ్ధము. ●●

శ్లో. కశేరుశృంగాటకజీవనీయ పద్మోత్పలైరండశ తావరీభిః, సిద్ధం పయః శర్కరయా విమిశ్రం సంస్థాపయే ద్గర్భ ముదీర్ణశూలం. 10. కశేరుశృంగాటకపద్మకోత్పలం సముద్గపర్ణీమధుకం సశర్కరం, సశూల గర్భస్తుతిషీడితాంగనా పయోవిమిశ్రం పయసాన్నభు క్షి బేత్. 11. గర్భే శుష్కే తు వాతేన బాలానాం చాపి శుష్కతాం, సితామధుక కాశ్చర్వై ర్హిత ముత్థాపనే పయః. 12. గర్భశోషే త్వామగర్భాః ప్రసహశ్చ నదా హితాః.

కశేరువు శృంగాటకము జీవనీయగణపు ఔషధములు కమలములు తెల్లకమలములు ఏరండము శతావరి వీటితో సిద్ధముచేసిన పాలలో కండచక్కెరను కలిపికొని త్రాగిన పుద్గినొందిన శూలగల గర్భము నిలుచును. కశేరువు శృంగాటకము కమలములు మినుములు మధుకము చక్కెర వీటినికలిపి నేవించిన శూల గర్భస్థావములు మున్నగునవి నశించును. వాతముచేత గర్భము శుష్కించినపుడు బాలురకును శుష్కత కలుగును. అట్టి సమయముల తేనె చక్కెర గుమ్ముడు నీటితో సిద్ధముచేసిన పాలు హితకరము. గర్భశోషమునందు పచ్చిగర్భములను తినుట మంచిది.

●● నాభిలేపములు మున్నగునవి. ●●

శ్లో. పాతా లాంగలిసింహాస్య మయూరకజ్జలైః పృథక్, నాభి వస్తిభగాలేపా త్పుఖం నారీ ప్రసూయతే. 13. పరూషకస్థిరామూల లేప స్తద్వ త్పుథకప్పుథక్, వాసామూలే ద్రుతం తద్వ త్కటిబద్ధే ప్రసూయతే. 14. పాతాయాస్తు శిషాం యోనా యా నారీ సంప్రధార యేత్, ఉగః ప్రసవకాలే చ సా సుఖేన ప్రసూయతే. 15. తుషాంబుప రిప్పిజ్జేన మూలేన పరిలేపయేత్, లాంగల్యా శ్చరణౌ సూతే క్షిప్ర మేతేన గర్భిణీ. 16. ఆటరూషకమూలేన నాభివస్తిభగాలేపః కర్తవ్యః, తాలతరూద్భవమూలే ముక్తకచ్చే ఘృతే పుంసాం. 17. గృహాంబునా

గేహాధూమపానం గర్భాపకర్షణం, మాతులుంగస్య మూలాని మధుకం
మధుసంయుతం, ఘృతేన సహ పాతవ్యం నుఖం నారీ ప్రసూయతే. 18.
పుటదగ్ధసర్పకంచుక మస్పృణమసీకుసుమసారసహితాం జితాక్షీ, రుడితి
విశల్యా జాయేత గర్భవతాం మూఢగర్భాపి.

నిషబ్ది లాంగలి అడ్డసరము మయూరకము వీటిని ప్రత్యేకముగా నూరి నా
భిష్కానమునందు లేపనచేయుటహితము. బొడ్డు వర్షియోని వీటికి లేపనచేసిన సుఖప్రస
వమగును. పరూషకము మయూరకు పొన్న వీటివేళ్లను వేర్వేరుగానూరి లేపనచేసినను
బాలకుడు పుట్టును. అడ్డసరపువేళ్లను మొలలోగట్టిన తత్త్వణమే ప్రసవించును. విషబొ
ద్దివేరును యోనిపైనుంచుకొనిన శ్రీప్రసవకాలమున సుఖముగా ప్రసవించును. ముల్లం
గిని యవగంజిలోనూరి కాళ్లకులేపనచేసిన గొట్టిలో శ్రీ శీఘ్రముగా ప్రసవించును.
చాముకుబుసమును పుటమువైచి స్నిగ్ధమగుసీరాను తేనెలో కలిపి కన్నుల కంజముగా
వైచినమూఢగర్భముగలదైనను శీఘ్రమే ప్రసవించును.

◉ సుఖప్రసవమునకు మంత్రితోదకములు. ◉

శ్లో. గృహంబునా హింగుసింధు పానం గర్భాపకర్షణం. 20.
ఇహోమృతం చ సోమ శ్చ చిత్ర భాను శ్చ భామిని, ఉచ్చైః శ్రీవా
శ్చతురశో మందిరే నివసంతు తే. 21. ఇద మమృత మహం సముద్భ
తం వైభవ లఘుగర్భ మిమం విముంచతు శ్రీ, తదనల పవనార్కవా
సవాస్తే సహాలవణాంబుధరై ర్రిశంతుశాంతిం. 22. ముక్తాః పాశా విపా
శా శ్చ ముక్తా సూర్యేణ రశ్మయః, ముక్త స్సర్వభయా ద్గర్భాప్ష్యా
హి మారీచ స్వాహా. 23. జలం చ్యవనమంత్రేణ సప్తవారాభిమం
త్రితం, వీత్వా ప్రసూయతే నారీ.

ఇంటినీళ్లలో ఇంగువపైంధుపలవణము కలిపి త్రాగిన గర్భాపకర్షణమును తిప్ప
తీగె సోమవల్లి చిత్ర భాను ఉచ్చైశ్రవము ఓచిన్న దానానియింటిలో నెప్పుడును చికోనుము
జలోద్భవము లగు నీయమృతము ద్రావి గర్భమును ప్రసవింపును. వాయుసూర్యచంద్రు
లు ఆనీగర్భమును రక్షింతులు గావుత. పిప్పటముక్తాః పాశా అనుచ్యవన మంత్రముతో
నీటిని మంత్రించి త్రాగె నేని శ్రీ సుఖముగా ప్రసవించును.

◉ గర్భయంత్రాదులు. ◉

శ్లో. దృష్ట్యాచోభయ త్రింశకం. 24. తథోభయపంచదశదర్శన
సుఖసూతికృత్, నారీ జతువసుభిస్సహ, పక్షిదిగ్ష్టాదశభి రేవ :

26. అర్కభువనాబ్ధిసహితై రుభయత్రింశక మిద మాశ్చర్యం, పసు గుణాభ్యేకబాణ నవపల్లవప్రయుగైః క్రమాత్. 26. సర్వం పంచదశ ద్విస్తు త్రింశకం నవకోషకే, కటుతుం బ్యహీనిచ్చుః కృతవేధన సర్వ పైః. 27. కటుతైలాన్నితో ధూమో యోనేః పాతయతే మగాం, క చవేప్రితయాంగుల్య ఘృషే కంఠే సుఖం పత త్యమరా. 28.

ఉభయత్రింశకమును (అనగా నెటుకూడినను ముప్పదివచ్చునట్టిది) ఉభయపంచ దశ సర్వనకును (ఎటుమాచిన పదునైదు) అగుయంత్రమునుచూచిన నుఖముగా ప్రస వించును. ఆరు ఎన్నిది పదునైదు పదు నెన్నిది పదిపందైగు పదునాలుగు నాలుగు ఈయం కలతో ఉభయత్రింశక చక్రనుగను. ఎనిమిది మూడునాలుగు ఒకటి ఆయిదు తొమ్మి ది ఆరుఏడు ఇవిక్రముగా పదునైదు యంత్రము లగును. రెట్టిచిన ముప్పదియగును. చేదుసార పామునబుసము ఆ పాలు వీటిని ఆవనూనెలో వైచి మాషితముఁజేసి యోని కి లేపన చేయవలయును.

● గృహణీకి విశల్యకరణమంత్రము. ●

శ్లో. ఏరంఙ్గస్య వనేకాశో గంగాతీర ముపాగతః, ఇతః విబతి పానీయం విశల్యా గృహణీభ వేత్. 29. అనేన సప్తధా ౭౭మంత్ర్యై జలం దేయం విశల్యకం, మూలేన లాంగలిక్యా వా సంలిప్తే పాణిపాదే చ. 30. అనురాపాతనం మండ్ర్యైః పిప్పల్యాదిరజః పిబేత్, గరీమద నదహా నమూలం చిరజ మపి. 31. గర్భం మృత మమృతం వా నిపాతయతి.

ఏరంఙవనే ఆనుమంత్రమును ఏడుమాటులు నీటిలో మంత్రించి ఇచ్చిన శల్య ములు నశించును. లాంగులీమూలముతో కాలునేతులకు లేపన చేసినను మద్యముతో పిప్పలిమూర్ణము త్రావించినను గర్భము జాలును.

● మదిరానేవనాదులు. ●

శ్లో. శాలిమూలాక్షమాత్రం వా మూత్రేణామేన వాన్వితం. 31. ఉపకంచికాం పిప్పలీం చ మదిరాం లాభతః పిబేత్, సౌవర్చలేన సంయుక్తాం యోనిశరాలనివారణీం. 32. సూతాయా హృచ్చిరోబస్తి శరాలం ముక్కుందసంజ్ఞితం, యవక్షారం పిబే త్తత్ర సర్విషోష్ణోదకేన వా. 33. పిప్పల్యాదిగణక్వాథం పిబే ద్వా లవణాన్వితం, పారావతశ కృత్రీతం శాలితండులవారిణా. 34. గర్భవాతాంఽతరోత్థే తు రక్తస్రా

వనివారణం, జలపిష్టవరుణప్తయైః సస్పృతై రుద్వర్తనాలేపౌ తు. 35. కిక్కిసరోగం హరతో గోమయఘ్నా దధో విహితౌ.

ఎఱ్ఱరాజనపు వేళ్లను ఒకతులము గోమూత్రముతో. గాని గంజితోగాని త్రాగిన గర్భశూబములు నశించును. నల్లఉప్పితో మద్యముఁద్రాగిన యోనిశూలలు నశించును. ప్రసవించిన శ్రీకిగల హృచ్చూలము వస్త్రశూలము మున్నగువియును నశించును. ఘృతముతోగాని యవక్షారమునుగాని వేడినీళ్లతోగాని త్రాగిన గర్భపాతమునందలి రక్తస్రావములు నశించును. నీటిలో నూరిన దంతిని త్రాగిన కిక్కిస రోగములునశించును.

శ్రీ బేరాది కషాయములు. ౨

శ్లో. శ్రీ బేరారనాల రక్తచందన బలా ధన్యాక వత్సాదనీ. 36.

ముస్తా శీర యవాస పర్పటవిషా క్వాథం పిబే ద్గర్భిణీ, నానాదోషయు తా తిసారకగడే రక్తస్మృతౌ వా జ్వరే. 37. యోగోఽయం మునిభిః పు

రా నిగదితః సూత్యామయే శస్యతే అమృతానాగర సహచర భద్రో త్కట పంచమూల జలదలశృతం, శుధుసంయుక్తం నివారయతి సజ్వ

రం సూతికాతంకం. 38. సహచరపుష్కర వేతసమూలం వైకంకతం దారుకులత్థం సమం, జలమత్ర సైంధవహిం గుయుతం సద్యో ఘోరసూ తికాశూలహరం. 39.

కురువేరు విషబొడ్డి రక్తచందనము ముత్తువపులగము ధనియములు తిప్పతీగె తుంగముస్తలు వట్టివేళ్లుపి త్తపాపడ వీటిక సాయమును గర్భిణీ శ్రీ త్రాగవలయును. దీనిని అనేకదోషములు గలరక్తస్రావముల నుపయోగింపవలె నని యునులనిరి. తిప్పతీగె శొంఠి గోరింట భద్ర ముస్తలు లవంగపుపట్ట పంచమూలములు కురువేరు తేజపత్రి వీటిక సాయ ములో తేనెనుచేర్చి త్రాగిన సూతికారోగములు నశించును. గోరింట పుష్కరమూలము వేతసము వీటివేళ్లను దేవదారుకులుత్థ కషాయముతో సైంధవలవణము ఇంగువను చేర్చికొని త్రాగిన సూతికారోగములు శీఘ్రముగా నశించును.

వజ్ర కాంజికము. ౩

శ్లో. దశమూలీకృతః క్వాథః సద్యస్నూతిరుజాపహః, పిప్పలీ పిప్ప లీమూలం చవ్యం శుంఠీ యవానికా. 40. జీవకేద్యే హరిద్రే ద్యే బిడ

సావర్పలం తథా, ఏతై రేవౌషధైః పిష్టై రారనాలం విపాచితం. 41. ఆమవాతహరం వృష్యం కఫఘ్నం వహ్నిదీపనం, కాంజికం వజ్రకం నా

మ స్త్రీణా మగ్నివివర్ధనం. 42. నుక్కండశూలశమనం పరం క్షీరాభిమర్దనం, క్షీరపాకవిధానేన కాంజిక స్యాపి సాధనం. 43.

దశమూలములక పాయము నూతికలకు వెంటనే పోగొట్టును. పిప్పళ్లు పిప్పలీ దంపలు చవ్వము శొంతి వామము జీలకఱ్ఱ నల్లజీలకఱ్ఱ పసపు మ్రానిపసపు అంటుప్పు నల్లయుప్పి వీటిని నూరి గంజితో పక్వము చేసి త్రాగిన ఆమవాతములు హరించును. వీర్య పుష్టి నిచ్చి కఫముల నశింప చేయును. అగ్నిని దీపింప చేయును. స్త్రీలగోగములను పోగొట్టును.

● పంచజీరకగుడము. ●

శ్లో. జీరకం హపుమా ధాన్యం శతాహ్వో సురదారు చ, యమానీ త్ర్యోబ్జకో హింగు పత్రికా కాసమర్ధకం. 44. పిప్పలీ పిప్పలీమూల మజమోదాధ బాష్పికా, చిత్రకం చ పలాంశాని తథాన్యచ్చ చతుఃపలం. 45. కశేరుకం నాగరం చ కుషం దీవ్యక మేవ చ, గుడన్య చ శతం దద్యా ధ్వుతప్రస్థం తద్దైవ చ. 46. క్షీరద్విప్రస్థసంయుక్తం శనైర్నైర్ద్రవ్యగ్నినాపచేత్, పంచజీరక ఇత్యేష సూతికానాం ప్రశస్యతే. 47. గర్భాగ్నినాం నాశీణాం బృంహణీయే సమారుతే, వింశతివ్యాసణౌ యోనేః కాసం శ్వాసం జ్వరం క్షయం. 48. హలీమకం పాండురోగం కార్దంధ్యం బహుమూత్రతాం, హంతి వీరోన్నతకుచాః పద్మపత్రాయ తేక్షణాః. 49. ఉపయోగాత్ (స్త్రీ)యో నిత్య మలక్ష్మీమలవర్జితాః.

జీలకఱ్ఱ సూపుషము ధనియులు శతావరి దేనదారు వామము త్ర్యోజకము (కొబ్బరి) హింగు పత్రిక కాసమర్దము పిప్పళ్లు పిప్పలీ మూలము జీలకఱ్ఱ చిత్రమూలము వీటిని ఒక్కొక్క పలమును ఇతరవస్తువులను 4 పలముల చొ॥ కనేరుపు శొంతి శోష్ణ ఆజమోద బెల్లము 100 పలములును నేయి 16 పలములును తెచ్చి 52 పలముల పాలను మెల్లని సెగపైని పక్వము చేయవలయును. ఇది పంచజీరకము. నూతిక మున్నగు వానిని నశింపజేయును. గర్భాగ్నినులకు బలము నిచ్చును.

● దుగవర్ధసౌపాయములు. ●

శ్లో. వనకార్పూసకేక్షూణాం నూలం సౌవీర కేణ వా. 50 విదారీకందం సురయా పిబే ద్వా స్తన్యవర్ధనం, దుగ్వేన శాలితంశుల చూర్ణ పానం వివర్ధయేత్. 51. స్తన్యం సప్తాహతః క్షీరసేవిన్యా స్తు న సంశ

యః, హరిద్రాదిం వచాదిం వా పి బే త్తస్యవిశుద్ధయే. 52. తత్ర వా
 తాత్తకే స్తస్యే దశమూలీజలం పి బేత్, పి త్తద్వష్టే 2 మృతా భీరు పటో
 లం నింబచందనం. 53. ధాత్రీకుమార శ్చ పి బే త్కాస్యధయిత్వా సశా
 రిబం, క ణే వా త్రిఫలా ముస్తా భూనింబం కటురోహిణీం. 54. ధాత్రీ
 స్తస్యవిశుద్ధ్యర్థం ముద్గయూషరసాశినీ, భారీ వచా దారుపాతాః పి
 బేత్సాతివిషాః శృతాః. 55. కుక్కురా మంజకామూలం చర్విత
 మాస్యే విధారిణం జయతి, సప్తాహః త్సనకీలం స్తస్యం చైకాంతతః
 కురుతే. 56.

అజవి ప్రతి చెఱు పీటివేళ్లను గంజితో నూగగాని విదారీకందను మద్యము
 తోగాని త్రాగిన పాలు హెచ్చును. వరిబియ్యపు పిండిని పాలతో నేడు రోజులు త్రాగిన
 పాలు త్రాగెడిదాని పాలు హెచ్చును. హరిద్రాదిగణపు బోషధములుగాని వచాదిగణ
 పు బోషధులుగాని పాలను వృద్ధి నొందించును.

◀▶ స్తనశోధలకు చికిత్స. ▶◀

శ్లో. శోధం స్తనోత్థితమవేక్ష్యభిషగ్విదధ్యా, ద్యద్విద్రథావభిహీ
 తం త్విహా భేషజం తు, ఆమే విదహ్యాతి తథైవగతేచపాకం, తిస్యాః స్తనౌ
 సత్తతమేవచనిర్దుహీతం. 57. విశాలామూలశ్చైషస్తు నాంతి వీడాం స్తనోత్థి
 తాం, నిశాకనకఫాలాభ్యాం లేప శ్చాప్తి స్తనార్తిహా. 58. మూషికవసయో
 నూకర, గజమహిషమూంసచూర్ణసంయుతయూ. 59. అభ్యంగమర్దనా
 భ్యాం కఠినపీనస్తనౌ భవతః, మహిషీభవనవసీతం వ్యాధిబలోగ్రాస్త
 ధైవ నాగబలా. 60. పిష్టామర్దనయోగా త్రీనం కఠినం స్తనం కురుతే.

చనుమొనల గలవాపులకు విక్రధిలోగమునకు వలె చికిత్స జేయవలయును
 ఇంద్రాయణీవేరు నూరి రాచి చనుమొనలపోటు తగ్గును. ఎలుకపందివినుగు దున్నపో
 తు పీటిమాంసము చూర్ణముచేసి రుద్దిన చూచుకములు కఠినములును పుష్టములు నగును

◀▶ శ్రీపర్ణితైలము. ▶◀

శ్లో. శ్రీపర్ణిరసకల్యా భ్యాం తైలం సిద్ధం తిలోద్భవం. 61. తజ్జై
 లం తూణకే నైవ స్తనస్యోపరి ధారియేత్, పతితాపుత్థితౌ శ్రీణౌ
 భవేయాతాం పయోధరా. 62.

శాలిపర్ణి రసమునందు కల్పమునందు సిద్ధముచేసిన తిలతైలమును గూడితో చను మొనల నుంచిన పతితములైన పప్పటికిని పయోధరములు మఱల నున్నతము లగును.

—ॐ కాసీససిద్ధతైలాదులు. ॐ—

శ్లో. కాసీసతురగగంధా శారివా గజసిప్పలీ విపక్యేన, త్రైశేవ యాంతి వృద్ధిం స్తనకర్ణవరాంగలింగాని. 63. ప్రథమర్తౌ తండులాంభో నస్యం కుర్యా త్తనౌ స్థిరా, గోమహిషీఘృతనహితం త్రైలం శ్యా మాకృతాంజలివచాభిః. 64. సత్రికటునిశాభిః సిద్ధం నస్యం స్తనోత్థా పనం పరం, తనూకరోతి మధ్యం వీతు మథితేన మాధవీమూలం. 65. న్యా చ్చిధిలాపిచ గాఢా సురగోపాజ్యాభ్యంగసంగతో యోనిః, శరబ హాలస్థిరబంధనరజ్జ్వ సంతాడనాద్ధి దయితేన. 66. నశ్య త్యబలాద్వేషః పత్యో సహజః కృతోఽథనా యోగైః, దత్వైవ దుగ్ధభక్తం విప్రా యో త్పాట్య సితబలామూలం. 67. పుష్పే కన్యా పిష్టంద త్తసి మనిచ్ఛా హారం భక్త్యే.

కాసీసము ఆశ్వగంధ మనుబాల వినుగుసిప్పలి వీటితైలము చనుమొనలు చెవు లు యోని లింగము వీటిని పెంచును. ప్రథమార్తవసమయములందు బియ్యపుకడుగు ను నస్యవిధి చేసిన చూచుకములు స్థిరములై యుండును. ఆపు గేదె వీటిశేతితో తైలమును నల్లతెగడ వన శొంతి మిరియములు విప్పి పసపు వీటితో సిద్ధముచేసిన స్తనమును తీసి శొనిన చూచుకము లుత్థితులులగును. ఆల్లు ముయ్యాకుపాన్న వీటితో కట్టిన త్రాటితో భర్తతాడనిముచేయుట సినుకుటవలనను అబలాద్వేషము నశించును. పుష్పగోమతమున సిత(వావిలి) వేసును తెచ్చి బ్రాహ్మణుని భుజింప జేసి సేవించిన ఆరుఁ ద నశించిపోవును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శ్రీ గో గాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

— — —
౬౩. బాలరోగాధికారము.

—ॐ బాలురప దుగ్ధాదులు. ॐ—

శ్లో. కుప్తవచాభయాబ్రాహ్మీ కమలం క్షౌద్రసర్పిషా, వర్ణా యుః కాన్తి జననం లేహం బాలస్య దాపయేత్. 1. స్తన్యా భావే పయశ్చాగం గవ్యం వా తద్గుణం విజేత్, తర్క్వాఘో గుడికాం తప్తౌ నిర్వాప్య కటుతైలకే. 2. తత్తైలం పానతో హంతి

బాలానా ముల్బముద్గతం, వ్యోమశివోగ్రాగజనీకల్కం వా పీతి చ
 ధ పయసా. 3. ఉల్బం నిశ్శేపం కురుతే పటుతాం బాలస్య చాత్మ్య
 తం, మృత్పిండే నాగ్నితక్షేన క్షీరసిక్తేన సోమ్యణా. 4. స్వేదనే చుత్తి
 తాం నాభిం శోభ స్తేన ప్రశామ్యతి, నాభిపాకే నిశా లోద్ధ్రుతయః
 గుమధుకైః శృతం. 5. త్రైల మభ్యంజనే శస్త్ర మేభి ర్వాప్యసచూ
 ర్ణనం.

శోఘ వస కరక్కాయలు బ్రాహ్మీ కమలసు విటిని లేనెతోను నేతితోనుకాక
 లేహును చేసి పిల్లలకీయవలయును. ఇయ్యది బలమును ఆయావ్యయును కాంతిని
 కలిగించును. స్త్రీలకు పాలులేనిచో మేకపాలుగోని ఆవుపాలుగాని మాత్మి స్త్ర్యను
 వలె గుణమనిచ్చును. తర్కాధమును (హిం = బడవేరీ) గుటికనుచేసి కాలి కటాక్షల
 మునందు మంచి త్రాగిన బాలకులకు ఉల్బము నశించును. శొంఠి మిరియములు నీస్సర్వ
 కరక్కాయలు వస పసపు వీటికల్కమును పాలతో త్రాగి పవలయును. ఉల్బమును న
 శించును. బాలకులు మిక్కిలియును చతుగు లగుదురు. అగ్నితో తప్తముచేసిన ముద్గతము
 పాలతో చల్లార్చి ఆయావిరిని బొడ్డునను పట్టించినచో వాపులు నశించును.

● మయూరశిఖాధారణాదులు. ●

శ్లో. సోమగ్రహణే విధివత్ కేకీశిఖామూలముద్భృతం బద్ధం,
 జఘనేఽథ కంధరాయాం క్షుపయ త్యహిండికాం నియతం. 6. సత్తల
 పుష్పం మరిచం విష్టం గోరోచనాసహితం, సీతం తద్వ త్త మలభ క్తి
 కృతో దగ్ధసీప్తకప్రాశః. 7. జంబూకనాసావాయసజిహ్వానాభిర్వరాహా
 సంభూతా, కాంస్యం రసోఽథగరలం ప్రావృడ్భేకస్య నామజంఘాసి. 8.
 ఇత్యేకశోఽథమలితం విధృతం గ్రీవాదికటిదోదోశే, అహిండికావృణా
 న మభ్యంగో నాతిపథ్యవిధిః. 9. అనామకే ఘర్షురికా జక్కా మి
 రిచరోచనా, నవనీతం చ సంమిశ్యో ఖాదే తద్ద్రోగనాశనం. 10. ప్రి
 లాక్తశిరస్తాలుని సప్తదలార్కస్సుహీభవం క్షీరం, దత్త్వా రజసిచూ
 డ్దే దత్తే నస్యే దనామకో రోగః. 11. లేహయే చ్చ శునా బాలా నవ
 నీతేన లేపితం, స్ఫుటకపత్ర జరసోద్వర్తనం చ హి తదితమ్. 12.

చంద్రగ్రహణమునందు యథావిధిగా నెమలిపించును పెల్లగించి బఘనము
 నందుగాని మెడలోగాని కట్టినచో అహిండికరోగములు నశించును. మయూరశిఖా
 స్ఫుపుష్పములు మిరియములు గోరోచనము వీటిని నూరి అన్నముతో తినినను అహిండి

కలునశించును. గద్దముక్కు కాకినాలుక పందిబొడ్డు కంచు పాదరసము విషము వర్ష కా
 లపుకప్పయొక్క వామజంఘ పుటెముక ఈరీతిగా ఒక్కొక్కదానిని గాని అన్నిటినికలిపి
 గాని కటియందు ధరించినచో ఆహిండికలునశించును. ఈవిధికి పథ్య మేమియును లేదు.
 అనామక గోగమునందు ఘర్షురికామాంసము మిరియములు వంచలోచనము నవనీతము
 పీటిని కలిపి తినిన మంచిది. నవనీతమును పిల్లనికి రాచి కుక్కచేతనాశించినచో అనా
 మకగోగము నశించును.

తైలాభ్యం గాదులు.

శ్లో. తైలస్య భాగ మేకం మూత్రస్య న్వాచ శింబీదలరసస్య,
 గవ్యం పయ శ్చశుద్ధణ మేవం పచే తైలం. 13. తేనాభ్యంగ స్తుతతం
 గోగ మనామకాఖ్య మపసూరతి, అర్కతూలక మావికరోమా న్యాదా
 య కేశరాజస్య. 14. స్వరసేనాక్షే వస్త్రే కృత్వా వర్తిం చ తైలాక్తం,
 తజ్జాతకజ్జలాంచితలోచనయుగలోఽవ్యంకృతోబాలః. 15. కష్ట మనా
 మకరోగం క్షపయతి భూతాదికం చాఽపి, చాలనికాతలసంస్థిత పోతం
 నంప్లావ్య గవ్యనూత్రేణ. 16. బకోదశాలికాయాం రజకక్షూరోదక
 న్నానం, దాసక్రయణ శ్రావణ నరాటికా రసేంద్రపూరితా ధృతా
 కంఠే, నలినీదలే చ శయనం సుకష్ట మనామకాఖ్యరోగఘ్నం. 17.
 భైషజ్యం పూర్వ ముద్దిప్తం నరాణాం య జ్వరాదిషు, దేయం తదేవ
 బాలానాం మాత్ర తస్య కనీయసీ. 18 ప్రథమే మాసి జాతస్య శిశో
 ర్భేషజరక్తికా, అవలేహ్యే తు కర్తవ్యా మశుక్తిరసితాఘృతైః. 19. ఏకై
 కాం వర్ధయే త్వావ ద్యావ త్వంవత్సరో భవేత్, తదూర్ధ్వం మాషవృద్ధి
 స్సాస్య ద్యావదాషోడశాబ్దికాః. 20.

నూనె 1 భాగము, గోమూత్రము 2 భాగములు, శింబీదలములరసము 2 భాగ
 ములు, ఆవుపాలు నాలుగు చెట్టు పీటిలో తైలమును పక్వముచేసి దానిని తలంటుచుండిన
 అనామక రోగములు నశించును. జిల్లేడు దూది మేకఉన్నిని గుంటకలగరరసములో పుస్త్ర
 మును తిడిపి పత్తినిచేసి తైలములో మంచి కాల్చి ఆమసిని కాటుక వేసిన ససాధ్యము
 లగు అనామక రోగములును నశించును. పడవమున్నగు వానిపై బాలకునుంచి గోమూ
 త్రముతో స్నానము చేయించి ఏకాంతస్నానమునందు రుద్దవలయును. ఇవి యన్నియును
 కష్టరూపములగు ననామకములను పోగొట్టును. పెద్దలకు జ్వరాదులందే యాషఘములు
 మున్ను చెప్పబడినవో ఆవియే పిల్లలకు నియ్యదగినవి. అయితే, పుట్టినబిడ్డకు మొదటి

నెలలో ఒక చిన్నమాత్రయంత, రెండవనెలలో రెండుచిన్నమాత్రలంత ఇవ్విధం బున సంవత్సరమువరకు హెచ్చించుచు నొషధమును తేనెలోగాని, పాలలోఁగాని చక్కెరలోగాని, నేతిలోగాని కలిపి నాకించవలయును. ఆవల సంవత్సరము మొదలు పదునాఱుసంవత్సరము లగువఱకు నొక్కొక్క మిసపగింజంత హెచ్చింపవలయును.

హరిద్రాదులు. ౧౯

శ్లో. హరిద్రాద్వయయస్త్వాహ్వానింహిశక్త్రయవైః కృతః, శిశో ర్జ్వరాతిసారఘ్నం కషాయ స్తస్య దోషజితే. 21.

పసపు మ్రానిపసపు మధుకము కొడిసెపాలవిత్తులు వీటికషాయము పిల్లల అతిసారగోగములను మాన్పును.

బాలచతుర్భుద్రిక. ౨౦

శ్లో. ఘనకృష్ణారుణా శృంగీ చూర్ణం ఙ్క్షైద్రేణ సంయుతం, శిశో ర్జ్వరాతిసారఘ్నం కాసశ్వాసవమీహారం. 22.

తుంగము దులు పిప్పళ్లు శృంగి వీటిని మూర్ఛముచేసి తేనెతోకలిపి పిల్లల కిచ్చిన జ్వరాతిసారములు దగ్గు శ్వాస వాంతులు నశించును.

ధాతుక్యాదులు. ౨౧

శ్లో. ధాతుకీబిల్వధాన్యాక లోధేంద్రయవవాలకైః, లేహః ఙ్క్షైద్రేణ బాలానాం జ్వరాతిసారవాంతిజితే. 23. రజసీదారుశరలశ్రేయ

సి బృహతీద్వయం, పృశ్నిపర్ణీశతాహ్వచ లీఢం మాఙ్గీక సర్పిషా. 24.

గ్రహణీ దీపనం హన్తి మారుతార్తిం సకామలాం, జ్వరాతిసారపాండుఘ్నం బాలానాం సర్వశోధనుత్. 25. మిశీకృష్ణాంజనం లాజా శృంగీ మరిచమాఙ్గికైః, లేహః శిశో ద్వితీయావ్య శ్చర్మికాసజ్వరాపహాః. 26.

ధాతుకీఫలము మాఙ్గీడు దనియములు లోధ్ర కొడిసెపాలవిత్తులు కురువేరు తేనె వీటిలేహము పిల్లలకు జ్వరాతిసారములను వాంఠిని పోగొట్టును. పసపు దేవదారు కరక్కాయలు వాకుడు శతాఽఽ వీటిని తేనెతో నేతితో కలిపి లేహమునుచేసి ఈయవలయును. గ్రహణీ వాఙ్గోగము కామెల అతిసారము మున్నగు వానిని పోగొట్టును. సోంపు పిప్పళ్లు యుర్దా వేలాకు మిరియములు తేనె వీటితోచేసిన లేహమును పిల్లల కిచ్చిన వాంఠిని మున్నగునవి నశించును.

శృంగ్యాదిలేహము. ౨౨

శ్లో. శృంగీం సముస్తాతివిషాం విచూర్ణ్య లేహం విదధ్యా న్నధునా

శిఖూనామ్. 27. కాసజ్వరచ్ఛర్దిభి రర్దితానాం సమాక్షికాం చాతివిషాం
 తదై కామ్. 28. వీతం వీణం వమే ద్యస్తు స్తస్యం త న్న ధుసర్పిసా, ద్వివార్తాకీ
 ఫలరసం పంచకోలం చ లేహయేత్. 29. ఆమ్రాస్థిలాజసింధూ త్తై శ్లేహాః
 ఊద్రేణ ఛర్దినుత్, పిప్పలీ మరిచానాం తు చూర్ణం సమఘ శర్కరం.
 30. రసేన మాతులుంగస్య హిక్కుఛర్ది నివారణం, పేటిపాతామూలా జ్ఞం
 బ్యః సహకారవల్కలతః కల్కః. 31. ఇత్యేకశ శ్చ పిండో విధృ
 తో హృన్నాభిమధ్యతాల్యాది, ఛర్ద్యతీసారజం వేగం ప్రబలం ధత్తే త
 దేవ నియమేన. 32.

శ్లోని, కుంగముస్తలు అతివస వీటిని చూర్ణముచేసి తేనెతో లేహముచేసిగాని
 అతివస తేనె లేహమును చేసిగాని తినిన దగ్గు జ్వరము ఛర్ది యున్నగునవినశించును. పా
 లను త్రాగిత్రాగి క్రక్కుచు డినపిల్లలకు వాకుడుకాయలరసమును తేనెతోను నేతితోను
 నాకింపవలయును. పంచకోలములను తినిపింపవలయును. మామిడి లెంకలు పేలాలు
 సైంధవలవణము వీటిని లేహముచేసి తేనెతో నాకించిన వాంఠినశించును. పిప్పళ్లు మి
 రియములు వీటిచూర్ణమును తేనె కంచుకర్కరలొవై కింకాని మాచీఫలరసముతో నాకిం
 చిన ఎక్కిళ్లును ఛర్దులును నశించును. పేటిక వివబొద్దివేరు నేతేడుచెక్క గోరంటితో
 కుక్కు వీటిని వేరువేరుగా కల్కమునుచేసి నాభిండుమును దవడలు మున్నగుచోటులను
 పట్టువైచినచో ఛర్ద్యతీసారములు తప్పక నశించును.

— బిల్వక్వాథాదులు. —

శ్లో. బిల్వం చ పుష్పాణి చ ధాతకీనాం జలం సలోద్ధ్రం గజపి
 ప్పలీ చ, క్వాథావలేహశా మధునా విమిశ్రౌ బాలేషు యోజ్యా వతి
 సారిలేషు. 33. సమంగా ధాతకీ లోద్ధ్ర శాదివాభిః శృతంజలం, దుర్ధరే
 ౨పి శిశోద్దేయ మతీసారే సమాక్షికం. 34. నాగరాతివిషా ముస్త బా
 లకేంద్రయవైః శృతం, కుమారిం పాయయే త్ప్రీతః సర్వాతీసారనాశ
 నం. 35. సమంగాధాతకీపద్మం వయస్యా కచ్చురా తథా, పిష్టై రే తై
 ర్యవాగూ స్యా త్సర్వాతీసారనాశనం. 36. బిల్వమూలకమాయేణ
 లాజా శ్చైవ సశర్కరాః, ఆలోడ్య పాయయే ద్బాలం ఛర్ద్యతీసార
 నాశనం. 37. కల్కః ప్రియంగుకోలాస్త మధ్యము స్తరసాంజనైః, ఊ
 ద్రరీఢః కుమారస్య ఛర్దితృష్ణాతిసారనుత్. 38.

బిడ్డలు ఆకెపువ్వులు కురువేరు లోద్ర వినుగుపిప్పళ్లు వీటి కషాయములోను
 అపలేహమును దను తేనెను కలిపి అతిసారముగల బాలకుని క్షీయవలయును. మంజిష్ఠ
 ము ధాతక్రీకుసుమును లోద్ర మనుబాల వీటి కషాయములో తేనెను కలిపి బాలకులకు
 భయంకరములగు సతిసారములలా నీయవలయును. శొంఠి అతివన కుంగము స్తలు కురు
 వేరు కొడిసెవాల వీటికషాయమును ప్రాతఃకాలముననే బాలకునిచేత త్రాగింపవల
 యును. అన్ని అతిసారములను నశింపఁజేయును. మంజిష్ఠ ధాతక్రీకుసుమును ఉసిరిక కమ
 లము వీటినినూరి ౧౦జని కాచి ఇచ్చిన అన్ని అతిసారోగములును నశించును. మాతేడు
 వేళ్లను కషాయముగా గాచి కండచక్కెర పేలాలు వీటిని కలిపి పిల్లలకు త్రాగించినచో
 చర్మ అతిసారమును నశించును.

● మోచరసాయన వాగము. ●

శ్లో. మోచరస స్పృశంగా చ ధాతక్రీకేంద్రకేసరం, పిష్టై రేతై
 ర్యవగానూ న్నా ద్రక్తాతీసారనాశినీ. ౩9. లేహ స్తైలసితాక్షాద్ర తి
 లయస్యాహ్యవ్యాకల్మితః, బాలస్య రుంధ్యాన్నియతం రక్తస్రావం ప్రవా
 హికాం. 40. లాజు సయష్టిమధుకం శర్కరాక్షాద్ర మేవ చ,
 తండులోదకసంసిక్తం క్షీప్రం హన్తి ప్రవాహికాం. 14. అంకోట
 మూల మధవా తండులసలిలేన వటజమూలం వా, పీతం హంత్యతిసారం
 గ్రహణీరోగం సుమర్వారం. 42. సితజీర సర్జచూర్ణం బిల్వదలోత్థాం
 జమశ్రితం పీతం, హస్త్యామర క్తశూలం గుడసహితః శ్వేతసర్జోవా.
 43. మరిచమహాషధకుటజం ద్విగుణీకృత ముత్తరోత్తరం క్రమశః, గు
 డతక్రయ్యుక్త మేతిద్ గ్రహణీరోగం విహం త్యాశు. 44. బిల్వశక్రాంజ
 మోచాబ్ధసిద్ధ మాజం పయః శిశోః, సామాంసరక్తాం గ్రహణీపీతం హ
 న్నా త్త్రి రాత్రతః. 45. తద్వదజాక్షీరసమో జంబూత్వ గుద్భనో రసః,
 గుడపాకేతు బాలానాం పిత్తస్త్నిం కారయే త్క్రియాం. 46. రసాంజ
 నం విశేషేణ పానా లేపనయో ర్హితం.

బూరుగుజిగట మంజిష్ఠము ధాతక్రీకుసుమును కమలకేసరములు వీటినినూరి ౧౦జి
 జేసి త్రాగించిన రక్తాతిసారములు నశించు. తైలము కండచక్కెర తేనె తిలలు మధుకము
 వీటికల్మసు పిల్లలకుగల రక్తస్రావమును ప్రవాహికను పోగొట్టును. పేలాలు మధుక
 ము కండచక్కెర వీటిని నీళ్లతో ద్రావించి ప్రవాహికను నశించును. అంకోటయూ
 లమును గాని సుత్తియూడనుగాని బియ్యపుకడుగుతో నూరి త్రావించిన అతిసారములు

నశించును. మిరియములు శొంఠి కోళ్లు నీటి ను త్రోవ తరముగా కట్టింపు తెచ్చి బెల్లము మజ్జిగ వీటియందు కలిపి త్రాగిన గ్రహణులు నశించును. మారేడు కొడిసెపాల కడు వేరు బూరుగుజిగట తు గును స్తులు వీటిలో మేకపాచును సిద్ధము చేసి త్రాగిన ఆమనహి తములగు గ్రహణులు మూడు రాత్రులలో నశించును. అట్లే నేతేడు చెక్కరసమును కలిపి త్రాగవలయును. త్రాగుటకును లేవనకును రసాజనము హితకరము.

పిప్పలీలేహములు. ౧౧

శ్లో. కణోపణసితాక్షోద్ర నూత్నైలాసైగధవైఃకృతః. 47. మూ త్ర గ్రహే ప్రయోక్తవ్యః శిశూనాం లేహాడత్రనుః, ఘృతేన సిందువిశ్వే లా ద్దింగుభాన్జీ రజోలిహాన్. 48. ఆనాహం వాతికం శూలం జయే త్తోయేనవా శిశుః, హరీతకీ వచాకుప్థం కల్కం మాక్షికసయుతం. 49. పీత్వాకుమారః స్తన్యేన ముచ్యతే తాలుపాతినాత్, ముఖపాకేతు బా లానాం సామ్రసారమయోరజః. 50. గైరకం డ్రోద్ర సంయుక్తం భేష జం సరసాంజనం, అశ్వత్థత్వగ్లక్షోద్రై ర్ముఖపాకే ప్రలేపనం. 51. దా ర్దీయస్యాభయాజాతీ పత్రక్షోద్రై స్తథాపరం, సహ జంబీర రసేన స్ఫుగ్దలరసఫర్ణణం సద్యః. 52. కృత ముసహంతి హి పాకం ముఖజం బాలస్య చాశ్వేప, లావతిత్తిరవల్లూర రిజః పుష్కరసాన్వితం, ధృతం కరోతి బాలానాం పద్మకేసరవస్తఖం.

పిప్పళ్లు మిరియములు కలకంఠ తేనె చిన్ని వీలములు సైంధవలవణము వీటిలేహ మును మూత్ర గ్రహమునం దీయవలయును. నేతితో సైంధవలవణము శొంఠి వీలములు ఇంగువ గంటుభారంగి వీటిచూర్ణమును కలిపి నీటితో నేపించిన ఆనాహములు వాతకూ లులు నశించును. కరక్కాయలు కన కోళ్లు వీటిని తేనెతో కలిపి కల్కమును చేసి పాల తో త్రాగిన తాలుపాతములు నశించును. ముఖపాకములకు మామిడి త్తును లోహచూర్ణ మును గైరకమును రసాంజనమును తేనెతో కలిపి నాకవలయును. రాగి చెక్క ఆకులు తే నెతో నూరి లేపనచేసిన ముఖగోగములు నశించును. మాచికాయరసమును రాచిన ముఖ పాకములు నశించును. లావ తిత్తిరిపిట్ట చక్ర నాకము వీటిచూర్ణమును పుష్కరసమును తిని పించిన ముఖపాకములు నశించును.

పండ్లు వచ్చుకప్పటిరోగములు. ౧౨

శ్లో. దంతోద్భవోత్థరోగేషు న బాల మతియంత్రయేత్. 54. స్వ య మప్యవశామ్యంతి జాతదగతస్య తేగదాః, సదంతో యస్తు వాయే

తు దంతాః ప్రోఢస్యచోత్తరాః. 55. కుర్వస్తస్య కుతః శాంతిం బాలస్యా
 పి ద్విజాతయః, దద్యాత్సిదక్షిణం బాలం దైన మేవం ప్రపూజయేత్.
 56. పించమూలీకమాయేణ సఘృతేన పయః శృతం, సశృంగ బేరం సగు
 డం శృతం హిక్కార్దితః పి బేత్. 57. సువర్ణగైరికస్యాపి చూర్ణాని మధు
 నాసహ, లీఢ్యా సుఖమవాప్రోతి క్షీప్రం హిక్కార్దితః శిశుః. 58. చిత్ర
 కం శృంగ వేరం చ తథా దంతీగవాత్యుపి, చూర్ణం కృత్వా తు సర్వే
 సాం సుఖోష్ఠేనాంబునా పి బేత్. 59. శ్వాసం కాస మథో హిక్కాం
 కుమారాణాం ప్రణాశయేత్, ద్రాక్షాయా సాభయా కృష్ణా చూర్ణం
 సక్షౌద్రసర్పిషా. 60. లీఢం శ్వాసం నిహృత్యాశు కాసం చ తమకం
 తథా, పుష్కరాతివిషా శృంగీ మాధవీధన్వయాసకైః. 61. తచ్చూర్ణం
 మధునా లీఢం శిశునాం పంచకాసనుత్, దాడిమస్య చ బీజాని జీరకం
 నాగకేసరం. 62. చూర్ణితం శర్కరా క్షౌద్రలీఢం తృప్తావినాశనం.

పండ్లు పుట్టునప్పటిరోగములయందు పిల్లలకు ఎక్కువ చికిత్సను చేయరాదు. పం
 డ్లురాగానే ఆరోగములు తమంత తామే శాంతించును. పండ్లువచ్చినవాడుగాని తొలి
 పండ్లువచ్చినవాడుగాని యగు బాలకుల కెట్లు శాంతిని చేయవలయు ననగా ద
 క్షిణతో నాబాలకు నిచ్చివేయవలయును. కాని యుంచకొనరాదు. పంచమూలకాష్ఠ
 ము నేయి పాలు అల్లము బెల్లము వీటిని పక్వముచేసి ఎక్కిళ్ళనొగికి త్రాగింపవలయును.
 బంగరుపంటిరంగుల గైరికము తేనెతో నాకించిన ఎక్కిళ్లు నశించును. చిత్రమూలము
 అల్లము దంతి దంతివేళ్ళు వీటిని చూర్ణముచేసి వెచ్చజేసి త్రాగవలయును. శ్వాసకాసములు
 ఎక్కిళ్లు మున్నగునవి నశించును. ద్రాక్ష పిన్నదూలగొండి కరక్కాయలు పిప్పళ్లు వీటి
 చూర్ణమును తేనెతోనాకినచో దగ్గు మున్నగునవి నశించును. పుష్కరమూలము అతి
 వస శృంగి పిప్పళ్లు పిన్నదూలగొండి వీటిచూర్ణమును తేనెలోకలిపినాకిన పంచవిధము
 లగు దగ్గులును నశించును. దానివచిత్తులు జీలకర్ర నాగకేసరములు వీటిని చూర్ణముచే
 సి కండచక్కరను కలిపి త్రాగిన తృప్త నశించును.

—౨౩ తృప్తాశాంతు్యపాయములు. ౨౩—

శ్లో. మయాంపక్షభస్మవృషి తజలం తేన భావితం వేయం.
 63. తృప్తాఘ్నం వటకాష్ఠకభస్మజలం వక్రశోషజిద్భుతం వక్రే, పిప్టై
 శ్వాగేన పయసా దార్ద్రముస్తకగైరికైః. 64. బహి రాలేపనం శస్త్రం
 శిశోర్నేత్రామయాసహం, మనఃశిలాశంఖనాభిః పిప్పలోద్భగసాంజనం

65. వర్తిః క్షాద్రేణ సంయుక్తా బాలే సర్వాక్షిరోగనుత్, మాతుః స్తనస్యం కటుస్నేహకాంచితై రాభివితో జయేత్. 65. స్వేదా ద్దీపశిఖోత్తపో నేత్రామయ మలక్తకః, శుంతీభృంగనిశాకల్కః పుటపాకః స్పృశేందనః. కుకూలకేఽక్షిరోగేషు భద్ర మాశ్చోద్యోతనం హితం, క్రిమిఘ్నాలశిలా దాద్య్విలాక్షా కాంచన గైర్వికైః. 67. చూర్ణాంజనం కుతూలే స్యాచ్ఛిశూ నాం పోధకీషు చ, సుదర్శనామూలచూర్ణా దంజనం స్యా త్కుకూల కే. 69. గృహధూమనిశాకుప్తవాజికేంద్రయవైః నిశోః, లేప స్తక్రేణ హస్త్యాశు సిద్ధ పామావిచర్చికాః. 69.

నెమలిత్కయొక్క బూడిదలో నీళ్లను కలిపి త్రాగినను వటకష్టమును ధరించినను తృవలు నశించును. మ్రానిపసపు తుంగముస్తైలు గైరికము వీటిని మేపాలతోనూ రి కన్నులకు పట్టువేసినచో నేత్రరోగములు నశించును. మణిశిల శంఖనాభి పిప్పర్లుర సాంజనము లేనె వీటివ త్తినపయోగించిన నేత్రరోగములునశించును. లత్తుకరసము పాలు కటుతైలము గంజి వీటిలో తడిపివ త్తించేసి వెలిగించి కాచిన నేత్రరోగములు నశించును. వాయువిడంగము హరిద్రశము మణిశిల మ్రానిపసపులక్క విషబొద్ది వీటిచూర్ణము ను పిల్లలకుకూఁరో గాదులను పోగొట్టును. సుదర్శనపు వేళ్లను కాటుక వేసిన కుకూలము కు మందిది. బూజు పసపు షోష్ణు పెన్నేరు కొడిసెపాల వీటిని మజ్జిగలో నూరి లేప వచేసిన సిద్ధ పామ విచర్చిక మున్నగు రోగములు నశించును.

❖ ఆశ్వగంధ ఘృతము. ❖

శ్లో. పాదకలేశ్వగంధాయాః క్షీరం దశగుణే పచేత్, ఘృతం పేయం కుమారాణాం పుష్టికృ ద్బలవర్ధనం. 69.

పెన్నేరుకల్కము పాలు పదిరెట్లును తీసికొని అందు నేలిన సిద్ధముచేసి త్రాగి చిన్న పిల్లలకు బలము కలుగును.

❖ చాలచాంకేరీ ఘృతము. ❖

శ్లో. చాంకేరీస్వరసే సర్పిశ్చాగక్షీరసమే పచేత్, కష్ఠివోష్య సింధూత్థ సమంగోత్పలబాలకైః. 71. సబ్దివ్యధాతకీమాచైః సిద్ధం సర్వాతిసారనుత్, గ్రహణీం దుస్తరాం హంతి బాలానాం తు విశేషతః. 72.

చాంకేరీరసము మేపాలు వీటిని సమభాగములను గ్రహించి అందు నేలిన. స క్యము చేసి వెలగ శొంఠి మిరియములు పిప్పర్లు సైధవలవణము మంజిష్ఠ తైలక మల

ములు కరువేరు మాకాడు ధాతకీకసుమును బూరుగుబంక పీటికల్కమును కలిపిసేవించిన. అన్నివిధములగు అతిసారాదులు నశించును.

శంఖమర కల్యాణఘృతము.

శ్లో. శంఖపుష్పీవచా బ్రాహ్మీ కుష్ఠం త్రిఫలయా సహ, ద్రాక్షాస శర్కరా శుంఠీ జీవంతీ జీరకం బలా. 73. శతీ దురాలభా బిల్వం దాడి మం సురసః స్థిరా, ముస్తం పుష్కరమూలం చ సూక్ష్మేలా గజపిప్పలీ. 74. ఏషాం కర్షసమై రాభ్యగై ర్భ్రుతప్రసం విపాచయేత్, కషాయే కంటకార్యా శ్చ క్షీరే తస్మిం శ్చతుర్ధణే. 75. ఏతత్కుమారకల్యాణ ఘృతరత్నం శుఖప్రదం, బలవర్ణకరం ధన్యం పుష్ట్యగ్నిబలవర్ధనం. 76. ఛాయా సర్వగ్రహాలక్షిక్రిమిదంతగదాపహం, సర్వబాలా మయ హ గం దంతోద్భేదం విశేషతః. 76.

శంఖపుష్పి వన బ్రాహ్మికోష్ఠ త్రిఫలములు ద్రాక్ష కలకండ శొంఠి జీవంతి జీలక ఱ్ఠ ముక్తుకపులగము కచ్చరము మారేడు దానిమ్మ బూరుగుబంక శాలిపర్ణి తుంగమనై లు పుష్కరమూలము చిన్నయేలవలు ఏనుగుపిప్పళ్లు వీటిని ఒక్కొక్కతులము చొప్పు నతెచ్చి 16 పలముల తైలమును సిద్ధము చేయవలయును. వాకుడుకషాయములో నాలు గురెట్లు పాలను గలిపిసిద్ధముచేసి నేవించిన బాలరోగములు దంతరోగములు నన్నియు ను నశించును.

అష్టమంగళఘృతము.

శ్లో. వచాకుష్ఠం తథా బ్రాహ్మీ సిద్ధార్థక మథాపి చ, శారీవా సైంధవం చైవ పిప్పలీఘృత మష్టమమ్. 77. మేధ్యం ఘృత మిదం సి ధ్ధం పాతవ్యం చ దినేదినే, దృఢస్మృతిః క్షిప్రమేధాః కుమారో బుద్ధి మా న్భవేత్. 78. న పిశాచా న రక్షాంసి న భూతా న చ మాత రః, ప్రభవంతి కుమారాణాం పిబతా మష్టమంగలం. 79.

వనకోష్ఠ బ్రాహ్మి దింసన మనుబాల సైంధవలకణము పిప్పళ్లు ఎనిమిదవది నేం వీటిని సిద్ధముచేసి యిచ్చిన బుద్ధి వృద్ధి నొందును. పిచాచరాక్షసాదిబాధలు బాలుకు గలుగవు.

లాక్షాది తైలము.

శ్లో. లాక్షారసము సిద్ధం తైలం మస్తు చతుర్ధణం, రాసా చందనకుష్ఠాబ్జవాజిగంధానిశాయుగైః. 80. శతాహ్వ దారుయష్టా

హ్వా మూర్వాతిక్తాహారేణుభిః, బాలానాం జ్వరరక్షోఘ్న మభ్యంగా
ద్బలవర్ణకృత్. 81.

లాక్షారసముతో సమముగా తైలమును మజ్జిగలేట నాలుగురెట్లును రాస్తూ
చందనముకోఘ్న తుంగముపైలు పెన్నేరు పసపు మ్రానిపసపు పిల్లపీచర దేవదారు మధు
కము ఛాగఫలము కటుకరోహిణి రేణుకవీజములు వీటికల్పములో తైలమును సిద్ధము
చేసి రుద్దినచో బాలజ్వరములు రాక్షసదోషములు మున్నగునని నశించును.

◀◀ గ్రహపీడారాస్తాదులు. ౭౯ ▶▶

శ్లో. సహముండితికోదీచ్యక్వాథస్నానం గ్రహోపహం, సప్త
చ్ఛాదనిశాకుప్తచందనై శ్చానులేపనం. 82. సర్వత్వగ్లశునం మూర్వా
సర్వ పాదిప్తపల్లవాః, బైడాలబిడజాలోమ మేషశృంగీపచా మధు. 83.
ధూపః శిశోర్జ్వరఘ్నోఽయ మశేషగ్రహనాశనః, బలిశాంతీప్తకర్కాణి
కార్యాణి గ్రహశాంతయే. 84. మంత్ర శ్చాయం ప్రయోక్తవ్య స్తత్రా
దా సర్వకామికః.

రాణిపెసలు ముండితకము తుంగముపైలు వీటిని కషాయముచేసి ఇచ్చినను స్నాన
ముచేసినను గ్రహదోషమునుపోగొట్టును. సప్తపల్ల పసపు కోఘ్న చందనము వీటిని లేపన
ముచేయవలయును. పాముకుబుసము లతునము ఛాగఫలము ఆనాలు వేపాకులు పిల్లిమలము
మేకరోమములు వస లేనె వీటిని ధూపమువేసిన బాలకులకు జ్వరారుదులు నశించును.

◀◀ బలిమంత్రములుగ, విధులును. ౮౦ ▶▶

శ్లో. “ఓం నమో భగవతే గరుడాయ త్య్రింబకాయ సద్యస్త
వ స్తుతస్వాహః ఓం కం పం టం శం వైనతేయాయ నమః, ఓం
స్త్రీ హూం క్షః”. 85. బాలదేహప్రమాణేన పుష్పమాలాంతు సర్వ
తః, ప్రగృహ్య మక్షికా భక్తబలి దేయ స్తు శాంతికః. 86. “ఓంకారీ
స్వర్ణపక్షీ బాలకం రక్ష రక్ష స్వాహా, గరుడబలిః ఓం నారాయణా
య నమః. 87.

ఓన్నమోభగవతే గరుడాయ అను మంత్రముతో పిల్లవానిదేహమును కొలచి
అంత మాలనుచేసి నాలుగుదిక్కులకు త్రిప్పుచు ఓంకారీ అనుమంత్రముతో గరుడబలి
ని చేయవలయును.

ప్రథమవర్ష మాసదినములలోని గ్రహపీడలు.

శ్లో. ప్రథమే దివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి నందనా నామ
 మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. అశుభం
 శబ్దం ముంచతి ఆత్కారం చ కిరోతి స్తన్యం న గృహ్లాతి, బలిం తస్య
 ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం. నద్యుభయతటమృత్తికాం గృహీ
 త్వా పుత్రలికాం కృత్వా శుక్లాదనం శుక్లపుష్పం శుక్లసప్తధ్వజాః సప్త
 ప్రదీపాః సప్తస్వస్తికాః సప్తవటకాః సప్తశమ్కులికాః జంబులికాః సప్త
 ముష్టికాః గంధం పుష్పం తాంబూలం మత్స్యం మాంసం సురా మగ్ర
 భక్తం చ పూర్విస్యాం దిశి చతుష్పథే మధ్యాష్టా బలిర్దేయః.
 తతోఽశ్వత్థవత్రం కుంభే ప్రక్షిప్య శాంతు్యదకేన స్నాపయేత్. రసో
 నసిద్ధార్థకమేష శృంగ నింబపత్రశివనిర్జాలైవ ర్బాలకం ధూపయేత్.
 ఓం నమో నారాయణాయ అముకస్య వ్యాధిం హనహానముంచముంచ
 ప్రిం ఫట్ స్వాహా, ఏవం దినత్రయం బలిం దత్వా చతుర్థదివసే బ్రాహ్మ
 ణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 89.

తొలియేడు తొలిమాసము తొలిదినమునందు బాలని మాతృకయను గ్రహము
 కి బలించును. గ్రహము ఆవేంచిన మాత్రాన జ్వరమువచ్చును. ఏడ్చును. ఆవులించును.
 పాలుత్రాగడు. ఈరోగము శాంతించుటకు బలిని చెప్పచున్నాను. ఏటికి రుప్రక్కలను
 న్నమట్టిని తెచ్చిబొమ్మనుచేసి తెల్లఅన్నము తెల్లని పూవులు తెల్లనివిడుజండాలు విడుదిపము
 లు ఏడుస్వస్తికలు ఏడువటకములు. ఏడుచక్కిలములు ఏడునేరేడుపండ్లు గంధము పూ
 లు తాంబూలము మత్స్యములు మాంసము కల్లు తీసికొనిపోయి తూర్పుదిక్కున నాల్గు
 ప్రక్కలు గలసిన త్రోవలో బలివేయవలయును. పిమ్మట రావిఆకును కుంభములోనుంచి
 శాంతు్యదకముతో స్నానమును చేయింపవలయును. ఉల్లి ఆకులు మేకకొమ్ములు వేపా
 కులు గంగాజలము వీటితో పొగవేసి ఓన్నమోనారాయణాయ యను మంత్రముతో
 మూడురోజులు బలికూయవలయును.

రెండవయేడు.

శ్లో. ద్వితీయే దివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి సునందా నామ
 మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః చక్షు రు
 న్నీలయతి గాత్ర ముద్వేజయతి న శేతే క్రందతి స్తన్యం న గృహ్లాతి ఆ

తూర శ్చ భవతి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, తండులం హస్తప్రస్థైకం దళగుడఘృతం చ మిశ్రితం, శ రావైకం, గంధతాంబూలం పీతపుష్పం పీతసప్తధ్వజాః సప్తప్రదీపాః దశస్వస్తికాః మత్స్యమాంససురాతిలచూర్ణాని పశ్చిమస్యాం దిశి చతుష్పథే బలి ద్దేయః, దినాని త్రిణి సంధ్యాయాం తతః శాంతు్యదకేన స్నాపయేత్, శివనిర్ధాల్యసిద్ధార్థ మార్జారలోమ అశీరవాలఘృతైర్భూషం దద్యాత్. ఓన్నమో నారాయణాయ అముకస్య వ్యాధిం హన హన ముంచ ముంచ ప్రీం ఫట్ స్వాహా. చతుర్థదినసే బ్రాహ్మణం భోజయే తతః సంపద్యతే శుభమ్. 90.

రెండవయెడు రెండవమాసము రెండవరోజు నునందయను గ్రహము గ్రహించును. వెంటనే జ్వరమువచ్చును. కన్నులుమాసికొనును. ఒడలువడకును. నిద్దరబోడు. విడుచును. పాబుత్రావడు. ఆవులింతలు పెట్టుచుండును. ఇందులకు బో:—బియ్యము పులి నెడు మజ్జిగ బెల్లము నేయి వీటితో మిశ్రము చేసినయొక మూకుడు గంధముతాంబూలము పచ్చనిపూవులు పచ్చనిద్వజములేడు విడుదీసములు దశమూలములు మత్స్యమాంసము మదిరతిలమారగు వీటి పశ్చిమదిక్కున ఓన్నమోనారాయణాయ అముకస్య అనుమంత్రముతో మూడురోజులు బరిచేసి నాలవనాడు బ్రాహ్మణభోజనముండేయవలయును.

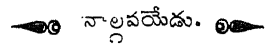
— 90 మూడవయెడు. —

శ్లో. తృతీయే దివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి పూతనానామ మాతృకా, తథా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః, గాత్రముద్వేజయతి స్తస్యం నగృహ్లాతి ముష్టిం బద్నాతి క్రందతి ఊర్ధ్వం నిరీక్షతే, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, నద్యుభయతటమృత్తికాం గృహీత్వా పుత్తలికాం కృత్వా గంధపుష్పతాంబూల రక్తచందనం రక్తపుష్పం రక్తసప్తధ్వజాః, సప్తప్రదీపాః సప్తస్వస్తికాః పక్షిమాంససురా అగ్రభక్తం చ దక్షిణస్యాం దిశి అపరాణ్ణే చతుష్పథే బలి ద్దాతవ్యః, శివనిర్ధాల్య గుగ్గులు సర్పపనింబపత్రమేషశృంగైర్దినత్రయం ధూపయేత్, ఓన్నమోనారాయణాయ బాలస్య వ్యా

ధిం హన హన ముంచముంచ హ్రాసయ హ్రాసయ స్వాహా, చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్. 91.

మూడవయేడు మూడవ మాసము మూడవ దినమునందు పూతనయను గ్రహము బాహుని గ్రహించును. తొలుతజ్వరము వచ్చును. ఒడలు వడకును. పాలుత్రాగడు. పిడికిలి బట్టికొనును. ఏడ్చును. పైనిమాచును. ఇందులకు బలి: — ఏటిరెండువైపులమట్టితో బొమ్మను చేసి గంధపుష్పతాంబూలచందనములను రక్తచందనము రక్తపుష్పములు ఎఱ్ఱని ధ్వజము లేడు ఏడుదీపములు ఏడుస్వస్తికలు పక్షిమాంసము మద్యము వీటిని దక్షిణపు దిక్కున మధ్యాహ్నకాలములో ఓంనమోనారాయణాయ బాలస్య వ్యాధిం ఆను మంత్రముతో బలినివేసి గంగోదము గుగ్గిలము మన్నగునానితో ధూపమును వేయవలయును.

శ్లో. చతుర్థదివసే మాసే వర్షేవా గృహ్లాతి ముఖతుండికా నామ మాతృకా, తయోగృహీత మాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గ్రీవాం నామయతి అక్షిణీ ఉన్మీలయతి స్తన్యం న గృహ్లాతి రోదితి స్వపితి ముష్టిం బద్నాతి బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంపద్యతే శుభం, నద్యుభయతలమృత్తికాం గృహీత్వా పుత్తలికాం కృత్వా ఉత్పలపుష్పంగంధతాంబూలం దశధ్వజాః చత్వారః ప్రద్ధిపాః త్రయోదశస్వస్తికాః, మత్స్యమాంసమరా, అగ్రభక్తం చ ఉత్తరస్యాం దిశి అపరాష్ణే చతుష్పథే బలిం దద్యాత్ ఆద్యమాసికో ధూపః. ఓంనమో నారాయణాయ హాన హన ముంచ ముంచస్వాహా, చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభమ్.92.

నాలవయేడు నాలవ నెలనాలవనాడు ముఖతుండికయను గ్రహము గ్రహించును. మొదల జ్వరమువచ్చును. మెడ వంచికొనును. కన్నులను తెఱచికొనును. పాలు త్రాగడు. ఏడ్చును. కలవరించును. పిడికిలి పట్టును. అందులకు బలి:—ఏటియుభయతలముల మట్టిని బొమ్మను చేసి కలుహ గంధము తాంబూలము పదిజండాలు నాలుగుదీపములును, పడమూడు స్వస్తికలు మత్స్యమాంసాదులు వీటి నుత్తరదిక్కున నపరాష్ణకాలమున చతుష్పథమునందు బలిని వేయవలయును. ఓంనమోనారాయణాయ మంత్రముతో ధూపమును వేయవలయును. ఇట్లు మూడు రోజులు చేసి నాలవనాడు బ్రాహ్మణభోజనమును చేయింపవలయును.

అయిదవయెడు. ౭౩

శ్లో. పంచమే దివసే మాసే వర్షే వా గృహ్లాతి కటపూతసా నా
మ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గాత్ర
ముద్వేజయతి స్తస్యం న గృహ్లాతి ముష్టిం చ బద్ధాతి, బలిం తస్య ప్ర
వక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం. కుంభకార దక్రస్య మృత్తికాం గృ
హీత్వా పుత్రలికాం నిర్దాము గంధతాంబూలం శుక్లాదనం శుక్లపుష్పం
పంచ ధ్వజాః పంచ ప్రదీపాః పంచ వలకాః ఐశాన్యాం దిశి బలి ద్దాత
వ్యః, శాంతుదకేన స్నాపయే చ్చివనిర్దాల్య సర్పనిర్దోక గుగ్గులు నింబ
పత్ర వాలకఘృతై ర్ధూపం దద్యాత్ “ఓన్నమో నారాయణాయ అ
ముకస్య వ్యాధిం చూర్ణయ చూర్ణయ హనహన స్వాహా” చతుర్థది
వసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంవద్యతే శుభమ్. 93.

అయిదవయెడు అయిదవదినమున కటపూతన యనుఅయిదవనెల గ్రహము
గ్రహించును. గ్రహవేశమునకు మందుగా జ్వరము వచ్చును. పిడికిలిని పట్టుకొనును. ఇందు
లను బలిని చెప్పుచున్నాను:—కుమ్భరివానిచక్రము క్రిందిమట్టిని తెచ్చి బొమ్మనుచేసి
గంధతా. బూలములను తెల్లనియన్నమును తెల్లనిపూవులు విదుద్వజములు విదుదీప
ములు విదుభక్ష్యములు ఈకానదిస్కనందు ఈక్రింది ఓన్నమో నారాయణాయ్యయను
మంత్రముతో బలిని వేయవలయును.

ఆరవ యెడు. ౭౪

శ్లో. షష్ఠే దివసే మాసే వర్షే వా గృహ్లాతి శకునికా నామమా
తృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గాత్రభేదం చ
దర్శయతి దివారాత్మా పుత్రానం భవతి ఊర్ధ్వం నిశీక్షతే, బలిం తస్య
ప్రవక్ష్యామి యేన సంవద్యతే శుభం.. పిష్టకేన పుత్రలికాం కృత్వా శు
క్లపుష్పం రక్తపుష్పం పీతపుష్పం గంధతాంబూలం దశ ప్రదీపాః దశ
ధ్వజాః దశ స్వస్తికాః దశ ముష్టికాః దశ వలకాః క్షీరజంబూడికా
మత్స్యమాంససురా ఆగ్నేయాం దిశి నిష్కాంతే మధ్యాహ్నే బలిం
దాపయేత్. శాంతుదకేన స్నాపయేత్ శివనిర్దాల్యరసగుగ్గులు
సర్పనిర్దోక నింబపత్ర ఘృతై ర్ధూపం దద్యాత్. ఓన్నమో నారాయ
ణాయ చూర్ణయ చూర్ణయ హన హన స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం
భోజయే త్తతః సంవద్యతే శుభమ్. 94.

ఆరవయేడు ఆరవ నెల ఆరవదినమునందు శకునికయను మాతృక గ్రహించును. తొలుత జ్వరమువచ్చును. రేయిం బవళ్లు ప్రక్కనుండి లేచుచుండును. ఇందులకు బలిని చెప్పచున్నాను:—పిండితో బొమ్మను చేసి తెల్లపూలు ఎఱ్ఱపూలు పచ్చనిపూలు గంధ తాంబూలములు పదిదీపములు పదిధ్వజములు పదివస్త్రములు పదిపిడికిళ్ళు పదివటకములు నేతీడుపండ్లు మత్స్యమాంసమద్యములు ఆగ్నేయపు దిక్కున మధ్యాహ్న కాలమున బలి వేసి శాంతు్యదకముతో స్నానము చేయించి ఉల్లిపొట్టు గుగ్గిలము సున్నగునానిని ధూపము వేసి ఈక్రింది ఓన్నమో నారాయణాయ ఆనమంత్రముతో బలి నొనగ వలయును.

❁ ఏడవయేడు. ❁

శ్లో. సప్తమే దివసే మాసే వర్షే వా యదా గృహ్లాతి శుష్క-
 రేవతీనామ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వ-
 రః గాత్ర ముద్వేజయతి మిష్టిం బధ్నాతి రోదితి. బలింతస్య ప్రవక్ష్యా-
 మి యేన సంపద్యతే శుభం. రక్తపుష్పం శుక్లపుష్పం గంధతాంబూలం
 రక్తాదనం కృశరా శ్రుయోదశ స్వస్తికాః మత్స్యమాంసం రాశ్రుయో-
 దశ ధ్వజాః పంచ ప్రదీపాః పశ్చిమదిగ్భాగే గ్రామనిష్కానే అపరాహ్ణే
 వృక్ష మూశ్రిత్య బలిం దద్యాత్, శాంతు్యదకేన స్నానం గుగ్గులు మే-
 వశృంగసర్వసోశీరవాలకఘృతై ర్ధూపయేత్, ఓన్నమో నారాయ-
 ణాయ దీప్తతేజసే హన హన ముంచముంచస్సాహః. చతుర్దివసే బ్రా-
 హ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభం. ౧ .

ఏడవయేడు ఏడవ నెల ఏడవదినమునందు శుష్క-రేవతియను గ్రహము ఆవేశిం-
 చును. తొలుత జ్వరమువచ్చును. గాత్ర ముద్వేగమునొందును. పిడికిలి పట్టుకొనును.
 ఇందులకు బలి:—రక్తపుష్పములు శుక్లపుష్పములు గంధతాంబూలములు రక్తాదనము
 పదుమాడు తొండలు పదిధ్వజములు ఆయిదు దీపములు స్వస్తికములు మత్స్యమాంస
 మద్యములు వీటిని పశ్చిమదిగ్భాగమునందు ఉరివెలుపల ఆపరాహ్ణకాలమునందు
 వృక్షము క్రింద బలినిచ్చి ఓన్నమో నారాయణాయ ఆనమంత్రముతో శాంతు్యదకము
 ను స్నానమును చేయింపవలెను.

❁ ఎనిమిదవయేడు. ❁

శ్లో. అష్టమే దివసే మాసే వర్షే వా యది గృహ్లాతి అర్యకో-
 నామ మాతృకా తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః గృ-

ధ్ర గంధః పూతిగంధ శ్చ జాయతే, ఆహారం చ న గృహ్లాతి ఉద్వేజయ
తి గాత్రాణి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సమ్పద్యతే శుభమ్. రక్త
పీతధ్వజాః చందను పుష్పం శంకుల్యః పర్వటికాః మత్స్యమాంస
సురాజంబుడికాః ప్రత్యూషే బలి ర్దేయః ప్రాన్తరే. మంత్రః—ఓన్న మో
నారాయణాయ చతుర్దిక్షోక్షణాయ వ్యాధిం హనహన ముంచముంచ
ఓం హ్రీం ఘట్ స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సం
పద్యతే శుభమ్. 96.

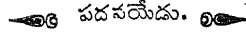
ఎనిమిదవయేడు ఎనిమిదవనెల ఎనిమిదవదినమునందుగాని ఎనిమిదవయేటియం
గాని అర్చకయను మాతృక బాలుని గ్రహించును. తొలుత జ్వరము వచ్చును. గృధ్ర గం
ధము పూతి గంధమును కలుగును. తిండితినఁడు. గాత్రోద్వేజనకలుగును. అందులకు బలి
ని చెప్పచున్నాను:—రక్తపీత ధ్వజములు చందనము పూవులు శంకులు పర్వటికలు
మత్స్యమాంసమద్యములు పీటినీ ఓన్న మో యను మంత్రముతో ప్రాతఃకాలమున బలి
వేయవలయును.

❁ తొమ్మిదవయేడు. ❁

శ్లో. నవమే దివసే మాసే వర్షే వా గృహ్లాతి భూనూతికానామ
మాతృకా. తియా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః, నిత్యం
ఛర్ది ర్భవతి గాత్ర భేదం దర్శయతి; ముష్టిం బద్నాతి; బలిం తస్య ప్రవ
క్ష్యామి యేన సమ్పద్యతే శుభమ్. నద్యభయతటమృత్తికాం గృహీ
త్వా పుత్తలికాం నిర్ణాయ శుక్లవస్త్రీణ వేష్టయే చ్చుక్లపుష్పం గంధ
తాంబూలం శుక్లత్రయోదశధ్వజాః త్రయోదశ దీపాః త్రయోదశ
స్వస్తికాః త్రయోదశ పుత్తలికాః మత్స్యమాంససురాః ఉత్తరదిగ్భాగే
గ్రామనిష్కామే బలిం దద్యాత్. శాంతుదకేన స్నానం గుగ్గులునిం
బవత్ర గోశృంగ శ్వేతనర్షపఘృతై ర్ధూపం దద్యాత్. మంత్రః—“ఓ
న్న మోనారాయణాయ చతుర్భుజాయ హన హన ముంచ ముంచ
స్వాహా.” చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః సంపద్యతే శుభం. 97.

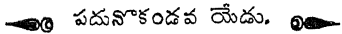
తొమ్మిదవయేడు తొమ్మిదవనెల తొమ్మిదవ దినమునగాని తొమ్మిదవయేడుగాని
భూనూతికయను గ్రహము గ్రహించును. తొలుతిజ్వరము వచ్చును. ఛర్దికలుగును. ఒ
డలు విఱుపుట్టును. ఇందులకుబలి:—ననియొక్క ఁడుగట్టులమట్టితోను బొమ్మను చే
సి శ్వేతపత్రము శ్వేతకుసుమములు చందన తాంబూలములు తెల్లజండాలు పదుమా
డు పదుమాడుదీపములు 13 ముల్లంగులు 13 బొమ్మలు 13 చేపలు మద్యమాంసములు పీటి

తో నుత్తరదిక్కున 'ఓం నమో నారాయణాయ' యను మంత్రముతో బలిని వేసి శాంతి స్నానమును చేయింపవలయును.

శ్లో. దశమే దివసే మాసే వస్తే వా గృహ్లాతి నిఘ్నుతా నామ మాతృకా తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః. గాత్ర ముద్వేజయతి ఆత్కారం కరోతి, రోదితి, మూత్రం పురీషం చ భవతి. బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంచద్యతే శుభం, పారావారమృత్తి కాం గృహీత్వా పుత్తలికాం నిర్ణాయ గంధతాంబూలం రక్తపుష్పం రక్తచందనం పంచవర్ణపుష్పజాః పంచ ప్రదీపాః పంచ స్వస్తికాః పంచ పుత్తలికాః మత్స్యమాంససురాః వాయువ్యాం దిశి బలిం దద్యాత్, కాకవిష్టాగోమాంసగోశ్మంగరసోన మాఙ్గారలోమ నింబపత్ర ఘృ తై ర్ధూపయేత్. ఓన్నమోనారాయణాయ చూర్ణితహస్తాయ ముంచ ముంచ స్వాహా. చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయేత్ తతః సుస్థో భవతి బాలకః. 98.

పదవయేడు పదనెల పదవదిసముగాని పదవయేడుగాని నిర్జతయను మాతృ క గ్రహించును. జ్వరము వణకు ఆత్కారములు ఎక్కువగా మలమాత్రములు కలుగు ను. ఇందుకు బలి యిట్లు:—నముద్ర పుమట్టితో బొమ్మను చేసి గంధతాంబూలములు ఎఱ్ఱ నిఘ్నాలు ఎఱ్ఱనిగంధము పంచవర్ణపుష్పజములు పంచదీపములు పంచస్వస్తికలు పంచపు త్తలికలు మత్స్యమాంస మద్యములు వాయువ్యదిక్కున బలి నిచ్చి కాకవిషాదులతో ఓ న్నమోయను మంత్రముతో ధూపము చేసి నాలవరోజు బ్రాహ్మణభోజనమును చేయిం పవలయును.

శ్లో. ఏకాదశే దివసే మాసే వస్తే వా యది గృహ్లాతి బలిపిచ్చి కానామ మాతృకా. తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః ఆహారం న గృహ్లాతి; ఊర్ధ్వదృష్టి ర్భవతి; గాత్రభంగోభవతి, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంచద్యతే శుభం, పిష్టకేన పుత్తలికాం కృత్వా రక్తచందన రక్తం చ తస్యా ముఖం దుగ్ధేన సించేత్. పీతపుష్పం గంధ తాంబూలం సప్త పీతధ్వజాః సప్త ప్రదీపాః అష్టా వటకాః అష్టా శమ్కు

లికాః అష్టౌ పూరికాః మత్స్యమాంససురాః, పూర్వస్యాం చిశి బలి ద్దా
తవ్యః శాంతు్యదకేన స్నానం, శివ నిర్దాల్యగుగ్గులు గోశ్మంగ సర్ప
నిర్దోకఘృతై ర్ధూపయేత్, “ఓన్న మో నారాయణాయ ముంచ ముంచ
స్వాహా” చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః, సుస్థో భవతి
బాలకః. 99.

పదునొకండవయేడు పదునొకండవనెల పదునొకండవదినముగాని పదునొకండవ
వర్షముగాని పిలిపిచ్చి కయసు మాతృక గ్రహించును. దానియాచేశ మాత్రమున జ్వర
ము అన్నము తినకపోవుట ఊర్ధ్వస్పృష్టిగాత్ర భంగము మున్నగునవి కలుగును. అందుల కీ
క్రిందిరీతిని బలినీయవలయును:—సిండిబొమ్మను చేసి ర క్షవందనము ర క్షము, ఆబొమ్మ
ముఖమును పాలతో తడిసి పచ్చనిపూవులు గంధతాంబూలములు పచ్చనియేడుబం
డాలు విడుదీపములు రి వడలు ఎన్నిది చక్కెలములు ఎన్నిదిపూచీలు మత్స్యమాంసమ
ద్యములు వీటిని పూర్వదిక్కున బలినీయవలయును. ఓన్నమోనారాయణాయ యనునది
బలిమంత్రము.

—● పండ్రెండవయేడు. 100 —

శ్లో. ద్వాదశే దివసే మాసే వర్షే వా యది గృహ్లాతి కాము
కా నామ మాతృకా, తయా గృహీతమాత్రేణ ప్రథమం భవతి జ్వరః,
విహస్య వాదయతి కరేణ తర్జయతి గృహ్లాతి క్రామతి నిఃశ్వసితం ము
పచర్షుహు రాహారం న కరోతి, బలిం తస్య ప్రవక్ష్యామి యేన సంప
ద్యతే శుభం. ఊరేణ పుత్రలికాం కృత్వా, గంధం తాంబూలం శుక్ల
పుష్పం శుక్లసప్తధ్వజాః, సప్త ప్రదీపాః సప్త పూషికాః కరస్థేన దధి
భక్తేన సర్వకర్తబలిం దద్యా చ్చాంతు్యదకేన స్నాపయేత్ శివనిర్దాల్య
గుగ్గులు సర్పఘృతై ర్ధూపయేత్, ఓన్న మోనారాయణాయ ముంచ
ముంచ హన హన స్వాహా చతుర్థదివసే బ్రాహ్మణం భోజయే త్తతః
సుస్థో భవతి బాలకః. 100.

పండ్రెండవయేడు పండ్రెండవనెల పండ్రెండవదినమునందుగాని పండ్రెండవ
వర్షమునందుగాని కాముకయసుమాతృక గ్రహించును. తొలుతజ్వరము వచ్చును. వెనుక
నవ్వు నవ్వును. వాదించును. బెదరించును. పట్టకొనును. దాటును. నిట్టూర్పు విఱును. భు
జింపకుండును. ఇందుల కీక్రిందివిధమున బలినిచ్చి మేలు కలుగును:—పాలతో బొమ్మ
ను చేసి గంధతాంబూలాదులు శుక్లపుష్పములు తెల్లని ఏడుధ్వజములు ఏడుదీపములు

విడువరాదు చేతిలో పెరుగవు మును ఉంచుకొని బలినిచ్చి కాంక్ష్యుదకములతో న్నాన మును చేయుంపవలయును. శివనిర్మాణము గుగ్గిలము ఆవాలి నేయి వీటితోపా గ వేయ వలయును. బలిమంత్రము:— ఓన్నమో నారాయణాయ మంచ మంచ హస హస స్వాహా” అని. నాల్గవదివనునందు బ్రాహ్మణ భోజనమును చేయించినచో బాలుడు సుస్థుడై యుండును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు బాలగోగాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౪. విషాధికారము.

అరిష్టాబంధనమును మంత్రమును, విషహారములగు ప్రయోగములునుగాని, ఈదుఫల మును తినుటగాని విషఘ్నములగు చికిత్సలు.

శ్లో. అరిష్టా బంధను మంత్రం ప్రయోగ శ్చ విషాసహః, దం శనం దంశక స్యాహేః ఫలస్య మృదునోఽపి వా. 1. మూలం తంసు లవారిణా పిబతి యః ప్రత్యంగిరాసాభవం, నిష్పిష్టం శుచి భద్రయో గదివనే తస్యాహిభీతిః కుతః. 2. దర్పాదేవ ఫణీ యథా దశతి తం మోహాన్వితో మూలపం, స్థానే తత్ర న ఏవ యాతినియతం వక్త్రం య మస్యాచిరాత్. 3. మసూరం నింబవత్రాభ్యాం ఖాదే న్నేషగతే రనా, అబ్జ మేకం న భీతి స్సాస్య ద్విషా తస్య న సంశయః. 4. ధవలపునర్మ వజటయా తండులజలపీతయా చ పుష్యక్షే, అపహరతి విషధరవిజో పద్రవ మావత్సరం పుంపామ్. 5. గృహధూమో హరిద్రే ద్వే సమూ లం తండులీయకం, అపి వాసుకినా దప్టః పిబే ద్దధి ఘృతాప్లుతం. 6. కూలికామూలనస్యేన కాలదప్టోఽపి జీవతి, క్లేష్టణః కర్మ యూధస్య వామానామికయా కృతః. 7. లేపో హన్యా ద్విషం ఘోరం నృమూ త్రాసేచనం తథా, శరీషపుష్పస్వరసే భావితం శ్వేతసర్పవం. 8. సప్తా హం సర్పదప్టానాం నస్యపానాంజనే హితం, ద్విషలం నతకుష్టాభ్యాం ఘృతక్షౌద్రం చతుఃఫలం. 9. అపి తక్షకదప్టానాం పాన మేత త్సుఖ ప్రదం, వంధ్యకరోఽటంజం మూలం ఛాగమూత్రేణ భావితం. 10. నస్యం కాంజిక సరయు క్తం విషోపహతచేతసః.

ప్రకృతిగిరా (ముండ్లదిరిసెన) మూలమును బియ్యముకడుగుతో నూరి త్రాగినచో, సర్వభయములేదు. ఒకవేళ యెప్పుడైనను బ్రాంతిపలనఁ గఱచినచో నాసర్వమే నశించును. నల్లతెగడను వేపాకును మేషమునందు నూర్చుఁ డుండఁ గా భక్షించినచో ఒకసంవత్సరమువఱకును సర్వభయము కలుగదు. పుష్పనక్షత్రము నందు తెల్లగలిజేటను బియ్యపుకడుగుతో నూరి నేవించిన సంవత్సరము వఱకును విషభయ ముండదు. ఇంటిబూజు పసపు మూనిపసపు మూలకము బియ్యపు కడుగు వీటిని నూరి నేతని చేర్చికొని త్రాగినచో వాసుకి గఱచినను బ్రదుకఁగలఁడు. దంతివేళ్లను నస్యవిధిచేసిన కాలదప్పఁడైనను బ్రదుకును. గుమిలితో వామనాసికయందు చేసిన లేపముగాని విషమును పోగొట్టును. మనుష్యునిమాత్రముతో తడుపుట యును వివహారమగును. తెల్లయావాలను దిరిసెనపూవులతో భావనచేసి ఏడుగోజులు నస్యపా నాంజనములు గా నేవించుట మంచిది. తగరము కోష్ఠ 2 పలములును నెయ్యి తేనె 4 పలములును త్రాగించిన తక్షకదగ్ధలైనను సుఖింపగల్గుదురు. మధ్యకర్కోటకపు వేరును మేకమాత్రములో భావనచేసి గఃజిని గలిపి నస్యము నిచ్చిన విషములు నశించును.

— త్రివృతాదిచూర్ణము. —

శ్లో. త్రివృద్విశాలా మధుకం హరద్రే మంజిషవర్గో లవణం చ సర్వమ్, కబుత్రికం చైవ విచూర్ణితాని శృంగే నిదధ్యా న్మధునా యుతాని. 11. ఏషోఽగ్రదో హం త్యుపయుజ్యమానః పానాంజనా భ్యంజన నస్యయోగః, అవార్యవీర్యో విషవేగహంతా మహాగదో నామ మహాప్రభావః. 12. వీతే విషే స్యా ద్వమనం చ త్వక్తేన్ ప్రదే హసేకాది సుశీతలం చ, కపితమాంగం ససితా ఙ్క్షౌద్రం కంఠగతే విషే, లిఖ్య దామాశయగతే తాభ్యాం చూర్ణపలం నతాత్. 13. విషే పక్వాశయగతే పిప్పలీరజసీద్వయం, మంజిషాం చ సమం పిష్ట్యా గోపి త్తేన నరః పిబేత్. 14. రజసీసైంధవక్షౌద్రసంయుక్తం ఘృత ముత్త మం, పానం మూలవిషార్తస్య దిగ్ధవిద్ధస్య చేష్యతే. 15. సితామధు యుతం చూర్ణం తామ్రస్య కనకస్య వా, లేహః ప్రశమయ త్యుగ్రం సర్వసంయోగజం విషం. 16. అంకోటమూలనిఃక్వాథం పాణితం సఘృ తం లిహేత్, తైలాక్తః స్విన్న సర్వాంగో గరదోషవిషాపహః. 17. కటభ్యంజన శైరీయ శేలుక్షీరదుమత్వచః, కషాయచూర్ణ కల్మాశ్

స్యః కీటలూతా ప్రణాపహః. 18. అగారధూమ మంజిస్తా రజనీలవ
ణో త్తమైః, లేపో జయ త్యాఖువిషం కర్ణికానూ శ్చ పానతః. 19.

తెల్లతెగడ కొడిసెపాలవిత్తులు మధుకము పసపు ప్రానిపసపు మంజిష్టవర్ణము
సమస్తలవణములు శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు వీటిని మార్జముచేసి తేనెతో నాకి
నను అంజనము మర్దనము మున్నగు రీతుల నుపయోగించినను స్వర్ణముగాక విషవేగ
ములకు శాంతినొందించును. విషమును త్రాగిన వాంతి చేయించవలయును. కంఠస్థితమై
నచో లేపననేచనామలఁ జేయును. కపిత్థమును మార్జమును కలకండ తేనెతోనే
వింప వలయును. పక్వాశయము నందున్నచో పిప్పళ్లు పసపు ప్రానిపసపు మంజిష్ట
వీటిని సమభాగములను గోప్రీతములోనూరి త్రాగవలయును. పసపు సైంధవలవణము
తేనెనెయ్యి వీటినిత్రాగినచో కాల్చిన తెగనఱకిన మూలపువిషములును నశించును. రాగి
యొక్కగాని బంగారుయొక్కగాని మార్జములో చక్కెరను తేనెను గలిపి నాకిన
సంయోగజములగు విషములు హరించును. అంకోటమూలమును కషాయముచేసి తేనెతో
త్రాగవలెను. నల్లమద్దియంద్ది గోరింటలశునము పాలవృక్షపు బెరడులు వీటిచెక్కలను
మార్జముచేసి కషాయకల్పములనుజేసి నేవించిన లూతావిషములు నశించును.

❖ వృశ్చికాదివిషములు. ❖

శ్లో. యః కాసమర్దనవత్రం వదనే ప్రక్షిప్య కర్ణే పూత్కారం,
మనుజ్యో దదాతి శీఘ్రం జయతి విషం వృశ్చికానాం సః. 20. దంశే
భ్రమేణ విధినా వృశ్చికవిషహృత్తుచైరపదగుడికా, పురధూపపూ
ర్వ మర్క చ్చద యవ పిష్ట్యా కృతో శేవః. 21. జీరకస్య కృతః కల్కో
ఘృతసైంధవసంయుతః, సుఖోష్ణో వృశ్చికార్తాణాం సులేపో వేదనాప
హః. 22. అమలాఘ్నరణం దంశే కంటకం చ త దుద్ధరేత్, కరణే
విషజే లేపా శృణిజ్జకరసోధనా. 23. కుంకుమకునటికర్కట హరితా
తైః కుసుంభసమ్మిలితైః, కృతగుడికాభ్రామగతో విదప్తగోధాసరట
విషజిత్. 24. అంకోటపత్ర ధూమో మీనవిషం ర్షుటితి నిఘటయే
చ్ఛృంగీ, గోధాఃరటీవిషమివ ఆలేపేన కుటజకపాలిజటా. 25. కనకో
దుంబరఫలమివ తండులజలపిష్టం వీత మపహరతి, కనకదలద్రవ ఘృత
గుడ దుగ్ధపలైకం శునాం గరలం. 26. లేప ఇవ భేకగరలం శిరీషబీజైః
స్నుహీపయస్సిక్తైః, హరతి గరలం త్య్రీహం మశితాంకోటజటాకుష్ఠ

సమ్మిలితా. 27. మరిచమహాపథవాలక నాగావైర్వర్తక్షీ కావిషే లేపః, లాలావిష ముషనయతో మూలే మిలితే పటోలనీలిక యోః. 28.

కానమర్తసపు ఆకును (కనివెంద) ఆకును నోటిలోబెట్టికొని చెవిలో నూచిన తేలువిషములు శాంతించును. భ్రమచేతఁ గుట్టెనేని మణిశిలను మారి లేపనచేసిన విషములు హరించును. జీఱకఱ్ఱను కల్మసుచేసి తేనెసైంధవలవణములను కలిపి యిచ్చిన పుళ్ళికపీడలు నశించును. లేనిచో కుట్టినచోట ఉసిరికను రుద్దినను ముఱితితో కుట్టినను మంచిది. కుంకుమపువ్వు మణిశిలదంతి హరిదశము వీటిని నూరి మాత్రచేసి గాయముచుట్టును త్రిప్పినచో బల్లిమున్నగువాని విషములు హరించును. అంజోటపత్రపుఘామము చేపవిషమును పోగొట్టును. ఉమ్మెత్త మేడిఫలములను కడుగుతో నూరి ఉమ్మెత్తరసము నేయి. బెల్లము పాలు కలిపి ఒకపలము త్రాగిన శుశుకవిషములు నశించును.

— సోమవల్కలైక్వాధములు. ౨ —

శ్లో. సోమవల్కలైశ్వకర్ణశ్చ గోజిహ్వహంసపాద్యపి, రజన్యో గైరికం లేపో నఖదంతవిషాపహః. 29. వచాహింగువిడంగాని సైంధవం గజపిప్పలీ, పాతాప్రతివిషావ్యోపం కాశ్యపేన వినిర్మితమ్. 30. దశాంగ మగదం పీత్యా సర్వకీటవిషం జయేత్, కీటదష్టక్రియా స్వర్వాః సమానాః స్వర్ణర్ణతాకసామ్. 31. పృక్కాప్లవస్థాణేయ కాక్షీ శైలేయరోచనాతగరమ్, ధ్యామకం కుంకుమం మాంసీ సురసా గైలా లకుఘ్నం. 32. బృహతీశిరీషపుష్ప శ్రీవేష్టక పద్మచారటివిశాలాః, సురదారు పద్మకేశర, శారవక మనఃశిలాకాంత్యః. 33. జాత్యర్కపుష్పసర్వప రజనీద్వయ హింగుపిప్పలీ ద్రాక్షాః, జలముద్గపర్ణీ మఘక మదనక మథ సింధువారా శ్చ, సంపాక లోధ్రమనుూరక గంధఫలీలాంగలీ విడంగాః. 34. పుష్యే నముద్ధృత్య సమం పిష్టా గుడికా విధేయా స్సృణిః, సర్వవిషహ్నో జలకృద్విషసంజీవనో జ్వరనిహంతా. 35. పేయవిలేపనధారణ ధూమగ్రహణై ర్గ్రహస్థస్య, భూతవిషజం త్వలక్షీ కార్తణమంత్రాగ్నశన్యరీ హన్యాత్. 36. దుస్స్వప్నశ్రీదోషాకా కాలమరణాంబుచారభయం, ధనధాన్య కార్యసిద్ధి శ్రీపుష్పిర్వర్ణాయద్వర్ధనో ధన్యః, మృతసంజీవన ఏవ పాగ్రమృతా ద్భ్రీహ్మణాభిహతః. 37.

వెలిచంద్ర అశ్వకర్ణ పృక్షము పసపు మ్రానిపసపు వీనినినూరి లేపనచేసిన నఖదం
 తేవివములు నశించును. వస ఇంగువ వాయువిడంగము సైంధవలవణము ఏనుగు పిప్పలి
 వివబొద్ది అతివస శొంఠి మిరియములు విప్పళ్లు ఇయ్యలి త్రాగిన నమస్తపీడలను పోగొ
 ట్టును. ఈదశాంగపు ఔషధము నర్వకీటకముల విషమునుఁ బోగొట్టును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు విషాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౫. రసాయనాధికారము.

—ॐ రసాయనప్రకారము. ౧—

శ్లో. యజ్జరావ్యాధి విధ్వంసి భేషజం త ద్రసాయనం, పూర్వే
 వయసి మధ్యే వా శుద్ధదేహః సమాచరేత్. 1. నావిశుద్ధశరీరస్య
 యుక్తో రసాయనో విధిః, నాభాతి వాససి మ్లిష్టేరంగయోగ ఇవార్పితః.
 2. గుడేన మధునా శుంఠ్యా కృష్ణయా లవణేన వా, ద్వేద్వే ఖాద
 న్సదా పథ్యా జీవే ద్వర్షశతం సుఖి. 3. సింధూత్త శర్కరారాశుంఠి కణా
 మధుగుడః క్రమాత్, వర్షాదివ్యభయా నేవ్యా రసాయనగుణైషిణా.
 4. త్రైఫలేనాయసీం పత్రీం కల్కేనా లేపయే న్నవాల, త మహాలా
 రాత్రికం లేసం పిబేత్ క్షౌద్రోదకాప్లుతం. 5. ప్రభూతన్నేహ మశనం జీ
 ర్ణే తస్మి న్ప్రయోజయేత్. అజరోరుకనాభ్యాసా జీవే చ్ఛాపి సమాః
 శతం. 6.

ముసలితనమును వ్యాధిని పోగొట్టెడిదానిని రసాయనమందురు. ప్రథమావస్థలో
 కాని మధ్యావస్థలోగాని శుద్ధశరీరుండై మనుజుడు దీనినిచేయవలయును. శుద్ధశరీరకాని
 వానికి రసాయనమును బ్రయోగింపరాదు. బెల్లము తేనె శొంఠి విప్పళ్లు ఉప్పు వీటి
 లో దేనితోనైననొక దానితోటి కరకాయలను తినెడి మనుష్యుఁడు నూరువరములు
 జీవించును. సైంధవలవణము కండచిక్కెర శొంఠి విప్పళ్లు తేనె బెల్లమును వర్షాదియు
 తువులందు రసాయనము వంటిగుణమును కోరెడివాడు నేవింపవలయును. త్రైఫలరస
 మతో లోహపత్రిని నూరి దినరాత్రులంతయును తేనెతో నీటితో లేపనచేసినచో
 మంచిది. జీర్ణించిన పిచ్చుట చాల న్నేహాయుక్తమగు భోజనమును పెట్టించవలయును.
 వీని నభ్యసించుటవలన ముదుసలితనము లేక నూరువరములు జీవించుకలదు.

◉ త్రిఫలారసాయనము. ◉

శ్లో. పంచాష్టా సప్త దశ వా సిప్పలీః క్షౌద్ర సద్విషా, రసా
యనగుణాన్వేషీ సమామేకాం ప్రయోజయేత్, తిస్ర స్తిస్ర స్తు పూ
ర్వాష్ట్రా భుక్త్వాగ్రే భోజనస్య చ. 7. సిప్పల్యః కింశుకక్షారభావితా
ఘృతభర్జితాః, ప్రయోజ్యా మధుసంమిశ్రా రసాయనగుణైషిణా. 8. జే
తుం కాసం క్షయం శ్వాసం శోషం హిక్మాం గలామయం, అర్చాసి
గ్రహణీదోషం పాండుతాం విషమజ్వరం. 9. వైస్వర్యం పీనసం శో
షం గుల్మం వాతబలాసకం, జరణాంతేభయా మేకాం ప్రాగ్భక్తే ద్వే
విభితకే. 10. భుక్త్వాతు మధుసద్విభ్యాం చత్వా ర్చామలకాని చ,
ప్రయోజయే త్వమా మేకాం త్రిఫలాయా రసాయనం, జీవే ద్వర్షశ
తం పూర్ణ మజరోఽ వ్యాధి రేవ చ. 11.

అయిదున్నది లేక ఏడు పదిసిప్పళ్లు లేనెతోను నేతితోను రసాయనగుణమును
కోరువాడు ఒక వత్సరము నేవింపవలయును. పొద్దుటిపూట భోజనమునకు ముందు మూడిసి
కాయలను మోదుగక్షారముతో భావనచేసి నేతితోవేయించి లేనెగలిపివేంపవలయు
ను. దగ్గు క్షయ శ్వాసము వాపు ఎక్కిళ్లుగలరోగము మూలరోగము గ్రహణీరోగము
పాండురోగము విషమజ్వరము స్వరభేదము పీనస శోష గుల్మము వాతము కఫము నశిం
చును. భోజనమైనపిమ్మట ఒకకరక్కాయను భోజనముకు వెనుక రెండు తాడికాయలను
నాల్గు ఉసిరిక కాయలను లేనె నేతులతో తీసికొనవలయును. దీని నొకసంవత్సరము
నేవింపవలయును. ఆట్టివాఁడు ముసలితనము రోగము లేక నూరేండ్లు జీవించును.

◉ మండుకపర్ణాదిరసాయనము. ◉

శ్లో. మండుకపర్ణాః స్వరసః ప్రయోజ్యః క్షీ రేణ యష్టిమధు
కస్య చూర్ణం, రసో గుడూచ్యాస్తు సమూలపుష్పాః కల్కః ప్ర
యోజ్యః ఖలు శంఖపుష్పాః. 12. ఆయుఃప్రదా న్యామయనాశకా
ని బలాగ్నివర్ణస్వరవర్ధనాని, మేధ్యాని చైతాని రసాయనాని మే
ధ్యావిశేషేణ తు శంఖపుష్పి. 13. వీతాశ్వగంధా పయస్థాగ్ధమాంసం
ఘృతేన తైలేన నుఖాంబునా వా, కృశస్య పుష్టిం నపుషో విధత్తే బా
లస్య సస్యస్య యథాంబువృష్టిః. 14. ధాత్రీతేలాన్మృగరజోవిమిశ్రా
న్ యే భక్షయేయర్తునాః క్రమేణ, తే కృష్ణకేశా విమలేంద్రి
యా శ్చ నిర్వ్యాధయో వర్షశతం భవేయః. 15.

దుండిగపురసమున మధుకచూర్ణమును పాలతో ప్రయోగింపవలయును. ముల్లం గిరసము తిప్పతీగెరసములతో శంఖపుష్టికల్పమును చేసి ప్రయోగింపవలయును. నేతి తో తైలయతో లేక వేడినీటితో నేవించిన కృశశరీరము పుష్టమగును. ఉసిరిక తిలలు గుంటకలగరచూర్ణము వీటిని కలిపి క్రమముగా నేవించుచున్న నల్లని కర్రలు గలిగి స్వచ్ఛములగు నింద్రియములు కలవాడై వ్యాధిరహితుడై నూరేండ్లు జీవించును.

—౬ వృద్ధదారక చూర్ణము. ౦—

శ్లో. వృద్ధదారకమూలాలని శ్లక్ష్యచూర్ణాలని కారయేత్, శతావర్యా రసేనైవ సప్తరాత్రాణి భావయేత్. 16. అక్షమాత్రంతుతచూర్ణంసర్పిషా సహ భోజయేత్, మాసమాత్రోపయోగేనమతిమాన్ జాయతేనరః. 17. మేధావీ స్మృతిమాం శైవ్యవ వలీపలితవర్జితః, హస్తకర్ణరజః ఖాదే త్స్పృ త రుత్థాయ సర్పిషా. 18. యధేషాఘరాచారోఽపి సహస్రాయు ర్భవే న్నరః, మేధావీ బలవా న్కామీ శ్రీశతాని వ్రజ త్యసా. 19. మధు నా త్వశ్వవేగః స్యా ద్బలివృః శ్రీసహస్రగః, మంత్ర శ్చాయం ప్ర యోక్తవ్యో భిషజా చాభిమంత్రణే. 20. “ఓన్నమో మహావినాయ కాయ అమృతం రక్ష రక్ష మమ ఫలసిద్ధిం దేహి రుద్రవచనేన స్వాహా.”

వృద్ధదారకపు వేళ్లను చక్కగా పొడిచేసి శతావరసముతో నేడురాత్రులు భావనచేసి అక్షమాత్రమును నేతితో నెలరోజులు నేవించినచో బుద్ధిమంతుడగును. మేధావియును స్మృతిమంతుడగును తలనెఱపులేనివాడుగును అగును. ప్రాద్దున లేచి ఆఁకుదపు చూర్ణమును నేతితోగాని హస్తకందచూర్ణమును గాని తిని మనోవాంఛితమగుభోజనముఁ జేసినచో వేయేండ్లు ఆయుష్షుఁ కుండగును. ఉత్తమబుద్ధి గలవాడుగును, బలిఘండుగును కామిగును అగును. తేనెతో కలిపి త్రాగినగొఱుమువంటి వేగముకలవాడుగును అధికమగు బలము కలవాడుగును వేలశ్రీలతో భోగించు వాడుగు నగును. వైద్యుడు నభిమంత్రించుటలో ఓంనమో మహావినాయకాయ యను మంత్రము నుపయోగింపవలెను.

—౭ ఉసిరిక తిప్పతీగలచూర్ణము. ౦—

శ్లో. ధాత్రీచూర్ణస్య కర్నం స్వరసపరిగతం ఙ్క్షౌద్రసర్పిఃసహాం శం, కృష్ణామానీసితాష్టప్రస్మృతయుత మిదం స్థాసితం భస్మరాశౌ. 21. వర్ణాంతే త త్సమశ్చ స్ఫవతి విఫలితో రూపవర్ణప్రభావై, చ్చిర్వావిధి

ర్బుద్ధిమేధా స్మృతిబలవచన సైర్యస్తత్వై రుపేతః. 22. గుఱూచ్యపా
 మార్గవిడంగశంఖసి వచాభరూకృష శతావరీసమా, ఘృతేన లీఢా
 ప్రకగోతి మానవం త్రిభి ర్ద్వినైః శ్లోకసహస్రధారిణం. 23.

ఉసిరిక చూర్ణము 64 పలములు ఉసిరిక రసములో కలిపి తేనెను నేతని సమ
 భాగములను కలిపి పాత్ర లో వైచి అన్నములో నుంచి ఒక వర్షమువఱకు నేవించుచున్న
 మనుజుఁడు రూపవర్ణప్రభావములు కలవాడై వ్యాధిరహితుఁ యుత్తమమగు ధార
 ణను స్మృతిని కలిగి యుండును. తిప్పతీగె ఉత్తరేణ వాయువిడంగములు శంఖసి వస
 కరక్కాయలు ణోఘ్న పిల్లకీచర వీటిని సమభాగములను నేతిలో కలిపి నేవించిన మూ
 డురోజులలో వేయిశ్లోకములు ధరించువాడగును.

◀ బ్రాహ్మిణీఘృతము. ▶

శ్లో. సమూలపత్ర మాదాయ బ్రాహ్మీం ప్రతూశ్య వారిణా,
 ఉలూఖశే క్షోదయిత్వా రసం వస్త్రేణ గాలయేత్. 24. రసే చతుర్గు
 ణే తస్మి స్ఫుతప్రసం విపాచయేత్, ఔషధాని తు పేష్యాణి తా
 నీమాని ప్రదాపయేత్. 25. హరిద్రామూలతీకుఠం త్రివృతా సహారీత
 కీ, ఏతేషాం పలికా న్యాగాన్ శేషాణాం కార్షి కాణితు. 26. పిప్పల్యోధ
 విడంగాని సైంధవం శర్కరా వచా, సర్వ మేత త్సమాలోఢ్య శనైః
 మృద్వగ్నినా పచేత్. 27. ఏత త్ప్రాణితమాత్రేణ వాగ్విశుద్ధి శ్చ
 జాయతే, సప్తరాత్రప్రయోగేణ కిన్నరై స్సహ గీయతే. 28. అర్థమా
 సప్రయోగేణ సోమరాజీవపు ర్భవేత్, మాసమాత్రప్రయోగేణ శ్రుత
 మాత్రం తు ధారయేత్. 29. హం త్యష్టాదశ కుఠాని అర్ఘాంసి వివి
 ధాని చ. పంచగుల్తా స్ప్రమేహం శ్చ కాసం పంచవిధం జయేత్. 30.
 వంధ్యానాం చైవ నారీణాం నరాణాం చాల్పరేతసాం, ఘృతం సార
 స్వతం నామ బలవర్ణాగ్నివర్ధనం. 31.

అనులు వేళ్లతో బ్రాహ్మిని నీటితో కడిగి తోటిచూడంచి వడియగట్టి నాలుగు రెట్లు
 రసములో ఒకప్రస్థము నేయిని పక్వముచేసి ఈక్రింది యౌషధులనుసూరి కలపవలయు
 ను. పసపు జాజిణోఘ్న తెల్లతెగడ కరక్కాయలు నీటిని 2.కొక్కపలము తక్కినవా
 టిని కర్షముచొప్పునను కలపవలయును. పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు సైంధవలవణము
 చక్కెర వస వీటిని కలిపి సన్ననిచుంటవైని పక్వముచేసి తినినవాగ్విశుద్ధికలుగును. ఏడు

రాశ్రులు నేవించిన కిన్నరులవంటి కంఠముకలుగును. పదునైదు రోజులు నేవించిన శ్రు తధరుండగును. అష్టాదశకఘ్నులు మూలరోగములు పంచగుత్తములు ప్రమేహములు కాస తైదుతైటగులును నశించును. గొడ్డుపోయిన శ్రీలకును అల్పరేతస్కులగు పురు షులకును బలమును తేజమును ఆకలిని పెంచెడి ఘృతమియ్యది సారస్వతఘృతమునఁ బడును.

❀ ఉపశిపానము. ❀

శ్లో. కాస శ్వాసాతిసారజ్వరపిటక కటి కుష్ఠకోశ ప్రకారాన్, మూత్రాఘాతోదరార్యః శ్వయంఘుగలశిరఃకర్ణ శూలాక్షిరోగాన్, యే చాన్యే వాతపిత్తక్షతజకఘ్నతా వ్యాధయ స్సంతి జంతో స్తాంతా సభ్యాసయోగా దపనయతి పయః పీత మంతే నిశాయాః. 32. వ్యంగ వలీపలితఘ్నం పీనస వై స్వర్య కాసశోధఘ్నం, రజనీక్షయేఽంబు సస్యం రసాయనం దృష్టిజననే చ. 34.

రాత్రియంతయు నుంచిన నీళ్ళను స్రావణికాలము (అనగాతెల్లవారు జామున)త్రై గినచో దగ్ధశ్వాసము అతిసారము జ్వరము పిడకములు కటిరోగములు కుష్ఠము మూత్ర ఘాతములు ఉదరరోగములు మూలరోగములు క్షయరోగములు గలిత శిరములు చెవి పోటు కంటిరోగములు ఇంకను వాతపిత్తకఘ్న జనితములగు రోగములును నశించును.

❀ లోహరసాయనపు రితులు. ❀

శ్లో. నాగార్జునో మునీంద్రః శశాస యల్లోహశాస్త్ర మతిగ హనం, తస్యార్థస్య స్మృతయే వయ మేత ద్విశదాక్షరైర్బ్రూమః. 35. మేనే మునీ స్వతంత్రే భూయః పాకం న పలపంచకా దర్వాక్, సుబ హుప్రయోగదోషా దూర్ధ్వం న పలత్రయోదశకాత్. 36. తత్రాయ సి పాచనీయే పంచ పలాణా త్రయోదశ పలకాంతే, లాహా ద్విగుణా త్రిఫలా గ్రాహ్య షడ్భిః పలై రధికా. 37. మారణపుటనస్థాలీ పాకా శ్రీఫలైకభాగనంపాద్యః, త్రిఫలాయా భాగద్విశయం గ్రహణీయం లాహపాకార్థం. 38. సర్వత్రాయ స్తుటనాద్యర్థకాశేశారావ సంఖ్యాతం, ప్రతిపల మేవ త్రిగుణం పాథః క్వఘ్నార్థ మాధేయం. 39. సప్తప లాణా భాగే పంచదశాంతేఽంభసాం శరావై శ్చ, ద్వావ్య ద్యైకాదశకాంతై రధికం తద్వారి కర్తవ్యం. 40. తత్రాష్టమో వి

భాగః శేషః క్వాథస్య యత్నతః స్థాప్యః, తేన హి మారణపుటన స్థాలీపాకా భవిష్యంతి. 41.

దురవగాహ మైనలోహశాస్త్రమును నాగార్జునమునీంద్రుడు చెప్పెను. దాని యర్థమును స్మృతికై మేము స్పష్టముగా చెప్పచున్నాము. తనశాస్త్రమునందు అయిదు పలములకంటె పైన మఱిల రెండవపాకమును ఒప్పుకొనఁడయ్యెను. నుబహు ప్రయోగదోషమువలన పదిపలములకంటె పైనిరెండవపాకము నంగీకరింపలేదు. అయఃపాచనమునందు అయిదుపలములు మొదలుకొని 15 పలములవఱకు లోహముకంటెను మూడురెట్లు త్రిఫలములను తీసికొనవలయును. 6 పలములకు పైన అధికముగా మారణపుటన స్థాలీపాకాదులను త్రిఫలములలో నొక భాగముతో చేయవలయును. లోహపాకము కొఱకు త్రిఫలములను రెండుపాళ్లు గ్రహింప వలయును. (తెక్కినది సుగము.)

❁ లోహశుద్ధికరణములు. ❁

శ్లో. పాకార్థే తు త్రిఫలా భాగద్విషయే శరావసంఖ్యాతం, ప్రతిపల మంబునమం న్యా దధికం ద్వాభ్యాం శరావాభ్యాం. 42. తత్తచతుర్థోభాగః శేషో నిపుణేన యత్నతో గ్రాహ్యః, అయసః పాకార్థ త్వాత్స చ సర్వస్త్వా త్ప్రధానతమః. 43. పాకార్థ మశ్శ సారే పంచపలాశా త్రయోదశపలాంతే, దుగ్ధశరావద్విషయం పాదై రేకాదికై రధికం. 44. పంచపలాధికమాత్రా తదభావే తదనసారతో గ్రాహ్యం, చతురాదిక మేకాంతం శక్తా వధికం త్రయోదశకాత్. 45. త్రిఫలా త్రికటుక చిత్రక కాంతక్రామక విడంగచూర్ణాని, అన్యా న్యపి దేయాని పలాశవృక్షస్య చ బీజాని. 46. జాతీఫలజాతీకో మైలా కక్కులక లవంగానాం, సితకృష్ణజీరకయో రపి చూర్ణా న్యయసః సమాని స్యుః. 47. త్రిఫలా త్రికటువిడంగా నియతా అన్యే యథా ప్రకృతి, కాలాయ సదోషహృతే రాజ్జతిఫలాదే ర్లవంగాంతస్య. 48. క్షేపః ప్రాప్త్యనురూపః సర్వ స్యానస్య చైకాద్యైః, కాంతక్రామక మేకం నిశేషం దోష మపహర త్వయసః. 49. ద్విగుణ త్రిగుణ చతుర్గుణ మాజ్యం గ్రాహ్యం యథా ప్రకృతి, యది భేషజభూయ స్త్వం స్తోక త్వం వాపి చూర్ణానాం. 50. అయసా సామ్యం సంఖ్యా భూయోఽల్ప త్వేన భూయోఽల్పా, ఏవం ధాత్వనుసారా తత్తత్కృధి తోషధస్య బాధేన, సర్వత్రైవ విభేయ స్తత్తదకథిత స్యాషధ స్యాహః. 51.

పాకముకొఱకు త్రిఫలముల రెండుభాగములలో ఒకశరావము చెప్పబడినది. ప్రతిఫలమునకు నీరుసమానము. రెండుశరావములకంటె నెక్కువయ్యండిన నాలవభాగమును నేర్పుగా గ్రహింపవలయును. అయిప్పు పాకము నిమిత్తమగుట వలన ఆయ్యది యన్నిటికంటెను ప్రధానము. పాకారమైనలోహసారమునందు అయిదుమొదలుకొని 1వీ పలములవఱకు పాలుగల రెండు మూకుళ్లుపోయవలయును. ఒక్కొక్కపాదమునకు నిట్లధికమగును. అయిదుపలములది మాత్ర. అయ్యది లేనిచో తదనుసారముగా గ్రహింపవలయును. కరక తాడి యుసిరిక త్రికటుక చిత్రమూలము తెల్లలాద్దుగ వాయువిడంగములు వీటిని మార్లము చేసి మోదుగ మాడను పొడిచేసి జాజికాయ జాపత్రి విలకులు లవంగము తెల్లజీలకఱ్ఱ నల్లజీలకఱ్ఱ వీటిని చూర్ణము చేసి లోహముతో సమముగా స్వీకరింపవలయును. కరక తాడియుసిరిక శొంఠి మిఠాయిములు పిప్పళ్లు వీటింతప్పక తీసికొనవలయును. తక్కినవానిని ప్రకృత్యనుసారముగా గ్రహింపవలయును. జాజికాయ మొదలులవంగము వఱకున్న యకాషధములు ఆయాదోషమును పోగొట్టిస్తాప్తానుసారముగా ఫలమునిచ్చును. జాజికాయ తెల్లలాద్దుగ లోహదోషములను పోగొట్టును. ప్రకృత్యనుసారముగా రెండుమూడు నాలుగు రెట్లు కూడ నేటిని గ్రహింపవచ్చును. ఔషధ మెక్కువై చూర్ణము తక్కువైన లోహమును భర్తీచేయవలయును. ఇట్లు ధాత్వను సారముగా చెప్పనిఫలముల నౌషధుల నూహించుకొనునది.

◀ కాంతాదిలోహమారణవిధులు. ▶

శ్లో. కాంతాదిలోహమారణవిధానసర్వస్వముచ్యతేతావత్, యస్య కృతే తల్లోహం పక్తవ్యం తస్య శుభే దివసే. 52. సమృదంగా రక వాలితనతభూభాగే శివం సమభ్యర్చ్య, వైదికవిధినా హమ్నిం నిధాయ హృత్వాఽఽహూతీ స్తత్ర. 53. ధర్మాత్పిద్యతి సర్వం శ్రేయ స్తద్ధర్మ సిద్ధయేకిమపి, శక్త్యనురూపం దద్యా ద్ద్విజాయ సంతోషిణోగుణినే. 54. సంతోష్య కర్త కారం ప్రసాదపూగాది దానసంమానైః, ఆచౌ తదశ్చ సారం నిర్మల మేకాంతతః కుర్యాత్. 55. తదనుకుతారచ్చిన్న త్రిఫలాగిరికణ్ణికాస్థిసంహారైః, కరికర్ణ చ్ఛదమూలకశ తావరీకేశ రాజా శ్చైః. 56. శాలిం చ మూలక కాశీ మూలప్రావృజ్ఞ భృంగరాజై శ్చ లిప్త్యా దగ్ధవ్యం తత్ దుష్టక్రియలోహకారేణ. 57. చిరజలభావిత నిర్మల శాలాంగారేణ పఠిత ఆచ్ఛాద్య, కుశలాధ్వాపిత భస్మా నపఠత

ముక్తేన పవనేన. 58. వహ్నే ర్భావ్యాజ్వాలా బోధవ్యా జాతుం నైవ కుంచికయా, మృల్లవణ సలిలభాజా కింతు స్వచ్ఛాంబుసంప్లుతయా. 59. ద్రవ్యాంతరసంయోగా త్వాం శక్తిం భేషజాని ముంచంతి, మల ధూలిమ త్వర్వం సర్వత్ర వివర్జయే త్సాత్. 60 సందంశేన గృహీత్వాంతః ప్రజ్వాలితాగ్నిమధ్య ముపసీయ, గలతి యథాయథ మగ్రే తథైవ మృదు వర్జయే నివుణః. 61. తలనిహితోర్ధ్వముఖా జ్ఞు-శలగ్నం త్రిఫలాజలే వినిక్షీప్య, నిర్వాపయేచ్ఛేషం త్రిఫ లాంబు రక్షే చ్చ. 62. యల్లోహం న మృతం త త్పున రపి ప క్తవ్య ముక్తమార్గేణ, య న్న మృతం తథాపి త త్త్యక్తవ్యమ తాహ మేవ తతః. 63. తదను ఘనటాహపాత్రే కాలాయసో ముద్గ రేణ సంచూర్ణ్య, దత్వా బహుశః సలిలం ప్రక్షాళ్యాంగార ముద్భృ త్య. 64. తదయః కేవల మగ్న, శుష్కీకృత్యాథవా తపే పశ్చాత్, తాహశిలాయాః పింష్యా దసితేశ్చ స వా తదప్రాస్తా. 65.

తొలుత కాంతాదిలోహమారణోపాయములను చెప్పుచున్నాము:—లోహమును పాకముచేయవలసిన శుభదినమునందు మట్టినిప్పుగల భూభాగమునకుక్రిందు శివుని పూ జించి వైదికవిధితో అగ్నిని పూజింపవలయును. పిమ్మట ఆహుతులను ప్రేల్చవలయును. ధర్మమువలన సమస్తమును సిద్ధించును. ఆధర్మసిద్ధి కొఱకు అనిర్వాచ్యమగు శ్రేయస్సు వలయును. కావున తమతమశక్తి ననుసరించి సంతోషియును గుణియునగు బ్రాహ్మణు నకు ఈయవలయును. ప్రసాదము పుగములు తాంబూలముమున్నగు వానినిచ్చి శిల్పిని సంతోషపెట్ట వలయును. ఆపిమ్మట లోహమును ఏకాంతముగా నిర్మలమును చేసి గొడ్డలితో నఱకి తెచ్చిన త్రిఫలముః గిరికర్ణికా కీజములు విష్ణుక్రాంత ఆముదపు ఆకు లు వేళ్లు శతావరి గుంటకలగ రాకు చెఱకు వేళ్లు వర్షద్రువులోని గుంటకలగర వీటిరసము తోపూసి లోహమును దగ్గము చేయవలసినది. చిరకాలము నీటిలో భావనచేయఁబడిన బొగ్గులతో నలువైపుల నాచ్ఛాదనముఁజేసి నేర్పుగా నూది నిప్పులో జ్వాలలు వెలు పటికొకరాకుండ స్వచ్ఛముగు నుదకముతోతడిపిన మట్టిలవణము నీళ్లు వీటితో ద్రవ్యాంతర సంయోగమువలన నౌషధులు తమతమశక్తిని వదలిపెట్టును.

◆◆ స్థాలీపాకవిధి. ◆◆

శ్లో. అథ శ్మత్వా యో భాండే దత్వా త్రిఫలాంబుకేష మ న్య ద్వా ప్రథమం స్థాలీపాకం దద్యా ద్ద్రోవక్షయా త్తదను. 66. గజ

కర్ణ పత్రమూల శతావరీ భృంగ కేశరాజరసైః, ప్రాగ్స్వత్థాస్థలీపాకం
కుర్యాత్ప్రత్యేక మేకైకం వా. 67.

శబ్దపాత లోహపాత్రములో త్రిఫలజలములను తక్కిన ద్రవ్యములను చేర్చి
స్థాలీపాకమును చేయవలయును. ఆముదపుఆకులు వేళ్లు శతావరీ గుంటకలగర వీటి ర
సములతో ప్రత్యేకముగా స్థాలీపాకమును చేయవలయును.

◀◀ పుటపాకవిధి. ౭ ▶▶

శ్లో. హస్తప్రమాణవదనం, శ్వభృం హస్తైకఖాతసమమధ్యం,
కృత్వా కటాహనదృశం, తత్ర కరీషం తుషం చ క్షామంచ. 68. అంత
ర్లునతరమధ్యం శుషిరం పరిపూర్య దహనమాయోజ్య, పశ్చాదయస
శ్చూర్ణం శ్శక్త్యంపంకోపమంకుర్యాత్. 69. త్రిఫలాంబుభృంగకేశరశతా
వరీకండమాణసహజరసైః, భల్లతక కరికర్ణ చ్చదమూల పునర్నవాస్య
రసైః. 70. క్షిప్త్యాథ లోహపాత్రే మార్దే వా లోహమార్దపాత్రా
భ్యాం, తుల్యాభ్యాం పృష్ఠే నాచ్ఛా ద్యాంతే రంధ్ర మాలిష్య. 71.
త త్పుటపాత్రం తత్ర శ్వభృజ్వలనే నిధాయ భూయోఽపి, కాష్ఠకరీష
తుషైస్తత్సంచ్ఛా ద్యాహర్షిశం దహే త్వృజ్ఞః. 72. ఏవం నవభి
ర్భేషజరాజైస్తు పచే త్సదైవ పుటపాకం, ప్రత్యేక మేక మేభి ర్మిలి
తైర్వా త్రిచతురా న్వారాన్. 73. ప్రతిపుటనం తత్ప్రింప్యాత్ స్థాలి
పాకం విధాయ తథైవ, తాదృశదినం పింప్యా ద్విగలద్రజసా తు యు
జ్యతే యత్ర. 74. తదయశ్చూర్ణం పిష్టం ఘృష్టం ఘనసూక్ష్మవాససి
శ్శక్త్యం, యది రజసా సదృశం స్యాత్ కేతక్యాస్తస్మితదృద్రం. 75. పుట
నే స్థాలీపాకేఽధికృతపురుషే. స్వభావమనధిగమాత్, కథిత మపి హే
య మాషధ ముచిత ముపాదేయ మన్య దపి. 76.

ఎటుచూచినను మూరెడు వెడల్పు పొడుగు కలుగునట్లు గంగాశమువలె త్రవ్వి
అందు కేడ పొట్టు కట్టెలు లోపల గట్టి రంధ్రమునుచేసి అగ్నిని తగిల్చి లోహచూర్ణ
మును పంకమువలెనూ త్రిఫలములు కురువేరు గుంటకలగర శతావరీ మానికండ గోరిం
ట వీటిరసముతీసి జీడివెత్తులు ఆముదపు ఆకులు వేళ్లు గలిజేరు వీటిరసములనుకూడ తీసి
లోహపాత్ర ములోగాని మట్టివండలోగాని వైచి చుక్కగా మూసి యుంచి నీలుచేసి
దానిని స్వచ్ఛమగు నిష్ఫలలో నునిచి కట్టెలు పొట్టు పిడకలు మున్నగువానితో రాత్రిం

దివసులు పుటపాకమును వైచి పిమ్మట నందలి యొక్కొక్కవస్తువును స్థాలీపాకమును చేసి తెగని రాత్రిపెని నూరి మొగలిరసముతో కలిపి సేవింపవలయును.

❀ లోహపాకామృతసారములు. ❀

శ్లో. అభ్యస్తకర్త నిధిభి ర్బాలకుశాగ్రీయబుద్ధిభి ర్లక్ష్యం, లోహస్య పాక మధునా నాగాజ్జ్వలనశీష్ట మధిదధ్నుః. 77. లోహంకరకూటతా మ్రజకటాహే దృఢమృణ్మయే ప్రణమ్య కేవం, తదయః పచే దచ పలః కాష్ఠేంధనేన వహ్నినా మృదునా. 78. నిక్షిప్య త్రిఫలాజల ముదితం య త్తద్భ్రతం చ దుగ్ధం చ, సంచాల్య తాహమయూయ దర్వ్యా లగ్నం సముత్పాట్య. 79. మృదు మధ్య ఖరభావైః పాక స్త్రీవిధోఽత్ర వక్ష్యతే పుంసాం, పిత్తసమీరణశ్లేష్మ ప్రకృతీనాం మధ్యమస్య సమః. 80. అభ్యస్త క్షదర్విలోహం నుఖదుఃఖస్థలనయోగి మృదుమధ్యం, ఉజ్జితదర్వి ఖరం పరిభావంతే కేచి దాచార్యాః. 81. అన్యే విహీనదార్విప్ర లేప మాఖూత్కరాకృతిం బ్రవతే, మృదుమధ్య మర్ధచూర్ణం సికతాపుం జోపమం తు ఖరం. 82. త్రివిధోఽపి పాక ఈదృక్ సర్వేషాం గుణ కృదేవ నతు విఫలః, ప్రకృతివిషయే చ సూక్ష్మో గుణదోషా జనయతీ త్యల్పం. 83. విజ్ఞాయ పాక మేవం ద్రా గవతార్య ఊతౌ క్షణా నిక్రియ తః, విశ్రామ్య తత్ర లోహేత్రిఫలాదేః ప్రక్షిపే చూర్ణం. 84. యది కర్పూరప్రాప్తిరభవతి తతో విగళితే తదుష్ణత్వే, చూర్ణీకృత మను రూపం ఊపే న్న వా న యది తల్లాభః. 85. పక్వం తదశ్చ సారం సుచిరఘృతస్థిత్యభావిరూక్షత్వే, గోదోహునాదిభాంజే తాహా భాండాభావే సతి సాప్యం. 86. యది తు పరిఘృతిహేతోః ఘృత మీక్షేతాధికం తతోఽన్యస్త్రిన్, భాంజే నిధాయ రక్షే దాభివృష్టయో గో హ్యానేన మహాన్. 87. అయసి విరూక్షీభూతే స్నేహ స్త్రిఫలా ఘృణేన సమ్పాద్యః, ఏత త్తతో గుణోత్తిర మి త్యమునా స్నేహాసీ యం తత్. 88. అత్యంతకఠప్రకృతే ర్భక్షణ మయసోఽమునైవ శం సంతి, కేవల మపీద మశితం జనయ త్యయసో గుణా నిక్రియతః. 89.

చికిత్సావిధి సభ్యసింబికవారలును కుశాగ్ర బుద్ధులు సగువారలగు నైద్యులు నాగా ర్జును సనుశిష్టునిచేతఁ దలవఁబడిన లోకపాక విధిని చెప్పుచున్నాము:—లోహము విత్తలి

రాగి వీటికళాయిలలో గాని మట్టిపాత్రలో గాని లోహమును వేసి ఈశునకు నమస్కరించి కట్టెలతో నన్ని మంటను పెట్టవలయును. అందుపైని చెప్పిన త్రిఫలోదకములు నేయి పాలును చేర్చి లోహపుగరిలెతో కలియబెట్టి గట్టిపడినపిమ్మట నేవించిన పిత్తవాతకఫప్రకృతులగు మనుష్యులకు హితముగ లిగించును. గరిలెకు కఱచికొన్న లోహము మృదువును వేలుపడినది అల్పమును సగును.

ఈరీతిగా మూడువిధములగు పాకములును గుణము నిచ్చును. ఇట్లు పాకమును గుర్తించి దింపికొన్నినిమిషము లుంచి అలోహమునందు త్రిఫలాదిపూర్ణమును కలిపివలెను కర్పూరమును వేయవలసినచో ఆరినపిమ్మట వేయవలయును.

●● రెండవపాకవిధి. ●●

శ్లో. అథవా పక్తవ్యవిధః సంస్కృతకృష్ణాభృకచూర్ణమూదాయ, లాహచతుర్థాంశ సమద్విత్రిచతుఃపంచగుణభాగాన్. 90. ప్రక్షి ప్యాయః ప్రాగ్వత్ పచే దుభాభ్యాం భవే దయో యావత్, తావన్నానానుస్తృతేః స్యా త్త్రిఫలాదిద్రవ్యపరిమాణం. 91. ఇద మాప్యాయిక మిదమతిపిత్తను దిద మేవ కాంతిబలజననం, స్తభ్నాతి తృట్ క్షుధౌ తిత్ పరమ మధికమాత్రయా యుక్తం. 92.

పక్వయోగ్యమునుగా చేసి కృష్ణాభ్రకచూర్ణమును లోహమును రెండుమూడు నాలుగు భాగములును కలిపి పూర్వమువలెనే లోహమును పక్వముచేయవలయును. రెండువిధులను పూర్వమువలెనే పక్వముచేయ అంతపరిమాణముతోనే త్రిఫలాది ద్రవ్యములను గ్రహింపవలయును. ఇయ్యది బలమును కలిగించును; పిత్తమును పోగొట్టును. కాంతిని బలమును కలిగించును, ఎక్కవగా నిచ్చిన ఆకలిదప్పలు నశించును.

●● అభ్యుక్తవిధి. ●●

శ్లో. కృష్ణాభ్రక మేకవపుః వజ్రాఖ్యం చైకపత్రకం కృత్వా, కాష్ఠమయోదూఖలకే చూర్ణం ముసలేన కురీపత. 93. భూయో దృపది చ పిష్టం వాసఃసూక్ష్మావకాశతలగలితం, మండుకపర్ణికాయాః ప్రచురరనే స్థాపయే త్త్రిదిసం. 94. ఉద్ధ్యోతద్రసా దథ పింష్యా ద్దైమం తథాన్యభక్తస్య, అక్షోదాత్యంతాన్లుస్వచ్ఛజలేన ప్రయత్నేన. 95. మండుకపర్ణికాయాః పూర్వం స్వరనేనాలోడనం కుర్యాత్, స్థాలీపాకం పుటనం చాద్యై రపి భృంగరాజాద్యైః. 96. తాలాదివత్త

మధ్యే కృత్యా పిండం నిధాయ భస్మాగ్నా, తావ ద్దహే న్న యావల్లి
 నో నిర్వృత్యతే సుచిరం. 97. నిర్వాపయేచ్చ దుగ్ధే దుగ్ధం ప్రక్షౌల్య
 వారిణా తదను, పిష్ట్యా ఘృప్త్యా వస్త్రేచూర్ణం నిశ్చంద్రికం కుర్యాత్.

కృష్ణాభ్యకమును ఒక శరీరమును గాని వజ్రము నొక ఆకుగా గానిచేసి కొయ్య
 టోటిలో టోకటితో చూర్ణము చేయవలయును. పిష్టుట దానినే బండపైనినూరి వస్త్ర
 కాళితమును చేసి మండూక వర్ణ రసములో 3 దినములు భావన చేసి పిష్టుట హేమంతకు
 వునఁబుట్టిన బియ్యపునీటితో చేర్చి త్రాగవలయును. స్థాలీపాక పుటపాకములను గు
 టకలగ రాసు మున్నగునానితోను మాత్రము చేసి కొలిమిలో బెట్టి లీనమై గిప్పుకనిపించ
 నంతవఱకును దగ్ధము చేయవలయును. పాలలో తడిసి పిష్టుట నీటితో కడిగి నూరి
 చూర్ణమును చేయవలయును.

◀ ఆంధ్ర కపు సమంత్రకమగువిధి. ▶

శ్లో. నానావిధగుక్ శాంత్యై పుష్ట్యై కాంత్యై శివం సమభ్య
 ర్చ్య, సువిశుద్ధేహని పుణ్యే తదమృతమాదాయ లాహాఖ్యం. 99.
 దశకృష్ణల పరిమాణం శక్తివయోభేద మాకలయ్య పునః, ఇద మధి
 కం తదధికతరజయదేన న మాతృమోదకవత్. 100. సమమస్పృణా
 మలసాత్రే లాహే లాహేన మర్దయే ద్దృఢం భూయః, దత్వా మధ్య
 నురూపం తదనుఘృతం యోజయే దధికం. 101. బంధం గృహ్లాతి య
 ధా మధ్యపృథక్త్యేన పంచ మవశింషేత్, ఇద మిహ దుష్టోపకరణ
 మేతద్దృష్టం తు మంత్రేణ. 102. స్వాహంతేన విమర్దో భవతి షడంతే
 న లోహబలరక్షా, సనమస్కారేణ బలి ర్భక్షణ మయసో హామం
 తేన. 103. "ఓం అమృతోద్భవాయ స్వాహా, ఓం అమృతే ప్రాంఘటో ఓం
 నమ శ్చండవజ్రపాణయే, మహాయక్షనేనాధిపతయే, సురగురువిద్యా
 మహాబలాయ స్వాహా, ఓం అమృతే ప్రాం.

అనేకవిధములగు పీడలు శాంతించుటకును, పుట్టి కాంతి గలుగుటకును ముందు
 శివుని బూజించి పవిత్రమగుదినమునందు లోహమును నాయమృతమును పదిరతు
 లు తీసికొని శక్తివయో భేదములను ఎచ్చ తగ్గులను గుర్తించి గట్టిదియును ముఱికిలేని
 దియునగు లోహసాత్రములో మాటిమాటికి చక్కగా మర్చిరవలయును. పిష్టుట తద

నురూపముగా తేనెను ఘృతమునందు చేర్చవలయును. తేనె వేఱుపడక ముద్దయ
 గునట్టులు మర్దన చేయవలయును. దుష్టోపకరణముగు దీనిని మంత్రముతో స్వాహా
 ఘో అనువణ్యమునందుంచి లోహబలమును రక్షింపవలయును. హూంఅతముగల మంత్ర
 ముతోలోహమును తినవలయును. మంత్రము ఓం అమృతోద్భవాయ అమృత ప్రాప్.
 అని.

❁ ఆ భ్రకమును సేవించురీతులు. ❁

శ్లో. జద్ధ్యా తదమృతసారం నీరం వా క్షీర మే వానుపి బేత్,
 కాంతక్రామక మమలం సంచార్య రసం పి బే న్నతు తత్. 104. ఆచ
 మ్య చ తాంబూలం లాభే ఘనసారసహిత ముపయోజ్యం, నాత్పువ
 విష్టో నాత్యతిభాషీ నాతిస్థిత స్తిష్ఠేత్. 105. అత్యంతవాతశీతాతప
 యూనన్ననవేగరోధాదీన్, జహ్యచ్చ దివానిద్రాసహితం చాకాల
 భుక్తం చ. 106. వాతకృతిః పి త్తకృతిః సర్వా స్కట్యుష్ణుతిక్తక కషా
 యూన్, తత్తణవినిశ హేతూన్ మైఘనకోవశ్రమా స్థూరే. 107.
 అశీతం తదయః పశ్చా త్పతితు నవా పాటవం ఛద్వ ప్రధతాం, అర్తి
 ర్భవతి నవాంత్రిం గూజతి భోక్తవ్య మవ్యాజమ్. 108.

ఆయమృతసారమును తినిన తఱువాత పాలనుగాని నీటినిగాని త్రాగవలయును.
 కాంతమును క్రామకమును ఆమలరూపమును అనురసమును త్రాగరాదు. చమనముచేసి
 కర్పూరముతో తాంబూలమును నమలవలయును. ఎక్కువగా కూర్చుండరాదు. అతిగా
 మాటలాడరాదు. గాలి మిక్కిలియును, చలిగాలి ఎండ ప్రయాణము స్నానము వేగము
 నిర్బంధము మున్నగు వానిని వదలిపెట్టవలయును. పగలు నిద్రపోవుట ఆకాలమునందు
 భుజించుటయును మంచిదికాదు. వాతకారకములును తిక్తకారకములునగు కట్వష్ణుతిక్త
 కషాయములను తత్తణమే నాశనమునకు కారణము లగు మైఘనాదికర్షలను సేవించ
 రాదు. లోహసారమును సేవించినప్పటి పడరాదు. కపటమును చేయరాదు. బాధ
 కలుగనిభోజనమును సేవింపవలయును.

❁ ఆ భ్రక సేవనమునకు పథ్యములు. ❁

శ్లో. ప్రథమం పీత్వా దుగ్ధం శాల్యన్నం విశదసిద్ధ మక్లిన్నం,
 ఘృతసంప్లుత మశ్నీయాత్ మాంసై రైవహంగమైః ప్రాయః. 109.
 ఉత్తమ మూపరభూచర విష్కీరమాంసం తథాబ్జ మైణాది, అన్యదిపి
 జలచరాణాం వృథురోమాపేక్షయా జ్యాయః. 110. మాంసాలాభే

మత్స్యా అదోషలా స్థూలసద్గుణా గ్రాహ్యః, మద్గురరోహిత శకులా
 దగ్ధాః పలలా న్ననా గూనాః. 111. శృంగాటక ఫలకేశరు కదళీఫల
 తాల నారికేళాది, అన్య దపి యచ్చ వృష్యం మధురం పనసాదికం
 జ్యాయః. 112. కేజక తాడకరీరాన్ వార్తాకు పటోల ఫల దలసమ
 తాన్, ముద్గమసూరేక్షురసాన్ శంసంతి నిరామిషే ష్వేతాన్. 113.
 శాకం ప్రహేయ మఖిలం స్తోకం రుచయే తు వాస్తుకం దద్యాత్,
 విహితనిషిద్ధా దస్య న్నన్యమకోటిస్థితం విద్యాత్. 114. తప్తకుద్గాను
 పానం ప్రాయ స్సారయతి బద్ధకోష్ఠస్య, అనుపతి మంబు యద్వా కోమ
 లఫలనారి కేశ్య. 115.

మొదలపాలను త్రాగి నిర్మలమును క్షిన్నము నైనవరియన్నమును నేతితో తినవలయు
 ను. పక్షిమాంసములతోను చేర్చుకొనవలయును. ఊషరములు భూచరములు నగు మేక
 ఇఱ్ఱియున్నగు వానిమాంసమును జలచరములలో మత్స్యములకంటె తఱుచు మంచిది.
 మాంసము దొఱకనిచో దోషరహితములు సుత్తమగుణకారకములు నగు మత్స్యముల
 ను గ్రహింపవచ్చును. శృంగాటకఫలము కనేరు కదళీఫలము తాటిపండు కొబ్బరి
 కాయమున్నగు వృష్యపదార్థములను మధురములగు పనసాదులను నేవింపవలయును.
 క్రమకము తాడఫలము అడ్డసరవంకాయ పొట్ల మున్నగు మాంసభక్షకులు కానివారికి
 హితకరములు. విహితనిషిద్ధములకంటె నితరములను మధ్యమములు గా గ్రహింపవలయు
 ను. కాచినపాలను త్రాగినను కోమలమగు నారిలోదకములను త్రాగినను బద్ధకోష్ఠము
 లు నశించును.

అభ్యక్త సేవనమునందు హానినప్పదికీతులు.

శ్లో. యస్య న తథా సరతి సయవక్షారం జలం పిబే తోక్ష్ణం,
 కోష్ఠం త్రిఫలాక్వాధసనాథం క్షారం తతో ఽవ్యధికం. 116. త్రిణి
 దినాని సమం స్యాదహ్ని చతుర్థే తు వర్ధయే త్క్రిమశః, యావ
 చ్చాష్టమ మాసం న వర్ధయే త్సన రితో ఽవ్యధికం. 117. ఆనా రక్తి
 ద్వితయం ద్వితీయవృద్ధా తు రక్తికాత్రితయం, రక్తిపంచకపంచక మత
 ఊర్ధ్వం సర్ధయే న్నియతం. 118. వాత్సరికకల్పపక్షే దినాని యావంతి
 వర్ధతం ప్రథమం, తావంతి వర్షశేషే ప్రతిగోమం హ్రాసయే త్తదయః.
 119. తెష్వప్తమాసకేషు ప్రాతిర్దాషత్రియం సమశ్చీయాత్, సాయం

చ తాప ద మోక్షా మధ్యే మాసద్వయం శేషం. 120. ఏవం తద మృత మశ్నన్ కాంతిం లభతే చిరస్థిరం దేహః సప్తాహత్రయమా త్రాత్ స్వర్గుజ్ఞో హంతి కిం బహునా. 121. ఆర్యాభి రిహ నవత్వ్యా సప్తవిధినాం యథావ దాఖ్యాతం, అనుతివిచర్యయ సంశయశూన్య మనుష్ఠాన ముచసీతం. 122. మునిరచితశాస్త్రపార గత్వా సారం తతికి సముద్ధృత్య, నిబబంధ బంధవానా ముపకృతయే కోఽపిషట్కర్మా. 123. యత్ర తత్రోద్భవం తాహం నిశేషం మారితం యది, త్రిఫలావ్యోష సంయుక్తం భక్షయే ద్వలినాశనం. 124. సామాన్యా ద్ద్విగుణం చౌం డ్రం కలిగోఽష్టగుణ స్తతిః, తస్మా చ్చతుగుణం భద్రం భద్రా ద్వజ్రం సహస్రధా. 125. వజ్రా త్షష్టిగుణః పాండి ద్విరవి ర్గళభి ర్దుణ్డః. తతిః కోటిసహస్రం వా అయస్కాంతం మహాగుణం. 126. రసతి స్తా మ్రం ద్విగుణం తామ్రా త్కృష్ణాభ్రకం ద్విగుణం, పృథ గేవైపాం శు ద్ధి స్తామశుద్ధి స్తతో ద్వివిధా. 127.

అంత ఎక్కువగా బాధకలుగనివారు యవజ్ఞారమును గోరు వెచ్చని వేడినీళ్లను త్రాగవలయును. మూడురోజులు సమానముగా నొవధమును గ్రహించి నాలవదింపు నందు క్రమముగా వృద్ధిసేయవలయును. ఎనిమిది నెలలవఱకు నింతకంటె వృద్ధిసేయ రాదు. తొలుత రెండురత్తులు, పిమ్మట మూడు, అటుతరువాత దినమున కైదురత్తులు సేవింప వలయును. సంవత్సరమంతయును బొప్పధమును సేవింప వలసెనేని ప్రారంభము న నెన్నిరోజులు వృద్ధి జేసిరో చివఱకు అన్నిదినములు లోహమును సంఘటింప వల యును. ఆయెన్ని దినెలలలో ప్రొద్దుట మూడుమాషములును సాయంకాలము మధ్యాహ్న ములందు రెండుమాషములును తినవలెను. ఈరీతిగా నమృతమునుతినినచో కాంతిని స్థిర మగు దేహమును పొందును. ఇరువదియొక్క రోజులు సేవించిన సమస్త గోగులు నశిం చును. ఈయేడు పిఠలను యథావిధిగా 90 ఆర్యావృత్తములతో చెప్పిరి. మతివిపర్య యము సంశయమును లేనియనుష్ఠానమును చేయవలెను. మని రచించిన శాస్త్రముల నంతమువఱకు చనివి అందలిసారము తనబంధువులయుపయోగమున మిత్తమై ఒక బాగ్గిస్తాణుండు ఇట్లు నిర్దించెను.

☞ లోహసేవనమున కనుపానాదులు. ☞

శ్లో. పత్రీకృతస్య గంధకి యోగా ద్యా మారణం తథా లవ ణ్డః, ఆక్తే ధ్వాపిత తామ్రే నిర్గుండీకల్పకంజక నిమగ్నే. 128. యత్పత

తిగైరికాభం తత్పిష్టం చార్థగంధకం తదను, పుటపాకేన విశుద్ధం శు
 ద్ధం స్యా దభి)కం తు పునః. 129. హిలమోచి మూలపిండే క్షిప్తు
 తదను మార్దనంపుటే లిప్తే, తీక్ష్ణం దగ్ధం పిష్ట మమ్మాంభసా సాధు చం
 ద్రికారహితం. 130. రేచితతామ్రేణ రసః స్వల్పశిలాయాం ఘృష్య
 పిండికా కార్యా, ఉత్సేద్య గృహసలిలేన నిర్ధంఢీకక్లేఽస
 కృచ్ఛుకా. ఏత త్పిష్ఠం త్రితయం చూర్ణితతామ్రాద్దితైః సృధ గ్య
 క్తం. 131. పిప్పలి విడంగమరిచైః శ్లక్షణం ద్విత్రిమాసికం భక్ష్యం,
 శూలాష్లు పిత్తశ్వయధు, గ్రహణీయత్త్వాది కుక్షిరోగేషు, రసాయనం
 మహా దేత త్పరిహాసో నియమతో నాత్ర. 132.

ఎచ్చుటెచ్చుటఁబుట్టిన లోహమునైనను నిశ్శేషముగా మరణచేసి త్రిఫలోదక
 ములలో నేవించవలయును. సామాన్యముగా చెండు రెట్లు బెండ్రములు ఎన్నిదిరెట్లు
 కొడిసెపాలిఁతులు నూగు రెట్లు తుంగముపైలు వేయిరెట్లు వజ్రము అరుపది గుణ
 ములు పాండిస రవి పదిరెట్లు ఇంతకంటెను వేయిరెట్లు కాంతమును రసమునకంటె రాసి
 చెండురెట్లును రాసికంటె కృష్ణాభ్రకము చెండురెట్లును ప్రత్యేకముగా శుద్ధిచేసి చేర్ప
 వలయును.

☞ తామ్రయోగము. ☞

శ్లో, తనువత్రీకృతం తామ్రం వైపాలం గంధకం సమం, దత్వా
 చోర్ధ్వ మధో మధ్యే స్థాలికామధ్యసంస్థితం. 134. కృత్వా స్వల్పవిధా
 నేన స్థాలీమధ్యే పిథాయచ, శర్కరాభక్తలేపేన లిప్త్యా సంధిం తదూ
 ర్ధ్వతః. 135. వాలుకాపూరితస్థాల్యాం పితాతాయాం పునస్తథా, సులి
 ప్తాయాం చ యామైకమధో జ్వాలాం ప్రదాపయేత్. 136. తత ఆకృష్ట
 తామ్రస్య మృతస్య త్విహ యోజనా, అథ కర్షం గంధకస్య వహ్నిస్థంబో
 హపాత్రగం. 137. శిలాపుత్రేణ సంమర్ద్య దృశం ఘృష్టం పునఃపునః,
 కృత్వా దేయం మృతం తామ్రం కర్షమానం తతః పునః. 138. రసోఽమ్ల
 మధితః శుద్ధస్తావన్తాత్రః ప్రదీయతే, తత స్తథైవం సమ్మర్ద్య పున రాజ్యం
 ప్రదాపయేత్. 139. అష్టబిందుకమాత్రంచ మర్దయే న్నూచ్ఛితంతథా,
 సర్వం స్యా త్తస్య ఆకృష్ట శిలాపుత్రాదికం దృఢం. 140. సంహృత్వా
 లంబుషరస ప్రసృతేన విలోడితం, పున స్తథైవ వహ్నిస్థ తాహపాత్రే విమ

ర్షయేత్. 141. యావద్రసక్షయం పశ్చాద్దాకృష్య సంప్రపేషితం, అలంబుపరసే నైన గుడకం సుప్రకల్పయేత్. 142. తత్ప్రిండం వస్త్రవిస్తీర్ణం పిండే త్రికటుజే పునః, వసనాంతంతే దత్వా సోట్టలీం కారయేద్బుధః. 143. తత స్తాం సోట్టలీః మాజ్యమగ్నాం కృత్వా విధారితాం, సూత్రేణ డండసంలగ్నాం పాచయే త్కుశలో భిషక్. 144. యదా నిష్పేసతా చాజ్యే పుటితా చ దృఢా భవేత్.

రాగినిశేషులుగచేసిన గంధక సంయోగమునగాని ఉప్పుతో గాని మారణమగును. వానిలి కల్కమును గంజనిపోసి గైరికసమానమగు కాంతిగలదాని నందు మంచి నూరి ఆశ్రము గంధకమునుకలిపి పుటపాకముతో శుద్ధిని చేయవలయును. పిప్పట నభ్రకమును శుద్ధిచేయవలయును. హిలమోచికపువేళ్ల ముద్దలతోనుంచి గుడ్డనుచుట్టి దగ్ధము చేయవలయును. పిప్పట పుల్లనిరసములో నూరినచంద్రికలు నశించును. తఱువాత రేచితమును చేసిన రాగితో చిన్నరాతిపైనినూరి ముద్దచేయవలయును. ఇట్లే మూడునుసిద్ధముచేసి సగముసగము భాగములను కలిపి తామ్రముకంటె వేలపఱుపవలెను. పిప్పళ్లు వాయువిడంగములు మిరియములు వీటినినూరి గండు మూడుమాషము లంత తినిన ఆప్లపిత్తాదులగు నఖిలరోగములు నశించును.

—౧౦ తామ్రభస్మ పుట పాకనవిధి. ౧౧—

శ్లో. తదా పకం త మాకృష్య పంచగుంజా తులాఘృణం. 145. త్రికటు త్రిఫలాచూర్ణం తుల్యం ప్రాతః ప్రయోజయేత్, తక్రం స్యా దనుపానం తు అప్లపిత్తోచ్ఛ్రియే పునః. 146. త్రిఫలైవ సమాదేయా కోష్ణం వారి పిబే దను, సప్తషే దివసే రక్తవృద్ధి స్తామ్రాత్తుమాసకం. 147. యావత్ప్రయోగ శ్చ తదై వాపకర్షః పునర్భవేత్. యోగోఽయం గ్రహణీయత్కు పిత్తశూలాప్ల పిత్తహః. 148. రసాయనం చై తదిష్టం గుడకీలాదినాశనం, సచాత్ర పఠిహారో స్తి విహారాహారకర్షణి.

నేపాల తామ్రమును తేషులుగాచేసి సమముగా గంధకమును తెచ్చిస్తాళికి క్రిందను మీదను నమమనుంచి చుక్కెర కన్నమును నూరి శేషనచేసి పిప్పట ఇనుకను పూరించి ఒకజామువఱకు తగలఁబెట్టవలయును. పిప్పట మారణము చేసిన తామ్రమును కలుపవలయును. పిప్పట మృతమైన తామ్రమునందు ఒకతులము గంధకమువైచి రాతితోనూరి మరల మృతతామ్రమును చేర్పవలయును. పుల్లని రసములో మఱించిన రసమునుకూడ నంటే చేర్పవలయును. పిప్పట ఆట్లే మర్దనచేసి నేత్రనికలిపి ఎన్నిదిద్దిదువుల

మాత్రమే చేర్చి మర్దన చేయవలయును. పిమ్మట తీసి గట్టిరాతితో నూరి 2 పలములు లజ్జా వంతిరసమును పోసి కలిపి పెట్టవలయును. ద్రవములేకుండుంతవఱకు లజ్జావంతిరసమును పోయుచు మాత్రమే కట్టి గుడ్డలోనుంచి త్రిఫలములపిండములోనుంచి పొట్లము కట్టి నేతితో తరిగి నూత్రమూలమున దండముపైనుంచి పక్వము చేయవలయును.

—● తామ్రసేవనము. ●—

శ్లో. హేమాద్వ్యాపి సూర్యసంతప్తాః స్రవంతి గిరిధాతవః,
జతాభం మృదుమృతాన్నచ్చం యస్తలం త చ్చిలాజతు. 150.
అనమ్లం చాకషాయం చ కటుపాకి శిలాజతు, నాత్యుష్ణశీతం ధాతుభ్య
శ్చతుర్భ్యస్తస్య సంభవః. 151. హేమ్నోఽథ రజతా త్తామ్రా ద్వరం
కృష్ణాయనా దపి, మధురిం చ సతిక్తం చ జవాపుష్పవిభం చ యత్.
152. విపాకే కటుతిక్తం చ తత్సునర్ణస్య నిస్సృవం, రాజితం కటుకం
శ్వేతం స్వాదు శీతం విచ్యతే. 153. తామ్రా ద్యుష్ణాణకంఠాభం
త్క్ష్ణోష్ణం పచ్యతే కటు, యత్తు గుగ్గులుసంకాశం తిక్తకం లవణాన్వి
తం. 154. విపాకే కటుశీతం చ సర్వశ్రేష్ఠం తదాయనం, గోమూత్ర
గంధః సర్వేషాం సర్వకర్తృణు యాగికః. 155. రసాయనప్రయోగేషు
పశ్చిమం తు విశిష్యతే.

పక్వమైనపిమ్మట తీసి విడురతులజౌషధమును సమముగా నేతని శొంతి మిరియములు పిప్పళ్లు త్రిఫలములు చూర్ణముచేసి కలిపి ప్రాతఃకాలమునందు నేవించుచుండవలెను. ఆమ్లసిత్తాధిక్యమునందు మజ్జిగను అనుపానముచేసి శొనవలయును. త్రిఫలములను సమానముగా చేర్చి కొంచెము వెచ్చ జేసి త్రాగవలయును. విడవనోజున రక్తిని వృద్ధిచేయవలయును. ఇయ్యది గ్రహణి మున్నగు గోగములను పోగొట్టును.

—● శిలాజతు భిన్నాదులు. ●—

శ్లో. యథాక్రమం వాతపిత్తే శ్లేష్మపిత్తే కఫే త్రిషు. 156. విశే
షేణ ప్రశస్యంతే మలా హేమాదిధాతుజాః, తాహికిట్టాయతే వపశ్చా
విధూమం దహ్యతేఽంభసి. 157. తృణాత్యగ్రే కృతం సర్వ మధోగలతి
తంతువత్, మలినం య ద్భవే త్తచ్చ ఊలయే త్కేవలాంభనా. 158.
రాహపాత్రేషు విధినా ఊర్ధ్వభూతం చ సంహరేత్, వాతపిత్తకఫమై
స్తు నిర్యూహైస్త త్సుభావితం. 159. వీర్యోత్కర్షం పరం యాతి

సర్వై శక్తైకశోఽపివా, ప్రక్షిప్యోద్ధృతమావానం పున స్త త్ప్రక్షిపే
 ద్రనే. 160. కోష్ఠే సప్తాహ మేతేనవిధినా తస్య భావనా, తుల్యం గిరి
 జేన జలే చతుర్గుణే భావనాపథం క్వాధ్యం, తతః క్వాథే పాదాంశే
 పూతోష్ణే ప్రక్షిపే ద్గిరిజం, తత్సమరసతాం యాతం సంశుష్కం ప్రక్షి
 పే ద్రనే భూయః. 161.

హేమాదులగు గిరిధాతువులు సూర్యసంతాపమువలన మృదువుగా స్వచ్ఛము
 గా లక్కవలెకలుగును. అదియే శిలాజతు వలబడును. పులుపులేకను రసాయము లేక
 ను కటుపాకము గలిగి వేడిగను చల్లగనుండక నాలుగు ధాతువులవలన శిలాజతు పు
 ట్టుచున్నది. బంగారము వెండి రాగి యినుము వీటినుండి స్రవించినదిశ్రేష్ఠము. వెండి
 వలనఁబుట్టిన శిలాజతు తెల్లగానుండును. పక్వముచేసిన స్వాదుగను శీతలముగనుండును.
 తామ్రజనుగునది నుయూరకంఠమువలె కాంతిగలిగి కొంచెము వెచ్చగానుండును.
 గుగ్గిలమువలె నుండునది లోహజము. అన్నిశిలాజతులలోను గోమూత్రమువంటి వా
 ననయుండును. సమస్తకర్షణదురు చేర్పడగియుండును.

◀ శిలాజతు భస్మము సేవించుటవలని ఫలము. ▶

శ్లో. పూర్వోక్తేన విధానేన బ్రాహ్మే శుశ్చర్షి కృతై స్సహ, తత్ప్రీ
 తం పయసా దద్యా ద్దీర్ఘ మాయుః సుఖాన్వితం. 162. జరావ్యాధిప్ర
 శమనం దేహాదార్థ్యకరం పరం, మేధాస్త్పతికరం ధన్యం క్షీరాశీ త
 త్ప్రయోజయేత్. 163. ప్రయోగః సప్తసప్తాహస్త్రయశ్చైక శ్చ సప్త
 కః, నిర్దిష్ట త్త్రివిధ స్తస్య పురో మధ్యో వర స్తథా. 164. మాత్రాసలం
 త్వర్ధపలం న్యా త్కర్షం తు కసీయసీ, శిలాజతుప్రయోగేషు విదాహీని
 గురూణి చ. 165. పర్జయే త్వర్షకాలం చ కులుతా న్పరివర్జయేత్,
 పయాంసి శుక్తాని గసాః సయాపా స్తోయం సమూత్రం వివిధాః
 కషాయాః, ఆలోడనార్థే గిరిజస్య శస్తా స్తే తే ప్రయోజ్యాః ప్రసమీ
 త్స్య కార్యం. 166.

పూర్వోక్తవిధానములతో చూర్ణముచేసి పాలతోసేవించిన ఆయుష్యమును అభి
 వృద్ధిసేయును. ముసలితనమునుపోగొట్టును. మేధాస్త్పతులను వృద్ధిసేయును. దీనిని ఏడు
 సప్తాహములును మూడుసప్తాహములును, ఒక సప్తాహమును సేవించిన ఉత్తమమధ్య
 మాధమము లనఁబడుదురు. నాలుగుతులములు ఉత్తమమగును. రెండుతులములు మధ్య
 మము, ఒకతులముది అధమమునగును, శిలాజతును సేవించునప్పుడు బాహకారకము

లును గురుపదార్థములును వర్ణింపవలయును. పాలు శుక్రము గంజిరసము యాషము నీరు గోమూత్రము అనేకవిధములగు కషాయములును అలోడనార్థమై యుత్తమములగును.

◀◀ శిలాజితూద్భవములగు శిలాగుటికలు. ▶▶

శ్లో. చరకోక్తశిలాజతునో విధానం సోపస్కరం హ్యేతత్, కాశేతు రవితాసాఢ్యే కృష్ణాయసజం శిలాజతుప్రవరం. 168. త్రిఫలారససంయుక్తం త్య్రహ శ్చ శుష్కం పునః శుష్కం, దశమూలస్య చ గుడూచ్యా రసే బలాయా స్తదా పటోలస్య. 169. మధుకరస్సై ర్గోమూత్రే త్య్రహం త్య్రహం భావయే త్క్రిమశః, ఏకాహం క్షీరేణ తు త చ్చ పున రాస్థవయే చ్చుష్కం. 170. సప్తాహం భావ్యం స్యా త్కౌఠే నైషాం యథాలాభం, కాకోల్యో ద్వే మేదే విదారియు గ్గుం శతావరీ ద్రాక్షా. 171. ఋద్ధియుగ్ర భవీరా ముండితికా జీరకేంశు మత్యో చ, రాస్థాపుష్కరచిత్రకదంతీభకణాకలింగచవ్యాబ్దాః. 172. కటుకాశృంగీ పాతా ఏతాని పలూశికాని కార్యాణి, అద్రోణే సాధితానాం రసేన పాదాంశికేన భావ్యాని. 173. గిరిజ స్యైవం భావితశుద్ధస్య సలాని దశ షట్చ, ద్విపలం చ విశ్వధాత్రీ మాగధికాయా శ్చ మరీచానాం. 174. చూర్ణం పలం విదార్యా స్తాలీసపలాని చత్వారి, షోడశశితాపలాని దత్వారి ఘృతస్య మాక్షిక స్యాష్టే. 175. తిలతైలస్య ద్విపలం చూర్ణార్థపలాని పంచానాం, త్వక్ క్షీరీపత్ర త్వక్ నాగైలానాం చ మిశ్రయిత్వా తు. 176. గిరిజస్య షోడశవలై ర్గుడికాః కార్యా స్తతోఽక్షసమాః, తాః శుష్కా నవకుంభే జాతీపుష్పాధివాసితే స్థాప్యః, తాసా మేకా కాలే భక్ష్యా పేయాపి వా సతతం. 177.

చరకమునందు చెప్పబడిన శిలాజిత్తుయొక్క విధానమిట్లు:—నూర్యనివేదేమిగల కాలములో కృష్ణాయసమువలన బుట్టిన శిలాజిత్తు శ్రేష్ఠమైనది. త్రిఫలారసముతో చేర్చి మూడురోజు లెండించి దశమూలములు తిప్పతీగ ముత్తువపులగును. చేపొక్క పీటి రసముతో మఱల నెండించి మధుకరసము గోమూత్రములలో మూడేసి రోజులును పాలలో నొకరోజును భావనచేసి ఎండిన పిమ్మట ఏమరోజులు కషాయముతో భావన చేయవలయును. రెండు విధములగు కాకోలులు మేదలు విదారీలు పిల్లపీచర ద్రాక్ష ఋద్ధి ఋషభము జీలకఱ్ఱ బ్రాహ్మిసాలపర్ణి సన్నరాస్థ పుష్కరమూలము దంతీపృష్ణ

కోస్తు చవ్యము తుంగమునైలు కటుకగోహిణి విపబాద్ది ఇయ్యదిఒక్కొక్కపలము చేర్చి కొని ఒకదోళము నీటిలో టక్వముఁజేసి నాల్గవపాలు మిగులగా దించి భావన చేసి కుద్దిచేసి శిలాజిత్తు 18 పలములు శొంఠి ఉసిరిక పిప్పళ్లు మిరియములు గంఠేసి పలములు విచారిగంద ఒకపలము తాడిశపత్రి 4 పలములు చక్కెర 16 పలములు నేయి 4 పలములు తేనె 8 పలములు తిలతైలము 2 పలములు వీటిని చూర్ణము అరచలము కలిపి మాత్రలను కట్టి ఎఱించి జాజిఫూలతో వాసించి నేపించుట మంచిది.

శివాగుటికానేపనాధి. ౭

శ్లో. క్షీరరసదాడిమరసాః సురానవం మధు చ శిశిరతోయాని, ఆలోడనాని తాసా మనుపానే వా ప్రశస్యంతే. 178. జీర్ణే లఘున్న పయో జాంగలినిర్యూహాయూషభోజీ స్యాత్, సప్తాహం యావ దతా పరం భవే తో౨పి సామాన్యః. 179. భుక్త్వాపి భక్షితేయం యన్మ చ్చయా నావసో ధ్యయం కించిత్, నిరుపద్రవాప్రయుక్తా సుకుమారైః కామిభి శ్చైవ. 180. సంవత్సరప్రయుక్తా హం త్వేషా వాతిశో ణితం ప్రబలం, బహువార్షిక మపి గాఢం యత్యైణం చాఢ్యవాలం చ. 181. జ్వరయోని శుక్రదోషస్థిఘోషాండు గ్రహణీరోగాన్, బ్రష్మ మివగుల్తపీనస హిక్మా కాసారుచిశ్వాసాన్. 182. జఠరం శ్విత్తం కుష్ఠం పాండ్యం కైట్యం మదం క్షయం శోషం, ఉన్నాదాపస్తారా వననాక్షిశి రోగదా స్పర్వాన్. 183. ఆనాహ మతీసారం సాస్పగ్ధరం కామలాప్ర మేహం శ్చ, యక్ష్మదర్బదాని విద్రధిం భగందరం రక్తపి త్తం చ. 184. అతికార్య మతిస్థాల్యం స్వేద మథశ్లేషదం చ వినిహంతి, దంస్త్యావిమం సమాళం గరాణి చ బహుప్రకారాణి. 185. మంత్రోషధియోగాదీన విప్రయుతా న్భృతికా న్భావాన్, పాపాలత్యాయ చేయం శమయే ధ్మడి కా శివా నామ్న. 186. బల్యా వృష్యా ధన్యా కాంతియశఃప్రబాకరి చేయం, దద్యా స్మృతివల్లభతాం జయం వివాదే ముఖిస్థా చ. 187. శ్రీమా స్పృకృష్టమేధః స్మృతిబుద్ధిబలాన్వితో౨తులశరీరః, పుష్ట్యాజోవ ర్ణేంద్రియతేజోబలసంపదాదిసదుపేతః. 188. వలివలితరోగ రహితో జీవే చ్ఛందాం శతద్వయం పురుషః, సంవత్సరప్రయోగా ద్వాభ్యాం శతాని చత్వారి. 189. సర్వామయజి త్కృణితం ముసిగణాభక్త్యం రసా

య నరహాస్యం, సముద్యభూ వామృతమంధనోఽఘః స్వేదః శిలాభ్యోఽ
 మృతవద్ధిరేః ప్రాక్. 190. యో మందర స్వాత్స్యభువా హితాయ
 స్వస్తశ్చైలేషు శిలాజరూపీ, శివాగుడికేతి రసాయన ముక్తం గిరీశే
 న గణపతయే. 191. శివవదనవినిర్గతా యస్తా న్నామ్నా తస్తా చ్చివా
 గుడికే తి.

పాలు దానిమ్మరసము సురాసవము మధువు శిరోదకములు వీటి కలలోడనములు
 గాని అనుపానములు గాని యుత్తమములు. అడవిజంతువుల మాంసమును తి నెడివాడు
 జీర్ణమైన పిమ్మట లఘ్వున్నమును పాలను త్రాగవలయును. ఇట్లేడుగో జాలు గడచిన్
 పిమ్మట నదియును సామాన్యముగానే భుజింపవలయును. భుజించి దీనిని భక్షించినను య
 దృచ్ఛావశముననైన భయమును కలిగింపదు. మనుష్యులును కానుకులును దీనిని ప్ర
 యోగించిన నేయిపద్రవములు సుండవు. ఒక సంవత్సరము దీనిని నేవించినచో ప్రబ
 లములగు వాతకోణితములు హరించును. అనేక సంవత్సరములనుండి వచ్చిన క్షయ
 గోగమును ఆఘోవాతమును పోగొట్టును. జ్వరములును యోనిదోషములును శుక్ర
 దోషములును స్త్రీహోగములును మూలగోగములును పాండుగోగములును గ్రహణ
 లును బ్రభ్రములును వమి గుల్మములును పీనస ఎక్కిళ్లు కాసశ్వాస ఆరుచి కష్టము బొల్లి
 పొడ నపుంసకత్వము మదము క్షయ వాపు పిచ్చి యపసారము వదననేత్రశిరోగోగము
 లును ఆనాహమును అతిసారమును అస్పృగ్దమును కామెల ప్రమేహములు యకృత్తు
 ఆర్బుదమును విద్రధియును భగందరము రక్తపిత্তము మిక్కిలి కృశించుట ఊణుట చెమ్మ
 టు శ్లీపదము మున్నగునవి నశించును. దంష్ట్రాశయములను బహుప్రకారములగు విషము
 లను మంత్రోపధాది ప్రయోగములను వియతములగు భూతగోగములను పాపము ఆ
 భాగ్యములను శివయను నీగుటిక శమింపజేయును. బలకరమును వృష్యమును ధన్యమును
 కాంతిని కీర్తిని సంతానమును ఇచ్చునట్టిదీగుటిక. వివాదకాలమున ముఖస్థము చేసికొనిన
 జయమునిచ్చును. దీనినినేవించినవాడు శ్రీమంతుఁడై ప్రకృష్టమేధాసంపన్నుఁడై స్పృశీ
 బుద్ధిబలాన్వితుఁడై నిరుపమానమగు శరీరముగలిగి పుష్టితేజస్సు కాంతి ఇంద్రియబల
 ము మున్నగు సంపదలు గలవాడై వలీపలితములు లేక 200 వర్షములు జీవించును. ఒక
 సంవత్సరము నేవించినంత మాత్రానను రెండుసంవత్సరములు నేవించిన 400 వందలం
 డ్లు జీవించును. సమస్తగోగములను జయించును. మునిగజములు నేవింపదగిన రహ
 స్యపు రసాయనమని చెప్పబడినది.

తొలుత సముద్రమధనకాలమునందు మంధరపర్వతమునుండి చెమ్మట పుట్టెను.
 దానిని బ్రహ్మగారు లోకకల్యాణమునకై కొండలలో శిలాజిత్తురూపముగానుంచెను.

ఈశివాగుటికయసురసాయనమును ఈశ్వరుండుగణపతికి చెప్పెను. శివునివలన నుక్తమయ్యెను కావున నిది శివాగుటిక యనఁబడెను. ఇయ్యది శైవసిద్ధాంతమునందు చెప్పుబడియెను.

అమృతభల్లాతకీ. ౨

శ్లో. సుపక్ష్విభల్లాతఫలాని సమ్యగ్ద్విధా విదా ర్యాధకనమ్మితాని. 192. విపాచ్య తోయేన చతుర్గుణేన చతురశ్శేషే వ్యవసీయతాని, పునః పచే త్క్రీరచతుర్గుణేన శ్చుతాంశయుక్తేన ఘనం యథాస్యాత్. 193. శీతోపలాషోడశభిః పల్లెస్తు విమిశ్శ్రీ పంస్థాప్య దినాని సప్త, తతః ప్రయోజ్యాగ్ని బలేన మాత్రాం జయే ద్ధుడాత్థా నఖిలాన్వికారాన్. 194. కచా న్సుశీలా స్థనకుంచితాగ్రాన్ సుచర్ణపుష్టిం సుకుమారతాం చ, జపం హయానాం చ మతంగజం బలం స్వరం మయూరస్య హతాశదీప్తిం. 195. స్త్రీవల్లభత్వం లభతే ప్రజాం చ నీరోగమబ్ధవృశతాని చాయుః, న చాన్నపానే పరిహార్య మస్తి నచాతపే చాధ్యని మైదనే చ. 196. ప్రయోగకాలే సకలమయానాం రాజాహ్యాయం సగ్విరసాయనానాం. భల్లాతకశుద్ధిరిహ ప్రాగిష్టచూర్ణగుండనాత్, శ్చుతా చ్చతుర్గుణం క్షీరం ఘృతస్య ప్రస్థ ఇవ్యతే. 197.

చక్కగా పక్వములైన జీడివిత్తనములను రెండుగాచీల్చి ఒక ఆఢకమును నాలుగు రెట్లనీటిలో పక్వముచేసి నాల్గవపాలు మిగిలియుండగా దించి నాల్గురెట్లు పాలను కలిపి మఱల పక్వముచేయవలయును. ఇట్లు గట్టిపడునంతివఱకును చేసి పిమ్మట 16 పలముల చక్కెరను కలిపి ఏడురోజు జపంచవలయును. పిమ్మట అగ్ని బలానుసారము గ మాత్రల నుపయోగింపవలయును. ఇయ్యది గుదరోగములను సంపూర్ణముగా పోగొట్టును, వెంట్రుకలను నల్లగాను నన్నని యగ్రములు గల సానిగను చేయును, గరుడునిలా గంటిమాపును సుకుమారతమ ఇచ్చును. గుఱ్ఱమువంటి వేగమును ఏనుగుల వంటిబలమును నెమలివంటి స్వరమును అగ్నివంటి తేజమును స్త్రీవల్లభత్వమును మంచి సంతానము నిచ్చి నీరోగముగా రెండునూర్చయెండ్లయూయువు నొనగను. అన్నపానములలో పరిహరింపఁదగిన వేడియును లేదు. ఎండ, దారి, మైథునములు పరిహరింపవలసరములేదు. ప్రయోగ కాలమునందు అన్నిరోగములకును న్యేచ్ఛగాదీనిని వాడవచ్చును. సమస్తరసాయనములలో నిది శ్రేష్ఠమైనది. జీడివిత్తులను శుద్ధిచేయుటలో పూర్వము చెప్పినచొప్పున వాంఛితముగు చూర్ణగుండనముతో చేయవలయును. నేతికంటె నాలుగు రెట్లుపాలును 18 పలముల నేతిని గ్రహింపవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తముండు రసాయనాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౩౩. వృష్యాధికారము.

❁ వాచీక రణోపాయములు. ❁

శ్లో. విప్వలీలవణోపేతౌ బస్తాండా క్షీరసర్పిమా, సాధితౌ భక్ష
 యే ద్యస్తు స గచ్ఛే శ్చృమదాశతం. 1. బస్తాండసిద్ధే పయసి సాధితా
 సనకృత్తిలాన్, యః ఖాధే త్స సరో గచ్ఛే త్త్రిణాం శత మపూర్వ
 పత్. 2. చూర్ణం విదార్యాః సుకృతం స్వరసే నైవ భావితం, సర్పిః
 క్షీరయుతం లీఢ్వా శతం గచ్ఛే ద్వరాంగనాః. 3. ఏవ మామలకం
 చూర్ణం స్వరసే నైవ భావితం, శర్కరామధుసర్పిర్భి గ్యుక్తం లీఢ్వా
 పయః పిబేత్. 4. ఏతే నాశీతివర్షోఽపి యువేవ పరిహృష్యతే, విదారీ
 కందకల్కం తు ఘృతేన పయసా నరః. 5. ఉమృబరసమం ఖాద స్వప్ర
 ణ్ణోఽపి తరుణాయతే, స్వయంగుప్తాగోక్షురయో ర్భీజచూర్ణం సశర్క
 రం. 6. ధారోష్ణేన నరః పీత్వా పయసా స క్షయం వ్రజేత్, ఉ
 చ్చటాచూర్ణ మప్యేవం క్షీరే ణోత్తమ ముచ్యతే. 7. శతా
 వర్యుచ్చటాచూర్ణం పేయ మేవం సుఖార్దినా, కర్షం మధుకచూర్ణస్య
 ఘృతక్షౌద్ర సమస్వీతం. 8. పయోనువానం యో లిహ్య న్నిత్యవేగః స
 నా భవేత్, గోక్షురకః క్షురకః శతిమూలీ వానరినాగబలాతిబలా చ.
 9. చూర్ణ మిదం పయసా నిశి పేయం యచ్య గృహే ప్రమదాశత
 మస్తి.

మేకఅండములను పాలు నేయి వీటితో సిద్ధము చేసి పిప్పళ్లు లవణము కలిపి
 తినినచో నూర్పురుయవతులతో భోగింపగలవాండగును. మేకఅండములతో సిద్ధము
 చేసిన పాలలో ననేకమార్లు తిలలను పక్వముచేసి తినినచో కొంతవనివలె ప్రమ
 దాశతము ననుభవింపఁగలుగును. విదారీకందను చూర్ణముచేసి దానిరసముతోనే
 భావనచేసి పాలలో కలిపి నాకిన త్రిశతము సువభోగింప గలుగును. ఇట్లే
 యుసిరికకాయలను చూర్ణముచేసి యుసిరికరసముతో భావనచేసి కండచక్కెర
 తేనె నేయి కలిపి నేవించి పాలనుత్రాగఁలయును. దీనిని చేసిన ఎనుబదియేండ్లవృద్ధులను
 యువకునివలె సంభోగింపగలుగును. విదారీకందకల్కమును నేతితో పాలలో ఒకపల
 మంతినిన వృద్ధుఁడును యువకునివలె నగును. దురదగొండి పల్లెరువీటిచూర్ణములూ కం
 డచక్కెరను కలిపి ధారోష్ణములగు పాలతో త్రాగిన క్షయరోగములు నశించును. ఈ

ముపయోగేన జరాం హంతి రుజా మపి. 19. వలీపలితఖాలిత్యమే హాపాండ్వాద్యపీనసాన్, హం త్యష్టాదశ కుసాని యథాష్టా వువరాణి చ. 20. భగందరం మూత్రకృచ్ఛ్చిం గృధ్రసీం సహలీమకం, క్షయం చైవ మహాశ్వాసా స్పంచ కాసా న్సుదారుణాన్. 21. అశీతిం హితజా న్రోగాం శ్చత్వారింశ చ్చపై త్తికాన్, వింశతిం శ్లేష్మికాం శ్చైవ సంస్మష్టా న్నాన్ని పాలికాన్. సర్వా నరోగదాకా హంత్తి వృక్ష మింద్రాశనిర్యథా. 22. సకాంచనాభోమృగరాజవిక్రమ స్తురంగమం చాఽప్యనుయాతి వేగతః, స్త్రీణాం శతం గచ్ఛతి సోఽతిరేకం ప్రకృష్టదృష్టి శ్చ యథా విహంగః. 23. పుత్రా స్సంజనయే ద్వీరా న్నరసింహనిభాం స్తథా, నారసింహమిదం చూర్ణం సర్వరోగహరం సృణాం. 24. వారాహీకంద సంగ స్తు చర్తకారాలుకో మతః, పశ్చిమే ఘృష్టిశబ్దాభ్యో వరాహేలా లోమవా నివ. 25.

శతావరి 16 పలములు, పల్లెరు 16 పలములు, వారాహీకంద 20 పలములు, తిప్పతీగె 25 పలములు, జీడివిత్తులు, రీ2 పలములు చిత్రమాలము 10 పలములు శుద్ధి చేసిన దియు, చూర్ణము 16 పలములు, త్రికటుకములు 8 పలములు, చక్కెర 70 పలములు, తేనె శర్కరలో సగము, తేనెలోసగము నేయి, శతావరితో సమముగా పిల్లపీచర వీటి నొకటి గాకలసి చూర్ణము చేసి స్నిగ్ధభాండములో స్థాపన చేసియుంచి అర్ధపలముచొప్పున తిని మవోవాంఛితరీతిని భోజనమును చేయవలయును. ఒక నెలనేవించినచో వృద్ధత్వము వీడలును నశించును. తలనెఱియుట ఖాలిత్యము మేహము పాండువు పీనస అష్టాదశకు వృలు అష్టోదరములు భగందరము మూత్రకృచ్ఛ్చియు గృధ్రసి హలీమకము క్షయ మహాశ్వాసములు కాసరోగము లుదును అశీచివాతరోగములును నలువదిపై త్తికరో గములును వింశతిశ్లేష్మములును సంకరములగు సన్ని పాతములును సమ స్తములగు మూలరో గములను పిడుగు చెట్లనువలె నశింపజేయును. దీనిని నేవించువాడు సింహవిక్రమముగల వాడుగను ధర్మ తేజము గలవాడుగను శేగవిషయమున తురంగమునుగూడ మించెడి వాడు నగును. గరుడునివలె తీక్షణదృష్టిగలవాడుగను స్త్రీశతముతో భోగింపగల వాడుగ నగును. సరసింహునితో తుల్యులగు కొమరులను పుట్టింపగలుగును. ఇయ్యది సమ స్తరోగములను హరించునట్టిది. వృసింహచూర్ణము. వారాహీకందతో గలిపి నేవించు వాడు పశ్చిమవయస్సులో దృఢుగును.

◀ గోధూమాద్యచూర్ణము. ▶

శ్లో. గోధూమాచ్య పలశతం నిఃక్వాధ్య సలిలాథకే, పాదావ శేషపూతే చ ద్రవ్యాణీమాని దాపయేత్. 26. గోధూమం యుం జాతఫలం మాషద్రాక్షాపరూషకం, కాకోలి క్షీరకాకోలి జీవంతీ సశ తావరీ. 27. అశ్వగంధా సఖర్జురా మఘకం త్యూషణం సితా, భ ల్లాతకమాప్తగుప్తా నమభాగాని కారయేత్. 28. శుత్రప్రస్థం సచే దే కం క్షీరం దత్త్వా చతుర్గణం, మృద్వగ్నినా చ సిద్ధే చ ద్రవ్యాణ్యేతా ని నిక్షిపేత్. 29. త్వగేలంపిప్పలీధాన్యకర్పూరం నాగకేసరం, య థాలాభం వినిక్షిప్య సితాక్షౌ ద్రపలాష్టకం. 30. శక్త్యేక్షుదండే నాలో ద్య విధివ ద్వినియోజయేత్, శాల్వోదనేన భుంజీత పిబే న్నాంసరసేన వా. 31. కేవలస్య పిబే దస్య పలమాత్రాం ప్రమాణతః, న తస్య లింగ శైధిల్యం నచ శుక్రక్షయో భవేత్. 32. బల్యం పరం వాతహరం శు క్రసంజననం పరం, మూత్రకృచ్ఛ్చిప్రశమనం వృద్ధానాం చాఽపి శస్యతే. 33. పలద్వయం త దక్షిణయా ద్వశరాత్ర మతందితః, స్త్రీణాం శతం చ భజతే వీత్వా చానుపిబే శ్చయః. 34. అశ్వీభ్యాం నిర్మితం చైత ద్గోధూమాద్యం రసాయనం, జలద్రోణే తు గోధూమ క్వాథే తచ్ఛేష మాథకం. 35. యుంజాతకస్య స్థానే తు తద్గణం తా లమస్తకం, కల్కద్రవ్యసమం మానం త్వగావేః సాహచర్యతః. 36.

గోధుమలు నూరుపలములు ఒక ఆఢకపు నీటిలో పక్వముచేసి నాలవ పాలు మిగిలియుండగా నీ క్రింది ద్రవ్యములను చేర్చవలయును. తవక్షీరి యుంజాతకము మిను ములు ద్రాక్ష కాకోలి క్షీరకాకోలి జీవంతి పిల్లక్వీచర పెన్నేరు ఖర్జూరము మఘకము త్రి కటుకములు సిఠజీడిగింజలు దురదగొండి వీటిని సమభాగములను చేసి వేయవలయును. ఒక ప్రస్థమునేటిని నాబుగుకెట్లు పాలను అందు కలిపి సన్ననిసెగను సిద్ధముచేసి పిష్టట నీ క్రింది ద్రవ్యములను వేయవలయును. అవంగపుపట్ట ఏలకులు పిప్పళ్లు ధనియములు కర్పూరము నాగకేసరములు వీటిని దొరకింకవఱకు వైచి చక్కెర డ్రోసెరి పలము లువైచి ఇత్తుండముతో ఆలోడనచేసి యధావిధిగా ప్రయోగింపవలయును. శాలి తండులముల అన్నమునుగాని మాంసరసమునుగాని నేవింపవలయును. ఒక పలము మాత్ర ము నేవింపవలయును. లింగము శిథిలముగాదు. వీర్యముజాఱదు. బలమును వృద్ధిసేయును. చాతమును హరించును. వీర్యమును కలిగించును. మూత్రకృచ్ఛిములను పోగొట్టును.

2 పలములు తినిన వృద్ధులకును మంచిది. సావధానులై పదిరాత్రులనఱకు పాలను త్రాగు చుండిన శ్రీశతమును భోగింపగలదు. ఈరసాయనమును ఆశ్వినినూమారులు రచించిరి. ద్రోణపుకసాయములో ఆధికమును మిగుల్వలయును. యంజాతకమునకు బదులు తాడ మస్తకమును చేర్వలయును.

శతావరీఘ్నతము. ౧౭

శ్లో. ఘృతం శతావరీగర్భం క్షీరే దశగుణే పచేత్, శర్కరాపి పులీక్షాద్రయం క్తం తద్వృష్య ముచ్యతే. 37.

పదిరెట్లసాలలో శతావరికల్కమును వైచి ఘృతమునుపక్వముచేసి పిద్దుట కం దచక్కెర పిప్పళ్లు తేనె కలిపి త్రాగినచో వీర్యవృద్ధి యగును.

గుడకూష్మాండకము. ౧౮

శ్లో. కూష్మాండకా త్వలశతం సుస్విన్నం నిష్కులీకృతం, ప్రస్థం ఘృతస్య తైలస్య తస్మిం స్తప్తే ప్రదాపయేత్. 38. త్వక్ష్వత్రధన్యాక వ్యోమజీరకైలాద్వయానలం, గ్రంథికం చవ్య మానంగ పిప్పలీ విశ్వ భేషజం. 39. శృంగాటకంకశేరుం చ ప్రలంబం తాలమస్తకం, చూర్ణీకృ తం పలాంశం చ గుడస్య చ తులాం పచేత్. 40. శీతభూతే షలా న్యస్తా మధునః సంప్రదాపయేత్, కఫపిత్తానిలహరం మందాగ్నీనాం చ శస్యతే. 41. కృశానాం బృంహణం శ్రేష్ఠం వాజీకరణ ముత్తమం, ప్ర మదాసు ప్రసక్తానాం యే చ స్యుః క్షీణరేతసః. 42. క్షయేణ చ గృ హీతానాం పర మేత ద్భిషగితం, కాసం శ్వాసం జ్వరం హిక్మాంహ వై ఛర్ది మరోచకం. 43. గుడకూష్మాండకఖ్యాత మశ్వీభ్యాం సముదా హృతం, ఖండకూష్మాండవ త్పాత్రం స్విన్నకూష్మాండకద్రవః. 44. య త్కించి న్నధురం స్నిగ్ధం జీవనం బృంహణం గురు, హర్షణం మనస శ్చైవ సర్వం త ద్వృష్య ముచ్యతే. 45. భల్లాలికబృహతీ ఫల దాడి ముఫలకల్కసాధితం కురుతే, లింగం మర్దనవిధినా కటుతైలం వాజిలిం గాభం. 46. కనకరసమస్పృణవ ర్జితహాయగంధామూలవిశ్వవర్ష్యషే తం, మాహిష మిహ నవనీతం గతబీజే కనకఫలమధ్యే. 47. గోమయగాఢోద్వర్జితం పూర్వం సశ్చా దనేన సంలిప్తం, భవతి హాయ లింగసదృశం లింగం కఠినాంగనాదయితం. 48.

కూష్మాండమును చెక్కుతీసి నూరువలములు తెచ్చి తప్తముజేసి దానియందు ఒక ప్రస్థముచొ|| నేయిని నూ నెను పోయవలయును. అవంగపువట్ట తేజపత్రి ధనియములు త్రికటుకములు జీలకఱ్ఱ విలకులు చిత్రమాలము గ్రంథికము చవ్యము ఉష్ణైత్త పిప్పళ్లు శొంఠి శృంగాటకము కనేరువు తాడమస్తకము వీటినిచూర్ణముచేసి ఒక తులము బెల్లమును చేర్చి పకవ్యముచేసి చల్లారిన పిప్పట ఎన్నిదిపలములు తేనెను చేర్చవలయును. కఫపిత్తవాతములను హరించును. మందాగ్నిని పోగొట్టును. చిక్కినవారి బలపఱచును. ఉత్తమమగు వాజీకరణమి యుద్ది. శ్రీప్రసక్తిగలిగి నప్పుడు క్షీణరేతనులగువారలకును త్తయగోగులకును ఇయ్యది యుత్తమాషధము. కాసశ్వాసజ్వరము ఎక్కిళ్లు చర్ది అరోచకములను పోగొట్టును. ఇయ్యది అశ్వినీకుమారులచేతఁజెప్పఁబడినది. ఏదేది మధురముగను స్వీగ్ధముగను ధాతువులకు బృంహణమును మనసునకు హర్షణము నైయుండునూ అయ్యెట్లెల్లను వృష్యమేయగును. జీడివిత్రులు వాకుడుకాయలు దానివృషండు వీటికల్కముతో సిద్ధముచేసిన కటుతైలము లింగమును గుఱ్ఱపులింగముపాటిఁగాచేయును. ఉష్ణైత్తరసముతో పూసినర్తిచేసిన పెన్నేరుజేళ్లు శొంఠిలో నానబెట్టి గేదెపాలతో నైనపెన్నును ఉష్ణైత్తలోనిగింజలదీసి దాని మధ్యనుంచి గోమయముతో ఉద్వర్తనముచేసి పిప్పటదీనితో లింగమును మర్దించిన గుఱ్ఱపులింగమంత లింగమగును.

◀ ౭౭ అశ్వగంధాతైలము. ౭౭ ▶

శ్లో. అశ్వగంధావరీకుష్ఠమూఁసీనింపీఫలాన్నితం, చతుర్దణేన దుగ్ధేన తిలతైలం విపాచయేత్. 49. స్తనలింగకర్ణపాళీవర్ధనం మక్షణా దిదం.

అశ్వగంధ పిల్లపీచర కోఱు జటామాంసి వాకుడు వీటికల్కములో నాలుగురెట్లు పాలను తిలతైలమును పక్వముచేయవలయును. ఇని స్తనములను లింగములను చెవి తమైలను పెంచును.

◀ ౭౮ ఇతరములగు వాజీకరణోపాయములు. ౭౮ ▶

శ్లో. భల్లూతక బృహతీఫల నలినీదల సింధు జలశూక్తైః, మాహీషనవనీతేన చ కరంబితైః సప్తదిన ముషితైః. 50. మూలేన హయగంధాయా మాహీషమలమర్దితపూర్వ మథ, లిప్తం భవతి లఘుకృత రాసభలింగం ధ్రువం పుంసాం. 51. నీలోత్పలసితపంకజకేసరకుఘశ ర్కరావలిక్తైః, సురతే సుచిరం రమతే దృఢలింగో భవతి నాభీవివ రేణ. 52. సిద్ధం కుసుంభతైలం భూమిలతాచూర్ణమశ్రితం కురుతే, చర

ణాభ్యంతేన రతే ద్వీజస్తంభా ద్వ్రుణం లింగం. 53. సప్తాహం ఛాగభవ
 సలిస్థంక రభవారుణీనూలం, గాఢోద్వర్తనవిధిసా లింగస్తంభం తథా
 ద్యుణం కురుతే. 54. గోరేతోస్తుత్యౌగవ్యైగ్భవచూర్ణేన ధూపితం
 వస్త్రం, పరిధాయ భజతి లలనాం నైకాంతే భవతి హర్వార్తః. 55. సమ
 తిలగోక్షురచూర్ణం ఛాగీక్షీరేణ సాధితం సమస్సు, భుక్తం క్షుపయతి
 మాండ్యం యజ్జనితం సుప్రయోగేణ. 56. యోగజవరాంగబద్ధం మధి
 తేన ఖాలిత్యం హరతి, ఉస్తుఖ గోశ్చుంగోద్భవ మృల్లేపో యోగజధ్వజ
 భంగహరః. 57. కుష్ఠైలవాలుకైలా ముస్తకధన్యాకమధుజః కవలః,
 అపహరతి పూతిగంధం రసోనమదిగాదిజం గంధం. 58. క్షుద్రేణ బీజ
 పూర త్యగ్గీధాధో వాతిగంధనుత్.

జీడివిత్తులు కోప్పు పెద్దనాకుడు కనులినీదళములు సైంధవలవణము కరువేరు వీటిని
 గేదెనేతితో కలిపి ఏడుగోజులు ధారపవలయును. పెన్నెగువేళ్లతో కలిపి పుచ్చుకొనవ
 లయును. గేదెపేడతో మొదల తేనెచేసి పిమ్మట దీనితో చేసిన, గాడిదెలింగమాతయ
 గును. నల్లకమలములు తెల్లకమలములు కుంఠిమవువు మధుకము కండచక్కర వీటిని
 నూరిబొడ్డునకు గాచికొని భోగించిన ద్యుణలింగము కలవాడై చాలనేపు భోగింపకలుగును.
 తిలలు పల్లెరుచూర్ణము సమములుగా గ్రహించి మేకపాలతో సిద్ధముచేసి తేనెను కలిపి
 కొని త్రాగిన కుత్తితప్రయోగములవలనః గలిగిన నశ్చంసకత్వము నశించును. మాచి
 కాయచెక్కను తేనెతోకలిపి తినిన అధోవాతముల దుర్గంధము నశించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు సృష్ట్యాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౬౨. స్నేహాధికారము.

— స్నేహ విచారము. —

శ్లో. సర్పి సైలం వసా మజ్జా స్నేహేషు ప్రవరం మతం, తత్రా
 పి చోత్తమం సర్పి సంస్కార స్యానువర్తనాత్. 1. కేవలం పైత్తికే స
 ద్వి ర్వాతికే లవణాన్వితం, దేయం బహుశి ఛేచాఽపి వ్యోషక్షారస
 మాయుతం. 2. తథా ధిస్తృతిమేధాగ్ని కాంక్షీణాం శస్యతే ఘృతం,

గ్రంథినాడీక్రిమిశ్లేష్మ మేదోమారుతరోగిషు. 3. త్రైలం బాఘవదార్యార్థం క్రూరకోష్ఠేషు దేహిషు, వాతాతపాద్యభారస్త్రీవ్యాయామక్షీణధాతుషు. 4. రూక్షశ్లేశ త్షయాత్యగ్ని వాతావృతపథేషు చ, శేషావసంతే సంధ్యస్థి మర్తకోష్ఠరుజాసు చ. 5. తథా దగ్ధాహతభ్రష్ట యోనికర్ణ శిరోరుజి, త్రైలం ప్రావృషి వర్షాంతే సద్వి రంత్యో తు మాధవే. 6. సాధారణఋతుో స్నేహం పిబే త్కార్యవశా దిహ.

నేయి త్రైలము వస మజ్జ ఇయ్యది స్నేహములలో శ్రేష్ఠములు. అందునను సంస్కారము ననువ దించుటచేత నేయి యుత్తమము. పిత్తరోగమునకు తేవలఘృతమును, వాతికమునకు అవణసహితమగుఘృతమును, కఫమునందు త్రికటుకములు యవక్షారములతోఘృతమును ఇ య్యవలసినది. బుద్ధి స్తుతి మేధ జఠరాగ్ని కావలసినవారు నేతని త్రాగుట యుత్తమము. గ్రంథులు నాడీరోగములు క్రిమిరోగములు శ్లేష్మ రోగములు మేదోరోగములు వాతరోగములు క్రూరములగు కొప్పలుగిలవారికి లాఘవమును దార్ధ్యమును కలిగించుటకు త్రైలము నీయవలయును. వాతము ఎండ మార్గాయాసము స్త్రీవ్యాయామము ధాతుక్షీణము రూక్షశ్లేశము త్షయవాతావృతమాగ్ముః కీటియందును త్రైలమునీయవలయును. తక్కినవారి వసంతకాలమునందు సంఘలు అస్థులు మర్తకోష్ఠపురజలు దగ్ధములు నాహతములు నగుయోనులు కర్ణములు శిరస్సు వీటి నొప్పలను ఈయవలయును. త్రైలమును వర్షాకాలమునను నేతని శరదృతువునందును వసామజ్జలను వసంతకాలమునందును సాధారణఋతువులలో స్నేహమును నేవింపవలయును.

❁ స్నేహాపానమునకు యోగ్యకాలములు. ❁

శ్లో. వాతపిత్తాధికో రాత్రా వృష్ణేచా౨పిపిబేన్నరః. 7. శ్లేష్మాధికో దివా శీతేపిబే చ్చామలభాస్కరే. స్వేద్య సంశోధ్య మధ్యస్త్రీవ్యాయామాసక్తిచింతకాః. 8. వృద్ధా బాలా బలకృశా రూక్షక్షీణార్ద్రారేతసః, వాతార్తస్పందతిమిర దాక్షణప్రతిరోధిసః. 9. స్నేహ్య నత్యతి మందాగ్నితీక్ష్ణాగ్నిస్థూలదుర్బలాః, ఊరుస్తుభాతిసారామగలరోగరోదరైః. 10. మూర్ఛా ఛర్ద్యరుచి శ్లేష్మాత్పిష్టామద్యై శ్చ పీషితాః, ఆమప్రసూతా యుక్తే చ నస్యే వస్తా విరోచనే. 11. స్నేహానాదభ్యః క్షేపసహా దృఢః కాలే చ శీతలే, అచ్ఛమేవ పిబే త్స్నేహ మచ్ఛఫానం హి శోభనం. 12. పిబే త్సంశయనం స్నేహ మన్నకాలే ప్రకాం

క్షితః, శుద్ధ్యర్థం వున రాహులే నైశే జీర్ణేపి బే న్నరః. 13. అహో
రాత్ర మహాః కృత్స్నం దినార్థం చ ప్రతీక్షతే.

వాతపితృధానికృమగులవాడు రాత్రులను వేడిచేసినప్పుడును స్నేహమును త్రాగ
వలయును. కఫాధికృమగులవాడు పగలు శీతమునందు నూర్మూఁ డస్తమించిన పిదప
త్రాగవలయును. స్వేద్యమును సంశోధ్యమును అగుమద్యమునందును వ్యాయామము
నందు నాసక్తి గలవారును మునుసలివారు పసివారు బలములేనివారు రూక్షక్షీణములగు
సస్ర రేతస్సులు గలవారలు వాతార్దులు తిమిరములు ప్రతిగోధములు గలవారు నుం
గ్నిక్షీణాగ్నిస్థాల్యదౌర్బల్యములు గలవారలును స్నేహపానమును చేయరాదు. ఉర
స్తంభము అతిసాగము ఆమము గళగోగము ఉదరరోగము మూర్ఛ ఛర్మ ఆరుచి క్షేప్తము
త్పిష్ట మద్యము వీటిచేత వీడితులైనవారును స్నేహమును నేవింపరాదు. ఆమప్రసూత
యగు స్త్రీవస్త్రీని విరేచనమును సంహరించును. స్వచ్ఛముచేసిన స్నేహమునే త్రాగవలయు
ను. అన్నకాలమునందు వలసినవాడు సంశయనరూపముగు స్నేహమును త్రాగవలయును.
రాత్రి భోజనమైన పిమ్మట జీర్ణమైన పిమ్మట శుద్ధ్యర్థమై త్రాగవలయును. అహోరాత్రము
ను పగలును జీర్ణమగుట ఉత్తమాధమమధ్యమములు.

◀ ౧౦ స్నేహ ప్రమాణాదులు. ౧౧ ▶

శ్లో. ఉత్తమామధ్యమా మ్రాస్వా స్నేహమాత్రా జరాం ప్రతి.
14. ఉత్తమస్య పలం మాత్రా త్రిభి శ్చాప్తై శ్చ మధ్యమే
జఘన్యస్య పలాథేన స్నేహశ్వాథ్యోషధేషు చ. 15. జల ముష్ణం ఘృ
తే పేయం యూష స్తైలేనుశస్యతే, వసామజ్ఞోస్తు మండః స్యా త్స
ర్వే పూష్ణ మభాంబువా. 16. భల్లాతే తౌర వే స్నే హే శీత మేవ జలం
పిబేత్, స్నేహవీత స్తు తృష్ణాయాం పిబే దుష్టోదకం నరః. 17. ఏవం
చానుప్ర శామ్యంతం స్నేహ ముష్ణాంబు నోద్ధ రేత్, మిథ్యాచారా డ్భ
హుత్వా ద్వా యస్య స్నే హౌ న జీర్యతి. 18. విప్లభ్య వాపి జీర్ణ్య
త్తం వారి ణోష్ణేన వామయేత్, తిత స్నేహం వుగ ర్దద్యా ల్లఘుకో
స్థాయ దేహినే. 19. జీర్ణాజీర్ణపిశృకాయాం పిబే దుష్టోదకం నరః, తే
నోద్ధారో భవే చ్చుద్ధో రుచి శ్చాన్నం భవే త్ప్రీతి. 20. భోజ్యాన్నం
మాత్రయా వాస్యన్ శ్వః పిబ స్పీతవా నపి, ద్రవోష్ణ మనభిష్యంది నాతి
స్సిగ్ధ మశంకరం. 21. త్ర్యహవరం సప్తదినంపరంతు స్నిగ్ధోఽపరః స్వేద

యితవ్య ఇష్టః, నాతః పరం స్నేహన మాదిశంతి సాత్త్వికభవే త్వప్త
దినా త్వరం తు. 22.

ఒకపలముది ఉత్తమమాత్ర, ముక్కాలుపలముది మధ్యమము, అరపలముది
హ్రస్వమాత్రయన. బడును. స్నేహాక్వాథాదులలో నిదియే మాత్రాక్రమము. ఘృతము
నందు వేడినీరును తైలమునందు యూషమును వసామజ్వలకు మండమును అన్నిటికి వేడి
నీరు గాని త్రాగవలయును. స్నేహమును త్రాగినవానికి దప్పి కలిగిన వేడినీటిని త్రాగవల
యును. మిథ్యాచారమువలనఁగాని ఎక్కువయగుటఁగాని అఱుగకున్నచో వేడినీటితో
వాంతిని చేయింపవలయును. లఘుకోష్ఠముగల యాలోగికి మఱలస్నేహము నిప్పింపవల
యును. జీర్ణాజీర్ణసందేహమునందు వేడినీటిని త్రాగిన వాంతియైననగును. జీర్ణమైననగును.
భోజ్యాన్నమును మాత్రతో త్రాగెడివాడుగాని త్రాగినవాడుగాని ద్రవోష్ణము కానట్టి
యును అనభిష్యందియు ననతిస్సిగ్ధము నగు స్నేహమును త్రాగవలయును.

❦ కోష్ఠభేదమువలన నేవనపరిమాణము. ❧

శ్లో. మృదుకోష్ఠ స్త్రిరాత్రేణ స్నిహ్య త్యచోఽపసేవయా, స్ని
హ్యతి క్రూరకోష్ఠ స్తు సప్తరాత్రేణ మానవః. 23. స్నిగ్ధద్రవోష్ణభ
నోష్ఠ రసభు క్షేప్వద మాచరేత్, స్నిగ్ధః త్ర్యహం స్థితః కుర్యా ద్విరే
కం వమనం పునః. 24. ఏకాహం దిన మన్యచ్ఛ కఫ ముత్లేశ్వ
తత్కరైః, వాతానులోమ్యం దీప్తాన్ని ర్వర్చః స్నిగ్ధ మసంహతం. 25.
స్నేహేచాద్వేగః క్లమః సమ్యక్ స్నిగ్ధే రూక్షే విపర్యయః, అతిస్నిగ్ధే
తు పాండుత్వం పూణవ క్త్రిగుదస్రవాః. 26. రూక్షస్య స్నేహనం కార్య
మతిస్నిగ్ధస్య రూక్షణం, శ్యామాకికోరదూషాన్న తక్రపిణ్యాకనక్తుభిః.
27. బాలవృద్ధాదిషు స్నేహపరిహారాసహిష్ణుషు, యోగా నిమా నను
ద్వేగా న్సద్యః స్నేహో న్ప్రియోజయేత్. 28. భృష్టే మాంసరసే స్ని
గ్ధా యవాగూః స్వల్పతండులా, సక్షౌద్రా నేవ్యమానా తు సద్యః స్నే
హన ముచ్యతే. 29. సర్పిస్తైలవసామజ్ఞా తండులప్రస్పృతైః శృతా,
పాంచప్రస్పృతికీ పేయా పేయా స్నేహన మిచ్ఛతా. 30. సర్పిష్టతీ బ
హుతిలా త్కైవ స్వల్పతండులా, సుఖోష్ణా నేవ్యమానా తు సద్యః
స్నేహన ముచ్యతే. 31. శర్కరాఘృతసంస్పృష్టే దుహ్యోద్ధాం కలశే
ఽథవా, పాయయేదక్షమే తద్ధి సద్యః స్నేహనముచ్యతే. 32. గ్రామ్యా

నూపాదుకం మాంసం గుడం దధి పయ స్తిలాన్, కుష్ఠీ శోధ ప్రమే
హీ చ స్నేహనేన ప్రయోజయేత్. 33. స్నేహై ర్యథాస్వం తా
న్విద్ధేః స్నేహయే దవికారిభిః, సిప్పలీభి ర్నారితక్యా సిద్ధేః త్రిఫలయా
సహ. 34. స్నేహ మగ్రే ప్రయుంజీత తతః స్వేద మనంతరం, స్నేహ
స్వేదోపపన్నస్య సంశోధన మథాంతరం. 35.

మృదుకోష్ఠము గలవాడు స్వచ్ఛమును నేవించుటచేత నూడురాత్రులలో స్ని
గ్గుండగును. కూరకోఘం డేడురాత్రులలో నగును. స్నిగ్ధములు ద్రవములు ఉష్ణములు
రసము వీటిని నేవించుచు స్వేదమును పట్టవలయును. స్నిగ్గుండ మూడురోజులైన
పిమ్మట విరేచనమునకు ఇప్పింపవలయును, ఒకటి రెండుదినములు కఫకారకములగు వాని
తో కఫము నుత్థేశించినపిమ్మట వాతానులోమక దీప్తాన్ని అసంహతములము నగును.
స్నిగ్గునికి స్నేహకోష్ఠమును రూక్షమునందు తద్విపరీతమును హితకరములు. చామలు
కొఱ్ఱలు తక్రము పిండిసత్తువు వీటిని బాలవృద్ధులకును స్నేహపరిహారాసహిష్ణువుల
కును ఈయోగములను ప్రయోగింపవలసినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్నేహాధికారప్రకరణము చుగిసెను.

౬౮. స్వేదాధికారము.

స్వేదాధికారులును తదుపాయములును.

శ్లో. వాతశ్లేష్మణి వాతే వా కఫే వా స్వేద ఇవ్యతే, స్నిగ్ధ
రూక్ష స్తథా స్నిగ్ధో రూక్ష శ్చ త్యుపకల్పిణః. 1. వ్యాధౌ శీతే శరీ
రే చ మహా స్వేదో మహాబలే, దుర్బలే దుర్బల స్వేదో మధ్యమే
మధ్యమో మతః. 2. ఆమాశయగతే వాతే కఫే పక్వాశయాశ్రయే,
రూక్షపూర్వో హితః స్వేదః స్నేహపూర్వ స్తథైవ చ. 3. వృషణౌ
హృదయం దృష్టి స్వేదయే స్త్రుదువా నవా, మధ్యమం వంక్షణా కేష
మంగావయవ మిప్పతః. 4. న స్వేదయే దతిస్థూలరూక్షదుర్బలమూ
ర్చితాన్, స్తంభనీయక్షుతక్షీరవిషమద్యవికారిణః. 5. తిమిరోదర
వినర్పకృష్ణశోషాధ్యరోగిణః, వీతదుగ్ధదధిస్నేహమధూ స్మృతవిరేచ

నాన్. 6. భృష్టదగ్ధ గుడమ్మాని క్రోధశోకభయార్దితాన్, తనుత్తలస్థా
కామలాపాండుమేహానిః పిత్తపీడితాన్. 7. గర్భిణీం పుష్పితాం సూ
తాం వృదు ర్వాత్యయికే గదే, స్వేదో హిత స్వనా గ్నేయో వాతే
మేదఃకఘావృతే. 8. నివాతగృహ మాయాసో గురుప్రావరణం భయం,
ఉపనాహాహవక్రోధ భూరిపాన త్సుధాతపాః. 9. స్వేదయంతి దక్షైతా
ని నర మగ్నిగుణాదృతే, శీతశూలవ్యవరమై స్తంభకార వనిగ్గహే. 10.
సంజాతే మార్దవే స్వేదే స్వేదనా ద్విరతి ర్మతా.

వాతశ్లేష్మ మునందుగాని వాతసునందుగాని కఫసునందుగాని స్వేదము హితము.
వ్యాధియందును శీతలశరీరమునందును విస్తారము స్వేదము హితకరము. గుర్బులునక కౌ
లదిగాను మధ్యమునికి సధ్యమునుగాను స్వేదమును పట్టింపవలయును. అమాశయగతివా
తమునందును పక్వాశయగతకఫమునందును రూక్షపూర్వకమగు స్వేదమును స్నేహపూ
ర్వకమగు స్వేదమును పట్టుట మంచివి. వృషణములు హృదయము కన్నులు స్వేచ్ఛ
గా స్వేదమును పట్టవలయును. అంశసంఘలను స్వేదితములఁ జేయవలయును. అతిస్నా
లుడు రూక్షనుర్బలము మూర్ఛకలవారికి చెమ్మటనుపట్టింపరాదు. స్తంభనీయుశ్చక్షిణులు
విషమద్యవికారులును తిమిరము ఉదరరోగము విసర్జిష్టవృష్ట వాచుకలవారును పాలుపెరు
గుతైలము తేనెను త్రాగినవారులును విరేచనమునకు తీసికొనినవారును ఆకలి దస్పికామ
ల పాండువు మేహముకలవారును పిత్తరోగముకలవారును గర్భిణి రజస్వలపు సూతయై
న స్త్రీలును స్వేదమును పట్టుకొనుట హితము. గాలితేనియిల్లు ఆయాసము బరువగు
అచ్ఛాదనము భయము ఉపనాహము రేసుద్ధము శోషము విస్తారపుత్రాగుడు ఆకలి గుం
డ ఈపదియును అగ్ని మున్నగు లేకయే చెమ్మటను కలిగించును.

◀◀ అతిస్వేదమున కుపశమనపురీతులు. ▶▶

శ్లో. స్ఫోటోత్పత్తిః పిత్తరక్త ప్రకోపో మదో మూర్ఛా భృ
మదాహ్లా క్షమ శ్చ, అతిస్వేదే సంధిపీడా తృషా చ క్రియాః శీతా
స్త్ర కుర్యా ద్విధిజ్ఞః. 11. సర్వా స్వేదా నివాతే తు జీర్ణా స్నే
చావచారయేత్. 12. యేషాం నస్యం విధాతవ్యం వ స్తి శ్చాపి హి దే
హినాం, శోధనీయా మ్తు యే కేచి త్పూర్వం స్వేద్వా స్తు తే మతాః.
13. పశ్చాత్ స్వేద్వ్యా హృతే శ లేవ మూఢగర్భానువ ద్ర వాః, సమ్య

కృజితా కాలే చ పశ్చాత్సే ద్యా విజానతా. 14. స్వేదః పశ్చా
 చ్చ పూర్వం చ భగంద ర్యర్శస స్తథా. 15. తప్తైః సైకతపాణికాంగ్య
 వసనైః స్వేదోఽథ వాంగారక్తై, క్లేషా ద్వ్యాహారైః సహామ్లవణ
 స్నేహైః సుఖోష్ణై ర్భవేత్, ఏవం తప్తపయోంబుసాత శమనశ్వాభాది
 నేకాదిభి స్తప్తై స్తాయనిసేచనోద్భవ బృహదాబ్జైః శిలాద్యైః క్ర
 మాత్. 16. తాపోపనాహ ద్రవబాష్పపూర్వాః స్వేదా స్తతోఽంత్య
 ప్రథమా కఫే స్తః, వాయూ ద్వితీయః పవనే కఫే చ పిత్రోపస్పృష్టే వి
 హిత స్తృతీయః. 17.

అతిస్వేదము అయినచో బొబ్బలెత్తుట పిత్రరక్తప్రకోపము మదము మూర్ఛభృ
 మదాహములు క్లమము సంధిపీడ దస్పి కలుగును. కావున శీతక్రియలను చేయవలయు
 ను. సర్వస్వేదములను నివాతస్థలమునందు అన్నము జీర్ణించినపిత్తుట చేయవలసినది. నస్య
 ము పస్తులు శోధనచేయఁదగు వాందఱికిని యుండు స్వేదమును చేయింపవలయును.
 శల్యములు లేనివారును మూఱగర్భులును ఉపద్రవరహితులును పిత్తుట స్వేదము
 ను చేయింపనర్హులు. భగందరము మూలకోగములయందు యుండును వెనుకను స్వేదమును
 పట్టవలయును. కాచిన ఇనుక చేయి కంచు గుడ్డ వీటితోగాని బొగ్గులతో గాని చెత్తుట
 నియ్యవలయును. వాతనాశకఽదార్థములు పులుపు ఉప్పు తైలము వీటిని కొద్దిగా వెచ్చ
 చేసి స్వేదమునీయవలయును. ఈరీతిగనే కాచినపాలు నీళ్లుగాలి యున్నగువానివలన స్వేద
 మునొందింపవలయును. తాపము ఉపనాహము బాష్పము ఇయ్యవి స్వేదములు. మొద
 టివి చివరవి కఫమునందు హితకరములు. వాయువునందు వాతకఫమునందు చెందవస్వే
 దమును పిత్రవాతమునందు మూడవదియును హితకరములు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు స్వేదాధికార ప్రకరణము యుగిసెను.

౬౯. వమనాధికారము.

●● వమనవిధులు. ●●

శ్లో. స్నిగ్ధస్వీన్నం కఫే సమ్యక్సంయోగే వా కఫోల్బణే, శ్లో
 పమ్య ముత్పృష్టకఫం మత్స్యమాంసతీలాదిభిః. 1. యథావికారం విహి
 తాం మధుసైంధవసంయుతాం, కోసం విభజ్య భైషజ్యమాత్రాం ధ్రుం

త్రాభిముత్రితాం. 2. బ్రహ్మదత్తాశ్విరుద్రేంద్ర భూచంద్రార్కానిలాస
 లాః, ఋషయః సోషధిగ్రామా భూతసంఘా స్తు పాంతు తే. 3.
 రసాయన మివర్షీణాం దేవానా మమృతం యథా, సుధే వోత్తమనా
 గానాం భైషజ్య మిద మస్తు తే. 4. పూర్వాహ్లా పాయయే త్ప్రీతో
 జానుతుల్యాసనే స్థితః, తన్ననా జాతహృల్లాస ప్రనేక శ్చర్దయే త్త
 తః. 5. అంగులీభ్యా మనాయస్తనాలేన మృశునాథవా, వృషేంద్రయ
 వసింధూత్ర వచాకల్మయుతం పిబేత్. 6.

స్నిగ్ధం స్విన్నుడైవాని కఫమునంగుగాని కఫసంయోగమునందుగాని తదా
 ధిక్యమునందుగాని తీపటిదినము వాంతి చేయింపవలసినవానిని మత్స్యమాంసతీలాదుల
 చేత రుచి ననుసరించి తేనె నైంధవలవణములు కలసినట్టి భైషజ్యమాత్రను బ్రహ్మదత్తీ
 యను నీమంత్రముతో మంత్రించి ఈయవలయును. పూర్వాహ్లామునందు త్రాగింపవల
 యును. మోకాళ్లపైని కూర్చుని వమనమును చేయవలయును. పిష్పళ్లు కొడిసెపాలవేళ్లు
 వన నైంధవలవణము వీటితో చేర్చి కల్మమును త్రాగవలయును.

— పంచక సాయములు. —

శ్లో. యష్టికసాయం సక్షాద్రం తేన సాఘ వమ త్యలం. 7. తం
 డులసలిలనిష్పిష్టం యః పీత్వా వమతి పూర్వాహ్లా, ఫలినీ వల్కల
 ముష్ణం హఠతి గరం పిత్తకఫజం చ. 8. క్షాద్రలీఢగ తామ్రరజో వమ
 నం గరదోషనుత్, ఆటరూషం వచానింబం పటోలం ఫలినీత్వచం,
 క్వాథాయిత్యా పిబే త్తోయం జాగతిశ్చ న్న దనాన్వితం. 9. క్వాథ్య ప్ర
 య్యస్య కుడవం స్థాపయిత్వా జలాథకే, చతుర్భాగావశిష్టం తు వమనే
 వ్యవచార యేత్. 10. నింబక సాయోపేతాం ఫలినీగదమదనమధుకసిం
 ధూత్థాం, మఘయుత మేత ద్వమనం కఫతః పూర్ణాశయే సదా శస్తం.
 11. ఫలజీమూత కేత్వాకుకుటజాః కృత వేధనాః, ధామార్గవ శ్చ సం
 యోజ్యః సర్వథా వమనే వ్యమీ. 12.

శేనలో యష్టిమధుకఫు కసాయమును త్రాగిన వాంతి యగును. బియ్యపు కడు
 గులో ప్రేంఖణపుచెక్కను నూరి వెచ్చజేసి నేవించిన పిత్తకఫజమగు విషము నశించును.
 శేనలో తామ్రచూర్ణమును కలిపి వాంతిచేసిన విషదోషములు హరించును. అడ్డవరము

వసు చేప చేదుపొళ్ల ఉమ్మెత్త వీటిని కమాయముచేసి త్రాగిన వాంతి కలిగించును. కావ్యభ
ములను నౌషధములను 4 పలములను ఒక ఆధక పునీటిలో కాచి నాలవమిలుగునటులు
దింపి వసునముల కుపయోగింపవలయును. ఉమ్మెత్త తాడిఫలము చేదుసార కోష్ఠ
రోహిషతృణము అన్ని విధములగు వసునములకు నుపయోగింపవలయును.

—ॐ వాంతిపరీక్ష. ౧౩—

శ్లో. క్రమాత్కఘః పితృ మథానిల శ్చ యస్యేతి సమ్య గ్వమి
తః స ఇష్టః, హృత్పాశ్చమూఢేంద్రియమార్దశుణ్ణా తనో ర్లఘుత్వే
౨పి చ లక్ష్మమాణే. 13. మచ్చర్దితే స్ఫోటకకోశకండూ వక్త్రావిశుద్ధి
ర్గురుగాత్రతా చ, శృణ్తోహమూర్ఛానిలకోపనిద్రా బలాతిహాని ర్వమి
తేతి విద్యాత్. 14. తతః సాయం ప్రభాతే వా ఙ్కుద్రా న్నేయాదికం
భజేత్, పేయాం విలేపీ మకృతం కృత్, చ యూషం రసం ద్వి త్రి ర
క్షై కశ శ్చ. 15. క్రమేణ నేవేత విశుద్ధకాయః ప్రధాన మధ్యావరశుద్ధి
శుద్ధి, జఘన్యమధ్యప్రవరే తు వేగా శ్చత్వాః ఇష్టా వమనే షడ
షై, ద్దశైవ తే ద్విత్రిగుణా విరేకే ప్రస్థ స్తథా ద్విత్రిచతుర్దణ శ్చ.
16. పిత్రాంత మిష్టం వసునం విరేకా దర్థం కఘాంతం చ విరేకమా
హుః, ద్విత్రా న్సవిట్కా నపనీయ వేగా న్నేయం విరేకే వమనే
తు పీతం. 17.

కఘపితృనాతములు గలవానిని వమితుని చేయవచ్చును. హృదయము ప్రక్కలు
తల ఇంద్రియమార్దను శుద్ధమగును. దుష్టవసునమువలన బొబ్బలు కోష్ఠరోగములు
మున్నగునవి కలుగును. అత్యంతవసునముచేత మూర్ఛాదులును కలుగును. సాయంకాల
మునందుగాని స్రాతకాలమునందుగాని ఆకలి దప్పిగలవాడు పేయసత్రాగవలయును.
పేయ విలేపి కృతాకృతమగు యూషము వీటినిత్రాగవలయును. పితృము కలుగువఱకును
వసున ముత్తమము, కఘపర్యంతము విరేచన ముత్తమము.

—ॐ వసునాదులకు మానము. ౧౪—

శ్లో. వమనే చ విరేకే చ తథా శోణితమోక్షణే, సార్ధ
త్రయోదశపలం ప్రస్థ మాహు ర్హనీషిణి, అయోగే లంఘనం
కార్యం పున ర్వాపి విశోధనం. 18. అతివాంతం ఘృతాభ్యక్త మవగా.

హ్య హిమేజలే, ఉపాచరే త్సితాక్షౌద్ర మిశ్రై న్దైవై శ్చికిత్సకః. 19. వసునే ౭తి ప్రవృత్తే తు హృద్యం కార్యం విరేచనం, న వామయే త్రైమి రికం న గుల్మినం న చాపి పాండుదరరోగపీడితం, స్థూలక్షతక్షీణకృశా తివృద్ధా న ర్శోద్దితాక్షేపకపీడితాంశ్చ. 20. రూక్షే ప్రమేహే తరుణే చ గర్భే గచ్ఛ త్యథో ర్ధ్వం రుధిరే చ తీవ్రే, దప్తే చ కోష్ఠే క్రి మిభి ర్చనుష్యం, న వామయే దర్శసిచాతిబద్ధే. 21. ఏతే ౭వ్యజ్జీర్ణవ్యధి తా వామాయే చ విషాతురాః, అత్యుల్బణకఫాయే చ తే చ స్యు ర్దధుకాంబునా. 22.

వసునము విరేచనము రక్తస్రావము వీటియందు 132వలములు ప్రస్థమనిరి. యో గము లేనిచో లంఘనముగాని శోధననుగాని చేయవలయును. ఎక్కవగా వమితుఁ డగువానికి నేతితో చల్లనినీటి నీయవలయును. చక్కెర తేనె కలిపిన తేహమును పైద్యుఁ డొసఁగవలయును. అత్యంతము వసునములు కానిచో విరేచనమున కీయవల యును. రూక్ష ప్రమేహము తరుణగర్భము తిమిర గుల్మములు పాండురోగోదరరోగ ములు ఊర్ధ్వగతరక్తము మూలరోగము అర్ధితవాతము పెచ్చుకెటిగిన మూలరోగము వీట్లయందు వాంతులను చేయింపరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు వసునాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. విరేచనాధికారము.

◀ విరేచన విధులు. ▶

శ్లో. స్నిగ్ధస్విన్నాయ వాంతాయ దాతవ్యం తు విరేచనం, అ న్యదా యోజితం హ్యేతద్ద్రోహణీగదకృస్తతం. 1. పృదుః పితైన కోష్ఠః స్యా త్కూర్ణో వాతకఫాశ్రయాత్, మధ్యమః సమదోషత్వా ద్యో జ్యా మాత్రానురూపతః. 2. శర్కరాక్షౌద్రసంయుక్తం త్రివృచ్చూర్ణావ చూర్ణితం, రేచనం సుకుమారాణాం త్వక్ష్వత్తమరిచాంశుకం. 3. త్రివృచ్చూర్ణం సితాయుక్తం పిబేత్, శ్రేష్ఠం విరేచనం ఛిత్వా ద్వి ధేక్షుం పరిలిష్య కల్కైః ప్రిమండిజాతైః పరివేష్ట్య బద్ధ్వా, పశ్యం తు సమ్యక్ కృటపాక యక్త్యా, భాదే త్తు తం పితృగదీ సుశీతం.

4. విష్ణులీనాగరక్షారం శ్యామా త్రివృతయా సహ, లేహయే
 న్నధునా సార్థం కపవ్యాధా విరేచనం. 5. హరీతకీవిడంగాని
 సైంధవం నాగరం త్రివృత్, మరిచాని చ తత్సర్వం గోమూత్రేణ విరే
 చనం. 6. త్రివృష్ణాణాశ్రయసమా త్రిఫలా తత్సమాని చ, త్నార
 కృష్ణా విడంగాని తచ్చుర్ణం మధుసర్పిషా. 7. లిష్య ద్దుడేన గుడికాం
 కృత్వా వా పుష్పయోజయేత్, కఫవాతకృతా స్థల్తా స్త్రిహూదగ
 భగందరాన్. 8. హం త్యన్యా నపి చా ప్యేత నిరపాయం విరేచనం.

స్విగ్ధుడును స్విన్నుడును వమితుడునగువానికి విరేచనముల కిప్పింపవలెను. లేని
 చో గ్రహణీరోగమును కలిగించును. పిత్తముచేత రోష్ణము మృదువుగను వాతకఫముల
 వలన కఠినముగను సమదోషములవలన మధ్యముగనుండును కావున మాత్రానురూప
 ముగా నేవింపవలయును. కుండచక్కెర తేనెయునుకలిపి త్రివృచ్ఛూర్ణముచేత నవచూ
 ర్ణితముచేసి లవంగపువట్ట తేజపత్రి పీటిని సమభాగములుగాచేర్చి సుఖమారులకు విరేచ
 నమునక్షీయవలయును. త్రివృచ్ఛూర్ణమును చక్కెరతోకలిపితినిన విరేచనము శ్రేష్ఠముగా
 నగును. చెఱకును చెండుగా చీల్చి కల్కములతో నవలేపనమునుచేసి పుటపాకమువలె
 చుట్టి చక్కగా కట్టి పక్వముచేసి చల్లాచ్చి కొని తినవలయును. పిష్టాళ్లు శొంఠి యవ
 ఙ్గారము నల్లతెగడ తెల్లతెగడ తేనె వీటితో కఫరోగికి విరేచనమును చేయింపవల
 యును. కరక్కాయలు వాయువిడంగాములు సైంధవలవణము శొంఠి తెల్లతెగడ మిరియ
 ములు వీటిని గోమూత్రముతో తీసికొనిన విరేచనములగును. తెల్లతెగడ త్రిఫలములు
 యవక్షారము పిష్టాళ్లు వాయువిడంగాములు వీటిని తులము ౧౦|| తీసికొని చూర్ణముచేసి
 తేనెతో తినినను బెల్లముతో మాత్రలగట్టి తినినను కఫవాతపు గుల్మములను ప్లిహోదర
 రోగములను భగందర మున్నగువానిని టోగొట్టును.

అభయాదిమోదకము. ౧౧

శ్లో. అభయా పిష్పలీమూలం మరిచం నాగరం తథా, త్వక్ష్వత్త్ర
 పిష్పలీముస్త విడంగామలకాని చ. 9. కర్షః ప్రత్యేక మేషాం తు
 దంత్యాః కర్షత్రయం తథా, షట్కుష్మాశ్చ సితాయాస్తు ద్విపలం
 త్రివృతోభవేత్. 10. సర్వంసు చూర్ణితం కృత్వా మధునా మోదకం
 కృతం, ఖాదే త్ప్రీతిదినం చైకం శీతం చాను పిబే జ్వలం. 11. తావ
 ద్విరిచ్యతే జంతుర్యావ దుష్టం న శీర్యతే, పాండురోగం విషం కాసం

జంఘాపార్శ్వరుణౌ తనా. 12. పృష్ఠార్థిం మూత్రకృచ్ఛం చ దుర్నా
 మసభగందరం, అశ్రుమేహకుస్మాని దాహశోఠోదరాణి చ. 13.
 యక్షాణం చక్షుషోరోగం క్రమం వైద్యేన జానతా, యోజితో ఽయం
 నిహంత్యాశు అభయాద్యో హి మోదకః. 14. ఏరండతైలం త్రిఫలా
 క్వాథేన ద్విగుణేన చ, యుక్తం వీత్వా వయోభి ర్వా సచిరేణ
 విరిచ్యతే. 15.

కరక్కాయలు పిప్పలిమూలము మిరియములు శొంఠి అవంగపుపట్ట తేజపత్రి
 పిప్పళ్లు తుంగముస్తలు వాయువిడంగములు ఉసిరిక వీటినికాలుకాలు పలముచొదంతి
 ముక్కాలుపలము కలకండ ఒకటిన్నరపలమును తెల్లతెగడ 2 పలములును చూర్ణము
 చేసి తేనెతో అడ్డులు గాచేసి ప్రతినిత్య మొకటిచొప్పవలెని చన్నీటిని త్రాగి పాండు
 రోగాదిసమస్తగోగములు నశించును.

◀ విశేషమైనవనిలక్షణము. ▶

శ్లో. స్తోత్రోపిశుద్ధీద్రియసంప్రసాదౌ లఘుత్వ మూర్ధ్నోఽగ్నిరనా
 మయత్వం, ప్రాప్తి శ్చ విట్పితకఘానిలానాం సమ్యగ్విచిక్తస్య భవే
 త్క్రమేణ. 16. న్యైచ్ఛేష్టవీత్తానిలసంప్రకోపః సాన స్తథాగ్నే ద్గురు
 తా ప్రతిశ్శ్యా, శంద్రా తథా ఛర్ది రరోచకశ్చ వాతానులోఽన్యం
 న చ దుర్విచక్తే. 17. కఘాసప్తిత్తక్షయజానిలోఽథాః సుప్త్యంగమ
 ర్ద క్షమ లేపనాద్యాః, నిద్రాబలాభావ తమఃప్రవేశాః సాన్తా
 దహిక్కా శ్చ విశేచితేఽతి. 18. మందాగ్ని మక్షీణ మసద్విచిక్తం
 న పాయయే త్తద్దివనే యవాగూం, విపర్యయే తద్దివనే తు సాయం పే
 యాక్రమో వాంతవ దిష్యతే తు. 19. యథాణు రగ్ని స్త్రాణగోమ
 యాద్యైః సంఘక్ష్యమాణో భవతి క్రమేణ, మహాకా స్థిరః సర్వసహ
 స్తథై వ శుద్ధస్య పేయాదిభి రంతర్నాగ్నిః. 20.

స్తోత్రోపిశుద్ధియును ఇంద్రియములకు నైర్మల్యమును తేజకతనమును అగ్నిరోగ
 ములేకుండుట మలపిత్త కఘములు కలుగుట ఇయ్యవి సమ్యగ్విచిక్తసికి లక్షణములు. కఘ
 పిత్తవాతముల ప్రకోపము మందాగ్ని ఒడబరువు తంద్ర ఇయ్యవి దుర్వరేచనమున
 గలుగును. కఘపిత్త రక్తక్షయ జనితమగు పీడ మున్నగునవి విశేషమైన మధికమగుటచేక
 కలుగుచున్నవి. మందాగ్ని కలవారలకు విక్తులకు గంజియరాదు. తృణాదులసంఘ

క్షణమున నన్నిస్థిరమై మండునట్లే శుద్ధుడగు మనుష్యున కిచ్చిన పేగుదులవలన ఉద రాగ్ని బలిషమగును.

❁ పితృదులకు భిన్నములగు విరేచనములు. ❁

శ్లో. కషాయమధురైః పితైః విరేకః కటుకైః కఫే, స్నిగ్ధోష్ణలః
 ధై ర్వాయో రప్రవృత్తే చ పాయయేత్. 21. ఉష్ణాంబు స్వేదనో చ్చా
 స్య పాణితాపేనచోదరం, ఉత్థానేఽల్పే దినేతస్మిన్పుక్త్వా న్యేద్యుఃపునః
 పిబేత్. 22. అద్భుతస్నేహకోష్ఠ స్తు పిబే దూర్ధ్వం దశాహతిః, భూ
 యో ప్యుపస్కృతతనుః స్నేహస్వేదై ర్వరేచనం. 23. యాగికం సమ్య
 గాలోఽ్య స్తర న్సూర్య మనుక్రమం, దుర్బలః శోధితః పూర్వ మల్ప
 దోషః కృశో నరః. 24. అపరి జ్ఞాతకోష్ఠ స్తు పిబే స్తృద్వల్పమా
 షధం, రూక్షబహ్వానిలక్రూర కోష్ఠవ్యాయామ సేవినాం. 25. దీప్తాగ్ని
 నాం చ భైషజ్య మవిరే చ్యైవ జీర్యతి, తేభ్యో వస్తిం పురా దద్యాత్తత
 స్నిగ్ధం విరేచనం. 26. అస్నిగ్ధే రేచనం స్నిగ్ధం రూక్షం స్నిగ్ధేతి శస్య
 తే, వియాత్య స్నేహసామ్యం తు భూయః స్నిగ్ధం విరేచయేత్. 27.
 పద్మకోశీరనాగాహ్య చందనాని ప్రయోజయేత్, అతియోగే విరేకస్య
 శానాలేపనసే చనైః. 28. సోవీరపిష్టామృవల్కలాభిలేపోతిసారహః, అవి
 రేచ్యాః బాలవృద్ధ శ్రాంతభీతనవజ్వరాః 29. అల్పాగ్నీధోగపితౄస్త
 క్షతపాయ్యుతిసారిణః, సశల్యా స్థాపిత క్రూర క్షాంతిస్నిగ్ధశోషిణః. 30.
 గర్భిణీ నవసూతా చ తృష్ణారో జీర్ణ వా నపి.

కషాయ మధురములతో పితృమునందును స్నిగ్ధోష్ణలవణములతో వాతమునందును
 విరేచనమును చేయింపవలయును. అపరిజ్ఞాతకోష్ఠుడగు వాడు మృదువు నల్పమునగు
 నాషధమును సేవింపవలయును. అగ్నిదీప్తిగలవానికి విరేచన మక్కఱలేకయే యాష
 ధము జీర్ణమగును. అట్టివారికి ముందు వస్తులును పిమ్మట విరేచనమును ఈయవలయును.
 స్నేహములతో విరేచనములచేయవలెను. విరేచనము అధిక మైనచో పద్మకము ఉశీరము
 చందనము వీటిని పానాలేపన సేచనముల నుపయోగింపవలయును. బాలురు వృద్ధులుపరి
 శ్రమకరులు భీతులు క్రొత్తగా జ్వరము వచ్చిన వారలు అల్పాగ్నులు అధోగతములు

పితృస్రములు మున్నగు నవికలవారలు విరేచనములకు తీసికొనరాదు. గర్భిణీయును క్రొత్తగా ప్రసవించిన స్త్రీయును అజీర్ణముగా నున్నను విరేచనములకు తీసికొనరాదు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు విరేచనాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౦. అనువాసనాధికారము.

అనువాసనార్హులు.

శ్లో. వాంతోల్బణేషు దోషేషు వాతేవా వస్తి నిష్యతే, యథోచితా త్వదహీనం భోజయిత్వా నువాసయేత్. 1. నచాభుక్తవతేస్తే హః ప్రణేధేయః కథంచన, నూక్షత్వాచ్ఛూన్యకోష్ఠస్య క్షీప్రమూర్ధ్వమథోత్పణేత్. 2. షట్పలీచ భవేచ్ఛ్చేష్ఠా మధ్యమా త్రిఫలీ భవేత్, కనీయానా సార్థపలా త్రిధా మాత్రానువాసనే. 3. ప్రాగ్దేయ మాద్యే ద్విపలం పలార్థవృద్ధి ర్ద్వివీతీయేః పల మక్షవృద్ధిః, కర్షద్వయం వా వసుమాషవృద్ధి ర్యస్తా తృతీయే క్రమవషణ్కైః. 4. మాషమాత్రం పలేస్తే హే సింధుజన్మశతాహ్వయోః, సతు సైంధవచూర్ణేన శతాహ్వేన చ సంయుతేః. 5. భవే త్సుఖోష్ణ శ్చ తథా నిరేతి సహసాముఖా, విరిక్తశ్చానువాస్య శ్చేత్సప్తరాత్రా త్సరం తదా. 6.

వాంతోల్బణదోషములందు గాని వాతమునందుగాని వస్తియు తమము. యథోచితములో నాలవపాలు తక్కువగా భోజనము జేయించి అనువాసన చేయింపవలయును. భుజింపనివాని కెప్పుడును స్నేహమే ఈయరాదు. లేనిచో శూన్యకోష్ఠము నూక్షమైన దగుటచేత ఊర్ధ్వమునకుత్పతించును. అనువాసనకుషట్పలీ యుత్తమమును త్రిఫలీ మధ్యమముగను అర్థపలీ అధమముగనుండును. తొలుత తొలుతటిది రెండుపలముల నిచ్చి పిమ్మట సర్థపలము ఎక్కువచేయ వలయును. రెండవదానిని పలమునిచ్చి అర్థపలము పెంచవలయును. మూడవదాని సర్థపలము నిచ్చి ఎన్నిదిమాషములను పెంచవలయును. ఇయ్యది క్రమము. ఒకపలము స్నేహములో సైంధవలవణము శతావరిమాష మాత్రము చేర్చవలయును. అయ్యదియును సైంధవ చూర్ణముతోను శతాహ్వంతోనుచేర్చి సుఖోష్ణముగానిచ్చిన నుఖించును. విరిక్తుడు అనువాస్యుడు కాదగు నేని విడుగోజులు దాటిన తర్వాత చేయవలయును.

❖ వస్త్రీయంత్ర నిర్మాణపురీతులు. ❖

శ్లో. సువర్ణ రూప్య త్రపుతామరీతి కాంస్యాయసాస్థిదుమ్బు
 వేణుదంతైః, నవై ర్విషాణై ర్నణిభి శ్చ తై స్తైః కార్యాణి నేత్రాణి
 సుకర్ణికాని. 7. పద్మాదశాష్టాంగుశసమ్మితాని పద్వింశతి ద్వాదశవర్ష
 జానాం, స్యుర్ము ద్దకర్కంధుసతీనవాహి చిద్రాణి వర్త్యాపి హ తాని
 చాపి. 8. యథా యవోంగుప్తకనిష్ఠికాభ్యాం మూలార్గయోః స్యుః ప
 రిణాహవంతి, బుజూని గోపుచ్చసమాకృతీని శ్లత్కాని చ స్యు ర్దుడికాము
 ఖాని. 9. స్యా త్కర్ణికైకా గ్రచతుర్థభాగే, మూలార్శితే వస్త్రీనిబంధ
 నే ద్వే, జారద్గవో మాహిషహరిణౌ వా, స్యా చ్చౌకరో వస్త్రీ ర
 జస్య వాపి. 10. దృఢ స్తను ర్నష్టశిరోవిబంధః, కసాయరక్తః సుస్పృశుః
 సుశుద్ధః, స్పృణాం వయోనీక్ష్యయథానురూపం నేత్రేషుయోజ్యస్తం సు
 బద్ధసూత్రః.

స్వర్ణ ముమున్నుగవనితోసుందరముగను కర్ణికాయంతముగను నేత్రములను నిర్మిం
 పవలయును. ఇయ్యది 20 వది 12 వర్షముల ప్రాయము వారికి 6, 12, 8 అంగుళ ప్రమా
 ణములుగా నేత్రములను చేయవలయును. పెసలు. తేగులు చిరిసెనగులు పట్టతగిసంతగా
 వత్తని చేసిఅచ్చాదన చేయవలయును. అంగుష్ఠాప కనిష్ఠికలయొక్కమూలార్గముల
 కొలతలు గలవియును గోపుచ్చపు ఆకారము కలవియునగు గుటికాముఖములగు కండ్ల
 ను చేయవలయును. కర్ణికకొనను చతుర్థభాగముగాని మూలార్శిత వస్తులను రెండింటిని
 కట్టవలయును. పృథ్వీవృక్షపు వస్త్రీగాని మహిషవస్త్రీగాని హరిణవస్త్రీగాని నూకరవస్త్రీ
 గాని మేకవస్త్రీగాని చేయవలయును. విబంధములు లేనిదియును కసాయ రక్తమైము
 దువై పరిశుద్ధమైన సూత్రముతో కట్టి మనుష్యుల స్థితిని కనిపెట్టి తదనుసారముగా ప్ర
 యోగింపవలయును.

❖ వస్త్రీవిధి. ❖

శ్లో. నిరూహమాత్రా ప్రథమే ప్రకుంచో వత్సరే పరం, ప్రకుంచ
 వృద్ధిః ప్రత్యబ్దం ద్వాదశాష్టాదశశస్య తు, ప్రసృతం వర్షయే దూర్ధ్వం.
 ద్వాదశాష్టాదశశస్యతు, ఆసప్తతే రిదం మానందశైవ ప్రసృతాః పరం,
 యథాయథం నిరూహస్య పాదో మాత్రానువాసనే, కృతచంక్రమణం
 ముక్తవిణ్ణాత్రం శయనే సుఖే. 14. నాత్యుచ్చితే నచోచ్చితే సంవి

ప్రం వామపార్శ్వతః, సంకోచ్య దక్షిణం సక్తి ప్రసార్య చ తతోపరం. 15. వస్తిం సవ్యే కరే కృత్వా దక్షిణే నావపీడయేత్, తథా స్య నే త్రం ప్రణయే త్సిద్ధగే సిద్ధముఖం గుదే. 16. ఉచ్ఛ్వాస్య బస్తి ర్వదనం ఒద్ధ్వా హస్త మకంపయన్, పృష్ఠనంశం ప్రతి తతో నాతిద్రుతవి లంబితం. 17. నాతివేగం నవా మందం సకృ దేవ ప్రపీడయేత్, సావ శేషం ప్రకర్విత వాయుః శేషే హి తిష్ఠతి. 18. నిరూహదానేపి విధి రయమేవ సమీరితః.

తా. సులభము.

శ్లో. తతః ప్రణిహితే స్నేహే ఉత్తానో వాక్శతం భవేత్. 19. ప్రసారితై స్సర్వగాత్రై స్తథావీర్యం ప్రసర్పతి, ఆకుంచయే చ్ఛనై స్త్రీ స్త్రీః సక్తిబాహూ తతః పరం. 20. తాడయే త్తలయో రేసం త్రీం స్త్రీ న్వారాం చ్ఛనై శ్శనైః, స్థిచో వైచనం తతః శ్రోణిం శ య్యోం త్రి రుక్షీపే చ్ఛనైః. 21. ఏవం ప్రణిహితే వస్తా మందాయా సా ధ మందవాక్, ఆ స్తిరే శయనే కారు మాసీతాచారికే రతః. 22. యోజ్యః శీఘ్రం నివృత్తేభ్యః స్నేహేనా తిష్ఠ స్స కార్యకృత్, సానిలః సభురీష శ్చ స్నేహః ప్రత్యేతి యస్య వై. 23. వినాపీడాం త్రియామ ఘః ససమ్యగనువాసితః, క్వాథార్థమాత్రయా వ్రాత థాన్యశుంఠీజలంపిబే త్. 24. చిత్తోత్తరే కదుష్టాంభ స్తావస్తాత్రం పిబే దను, తేనాస్య దీప్య తే వహ్ని ర్భక్తాకాంతా చ జాయతే. 25. అఘోరారాత్రా దపి స్నే హః ప్రత్యాగచ్ఛ స్స దుష్యతి, కుర్యా ద్వస్తిగుణాం శ్చాపి జీర్ణ స్త్వ ల్పగుణో భవేత్. 26. యస్య నోపద్రవం కుర్యా త్స్నేహావస్తి రని స్ఫుతః, సర్వోల్పా వా వృతోకాత్యూ దుపేక్ష్యః సంవిజానతా. 27. అనాయంతి సుఘోరారాత్రా త్స్నేహం సోపద్రవం హరేత్, స్నేహావ స్తావనాయాతే నాన్యః సోకో విధీయతే. 28.

తా. సులభము.

అశుద్ధియందు నిరూపణములు.

శ్లో. అశుద్ధస్య మలోన్మిత్రః స్నేహో నైతి యదా పునః, త
 దాంగనదనా ధ్వాన శూల శ్వాస శ్చ జాయతే. 29. పక్వాశయ
 గురుత్వం చ తత్ర దద్యాన్నిరూపణం, తీక్ష్ణః తీక్ష్ణోపధై రేవ సిద్ధం
 చాప్యనువాసనం. 30. స్నేహవస్తి ర్విధేయ స్తు నావిశుద్ధస్య దేహినః,
 స్నేహావీర్యం తదాదత్తే స్నేహో నానువినర్పతి. 31. అశుద్ధ మపి
 వాతేన కేవలే నాభిషేడితం, అమోరాత్రస్య కాలేషు సర్వే స్వేవా
 నువాసయేత్. 32. అనువాసయే త్తృతీయేష్వి పంచమే వా పున శ్చ
 తం, యథా వా స్నేహపక్తిః స్యా త్తతో ప్యుల్బణమారుతాన్. 33.
 వ్యాయామనిత్యాం దీప్తాస్త్రీ స్రూక్షాం శ్చ ప్రతివాసరం, ఇతి స్నేహౌ
 త్రిచతురైః స్నిగ్ధో స్రోతోవిశుద్ధయే. 34. నిరూహం శోధనం యుం
 జ్య దస్మిన్నే స్నేహనం తనోః, విప్రభ్రానిలవిణ్ణా త్రస్నేహోహీనేఽను
 వాసనే. 35. దాహజ్వరపిపాసా ర్తికర శ్చాత్స్యనవాసనే.

తా. సులభము.

వస్త్యాదులందలి పరిణామములు.

శ్లో. స్నేహవస్తిం నిరూహం వా నైక మేవాతిశీలయేత్. 36.
 స్నేహ త్పితృకఘోక్లేదో నిరూహో త్వవనాద్భయం, అనాస్థా వ్యాయే
 భిధేయా నానువాస్యా శ్చ తే మతాః. 37. విశేషత స్త్వమీ పాండు
 కామలామేహపీనసాః, నిరఘ్నీహవిఙ్ఘ్రీ గురుకోష్ఠకఘోదరాః. 38.
 అభివ్యందభృశ్శూల క్రిమికోష్ఠాఘ్రామారుతాః, వీతే విషే గరే ఽవ
 చ్యాం క్షేపదీగలగండవాన్. 39. అనాస్థా ప్యస్త్యతిస్నిగ్ధః క్షతోర
 స్కో భృశం కృశః, ఆమాతినారీ పమిమా న్నశుభో దత్తనావనః. 40.
 శ్వాసకాసప్రసేకారో హిక్కాఘ్రానాల్పవన్నయః, శూలచాయః
 కృతాఘరో బద్ధచ్ఛిద్రదకోదరీ. 41. కష్ఠీ చ మధుమేహీ చ మాసా
 న్నప్త చ గచ్ఛిణీ, సచైకాంతేన నిర్దిష్టే ప్యత్రాభినివితే ద్యుధః. 42.
 భవేత్కదాచి త్కార్యాపి విరుద్ధాపి మతా క్రియా, ఘర్దిహృరోగసు

ల్వారే వమనం సుచికిత్సితే, అవస్థాంప్రాప్య నిర్దిష్టం కుష్ఠినాం చ స్తి కర్ష చ. 44.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు అనువాసనాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

29. నిరూహాధికారము.

—ॐ నిరూహవిధియును సమయమును. ॐ—

శ్లో. అనువాస్య స్నిగ్ధతనం తృతీయేహ్ని నిరూహాయేత్, మ
 ధ్యాహ్నే కించి దావృత్రే ప్రముక్తే బలిమంగళే. 1. అభ్యక్త స్వేది
 తోత్సృష్ట మలం నాతిబుభుక్షితం, మధుస్నే హేనకల్కాఖ్య కషాయా
 వాతపశ్చ క్రమాత్ 2. త్రీణిష ద్వే దశ త్రీణి షలా న్యనిలరోగిషు,
 పిత్రే చత్వారి చత్వారి ద్వే ద్వే పంచ చతుష్టయం. 3. షట్ త్రీణి
 ద్వే దశ త్రీణి క ఛే చాపి నిరూహాణం, వత్వాశా నైంధవ న్యాతుం
 మధునః ప్రసృతద్వయం. 4. వినిర్మధ్య తతో గద్యా త్నేహస్య ప్ర
 సృతద్వయం, ఏకీభూజే తతః స్నేహే కల్కస్య ప్రసృతం ఊపేత్. 5.
 సమ్మూర్ఛితం కషాయం తం పంచ ప్రసృతేసుమితం, ఏతరే త్తు య
 థావాప మంతే ద్విప్రసృతోన్వితం. 6. వత్తపూత స్తథోష్ణాంబు కుంభీ
 బాష్పేణ తాపితః, ఏవం ప్రకల్పితో వస్తి ర్ద్వాదశ ప్రసృతో భవేత్. 7.
 నధావ త్యోషధం పాణిం చ తిస్థ త్యవలిప్య చ, న కరోతి చ సీమం
 తం సనిరూహః సుయోజితః. 8.

అనువాసనచేసి స్నిగ్ధశరీరముగల వానికి మూడవనోజుననిరూహవస్తినియవలయును. మధ్యాహ్నకాలమునందు కొంచెము ఆవరణచేసి అంసు బలిమంగళాచరణాదులను చేసి అభ్యంజనముచేసికొని స్వేదితుండై శుద్ధుండైయున్న వానిని మిక్కిలి యాకలిగొనని వానిని మధువు స్నేహనము కల్కము క్వాధము ఆతపము వీటిని వరుసగా 3-6-2-10-3 పలములనువారలోగిరిని, పిత్రమునందు 4-4-2-2-5-10-4 పలములును 1క షమునందు 6-3-2-10-3 పలములును నిరూహవస్తిని ఈయవలయును. తొల్లుత నైంధవలవణము ఒక తులము లేనె 2 పలములు కలిసినూరి, పిమ్మట 4 పలముల త్రైలమును పోసి 2 కజ్జిగాచేసి 2 పలముల కల్కమును చేయవలయును, 10 పలముల కషాయము వివచ

ములో 4 పలుముల ఆనాపమును చేర్చి వడియకట్టి వస్త్రీచేసి ప్రయోగించిన నిరూహము గును.

◀◀ నిరూహము చేయురీతులు. ▶▶

శ్లో. పూర్వోక్తేన విధానేన గుదవస్తిం నిధాపయేత్, త్రింశ
 న్నాత్రాస్థితో బస్తిస్తతి స్తుత్కటకో భవేత్. 9. జానుమండల మావే
 ప్త్య దత్తం దక్షిణపాణినా, కుషనేత్రచ్ఛటాశబ్దశతం తిషే దవేగవా
 న్. 10. ద్వితీయం వా తృతీయం వా చతుర్థం వా యథార్థతః, సమ్య
 జ్నిగు హాలింగేతు ప్రాప్తే వస్తిం నివారయేత్. 11. ప్రసృష్టవిణ్ణాత్త్రస
 మీరణత్వం రుచ్యగ్నివృద్ధ్యాశయలాఘవాని, రోగోపశాంతిః క్రొకృతి
 సతా చ బలం చ తి తస్యై త్సునిరూఢలింగమ్. 12. అయోగ శ్చ
 తియోగశ్చ నిరూహ శ్చ విరిక్తవత్, స్నిగ్ధోష్ణ ఏకః పవనే సమాంసో
 ద్వాస్వాదుశీశౌ పయసా చ సిత్రే, త్రయస్సమూత్రాకటుకోష్ణరూక్షాః.
 కఫే నిరూహా నవరం విధేయాః, ఏకోపకర్ష త్వనిలం స్వమార్గాత్
 పిత్రం ద్వితీయ స్తు కఫం తృతీయః. 13.

పూర్వోక్తవిధానమున గుదము దుంచవలయును. జానుమండలమును చుట్టికొని దక్షిణహస్తముతోనియవలయును. నిరూహపుప్రయోగ ప్రతియోగములు విరేచనమునకు వలెనే ఎఱుఁగునది. వాతమునందు సమానాశము గలిగి స్నిగ్ధరూపమగుది యొకనిరూహము. పిత్రమునందు స్వాదువును శీతలమునగు పాలతో రెండవనిరూహము. కఫమునందు గోమూత్రముతో వెన్నజేసి ఇచ్చిన నది మూడవనిరూహము. ఈమూటికంటెను ఇకను నిరూహ మేదియును లేదు.

◀◀ నిరూహ చేయలేని వారికి ఉపాయములు. ▶▶

శ్లో. ఆయామాంతం ముహూర్తాంతం నిరూహం శోధనై ర్హ
 రేత్, సిరూహై రేవ మతిమాన్ ఘోరనూత్రాప్లు సంయుతైః. 14. వి
 గుణాసలవిష్టబ్ధ శ్చిరం తిష్ఠ న్నిరూహణః, శూలారతిజ్వరాటోషా న్నర
 ణం వా ప్రయచ్ఛతి. 15. నతు భుక్తవతే దేయ మాసాపన ఘ్నితిస్థితిః,
 ఆమం తద్ది హరే ద్భుక్తం చర్ధిదోషాం శ్చ కోపయేత్. 16. ఆవస్థికః
 క్రమః చాపి మత్స్వా కార్యో నిరూహణే, అతిప్రవీడితో వస్తి రతీక్ర
 మ్యాశయం తతః. 17. వాతేరితో నాసికాభ్యాం ముఖతో నా ప్రప

ద్యతే, ఛర్దిహృల్లాసమూర్ఛాదీ స్ప్రికుర్యాద్దాహ మేవ చ. 18. తత్ర
 మూర్ఛం గలాపీడం కుర్యాచ్చా ప్యవధూననం, శిరఃకాయవిరేకౌ చ
 తీక్ష్ణా సేకాం శ్చ శీతలాన్. 19. సునిరూఢ మథోష్ణాంబు స్నాతం భుక్త
 రసాదనం, యథోక్తేన విధానేన యోజయే త్స్నేహబస్త్రినా. 20. తద
 హస్తస్య పవనా ద్భయం బలవ దివ్యతే, రసాదన స్తేనశస్త్రదహం
 శ్చానువాసనం. 21.

యామము వఱకుగాని మహూర్తము వఱకుగాని నిరూహమును శోధనలతో
 పోగొట్టవలయును. దుష్టవాయువు చేతపిష్టబిమై చాలసేపటి వఱకునున్న నిరూహము
 కూలగ్ధాని జ్వరాదులనుపుట్టించును. భుజించిన వానికి ఆస్థాపనను ఈయరాదు. ఆభుక్త
 పదార్థము ఆమునుహరించి ఛర్దిదోషములను తీపును. నిరూహమునందు ఆవసిక
 క్రమమునుగూడ యోచించి చేయవలయును. అతిప్రీడితపగువ స్తిఆశయమును దాటి
 వాత ప్రేరితమై నాసికద్వారాగాని ముఖద్వారాగాని బయలువెడలును. ఛర్దిమున్నగు
 వాటిని ప్రకోపింపజేయును. శీఘ్రముగా గలాపీడమునుపుట్టించును. నాడివిరేచనములను
 శరీరమునకు విరేచనములను చల్లనినేకములును ఇందుచేయదగును. చక్కగా నిరూహ
 ముచేసినవారిని వేడినీళ్ళలో స్నానముజేయించి భుజించజేసి యథోక్తవిధిని స్నేహవ
 స్త్రిని ప్రయోగింపవలయును. ఆపూట గాలిలోతిలుగరాదు. కావున రసాదనమును ఆను
 వాసనయును నిందు ప్రశస్తములు.

◀ అర్థమాత్మక నిరూహము. ▶

శ్లో. దశమూలీకసాయేణ శతాహ్వక్షం ప్రయోజయేత్, సైం
 ధవాక్షం చ మఘనోః ద్విపలం ద్విపలం తథా. 22. తైలస్య పల మేకం
 తు పలస్యైకత్ర యోజయేత్, అర్థమాత్మకసంగోయం వస్తి ర్దేయో
 నిరూహవత్. 23. నచ స్వేదో నచ స్నేహః పరిహారవిధి ర్నచ, ఆత్రే
 యానుమత్తో హ్యేష సర్వరోగనివారణః. 24. యక్షుఘ్న శ్చ క్రి
 మిఘ్న శ్చ శూలఘ్నశ్చ విశేషతికి, శుక్ర సంజననో హ్యేష వాతశోణిత
 నాశనః, బలవర్ణకరో వృష్యో వస్తిః పుంసువనః పరః. 25.

దశమూల క్షాధముతో సోంపునుగాని శతావరికల్పమును 1 కులముగాని
 ప్రయోగింప వలయును. సైంధవలవణము కులములేనె 2 పలములు తైలము రెండు పల
 ములు ఇయ్యది అర్థమాత్మకసంగము. దీనిని గూడ నిరూహమువలెనే వస్త్రినిచేయ వల

యును. స్నేహముగాని స్నేహముగాని అపద్యముగాని ఏదియునులేదు. ఇయ్యని ఆత్మే యనుతముచేత ననుమతింపబడినది. త్షయ మున్నగు ననుస్త రోగములను పోగొట్టును. శుక్రమును కలిగించును. వాతశోణితములను పోగొట్టును. బలమును కాంతి నిచ్చును.

—● ఊరవస్తులు. ●—

శ్లో. స్నేహం గుడం మాంసరసం పయ శ్చ అమ్మాని మూత్రం మధుసైంధవే చ, ఏతా న్యనుక్తాని చ దాపయే చ్చ నిరూహయో గే మదనా త్వలం చ. 26. లవణం కార్షికం దద్యా త్వల మేకం తు మాదనం, వాతే గుడః సితా పితై కఫే సిద్ధార్థకాదయః. 27. సైంధ వాక్షం సమాదాయ శతాహ్వక్షం తక్షైవ చ, గోమూత్రస్య పలా న్యష్టే వస్తికాయాః పలద్వయం. 28. గుడస్య ద్వే పలే చైవ సర్వ మాలోఢ్య యత్పతః, వత్తుపూతం సుఖోష్ణం చ వస్తిం దద్యా ద్విచ క్షణః. 29. శూలం విట్సంగ మానాహం మూత్రకృచ్ఛ్చా చ దారు ణం, క్రిమ్యుదావర్తగుల్మాదీ న్సద్యో హన్యా న్నిపేవితః. 30. పలశు క్తి కర్షకుడవై రమ్లిగుడసింధు జనగోమూత్రైః, తైలయుతోయం వస్తిః శూలానాహమవాతహరః. 31.

స్నేహము బెల్లము మాంసరసము పాలు ఆవుపదార్థములు గోమూత్రము సైంధవలవణము ఉష్ణైతకాయ వీటిని చేపువన్నను నిరూహములో చేర్చవలయును. ఉప్పు ఒక కర్షము ఉష్ణైత ఒక పలమును చేర్చవలయును. వాతమునందు బెల్లము కఫమునందు ఆవాలుమున్నగు నవిసితమునందు చక్కెర చేర్చవలయును. సైంధవలవణము పిల్లపిచ్చు ర ఒక్కొక్కతులమును గోమూత్రము 8 పలములును శంఖరలవణము 2 పలములు బెల్లము 2 పలములు కలిపి ఆహారముచేసి వడియగట్టి నులివెచ్చని వస్తినిచేసి తయవలయును. ఇయ్యదిశూల మలబద్ధకము మున్నగువానిని పోగొట్టును.

—● వైతరణ వస్యాదులు. ●—

శ్లో. వైతరణః క్షూరవస్తి ర్భుక్తేచాపి ప్రదీయతే, బద రైయరా వతీ శేలుశాల్తలీ ధన్వనాంకురాః. 32. క్షీరసిద్ధాః సుసిద్ధా స్సుయః సాస్రాః పిచ్చిలసంగతాః, వారాహమాహిషారభి బై డాలైణీయ కాక్కుటం. 33. సద్యస్క మస్మ గాజం వా దేయం పిచ్చిలవస్తిషు, చరకా దౌ సముద్దిష్టా వస్తయో యే సహస్రశః. 34. వ్యవహారో న తైః ప్రా

యో నిబధ్ధా నాత్ర తేన తే, వస్తి ర్నయఃస్థాపయితా సుఖాయు
ర్బలాగ్నిమేధాస్వరవర్ణకృచ్ఛు, సర్వార్థకారీ శిశువృద్ధయూనాం నిర
త్యయః సర్వగదాహ శ్చ. 35.

వైతరణము డ్దారవస్తియును భుజించిన వానికీసీయఃబడుచున్నది. తేగువటపత్రి
పాపాణ శ్చేదము బూరుగు ధస్వ వీటిని పాలతో సిద్ధిచేసిన పిచ్చిలమగు వస్తి యగు
చున్నది. పండులుదున్నలు గొత్తలు పిల్లులుమృగములు కోళ్లుమేకలు వీటి
యొక్క అప్పుడు ప్రసించిన రక్తమును పిచ్చిలవస్తు లందీయవలయును, చరకా
దులలో వేలకొలది చెప్పబడిన వస్తువులు వీటికంటె నెక్కుడుగా వ్యవహరింప బడు
చుండుటలేదు. కావున అయ్యవి అన్నియు నిచ్చట చెప్పలేదు, ఇది వస్తి వయోవృద్ధును
నిలుపును. సుఖపూర్వకముగా నాయువ్యమును వృద్ధిసేయును. బలము జాతరాగ్ని బుద్ధి
మున్నగువాని సభివృద్ధి సేయును . పిల్లలు నెద్దలు యువకులు మున్నగు నందఱును ఉప
యోగించును. ఇయ్యది సమస్తరోగములను పోగొట్టినదియు గూడనైయున్నయది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నిరూపాధికారము ముగిసెను.

23. నస్యాధికారము.

—● నస్యవిధిచక్ర కారములు. ●—

శ్లో. ప్రతిమ ర్శోవవీడ శ్చ నస్యం ప్రథమనం తథా, శిరోవిశే
చనం చేతీ నస్య కర్మ చ పంచధా. 1. ఈషదుచ్చింఘనా త్సైవైహా
యావా న్స్వక్త్రం ప్రపద్యతే, నస్తా నిషిక్తం తం విద్యా త్ప్రీతిమర్కం
ప్రమాణతః. 2. ప్రతిమర్కస్తు నస్యార్థం కరోతి నచ దోషవాన్, నస్తః
స్నేహంగులిం దద్యా త్ప్రీతి త్నిశిచ సర్వదా. 3. సచే చ్చింఘ్నే
దరోగాణాం ప్రతిమర్కః సదాఢ్యకృత్, నిశానా ర్భుక్తవంతో హః
స్వస్నాధ్యశ్రమ రేతసాం. 4. శిరోభ్యంజనగంఢూష ప్రసావాంజన వర్ష
సాం, డంతకాష్టస్య హాస్యస్య యోజ్యంతే సా ద్విబిందుకః. 5. శోధ
నః స్తంభన శ్చ స్యా దవవీడో ద్విధా మతః, అవవీడ్య వీయతే యస్తా
దవవీడ స్తతస్తు సః. 6. స్నేహార్థం శూన్య శిరసాం గ్రీవాస్కంధోర
సాం తథా, బలార్థం దీయతే స్నేహేనా నస్తః శబ్దోత్త వర్తతే. 7.
నస్యస్య స్నేహికస్యాథ దేయా స్వప్తౌ తు బిందమా, ప్రత్యేకశో న
స్తకయో ర్మృణా మితి వినిశ్చయః. 8.

ప్రతిమర్మము అవపీడము నస్యము క్రధమనము శిరోవిరేచనము అని నస్యకర్త
 ఆయిదువిధములు. కొంచెము పీల్చుటచేత నెంతచురురు ముఖములోనికి వచ్చునో అంత
 నాసికలో పోయఁదగినది. ఇది ప్రతిమర్మమనఁబడును. ఇయ్యది నస్యముకొఱకై చేయ
 బడుచున్నది. నోప మేదియునిండులేదు. ప్రతిమర్మము దార్ధ్యమునుకలిగించును. రాత్రి
 దినభోజనమును చేయువాడును, పగలు నిద్ర బోయెడువాడు దానినడచువాడును, శిరో
 భ్యంజనగంఢాషాదులుగల వారలును, పండ్లుతోమికినిన పిమ్మట రెండుబిందవులు
 దీనిని నస్యముచేసికొన వలయును. శోధన స్తంభనములని అవపీడ రెండుతెఱగులు. అవపీ
 డితము చేసి ఈయఁబడుచు గనుక అవపీడితమైనది. శిరిలు లేనివారికి స్నేహార్థము, కంఠ
 ము తొమ్మును లేనివారలకు బలార్థమును స్నేహము ఈయఁబడుచున్నది.

— ౯౯ నస్యప్రమాణాదులు. ౧౦ —

శ్లో. శుక్తిశ్చ పాణిశుక్తిశ్చ మాత్రాస్త్రిసః ప్రక్షిరితాః,
 ద్వాత్రింశద్భిందవ శ్చాత్ర శుక్తి రిత్యభీధీయతే. 9. ద్వే శుక్తి పాణి
 శుక్తిశ్చ దేయాత్ర కుశలై ర్నరైః, త్రైలం కఫే చ వాతే చ కేవలే
 పవనే వసాం. 10. దద్యాత్పస్తః సదా పితై సద్వి ర్నజ్జాసమారుతే.
 ధ్వాపనం రేచన శ్చాస్థ్లో యుంజ్యా త్తం ముఖవాయునా. 11. షడం
 గులద్విమూఖయానాడ్యాభేషజగర్భయా, సహి భూరితరం దోషం చూ
 ర్ణత్యా దపకర్షతి. 12.

శుక్తి పాణిశుక్తియని మూడుమాత్రలు, 32 బిందవులది శుక్తిరెండుశుక్తులైన
 పాణిశుక్తియగును. కఫవాతములకు త్రైలమును కేవలవాతమునకు వసను పిత్తియనకు
 ఘృతమును ప్రశస్తములు.

— ౧౦ శిరోవిరేచనములు. ౧౧ —

శ్లో. శిరోవిరేచనద్రవ్యైః స్నేహై ర్వాతైః ప్రసాధితైః, శిరో
 విరేచనం దద్యా ద్రోగేష్వే తేషు బుద్ధిమాన్. 13. కారవే శిరసః
 శూలే బాణ్యే స్యందే గళామయే, శోషగండక్రిమిగ్రంథి కుషా
 పస్తారపీవసే, స్నిగ్ధస్విన్నోత్తమాంగస్య ప్రాకృతావశ్యకస్య చ,
 నివాతశయనస్థాస్య జస్తూర్ధ్వం స్వేదయే త్సునః. 15. అఘోతానార్ధదే
 హస్య పాణివాదే ప్రసాంతే, కించిదున్నతపానస్య కించి మ్మార్ధని నామి
 తే. 16. నాసాపుటం పిథాయైకం పర్యాయేః నిషేచయేత్, ఉష్ణాంబు
 తప్తం ఖైషజ్యర ప్రణాఢ్యా విచునా తిథా. 17. దత్తే వాదతలస్కం

భహస్త కర్ణాది మర్దయేత్, శనై రుచ్చింఘ్య నిష్ఠేవే త్పార్శ్వయో
రుభయో స్తతః. 18. ఆభేషజక్షయా దేవం ద్విస్త్రీ ర్వా సస్య మా
చనేత్, స్నేహం విరేచన స్యాంతే దద్వ్యా ద్దోషాద్యపేక్షయా. 19.

శిరోవిరేచన ద్రవ్యములతోను స్నేహములతోను శిరోవిరోచనములకిప్పించవల
యును. శిరోభారము శూలమున్నగునవి దీనశించును. ఉత్తానమగు సగముశరీరము గల
వానికి పాణిపాదములు స్వేదము నొందింపవలయును. ముక్కురంధ్రము నొకదానిని
మాసి కండవదానిలో వేడినీళ్లతో కలిపినమందును పోయవలయును. పిమ్మట కాళ్లు
స్కంధము చేతులును మర్చింపవలయును. ఇట్లు ఔషధిఅయిపోవునంత వఱకు 2-3
సార్లు చేసి విరేచనము అయినపిమ్మట నోషాద్య పేక్షచేత స్నేహమును తీసికొనవలయును.

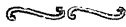
●● నస్యవిధియందు కాలపరిమాణము. ●●

శ్లో. త్యోహః త్ర్యోహః చ్చ సప్తాహం స్నేహకర్తృ సమాచ
రేత్, ఏకాహాంతరితం కుర్యా ద్రేచనం శిరస్తథా. 20. సమ్యక్స్నిగ్ధే
సుఖోచ్ఛ్వాస స్వప్నబోధాక్షిపాలనం, రూక్షేక్షిస్తబ్ధతాశోషో నానాస్యే
మూర్ఛాశూన్యతా. 21. స్నిగ్ధేతికంఠా ర్దురుతా ప్రసేకారుచిపీనసాః,
సువిరక్తే క్షేలఘ్నతా వక్త్రస్వరవిశుద్ధయః. 22. దుర్విరిక్తే గదోద్రేకః
క్షామతాతిపిరేచితే, తోయమద్య గరస్నేహవీతానాం పాతు మిచ్ఛ
తాం. 23. భుక్తభక్త శిరఃన్నాత న్నాతుకామస్రుతాస్పృజాం, నవపీనసరో
గార్తసూతికాశ్వాసకాసినాం. 24. శుద్ధానాం దత్తవస్తీనాం తథాచా
ర్తవ దుర్దినే, అన్యత్రాత్యయిక వ్యాధౌ నైషాం నస్యం ప్రయోజ
యేత్. 25. న నస్య మూనసప్తాద్యే నాతీతాశీతి వత్సరే, నచోనద్వ్యా
దశే ధూమః కవలో నోనపంచమే. 26. నశుద్ధి రూనదశమే నచాతి
క్రాంత సప్తతౌ, ఆజన్తమరణం శస్తః ప్రతిమర్శస్తు వస్తివత్. 27.

మూడేషిరోజులకుగాని ఏడురోజులకుగాని స్నేహకర్తృ జేయవలెను. దినము
మాట్టిదినము శిరోరేచనము జేయవలయును. చక్కగా విరేచనమైసండునకు కనులు
లేలికయిచ్చుట వక్త్రస్వరము శుద్ధముగా మాటుట చిహ్నములు, దుర్విరిక్తమునందు
గదోద్రేకాదులు చిహ్నములు. ఏడేడలకును నునుబడి సంవత్సరములకు పైనను
నస్యమును చేయరాదు. పండ్రెండు సంవత్సరములకు లోపుగను ధూమమును చేయరా

దు. పదిసంవత్సరములలోపునను దెబ్బది సంవత్సరములు దాటినను శోధన చేయరాదు. ఆజన్మమరయును ప్రతిమర్మము జన్మింపలేనే శ్రేష్ఠమైనది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు నస్యాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౭౪. ధూమాధికారము.

— ౭౪ ధూమార్దులు, తదుపాయములు. —

శ్లో. ప్రయోగకః సైహిక శ్చ ధూమో వై రేచన స్తథా, కాస హరో వామన శ్చ ధూమః సంచవిధోమతిః. 1. ఋజుత్రికోశ ఫలితం కోలాస్థ్యగ్రప్రమాణిత, వస్తినేత్రసమద్రవ్యం ధూమనేత్రం ప్రశస్యతే. 2. సార్థ త్ర్యంశయుతిః పూర్ణో హస్తః సాయోగికాదిషు, నేత్రే కాసహ రే త్ర్యంశహీనః శేషే దశాంగులః. 3. ఔషధై ర్వర్తికాం కృత్వా శరగర్భావిశోషితాం, విగర్భా మగ్నిసంఘ్నాం కృత్వా ధూమం పిబే న్నగః. 4. వక్త్రేణైవ వమే ధూమం నస్త్రో వక్త్రేణ వా పిబన్, ఉరః కంఠగతే దోషే వక్త్రేణ ధూమ మాపిబేత్. 5. నాసయా తు పిబే ద్దో షే శిరోఘృణాక్షిసంశ్రయే, గంధై రకుష్ఠతగ్రై ర్వర్తిః సాయోగికే మతా. 6. స్నేహికే తు సుధూచ్ఛిష్టస్నేహగుగ్గులుసర్జకైః, శిరోవిరే చనద్రవ్యై ర్వర్తి రైవై రేచనే మతా. 7. కాసఘ్నై రేవ కాసఘ్ని వా మనై ర్వామనీ మతా, యోజ్యని పిత్రరక్తార్తి విరిక్తోదరమేహిషు. 8. తిమిరోద్ధ్వనిలాధాన రోహిణీదత్తవస్తిషు, మత్స్య మద్య దధిక్షీర ఙ్గౌద్రస్నేహవిషాశిషు. 9. శిర స్యభిహజే పాండురోగే జాగరితే నిశి, రక్తపిత్తాంధ్య బాధిర్య స్త్రుణ్ణారామదమోహకృత్. 10. ధూమోఽ కాలేఽతిపీతో వా తత్ర శీతో విధి ర్హితిః, ఏతద్ధామవిధానం తు లేశతః సంప్రకాశితం. 11.

ప్రయోగికము సైహికము ధూమము వైరోచనము నామనము నని ధూమము లయిదు విధములు. కోమలమగు త్రికోషఫల మంతయుండి తేగుగింజంతప్రమాణ మతో వస్తినేత్రముతో సహాసమగు ధూమమువలన నేత్రములు శ్రేష్ఠములుగును. ప్రయోగికాదులలో ముప్పదిన్నర ఆంశలుగలిగి పూర్ణమైన హస్తపు ప్రమాణమును సహస్ర

రమగు శేత్రరోగమునందు త్ర్యంశహీనమగు దశాంగులమును ఓపివులతో వత్తినిచేసి నిప్పులోనంటించి అసాగను నోటినుండి పీల్చియుక్కు గుండావదలి పెట్టవలయును. తొమ్మిదికలలో గలసమస్తరోగములకు ధూమమును త్రాగవలయును. ప్రాయోగి ధూమము నందు తగరము కొప్పులేకుండను పైహికమున తేనెపైసెయి న్నేహము గుట్టలము సర్వకములతోను వైరోచనమునందు శిరోవిరోచనద్రవ్యములతోను వత్తినిచేయ వలయును. పిత్రక్తాదులందు దీని సుపయోగింపరాదు. తిమిరములు మున్నగువానియందు సుపయోగింప వలయును. ఇది ధూమవిధానము. తేశముగా ప్రకాశముఁ జేయఁబడినది.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ధూమాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౭౫. కవలగంఢూషాధికారము.

—●— కవలగంఢూషాధికారణ్యాలు. —●—

శ్లో. స్విగ్ధోష్ణైః స్పేహికో వాతే స్వాదుశీతైః ప్రసాదనః, పిత్రే కట్వమ్లవణైః రూక్షైః సంశోధనః కఫే. 1. కషాయస్వాదుశీతైశ్చ కవలో రోషణో వ్రణే, సుఖం సంచార్యతే యాతు సా మాత్రా కవలే హితా. 2. అసంచార్యాతు యా మాత్రా గంఢూషే. సా ప్రక్షీర్ణితా, తావచ్చ ధారణీయోయం యావ ద్దోషప్రవర్తనం. 3. పున శ్చా ద్యోషి దాతవ్యస్తథా ఔద్రఘృతాదిభిః, వ్యాధే రిపచయ స్తుష్టి ర్వైశద్యం పక్తలాఘవం. 4. ఇంద్రియాణాం ప్రసాదశ్చ కవలే శుద్ధి లక్షణం, దాహతృష్ణావ్రణాన్ హన్తి మధుగంఢూషధారణం. 5. ధా న్యాస్తు మాస్యవైరస్య మలజ్వార్షధ్యనాశనం, తదీషల్లవణం శీతం ముఖశోషహరం పరం. 6. ఆశు ఔరామ్లగంఢూషో భిన్న త్రి వేషణశ్చ యం, సుసే హితం వాతహరం తైలగంఢూషధారణం. 7.

వాతమునందు స్విగ్ధములు నుష్ణములు నగువానితో, స్నేహికము పిత్రము స్వాదువులును శీతలములగు వానితో ప్రసాదనములును, కఫమునందు రూక్షములగు ఆమ్లల విణములతోను సంశోధనమును చేయింప వలయును. కషాయస్వాదుశీతములతో కబళమును చేసి ధరింప వలయును. సుఖసంచారముగల మాత్రహితకరము. సంచారములేని జే గంఢూషము నందు ధరింపవలెను. దోషము లుండునంతవఱకు మాత్రమే దీనినుపయోగింపవలయును. పిచ్చట తేనె నేయి మున్నగువానితో నింకొక దానినియ వలయును.

ఇంద్రియములు శాంతముగా నుండుటయే కబలగోగమునందు శుద్ధియని యెఱుగునది. దాహము తృప్తవ్రణములు మున్నగునవివశించును. ధాన్యాష్టము నోటివాసన అరుచిని పోగొట్టును. అందుకొఁచెను ఉప్పువైచి చల్లార్చినవించిన ముఖశోషలను పోగొట్టును. జ్వారాష్ట గంధూషము తత్క్షణమే శ్లేష్మములను పోగొట్టును. వాతమును హరించును స్వస్థత గలిగించును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు కవలగంధూషాధికాగ్రప్రకరణము ముగిసెను.

ఆశ్చోత నాంజనతర్పణపుటపాకాధికారము

శ్రీశ్రీ శేత్రగోగములకు ఆశ్చోతనము.

శ్లో. సర్వేషా మక్షీరోగాణా మూదా వాశ్చోతనం హీతం, రుక్తోద కంఠూఘ్నాస్రు గ్రాహరాగని బర్హణం, 1. ఉష్ణం వాతే కఫేచోష్ణగతచ్ఛీతం గక్తపిత్తయోః, నివాతిస్థస్య వామేన పాణినోస్తీల్యలోచనం. 2. శుక్తా ప్రలంబయా స్వేన పిచువర్త్యా కనీనకే, దశ ద్వాదశ వా భిందూన్ ద్వ్యంగులా దవసేచయేత్. 3 తతః ప్రమృజ్య మృదునా చేలేన కఫవాతయోః, అన్యేన కోష్ణపానీయప్లుతేన స్వేదయే స్మృదు. 4. అత్యుష్ణతీక్ష్ణం రుగ్రాగద్భజ్నా శాయాక్షీసేచనం, అతీశీతం తు కరుతే నిస్తాదస్తంభ వేదనాః. 5. కషాయవర్జితాం ఘర్షం క్విచ్చార్చితం మేహానం బహు, వికారవృద్ధి మత్యల్పం సంరంభ మపరస్పృతం. 6.

అన్ని సిద్ధములకు శేత్రగోగములకును తొలుత వాశ్చోతనము చేయుట మంచిది. రక్తము ఉదకము జల క్షీర్ణగురూట మంట ఎఱ్ఱపడుటలను పోగొట్టును. వాతమునందు ఉష్ణముగను కఫమునందు సుష్ణముగను రక్తపిత్తములందు చల్లగను ఈయవలయును. గాలితనిచోట, చేతితోఁకటిని తెఱచి కనుగుడ్డునందు పొడవగు పిచువర్తిచేత పది వంద్రెండు బిందువులను వేయవలయును. పిమ్మట మెత్తనిగుడ్డతో తుడిచి వెచ్చని నీటితో కాచి చెమ్మటను పుట్టింపవలయును.

శ్రీశ్రీ శేత్రమలనున కంజనములు.

శ్లో. అథాంజనం శుద్ధతనో ర్షేత్రమాత్రాశ్రయే మలే, పక్వలింగేల్పశోధార్తి కంఠూపైచ్చిల్య లక్షితే. 7. మందఘ్నాస్రురాగేక్షీప్రయోజ్యం ఘనదూషికే, లేఖనం దోషణం దృష్టిప్ర సాదన మితి త్రిధా. 8.

అంజనం లేఖనం తత్ర కషాయాంబుపటూషణైః, రోపణం తిక్తకైర్ద్రవ్యై
 స్వాదుశీతైః ప్రసాదనం. 9. దశాంగుల తనుర్నాధ్యే శలాకాముకులా
 ననా, ప్రశస్తా లేఖనే తామ్రా రోపణే కాలలోహజా. 10. అంగులాచ
 సువర్ణోతా రూపజా చ ప్రసాదనే, పిండోరసక్రియా చూర్ణం త్రిభై
 వాంజనకల్పనా. 11. గురౌ మధ్యలఘూ దోషే తాం క్రమేణ
 ప్రకూజయేత్, అథానూనీలయ స్తృప్తి అంతఃసంచారయే చ్ఛనైః.
 12. అంజితే వర్షణీ కించి చ్ఛాలయే చ్ఛైవ మంజనం, అపేతోషధ
 సంబంధం సిర్వృణం సయనం యదా. 13. వ్యాధిదోషం తు యో
 గ్యాభి రద్భిః ప్రక్షాలయే త్తదా, దక్షిణాంగుష్ఠకేనాక్షి తతో వామం
 సవాసనా. 14. ఊర్ధ్వవర్తని సంగృహ్య శోభ్యం వామేన చేతరత్,
 నిశి స్వప్నేన మధ్యాహ్నపానానోష్ణగభ స్తిభిః. 15. అక్షిరోగాయ దో
 షాస్సుయ ర్వర్ధితో త్ప్రీడితద్రుతాః, ప్రాత స్నాయం చ తచ్చాఘ్రైవ్యై వ్యభ్రకే
 ౭తో౭ంజయే త్సదా. 16. కంఠూజాడ్యే౭ంజనం తీక్ష్ణం ధూమం
 వా యోజయే త్సునః, తీక్ష్ణాంబునా భి త్ప్రేతు తూర్ణం ప్రత్యంజనం
 హితం. 17.

పశుబ్ధశరీరని నేత్రములో మలముండినచో పక్షులక్షణము కొలదిగా వాపు
 దురద నీరు గారుట నున్నను అంజనమును వేయవలయును. లేఖనమని రోపణమని దృష్టి
 ప్రసాదమని అంజనము మూడువిధములు. వీటిలో కషాయములు ఉష్ణములు మున్నగు
 వానివలన గీచుట లేఖనమనఁబడును. కటువులగు నౌషధులతో చేయునది గోపణము
 ప్రసాదనము నిచ్చునది అంజనమనఁబడును. పదియంగుళముల సాదవుగలిగి నడుమనన్న
 గలి ముకుళించిన ఆగ్రము గలరాగికడదీ లేఖనమునకు శ్రేష్ఠము. రోపణమునకు ఇట్టిదే
 ఉక్కునిశ్రేష్ఠము. ఒక అంగులముండిన బుగారు ది ప్రసాదనమునకు శ్రేష్ఠము. దోష
 ము ఎక్కువగను లఘువుగనున్న దీనిని ప్రయోగింపవలసినది. నేత్రములను తెఱవక
 యేలో పల త్రిప్పవలయును. పిమ్మట కన్నులను తెఱచి కుడిబొటన శ్రేణితో ఆపన్న
 వైదాని నెత్తిపెట్టి ఎడమవ్రేలితో శోధింపవలయును. రాస్రము నిదురించుటలోను మ
 ధ్యాహ్నమున అన్నపానములు ఉష్ణకిరణములు వీటితోను అక్షిరోగమునకు వలయు
 దోషములు వెఱుగును కనుకను ఈబాధతోలగు టకైవ్రాద్దుటను సంజవేశను అంజనము
 ను వేసికొనవలయును. దుఱద మున్నగు రోగములన్నియు నశించును.

తర్పణము.

శ్లో. నాంజయే ద్భీత వమిత విరిక్తాసిత వేగితే, కృద్ధజ్వరిత భ్రాం
 తాక్షి శిరోరుక్ శోషజాగరే. 18. అదృష్టేఽర్కే శిరఃస్నాతే ఖీత
 యో ధూమమద్యయోః, అజీర్ణే ప్యర్కసంతప్తే దివాస్వప్నే పిపాసితే.
 19. నిర్వాతే తర్పణం యోజ్యం శుద్ధయో గ్నూర్ధకాయయోః, కాలే
 సాధారణే ప్రాతః సాయం వోత్తానశాయినః. 20. యవమాషమయీం
 పాలీం నేత్రకోణా ద్భహిఃసమాం, ద్వ్యంగులోచ్ఛాం దృఢాం కృత్వా
 యథాస్వం సిద్ధ మావపేత్. 21. సప్సిమిలితే నేత్రే తప్తాంబు ప్రవి
 లాయితం, నక్తాంధ్యవారతిమిర కృచ్ఛ్యకోధాధకే వసాం. 22. ఆపత్నా
 గ్రా దధోస్తేషం శసక్తై స్తస్య కుర్వతః, మాత్యాం విగణయే త్తత్ర
 వర్జసంధిసితాసితే. 23. దృష్టౌ చ క్రమశోవ్యాధా శతం త్రీణి చ
 పంచ చ, శతాని సప్తచాష్టా చ దశమంథే నిలే దశ. 24. పిత్రే షట్
 స్వస్థవృత్తే చ బలాసే షంచ ధారయేత్, కృత్వాపాంగే తతో ద్వారం
 స్నేహం పాత్రో నిగాలయేత్. 25. పిబే చ్చ ధూమః నేత్రేత వ్యోమ
 రూపం చ భాస్వరం, ఇత్థం ప్రతిదినం వాతే పిత్రే త్వేకాంతరం కఫే.
 26. స్వస్థే చ ద్వ్యంతరం దద్యా దాత్మస్తే రతి యోజయేత్, ప్రకాశ
 క్షమతా స్వాస్థ్యం విశదం లఘులోచనం. 27.

భీతులు వమితులు విరిక్తులు ఆశితవేగితులు అంజనమును వేసికొనరాదు, కృద్ధు
 లు మున్నగువారును వేసికొనరాదు. నిగ్వాతస్థలము నందు శుద్ధములగు తలశరీరములకు
 తర్పణచికిత్స చేయవలయును. సాధారణ కాలములో ప్రాణికాలమునందుగాని సా
 యంకాలమునందుగాని వెల్లకిలపరుండిన వానికి యవమాషకాగమైన రెండంగుళముల
 వత్తినిచేసి నేతినివేడి నీటిలాగునచేసి కఱటిలోపైచి కొనవలయును. తేజీకటి వాత
 ము తిమిరము మున్నగునవి అన్నియును నశించును. వర్జసంధులయందు మాత్రలను
 లెక్కింపవలసినది. ధూమమును త్రాగవలయును, వ్యోమరూపమగు భాస్వరమును చూడ
 కూడదు. ఈరీతిగా చక్కనగువఱకును వాతపిత్తకఫములలోను స్వస్థతయందును చేయు
 చుండవలయును.

పుటపాకము.

శ్లో. తృప్తే విపర్యయోఽతృప్తే తృప్త్యేతిశ్చైష్టజా రుజః, పుట
 పాకం ప్రయుంజీత పూర్వోక్తే ష్వేవ పక్ష్యను. 28. సవాతే స్నేహనః

శ్లేష్మసహితే లేఖనో మతిః, తృణ్ణాంకార్యశ్లేష్మనిలే పిత్రే రక్తే స్వస్థే పృ
 సాదనః. 29. బిల్వమాత్రం పుక క్షింశం మాంసభేషజకల్మయోః,
 ఉరుబూక వటాంభోజ పత్రైః స్నిగ్ధాదిషు క్రమాత్. 30. వేప్యయిత్వా
 మృదా లిప్తం ధవధన్వనగోమయైః, పచే తృప్తీనీపై రగ్నాభ్యం సకన్యం
 నిష్పిష్య తద్రసం. 31. నేత్రే తర్పణవ ద్యుంజ్య చ్చుతం ద్వే త్రీణి
 ధారయేత్, లేఖనస్నేహనాంత్యేషు కోష్ఠౌ పూర్వో హిమోఽపరః.
 32. ధూమపోతే తయో రేవ యోగా స్తత్ర చత్వశ్చివత్, తర్పణం పుట
 పాకం చ నస్యా నర్దేన యోజయేత్. 33. యావం త్యహాని యుంజిత
 ద్విగుణో హితభా గ్భవేత్.

త్వప్తమైన పిష్టట స్వస్థము గాను సుందరముగాను తేలికగాను నేత్రముండును.
 లేనిచో నిందులకు వివరీతలక్షణములను కలిగియుండును. పూర్వోక్తములగు ఆఘ్రలకు
 పుటపాకమును ప్రయోగింపవలయును. వాతసహితమునకు స్నేహనమును శ్లేష్మసహిత
 మునకు లేఖనమును దాహదౌర్బల్యము వాతము పిత్రము రక్తము వీటియందు ప్రసాదన
 మును చేయవలయును. బిల్వమాత్రమును మాంసభేషజ కల్మ-ములపిండమును ఆముదపు
 ఆకులు వజ్జిఆకులు తామరఆకులుతో చుట్టి మట్టినిపూసి పక్వముచేసి ఎఱ్ఱగా నిష్ప
 వలె పక్వముకాగానే ఆరసమునుతీసి కంటికి తర్పణమువలెనే రెండుబొట్లు ఉపయోగిం
 పవలయును. లేఖనస్నేహన ప్రసాదనములలో తోలి రెండును కొలదిపాటి కీతోష్ణ
 ములు కలుగునట్లుగా తర్పణచేయవలసినది. ఎన్నిదినములు దీనిని నేవించునో అండు
 లకు రెండు రెట్టదినములు పథ్యమును చేయవలయును.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు ఆశ్విన్యతనాంజనపుటపాకాధికారప్రకరణము ముగిసెను.

22. శిరావ్యధాధికారము.

శిరావ్యధమునకు ఆధికారులు. ౧

శ్లో. అథ స్నిగ్ధతనుః స్నిగ్ధరసాన్నక్రతిభోజితం, ప్రత్యాదిత్య
 ముఖః స్విన్నో జానుచ్ఛాసనసంస్థితః. 1. మృదుపట్టాత్తకో శాంతో
 జానుస్థాపితకూర్పరః, అంగుష్ఠగర్భముష్టిభ్యాం మన్యే గాఢం నివీడ
 యేత్, 2. దంతసంపీడనోత్కాస గండాద్ధానాని చాచరేత్, శృష్ణతో

యంత్రయే చైవనం వశ్రు మావేష్టయే స్మరః. 8. కంధరానూం పరి
 షీప్య నస్యాంతర్వామతర్జసిం, ఏవ ముత్థాప్య నిధినా శీరాం విధ్యే
 చ్చిరోగతాం. 4. విధ్యే ధస్తశీరాం బాహు వనాకుంచితకూర్పరే,
 బద్ధ్యా సుఖోపవిష్టస్య ముష్టి మంగుష్ఠగర్భిణం. 5. ఊర్ధ్వం వేధ్యప్ర
 దేశా చ్చ సట్టికాం చతురంగుళే, పాదే తు సుస్థితేధస్తా జ్ఞానుసంధే
 ర్నివీడితే. 6. గాఢం కరాభ్యా మాగుల్ఫం చరణే తస్య చోపరి, ద్వివీ
 యే కుంచితే కించి దారూఢే హస్తవ త్తతః. 7. బద్ధ్యా విధ్యే చ్చిరా
 మిత్థ మను క్తేష్వపి కల్పయేత్, తేషు తేషు ప్రదేశేషు తత్త ద్యంత్ర
 ముపాయవిత్. 8. తతో వీహిముఖం వ్యధ్య ప్రదేశే న్యస్య వీడ
 యేత్, అంగుష్ఠతర్జసిభ్యాం తు తలప్రచ్ఛాదిశం భిషక్. 9. వామ
 హస్తేన విన్యస్య కుతారీ మితరేణ తు, తాడయే న్నధ్యమాంగుల్ఫ్యాం
 గుష్ఠవిష్టభము క్తయా. 10. మాంసలే నిషీపే ద్వేశే వీహ్యస్యం వీహి
 మాత్రకం, యబార్థ మస్మా ముపరి శీరాం విధ్య న్కుతారికాం. 11.

సిరావ్యథలను చేయునప్పుడు స్నిగ్ధతనుఁడును స్నిగ్ధములగు రసములన్నమును
 భుజించెడివాడును సూర్యునికెదురుగా పద్మాసనముతో కూరుచుండి చెమ్మట బెట్టబడిన
 వాడై మృదుపట్టా త్తకుడై శాంతముగలవాడై ముడిచిశానిన పిడికిలితో గట్టిగానొక్క
 వలయును. దంతసంపీడనము ఉత్కాసము గంధాద్ధాసము వీనినిచేయవలయును. పెనుక
 వైపునకు కట్టికె చి బిట్టను ఘట్టవలయును. కంధరయందుంచి ఎడఁపుతర్జని క్రొలికెత్తి
 వాడిని ఛేదింప వలయును. ఇట్లే తక్కినదియును.

— రక్తాతిసాసములకు శమనోపాయములు. —

శ్లో. అసమ్య గస్తే ప్రవతి బైల్వవ్యోపనిశానతైః, సాగార
 ధూమలవణ తైలై ర్దిహ్యే చ్చిరాముఖం. 12. సమ్య క్ప్రీన్వతే కోశ్టే
 న తైలేన లవణేన చ, అశుద్ధో బలినోవ్యస్రం న ప్రథా త్స్పృహయే
 త్ఫరం. 13. అతిస్మృతో హి మృత్యు స్సాస్వి ద్దారుణా హ్యనిలామయాః,
 తత్రాభ్యంగరసక్షీర రక్తపానాని భేషజం. 14. మ్రుతే రక్తే శస్త్రే త్యం
 త్ర మపసీయ హిమాంబునా, ప్రక్షాల్య తైలప్రోతాక్తం బంధనీయం
 శిరాముఖం. 15. అశుద్ధం స్రావయే ద్భూయః సాయ ముష్న్వ్యపరేపి
 వా, రక్తే త్యతిష్ఠతిక్షీప్రం స్తంభనీ మాచరే త్క్రియాం. 16. లోధ

ప్రియంగు పత్తుంగ మాష యష్ట్యాహ్వా గైరికైః, మృత్యుపాలాంజన
 తోమ మసీఠీరిత్వగంతురైః. 17. విచూర్ణయే ద్వ్యణముఖం పద్మకా
 దిహిమం పిబేత్, తామేవ వా శిరాం విధ్యే ద్వ్యధా త్తస్మా దనం
 తరం. 18. శీరాముఖం వా త్వరితం దహే త్తప్తశిలాకయా, సశేష
 మ ప్యస్థగూర్యం నచాతిస్మృతి మాచరేత్, హరే చ్ఛృంగాదినా శేషం
 ప్రసాద మథవా నయేత్. 19.

రక్తము చక్కగా ప్రవింపకున్నచో శొంఠిమిరియములు పిప్పళ్లు పసపుతగరము
 గృహాధూమము వీటితో శిరలను లేపన చేయవలయును. చక్కగా ప్రవించు చుండిన
 వేడినూనెతో గాని ఉప్పుతో గాని ఆశుద్ధమగు రక్తమును ఒక త్తి వెడలింప వల
 యును. ఎక్కువగా రక్తము ప్రవించినచో మరణమును భయంకరము అగువాతపోగము
 గాని పుట్టుచున్నది. అప్పుడు అభ్యంగము మాంసరసముపాలు రక్తమువీటిని నేవించుట
 మంచిది. రక్తసావమై విడుట కట్టుట విప్పి తైలముతో తడిసి నాడులను కట్టకట్టట
 యుత్తముః రక్తము నిలువక పోయినచో శీఘ్రముగా రక్తము స్తంభించు చికిత్సను
 చేయవలయును. లోక్తప్రియంగువు రక్తచందనము మినుములు మధుకము గైరికము
 వీటిచూర్ణముతో పద్మకాదిహిమమును త్రాగవలయును.

—● వేదసానములు. —●

శ్లో. మర్తహీనే యథా సన్నప్రదేశే వ్యధయే చ్ఛిరాం, నతూన
 షోడశాతీత సప్తత్వబ్రహ్మతాస్యజాం. 20. అన్నిధాస్వేదితాత్వర్ధ స్వేదితా
 నిలగోగీణాం, గర్భణీనూతికాజీర్ణ పిత్రాస్త్వాస్వాసకాసినాం. 21. అతినా
 రోదరచ్ఛర్దిపారండుసర్వాంగశోషీణాం, స్నేహవీతం ప్రయుక్తేషు తథా
 పంచసు కర్తవ్యం. 22. నాయంతితాం శిరాం విధ్యేన్న తిర్యక్ష్వాప్య
 న్మృతీతాం, నాతిశీతోష్ణవాతాభ్రే వ్యస్యత్రాత్యయికా ద్గదాత్. 23.
 నాత్యుష్ణవీతం లఘుదీపనీయం, రక్తేవనీతే హిత మన్నపానం, తదా
 శరీరం హ్యుపసస్థితాస్పృక్, వహ్ని ద్విశేషేణ చ రక్షణీయః. 24. సరో
 హిత హారవిహారనేవీ, మాసం భవే దాబలలాభతోవా. ప్రసన్న
 వల్లంద్రియ మింద్రియాధా, నిచ్ఛంతి మవ్యాహతశక్తివేగం. 25. సు
 భాస్యితంపుష్టిబలోపవన్నం, పితృద్ధరక్తం పురుషం వధన్తి.

మర్కహీనములు సమీపప్రదేశము నందున్నవియగు నాడులను ఛేదించ వలయును. పదిఆరు సంవత్సరములకు తక్కువగాని, డెబ్బది ఏండ్లకు మించిన, రక్తస్రావ రోగులకును గర్భిణీస్త్రీలు మున్నగువానికి నాడులను ఛేదించరాదు. ఇట్లైన ప్రసన్నవర్ణము ప్రసన్నేంద్రియములును ఇంద్రియార్థములను కోరుచున్నవాడై పురుషుడును సుఖాన్వితుడై బలము కలిగియుండునని యందురు.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు శిరావ్యధాధికార ప్రకరణము ముగిసెను.

౨౮. సుస్థాధికారము.

❀❀ దినచారవిధులు. ❀❀

శ్లో. బ్రాహ్మే ముహూర్తే ఉత్తిష్ఠే తస్యో రక్షార్థ మాయుషః, శరీరచింతాం నిర్వర్త్య కృతశోచవిధిః తతః. 1. స్రాత ర్భక్త్వ చ మృద్వగ్రం కషాయకటుతిక్తకం, భక్షయే ద్దంతపవనం దంతమంసాన్య బాధయన్. 2. నాద్యాదజీర్ణనమధుశ్వాసకాసజ్వగార్దిభిః, తృష్ణాస్య పాకహృన్నేత్రశిరఃకణ్ఠామయీ చ తత్. 3. సౌవీర మంజనం నిత్యం హిత మక్షిణిః ప్రయోజయేత్, సప్తరాత్రేష్టరాత్రే వా స్రావణార్థం రసాంజనం. 4. తతో నావనగండూపధూమతాంబూలభాగ్భవేత్, తాంబూలం క్షతపిత్రాస్రరూక్షోత్సుశితచక్షుషాం. 5. విషమూర్ఛామదార్తానామ పథ్యం చాపి శోషిణామ్.

బ్రాహ్మముహూర్తములోలేచి ఆయుష్యరక్షణముకై శరీరచింతనమునుచేసి శోచములను తీర్చికొన వలయును. ప్రొద్దుట రోమలమును కషాయ కటుతిక్తములు గలదియునగు నాహారమును భుజించి పండ్లచిగుళ్లకు నొప్పిలేకుండ తాంబూలమును సేవింపవలయును. అజీర్ణము ఛ్చైక్వాసకాసములు జ్వరము దాహము ముఖపాకము హృద్రోగము నేత్ర రోగము శిరోరోగము కర్ణరోగము కలవారు దీనినిభక్షింపరాదు. సౌవీరారంజనమును ప్రతినిత్యమును కంటికిపెట్టుకొనవలయును. ఏడు రోజులకుగాని ఎన్నిదినీ రోజులకుగాని మలము పోవుటకై రసాంజనమును సేవింప వలయును. పిప్పట తాంబూలము సస్యము మున్నగువానిని వేసికొనవచ్చును. క్షయ పిత్రరక్తము రూక్ష ఉత్సుశిత నేత్రకు ౬. ఆనగాకంటి జబ్బులుగల వారు మాత్రము తాంబూలమును ననులరాదు.

అభ్యంగములు. ౧

శ్లో అభ్యంగమాచరేన్నిత్యం సజరాశ్రమవాతహః. 6. శిరః శ్రవణపాదేషు తం విశేషేణ శీలయేత్, బాహ్యభ్యంగః కఫగ్రస్తకృతసంశుద్ధ్యజ్జిర్ణభిః. 7. శరీరచేష్టా యా చేష్టా స్థైర్యాథా బలవర్ధనీ, దేహవ్యాయామసంఖ్యాతామాత్రయా తాం సమాచరేత్. 8. వాతపితృమయీ బాలో వృద్ధో జీర్ణీ చ తాం త్యజేత్, ఉద్వర్తనం తథా కార్యం తతిః స్నానం సమాచరేత్. 9. ఉష్ణాంబునాధఃకాయస్య పరిషేకో బలావహః, తేనైవ తూత్తమాంగస్య బలహృత్కేశచక్షుషోః. 10. స్నానమద్దితనేత్రాస్యకర్ణరోగాతిసారిషు, ఆధ్వానపీనసాజ్జీర్ణభుక్తవత్స్నుచగర్హితం. 11. నీచరోమనఖశ్శ్రుచ్ఛిర్మలాంఘ్రిమలాయనః, స్నానశీలః సస్ఫురభిః సువేషో నిర్మలాంబరః. 12. ధారయేత్సతతం వస్త్రం రత్నం సిద్ధమంత్రమహాషధిః.

అభ్యంగమును ప్రతిదినమును నేవింపవలయును. ఇది వృద్ధత్వమును పరిశ్రమను పోగొట్టును. తల చెవులు కాళ్లు మున్నగు వానికి అభ్యంగమును ఎక్కువగా చేయవలయును. కఫగ్రస్తులు శోధనచేసి కొనినవారలు అజీర్ణము గలవారలు వీరుబాహ్యభ్యంగమును జేసికొనుటమంచిది. దేహవ్యాయాచులులచేత దాని సుపచరింపవలయును వాతపిత్తరోగముకలవాడు బాలుడు వృద్ధుడు అజీర్ణుడోగి అభ్యంగమును పరిత్యజింపవలయును. నలుగుపెట్టికొని స్నానమును చేయవలయును. బేడినీళ్లతో అభ్యంగమును కడిగికొనుట మంచిది. శిరస్సును కూడనిశ్చేకడిగిన కన్నులకును కేశములకును బలమునశించిపోవును. స్నానమద్దితనేత్రాస్యరోగముగల వాడికిని అతిసారరోగము గలవారికిని అభ్యంగము మంచిదికాదు. పరిశుద్ధ జలములో స్నానమును చేయవలయును. నియమముగాస్నానము చేయుచు పరిమళ ద్రవ్యములను శుభ్రములగు వస్త్రములనుధరించి సిద్ధమంత్రములును ఓషధులను చేర్చిపెట్టుకొనవలయును.

గమనాద్యుపకరణములు. ౧

శ్లో. సాతపత్రపదత్రాణో విచరే ద్యుగమాత్రదృక్, నిశిచాత్సయికే కార్యే దండ్రి వశానీ సహాయవాన్. 13. జీర్ణే హితం మితం చాద్యాన్నవేగాధారయేద్బలాత్, సవేగితోన్యకార్యస్యాన్నాజత్వాసాధ్యుః. 14. రశధా. పాపకర్మాణి కాయవాజ్ఞంసన్త్యజేత్,

కాలేహితం మితం బ్రూయాదవిసంవాదిపేశలం. 15. ఆత్మవత్సతతం పశ్యే దపి కీటపివీలికాం, ఆత్మనః ప్రతికూలాని పరేషాం స సమాచరేత్. 16. న క్తం దినానిమేయాంతి కథంభూతస్య సంప్రతి, దుఃఖభా జ్జుభవత్యే వం నిత్యంసన్నిహితస్తృతిః. 17.

గొడుగు చెప్పలు ధరించికొని పరికించుచు నడువవలయును. రాత్రులేదయైన నావశ్యకముగు కార్యముగలిగెనేని కట్టునుధరించి మానియై సహాయుని తీసికొని బయలు వెడలవలయును. జీర్ణముగుచుండినచో హితముగను మితముగను భుజింపవలయును. త్వరపడరాదు. బలముకొలదివేగము నణఁపరాదు. సాధ్యముగు రోగమును పోగొట్టుకొ నక అన్యకార్యమునకై వేగిరపడకూడదు. శరీరము వాక్కుమనస్సు వీటితో పదివిధ ములగు పాపకార్యములను త్యజింపవలెను. సమయమునందు హితముగను ప్రమాణము గను భుజింపవలయును. ఎవ్వరితోను విసంవాదముగా వరుసనాడరాదు. తనవలెనే అం దఱును చూచికొనవలయును. క్రిష్ణులనైనను పిష్టికములనైనను నిట్టులే చూడవలయును. తనన ప్రతిహేలములగు వానిని ఇతరుల కెవ్వరికిగాని చెయరాదు. నాకు ఇప్పుడీతీఱున రాత్రిందివములు గడచుచున్నవి అని నన్ను హితస్మృతియై దుఃఖింపరాదు.

●● బుతుచర్య. ●●

శ్లో. మానైర్ద్విసంఖ్యైర్వామాద్యైః క్రమాత్షడృతవఃస్మృతాః, బలిసః శీతసంరోధా ద్దేమంతే ప్రబలోఽనలః. 18. నేవేతాతో హి మేస్మి గ్ధస్వాద్వమ్లవణాస్త్రసాన్, గోధూమపిప్లమాంసేక్షుకీరోతవికృతీః సు రాం. 19. నవమన్నం వసాం తైలం శౌచకార్యే సుఖోదకం, యు క్త్యార్కకిరణాన్వేదం పాదత్రాణంచ సర్వదా. 20. ప్రావారాజినకౌ శేయప్రవేణీకుథకాస్తృతం, ఉష్ణస్వభావైర్లిఘుభిః ప్రావృతః శయనం భజేత్. 21. అంగారతాపసంతప్తగర్భభూవేశ్శనిప్రియాం, వీవరోరుస్తన శ్రోణీమాలింగ్యాగురుచర్చితాం. 22. అయమేవ విధిః కార్యః శిశిశేపి విశేషతః, తదాహి శీతమాధ్వీకం రాక్షం చాదనకాలజం. 23. కఫశ్చి తోహి శిశిశే వసుతేర్కాంశుతాపితః, హత్వాగ్నింకురుతె రోగాంస్తత స్తత్రప్రయోజయేత్. 24. తీక్ష్ణం వమననస్యాది కవలగ్రహమంజనం, వ్యాయామోద్వర్తనం ధూమం శౌచకార్యే సుఖోదకం. 25. స్నాతో నులిప్తః కర్పూరచందనాగురుకుంకుమైః, పురాణయవగోఘ్రామక్షౌద్ర జ్ఞాంగలశూల్యభుక్, ప్రపిబేదాసవారిష్టసీధుమాధ్వీకమాధవాన్. 26.

మాఘాదిమాసములు రెండేసిరేండేసి చొప్పున ఒక్కొక్కఋతువగును. బలము గలవానికి చలివలన హేమంతర్తువునందు జత రాసలము హెచ్చును. కావున చల్లనివి యును స్నిగ్ధములును స్వాదువులును పులుపుఉప్పు కలవియునగు వాని నేవింపవలయును. గోధుమసిండి మాంసము చెఱకుపాము కల్లు క్రొత్తబియ్యపుఅన్నము వస తైలము వీటిని శాచకర్త మునకై వెచ్చుకేసియును నీటిని చెప్పలను నూర్యహరణ సంస్కర్మము వలనను శుద్ధిచేసి నేవింపవలయును. ప్రావారము అజినము పట్టుబట్ట కంబళిమున్నగునవి పఱచినపాన్పునందు పరుండ వలయును. బొగ్గులవేడిమికి వెచ్చుకబడిన యి.టిలోనుండవలయును. అగురుచర్మితయును పృథుస్తనియునగు భార్యను ఆలింగనము చేసికొని యుండవలయును. శిశిరర్తువులో కూడ విశేషముగా నీవీలిననే నడచికొనవలయును. భోజనకాలమున వేడిగా భుజింపవలెను. వసంతర్తువునందు నూర్యకిరణంసం తాపితుండగు టచేత అగ్నినశించి రోగములు జవించును. కావున తీక్ష్ణములగు వమనములును నస్య విధలును చేయవలయును.

◀▶ వసంత విహారాదులు. ▶◀

శ్లో. వసంతే ౭నుభవేత్స్త్రిణాం కాసనానాంచయావనం, గురూష్టస్నిగ్ధమధురందివాస్వప్నంచవర్జయేత్. 27. మయాభైర్జగతిస్నేహం గ్రీష్మేషేపీయతెరవిః, స్వాదుశీతం ద్రవం స్నిగ్ధమన్నపానం తదాహితిం. శీతం సశర్కరం మంథం జాంగలాన్సృగవక్షిణః, ఘృతం పయః సశాల్యన్యం భజన్గ్రీష్మే న సీదతి. 29. మద్యమల్పం నవాపేయమథవా సు బహూదకం, మధ్యాహ్నోచందనార్ద్రాంగః స్వప్నాద్ధారాగ్రహేనిశి. 30. నిశాకరకరాకీర్ణే ప్రవాతెసాధమస్తకే,నిచ్చత్తకామో వ్యజనైః పాణిస్పర్యైః సచందనైః. 31. నేవ్యమానో భజేతాస్యాం ముక్తామణివిభూషితః, లవణామృకటూష్ణాని వ్యాయామం చాత్ర వర్జయేత్. 32. భూభాష్యానేఘనివ్యందా త్పాకా దమ్నా జ్వలస్య చ, వర్షాన్యగ్నిభవే షీబే కుప్యంతి పవనాదయః. 33. భజేత్సాధారణం సర్వమూర్షణస్తేజసంచయత్, ఆస్థాపనం శుద్ధతనుర్జీరం ధాన్యం కృతా న్రిసాన్. 34. జాంగలం పిశితం యూషాన్యధ్వరిష్టం చిరింతనం, దివ్యం కౌపం శృతం వాంభో భోజనం త్వతిదుర్ధినే. 35. వ్యక్తామ్ల లవణస్నేహం సంశుష్కం ఊద్రవల్లము, నదీజలోదమంథాహః స్వప్నాయాసాతపాంస్త్యజేత్. 36. వర్షాశీతోచితాంగానాం సహసై వార్కరశ్శిభిః, తప్తానా మూ

చితం పితం ప్రాయః శరది కుప్యతి. 20. తజ్జయాచకు ఘృతం తిక్తం విరేకో రక్తమోక్షణం, తిక్తస్వాదుకషాయం చ క్షుధితోన్నం భజేల్లఘు. 21.

వసంతే ద్ద్రవులో శ్రీలు ఉద్యానవనములును ఉపభోగింపఁదగినవి. పగలు నిద్దురపోకూడదు. సూర్యుడు కిరణములచేత లోకమును పీల్చిపిప్పిచేయును గనుక స్వాదుఘృగను శీతముగను ద్రవముగనుండు అన్న పానములను నేవింపవలయును. జాంగలములగు పశుపత్యముల మాంసము పాలు నేయి వరియన్నమును నేవించుచున్న గ్రీష్మమున క్లేశమునొందరు. కొంచెనుంత యొనకల్లును త్రాగకూడదు. ఎక్కువ నీళ్లను త్రాగరాదు. మధ్యాహ్నమునందు చందనమును పూసికొని ధారాగృహమునందు నిద్ర పోవలయును. చంద్ర కిరణ ప్రసారితముగు మేడపైని కామమును వీడి చల్లగాలి విసరికొనుచు ముక్తామణి మున్నగు వానిచేత నలంకృతుఁడై యుండవలయును.

వర్ష ఋతువులలో అగ్ని బలము క్షీణించుట చేత వాతాదులు ప్రపించును. సాధారణముగా వెట్టనిచ్చు వస్తువులను ఉపయోగించికొనవలయును. పరిశుద్ధుఁడై ప్రాతఢాన్యమును రసద్రవ్యములను అడవిజంతువులమాంసములను యూషములను దివ్యమగు కూపోదకములు మున్నగు వానిని పరిత్యజింపవలయును.

వర్షాకాలమునందు నెఱుతగిలిన అవయవములు గలవారలు వాడలో సూర్యుండిరేని ఆయ్యది శరత్కాలమునందు వివమించును. దానిని తొలగించి కొనుటకై తిక్తము గుఘృతమును విరేచనమును రక్తస్రావమును తిక్తములు స్వాదువులునగు కషాయములను నేవింపవలయును.

శరత్కాలపదార్థములు. ౨

శ్లో. ఇక్షువః శాలయో ముద్గాః సదోంభః క్వధితం పయః, శరద్యేతాని పథ్యాని ప్రదోషే చేందురశ్శయః. 22. శారదాని చ మాల్యాని వాసాంసి విమలాని చ, తుషారక్షారసాహిణ్య దధితైలరసాతపాన్. 23. తీక్ష్ణ మద్య దివాస్వప్న పురోవాతాతపాం స్త్యజేత్, శీతే వర్షాసు చాద్యాం శ్రీ న్వసం తేం త్యా న్రసా న్భజేత్. 24. స్వాదూన్నిదాఫే శరది స్వాదుతిక్తకషాయకాణ, శరద్వసంతయో రూక్షం శీతం ఘర్షఘనాంతయోః. 25. అన్నపానం సమాంసేన విపరి

త మతోన్యధా, నిత్యం సర్వరసాభ్యాసః స్వస్వాధిక్య మృతావృతౌ.
 26. ఋతోరాద్యంతసప్తాహః వృతుసంధి రితి స్మృతః, తత్రపూర్వో
 విధి స్త్యాజ్యః సేవనీయో పరః క్రమః. 27. ఇ త్యుక్త మృతుసాత్త్వ్యం
 య చ్ఛేష్టాహఃరవ్యపాశ్రయం, ఉపశేతే యచాచిత్యా దోకసాత్త్వ్యం
 త దుచ్యతే. 28. దేశానా మామయానాం చ విపరీతం గుణం గుణైః,
 సాత్త్వ్య మిచ్ఛంతి సాత్త్వ్యజ్ఞాచ్ఛేష్టితం చాద్య మేవ చ. 29. తచ్చ నిత్యం
 ప్రయంజీత స్వాస్థ్యంయే నానువర్తతే, అజాతానాం వికారాణాం అను
 త్పత్తిం కథంచ యతే. 30. నగరీ సగరస్యేవ రథస్యేవరథీ యథా, స్య
 శరీరస్యమేధావీ కృత్యే వ్యవహితో భవేత్. 31.

చేఱులు పరిచియ్యును పెనలు సరస్సులూని నీరు క్వధితోదకము చంద్రకిరణ
 ములు ఇయ్యవి శరత్కాలమునందు పథ్యములు. శరదృతు సలబంధములగు మాల్యము
 లు నిర్మలములగు వస్త్రములు తుషారోదకములు తృప్తిని కలిగించు అన్నము పెఱుగు
 తైలము రసము వీటినివదలి పెట్టవలయును. మఱియు తీక్ష్ణమగు మద్యము దివాస్వప్నము
 పురోవాతము ఎండ వీటిని త్యజింపవలయును. శీతకాలమునందును వర్షాకాలమునందును
 మొదటి మూడిటిని వసంతమునందు చివఱునెండిటిని నేవించవలయును. మొత్తమీదనన్న
 సానములను విపరీతముగా భుజింపవలెను. ఋతువులలో తొలుతను కొనను ఏడుకోజు
 లు ఋతు సంధియనఁబడును. దేశకాలములకును రోగములకును గుణములకును అనుగుణ
 ముగా ప్రవర్తింపవలెను. స్వాస్థ్యమును కలిగించు దానిని ప్రతిదినమునందును నేవింప
 వలయును. లేనిచో లేనిరోగములను పుట్టించును. పట్టణములను పట్టణవాసులవలెను
 రథమును రథకుఁడువలెను కనశరీరమును కనిపెట్టి తాను బుద్ధిమఁతుఁడై జాగ్రత్తగా
 కాపాడుకొనుచు మెలగవలయును.

◀ గ్రంథకర్తనుగూర్చిన ప్రశంస. ▶

శ్లో. గాడాదినాధరసవత్యధికారిపాత్ర
 నారాయణస్య తనయః సునయోంతిరంగాత్,
 భానో రనుప్రధితలోధ్రవలీకులీనః
 శ్రీచక్రదత్త ఇహ కర్తృపదాధికారీ.

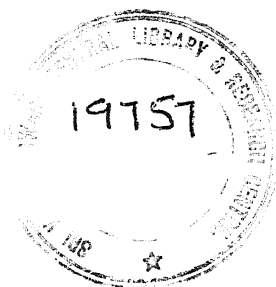
శ్లో. య స్సిద్ధయోగ లిఖితాధికసిద్ధయోగా
 నత్రైవ నిక్షిపతి కేవల ముద్ధరే ద్వా,
 భట్టత్రయత్రిపథవేధవిదా జనేన
 దత్తః పతే త్సపది మూర్ధని తస్య శాపః.

గౌడరాజుగారి రసవత్పాఠకారులలో యోగ్యుడగు నారాయణుని కొమరుఁ
 డును, ఉత్తమకులోత్పన్నుఁడును చక్రదత్తుఁడను పేరుతో బహుకృతి నేను ఈ గ్రంథము
 యొక్క కర్తృపదమునకు ఆధికారిని. (అనఁగా దీనిని రచించినది గౌడరాజుగారి రసవ
 త్పాఠికారియైన నారాయణుఁడనువాఁడని తాత్పర్యము.)

ఇందు వ్రాయఁబడిన సిద్ధయోగములలో అధికముగా చేర్చువారుగాని ఉన్నవా
 డిని తీసివేయువారు గాని ఎవ్వరు కలలో వారి తలపై వేదపాఠము ఇచ్చినశాపము
 బడును. కాన దీనియందు చేర్పులుగాని కూర్పులుగాని ఇశరులు చేయరాదని భావము.

ఇట్లు చక్రదత్తయందు సుస్థాధికారప్రకరణము యుగిసెను.

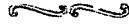
చక్రదత్త ముగిసెను.

LBx1, 1, 2

LB99 35F26

వైద్య గ్రంథములు.

ప్రతి 1-కి రూ. అ.

అనుపానమంజరి, సాంధ్ర తాత్పర్యము	... 0 8
అజీర్ణమంజరి	... 0 4
ఇలాజుల్ గుర్బా, యూనాని వైద్య గ్రంథములలో మిక్కిలి యుత్తమమైనది, ఉర్దూ కుత్బునూ, కాలికో బైండు	... 8 0
కాలజ్ఞానము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	... 0 4
కుమారతంత్రము, రావణకృతము	... 0 6
చక్ర దత్త	... 8 12
గదనిగ్రహము, సోధలకృతము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	2 8
నాడీజ్ఞానము	... 0 4
భేషజకల్పము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	... 0 6
రసప్రదీపిక, ఆంధ్ర తాత్పర్యసహితము	... 0 12
రాజమార్తాండము	... 0 10
లోలంబరాజీయము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	... 0 8
విషవైద్యచింతామణి	... 2 0
వృక్షాయుర్వేదము	... 0 4
వైద్యశతశ్లోకి	... 0 6
శార్ఙ్గధరసంహిత, క్రొత్తకూర్పు	... 8 0
శార్ఙ్గధరకృత త్రిశతి, సాంధ్ర తాత్పర్యము	... 0 8
సుశ్రుతశారీరము	... 2 0
షడ్రసనిఘంటువు, అభిధానరత్నమాల, సటిక	... 0 12
బసవరాజీయము, సాంధ్ర తాత్పర్యము	... 7 0
సహజేవ పశువైద్యశాస్త్రము	... 0 6

వావిళ్ల. రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎన్.ఎస్.రోడ్, చెన్నపురి. ఈ.

ఆంధ్ర గ్రంథములు

— వచన గ్రంథములు. —

ప్రతి 1-కి ర్పు. అ.

ఆంధ్ర వచన భాగవతము, ద్వాదశ	
స్కంధములు, ఒకే సంపుటం 9	0
,, మూడు సంపుటములు 10	8
ఆంధ్ర వచన భారతము—	
,, ఆదిసభాపర్వములు 3	0
,, ఆరణ్యపర్వము 3	0
,, విరాటోద్యోగపర్వము 3	0
,, భీష్మద్రోణపర్వములు 4	8
,, కర్ణశల్యసౌప్తికస్త్రీపర్వ	
ములు 3	0
,, శాంతిపర్వము 4	8
,, ఆనుశాసనికము మొదలు	
స్వర్గారోహణపర్వము	
వరకు గల సంపుటము 4	8
ఆంధ్ర వచన వాల్మీకి రామాయణము,	
2 సంపుటములు (అచ్చు)	
ఆంధ్ర వాఙ్మయచరిత్ర సంగ్ర	
హము 1	12
ఆంధ్ర కవిత్వచరిత్ర, బసవరాజు	
అప్పారావు గారిది 1	12
శ్రీగురుజాడ శ్రీరామమూర్తిగారి	
ఆంధ్ర కవిజీవితములు 4	0
అరేబియన్ నైట్సు కథలు 1	4
న్యాయ విచారము, ప్రహసనం 4	4
తులసీదాసు రామాయణము 8	0
తిలకు గారి సెక్యూరిటీ కేసు,	
ఉపన్యాసములు 0	14

ప్రతి 1-కి ర్పు. అ.

ద్వాదశ శోపనిషత్తులు, వచనం 3	8
భారతరమణీమణులు, 1 భా 0	12
డిటా రెండవ భాగము 0	10
యజుర్వేదకథాసంగ్రహము 0	8
శ్రీమహాభక్తవిజయము,	
నూతనముద్రితము 6	0
నీతిచంద్రిక, చిన్నయసూరి 0	8
పంచతంత్రము, వచనము,	
సులభశైలి 0	8
నవనాథభక్తులచరిత్ర 2	0
నీతిరత్నాకరము 0	8
సంగ్రహ రామాయణము 0	12
సంగ్రహ భారతము 1	4
సంగ్రహ భాగవతము 1	4
ప్రాచీన దేశచరిత్రలు 1	12
పతివ్రతలచరిత్రలు 2	0
దక్కనుపూర్వకథలు 2	0
భోజునికథలు 0	8
హితోపదేశము, సులభశైలి 0	12
భోజకాళిదాసకథలు, 1 భా 0	12
,, 2 భా 0	12
తెనాలి రామలింగనికథలు,	
జీవితము 0	6
సంస్కృతనాటకకథలు 1	8
దశకుమారచరిత్రము 1	8
మదనకామరాజుకథలు,	
చక్కనిసూర్పు 0	14

ప్రతి 1-కి ర్వు. ఆ.

ప్రతి 1-కి ర్వు.

రాజశేఖరుడు, గోపాలుడు	0	8
విక్రమార్కునికథలు	0	8
చార్ దర్శిషుకథలు	0	8
తాతాచార్యులకథలు	0	6
శైద్యులకథలు	0	4
జేతాశునికథలు	0	8
వీరాంగనలు	0	12
పరమానందశిష్యులకథలు	0	3
నలుగురుమంత్రులకథలు	0	4
అయిదుగురుదొంగలకథలు	0	6
రేచుక్కపగటిచుక్కకథ	0	3
సత్యసేనవిజయము	0	4
ఋషులచరిత్ర	0	8
పురాణగాథలు I	0	12
„ II	0	12
బాజీరాయని చరిత్ర	0	14
రఘువంశకథ	0	8
విక్రమార్కుచరిత్ర	1	0
వివేకానందవిజయము	2	0
పరిస్థానినోదకథలు	0	12
ఈశబుసీతీకథలు, 1-వ భా	0	6
డిటా 2-వ భా	0	8
పంజాబుఅల్లరి	0	8
శుకసప్తతికథలు	0	6
మర్యాదరామన్నకథలు	0	3
మైరావణచరిత్ర	0	1
షేక్స్పియర్ నాటికకథలు	1	8
అనంతసాగరము, బుక్కరాయ		
సముద్రచరిత్ర	0	12
ప్రహ్లాదచరిత్ర, ప్రతిమలతో	0	6
శకుంతల	0	6

నల	0	
సావిత్రి	0	
హరిశ్చంద్ర	0	
నవలలు.		
సీతారామము	1	
ఐస్వరో	0	
మదాలస	0	(అచ్చు)
సుజనరంజని	0	
విజ్జలదేవి	1	
ఉన్నాదిని,	0	
నవల		
రాధారాణి	0	
అస్తమయము	1	
దుర్గేశనందని	0	12
కపాలకుండల	0	12
లక్షణ	0	12
టిప్పుసుల్తాన్	1	
లీల	0	
రాజర్షి	1	
తారాబాయి	0	14
దిలారామ	1	4
కోవలన కన్నకి	0	12
మనోహరి	0	14
వీరబాల	0	8
ఆనందమఠ	0	12
లాలాబాయి	0	8
ఆంధ్రరాష్ట్రము	1	8
రోషినార	0	12
బాలాదీప్య	2	0
దేశభక్తుడు	1	0
శంభుతోనొకనాటిసమావాసం	0	
చంద్రగుప్తుడు, నవల	2	

ప్రతి 1-కి రూ. అ.		ప్రతి 1-కి రూ. అ.	
నీటిసింధువు	0 10	నిఘంటువులు.	
వనజాక్షి	0 12	శ్రీ వేంకటేశాంధ్రము, సద్య కా 0 6	
స్వప్నయాత్ర	0 12	బాలచంద్రోదయము	0 8
ముగ్గుసుమూర్తులు	1 4	ష డ్భాషామంజరి (ఆరుభాషల ఒకేబుద్ధిలరి)	1 8
వివిధ గ్రంథములు.		ఆంధ్ర నామసంగ్రహము, ఆంధ్ర నామశేషము, సాంబనిఘం టువు, టీక, అకారాద్యను క్రమణికతో	1 4
హిందీ ఇంగ్లీషు బాలశిక్ష	0 4	డిటా క్యాలిగోబైండు	1 8
హిందీ తెనుగు బాలబోధ	0 4	శబ్దార్థచంద్రిక	6 0
వెద్ద బాలశిక్ష బజారు ప్రతి	1 0	తెనుగుసా మెతలు with English- Translation by Capton- Carr	1 4
డిటా అట్టబైండు	1 8	Translation Guide - English ot Telugu & Vice Versa.	2 8
చిన్న బాలశిక్ష	0 3	Sankaranarayana's English- Telugu Dictionary.	
ఆంధ్రకన్నడ బాలశిక్ష	0 4	శంకరనారాయణగారి నిఘంటువు (ఇంగ్లీషుపదములకు తెనుగు అర్థముగలది)	12 0
ఆంధ్రద్రావిడ బాలశిక్ష	0 4	English-Telugu Pocket Dictionary ఇంగ్లీషు - తెనుగు పా కెట్టుడిక్షనరి	3 0
ఆంధ్రద్రావిడ మొదటివాచకం	6	సంస్కృతాంధ్ర నిఘంటువు	3 8
,, రెండవవాచకము	0 6	ఆంధ్ర వ్యాకరణాలంకారములు.	
నేరములు చేయుజాతులచరిత్ర, ప్రతిమతో	1 0	అధర్వణకారికాపటి	1 8
పాకశాస్త్రము, కంది సుబ్బ రావు గారిది	1 12	అసంతునిఘండము	1 0
చిత్ర లేఖనము (Drawing)	1 4	ఆప్యకవీయము	3 0
జంత్రి, భూమిశిస్తు, అధికపన్నుల విభజనలు విశదముగ సున్నవి	0 8		
గాంధీమహాత్మని హైందవ స్వరాజ్యము	1 0		
ఆకాశవిమానములు, ప్రతిమ లతో సహా	0 8		
భావలహరి	0 8		
వ్యవసాయబోధిని	0 8		

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్.